

உ

கணபதிதுணை .

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுசாத்தானமாகிய

சூதவனபுரானம்.

ஷை வ ச ன ம் .

இவை

ஸ்ரீவன்றெண்டரவர்கள்

மாணக்கருள் ஒருவரும்

காரைக்குடி

ராம. கு. ராமநாதச் செட்டியாரவர்கள்

குமாரருமாகிய

சொக்கலிங்கச்செட்டியாரவர்கள்

இ ய ற் றி ய ன .

ஷை திருவுசாத்தானமாகிய கோயிலுர்

ஸ்ரீமந்திரபுரீஸ்வரசுவாமிகோவில் தர்மகர்த்தராகிய

கா ரை க் கு டி

தி.அரு.அ.வே. அண்ணாமலைச்செட்டியாரவர்கள்

விருப்பத்தின்படி

ஷை கோயிலுரைச்சார்ந்த ஆலங்காடு

ராம. சித. சிதம்பரச்செட்டியாரால்

மதுரை :

தமிழ்ச்சங்கம் பவர்ப்பிரஸில்

அச்சிடப்பெற்றன.

1905.

உ
சருக்க அட்டவணை.

பக்கம்.	சருக்கப் பெயர்.	பாடற் மொகை
க	கடவுள் வாழ்த்து	௩௩
க௦	பாயிரம்	கக
க௩	திருநாட்டுச் சிறப்பு	க௨ அ
௨௯	திருநகரச் சிறப்பு	க௩௯
௩௦	புராண வரலாறு	௩௦
௩௭	தலவிசேடச் சருக்கம்	௨௨
௬௦	தீர்த்தவிசேடச் சருக்கம்	௧௭
௬௨	மூர்த்தவிசேடச் சருக்கம்	௩௩
௬௭	சூதவன நாமகாரணச் சருக்கம்	௨௩
௭௮	ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்ற சருக்கம்	௭௮
௮௯	ஆதிசேடன் சிவலிங்கம் பெற்ற சருக்கம்	௮௭
௯௩	ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம்	௯௩
௧௦௪	ஆதிசேடன் நிருப்பணிச் சருக்கம்	௧௦௪
௧௨௧	ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச் சருக்கம்	௧௨௧
௧௩௭	வருணன் சாபமோசனச் சருக்கம்	௮௨
௧௪௭	மார்க்கண்டேயச் சருக்கம்	௧௨௧
௧௬௩	இராமன் மந்திரோபதேசம்பெற்ற சருக்கம்	௧௬௯
௧௮௩	அமுதநிலைதனச் சருக்கம்	௨௮
௧௮௮	இந்திரன் நிருவிழாச் சருக்கம்	௧௩௯

சுறையன் புபொறையுடைமைதன்மனையையேவிழைதலேற்றகல்வி
யோகையுடன்விருந்தோம்பன்முகமலர்ச்சியெதுவரினுமுண்மைபேச
லாகவுளவுடன் பாட்டுக்குணங்களும்வெஃகாமைவெளுராமையாதி [ன்.
வாகவெதிர்மறைக்குணனுநிறைந்தோருங்குதன்னிடத்துவளரப்பெற்றோ

ஆலங்காட்டினில்வாழ்வோனிபாமசாமிக்குரிசிலருளுமைந்தன்
பாலங்காட்டியவியுயர்நூதிசாதனவழியேபடர்வோன்கங்கைக்
கூலங்காட்டியகரிமுற்றலங்கடரிசித்தருணவான்வேணி
வாலங்காட்டியவரவாபரணரமுமறவாதவணிகர்கோமான். (௩)

பூபாலர்தமைப்போற்றுமுழவுதொழிலுடன்முன்னம்பூமன்றத்
காபாலியிருதலத்துளமுத்தருநீழ்த்துக்கலன்களையத்தே
தாபாலுள்ளனபொருளென்றீட்டுதிருவான்கல்லித்தகைமைசான்ற
கோபாலனிடத்துமுனரதமிழ்நாம்பப்பயினறுகடல்குடித்தோன்னான் (சு)

நிதம்புரவுமறைகாணுதாதுணக்குக்கோயிலான்றுநிருமித்துப்பல்
விதம்பரவத்தாபித்துக்கும்பாபிடேகமுதலியற்றிவெள்ளை
விதம்பரவமணிசடையார் தமக்குவிலைநிலம்பல்லவிடுத்தசீர்த்திச்
சிதம்பாமெய்த்திருநாமமுலகுய்யப்புகுணவான்செப்பவன்னோன். (௭)

தன்னையேபுகர்குணத்தோன்வணிகமுதலிலகனருடையுத்தகண்ண
னன்னையேயிடங்கலந்தவப்பினையேபூசைபுரிந்தவில்கால
மின்னையேயுடலுமதியாதபெருவாழ்க்கையன்வன்னொண்டமேலோன்
றன்னையேயாசாளுக்கொண்டு தமிழ்நூல்பயின்றதவத்தின்மிக்கான். (௮)

இலக்கணமேயிலக்கியமேமுதலாயவாழி கடந்திவற்றினான்மா
வலக்கணடைவதுநீராதென்னவருஞ்சித்தாந்தவம்புராசி
மலக்கணகன்றிடலன்னபிரபந்தம்புராணமெனுமழைபெய்ய்மேகஞ்
சொலக்கணமுமயீணுக்காக் காரைக்கர்ச் சொக்கலிங்கசுருணசீலன்.

சொன்னையமும்பொருணயமுமெடுத்தவடமெலாந்துதையத்தூரிசொன்
மன்னுவமருவகமேமுதலாயவணியலின்வகையுஞ்செய்ய [றின்றி
பன்னரியமடக்கியமகந்திரிபுபாட்டுருறும்பரவப்பத்தி
யின்னறியதென்றுளிக்கக்கல்விநிறைபுலவர்சூலையெடுத்தமெச்ச. (௧௦)

நாடுநகரத்தினணிபெருகவிரும்பாயிரத்தினலமுன்னோன்றப்
பீடுபெறுபரமனுக்குக் கோவிலமைத்திடுமுறைமைபெருமான்றன்னை
வீடுபெறவல்லிடத்துத்தாபிக்குமவியுவவற்குவிழாநற்பூசை
யோடுபுரிந்திடன்முதலவிரித்துலகோர்பெறெய்தவுரைத்திட்டானே. (௧௧)

கும்பகோணம் டவுண் ஐஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

பின்னத்தூர்ப்ரமஸ்தீ அ. நாராயணசாமியையரவர்கள்

இயற்றியது.

பொன்பூத்தபுலிவரைப்பிற் புகழ்பூத்தபுனடைத்திற் பொலிவுமிக்கோன்
மன்பூத்தபுசாத் தானமாத் தளியிலேத்தெதித்துவானோர்போற்ற
மின்பூத்தமெல்லிடைபால்விளங்கவுறைவிடைப்பாகவிமலமூர்த்தி
தென்பூத்த சேவடிக்கேசெழுந்தொண்டு செறிந்திலங்கு சிந்தைமேயான்.

வேறு

மதியகடுரிஞ்சுமாட மல்கியவாலங்கானப்
பதியுயிற் போந்தோனாளும்பாவலர் பயிலுஞ்செந்நாத்
துதியமையிராமசாமித் தூயவன் நவத்தின்றோன்ற
னீதியமை வணிகர்கோமானிறைசுலைபலவும்வல்லோன்.

(உ)

தானுறைபதியாவீசன் நளியெதான் ருக்கியன்பின்
வானுறுவாரணசிவநதிமண்ணியாண்டேய்
மானுறுசெங்கையீசன்வடிவமொன்றேந்திப்போதந்
* தீனுறுகோயிலேற்றியியைபுறப்பதிட்டித்திட்டோன்.

(ங)

போதமெபொலியுப்புத்திப்புண்ணியப்புனிதன்பூந்தாரச்
சீதமேய்குவளைமார்பனசிதம்பரவள்ளல்கற்றோர்
மோதமெபெருகூல்குமுதலவன்முக்கண்முன்னோன்
குதமாவனபுராணந்தமிழினிற்றொகுத்தியென்ன.

(ச)

கருத்தகத்திருத்திச்செல்வங்கவீனியகாரைமூதூர்த்
திருத்தகுபதியின்வைகுஞ்சிவமலிபதிநூதேற்று
மருத்தியன்சொக்கலிங்கப்பெயர்பெறுமண்ணலென்பான்
விருத்தநல்யாப்பினாக்கவிரித்தனனொருபுகுமன்னோ.

(ரு)

* ஈன் - இவ்விடம்.

முத்துப்பேட்டைப் ப்ரஹ்மஸ்தீ பெகநாதையரவர்கள் குமாரர்

சுப்பிரமணிய அய்யரவர்கள்

இயற்றியது.

திருவாரூம் வலக்கணுமை திருமுலைப்பான் மணங்கமழ்தே வாரமேயந்த
பொருவாத சூதவன் புராணமதைத் தமிழ்க்கவியாற் புனைதல் செய்தான்
தெருள்காரை குடிபரம நாதனருள் சொக்கலிங்கச் செம்மலன்பே
தருமாலக் காட்டினில்வாழ் சிதம்பரவேண் மணுவின்வணந்தரணிபோற்ற.

செம்படவன்காடு ப்ரஹ்மபூதி
ரா. இராமானுசையங்காரவர்கள்
இயற்றியது.

பூமேவுசோலைதிகழ்பொன்னார்காரைக்குடியிற்
தேமேவுராமநாதன்சேயா—மாமேவு
நாமணக்குஞ்சொக்கலிங்கநாவலன்செய்குதவனப்
பாமணக்கும்பார்விசும்பப்பால்.

சேற்றூர் சமஸ்தான வித்துவான்
மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்கள் இயற்றியது.

ஓர்ந்தறிஞர்தலமுதன்முன்றினுஞ்சிறத்தானமெனவுசாவலாலே
நேர்ந்தவுசர்த்தானமெனும்பெயர்படைத்ததலப்பெருமைநிகழ்பேரன்பு
கூர்ந்தறிவாற்கண்மெகிழ்த்தாலங்காட்டினில்வைசியகுலதீபம்போ
லார்ந்தபுகழுறுராமசாமியருள்கிதம்பரவேளவனிதன்னில். (க)

*இனையதலமான்மியங்கண்முழுதுமோர்ந்தெதிரிறைஞ்சியாருமுய்
நினைவுகொடுசெந்தமிழாற்புராணமொன்றுபாடுகென்றுநிகழ்த்தக்கேட்டுத்
தனைநிகர்காரைக்குடிவாழ்சொக்கலிங்கக்கலைவல்லான்ருனேசொற்றான்
அனையவனுக்கிதுவழக்கந்திருப்புத் தூர்ப்புராணமுதலதைந்தான்மன்னே. ( )

மதுரை விவேகபாறு பத்திராதிபர்
எம். ஆர். கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கள்

இயற்றியது.

கங்கையினுமிகச்சிறத்தகாவிரித்தண்புனாட்டிற்கனகநாட்டிற்
நங்குமவர்முனிவர்பிறர்சார்ந்திறைஞ்சிப்போற்றுபெருந்தலமாமேன்மை
பொங்குதிருவுசர்த்தானமெனுஞ்சுதவனமகிமைபூவில்யாருஞ்
சங்கையிலாதறியவொருபுராணமுயர்தண்டமிழிற்றருவாயென்ன. (க)

பாலங்காட்டியநீறுங்கண்மணியுநால்வருட்பாடல்பாடு
* தாலங்காட்டியவொலியுங்கொடுவருவார்ச்சிவமெனவேதனதுட்கொண்டு
சீலங்காட்டியசுருணன்சிவபூசாதூர்த்தரபூசிதனீர்குழு
மாலங்காட்டினில்லாசன்பலகலைதேர்சிதம்பரமாலன்பாற்கூற. (உ)

தருவாய்வந்திவ்வுலகிலிரப்பவர்க்குநிதிவாரித்தருவாஹம்
பெருவாய்மைச்சிதம்பரமால்வேண்டியாங்குநுற்றல்பெரும்பேரூமென்றோ
வொருவாதமனத்துவகையுட்பெட்பெய்தபாடியுதவினான்செந்
திருவாரும்வனக்காடைக்குடிநகர்வாழ்வணிகர்க்குலகிலகமாணேன். (ங)

பலகலையுஞ்செவிமடுத்தமனத்தகத்துச்செறித்துவைத்தபண்பன்முன்ன
மிலகலையுண்டவன்பொதிகையெய்தவெருநூலிசைத்தோனெனதுநெஞ்சம்
விலகலையுறுதுதன்பாலுறப்பிணித்தோன்சிலவேசமெய்ம்மையான
ஹலகலையும்படியுடையுப்பவப்பிணிக்குமருத்தெனவேயுரைக்கும்வாக்கான்.()

இன்னபெருந்தகையாருஞ்செக்கலிசகவன்னாவிலைந்தென்தோன்றே
யன்னதனையெழுதாதவெழுத்திலிட்டுப்பலவாங்கியாளித்தான்முன்னஞ்
சொன்னபுகழ்ச்சிதம்பரமாலிவ்விருவர்பெருமைமுற்றுஞ்சொல்வார்யாரோ
பன்னுதமிழ்வரைப்பினுக்கிப்புராணமரும்பேயுதவும்பண்பிற்றாமே. (ரு)

ஸ்ரீ வண்ணெண்டரவர்கள் மாணாக்கருவொருவராகிய

காரைக்குடி

ராம. கு. மெ. மெய்யப்பசெட்டியாரவர்கள்

இயற்றியது.

பொன்னிருக்கும்பூவிருக்கும்பொழிலிருக்கும்புகழிருக்கும்பொன்னிருக்கும்
தென்னிருக்கும்பஹலங்கள்செறிந்திருக்குஞ்செம்பியர்கோன்றெய்வராட்டி
ந், கொன்னிருக்கும்வலனிருக்குங்கோதண்டச்சிலையிருக்குங்கொற்றத்தின்
டோண், மின்னிருக்குஞ்செந்சண்ணவெண்ணகையகருநிறத்தவீரராமன்.

காப்பூத்தகரதலத்தானருன்பூத்ததிருநுளத்தான்கவிஞர்செய்வப்
பூப்பூத்தபொலன்கொடியைப்பூப்பூத்தபேரக்கன்புரிந்துவவ்வி
காப்பூத்தவிலங்கைபுகலம்பூத்தவின்வெலாடுண்ணாஞ்சுந்
கோப்பூத்தகக்கீவன்குணம்பூத்தகவிவிரக்குமுக்களோடு. (உ)

பொன்னிலங்கைபுகுமாறும்புணரியிடத்தணையாறுபுரிபுமாறு
மன்னிலங்கைவியாறுநுன்பெறலினுசாத், காண்பாண்பேர்பூண்டு
மின்னிலங்குகிடைக்கலுணமிந்நகடங்கவர்த்தேகும்விசையிற்றிந்து
தென்னிலங்குதிவலமுனைத்தெழுருதமாவிருக்கச்செறிவற்றுகி. (ங)

மாலருளாற்பன்னூற்றுப்பஹலையபணிக்கரசுமருவியாங்கட்
கோலமலிதிருக்கோயினிருமித்துப்பெருஞ்சாந்திருலாவச்செய்தாங்
கேலவருச்சுண்புரிந்துபாமருட்பேறடையுரியலப்பற்றுகி
ஞாலமெலாமுய்வருன்பொழிபெரியநாயகியாநங்கையோடு. (ச)

மாமந்திரேசனருளமுதேதசனுயர்குதவனேசனன்பர்க்
கேமஞ்செய்வானென் துமினிதுவீற்றிருக்கருளியில்பிற்றுகித்
தூமஞ்சார்குழற்றிருவஞ்சொற்கொடியும்விற்கொடியுந்துவைவதாசி
நரமஞ்சால்குதவனசரிதவாரியந்தமிழினல்காடியென்றோ. (டு)

அச்சுதவனக்குயர்ப்புருவதிசையிற்குளோசமொன்றிலளப்பில்சீர்த்தி
வைச்சுதையிளந்தென் றலாய்ப்பரவிநுஞ்சோலேமலர்த்தேன்வாரி
யுச்சுதக்காரளியும்பொன்னளியுமிசைபாடவுலவும்பொற்குன்
றைச்சுதைப்பொருமுலையாரம்மனையாடாரியத்தினழகுவாய்த்தே. (சு)

வெருவாலங்காட்டிப்பின்விழையமுதுங்காட்டாழிவிழியார்விஞ்சந்
திருவாலங்காட்டியலும்பாட்டியலுநிகழர்க்கின்சிறப்பாற்சோதி
யுருவாலங்காட்டியெழுபணிமணியின்பேரொளியாலுயர்வானேய்க்கு
மருவாலங்காட்டியுறைபூவசியர்குலசிகாமணியாய்வந்தோன். (எ)

வரராமசூரியிரிபெருந்தவந்களுருத்திரண்டுவந்தாலொத்தோன்
கரவாதபெருங்கொடையாற்கன்னன்முகில்கற்பகப்பூங்காவைவென்றோ
னுரவாரும்பெருங்குணத்தாலொழுக்கத்தாலுதிட்டியனையொப்பான்மூலக்
கூரவாருஞ்சேவடிக்கேழுக்கரணமொன்றியன்புகுயிற்றுநீரான். (அ)

இதம்பரவுதிரிசங்குதனிக்குமரனிவனையாமென்னவாயற்
புதம்பரவப்புரந்துசிவபூசனையாதியரியதிபுரிந்துதொண்டர்
பதம்பரவிப்பகட்டெருமைப்பாகனுளம்பேரச்சம்புதித்தோன்சீர்த்திச்
சிதம்பரவேள்சைவசிகாமணியுளத்திற்பேரன்புகுசிறிந்துவேண்ட. (க)

சொன்னலனும்பொருணலனுஞ்சுவைநலனுமிசைநலனுந்தான் னாலோது
மென்னலனுரியநண்டுமுறுமிதனலனோர்த்தினிதருந்தியின்பயிர்க்குர்
பொன்னுமூயர்வெள்ளியுஞ்செம்புங்கவரும்வானமுதிற்புந்திவேராய்
முன்னுலகடைந்துகிடைத்ததுவேம்பின்காடியென்றேமொழியாரிற்ப. (கௌ)

சித்தாந்தக்கோளுமுயர்சைவபரிபாடைகளுந்திகழுமுண்மைச்
சித்தாந்தந்பரனடியார்பெருமிதமுமன்னரடிசிரங்கொண்டாங்கர்ச்
சித்தாந்தரங்கபத்திசெய்திறனுஞ்சிவபூசைச்சிறப்புந்தேய்வச்
சித்தாந்தமிதுபூர்வபக்கமெனநனிவிளக்குந்தெளிவுமல்க. (கக)

வன்னையுங்கற்பனையுமடக்கும்யமகமுந்திரிபுமருவத்தேருஞ்
சொன்னயஞ்சேர்புலவரெலாந்தஞ்சேமநிதியிதெனச்சொல்லயாண்டு
மன்னுநவரதமுமொருபான்வனப்புந்தோமொழிந்துவயங்கமுந்நூல்
பன்னுசிவாச்சினேகும்பாபிடேகவிதிமுதல்வாய்மைபரவித்தோன்ற. (கஉ)

சருக்கமிரண்டேழாகத்தொகுத்துவகுத்தருளருமைவிரித்துச்சாற்றும்
பெருக்கமுறுவிருத்தயாப்பாயிரத்தொத்தூற்றிருபான்பிறக்கச்செய்து
மருக்கமழ்பூங்கலைமகளுமலைமகளாயாராய்ந்துமதிக்களாம்
நிருக்கிளருஞ்சுவனபுராணமெனப்புனைந்தொருதூல்செய்தான்மன்னே.

இத்தகுதூலினிதியற்றியிசைபடைத்தான்யாவனெனினியம்புகுந்பாம்
பைத்தகடற்பாருலகிற்பன்னூட்டிந்தமிழ்ச்சங்கம்பல்குநாடாய்ச்
சத்தொடுசித்தானந்தவுருவினர்மூவரும்புரக்குந்தகைமைத்தாகி
முத்தமிழுநான்மறையுமைந்தெழுத்துமதுதொழிலோர்முறையுமோங்கி. ( )

கண்டிகழுமலங்கலினூர்காரிகழுமபூங்குழலார்கலினூர்நிலக்
கண்டிகழுமலர்முகத்தார்சுனியிகழுஞ்செவ்வாயார்காமர்பூஞ்சி
கண்டிகழுமலங்கடையுஞ்சாயலினூர்நெடுமாறர்காதற்றேறிவி
கண்டிகழுமலமுனிவன்சொற்பெறுநீற்றெருளிபரப்புகவின்சேர்நாட்டில். ( )

பன்னகர்க்குத்தலைநகராய்ப்பணிநகர்க்குமணிகுலவுபாகசாதன்
பொன்னகர்க்கும்புடைநகர்க்குங்கலிபயக்கும்பொற்பினதாய்ப்பொலிந்தஞ்
ஞான்று, மன்னுமறமுத்தொன்குபேறுமலிமாண்பினதாய்வனத்தான்மிக்க
துன்னுபுகழ்க்காரைநகரன்னெடுகாளியற்றுதவத்தோற்றம்போல்வான். ( )

வேறு.

மதியோங்குமகுடதனவசியர்கிகாமணிசமையத்
ததியோங்குகித்தார்த்தவைசிகாமணிசெஞ்சொற்
பொதியோங்குசீர்படைத்தபுலவர்கிகாமணிதொழும்பின்
றுதியோங்குகிவெருமானெருண்டர்கிகாமணியென்பான். (௧௭)

தவத்தையொருவாதியற்றித்தனைதுளத்தினமர்பரம
னவத்தையகற்றிடுமலர்த்தானருச்சிக்குநெறிமறவான்
பவத்தையொழிப்பதுநிறும்பரித்திடுகண்மணித்தொடையுஞ்
சிவத்தையருளெழுத்தஞ்சுமெனத்தூணிந்தசெம்மையினான். (௧௮)

அவமலியும்புன்சமயநெறிபழுதென்றறவிடுத்தேதான்
றவமலியும்புகழ்நாமநாதனருந்தவப்புதல்வன்
சிவமலியுந்திருவேட்பூருடையான்சென்னெறிப்பட்டர்வான்
பவமலியுமெனக்குமுசாத்துணையாய்ப்புடையான். (௧௯)

பாவலர்நாயகன்மேலுப்பண்ணவார்நாயகன்மதிக்குங்
காவலர்நாயகன்மறியேன்கருத்தமர்நாயகன்சைவத்
தாவலர்நாயகன்ல்லையமர்ந்தருணையகனகில
நாவலர்நாயகன்கருணைநாட்டநிறைநலம்படைத்தேதான். (௨௦)

மருணிலையிற் றலையனென மதித்திரங்கியெனையாண்ட
 ஷேதருணிலே தர்வன் றெருண்டே தசிகன்பாற் றென் கூட்டற்
 பொருணிலே தர்மெய்யப்படினி தமுனிவர ன் றிருமுன்
 னருணிலே தர்நல்லையிற் பொன்ன ம்பலப்பேயாண்டகைபால். (உக)

ஒழிவில்ப திசிவமெனக்கொண்டுகுய்யப்பிரசங்கம்
 பொழிதருமம்பலவாணநாவலும்குங்கவன்பாற்
 பழிதபுநல்லிலக்கியமுமில்லக்கணமும்கரிந்தாய்ந்து
 மொழிதருவன் றுவார்க்குக்கசடறவென்மொழிக்கிணைத்தோன். (உஉ)

காரெருமைநெய்யரிசாகம்பொள்ளற்கும்பமன
 சோருமிள மதியை யும்போதிக்குந்தொல்லலத்தாற்
 பேரறிவினன்னமாவெனவாக்கும்பெற்றியிலுன்
 லீரமலிதவனையான்மிருகண்டுகுதன்போல்வான். (உஉ)

பூமனுக்குளிளவனுக்கும்போரெருமைப்பாகனுக்கு
 மாமனுக்குந்தன்னளவிலயர்வுயிர்க்குமாண்பளித்தோன்
 ஷேமனுக்குநவபுரிமான்மியமுதனூல்பலிதொடுத்தோன்
 சோமனுக்குமிகுதண்மைச்சொக்கலிங்கதேதிகளே. (உச)

திருபுத்தூர்க்கு அடுத்தமகிபாலன்பட்டி

சூம. மு. கதிரேசச்செட்டியார்

இயற்றியது.

பொன்னீவளம்பொலிசோழந்நாட்டின் றிலகமெனப்புக லுஞ்சீர்த்தித்
 தொன்னியமம்வழாதொளிநுஞ்சு தவனபுராணமுறைசொல்லுந்தாய
 முன்னைவட்டொழியோர்ந்துசெந்தமிழ்தேர் புலவரெலாமுகந்துகொள்வான்
 உன்னுமணிபொதியவிழ்த்தீந்தெனவுரைத்தான் றமிழ்க்கவியாலுவன் யாரொ
 ரென்னின். (க)

பல்கலையம்பரவறிஞருளங்கொளுத்திமகிழ்விப்போன்பனிமென்றது
 பல்கலையம்பரடனனிபாற்றினோன்காவனப்பதியோனற்பா
 னைல்கலையம்பரநிகருநயனவுமைபாகனையேநயந்துமுத்த
 நல்கலையம்பரமகியிலிசைநிறுவுசொக்கலிங்கநாவலோனே. (உ)

தில்லைவளாகம்

ஸ்ரீ சண்முகசுரனாலயசுவாமிகள்

இயற்றியது.

திருவளர்கமலச்செம்மனாண்முகத்
 தொருவனளித்தவுலகிற்சிறந்த
 வாலவாயச்சங்கத்தமர்சொக்கலிங்கக்
 கோலமேகாணாக்குடியுளோர்பனா
 ளாற்றியதவத்தாலப்பெயரேகொண்
 டேற்றமேதரவந்தெனவாங்குதித்தோன்
 பொய்ச்சமயங்களைப்போக்கியாகம
 மெய்ச்சைவசமயவிதினைக்கொண்டே
 பிறைக்கொழுந்தணிசடைப்பிஞ்ஞகன்றான்
 னைறக்கொழுங்குவிளநன்னீராதிய
 தேடியருச்சனைசெய்தருளிரந்து
 பாடிப்பணியும்புத்திமாபாறகரன்
 பதிபகபாசவிதிமுறைதெரிந்த
 சதுருடைசைவசித்தாந்தசாகரம்
 விதிவழியொழுகும்வித்தகர்த்மகக்குக
 கதிவழியிதுவெனக்காட்டுமாமேரு
 வெனப்புவிழுள்ளோரிகைத்திடவடங்க
 மனப்புலனடக்குமாதவந்புணன்
 குதவனத்தின்கோதினமாண்மியத்தைப்
 பேதலிறுமிழிந்நிறுகிடந்தெய்து
 லோலங்காட்டியக்காண்டிக்குத்தண்டல
 யாலங்காட்டில்வாழ்ருமருந்தன்ன
 சிலச்சிதம்பரசசெய்மல்வேண்டுகோள்
 சாலமுற்றுவித்துத்தந்தமாத்நியை
 சொற்றிடசேடனுநதுளங்குவானுமெனின
 மன்றொருநாவால்வழங்குவதென்றோ.

இராமநாதபுரம்
சமஸ்தானவித்துவான்

சர்க்கரைப்புலவர்வம்ஸ்தராகிய

கோடகுடி மு. சேதுப்புலவர்குமாரரும்

ஆலங்காடு மகா-நா-நி ரா. ம. சி. த. சிதம்பரச்செட்டியார்

மாணக்கருளொருவரும்

மன்னார்குடி பிண்டலேகாலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதருமாகிய

சர்க்கரை இராமசாமிப்புலவர்

இயற்றியது.

சீர்பூத்ததினோயுடுத்தநிலமகளுக்கணிமுகமாஞ்சென்னிநாட்டி
லேர்பூத்ததினலகமெனவிலகாலங்காட்டில்வருமெவர்க்குமெனும்
பேர்பூத்தபலனுதவுந்தருவானேனவியதழிபிறைநீர்ச்சென்னிக்
கார்பூத்தகண்டன்மலர்க்கழல்போற்றுந்தவஞானங்கதிக்குமேலோன். (க)

தெருண்மணக்குந்தமிழ்மகளுக்கணியங்காய்ப்பரசமயச்சிங்கமாகி
யருண்மணக்குஞ்சைவமெனுமரும்பயிர்க்கோர்முகிலாகியடியேன்போலு
மிருண்மணக்குமுளத்தவருக்கிருஞ்சுடையத்தவமிசுபிராமசாமிப்
பொருண்மணக்கும்வணிகபதிபுத்தியரத்தினமாகிப்பொருந்துஞ்செல்வன் ()

அற்றார்க்குஞ்சிவபெருமானடியார்க்குநால்வேதமயிந்துளார்க்கு
மற்றார்க்குமங்கடெல்லாம்வந்தார்க்குரிசைநால்வாணருக்குமெய்ந்தூல்
கற்றார்க்குங்கவிராசகணத்தார்க்குநாடிழ்வேதங்கரைகண்டார்க்கும்
வற்றாமெலப்பொருளும்வழங்குதலானவர்தியேமானும்வள்ளல். (ங)

மனக்கவலையுடையார்க்குமகிழ்வாய்வீடற்றவர்க்குவாமுய்வீடா
யுனற்கரியவறியவருக்குனவமுதாயுறவிலர்க்கவவுறவாய்த்தந்தை
யனைக்கரியார்க்கவமாகியரும்பினியானருக்குமருந்தாகிச்செம்பொ
னினக்குவியலில்லார்க்கவ்வினக்குவியலாய்வாமுமிசையார்பூபன். (ச)

தாதாடுமிதழிமதிச்சடையாடக்குழையாடத்தாளிற்சேர்த்த
வாதாடுமரி கடலைமலைதாடக்குலைந்துகங்கைமங்கையாடப்
போதாடும்பொன்னங்கம்பொலிந்தாடுமிசனடம்புரியச்சீர்ச்சான்
மாதாடுஞ்சிவஞானமடாலயமுமினியுற்றிறைத்ததோன்றல். (ரு)

மன்னியசிகாழியர்கோவாக்கரசுதொண்டர்தொகைவழங்கும்வள்ள
றுன்னியமாதவவாதஜூரடிகண்முதலாயதூய்மையோர்கண்
முன்னியருண்மழைபொழியமுறைபிறழாதடியர்காமுகிழ்த்தன்னோர்கள்
பன்னியசீர்த்தமிழ்வேதம்பகரவருட்குருபுசைபண்ணுமண்ணல். (௬)

தலத்திலுயர்காசிகர்தனக்கேகித்திரிபதகைதன்னிற்றேரயந்து
பலத்திலுயர்பலன்றருமோர்பாணலிங்கங்கொணர்த்துபரிவாரமோடு
வலத்திலுயரங்கயற்கண்மாதயன்மேவுறக்கோலில்லகுத்துச்சைவர்
குலத்திலுயரத்தணராற்றுகறைவில்பிரதிட்டைசெய்துருலவுமன்பன். (௭)

இன்னொன்னென்றையறியாதிருந்துமினியவைகடறியிருக்கவிடு
மன்றாதிபலபொருளுமருத்தமிழ்விற்பனமுமுயறிஞர்நட்புஞ்
சொன்னாதிபெய்ப்பொருளுந்தால்லுலகும்புகழமகிழ்துளும்பல்கி
யென்னொருமமைப்புரக்கவெனதுபெருந்தவப்பேரூயிருக்குஞ்சீமான, (௮)

தொன்றுதிக்குவடவனமுந்தொல்லுலகுஞ்செய்ததவத்தொகுதியாவு
நன்றுருக்கொண்டுற்றதெனநாலுருங்காவலருநலிலநின்றேன் [ன
றுன்றுபுகழ்க்கொடைவாய்மையொழைக்கந்தூய்மையெனுஞ்சுடர்வாய்நா
வென்றுதனமழைபொழியுமழிலிசிதம்பரநாமமியைந்தவேந்தல். (௯)

எந்நாட்டுமுயர்வனவனன்னாட்டுண்முன்னாட்டிமேற்றமேய
தென்னாட்டிமிசைச்சுதச்செழுங்காட்டுமான்மியத்தைச்செவிக்கின்பாக்குஞ்
சொன்னாட்டுந்தென்னாட்டுத்தூமொழியாற்றருகெனலுஞ்சுகுண்மவாய்ந்த
பன்னாட்டுப்பாவலருமுண்ணாட்டிம்படிபுனைந்துபகர்தான்மன்னோ. (௧௦)

அன்னவனியாரொன்றிறுவுமருத்தமிழும்பெரும்புகழுமமைத்தல்லோன்
பன்னுமறைத்தெடுவெனவிற்பணர்புகல்சித்தார்தமெய்ந்தூற்பாவையுண்
டோன், கண்ணெனத்தமிழிசைக்குங்கவியினுக்கும்புவியினுக்குங் கண்ணுடி
ள்ளோன், சொன்னையமுப்பொருணயமுந்துலங்குபலநூலியற்றுந் தூய்மை
யாளன். (௧௧)

கடியிருக்குந்தளவமணிகவினிருக்கும்புயமுடையான்கலையார்காராக்
குடியிருக்குந்தனவணிகர்குலத்திருக்கும்புகழ்க்கொடையான்குறித்துநாளும்
வடியிருக்குந்திரிசூலமகிழ்த்திருக்குமனமுதலிமலர்கொண்டந்தத்
துடியிருக்குங்கரத்தமலன்சுடரிருக்கும்பதம்பணிபுந்தூய்மையாளன். (௧௨)

குணத்தானுந்தனதுருவின்வணத்தானுந்துறைகடொலுங்குறையாதீட்டிம்
பணத்தானுந்திருவருளின்மணத்தானும்பல்கலையுப்பயின்மாணக்கர்
கணத்தானுந்திருப்பணிசெய்யினத்தார்க்குப்பொருளுதவிக்களிக்கச்செய்யு
மெணத்தானுந்திரையுலவுவணத்தார்க்குங்கடலுலகிலிணைவேறில்லான். (13)

கண்டெனப்பாலெனப்பிரசங்கம்மழைபெய்துளமுருகிக்கனியக்காள
கண்டனையேதினம்பரவம்பலவாணாவலீர்கோன்கண்ணையன்றோன் [ன்
ரோண்டர் தமைச்சிவமெனவேதொழும்பியற்றிச்சிவபூசைதுலங்கச் செய்வ
ரோண்டரிடந்தண்டமிழ்தேர்சொக்கலிங்கனெனும்வாய்மைத் தூய்மையோ
னே. (௧௪)

இந்நூலாகியியர்மாணக்கரு ளொருவரும் திருப்புக்தூரைச்
சார்ந்த தம்பிபட்டி சொர்னச்சாமிக்கவிராயர்

குமாருமாகிப

வேலுச்சாமிக்கவிராயர்

இயற்றியது

பொன்னுலுமணியா லும்புவியா லுங்கவியா லும்போதத்தாலு
மின்னுலும்புதமுதலுவிதத்தாலுபிதத்தாலும்வேதத்தாலுரு
சொன்னுலுமனமுந்நூற்றொடையாலுங்கொடையாலுந்தோற்றத்தாலு
மென்னுலுநிறைசெழியிறைமாண்பின்முறைவாய்மையிலுநாட்டில். (௧)

விற்குமுதுதன்மடவார்மிளிருமரகதமாடமிசைவாழ்தோற்றங்
கற்கிகழுங்குடைமாலகலமாக்கள் பலரோவென்காட்சித்தாய்ப்பொய்ப்
பற்கிகழும்பனடியார் குழாம்பெருகுசீர்க்காரைப்பதியில்வாழு
மெற்கிகழுவநிதிக்கோனெனப்பொலியும்வசியர்குலத்திலங்குந்துயோன்()

இராமனாதக்குரிசிலியற்றுதவமேயுருவாயியைந்தநல்லோ
னிராமனாததன்புரிநைமனத்தன்பரினத்தன்பேயியற்றுவான்
விராமனாததம்புரிந்துபிளிகங்கைகுளிர் திங்கள் வேணியாண்டும்
விராமனாததன்பகர்த்தசிவாகமசன்மாரக்கலி திவித்தாயுள்ளோன். (௩)

எவ்வுழியுமேகனேயெனநின்றமநேகனாயிலங்குமீசன்
செவ்வுருவமுளக்கமலத்தினிலொளிரநினதொறுமெய்சிலிர்ப்பக்கண்ணீ
ரவ்வகலவசலமிசையருவியெனப்பெருகியெழுவமடியாவன்பிற்
றிவ்வியநீர்க்கமணிபுனைந்தெழுத்தைந்துறுமரபிற்செய்க்குஞ்சிலன். (௪)

பலத்தானைத்தோலரித்தவலத்தானையருளொழுபுபாதத்தானைச்
சலத்தானைக்குர்ப்பகையைத்தந்தானைவான்சுரரிற்றக்கமுன்னாங்
குலத்தானைக்கூறுவார்க்கூறதனைநீப்பானைக்கோலநீற்றி
னலத்தானைச்சனகர்முனோர்க்கருண்ஞானபோதகரநரினத்தானை. (௫)

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஒருபோதுமீள்வாமனீருபோதுமப்போதுமோங்குநான்காய்
வருபோதும்தலியகொண்டைம்போதும்தற்கடந்துமாகில்பூசை
கருபோதலிட்காமத்தியற்றுவோன்சித்தாந்தக்கலைமுன்னுலிற்
றருபோதவந்தரங்கப்பொருள்விளங்கவிரித்தனாக்குந்தகுதியானன். (சு)

நண்ணியபொச்சாப்பொடுவஞ்சனைகோபமுதலாயநவைகட்கெல்லாம்
பண்ணியகொள்கலனாயதமியேனுக்கொருவருநூல்பகராறென்னாத்
தண்ணியபொருள் கூர்ந்துதகுதியுறநூல்கள் பலதள்ளாடீந்தோ
னெண்ணியதொல்புகழமைந்தசொக்கவிங்கதேசிகனென்றியம்பும்வள்ளல்.

இத்தகையதோன்றறனையெந்நாளும்பெருஞ்செல்வவியல்பிற்றுகிக்
கத்துதினைக்கடலுதித்தபுடவியெலாம்புகழால்காட்டில்வாழ்வோ
னுத்தமமெய்யன்பறிவுகொடைவாய்மைபொறைநீதியோங்குசீர்த்தி
வித்தகமேம்பாடுதவமுதற்சிறந்தசித்தம்பரப்பேர்மேதக்கோன்றான். (அ)

தலமுதலமுவகையமேன்மையமைகுதவனசரிதமான
பலமுதவுவடமொழியைத்தன்மொழியிற்பகருந் பாயசெய்வ
நலமுதவுதமிழ்வளர்க்குநாட்டகத்தாராயினுறுநலங்களுெல்லாம்
புலமுதவப்பொலியுமெனப்புத்திகொளீஇக்கருத்துரைத்துப்புரிந்துவேண்ட.

இப்பிறவியினுக்குறுதியீதன்றோவெனத்துணிர்தாங்கின்பயக்கூர்ந்
தொப்புறவிலாவிருத்தயாப்பதனிற்பொருண்மாண்புமோசைமாண்பும்
வைப்புறுசொன்மாண்புமணிமாண்புமமுவகைமதமும்வனப்பீரைந்துஞ்
செப்புறுமும்பாணிசண்டுத்தியுநன்குபயனுடனேதிகழச்செய்தான். (க)

முத்தமிழாகிரியனெனவுலகுபுகழகத்தியமாமுனிவனிந்து
லுய்த்துணர்ந்திட்டினையவன்றனுயர்கல்விவலிமையினையுன்னினோற்குஞ்
சித்தமுடன்மலையுற்றன்சேடென்னும்பெயர்திகழ்விசேடன்றானிவ்விதோ
வித்தகன்வாழ்தலைமதித்தேதேமதினியைத்தலைக்கொண்டான் விழந்துமா

ஆலங்காடு ராம. சித. சிதம்பரச்செட்டியார்

மாணக்கருளொருவராகிய

தி. குப்புச்சாமி ஐயர் இயற்றியது.

மாமேவுமியற்றமிழாங்கடல்பருகுமஞ்செனுமார்மாண்புவாய்ந்தோன்
மாமேவுமதியாவம்விளையாடும்வேணியரன்றுகளிலாத
தேமேவுநளினமலர்ச்சிருவடியேதுதித்தேத்துஞ்சீர்த்தியானன்
கடமேவுமிந்திரனென்றுரைசெல்வன்கன்னைவெல்லகொடைமையாளன். (.)

சிறப்புப்பாபிரம்.

காவலாரிதைதொண்டத்தொகையடியார்குருபூசையந்துநாளு
மாவலாயுளுற்றன்பலாவனநகர்க்கிறைவனறிவான்மிக்கோன்
சேவலார்கொடியனைத்தந்தான்றன்பதியனந்தந்தெரிசித்தேத்திக்
காவலார்காசிமணிகன்னிகைதொய்த்தருளிலிங்கங்கையிற்சொண்டு. (உ)

வந்துதனைதழினகரிலாலயங்கண்டுரியபரிவாரத்தோடு
செந்துவரவாய்மீனாட்சிசுந்தரேசுரர்பதிட்டைசெயுஞ்சீரானன்
முந்துமியனூல்களையென்மடமைகெடவுனாத்திட்டோன்மோதுநீரார்
சிந்துநிகர்க்குணையினாட்சிதம்பரப்பேபொண்டிசையுத்திகழுஞ்செல்வன். (ங)

விண்டுமுதற்றேவர்களுமுனிவர்முதலியாவர்களும்விரும்பிப்போற்றக்
கண்டுமொழியுமைபாகனிலிங்கவடிவாயமர்ந்தகவின்றிக்கோங்கும்
வண்டுமலிசூதவனமுான்ரியத்தைப்புலவரெலாமகிழ்ந்துகொள்ளத்
தண்டமிழிற்பாடுகெனவப்பரிசேபாடினனத்தவன்யாரென்னில். (ச)

தருங்குங்கொடையுடையான்றனதனிகர்தனமுடையான்றவமிக்குள்ளான்
பொருவரியதிருநீறுங்கண்மணியுமுடையவராய்ப்பொலியுநேசர்
திருவுருவேயரென்னத்துதித்திடுமெய்யன்புடையான்சிறந்தசீலன்
பெருமைதருங்காரைநகர்ச்சொக்கலிங்கத்திருநாமம்பெறுநாவல்லோன்.

ஆலங்காடு ராம. சிதம்பரச்செட்டியார், மாணுக்கருள்
ஸ்ரீவராகிய ஷெய்யர்

வைத்தியலிங்கச்செட்டியார்

இயற்றியது.

பொன்பூத்தசெழுங்கொன்றைபுனன்மதிஈவிளமரவுபொதுளிவானின்
மின்பூத்ததிருவேணிச்சிவபெருமான்றளிகன்பலமிடைதலானுங்
கொன்பூத்தஞாலபுருடனுக்குறுப்பாய்ப்பலநாடுங்குலவத்தானே
தென்பூத்தசிரமாங்காரணத்தானும்பலர்புகழுஞ்சென்னிநாட்டில். (க)

செல்லாரும்பொழில்வாவிக்காலாறுபலவளமுஞ்செழிப்புற்றோங்கி
யல்லாருங்குமுன்மடவார்விழிக்கயல்கள் குழைதாவுமாலங்காட்டில்
வில்லாரும்பாணியிராகவனேதோன்றினனென்றுமேதக்கோர்கள்
சொல்லாருமிராமசாமிக்குரிசிநவத்தினில்வந்துதித்ததோன்றல். (உ)

அன்னையானவன்சேய்க்குப்பாலருத்தல்போலென்றியாமைநீங்கப்
பின்னுதமிழினையெனக்குமிகுநேயத்தொடுபொழிந்தோன்பரமன்சீர்த்தி
துன்னுசைவப்பிரசங்கக்கேட்போர்களுளங்களிப்பச்சொல்லுமாண்போன்
மன்னுசைவகுரவருண்மைநாயன்மார்குருபூசைவழாதுசெய்வோன். (ங)

நிறைவாய்மைமிகுசெல்வப்புகழ்வாய்ந்தோன்சிவபூசையேனேற்றோர் [ன்
குறைதீரப்பொருள்பொழியுங்கொண்டல்சிவாலயப்பதிட்டைபுரிந்தகோ மா
பொறைநேயமருவுசிறம்பரவள்ளல்சிவஞானம்பொலிந்தசீலன்
பிறைகுடும்பிஞ்ஞகன்வாழ்குதவனமான்மியத்தின்பெருமைநோக்கி. (ச)

அத்தகையமான்மியத்தைதயாவருமோர்த்தருளின்பமடையவெண்ணிச்
சுத்தமுறுசெந்தமிழ்ப்பாவாலியற்றித்தருகவெனச்சூதகான
நித்தனடிமனத்திருத்திச்சொற்சுவையும்பொருட்சுவையுநிரம்பவானோர்
புத்தமுதமனப்புலவோர்கிரந்துளக்கிமகிழ்வெய்தப்பராணஞ்செய்தான். ( )

அன்னவன்யாரெனிற்பாண்டிநாட்டொருசார்தனவனிகரளப்பிலோர்க
டுன்னியகாரைக்குடியோன்புகழ்மலிந்தவன்றெண்டர்தொன்மாணக்கன்
மன்னுபெருங்கல்வியினிற்குறுமுனியேர்வோன்பரமன்வனசமையும்
பொன்னடியேபூசனைசெய்சிவநேசன்சொக்கலிங்கப்புலவரேறே. (சு)

இந்நூலாசிரியர்மாணக்கருளொருவராசிய

வே. நடேசபிள்ளை

இயற்றியது.

திருவளர்தெய்வக்கன்னிநாடதனீற்சீர்வளர்பலவளஞ்செநியுந்
தருவளர்பொழில்குழ்காசாயம்பதியிற்றனமவளர்வைசியகூலத்தி
லருள்வளர்கல்விநிறைபொறைவாய்மையன்புமுற்குணமெலாமமைந்தோன்
பொருள்வளரிராமநாதன்முன்பன்னாட்டிபுரிதவமெனவவதரித்தோன். (க)

நாகர்கன்போற்றுமால்வாய்ச்சங்கநாயகமாயமர்த்தவனோ
நாகமுகிருவவேல்விடுத்தவனோளினபீதுறைபுநான்முகனோ
நாகநீன்பொதியவெற்பின்மாதவஞ்செய்நற்றமிழ்முனிவனோவாதி
நாகனோஞாலமுய்ந்திடப்புவிமேனண்ணிஞனெனத்தருநலத்தோன். (ங)

தீதில்வெண்ணீறுங்கண்டியுப்புள்ளவோன்றிருவெழுத்தைசுத்தநாப்பயில்வோ
னோதுகென்றேனயுமருளினன்னூல்களுணர்த்தியுட்டிகளெலாமொழிப்
போன், கோதிலாநியமசிவார்ச்சனைமுதலாக்கூறுசன்மார்க்கநன்னிலையோ
னேதமில்பெரியோனின்னவன்சீர்த்தியென்றனற்புகலுதற்கெளிதோ. (கூ)

அப்பெருத்தவனையாலங்காட்டமருமன்புருச்சிதம்பரநாம
வொப்பிலாந்கொடையேதன்பெருந்தொழிலோனோதுமாவனத்தின்மான்
மியத்தை, யிப்புவிபுய்யத்தமிழ்மொழிபெயர்த்திங்கிலகைச்சூதனாண்டினைச
த்த, செப்பரும்பொருளேச்செவ்விதாராய்ந்துசெத்தமிழ்விருத்தயாப்பாக. (சு)

பாசமுமதைவெல்பாதமோர்நான்கும்பசுபதியிலக்கணவளவு
மாசிலாமதுரநாற்கவிநலனுமரும்பொருணைவரசநலனு
மீசனாருளுந்திருவருணலனுமினியமெய்யன்பியனலனுங்
தேசுறப்புகன்றானையசொக்கவிங்கதேசிகளுவலரேறே. (டு)

இந்நூலாகிரியர் மாணுக்கருளொருவரும் தாமரங்கோட்டையைச்
சேர்ந்த செங்கப்படுத்தான்காடு கிராமமுன்சீப்
கோபாலபிள்ளையவர்கள் குழாரருமாகிய
திருச்சிற்றம்பலபிள்ளை
இயற்றியது.

சீர்மேவுதில்லைநடஞ்செயுமிறைவன்றிருவருளேதேசமுய்ய
நார்மேவுயாழ்ப்பாணநல்லூரிற்றிருவுருவாய்நயப்பப்போந்த
தேர்மேவுதிருவருள் கூராமுகநாவலர்கோன்றிருத்தாட்கண்பன்
பார்மேவுபாண்டியனாட்டெழிற்காரைக்குடியென்னும்பதியில்வாழ்வோன். (1)

முல்லையினங்கோக்குலத்தின்மொழிராமநாதன்கான்முளையாய்வந்தோ [ன்
னெல்லையிலாப்பரம்பொருளையெப்போதுந்தன்மனத்தேயிருத்திவைப்போ
வல்லையிசமனைப்பிரிந்துகலைமகடன்னாலைத் துவதியப்பெற்றேன்
குல்லையணிமானிதத்திருவுதிருமகள் குடியாக்கொள்ளப்பெற்றேன். (2)

திங்களணிசடையண்ணல்சிந்துவாழ்தலங்கடொறுஞ்சென்றுசென்றே
யங்கவனையருட்பூவாலதித்திறைஞ்சும்பெருமக்களமைதிபோலக்
கங்குலப்பகலொழியாமற்கைறக்கண்டன்றிருவடிக்கேகவிக்ஞ்சொல்வோ
னங்கமொலாந்துருநீற்றானகத்தியன்போலெக்கலயுருளவல்லான். (3)

பந்தமுறுமிகவிருளைப்புறவிருளைப்பாற்றுறுபாற்கரனையென்னச்
சிந்தியருள்வழிகாட்டியருணூலையெனக்கருளுஞ்சிறப்பான்மிக்க
சுந்தரமாரருட்குரவன் றூயதயாந்திமதியஞ்சுடும்வேணிச்
சுந்தரநாயகன்றிருப்பேர்சொல்பெறுசீர்ச்சொக்கவிங்கத் தூயநாமன். (4)

தேனொழுகுபொழிலாலங்காட்டினில்வாழ்சிவநியமச்செல்லநேயன்
வாடுனொழுகுமழைசுழப்பவளர்கொடைருன்சிதம்பரப்பேவணிகர்கோமான்
மீனொழுகுமலர்விரிகாவிரிநாட்டிலுசாத்தானமென்னுமேன்மைக்
காடுனொழுகுருதவனக்காதையினையீதியெனக்கழறல்கோ. (5)

இந்தணிசெஞ்சடையானையிருங்கயிலேமலையானையிமையமானைச்
சுந்தரவாமத்தானைச்சயம்பெழுந்தீருதவனநாதன்றனைச்
சுந்தனைசெய்தநூலைத்தென்னாலாயுலகுவப்பச்செய்துதந்தான்
றந்தருணானாமகளுந்தமிழ்முனியுஞ்சிரமேற்கொடகையதம்மா.

(சு)

பூவிணுகாநபுரஸ்தநல்லுராக்கியநகரநிவாச

திராவிடபாஷா துரீண

சுத்தாத்துவிதசித்தாந்தசைவவியவஸ்தாபக

பூமந்நாவலர்பெருமான்பாததுளி

சிரமேற்கொண்ட

யாழ்ப்பாணத்துவட்டுக்கோட்டை

ஆ. அம்பலாணநாவலரவர்கள்

இயற்றியது.

திருவுசாத்தானமெனவுலகுசாத்தானமானியத்தைச்செம்மை
மருவுசாத்தானதமிழாற்றருகுவென்றலங்காட்டின்வாழ்வி
னிருவுசாத்தானகவிமாலையான்சிதம்பரவேளிரைப்பத்தந்தான்
கருவுசாத்தானயந்தாற்கன்பாளன்சொக்கலிங்கக்கவிஞரேறே.

பாவதிற்பாடுநரைப்பாடுவதேதபாடுபுகழ்பயக்குமாமென்
ருடுகழன்மன்றுடையார்பாடுகொற்றங்குடியடிகளறிவித்தாராற்
பீடுபெறுசேக்கிழார்புராணமிசைத்தென்பாதுபேணியாமு
நாடுமிருபாவிசைத்தவ்விருவர்கெழுதகைமையுமன்னயந்தாமன்னே

பெரியபுராணம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் புராணம். ஈஉசு-ம் பாடல்.

திருவுசாத்தானத்துத்தேவர்பிரான்கழல்பணிந்து
மருவியசெந்தமிழ்ப்பதிகமால்போற்றும்படிபாடி
யிருவினையும்பற்றறுப்பாரெண்ணிறந்ததொண்டருடன்
பெருகுவிருப்பினராகிப்பிறபதியும்பணிந்தனைவார்.

‘ திருவுசாத்தானம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருவாய்மலர்த்தருளிய

தேவாரம் பண் கொல்லி.

நீரிடைத்துயின்றவன்றம்பிநீள்சாம்புவான்

பேருடைச்சுக்கிரீவன்னனுமன்றெழுமக்

காருடைநஞ்சுண்டுகொத்தருள்செய்தவெஞ்

சீருடைச்சேடர்வாழ்திருவுசாத்தானமே.

(க)

கொல்லையேறுடையவன்கோவணவாடையன்

பல்லையார்படுதலைப்பலிகொளும்பரமனார்

முல்லையார்புறவணிமுதுபதிநகைமழ்

தில்லையானுறைவிடந்திருவுசாத்தானமே.

(உ)

தாமலார்போலவேதக்கனூர்வேள்வியை

பூமனார் தங்கனாவாக்கினொருநெடிக்

காமனாருட்கெடக்காய்தவெங்கண்ணுதல்

சேமமாவுறைவிடந்திருவுசாத்தானமே.

(ஈ)

மறிதருகரத்தினன்மால்விடையேறியான்

சூறிதருகோலநற்குணத்தினரடிதொழ்

நெறிதருவேதியர்நித்தலுரியமஞ்செய்

செறிதருபொழிலணிதிருவுசாத்தானமே.

(ஊ)

பண்டினாத்தயனுமாலும்பலபத்தர்க

டொண்டினாத்தும்மலர்தூவித்தோத்திரஞ்சொலக்

கொண்டினாக்கொடியொடுங்குருகினினல்லினன்

தெண்டினாக்கழனிசூழ்திருவுசாத்தானமே.

(ஐ)

மடவரல்பங்கினன்மலைதனைமதியாது
சடசடவெடுத்தவன்றலைபத்துநெரீதர்
வடர்தரவூன்றியங்கேயவற்கருள்செய்தான்
றிடமெனவுறைவிடநதிருவுசாத்தானமே

(௬)

ஆணலார்பெண்ணலாரயடுறாமிாலுக்குங்
காடுணைவண்ணத்தான்கருதுவார்மனத்துளான்
பேணுவார்பிணியொடும்பிறப்பறுப்பானிடஞ்
சேணுலாமாளிகைத்திருவுசாத்தானமே.

(௭)

கானமார்வாழ்க்கையான்காரமண்டோர்சொல்
லானமாக்கொண்டுநீருரைமினுவயடுவனில்
வானமார்மதிலணிமாளிகைவளர்பொழிற்
றேனமாமதியந்தோய்திருவுசாத்தானமே.

(௧௦)

வரைதிரிந்திழியுநீர்வளவயற்புகலிமன்
றிரைதிரிந்தெதிகடற்றிருவுசாத்தானரை
யுடைதாரநதுணருஞ்சம்பநதடுணைடமிழ்வல்லார்
நரைநிரையின்றியேநன்னெறிசேர்வரே.

(௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

முற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்,

சூ த வ ன பு ர ண ம்

காப்பு.

பூவரு மயன்மா லாதி புனிதரு முனிவராதி
யேவருஞ் சூத்தரு போற்ற வின்னரு ளெளிதி னல்கு
மாவரும் பொழிற்பைஞ சூத வனப்பெரு மகிமை கூற
மூவரும் பரவு மாணை முகத்தனை யகத்துள் வைப்பாம். (க)

இதுவுமது. வேறு.

சீத மாவன மார்பினன் நெவ்வெலற்
கேத மாவன தீர்த்தரு ளீசன்வாழ்
சூத மாவனத் தோன்முகத் தோனம்பு
சாத மாவனத் தாணமந தேத்துவாம்.

முதலடியில் மா - இலக்குமி. வனம் - துளபம். மூன்றாமடியில் மா -
வண்டு. நான்காமடியில் வனம் - அழகு. நமநது - சுபநதமாகிய வடமொழிப்
பெயரடியாற் பிறந்த வினையெச்சம். இதனை உமாபதிசிவம் திருத்தொண்
டர் புராணசாரம் (சக) செய்யுளில் “வண்ணனை நமநதகோ” என்றருளிய
வாற்றூனுமுணர்க. நமஸ்கரித்து என்னும்பொருட்டு. (உ)

நூற்பயன். வேறு.

பூத நாதன் சூதவன புராண மீதன் புறக்கேட்போ
ரோது மவரப் படனடத் துநர்முன் னாமுத் தமரெவரு
மேத மொழிந்து போதமுணர்ந திம்பர் வாழின் பெல்லாம்பெற்
ருதி யமலன் றிருவடிக்கீழ்மர்பே ரின்புற் றுடன்வாழ்வார். (ங)

வாழ்த்து.

வேத வேள்வி மழைவளங்கள் வீற்று வீற்ற ருயிர்க்கின்ப
மாதிரி யறங்க ணனிவளர்க வைநதக் கரங்கண் டுகைநீறென்
றோது சிவசா தனம்பொலிக வுயர்வை திகைசை வந்தழைக
நீதி வேந்தர் மனுச்செங்கோ னிலீவி வாழ்க வுலகெல்லாம். (சு)

கடவுள் வாழ்த்து.

மந்திரேசர்.

பூமா தமரு மணிமார்பன் புவனம் புரக்கும் புகழ்நிலைத்தற்
காமா தாவிற் றசாதன்கா லாங்கா லோர்கா லருள்வலிவேட்
டேமாண் புறப்போற் றியவளித்த வெநதை மந்தி ரேசனடி
நாமாற் சுழிப்பட் டிலையாமே நடலைக் கடலைக் கடத்திடமே. (ரு)

திருவு சாத்தா னநதனயந் திகழ்த்த வமர்வோ னெமதுபவம்
வெருவு சாத்தா னந்தனய விளிப்போன் முருந்த நீபின்னாண்
மருவு சாத்தா னந்தனயன் வருமென் றருள்வோன் மௌவியினிற்
துருவு சாத்தா னநதனய னொளிர்வோற் கமலத் தான்பணிவாம்.

திருவுசாத்தானமானது தன் நயத்தை விளக்கும்படி அமர்வோனென
வும், எமதுபவம் நந்த வெருவுசா நைய விளிப்போன் எனவும், சாத்தா நம்
தனயனாய் வருவான் எனவும், இஃது உருவத்தைச் சாத்து ஆனந்தன் ஐயன்
எனவும் பிரித்துப் பொருள் கொள்க. (சு)

பெரியநாயகியம்மை. வேறு.

புரியுநாயகி லம்பா வருளெனிற் புரக்கும்
துரிய னாயகின் னநதவிர்த் தெமச்சுருள் சுரக்கும்
பிரிய னாயகி புனைபா னிடம்பிரி யாத
பெரிய நாயகி திருவடிப் பிரசமென் மலரே.

ஆய கின்னம் - எம்மைப்படுத்தித்ததாகிய துக்கம். ஆய் அகி - நூல்களை
ஆராய்ந்த சர்ப்பம்; ஆதிசேடனென்க. அன்னாய் அகிலம்பாவு அருள்புரி
எனில், அப்பெரிய நாயகி திருவடிமலர் புரக்கும் எனமுடிக்குக. துரியனும்
பிரியனுமாகியபரன் என்க. புரத்தல் கொடுத்தலுமாம். (எ)

நடேசர்.

மடன குஞ்சித பாதவந தனைக்கொண்மா வனத்தெம்
மடன குஞ்சித பாதவந தனைமுறை வருத்து
நடன குஞ்சித பாதவந தனைதெற நலமார்
நடன குஞ்சித பாதவந தனைதின நயப்பாம்.

எம் மடன் நகும் சிதம் பா தவம் தனை முறை வருத்து-எமது அறியா.
மையைக் கெடுக்கின்ற ஞானத்தையும் பாந்த தவத்தையும் அளவையுய்

முறையையும் வகுத்துக்காட்டி, அவம் தனைதெற - அவகுணங்களுமும் சீவ, போதத்தையும் தெறும் பொருட்டும், நுகுஞ்சி தபாது நட - சிறந்த, முடியின் கண்ணே நீங்காது (தன்னை) நடும்பொருட்டும், மடல் நகும் சிதம் பாத வந்தனைக் கொள் மாவனத்து - இதழ்விரிகின்ற (மலர்செறிந்த) விண்ணின் அளவுயர்ந்த விருட்சங்களைக் கொண்டருதவனத்தில் வீற்றிருந்தருளுகின்ற (நடேசப்பெருமானுடைய) நடன குஞ்சித பாத வந்தனை - நடனகுஞ்சித பாதத்திற் செய்யும் வழிபாட்டை, தினம் நயப்பாம் - தினந்தோறும் விரும்புவாம். நகுதல்-இகழ்தல்; அதுகெடுத்தலைக்குறிப்பாலுணர்த்தியது. தனை-சீவனை யென்னும் பொருட்டாய்ச் சீவபோதத்தைக்குறிப்பாலுணர்த்தியது. காட்டித் தெறும்பொருட்டும், நடும்பொருட்டும் வந்தனை தினம் நயப்பாம் எனமுடிக்குக. மலர் செறிந்த விருட்சமென்றியையும். (6அ)

சிவகர்மியம்மை.

பனகந் தரக்கிரு பாற்றொழச் சிற்சபை பயிலுங்
கனகந் தரனடங் காண்சிவ காமி தாட்கமல
மனகந் தரவிருள் வெளியுற மலப்பகை மடிக்கு
மனகந் தரநித மன்புசெய் தின்புற வடுப்பாம்.

பன்னகம் என்பது இடைக்குறையாயிற்று. மூன்றாம் அடியிற் கந்தாம் குகை. (க)

தெட்சணமூர்த்தி.

சிரவ னம்புயங் கம்மதி யிதழியஞ் சிவனாம்
பிரவ னம்புய லளவுகல் லானிழற் பிரியா
வரவ னம்புயர் நால்வர்கு முறவமர் பரம
சூரவ னம்புய நாண்மலர்ச் சேவடி குறிப்பாம்.

ஆம்பிரவணம் ஈறு உருபும் பயனும் தொக்கது. வனம்புயல் எதுகை 'நோக்கி இயல்பாயிற்று. (க0)

விநாயகர்.

தவள வாரணம் புகறிரு நீற்றொளி தழைக்கும்
பவள வாரணன் மேனிய னைங்கரன் பரமன்
றிவள வாரண வுஞ்சடை வேதியன் சிறுவன்
கவள வாரண முகத்தனை யகத்தினிற் கலப்பாம்.

சுதவனப் புராணம்.

தவளநீறென்றியையும். நீற்றொளிதழைக்கும் பவளமேனி எனக்கூட்டிக். ஆர் - அருமை. அணல் இடைக்குறை. மூன்றாமடியில் ஆர் - ஆத்தி. வார் எனப்பிரித்துக் கங்கை எனக்கொள்ளினும் அமையும். (க்க)

சுப்பிரமணியர்.

செங்க டம்பணி புயநதழீஇக் தேவகுஞ் சரியோ
டங்க டம்பணி கொங்கையங் குறமின்வேட் டமர்கோ
னெங்க டம்பணி துணிமயி லூரிறை யெமக்கோர்
சங்க டம்பணி யாதசேய் தாடொழு தெழுவாம்.

எங்கள் தம் இறை என்றியையும். சங்கடம் உம்மை தொக்கு நின்றது. (கஉ)

வீரபத்திரர்.

தீர பத்திர விசகடர் வாளிநாற் செகன்மால்
சார பத்திரங் காதிருண் மலப்பகை தழுவா
னீர பத்திர நாண்மல ராதிகொண் டிறைஞ்சி
வீர பத்திர னடிமுடி கொண்டெநாம் விழைவாம்.

தீரம் - தளராமை. ரவிபோலும் சுடரையுடைய பத்தியாகிய வாளிநால் எனமாற்றிப் பொருள்கொள்க. சார் அபத்து எனப்பிரிக்குக. (கங)

வைராவர்.

காரி யேற்றகங் கைக்கொணு கண்ணுத னிருவி
காரி யேற்றகங் கைக்கொணு திவர்கழ னிரகங்
காரி யேற்றகங் கைக்கொணு தன்கரத் தளித்த
காரி யேற்றகங் கைக்கொணுண் மலரடி கலப்பாம

(அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களைத் தூரத்திகொண்டுவந்த) விஷத்தை எதிர்த்துச் (சென்று) உள்ளங்கையிற் (கவர்ந்து) கொண்டுவந்து, கண்ணுதலும், சிருவிகாரியும், இடபத்தின்மேல் மனம் கசக்க வெண்ணைது இவருகின்ற கழலையுடைய நிரகங்காரியும், தாங்கிய கங்கையைக்கொண்ட நாதனுமாகிய சூதவனேசர் கரத்து அளித்த காரியாகிய வைரவழர்த்தியினுடைய, மிக்க பாவத்தை வெறுக்கின்ற ஒள்ளிய நாண்மலரடியை (நம்முள்ளத்திற்) கலப்பாம். ஏறு - அகம் - ஏற்றகமென எதுகை நோக்கிப்பிறவினைச் சேர்த்து நின்றது. விஷத்தைக்கொண்டுவந்து நாதன் கரத்தளித்த காரி எனக் கூட்டுக. (கச)

திருந்திதேவர்.

துள்ளி மால்வரை வேணிமூசு சுடர்விழித் தாயோன்
வெள்ளி மால்வரை காத்தருள் விமலன்மெய்த் தவத்தோ
ருள்ளி மால்வரைத் துணர்சிவ ஞானபோ தந்நூல்
வள்ளி மால்வரை நந்திதாண் மலர்முடி வனைவாம்.

மால்வரைநது - ஆசையால் எழுதி. (கரு)

இலக்குமி. வேறு.

அமலை யாதிதெண் செல்வ மருளுமை
யமலை தன்வலக் கண்ணம ரன்னைபாற்
கமலை மேற்றுயில் கண்ண னிறத்திசெங்
கமலை பாதங் கருத்து எரிந்துவாம்.

பால் கம் அலை - வெள்ளிய பாற்கடல். (கசு)

சரசுவதி.

முற்று மாவியம் மூகத் துவமொரீஇசு
செற்று மாவிய லின்பரு ணுமொரீஇ
யுற்று மாவிய னாதனெண் பாதமே
பற்று மாவியக் கன்னையைப் பாடுவாம்.

ஆவிமுற்றும் எனவும், மாயியல் செற்று எனவு மாற்றுக. மாயியல் -
ஆணவமல சத்தி. மா - கருமை; அது ஆணவமலத்தை யுணர்த்திற்று.
உமா. வியன் நாதன் எனப்பிரிக்குக. (க௭)

தமிழாசிரியர்.

சூலைய மாதவ னேகுறு கென்றுகை
தலைய மாதவ வைத்தான் றன்னுரு
நிலைய மாதவன் டந்த நிறைதமிழ்
மலைய மாதவன் சேவடி வாழ்த்துவாம்.

சூலையையுடைய அழகிய மாதவனே நீ குறுகு என்று தன்கையை
அவர்தலையில் அமர மிகவும் வைத்தழுத்தி அரனுரு நிலைக்கும்படி அவண்
அழகு தந்த மலைய மாதவ னென்க. மாதவனே நீகுலைக, குறுகுக என்னியங்
கோளீருக்கினும், முன்னிலைமை குலையும்படி என வசசமாககினும் அமை

சூதவன்புராணம்.

யும் அரன் றன்னுரு-சிவலிங்கரூபம். மாதூ-விருப்பமுமாம். அப்படிக்கொள்
ளுங்காற் சிவலிங்கரூபம் "நிலைக்கும்படி தன்விருப்பத்தை அவண் செய்து
முடித்த மலைய மாதவீ னென்க, (கங்)

ஆளுடைய பிள்ளையார். வேறு.

காழி நா தனைக் கௌணியர் திலகனைக் கடையேற்
சூழி னாதனைத் தொழுமுனந் துடைத்துவெம் பவஞ்சப்
பாழி னாதனை யாளுடைப் பிள்ளையைப் பாடின ,
வாழி னாதனைப் பன்முறை வணங்குவன் மன்றோ.

இனா - இடைக்குறை. 'பவஞ்சப்பாழினின்றும் ஆதனாகிய என்னை எடுத்
தாளுதலையுடையபிள்ளை. வாழ்வையுடைய இனிய நாவை. (கக)

ஆளுடைய அரசுகள்.

வெய்ய னாவினை வசத்துழ லென்னுள மேவுஞ்
செய்ய னாவினார் பரனருள் பெறுநெறிச் செலுத்து
மெய்ய னாவிக ளயவருண் மேனிகொள் விமலன்
றுய்ய னாவின் வேந் தாளுடை யாசடி தொழுவாம். (உ௦)

ஆளுடைய நம்பிகள்.

கேவ லம்பதி தானெனக் கிளத்துபொன் னிதழித்
தூவ லம்பதிர் முடிப்பா னிழலுருத் தூயோன்
மாவ லம்பதி நலநதிகழ் பைம்பொழில் வயங்கு
நாவ லம்பதி யாளுடை நம்பிதா ணையப்பாம்.

தனிப்பொருளாகிய பரமபதி தானே யென்பதைப், பிரணவாகாரமாய்
மைந்த தனது ரூபத்தால் யாவருக்கு மினிது விளக்குகின்ற, இதழ்மாலையைய
யணிந்த சுத்தமாகிய வன்மையையுடைய கங்கையதிருகின்ற முடிப்
பரன் என்க. அணிந்தமுடி யென்றியையும். (உக)

ஆளுடைய அடிகள்.

பாச கத்தியற் றாவிக ளருணெறி பற்றித்
தேச கத்தியங் குறீஇச்சிவ மயமுறச் செய்யு
மாச கத்தியக் கந்தெறு வரதமா ணிக்க
வாச கத்திய லாளுடை யடிகடாண் மலரே.

பாச கஸ்தி எனவும், தேச அகத்து எனவும், மாச க தியக்கம் எனவுங்
பிரிகருக. (உ௨)

சண்டேசுரநாயுடர்.

ஓத கம்பர கதிநெறி யுற்றிடா துய்வான்
சீத கம்பர கதிர்வயற் செய்ஞலு ரடிகண்
மேத கம்பர கதிர்நிலை யானருள் வினாவாற்
பாத கம்பர கதிசெய்சண் டீசர்தாள் பணிவாம்.

பரகதி - அஞ்சியமார்க்கம். பரகதிர் - பாரமான நெற்கதிர். மேதகு
அம்பரம் - ஞானாகாசம். கதிர்நிலை - வினைத்தொகை. (௨௩)

அறுபத்துமூவர், வேறு.

சேயன் மாண்கம லேசன் நிலையடி
வாயன் மாசற வந்தரு ணுவலூர்த்
தூயன் மாதிருத் தொண்டத் தொகையுளார்
நாயன் மார்பத நாம்பணிந் தேத்துவாம்.

திலை அடி வாயன் - “தில்லைவாழ்ந்தணர்தமடியார்க்குமடியேன்” என்கி
ன்ற அடியை முதலாகக்கொண்டு பாடியருளிய வாயினன். (௨௪)

நம்பியாண்டார் நம்பி.

விலங்கொ ணவருண் மேவுபே ரின்பமா
பலங்கொ ணவெமைப் பார்த்தரு டீர்த்தன்வாழ்
நலங்கொ ணரையூர் நம்பியாண் டார்நம்பி
யிலங்கொ ணண்மலர்ப் பாத மிறைஞ்சுவாம்.

தேர்ப்பமாகிய பலனைக்கொண்டவந்து எம்மைப்பார்த்து அருளுகி
ன்ற தீர்த்தன் என்க. (௨௫)

சேக்கிழார்.

உலகெ லாமென வோங்கொரு பொன்மொழி
யிலகெ லாமென வீற்றிடை காட்டினால்
விலகெ லாதூல் விரித்தருள் சேக்கிழார்
திலகெ லாமலர்ச் சேவடி போற்றுவாம்.

மால் விலகு எல் ஆம் தூல் = மயக்கம் நீங்குகின்ற ஞானப்பிரகாச
முண்டாகின்ற தூல் என்க. திலகம் என்பது கடைக்குறையாய்த் திலகு
என நின்றது. எல் ஆம் மலர் = சூரியனால் மலர்கின்ற நீர்மலர். (௨௬)

மெய்கண்டசிவாசாரியார்.

மைக்கண் டாவருண் மேனி வாவருள்
செய்கண் டாவென வெண்ணெய்நல் லூர் த்திகழ்
மெய்கண் டானடி மேலி யிறைஞ்சுநின்
றுய்கண் டாயுப தேசமி தூள்எமே.

மைக்கண்டா என்பது எதுகை நோக்கி இயல்பாயிற்று. அருள் செய்
கண் டா - கிருபாரோக்கம் தந்தருளுக. (உ௭)

அருணந்திசிவாசாரியார்.

இகல வாகமர் வீழ்த்துமென் னெஞ்சுகே
ளகல வாகமன் வாதை யருணநதி
சகல வாகம பண்டிதர் தாட்டுதி
புகல வாகம வாழ்வீற் புகுத்துமே.

இகல் அவா எனவும், ஆகம் மன் வாதை அகல எனவும், புகல வா என
வும் பிரிக்குக. (உ௮)

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியார்.

வரவு மாமண வாளன் மலர்க்கழல்
விரவு மாமணம் வேட்டுமெய்ம் மாதவர்
பரவு மாமறை ஞானசம் பந்தர்தாட்
புரவு மாமலர் ஞாடொறும் போற்றுவாம்.

வர உமா மணவாளன் எனப்பிரிக்குக. (உ௯)

உமாபதிசிவாசாரியார்.

கணக வம்பல நாதன் கவிபெறீஇ
யனக வம்பல னுக்கு முமாபதி
யெனக வம்ப லழிக்கு மிணையடி
மனக வம்பலர் தூய்நிதம் வாழ்த்துவாம்.

என் அகம் வம்பு அல் அழிக்கும் எனப்பிரிக்குக. மன் - மிகவும். நக-
விளங்கும்படி. (௩௦)

அரத்தத்திவாசாரியார்.

சிரத வேத வான்சிவ னேபதி
பிரத வேத நமவிற் பகர்மெனச்
சிரத வேதங் குரையர் தத்தர்தம்
விரத வேதனை மாற்றடி பொற்றுவாம்.

சிரம் ஏதம் தவு அரன் சிவனே பதி - மேலாகிய ஏதம் நீங்கிய அரனாகிய சிவனே பரமபதி; (இது நிச்சயமே! இதனை இதற்குரிய வேதசிவாகமீதிசிவசாத்திரங்களால் நிர்ணயம் செய்வதொன்றே? எந்தச் சமயிகளும் தும் ஆசங்கையின்றி யங்கீகரிக்கத்தக்க பொதுநூலாய் நடனவேறுபாடுகள் மாத்திரமே விளக்கவந்ததாயுள்ள) பரதவேதம்-பரதசாஸ்திரமும், நமவில் பகர்ம் என-நமஸ்காரமுத்திராபிநயத்தால் விளங்கக் கூறுமென்று சரதமாகிய ஏதுவை அங்கே யுரைத்தருளிய அரதத்த சிவாசாரிய சுவாமிகளுடைய வேதனையை மாற்றுக்கின்ற வரதபாதங்களைப் போற்றுவாம் (நக)

பரதநூலிற் கூறிய விதிப்படி நடிக்கின்ற நடனியானவன் கணேசாதி தேவ சமூகங்களின்வரவை அவரவர்களுடைய ஆயுதாதிசுளைக் குறிப்பிக்கின்ற அதிசாதுரிய அநேக அபிநயங்களாற் காட்டி, அதே போலப் பரமசிவனுடைய வரவையும் அவர்க்குரிய திரிசூலாதிசுளைக் குறிப்பிக்கத்தக்க அபிநயங்களாற் காட்டுவதொழிந்து, நமசேஷியன் சிவனே என்று சுருதிகூறிய உறுதிவாசகம் இனிதுவிளங்க, நமஸ்கார முத்திரையாற் காட்டுதலால், அரதத்த சிவாசாரிய சுவாமிகள் சிவனே பதியென்பதைப் பரதவேதம் நமஸ்கார முத்திரையாற் பகருமென்று சரத ஏது உரைத்தருளினாரென்க. (நக)

பட்டினத்தடிகள்.

சாம்பு கார்மலம் வீட்டிமெய் சார்ந்து
வோம்பு கார் கோ ளுடுக்கும் வளந்திகழ்
பூம்பு காரின் வெண் காடர்தம் பொற்கழ்
ரோம்பு காமலர் தூய்ப்பணிந் தேத்துவாம்.

கார்மலம் - ஆணவமலம்; சாம்புகார்மலம் வினைத்தொகை. தேம் புகாமலர் - எனப்பிரிகீடுக. (நஉ)

குருவணக்கம்.

மூங்கையைப்பே சலித்தலினு முதுசெயலீ தெனச்சடமா மூட னேற்குந் தூங்கருளாலு ணர்த்தியவன் ரெண்டகுரு மணிஞாநத் துறவுக் காணியாங்குலமெய் யப்பகுரு வருமணிநா வலநாம மகில மெங்குந்.

தேங்கியொளிர் பரமகுரு சிகாமணிக டிருவடிகள் சென்னி சேர்ப்பாம் ( )

கடவுள் வாழ்த்து முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் நக:

பாயிரம்.

உலகெல்லாமு மறைப்பொருளுளான் றென்ற வுணர்ந்து நேதிகளைத்
திலகு வாய்மை யுபசர மிவையென் றுள்ள படிதெளிந்து
மலையில் பொருளென் றேயிலையுண் மறைகாய் போலுள் வயங்குபதி
நிலவு முடியு மாபதியே நிசமென் றோர்த லருமையினால். (க)

அன்ன மறையுட் பொருண்முடிவை யகில முணர்ந்தாங் குய்யும்வகை
சொன்ன முறைமூ வாறென்ப தோற்று புராணஞ் சாற்றவற்றின்
வன்னி புராண மொன்றிரவி மாண்சொல் புராண மொன்றயன்சீர்
பன்னு புராண மிரண்டரிசீர் பகரும் புராண மொருநான்கே. (உ)

ஈச னெமையா னுமைநேச னெல்லா மாகி யல்லனுமாய்த்
தேசு விரியத் துவிதநிலே தேற்றும் பரம சிவன்மகிமை
பேசு புராண மைந்திரண்டப் பெரிய புராணத் தொன்றென்ப
பூசு பெளடி யோத்தரமா புராண மதிற்கேத் திரகண்டம். (ங)

இனிது விளங்கு மிதில்விளங்கு மெந்தை பெருமான் சூதவன்
புனிதன் பெரிய நாயகிவாழ் புரத்தன் வரத்தன் பெருஞ்சீர்த்தி
வினைமுற் றெழித்தின் பருளிந்த வியன்கா தையைவேற் கரத்தமலன்
நனியன் புளங்கூர் நந்தீச னயந்து கேட்ப நவின்ருளல். (ச)

ஈச னுமைக்கோ துறம்மீ திருந்து கேட்ட விளங்குமுவித்
தேச னுனாகேட் டெவந்தருளுந் திருநந் தீசன் றனைவினவு
நேசன் சனற்கு மாரமுனிக் குரைப்ப வனைய நிறைதவத்தோன்
பேசி னுளல் வியாதனுக்கப் பெரியோ னுரைத்தா னெனக்கென்ற. (ஈ)

சூத முனிசொல் வடமொழியைச் சுவைத்தண் டாழிழ்மா நிலமாந்த
ரோதியுணர்ந்து திருவருள்பெற் றுய்வான் மமிழின் மொழிபெயர்த்திங்
கீதி யெனமெய் யன்புருவா யிலங்கும் பெரிய னியல்பானே,
தீது நெறிக டானிருக்குந் திசையும் புகுதப் பெருச்சீலன். (ஊ)

சிவனே பதியென் றுள்ளபடி தேர்ந்து தெளிந்த சிந்தையினு
னவ்ன ருட்புத் திரமார்க்க மாயசிவபூ சனைநாளுந்
தவரு தகத்தும் புறத்திலுஞ்செய் சகசன் மார்க்க ரியமநிலக்
சிவனே யொருவ னென்னுலக மிசைப்பச் சிறந்த விசைப்புனிதன். (எ)

அறங்க ளெவற்றும் பரசுவப்பே றருள்பே ரறமில் லறமெனுதூற்
நிறங்கொள் சீலன் வித்துமிடல் வேண்டு மெனுமாண் டிருக்குறளே
பிறங்க நாளுந் தன்மனையெய் பிரான்மெய் யடியார் தம்மனையா
மறங்க வளர்ப்போ னமுதளிக்கும் வகையிங் கெவர்க்கும் வகுப்பரிதே. (ஐ)

சூத வனத்தின் கீழ்பாலோர் குரோச தூரத் தாலங்காட்
 டோதும் பூவை சியர்குலத்தா னுலப்பில் சீர்த்தி செநிராம
 நாதன் குமர னுயர்கங்கா நதிசூழ் காசி போய்க்கொணர்ந்து
 சோதி விங்க மீனாட்சி சுந்த ரோச னெனும்பெயரால். (க)

மன்னு மணிப்பொற் கோயில்புரீஇ வரநற் றினத்தி லவ்விலிங்கந்
 தன்னை யுமையோ டலரிமுதற் சண்ட சாந்தம் பதிட்டைபுரீந்
 தென்ன பொருளு நிறைதரமுன் றங்கத் தியல்பு சீனையென்று
 முன்னு சிவாக மந்நெறியி னுளுற்றி வருமா முதலாக. (ஐ)

விளைதண் கழனி முதற்பொருள்கண் மிகுத்து நிலைப்ப வகுத்தமைத்
 பளகொன் றிலாநல் லறத்தாற்றாற் பல்கும்பொருள்க ணுடோறு[தேரீன்
 மளவொன் றிலாத சிவதரும மரதி யறங்கட் களித்துவப்போன்
 களவொன் றிலாவித் யாவிருத்தி கண்ணு வளர்க்குங் கடமையினான். (அ)

அன்பே யுருவன் குறிசுணமொன் றறியா தடியார்ப் பணிசீல
 னின்பே தருபா லாம்பகன்பே ரியையப் பெறுசீர்க் கோபால
 னென்போ னிவனை யருந்தவஞ்செய் தீன்ற மகவின் வாஞ்சைமிகத்
 தன்பாற் கல்வி நலன்முழுதூத் தாவில் குணமூற் தரப்பெற்றேன். (கஉ)

இன்ன பெருஞ்சீர்ச் சிதம்பரவே ளிசைத்தா னிவன்சொற் படியிந்தப்
 பன்னு சூத வனக்க-தை பகர்தற் கறிவோர் சிறிதுமிலே
 னுன்னி யிதனைச் செயலொழிந்தா லுவன்சொன் மறுத்த துளதாரு
 முன்னி முடித்து மெனநினைந்தான் முடியாச் செயன்மேற்கொளலாகும்.

என்னான் புரிநே னிரண்டிடைநின் நெண்ணித் துணிந்தே னெமையாளு
 முன்னே னடியா ரெண்ணமெலா முடிக்கும் பரம னன்புகிறி
 தின்னான் ரொடங்கு செயற்கருளா விடினு மிசைத்த விப்பெரியோன்
 றன்னு னடப்ப தாலருளாற் றுனே யுமைகோன் முடிக்குமென. (கச)

துணிந்தாங் கனைய வடமொழியைத் தூய பெரிய நாயகியைத்
 தணிந்தார் முடிமந் திரநாதன் சலசத் துணைச்சே வடிமலரை
 யுணர்ந்தார் பெரியர் தமையெளியேற் குணர்த்தா சிரியர் தாட்டுணையைப்
 பணிந்தா ரருளி னடங்கிநிதம் பரவித் தமிழிற் பகர்கின்றேன். (கடு)

பகரும் புராண சருக்கமொரு பதினான் கொடுவாழ்த் தெழினாடு
 நகர்பா யிரமே யவைவடக்க நண்ண முதல்வைத் திவைவிரிபாத்
 தொகையா யிரத்தைஞ் ஞாற்றிருபான் சொற்றே னளித்தே னவரசத்து
 ணகைகூட ரிரதச் சுவையுண்டு நாவ லோர்க ணனிபுலப்ப. (கசு)

அவையடக்கம்.

சத்தம் யாவுஞ்சிற் சத்தி யுருவமே
யத்தம் யாவுஞ் சிவனுரு வாமென்ப
வித்த கைச்சொற் பொருள்க ளிடைவழு
வய்த்து ணர்பவர்க் கியாமென் னுரைப்பதே. (க௭)

யாவர் கூற்றுநின் னேவலி னல்லதை
மேவு ருவென் றியம்பினர் மேலேயோ
நாவ தாலறி யாச்சிறியேன் புகல்
பாவெ னாவழுப் பார்ப்பர்கொல் பண்பினோர். (க௮)

வழுநி றைத்திறை வைத்த களஞ்சியக்
குழுந் கர்த்தவென் கூற்றெனக் கொள்ளினும்
பழுது பார்த்தல் பழிப்பென்க பாவலோர்க்
கொழிவி லொன்றின்மற் றென்றுற லின்றரோ. (க௯)

பாயிரம் அவையடக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௫௨.

———(0)———

தற்சிற்புப்பாயிரம். வேறு.

தேவை நகர்வாழ் வன்றொண்ட தேசி கேசன் மாணக்கன்
ருவில் வளங்கூர் காரைநகர்த் தனமா வணிகர் குலதிலகன்
சேவில் வருவா ரடிக்கன்பன் நிகழ்சொக் கலிங்க தேசிகனிப்
பூவின் மிகுசீர்ச் சூதவன புராணம் புகன்றான் புலிவாழ.

உ
சிவமயம்.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

பொது.

பொன்னுலு மணியாலும் பூவாலும் காவேரி பொலிநீர் நாடு
பன்னுலு மறையாலும் பாளுலும் வரனோதும் பயில்சீர் நாடு
வந்நாலு முகத்தாலு மயனாலு மியலாத வருன்கூர் நாடு
வென்னாலுஞ் சொலத்தகுமோ வெண்ணரிய திருச்சோழ ரெழிற்பேர்நாடு
உலகமொருங் குதவியகீ ரோததியி லுவணகே துள்ளத் தோவா
துலைவிநவத் துணர்வினிடையுதித்தருளி யுண்ணையர் சுருகி யோதப்
பலர்புகழ்பொற் புதியமர்ந்தும் பாரரசன் பால்வலியப் பகர்ந்து பற்றி
யிலகுதியா கேசனுநீஇயிருப்பதிந்நாட் டின்னசையே லிசைப்ப தென்னே
திருநெறிய னமிழ்மூவர் தேவாரச் சிறப்புயர்கேத் திரங்கு எரிந்நா
எரிருநிலமெங் கணுமிருநூற் மெழுபதின்மே லொருநான்கா மிவற்று ளே
பரவுறுபற் பலநாட்டும் பயில்புதுயெண் பதினான்கே பண்புநீடுஞ் [னைப்
சுரர்பரவு மெரிருநூற்றுத் தொண்ணூறு திருத்தலமிச் சோழ நாடு. (ங)
வைதிகசை வம்பொலிய வந்தருண்மூ வருந்தருதே வார மந்நா
எள்துமிரா யிரமுடிக்கொ எலிக்கமிவற் றிறையருளா லிறந்த நீக்கி[காய
யுய்தருமூன்றொழியெண்ணு றுளவவற்றைஞ் ஞாற்றைம்பத் தொருநான்
தெய்விகமாண் டிருப்பதிகத் திரடனக்கே திகழ்தருமிச் சென்னி நாடு. ( )
முந்நாடு தம்மினுஞ்சீர் முன்னாடிமிந்நாடு மொழிதென் வேதச்
சொன்னீடு முயர்தலத்தாற் சொன்னீடு வயனலத்தாற் ரெகைநீ டின்ப
மன்னீடு பலவளத்தான் மல்குபொருட் குலவளத்தால் வளர்சீர்க் கென்று
மெந்நாடு மெவ்வுலகு மிணையாகா வென்பதுல கெல்லாஞ் சொல்லும். ( )

வேறு.

அரசிய னீதிக் காணி யாதிமா மனுவி னீதி
யுருவமான் றுயர்க்குத் தன்னோ ரும்பன்மீ துரு *ளுய்த் தாளுந்
வானருட் கருளு லஞ்சீர் மணுநீதி கண்ட சோழப்
புரவல னருட்செங் கோலிற் பொலிவதிச் சோழ நாடு. (சு)
உலகெலாம் பரவு சான்றோ ருடைத்தெனு நாட்டி ருந்து
மலைமலை நிலன்வி னாயோர்ந் தழைத்தன பாய நாமச்
சிலைவலான் றலைமை செய்யச் சேக்கிழார் குரிசி லாற்றும்
வலனுய ரமைச்சு நீதி மாண்பதிச் சோழ நாடு. (எ)

* உய்த்தவென்னும் பெயரெச்சத் தகராந்தொக்கது.

அருண்மொழித் தேவ ராய வுருளினீர்த் தனைய வாய்மைக்
குருபரன் வாக்கின் நீக்கை கொள்கெனக் கொடுப்பித் தெம்மான்
நிருவரு ணிறைத்த சோழர் சிகாமணி யனபா யப்பேர்ப்
புரவலர் பெருமான் செங்கோல் பொலிவதீச் சோழ நாடு. (அ)

மணிகளி லமல னங்கண் மணியணி யங்க ராகக்
குணிகளிற் நிருவேண் ணீறு கூறுமந் திரங்க டம்முட்
கணிதிரு வைத்தே முத்தே கவினுநீஇ வயங்கு மாபோற்
ஹுணியுயர் 'மேன்மைத் தான்றோர் துதிமிகுஞ் சோழ நாடு. (க)

மன்னுமே தக்க சோழ வளநாடு சோறு டைத்தென்
'மன்னையா ரவ்வையாரோ தருண்மொழிப் பொருண்மை நோக்கி
வென்னநன் னாட்டு மேலா யிகபர மோக்க வாழ்க்கைத்
தொன்னிதி தானே யீத றுலக்குமிச் சோழ நாடு. (க௦)

நாதக்க மடந்தை யென்றே நாவலர் பரவி யேத்து
மூதக்க வாய்மை ஞான முதல்வியா மவ்வை மாதா
மேதக்க வளநா டென்ன விசேடண முன்பின் கோத்திட்
டோதக்க வின்கொண் மேன்மையுற்றதிச் சோழ நாடு. (க௧)

ஆருநீர் நாடென் றோதி லனையது தனையே யன்றி
யோருதல் பிறிதொன் றின்பா லுருதிடு குறியே யாகும்
பேருநீஇப் பலமாண் செல்லப் பெருவளப் பெருக்க மென்றுஞ்
சேருபு திகழும் வாய்மை தேற்றுமிச் சோழ நாடு. (க௨)

அங்கண்மா ஞாலத் தாவிக் கருளிய கோயில் கொண்டா
னெங்கணு மென்ப தேனை யிடங்கட்கு முகம் ஞாக
வொங்குதன் பாலவ் வாய்மை யொளிர்தர விடமவே நின்றிச்
சங்கர னமர்பொற் கோயி றழைப்பதிச் சோழ நாடு. (க௩)

செங்கும லத்தின் மேவுந் திருமகள் பொதுமை நீக்கி
மங்கல வகைக ளெல்லா மலிதர வழங்கு மாண்பாற்
பொங்குறு சிறப்பி னென்றும் பொலிதலாற் பொன்னி நாடென்-
றெங்கணுந் திகழ்பேர் கொண்ட திசைமிகு சோழ நாடு. (க௪)

அரியயன் முகுந்த னாதி யமரர்நா டவனி யேனை
நிருபர்நா டுருத்தி ராதி நேசர்நா டெல்லா மென்று
மருவுதங் குறைக ணீங்க வரம்பெறச் சிரமேற் கொள்ளும்
பெருமையாற் சென்னி நாடென் பேருடைத் திநீர் நாடு. (க௫)

நாடெலாம் விளைவி னீட்ட நகரெலாம் பொருளின் கூட்டங்
காடெலா மலர்ப்பூஞ் சோலை களனெலாம் பிறங்கு நெற்போர்
மாடெலாந் தரும சாலை மறுகெலா மணிக்கு வால்கள்
பாடெலா நாமும் போற்றிப் பணிதருச் சோழ நாடு. (கசு)

கற்பகப் பொங்க ரெங்குங் கற்பக வல்லி யெங்குங்
கற்பகல் லூரி யெங்குங் கற்பக மாத ரெங்கு
மற்பக மாந்த ரொங்கு மற்பக லறங்க ளெங்கும்
பொற்பக மாட மெங்கும் பொற்பகன் மணிக ளெங்கும். (கச)

காத்திர நீழ லெங்குங் காத்திர வளங்க ளெங்குங்
காத்திர சுகங்க ளெங்குங் காத்திர வாமை யெங்குங்
கோத்திர குலங்க ளெங்குங் கோத்திர நலங்க ளெங்குங்
கோத்திர மேன்மை யெங்குங் கோத்திரள் பொழிபா லெங்கும். (கசு)

பார்ப்பவர் கண்கட் கென்றும் பசுமையே தோன்றும் யாண்டும்
பார்ப்பயில் பயிர்முன் னாவ பலனெனே பல்கும் யாண்டும்
பார்ப்பணி யாதி தாமும் பல்லுண னுகர்வ யாண்டும்
பார்ப்பனச் சாதி யாதி பகர்நெறி தவறா யாண்டும். (கசு)

திரவிட வேதம் போற்று திருத்தகு மூர்த்தி யீட்டந்
திரவிட வேதம் போற்று திருத்தங்க டிருத்த லங்கள்
பரவிட டிடங்க டோறும் பல்குவ சோனாட் டென்று
புரவிடல் யாரு நேரே பார்க்கலா மின்று மென்றும். (உ௦)

பரவுறு சரியை யாதி பக்குவர்க் கருண்மெய் ஞான
குரவர்தம் மினங்கள் வாய்மைச் சங்கம குலங்க ளாதி
வாரிசுங் கூட்டங் கூட்ட மாத்தொகு வகையிங் கன்றிப்
பரவ்மெந் நாட்டு மின்றூற் பார்க்கலா மின்று மென்றும். (உ௧)

இன்னநாட் டியற்சீர் யாரே யிசைக்குநர் தொகுத்தி யாவு
மென்னநாட் டினுமே னாட்டி னிலகுபே ரின்ப நல்கிப்
பொன்னிநாட் டிடங்க டோறும் பொய்யுற முனிவர் வாக்கின்
மன்னுகார் வளமுன் னோர்ந்த வகையொரு சிறிது ரைப்பாம். (உ௨)

மழைவளம்.

உருவநா லருவ நாலென் றோதிய லுபய நாப்ப
ணிருமையும் பொதுமை யாகி யிலங்கெழிற் சதாசி வன்றன்
பெருகொளிப் பளிங்கின் றோற்றம் பிறங்கிவிண் னோக் கீசானத்
தெருண்முகப் பிரதி விம்ப மென்னவான் சேணிற் சென்ற. (உ௩)

நமதன்ப னுச மித்த நாலையல் வாணை நீத்துக்
கமையம்பு கொண்டு பின்னுங் களிப்பது காண்டு மென்றோ
வுமையன்ப னீற்றுக் கோலத் துற்றொழித் திடநேர் சென்றாங்
கிமையம்பு தஞ்சே ணின்று மெறிதிரைக் கடல்புக் கன்றே. (௨௪)

கருங்கட றரங்கக் கையாற் காமரு தரளமாதி
யிருங்கழ விறைஞ்சித் தூவி யிரத்தலி னரற்றல் கேளா
வொருங்குண திரங்கி யெம்மா னொழிந்தென வெழுந்து வானில்
வருங்கனம் வேண்டுங் காறு மாந்திமே லெழுந்த மாதோ. (௨௫)

வாரிதி குழியப் புக்கு வாரிவாய் மடுத்த வானற்
தேரிய விறைய கோரத் திருமுக காந்தி யேந்திக்
காரிய லுருவாய் வாமக் கதிர்முகச் செம்மை வாய்ந்தாங்
கேரியல் சம்பை யீட்ட மெங்கணும் பரப்பிற் றன்றே. (௨௬)

மதிந்தி யிதழி வேணி வானவன் கரத்தெஞ் ஞான்றும்
பொதுமையி னிருமை யாய புற்கல வர்க்க மெல்லா
மதிர்தரு தமரு கத்தி னழைத்தரு ளொலியே யென்னக்
கதிர்விசும் பெழுச்சி மூதங் கனையொலி பெருக்கிற் றன்றே. (௨௭)

கறைமிடற் றிறைவன் மத்த கயத்துரி யெடுத்துப் போர்க்கு
முறையென நிமிருஞ் சைய முதுவரை யெங்கு மூடி
நிறையொளி நீல்வி தான நித்திலத் தொடைரி னைத்தாங்
குறைமலி தாரா யாண்டு மொய்யெனப் பெய்யா நின்ற. (௨௮)

இறையமார்ந் தினிது வாழ்வெற் பிருஞ்சிற கரிந்தோ மிந்த
மிறையொழிந் துய்து மென்றோ விண்ணிறை மணிக்குடத்தி
னறைகடற் கூவத் தாணை யாங்கயி றமைத்தெ டித்துக்
குறைதப வாட்ட லேய்ப்பக் கொண்டனீர் விண்ட மாதோ. (௨௯)

போற்றிய சதாசி வன்றற் புருடவா சியம்போற் பொன்னின்
ரோற்றமிக் கிலங்கு சாபந் துலக்குவான் பெய்நீர் ரன்னோன்
பாற்றிகழ் சத்தி யோசா தம்முக நிற்ப் ரப்பின்
வீற்றுவிற் றருவி சைய வெற்பிட மெங்குங் காட்டும். (௩௦)

விண்ணுயர் சைய நாம வெற்பிருஞ் சிரந்தொ டித்துத்
தண்ணிய சாரல் காறுஞ் சதமக னிதம தாகக்
கண்ணாறுந் தளவு மல்லி கைத்தொடை சாத்தி யேத்தும்
பண்ணிசை யென்னைச் சூழ்ந்த பரவுநீ ரருவி யோதை. (௩௧)

தனையுறு வலியில் சீவர் தமையுமாற் சார மென்ன
வினிடெதெத் தழுக்க கற்றி யின்பரு ளீசான் போலக்
கணையு னுவரொ ழித்துக் கான்றீ ருலக மெல்லா
நனியுணு மமுத மாகி நானிலத் தொழுகிற் றன்றே. (௩௨)

நிலையிலா வுடலங் கையி னேர்ந்தவக் கணமே மிக்கோர்
நிலையிலா வுடலங் கையி னெறியினுயத் துய்து மென்னு
நிலையிலார் தளித்தல் போல நீன்பயோ தரநீர் * பெற்றந
நிலையிலாங் கெஞ்சா நீத்த நீததமா வளித்த மன்றே. (௩௩)

கணநதொறு மாறி மாறிக் கருதுமுள் ளத்தின் † மாலை
‡ யுணர்நதிரு நிதிசெல் வப்பே ருற்றதை யுதவுவோரை
மணந்தரு சீர்த்தி போர்த்தன் மானநீர் முழுதும் வானந
தணந்துற வளித்துமேனி தவளம்போர்த் தாங்கு நின்ற. (௩௪)

பொருள்படைத் தருளா ரெயதும் புன்மையு மளித்தார் தூயமை
மருவலுங் காட்டி யாங்கு வாரியுண் டேருங் காறு
மிருளுநீஇசு சைய மால்வெற் பெயதிநீர் பெயத மாரி
தெருள்பெறு தூய்மைத் தாகித் திகழ்ந்துவான் சென்ற வன்றே. (௩௫)

உடல்பெறுங் கணத்த தத்தி னுதவனா னெறியென் றியாமிவ்
விடைபெயி னீயாச செல்வர்க் கீநததா யறனு மின்றாய்க்
கடல்புக்கு மூலக மெல்லாங் களிக் கநீ ரளிக்கும் வெற்பென்
றடையநன் கொடைசெய் கொண்மூ வமலமா யகல்வான் சென்ற. ( )

உருவுடைச சீவர் யார்க்கு முதலிய வருக்கொண் னீ டெய்தும்
பரமன்யா மவ்னி லன்றேனா பயன்பெற வருவு கொண்டு
வருவதே முறையென் றெம்மான் மலியருள் பிரவ கித்தாங்
கொருவருசு சைய வெற்பி னொழுகுமா லருவி நீத்தம். (௩௬)

ஈசன்மாட் டினித மர்ந்தே யிணையினீள் மலைய வெற்பின்
வாசனாற் கமண்ட லத்தின் மந்திர நீர தாகித்
தேசமாற் கணேச னீண்டே செல்கெனத் திருவு ளங்கொண்
டாசில்பு முதல்வ ளர்ப்பா னளித்ததித் தெளித்த நீத்தம். (௩௭)

* பெற்றவென்னும் பெயரெசுத்தகாரந்தொக்கது.

† மாலை - தன்மையுமாம்.

‡ உணர்தல் இரண்டிடத்தும் பொருடந்துநின்றது.

§ எய்தும்வினமுற்று.

இந்நதி சைய வெற்பி னிடையமர்ந் தருவி யர்க
மன்னியே குறுமா லீது மந்திர தோய * மாளுந்
பன்னுமைந் தொழிலுந் தானே பண்ணுமென் றியம்ப லென்னுமீ
பொன்னிகா விரிமுன் னுமம் புகல்பவிப் பொருவி னீர்க்கு. (௩௯)

நதியெலாந் துதிசெய் கங்கா நதியுறிக் கதிசெய் பொன்னி
நதியினோர் கூற்றுக் கொப்பா நவில்வதும் பழுதா மென்னே
நதியிவை யிரண்டும் பூவி னடக்குங்கா ரணத்தை நோக்கி
நதிவரன் றுலையன் னோர்மெய்ந் நாவெடுத் தியம்பு முண்மை. (௪௦)

*பிறந்திறந் துழலுந் தேவர் பேணுமூ ரமர்ந்த கந்தை
விறந்துபா ரரசு வேண்ட மென்சடை துதிக்குட் டுஞ்சிப்
பிறந்தொரு முனிவன் மிச்சி லாகிப்பின் காதிற டீபாந்தே
யிறந்தவர் சாம்ப ரென்பி னெய்திய திசைத்த கங்கை. (௪௧)

பொன்னிமா நதியிப் பாரிற் போந்தருள் புனித மேன்மை
முன்னொரு வாறி சைத்தா முரனொழித் தோர்த்திப் பொன்னி
தன்னிலை யுணர்க வானீர் தானுமோர் சிறிதொவ் வாவிந்
நன்னதி மேன்மை யோரா நாயினே னவில்வ தெங்கின். (௪௨)

வானிடைத் தாரை யாகி மலையிடை யருவி யாகி
மானிலத் திடையே யாறு வாவியாழ் கூவ லோடை
கானிலைத் தடமுன் னுமங் கடற்புன லொன்றே கொண்ட
தானிடைப் பரமன் சீவர்க் கருடரப் பெறும்பேர் போல. (௪௩)

கருமுகி லாய மத்த கயமிவர்ந் தப்பு மாரி
பெருகவில் வாங்கி மின்வாள் பிறக்குகா றெனும்பொன் மோலி
யரசுறக் கண்ட வேனி லாங்குறும் படங்கித் தேய்ந்து
சுரநிலத் தோர்காற் சென்னி தூக்கிநீர் நேர்க்கி மாயும். (௪௪)

பெரியவர் முனியி னும்பின் பேறினி தடைத றிண்ணந்
தெரியுறப் பொன்னி யீர்த்துச் செல்பிணை பிரிந்த தன்நே
ளரிணநேர் புகுந்தோர் பாங்கின் படைந்ததால் வாத லுரெம்
புரவல் ரொறுத்தா லொன்றும் போதுமென் றருளிற் றோர்த்தாம். ( )

கணிமலர் காசா கொன்றை கவின்பலா சலர்பூ முல்லை
யணியணி பரவப் போர்த்தாங் கைவருந் தாளு யைந்து
பணிகளுந் தானே செய்யும் பான்மைநேர் காட்டி யேரு
மணிகொழித் திலகும் பொன்னி மந்திரக் காக நீத்தம். (௪௫)

*ஆனால் என்பது ஈண்டுதேற்றப் பொருடந்தது.

ஆக்கமு மறையு முண்டா மரனரு ளொன்றிற் றுழந்தோர்
மீக்கொளு நிலையர்க் கென்றன் மெய்மையே தருப்பை யாதி
தாக்குநீர்ப் பொன்னி முன்னந் தாழ்ந்ததி விருத்தி யாய
மேக்குற நிமிர்த ருக்கள் விளிந்தன வேர்க்கீண் டம்ம. (சஎ)

கடிகமழ் மாதர் மேனி காட்டெழின் மலர்க்கு ராவி
நெடிவின்மஞ் சரிகள் புன்னை யொண்டுண ருடன்கொண் டேகும்
படியினீள பொன்னி காட்டும் பசும்பொன்முத் தாதி பூண்டு
நெடியதண் புனற்ச ரிக்கு நீரா மகளிர் தோற்றம். (சஅ)

வேறு.

மூவரு முறையே யொருதொழி லிரண்டு முத்தொழிற் குரியராய்த் தூரிய
தேவினி லொடுங்கல்காட்டிங்குறிஞ்சித் திணையிலவ்வொருநிலப்பொருளே
காவகத் திரண்டு பணையின்மூப் பொருளே கவருபு காட்டியீர்த் தேகி
யோவற வவைமுற் றுததியிற் புகுமா றுய்த்துறும் பைத்தநீர்ப் பொன்னி.

வேறு. குறிஞ்சி.

ஐந்திணையின் முதற்றிணையீ தசலமாண் டிணைபேரின் பமைதி தேற்றா
னந்தமிணை விழைச்சினிறை நலத்திணையென்றைவரின்முன்னாதனெற்றிச்
செந்தழலாய்ச் சத்தமல சித்திடையா னந்தமயத் திரட்சி யாய
சுந்தரவே ளாமர்ந்தருளே சுரந்தளிக்கப் பெறுங்குறிஞ்சித் தூயவைப்பு. (ரு0)

வேறு.

பூந்துணர் பெருதுளும் வேங்கைப் புடைசுலா மெறுழி யீட்டஞ்
சார்ந்திற் றுளர்கு ழாமச் சாமிதா ளிறைஞ்சல் காட்டு
மேந்திணை ரொழுக்கு செந்தே னின்னரு ளொழுக்க மேய்க்கு
மாந்துமா முசுக்க ளாடன் மற்றவர் வெறியாட் டேய்க்கும். (ருக)

செயலையந் தருமே லோர்பைஞ் சிகியுந் வண்டி சைப்ப
வயல்வனா வெடிப்ப வீழ்முத் தாங்குச்சென் றுதைக்குந் தோற்ற
மியலிதண் மேலா லோல மெனக்குரல் கவர்புள் ளோடக்
கயல்விழிக் குறமான் முன்னாட் கவணெறிந் தமர்ந்த காட்டும். (ருஉ)

அருகமர் பரானா வேங்கை யடியுரு வொடுக்கிச் சீயங்
கரியுறல் கண்டு வல்லே கரந்துறை பான்மை செவ்வே
ளிரலேமா மகண்முன் போந்தாங் கிரந்திற் றுளர்கோ னம்பி
வரறெரீஇக் கணியொன் றுகி மறைந் தொளிர் வாய்மை தேற்றும்.

காமுறு பிணையொன் றோர்பாற் கதுவிய வொருபால் வேழ
நாமுற மருப்பு நீட்ட நாப்பீணின் றலர சோக
மோமுதல் வேழ முன்ன ழுன்றல்கண் டெயினர் நங்கை
யேமுற வலித ணைப்ப விந்நெச் சேயை யேயும். (௫௪)

புதுமலர் கணியிற் றோன்றப் புளிந்தர்கூர்ங் குயத்தி னேனல்
கதுமென நிலத்திற் சாய்வ கடம்பணி தடம்பு யத்தோ
னெதிர்பொரத் தொடர்கி ராதர் யாவருஞ் சேவ றோன்ற
விதிர்வி திர்த் தாவிசோர்ந்து மேதினி வீழ்ந்த தேய்ப்ப. (௫௫)

அரிசுர லருவி யாவு மாங்கெயிற் றியரி னேர்பு
குருமலர் வேங்கை நீழற் குவாலுற வீழ்வ வள்ளி
யருளினா ருயிர்பெற் றன் னோ ரறுமுகன் றிருவ டித்தா
மரைநிழ லுறமுன் வீழ்ந்து வணங்கிய வாய்மை காட்டும். (௫௬)

கறிக்கொடியிணர்ந்துச் சூழ கருத்தரு விளர்த்த செம்மல்
வெறித்தசெங் காந்தண் மீது வீழ்த்திரின் றொளிரந் தோற்ற
மறித்தகண் ணெறித்த வோதி வள்ளியோ டள்ளி பெய்ம்மான்
பொறித்தழ லிடையி லாசம் போகட்டி மணந்த தேய்க்கும். (௫௭)

தோற்றட மருப்பு கொங்கைத் துணைக்குடைந் துருவி ளர்த்துத்
தோற்றவை யனைத்து மாங்குத் துணித்தித ணமைத்து மீது
தோற்றமன் கொடிச்சி மார்கைத் தொடிச்சிமார் வீற்றிருப்பர்
தோற்றவர் வென்று ளாரைச் சுமப்பது மரபே யென்ன. (௫௮)

மருங்குலைக் கொம்ப ரென்பர் வளர்பசங் கொடியே யென்பர்
பெருங்கவி வாண ராகு பேரவை யேனை மாதர்க்
கிருங்கழ லெயினர் மாதர்க் கியற்பெய ரேகொ லென்னத்
தருங்குளிர் தழைதொ டித்துத் தாமரைக் குடித்து வாரால். (௫௯)

துயர்தரு கணைவேட் கீந்து சோகஞ்செய் நினக்க சோகப்
பெயர்கொலென் றெயின மாதர் பெரிதுளங் கறுத்து தைப்ப
மயர்வுறநீசிவந்து மேன்மேல் வாரிதூய் வருத்துந் தெம்மேற்
செயலைசெய் செயலை யோதுஞ் செயலெவன் செயலை யேபோர். (௬௦)

அழலெரி மடுப்பித் தாங்க ணகருமுன் னகழ்ந்தெ றிந்து
பழகுமை வனமுன் வித்திப் பயனனி பல்க வாழ்வார்
தொழின்முய லெயினர் யாவுஞ் சுடுநெருப் பிருந்த காடு
தழையுமென் றோதுந் தன்மைத் தனிமொழி யரிந்த, மாமோ. (௬௧)

எனலான் கிழங்கொ டிய லின்னற வாதி யாவ
கானவ ருத்தி யொன்றே கருத்தின ருத்தி வள்ளி
கோளையுண் டெவப்பர் யாவங் கோதறச் சிவமாக் கண்ட
ஞானியர் வந்த வெல்லாஞ் சிவார்ப்பண நயக்கு மாபோல். (௬௨)

வேளெனு முதனி லைப்பேர் வேடொன் றிறுதி யாதி
கோளுநீஇ யமைய வாய்ந்து குலமுதற் குமர வேடன்
கேளிரா யுரிய சம்பந் திகளெனக் கிளத்தப் பெற்ற
மீளியர் மேன்மை யம்ம விளம்புதற் கெளிய தேயோ. (௬௩)

கண்ணப்ப னொப்ப தோரன் பின்றெனக் கரைந்த மெய்யன்
புண்ணெக்க மணிவாக் கெந்தை யுரைக்கிலக் காய தாய
திண்ணப்பொன் னொம் வாழ்வின் நிருவவ தார மேன்மை
நண்ணப்பெப் றுளார்கு நின்னி நாயினே னிசைக்கற் பாற்றே. (௬௪)

வேறு. பாலை.

புராரி யேமுதற் சுரரெலாம் பூருவ மகிட
சுராரி யாழ்கொளுஞ் சினத்தழன் முழுமையுஞ் சூழ்ந்த
பராரி யோருரு வாயவம் பணத்தியென் றுரைக்கும்
வராரி யூர்தியங் கமர்ந்தருள் வயத்ததுபாலை. (௬௫)

கணமுந் தாங்கருஞ் சினத்தழ லுருவினன் காக்கு
மிணையில் பாலையு நண்பகற் பரன்முரம் பிடத்தைப்
புணர்பொ ரோர்பொழு துடற்றுவெங் கதிரினற் புலனாய்த்
தனவு மாலைய தல்லதை யுலகெவன் ருங்கும். (௬௬)

இன்ன பாலையி னிறையழல் கமர்வழி யேகி
யன்ன பாதல முழுதுமார்ந் தகிபதி யனந்தன்
சென்னி மீதுநின் றெறிவதை மணியென்பர் தெரியா
ரென்னை நாமினி யிசைப்பதவ் வெரிதழல் விரிவை. (௬௭)

உடலி னோய்முழு தொழித்துய ராற்றன்முற் றுதவுங்
கடமை பாலையங் கிழத்திக்கெண் றேதனேர் காட்டுந்
தொடர்ச மூலமு நோயெலாந் தொலைத்துடற் பலன்செய்
கிடின் வாழுதிர் வேப்பினந் தளிப்புறஞ் செறிந்து. (௬௮)

வாகை யாங்கணுந் தருந்திரு விந்தைமா மகளே
யாகை யாலகி லமுமடைந் தருள்பெறு கெனத்தஞ்
சாகை யாற்றிகந் தங்கண்மூ லத்திற்பா தலம்விண்
போகை யானசைந் தழைப்பது போல்வது வாகை. (௬௯)

பிரிந்து செல்லுநர் தனிமைதீர்ந் தின்பமுட் பெருகப்
பரிந்து மல்குபூம் பாவையர் ப்லெருகை காட்டிம்
புரிந்த நாயகி சேடியர் சூழாமெனப் புருடர்
தெரிந்து மாதாரர் தம்மின மெனத்திகழ் குரவம். (௭௦)

சுராரி லத்தமு தரிதுபல் காவலுட் றுறுமிச்
சுரரி லஞ்சுதைத் திரளைபல் கோடிமேற் றெகுத்தச்
சுரரு முண்கெளி தென்பபோற் றுத்திரி துருமஞ்
சுரர்ம ருத்தினுஞ் சுவைப்பலப் பலம்பல சொரிவ, (௭௧)

பொன்னி னுட்டினைந் தருமலர் பொன்னெனு மொன்றே
யன்ன தென்பெறு மலர்மல ராடக மரும்பு
பன்னு மாண்கிளிச் சிறைப்பொனாஞ் சுகந்தமும் பர்ப்புங்
கன்னி காரங்கொப் பணியிள முலையெழில் காட்டிம். (௭௨)

மதுர வொண்கனி தாத்திரி யீந்துமுன் வலிய
வதிர நல்கவும் பரலுண வருந்துவ கபோத
மதமு டற்குறு மெவ்வுண வழங்கினு மறுத்து
சிதமென் றுங்கட காதிபுண் மாதவர் சிவண. (௭௩)

வேறு. முல்லை.

முன்னம் பதினா றுயிரமேன் முல்லை யிலத்துந் துவரையினி
லென்னும் புவனப் பழிசுமப்ப தெற்றுக் கினித்துச் சோழமுதற்
பன்னுந் தேத்து முல்லையெலாம் பல்கப் புரந்தப் பழிதூர்தந்
குன்னும் பயன்மிக் குறுதுமென வுவண கேதோம் புறுமுல்லை. (௭௪)

கீர வீரை பிரிவாற்றுக் கிளர்பே ரன்பி னுடையாண்ச்
சார வடுத்தாங் கானிரைக டாமே பொழிபால் குடத்தியர்நை
யார நிறைபல் குடத்தியரா யடுத்து மடுத்தெங் கணும்பாம்பி
யேர வளர்க்கு முல்லைமுத லிறையுட் குறிப்போர்ந் தொழுநுர்போல்.

கடியோர் சிறிதில் பொற்பூக்கள் கஞல்கற் பகமுந் தலைவணங்கும்
படியோங் கார விதசகித பஞ்சாக் கரங்காட் டிதழியெனும்
வடியோங் கியகற் பகங்கன்பல மல்குந் துத்தோ ததியிதற்கந்
நெடியோ னுழி நிகர்கொலென நிறைபால் வெள்ளம் பார்தொழுகும். (௭)

ஆயர் மதிக்கு மண்டர்பல ரந்ந லாரிந் திரைபல்லோர்
பாய விதழி செருந்திபல்கற் பகமான் றேனு மத்தொலிகண்
மேய பூவைக் குலமரிகள் வெண்ணெய்க் குடம்பால் வெள்ளமடுத்
கேயம் பறவைப் பாற்கடலொன் றென்னு மிதுவோ விதன்பெருமை.

வேலி கடவாப் பிறந்தொட்ட விரைப்பூங் குளத்து நீருண்ணச்
சீல முடன யாசகமாச செறிபுல் லுண்டு குறுமுயலுஞ்
சால விரத நெறியுறுமேற் சாற்றும் புறவந் தனிபுரக்கு
ஞால மகிண னருளினல நலிற்ற லெவனா மினிப்பிறநாம். (௭௮)

வழிபா றருமான் கன்றினமு மான்கன் நினைமு முடன்வினையாட்
டொழியா துகைப்ப மகாரினுமிக் குறமார் பணைத்து மடியிருத்திக்
கழியா வுவகைக் கடறினாப்பர் கனிவாய்ச் சியரவ் வாய்ச்சியர்க
ளியியா நீத்தோர் களும்வாஞ்சித் திடுப வெனிற் பி னீசைப்பாழேனன்.

எவனா மின்சொ னிகராவ தென்றுட் கறுத்தாய்ச் சியரான்டா
றுவரா ரழலிற் காய்ச்சியுமேற் றேயா மத்திட் டதுதிரளு
நவநீ தங்கண் டிச்சார நலத்தா லன்றோ நினைப்பு கழ்த
லிவனோர் குதுமப் பெருமையுமென் றெரியிட் டிருக்கி யின்புறுவார்.

அடரு மிடரார் புரிந்தாலு மாகுழ் வலத்தார்க் கபிவிருத்தித்
தொடர்பே யாமென் றிடலோர்ந்தாந தொதுவி மார்காய்ச்சான்கீர [யா
முடனே ததியாய்நனிசுவையுற்றுடைமத்தினில்வெண் ணெய்ச்சுவை
யிடர வருக்க நெய்ச்சுவையா யின்றி யமையாச் சிறப்பமைந்த.

அர்க்க னுதவிக் கிதுகைம்மா ராகென் றண்ட ரவண்விளைக்கு
முர்க்க மாட மாடகமுன் முதிர்பசு சைகணீ லம்பொன்முதல்
வர்க்க மிரவி யிளைப்பாற வதிபல் விரவி யெனக்குவிப்பா
சொர்க்க மிணையோ பொன்னென்றே சோம்பே நிகட்கேயிடமா மால்.

உலகம் புரப்போன் றனைப்பொதுநீத் தொருதன் றனக்கே சிறப்பாக
நிலவ வகித்துக் கொண்டொளிருநிலனென்றோவைந்திணை த்துறையுட்
சூலிஷ் மிருத்த லகப்பொருணூல் கூறிற் றிதனுக் கென்றுபெரும்
புலவீ ரிசைக்கும் பெருஞ்சிறப்பிற் பொலிவ தனைய பூம்புறவம். (௮௩)

மலரும்புறவத் தண்டர்கடம் மரபி லுதிப்ப வானாய
ரலகின் றரிய தவம்புரிந்தோ ரனைய புறவின் றவமெளிதோ.
சூலவும் பெருஞ்சீ ரானாயர் குழலி னேசை கேட்டருளி
நிலவொண் சடையோன் விடையிவர்து நேரே வரும்பேற் றினதம்ம,
வேறு. மருதம்.

பொன்னுலகைத் தருச்சுதன்மை புரியமர ராமகளிர் போற்றுஞ் சீர்த்த
வன்னமுலைச் சசிசிந்தாமணிமுதற்பன்னிதிபோக வகையில்வாழ்க்கை
தன்னினுமிக் கார்வமுறத் தடமலர்க்கண் குளிர்காட்சி தாவா தென்று
மன்னுவளத் தெனச்சுரங்கோ வதிதேவாய் வழாநிலைத்துமருதமாதோ.

ஊடுதல்கா மக்கின்ப மெனுஞ்சுருதி யிலக்கணமீ துண்மையேயென்
நீடுபெற நிதரிசன விலக்கியுத்தாற் றேற்றுதலி னிதுவே யூட
னீடுதிணை யாய்வளஞ்செய் நிலையினுல கபிவிருத்தி நிபமாய் நின்னு¹
கூடுதிணையிம்மருதக்குளிர்திணையே லிதன்பெருமை கூறற்பாற்றோ.

பொன்னிநதி யெனும்பெருஞ்சீர்ப் பூங்கொடியொன் றரிசொனதி முதலா
ப்போதும், பன்னதிய பெருங்கிளைகள் பற்பலகாற் கிறுகிளைகள் பரம்ப
நீட்டித், தன்னிகர்பல் வயறழைத்துத் தருபைக்கூழ் ங்னாபூத்துத் தானி
யாதி, மன்னியபற் பலவகைய வளம்பழுத்தே யெஞ்ஞான்று மல்காரிற்கும்.

இன்னமுதம் பருக்கிவளர்த் தெடுத்தினிது பாராட்டி யினிய லூட்டித்
தென்னருணற் றுயெனவே சென்னிறைகாவிரிமுலைத்தாய் செவிலிகைத்
தாய், மின்னியபாராட்டுதாயூட்டுதா யைவருந்தாய் வழிச்சென்மாபோற்
றன்னிடையை யாறுகடாந்தனித்தனியேகிளைத்தொழுதத்தாவாதோங்கும்.

வேறு.

உலகெலா மளித்திடற் சூரிய பேரரு
ணிலவுமா வெள்ளமே நிகர்செல் காவிரி
வலனிமீர் தருபிர வாகந தாயினை
யிலகநேர் கண்டசே யெனக்கண் டார்ப்பரால். (அக)

கண்டிடு முழுவாக் கவேரன் மாமக
ளொண்டொடி நிறைய முணச்செல் சேயென
மண்டொலிக் கிணையெழ மருவிச் சூழ்ந்துசென்
றெண்டரு கால்களி னினிதி யக்குவார். (கூ0)

அருள்புக ரெகிழுமெ யன்ப ருள்ளெனத்
தருபுனன் மடுத்தலு மள்ளர் தண்வயல்
வருகமர் விரணநீர் மருத்தொ முக்கலு
மொருவியாங் கொழிந்தசா லுறக்கு ழைந்தன. (கூக)

பாவனை யுறைப்பவுட் பயிலு மைந்தெழுத்
தாவபன் முறையெழு தன்பர் போன்மெனக்
காவுபல் பகடல நுகத்தின் காற்பிணைத்
தோவறு களமராங் குழுவர் பன்முறை. (கூஉ)

ஐந்தெழுத் திடையரு தமையுந் தூமனத்
துந்தொளி யெழுதலி னுழுத சால்வழி
வந்தெழு மணிகளும் வரம்பின் மாழையு
மித்துறழ் வளைகளு மிமைக்கு மெங்கணும். (கூஉ)

கமனொழித் திதம்புரி காலு மேலலத்
தமரகி தத்தினு மபேத நெஞ்சேனக்
கமையென வோர்தரக் காட்டு மாண்பினொப்
புமையென் முறையெனப் பரம்பு கைப்பரால். (கூச)

இளகியைத் தெழுத்தமைந் திலங்கு நெஞ்சினிற்
பளகிலன் பசைவற நிறுவும் பான்மையின்
வளநிறை பற்பல சாலி வாலிய
முளையெழ விதைத்தனர் மூசு மள்ளர்கள். (கூடு)

அன்பினில் வேறலா தவிரு மொண்சிவ
மின்புற வெழுதலி னெழுந்த வெண்முளை
பின்புறத் திரன்முனோர் பிறக்க மேவலின்
முன்பித ழொன்றிரண் டாக மொய்த்தன. (கூசு)

பருவமுற் றன்பெடுத் தமல பாதம்வைத்
தருமையின் வளர்த்தலி னனைய நாற்றினே
வருபுணற் கழனியின் மள்ளர் மாதர்கள்
பெருகிய வாழ்த்தொலி பிறங்க ஆன்றுவார். (கூஎ)

அருட்புன லிடைவள ரன்பின் ரோற்றம்போற்
றெருட்புன லிடைவளர் திகழ்பைங் கூழினே
யிருட்பழ வாதுனை யேய்ப்பச சூழ்ந்தன
பொருட்படா திரிதரப் புணரும் பல்களை. (கூஅ)

அருண்முறை நவிலுமைந் தெழுத்தென் வாளினா
லிருண்மல் வாதுனை யிரித்தல் போன்மென
புருண்மது நுகர்தரு மள்ளர் மாதரத்
தெருண்மலர் வயற்களை சிதைத்த லாற்றுவர். (கூக)

சசனா ருள்வசத் தியைநதிட் டேபழ
வாசனா மலந்தெறு வாரின் மாந்திய
நேசநா றியமது வசத்தி னின்றெழு
தேசநாண் மலர்க்களை சிதைப்பர் யாங்கணும். (கூஊ)

பளகொருங் கொழிதலும் பரவு மொண்சிவ
விளையனு பவமுளே விரவி சிற்றல்போல்
வளர்பசுஞ் சாலிகண் மள்ள ரோம்புறக்
கிளரும்வெண் கருவகங் கிடைத்தெ முந்தன. (கூஈ)

கருமுதிர்ந் தெழுந்தநெற் கதிர்கள் வெண்மைமுனி
மருவியொண் பசுமைபின் செம்மை வாய்த்தெழு
தருமொளிர் சத்துவந் தமசு ராசதத்
தரனரி யயன்முறை யவிருந் தோற்றம்போல்.

(க௦௨)

தனிதுக ரனுபவந் தாவில் யாவர்க்கு
மினிதுற விரிந்தரு ளியல்பி னுட்கரு
நனியெழீஇ நெற்கதிர் நலகக முற்றிய
பிஷ ரரிந் தரிககுவால் பிறங்கு போர்செயவார்.

(க௦௩)

அரிதனக் கரிவெனு மசலஞ் சாயத்திட்டுர்
கருமுகிற் படைஞர்புக குழகருங் காட்சிபோல்
விசுவநெற் போகளபா வீழ்த்த மன்னர்குழ்
நினைசெறிந் துழகருவ மேதி நீன்குலம்.

(க௦௪)

அழககினை யழுக்கினு லகற்றல் போன்மல
வழுக்கினை மாயையா லகற்றல் காட்டுவ
வொழுக்கிய மேதிக ஞுழக்கி யோயநதபின்
குழுக்கொளும் பலாலமுற் கோது நீக்குதல்.

(க௦௫)

தொழில்பல கருவிக ளோடு தோயநதிளைத்
தொழிபிளைப் பாறியா ருயிர்க ளுந்நெனக
கழிபலா லம்முதற் கடித கற்றிய
வழியொளிர் நெற்குவால் வயங்கும் யாங்கணும்.

(க௦௬)

சுடிலா ருடனுநி னிரியுந் தம்பெரும்
பீடேனச சிற்றினம் பிரிந்து நல்லினங்
கூடுநர் போற்பதர் நீத்துக கோதொரீஇ
நீடுநெற், குவால்கள்பன் னிலையிற் சார்வன.

(க௦௭)

ஆறினென் றரசர்நன் னீதி யான்மழை
யாறினென் றறனிறைந் தனைத்து மோம்புமில்
வாறினென் றியநன்றி யயர்ந்தி டாமன்மு
றாறினென் றரசருக் களப்ப ராங்குளார்.

(க௦௮)

ஐம்பெரும் பாகநெல் லனைத்துங் கொண்டுசென்
றைம்பெரும் பாகமா யுவைவமுற் றுய்ப்பராத்
றம்பொருள் பாத்துணத் தகுமெ னூற்பொரு
டம்பொரு ளாகவே தலைக்கொள் வாழ்வினோர்.

(க௦௯)

கண்ணல்கண் மஞ்சள்பல் கதலி யாதிய
துன்னுமே னலைமுதற் றெருகுப் ி ருனிய
மின்னிலம் விளைவன வெல்லே யில்லன
வன்னமுற் றுறவிரித் தறைத லாவதோ. (கக௦)

அனைத்துல குயிர்நிலை யாக மல்கியே
யினத்துயர்ந தொளிருமில் வினிய தண்பணை
யுனற்கருந திணையெனி லோத லெஙநன
மனக்கொள நிறைபெரு வனனெ லாமரோ (கக௧)
வேறு. நெய்தல்.

உதக வேந்தனென் றெமையுல குரைப்பமுற் றுலகுக்
குதக மீவதில் வுததியே யாதலி னுதைச்சா
ருதக மோம்பினப் பெயர்நிலைத் துறுமென வருண
னுதக நோக்கிவீற் றிருப்பது நெய்தலி னுதகம். (கக௨)

பூதி கண்டிகை முதற்சிவ சம்பந்தப் பொருளி
தை பூசையாற் றன்பர்போற் பாதரவ் வருண
னூர்தி முட்புனை நிழற்றளி யூன்றியவ் வும்பற்
கோது சீர்விழா வெடுத்துவேண் டவனபெற் றுவப்பார். (கக௩)

இரங்கு துன்பத்தி னிறுதியே யின்பெனப் பிரிந்தா
ரிரங்கு ரிக் திணை யெய்திநா நோற்றிருந திரங்கி
னிரங்கி மேற்கொளு மீசனென் றெண்ணிமுண் டகங்க
ளிரங்கு வண்டெழிற் கண்டிகை நீறுபூத் திலங்கும். (கக௪)

புன்னை நீழலிற் கெடவரற் சிறுமியர் புணரி
மன்னு சிற்றிலைச் சிதைப்பவுள் வருநதித்தம் மார
மன்ன வேலைமேல் வீசலுங் கொடுசெலு மடன்ற
தன்ன தொண்பொரு ளுறிற்கொளத் தாழ்க்குமோ சலதி. (கக௫)

ஏகி யாயமுழு துயிர்க்கரு ளிறைவனே வலைஞ
னாகி மீன்கவர்ந திடினெமக் கடாகொலென் றலைமேற்.
சோகின் மீதுநீஇப் பாதவர் துதையுமீன் சால
* மாகி னீன்பல சாலங்கள் வீசபு லலிப்பார். (கக௬)

விழியை யொப்பெனப் படுகட லுடன்விரா யாற்றல்
கெழுமி நின்றிராற் காண்டுமென் றலைஞர்மேற் கிளர்ந்து
முழுத கண்கரைக் குவித்தபன் மீனெலா முதங்கூர்ந்
தெழுது ளைச்சிய ருணக்குவர் மேலுமவ் வினைய. (கக௭)

* மாகு - வலைமணி.

துறைக் டோறும்பன் மர்க்கலத் தொகையினுட் டெதயு
நிறைபொ ருட்குவால் கொணர்ந்துகைத் தோணிக ணிகழ
வறைக டற்க்கா யளிப்பமா ணவர்குலக் காழ்ந்த
பொறைக விப்பொரு ளெடுத்தரு ளாரியர் போல, (கக௮)

உருவ ரிட்களத் திற்கய லன்றென வுணர்த்துங்
கிருத காடினி யத்துட னெண்ணிய கிலையாய்
மருவு கென்றுகொ லுமணராங் குவரிநீர் வாக்கிப்
பெருக வாற்றுமூப் போங்கலெப் பாங்கரும் பிறங்கும், (கக௯)

என்ன தேத்தரும் பொருளெலா மியலும்பல் கலத்தாற்
றுன்ன கன்ககாக் குவித்தெலா நிலங்களுந் துதைத்து
முன்னி யேற்பநா டொறுங்குறை வறத்தரு முன்னமைத்
தின்னி லத்தியல் பென்னிலா ரிதற்கிணை யிசைப்பார், (க௧௦)

எம்மை யாளரு ணம்பிபோற் றதிபத்த றொனுஞ்சீர்ச்
செம்மை மாமணி யுலகெலா மொளியுறத் திகழ்ந்து
தம்மி யற்குலத் தவதரித் திட்டமா தவஞ்சார்
நன்மை யாளரிந் நிலத்தவர் பெருமையார் நவில்வார், (க௧௧)
கிணை மயக்கம்.

குன்றி ளந்தினைக் கதிர்நுகர் குரங்கக்கொற் றவைதன்
மன்ற ளிக்கலை யூர்தியை யினமென மருவுந்
துன்று திண்பா லுண்புற வமையினஞ் சொரியா
நின்ற வெண்மணி பரலெனைச் சென்றுண றிற்கும், (க௧௨)

வராயி ளஞ்சிறு மறியுகைத் தான்முலை மடுக்கும்
வரையுழைப்பொலி முலையுணும் வனநிரா மழவு
வரையி சைந்துசென் றும்பல்கண் டியில்வன மருதம
வரைய கின்னிழ லுறங்குமிக் குணவரு மும்பல், (க௧௩)

அமைவெ டித்தெறி மணிவினாந் துணங்குமீ னொருங்
கமைகொ டிக்குலத் துதைப்பவிண் பறந்துறுங் கழைமே
லிமிர்பொற் கோங்கிடைச் சியர்க்கொளிர் காதணி யீவ
ரிமிர்பொற் கொன்றையம் பணத்தியர்ச்சனைத் தொழினிகழ்த்தும்.

உழும்ப கட்டினை யோட்டுவ நெல்லியொண் கணிகள்
வழங்கும் பூகதந் துவர்க்கனி மறவருண் மகிழ
வொழுங்கு மீந்திருந் கனிதரும் பரத்திய ருவப்ப
முழங்கு வாரியீ னெறிவன மறத்தியர் முகப்ப, (க௧௪)

மூல்லை யான்பொழி பால்புகு முளரியந் தடத்து
 னொல்லை வானைதாய்ச் செருந்திவீ யுருப்பவவ் வுறுபால்
 வல்லை யத்தட நிரப்பிவா ரிதிப்புலான் மாற்ற
 வில்லை மாவெனக் காசைமே லலைவளை வீசும். (௧௨௬)

தாழை யின்கனி தகர்ப்பவீழ் மாங்கனிச் சாறு
 வாழை யின்கனிச் சாறுமுன் னாறுற வளர்முட்
 டாழை தாதுகுத் தாங்குநோக் குநரொலார் தவள
 வாழை யாதினென் றோதிய விம்மிதம் வழங்கும். (௧௨௭)

வேறு.

எண்ணரப் பொன்கொடுத்தா ளிசைபழிச்சப் புகும்புலவ னியம்பு வாக்கிற்
 தண்ணீருங் காவிரியே தார்வேந்த னுஞ்சோழன் றானே யென்று, மண்ணாவ
 துஞ்சோழி மண்டலமே யென்றுமுரை வருமே லெந்த, விண்ணுடும் பரவு
 மிந்த மேனாட்டின் பெருமையெம்மால் விளம்ப லாமோ. (௧௨௮)

திருநாட்டுச் சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் (௧௮௦.)

திருநகரச்சிறப்பு.

வேத மூன்றிடை விளங்கெசுர் வேதமூ வேந்தர்
 சோதி நாட்டினுட் சோழநா டிதனிடைத் துலங்குஞ்
 சூத காணன மதனிடைக் காண்டமே துணையு
 மோது ருத்திரஞ் சிவாலய மைந்தெழுத் துமைகோன். (௧)

உலகெ லாசிறைந் தொளிர்முனி வரரொலா மொருங்கே
 நலனெ லாமெளி தருள்வதிந் நகரென நன்னுகி
 நிலவ லாலன வரதசா ருவமுனி நிவாசத்
 தலமெனாமும் பெறத்தகுந் திருவுசாத் தானம். (௨)

அகில லோகத்து மவிர்சிவ தீர்த்தங்க ளானத்து
 மகில மாமுனி வரும்புகுந் தழைப்பவந் தாங்கே
 சகல போகமோக் கங்களுந் தந்துவாழ் தலினறந்
 சகல தீர்த்தவா சிரயமித் திருவுசாத் தானம். (௩)

சகமெ லாம்வழி பாட்டின்மெ யின்புறீஇத் தழைப்பச்
சகன றிட்கன சதாசிவ னிமகிரி தனையை
சகன மர்ந்துவாழ் தலனெலாஞ் சார்ந்துவாழ்த் தலினற்
சகல கேத்திரா தாரமித் திருவுசாத தானம். (ச)

உருவ நாலரு நாலென வுரைதரு முபய
மருவ நாப்பணின் றென்பது வகைமையும் வயக்கும்
பொருவின் மூர்த்திமுற் ற * முதிறை தனைத்தொழிப் புகலாற்
சருவ மூர்த்திக ணிலயமித் திருவுசாத தானம். (ரு)

கோயி லூரொனும் பெயரிடு குறியெனக குலவம்
வாயமை யேயமு தேசனா லயப்பெரு மாண்புந
தூயமை கூர்தன தூயாசியும் விளக்கிய துலங்குந
தாயமை யாரரு ணிறைதரு திருவுசாத தானம். (சு)

விண்டு வாதிவா னவரெலா நாதொறு மிடைந்து
தொண்டு ஞற்றுபு குறையொரீஇத் துதைதலிற் றனைநேர்
கண்டு ளார்க்கும்வான் பதமெலா மெளிதுறல் காட்சி
கொண்டு தேற்றியாக கிலகமக குலவுசாத தானம். (ஞ)

அகில லோகமுந தனையுத் திறைஞ்சவாங் கறங்க
ணிகில முங்கொடுத் தெங்கணும் விரித்தரு ணிலையாற்
றகுதி சாலிதே தருமகோ சம்மெனச் சான்றோர்
திகழ வோதிய பொலிதருந் திருவுசாத தானம். (அ)

உலகெ லாமுமெப் பொருள்விழைந் துறினுமவ் வுடன்முற்
றிலக நல்கியு மெட்டுணை யெனுங்குறை வெயுதா
நிலைய பல்வனத் தருத்தபண் டாரமகய நிலவித்
தலைமை சான்றொளிர் தருவது திருவுசாத தானம். (க)

நாம நீருல காதிய வுலகெலா நயப்பத
தோயி லைம்பொறி துகர்ச்சிமுன் னலனெலாந் துதையத்
தாம மிக்கன வரதமுந் தருதலிற் சகல
காம தாயக நிலையமிக் கவினுசாத் தானம் (கஉ)

மாய னாதியர் பதத்தழி மாலைய தாகாத்
தூய நித்திய சுத்தவத் துவிதவா னந்த
நேய மாண்சிவ மோக்கமென் றுன்றவர் நிகழ்த்துஞ்
சேய மூலபண் டாரமித் திருவுசாத் தானம். (கங)

* உம்மை தொக்கது.

வேறு.

வார்கொண் டருமை காட்டியவா வளர்க்குஞ் சுபயோ தரக்குடைந்து
'வார்கொண் டிடாமுப் புடையிளநீர் மல்கப் பொறையாற் றிலாங்கலிகள்
வார்கொண் டோடி ரெடுவானின் மலிநா ணச்ச முடனடுங்க
வார்கொண்டளிக்கும்பயோதரநீல்வார்கொண்டெனக் குழ்ந்துடனுதவும்
மண்ணின் மடவார் முலெக்கொவ்வா மாயினெமைத்தாழ்த்துநரெவரோ
யெண்ணின் மடவார் தழுட்டேவ வியல்பிற் பெருமை யெழின்மாதர்
விண்ணின் மடவார்முலெயொத்தேம்விழுப்பமுடையெழுமனக்களித்தா
குண்ணின் மடவா ரிளநீர்த்தெங் குவணை முழுதுஞ் செறிந்தாடும்.* [ங்
தேவ வழிபா டாதிபயல் செயல்கட் கெமையின் தமையாமை
மேவு மெமக்கோர் சிறிதொவ்வா விண் + ற் பகங்க ளெமக்குமே
லாவ தறிதீ மெனமேற்சென் .றதனைத் தாழ்த்தி மடல்சிறிதாங்
கோவு பாளை ன்ரையினகு முவணை மேலு மிலாங்கலிகள். (கச)

மும்மைப் பயனுந் தருநிசமிம் மூதூர் செறியு மிலாங்கலிக
ளம்மைப் பயன்வீ டறத்தளிக்கு மதனாற் றெருட்டு தூலளவை
யும்மைப் பியளி னளப்பிலகாயத் தோம்பு வார்க்குப் பெரும்பொருடந்
• திம்மைப் பயன்கூட் கிதெருட்டு மென்றுங் காட்சி யளவையரோ.

இனத்தா லெனதென் றுரைக்குமள வெயதும் வான்கற் பகமென்னாங்
கனத்தா லுரிஞி யதிமதுரக் கவினீர்ச குல்பெற் றிலமென்னு
மனத்தா லச்சுற் றறல்பெயசசெய் வளஞ்சால் புவிக்கற் பகரினாயின்
வனத்தா ரளவோ தரிதெனுமா மல்கிப் பொலியு மிலாங்கலிகள். (கசு)

ஆற்று நீரை யும்முவராக் காழி நீருண் டதைமாற்றிப்
போற்று நீராக் கெம்மின்மிகும் புனிதக் ஈவைத்தாக் கிலாங்கலியென்
தேற்று நீர் * மை யப்போழில்குழ்ந் திலங்கு மெவர்தீ யினமுவர்த்தாற்
தேற்று நீர்மை நல்லனத்தைக் கோர்த்து வயங்குந் திறம்புரியார். (கசு)

அறன்மிக் களிப்போ னெமக்குவணை யாச னவனெ லுதவிபெரு
நிறைபொற் றருக்க ளவற்கோவா நீழல் பரப்ப வாளாநாந்
தறையுற் றெழுனன் றலவென்னாத் தாழை நிரைகண் மேலோடிப்
பொறையுற் றலர்நூற் தருமேலும் பொலியப் பரப்பு நநீழல். (கசு)

ஆய் துணர்ந்தாங் கலர்ப்புக மாம்பை கரும்பு முதலாவ
பாய விழியா யிரத்தவன்வான் பதியம் பகங்கட் கிதஞ்செய்வ
வாய பசிய தண்ணியவே மற்றவ் வுடையேம் யாமென்ன
• மேயந் நிழற்கீழ் வெளியெல்லா மிடைநது நிரைந்தாங் கணிசெய்வ. (கசு)

* மை-மேகம்.

மருதத் தலைவி தனைப்புரக்கும் வானிற் றலைவற் குண்கலத்தி
னருமைத் தவள நறுஞ்சாவி யன்னம் படைத்தாங் ககல்வானில்
விரலிப் பொலிபைங் கதலியின விரிமெல் லிளநெட் டிலையினிடை
யுருமுற்றியவெண் முழுத்திங்க ளொளிகான் றமர்ந்து திகழ்தருமால்.

அனைய மதுமேற் செந்தா திட்டலாம். பிரந்தே னுகுத்துமுதிர்
கனியும் வருகை சுளைகதலிக் கனியோ டுகுப்பத் திகழ்காட்சி
பிணையத் தலைவி பருப்பொடுமெய் பேணுஞ் சுவைய முக்கனிக
ளினிதத் தலைவற் கன்னமுட னிலங்கப் படைத்தா லெனப்பொலியும்.

குளிர்பூ கதமேற் றிரையனறுங் கொடிகள் படர்ந்த துவன்றியிளந்
தளிர்க ளடுக்கி யெனத்துதையத் தாவில் பழுககாய்க் குலையுட்ப
மிளிர்பூ முகையோர் மெல்லிலையின் மீது பொருந்து நிலைநோக்கி
ஔளிர்தாம் பூலம்பெண்ணுண்ணத்து—ஔகுதவிற் றெனவொளிரும்.

வேறு.

சுரர்முழு தரண்புக கீண்டுத் துதைதலால் வெறிதா மன்றோர்
புரமுழு தவற்றை யெல்லாம் புரப்பதெங் கடனன் றேடுவென்
ஔரமுழு தருளிக் கோயி லூர்முழு துடுத்து மேற்சென்
மாமுழு கீண்டு சோலை வாண்முழு தாணிற் சூழும். (௨௩)

சந்திர காத மாடந் தருசுவை யமுத ரூப
மந்திர நாத னீற்று வயங்கொளி மேனி மாணு
மிந்திர நீல மாட மிடையின்மா ணிக்க மாடந்
தந்திர மயமா தேவி சாமிமா மேனி மாணும். (௨௪)

பொன்மணி மாடத் தானிற் பொலியவம் புதங்கீழ்ச் சார்த
லன்மணி நிறத்தன் றன்மாட் டயனெழு தோற்றங் காட்டும்
பின்மணி முகின்மே லாகப் பிறங்குமம் மாட மன்ன
மன்மணி மலரோன் றன்பான் மாடுழை தோற்றங் காட்டும். (௨௫)

நாகமீப் பொலிவி லோத னுங்களாஞ் செங்கை நீட்டி
மாகமீப் பொலிவா னோரை வருகென வழைப்ப வன்றோர்
தாகமீப் பொலிய வேள்விச சாலபுக் கீண்டி நாளும்
யாகமீப் பொலியு னுக்கொண் டின்பமீப் பொலிவர் யாண்டும். (௨௬)

அரினவய ரல்கு னாக மறைக்குடுப் பதம்பொன் னாகந்
தெரிவையர் மருங்கு னாகந் திலைமென் முலையு நாகம்
வரிவிழி களுமைநாக மறைந்துறை கடலி னாகம்
புரிசுழன் மிசைப்புன் னாகம் போதுமென் னடைபெண்ணாகம். (௨௭)

கதிர்கிரி மைந்தர் வாகங் கரிபரி முதல வாகங்
கதிர்மிகு மணிய வாகங் காமனுஞ் சமீழ்ப்ப வாக
மதில்கண்மே * லெழுவ வேக மறைமுழு துணர்வி வேக
மதிமனத் தொளிரு மேக மாளிகை யிவரு மேகம். (௨௨)

மாடமும் வாவி தாமும் வயங்கர வந்த நேரு
மாடவிர் முகங்கா ரோதி வயங்கர வந்த நேரு
மாடவர் கற்பாய் மார்ப மணிநறுஞ் சாந்த நேரு
மாடவர் சுற்பாய் † மார்ப மணிநறுஞ் சாந்த நேரும். (௨௩)

மாதர்வா னரம்பை யென்ப வண்கவா னரம்பை யென்ப
மாதர்கூ ரியலுந் தோகை மனங்கனி னியலுந் தோகை
மாதர்செய் விழியுந் தேனே வளங்கனி மொழியுந் தேனே
மாதரம் பொருவ கொங்கை மலர்க்குழ றருவ கொங்கை. (௨௪)

கிளைதழுஉங் குடியெ லாங்கைக் கிளைவழுஉம் யாண்டு மாதர்க்
கிளைதழுஉங் கரம்பு யங்கள் கிளைதழுஉம் ‡ வரம்பு யங்கள்
வளைதழுஉ மடவார் கண்டம் வளைதழுஉஞ் செவிக ளொண்கான்
முளைதழுஉ மனையெ லாஞ்சொன் முளையெழுங் கழனி யெல்லாம்.

கள்ளளிப் பனவாங் கென்றுங் கடிமல ரினங்க ளேயக்
கள்ளக நெப்பெ ருக்கிக் களிமயக் குறுவ வண்டே
§ கள்ளகம் பயில்வ மின்னார் கண்களே யவைக ளாற்றுங்
கள்ளகப் படுவ வன்னோர் காளையர் மனங்க ளேயாம். (௨௫)

நிறைமலர்ப் பொழில்க ளேகண் ணீர்பொழி நிலையவென்றுஞ்
சிறையளி யியங்க ளாதி திறங்களே யிரங்கு நீர
நறைமலர்த் தருக்கண் மாட நிகைகளே கொடிய நண்ணும்
பொறையின்வாய் தலர்க றூற்றிப் பொலிவபூ முதல்க ளேயாம். (௨௬)

வெறியன் மலர்க ளேயாம் விளியிய லுருபி னென்றே
யறிவில ஈடங்க ளேயா மமர்த்தலா டவர்க டாலே
முறிதரல் விருக்க மாகி மூடஞ்சோ திடனாற் கூற்றே
பிறிவதீ வினைக்கு ழாமே பிணிமுக மஞ்ஞையேயாம். (௨௭)

* எழுவவே கம் எனப்பிரிக்க.

† மார்பம்—ஆகுபெயர். ஆள் தவர் கற்பு ஆய் மார்பம் எனப்பிரிக்குக.

‡ வரம்புயம்—வடமொழிச் சந்தி போல்வதொன்று. முருகேசனைன் பதுபோல.

§ கள்—முதனிலத்தொழிற்பெயர்.

செல்வமிக் குடையார் மாடச் சிறப்பெலா நோக்கி யென்னு
மொவ்வது புரிது மென்பா[†] ருளுற்றபொன் மணிமா டங்கள்
செல்வமே லுலகே ழப்பாற் சென்றவோ நின்ற வோமற்
றெல்லதெங் கெம்மா லம்மா வுரைப்பதொண் பொருட்பெ ருக்கம்

இன்னன வலகி லாத வியல்வளங் துவன்று மிந்த
நன்னகர்ப் பொதுமை யாய நலன்முழு திசைப்பர் யாரே
மன்னகத் திடைப்பு றப், ௪ வகைச்சிறப் பாம்பவ ளத்துட்
கொன்னுமென் னறிவோ வில்லிக் குட * மெனிற் கூற லென்னும்.

வேறு. புறநகர்.

விண்ணி யங்கினாஞ் சிறையினு லரிந்தனன் வேந்த
ஐண்ணி யநகவை † ரோற்றெனுங் கால்கள்பெற் றினிராம்
மண்ணி யங்குது பெ னக்குல் மலையெலா மொருங்கே
யண்ணி யங்குறல் போன்றன வவிர்மணி யிபங்கள். (௩௭)

உலக மெட்டினீற் றும்பல்க ளும்பர்செ லும்பன்
மலேமு னுவன தாங்குமா நிலத்தைமென் மலர்த்தார்
மலைய வோர்புயத் தாற்றுமன் னவரைமேல் வகித்தாங்
குலவி யெப்பகை யுத்தெறு மும்பர்வா ‡ மும்பர். (௩௮)

கண்ணி னேசு குவ திகத்தமே முடிவிடங் காண
விண்ணி னேக்கினு மன்னதே யென்னிலார் விரிப்பா
ரெண்ணி னேக்கியந் நீட்சியு முயர்ச்சியு மென்ப
மண்ணி னேக்குகா னெனத்தகு மிபக்கள மாண்பு. (௩௯)

முத்தி றத்திப நிலைக்கள மிசைக்கொண்மின் முகிலேர
டத்த வெற்புத யாசலத் திருசுட ரவிற்கான்
மத்தி நின்றல்சங் காழிகை மருமொண் டிருவை
வைத்த மால்கரிக் கருளரூன் வந்தமை வயக்கும். (௪௦)

உலமை யாகுபே ரென்பசித் துத நுத லொழுகுற்
றவிர்ம ருப்டுவிற் நிலநகரின் னதிர்முழக் கசனி
திவந் டாமழை யாகிய வியலுறு திறத்தா
லெவன தாகுமண் ணியங்குகா ரெனுந் திற விபங்கள். (௪௧)

* எனில் என்பது தேற்றப்பொருட்டு; அலவாய் சிவனுலகானு லென்ற
திற்போல.

† அவை அரிந்தனனென்றியையும்.

‡ உடம்பரீறு போலி.

இரும ருப்பிரு பால்வளைத் திடைக்கர மூலந்
தெரியி பங்கறை மதிமிசைத் திகழ்முகீ லெனப்பார்
மருவு காரினைப் பிடியெனப் பிடித்தனர் வாய்விட்
டொருவி லுட்பயத் தோடுமுட் பயமெலா முகுப்ப. (௪௨)

வளைந்தி யைந்தவெண் மருப்பினைக் கீழுற மண்மேற்
றுளைந்த சுண்டநேர் கண்டவர் சேய்மையிற் றூய்மை
யளைந்த சீருப ராகநா ளின்றென்ப ரயிர்ப்பார்
விளைந்த வங்கமைந் துணர்த்திவ தென்னென வியப்பார். (௪௩)
சுண்ட மேனிமிர் தரந்மிர் மதமழை சொரியுந்
கொண்டல் பற்பல வம்மத வெள்ளத்துக் குழுமுற்
றெண்ட ராதுநீண் டகன்றுள விபநிலைக் களங்கண்
மண்டு பற்பல சிதைக்கல வாரிதி மாணும். (௪௪)

வேறு.

அரங்கமல் கரிவலி யடர்க்கு மாற்றல
*குரங்கம லுளைசிறு மிதப்பிற் கொண்டன
தரங்கமன் னிரையெனச் சாற்று சால்பின
துரங்கமந் துரைசிறை துதைவ பற்பல. (௪௫)

குலமகண் முகமெனக் கவிழ்ந்த கொள்கைய
நிலவுற வகன்றெழி னிமிர்ந்த நெற்றிய
வலவளைப் படைப்பவ னமைத்த வச்சென
விலகுறு நாசிய வெண்ணில் கந்துகம். (௪௬)

பளிங்கினிற் கருமணி பதித்து வைத்தென
விளங்கிரு விழிகரு டெய்தல் வீழ்வன
வளங்கனி யரம்பைய மலரி னீண்மட
லளங்கனி செவியின வளப்பில் கோடகம். (௪௭)

மாந்தளிர் நாவின் மார்புங் கண்டமும்
பாந்தளொண் படமெனப் பகரும் பண்பின
போந்தெதிர் பகையுரங் குருதி போகப்பாய்ந்
தேந்தெழிற் குரத்தின வெண்ணில் பாடலம். (௪௮)

வீதிமண் டலமுதல் விரியு மீரொன்பா
னேதரு சாரிமுற் றியைந்த வைங்கதி
யாதிய கதிகுள்பற் பலவு மாந்தன
கோதறு குணத்தன வெண்ணில் குந்தமே. (௪௯)

குரங்கு முதனிலைத் தொழிற் பெயர்.

எட்டிடம் வெளுத்துமுற் றிலக்க ணம்பெறு
மட்டமங் கலமிட மைந்தில் வெண்மைவாய்ங்
திட்டுள பஞ்சகல் யாண மென்பன
கட்டடி கமைந்தன கந்து கம்பல. (௫௦)

வெரிநிமிர் பல்லண மிதவை யும்விழி
யிருகடை மறையத ளெனுஞ்சிற் றுமையும்
புரையில்வால் வரால்களும் புரோத ளெண்மெய்
பரிநீனா தரங்கமென் பாண்மை தேற்றுமால். (௫௧)

தெய்வத மணிமுத லாகச் செப்பிரண்
டைவிதச் சுழிகளு மவ்வவ் வெல்லையுற்
றெவ்வகை நலங்களு மினித ளிப்பன
வவ்வகைப் பரித்திற னறைய தென்னினி. (௫௨)

ஒருருட் டேரினே யோட்டி யும்பரி
னெனொனும் பிறர்சொலி னிறுத்தி மேருவை
யோரியற் புலமையோ ரொப்பின் றென்னுமா
சீரிய தேரினஞ் சிவனு மெண்ணில். (௫௩)

மிசையுலா வமரரும் வேறு ளார்களு
நசையுலாங் தம்பதி ரதங்க ளேயெனத்
திசையெலாம் பரந்துமேற் கடந்து சேனெனலா
மிசையெலாம் விரிந்ததே ரெல்லே யில்லன. (௫௪)

ஒத்தன மெனக்களித் துலாய வெற்பெலாங்
கொத்துறு சிறையரீஇ வீழ்த்த கோனகர்க்
கொத்தெழுந் தணிசெய்வ நன்றி யோர்ந்தபோற்
கொத்துறு மணிநிறை குலாய தேரொலாம். (௫௫)

ஒய்வற மறுகெலா முருளிற் செம்பொனே
தோய்வுறப் புரிந்தும்பர்ச் சுவர்க்க மாக்குமான்
மீயெழு தூளிபொன் னுலக மேவுவித்
தாயதை வையமே யாக்கும் வையமே. (௫௬)

இங்க ரிரதநோக் கினர்மற் றேனைய
வென்னவு மருவருத் திதயத் தோர்பொரு
ளென்னமுன் வையமென் றிசைப்ப வப்பெய
ரன்னவைக் காசிப்பின் பொதுமை யாய்த்தென்ப. (௫௭)

விதிரத மரிரத மாது வெட்குறு
மதிரத மாரத வகைக ளேயவண்
வதிரதஞ் சமரத மருத்த மன்பெயர்
பொதிரத மாங்கணைப் புறத்து மின்றரோ. (௩௮)

வளையுறு நேரியங் கையின் வாய்ப்பத்த்
னுளையொரு நிறத்தின்மா வுவந்து மேற்கொள்க்
கிளர்தர வானமீக் கெழுவு தேரின்
மளவில்ந் நெடியவ ரென்ன வாங்குறும். (௩௯)

பொன்னினு மணியினும் புனைந்த தேரின்
மின்னினுங் கதிரினு மமைத்த மெய்யின
வென்னினு மியைவதன் றென்ம னொனின்
முன்னினு மொழியினு முற்று நீரவோ. (௪௦)

வீரமே யுருவினர் மேற்கொள் போர்க்கவி
ஓரமே புயத்தின ரசைவற் றென்றும்வாழ்
தீரமே யுளத்தர்தெவ் வினத்தை வீட்டுகெம்
பீரமே யுராயினர் பெருக்க மேயவே. (௪௧)

எத்திசை வீரரே யெனினும் போர்க்குறி
னத்திசை தமதிசை யாக்கி யன்னவ
ரித்திசை யெமதிசை யெனத்தெ னுதல
கத்திசை வுறுத்திசை காண்ப ராங்குளார். (௪௨)

தைத்திட விடுகணை தவறிற் றம்முடி
தத்திமண் வீழ்ந்தெனத் தரிப்பின் மானத்த்
சூய்த்திடு கணைகளே முலக மூடுரு
வத்தநெஞ் சுன்னுமுன் கடக்கு மற்றவை. (௪௩)

விடுத்திடு மனுவுமக் கணைகண் மீண்டுகை
யடுத்திடு மனுவுமுன் னும்பல் பேதமுந்
தொடுத்திடு மொவ்வொரு தொடைப்பல் கோடிக்
ளெடுத்திடு விகற்பமு மெளிதி னோந்துளார். (௪௪)

முன்னருய்ப் பனவிரு பான்மு டிக்குவ
பின்னருய்ப் பனமணூ டிருவும் பெற்றிவா
ன்னன்னருய்ப் பனமுத னன்கு ணர்ந்துளா
ரென்னருய்ப் பனவுநே ரின்றென் சீர்த்தியார். (௪௫)

வாளமர் வில்லமர் மருவு மல்லமர்
தோளமர் வலியினிற் றெடங்கும் பற்பல
கோளமர் வகையெலாங் குறிக்கு மாணியென்
றாளமர் வீரமுற் றடுக்கு மாற்றலார். (௬௬)

இயற்கையே யிமைத்திடா ருயர்ச்சி யென்னவா
முயற்கருஞ் சமரில்ல வும்ப ரும்புகழ்
செயற்கையி னிமைத்திடாத் தீர மேபுரி
தபற்கரி தாயதென் றதைவி ளக்குவார். (௬௭)

தெவ்வரத் துருவுகோல் செலுத்தல் போலநட்
'பொவ்வரச் சந்தனத் தாங்கு ணர்த்துசொல்
கைவிலிற் கோல்விடுத் தெழுதிந் காட்டியீண்
டவ்வரை கொடுவர விஞ்சை யாற்றுவார். (௬௮)

மறுவிழுப் புண்படா வைக ருமெலாம்
வெறுவிய வென்னவே துணியு மேன்மையாற்
றெறுபகை யின்மையிற் றம்முட் டெவ்வினின்
றுறுசமர் விகற்பமுற் றுவப்பி னாற்றுவார். (௬௯)

வடவையா ரழலுமா மறலி யாற்றலுங்
கடல்வயி றழலமுன் கதித்த நஞ்சமு
முடனிரை யிடியுமோ ருருக்கொண் டென்னவே
மிடலுறப் பொலிவராங் கோரொர் வீரரும் (௭௦)

மழுப்படை யுடம்பிடி நேமி வச்சிரங்
கழுப்படை சூத்தம்வில் வாளி கப்பண
மெழுப்படை தோமர மேது யாதிய
விழுப்படை நிறைபல சாலே வீறுவ. (௭௧)

விற்கொழி விரதமா வேழ மூர்தொழின்
மற்கொழில் வாட்டொழி லாதி வான்கொழி
னிற்றலுங் கற்குநர்க் கியைத்த நீள்வெளி
நற்றலம் பற்பல நயப்ப மல்குமால். (௭௨)

கசைசூசை கல்லணை கச்ச மாதிபு
ரசையில் கடநிக ளங்க ளங்குச
நசைதரு கிம்புரி முதன விறறியாங்
கிசைமிகு கைவலா ரிடங்கள் பற்பல. (௭௩)

அச்சுருள் பார்நுதங் கால்க ளாங்குய
ருச்சிமேற் கோப்பொடு மொளிர்வி தானங்கள்
குச்சமேற் போர்வைபல் கொடிக ளாதிசெய்
தச்சர்முற் றொழில்வலார் ததையி டம்பல. (எசு)

மெய்ச்செறி தருபல விதகுப் பாயம்வில்
கைச்செறி யாதிய கணைக ளாதிய
தைச்செறி படைக்கிடு தடறு முற்பா
விச்செறி தர்புரி வியலி டம்பல. (எரு)

இன்னன பற்பல வெல்லை யில்லன
வென்னிலிப் புறநக ரிசைக்கற் பாலதோ
பன்னரு மிடைநகர்ப் பரப்பின் பல்வளந்
தன்னிலுஞ் சிறிதொரா மரபிற் சாற்றுகும். (எசு)

வேறு. இடை நகர்.

பன்மணிச் செய்குன்றம் பாசி ள மரத்தண்கா
நன்மணித் திரைவாவி நறுவிரை மலரோடை
வின்மணித் திகழ்மேடை வியன்மணி நீண்மாட
டென்மணிக் கரங்கூம்ப வெல்லையில் லனமல்கும். (எள)

பளிங்கினிற் புரிகுன்றம் பைஞ்சிறை மயிலும்பர்
விளங்கிய வமர்தோற்றம் விரிநல முழுமதியங்
களைங்கற வருள்கென்றாக் கண்ணுத றனையுன்னி
புளங்களி வுறநோற்றங் குற்றென வொளிர்நருமால். (எசு)

அன்னதன் புடைவாவி யலையெறி தாளநிரை
மன்னுதம் மிறைபாங்கர் மருவுடு நிரைமானுந்
துன்னுவெண் மணற்குன்றிற் றுதைமல ரிதழிவிடை
யின்னவற் கருளவழு தேசனுந் றெனத்தோன்றும். (எசு)

மேனிலை யமர்மின்னூர் விரிகுழல் புலர்த்துமகிற்
றாநறும் புகையவர் தூஞ் சுவணவண் பொடியோடும்
வானெழு தருதோற்றம் வார்குழற் குளநாணி
மாணிமிர் மினலோடு வல்விறைந் தோடுதல்போன்ம். (அ0)

மடவிய ராடவர்தா மாறுற வெதிர்வீசுஞ்
சுடர்கெழு பல்வண்ணச் சுண்ணமங் கவரடிக்கீழ்ப்
புடவியின் வளைந்துறல்ப் புருவவிற் குடைவானத்
தடநெடுஞ் சிலையன்னூர் தாள்பணிந் துறல்போலும். (அக)

நாற்புற மலர்ந்தொளிர்செந் நளினங்க ளிடையடையின்
மேற்படர் வளையொன்று மீளிர்வதம் மடநல்லா
ரேற்புறு முகத்தெழிலெய் தியமதி கனனாப்பட்
பாற்படு கமடம்மேற் பயிறவத் தியல்காட்டும்.

(அஉ)

மீயுயர் மாடமிசை மெல்லியர் மிகவூழி
நாயகர் பணிதோயுந் நளினங்க ணனிசிவந்தார்
காயமுன் வருபணிக்கோள் காண்டலுங் கடிதோடி
யுயவர் புயத்திறுக வணைத்தகை நெகிழார்பின்.

(அங)

பவனவா ளரியைவெஃஇப் படர்பிடி யனையார்தம்
மெவனவா ளரிமாற்பத் திணைமருப் பால்வடுப்பப்
புவனமுற் றெருங்கீன்ற புனிதநா யகிகாஞ்சித்
தவனமார் பெமக்கருள்கே சரிநனி வாழ்கென்பார்.

(அச)

சிறிதுநம் முலையொவ்வாச் சிறியநின் றுலையெடுப்பீண்
டறிதுமென் றடிப்பவெழுந் தம்முலை மிசைமோத
மறுவலு மடித்தடித்தே மடைந்தையர் பந்தாட
றெறுசம ரினாயாம லிருவாரசெய் திறம்போலும்.

(அரு)

கைம்மண மலரென்றாக் கடுகுபன் னிறவண்ட
ரம்மல ரெறியவுமே லலமரு செயனும்பா
லெம்மவர் செயல்போன்மென் றினையவர் சொலமடவார்
தம்முக நகையாடத் தாங்கழங் காடுவரால்.

(அசு)

எம்மன வுசனும் தெழில்வளர் கயிரூர்த்தித்
டம்மவொர் கணநீங்கா தாடல்கண் கூடாக
வெம்மவர் தெரிதற்கோ விதுசெய லெனக்கொண்கர்
தம்முடி நனியாட வாடுவர் தடங்கண்ணார்.

(அள)

இளமரத் தண்காவுக் கீர்ப்புன றரும்வினைஞர்
லிஹுபுனல் பாய்ச்சிலமிவ் வீரமென் னெனவியப்ப
வனமதிச் சிலையால வாலங்கண் மதியெதிர்கால்
பளகறு புனல்பெருகிப் பாய்வன நாடோறும்.

(அஅ)

இனவளிக் குணால்கா விவறன்மை நனிநோக்கிச்
சினமிக நம்பொழிலைச் செறவிவண் வருகின்ற
தெனமக பதிராணா ரொழிலீயை யுய்த்திடவக்
கனமிசை தடித்தாங்குக் கவிவன பொழிலெங்கும்.

(அஆ)

மலர்செறி வாவியினின் வாவிவிண் ணெழுவாவை
பலமுறை மோதமிசைப் படிந்தவீம் புதங்கன்வெரீஇ
விலகலு மப்பொழிலிவ் வியனலக் கெதூர்செய்தாங்
கலர்மது கனியாதி யட்டுவ பட்டமெலாம். (கூ௦)

தம்முரு ந்தற்கவருந் தபனியந் தனைவெருண்டாங்
கிம்மெனத் தகர்ப்பார்போன் றிடித்திடு பொற்கண்ணத்
தம்மகி பொன்னுலகா யவர்குழற் புகைகூழ்வான்
விம்ரித முறவிருங்குழ் வியலிட மெனத்தோன்றுமி. (கூ௧)

வேறு

ஒண்டொடி மகவர் மைந்த ரோடுநீ ராடு காவை
மண்டுபல் சேல்வ ரால்க மடங்குளிர் தடங்கம் பாதி
கண்டிரித் தொளிப்ப வம்மா கதித்தெழு பகைநே ராற்றல்
விண்டிடு மெளியர் செய்யும் விதமிதன் மேல்வே றென்னோ (கூ௨)

பங்கயம் வலயம் *வீசி பாசிபைங் குவளை யாம்பல்
செங்கிடை வளைய நேகஞ் செறிதல்கண் டினையா னொன்னே
யெங்களிற் சிலரீண் டிற்றே மெண்ணிரர் செறிகின் றுரொன்
சங்கைகொண் மனத்தர் தத்தந் தலைவரோ டுடு கிற்பார். (கூ௩)

அங்கிளை வரவேற் குங்கா லிறுஞ்செய் செயலே போலப்
பங்கய முகம வர்த்து பணிவலின் முறுவல் காட்டித்
தங்கடை மரக தத்தா சனமளித் துடற்பொ டிப்பிற்
பொங்குபிற் புதஞ்செ றிந்து பொலிவன குடைத டங்கள். (கூ௪)

*யிராஞ் கொங்கை நேரிந் குறுதிர்கொ லென்ன மைந்த
ரயன்மிஞர் கொங்கை யம்பு யத்தரும் பென்று பற்றிக்
கயிலுரு மையின்மே லீர்ப்பக் கனன்றிரு வோருஞ் சிறச்
செயலறக் கவன்று நாணித் திருத்துவ ரிருவர் தம்மை. (கூ௫)

*நனைந்ததுண் கிவிந் டேருன்ற வுறுப்பெலா நாணி மீண்டுட்
கனைந்தெழு தினாது சென்னா நனைந்ததைக் களைந்திட் டந்தோ
வனைந்தது மலகொண் டோட மடவியர் வாட மைந்தர்
புனைந்ததொன் றுதித்தின் பாரப் புயந்தழீஇக் களையிற் செல்வார்.

தளரிடை வளர்மென் கொங்கைத் தையலார் தங்கட் கெல்வார்
பளகறு தெய்வந் தத்தம் பதிகளே யென்ப தோர்ந்தே
யுளமுறப் பூசித் தாங்கல் வுரியர்மேன் மடவார் தங்கை
யளகமொண் டிறைத்துப் பல்பூப் பறித்தெறிந் தாவி வார்கள். (1)

வாலியின் மைந்த ரோடு மாதர்தோய்ந் ததன்கை மாறாத்
தூவினா கமழ்ச்ச் தாதி தொக்கன ரளித்து மீண்டு
மேலிய லுடைபூண் வேறு வேறணிந் தலர்கொய் வான் பூங்
காவினி லுறுவர் மாரன் கவின்படை யினஞ்சேர்ந் தென்ன (௧௮)

புரிசன மிடையி னூர்தம் பூம்பட மொதுங்கத் தோன்றும்
கரிசனக் கொங்கை காணுங் காளையர் பாவை யாகத்
தெரிசனப் பெரும்பி ணிப்புட் செல்குவா ரொன்ற லன்றோர்
பரிசன ருற்றுஞ் செய்யும் பரிசெனே வம்ம வம்ம. (௧௯)

கொம்பொன் பெயரொப் பாலிக் கொம்பர்யாந் தீண்டற் பாற்றன்
றெம்புயத் தமர்ந்து கொய்மி னென்றுகொண் டந் வார்கா
லம்புயங் கண்டன் னோலெம் மகலவெற் புதைத்து தைத்தே
செம்பத மாய்த்தென் றங்கை தீண்டியுட் குழைப்பர் மைந்தர்.

மைந்தரா லுட்கு ழைந்த மங்கையர் செங்கை நீட்டி
யந்தினீள் வளர்கு ழைத்தாங் கலர்பலர் சிலகொய் போது
சிந்துபோ துடனக் கொம்பர் தெவ்வலேம் விடுமி னென்று
தந்திடு பாத காணிக் கையெனத் தயங்கு மெங்கும். (௨௦)

தளவநம் மூர னேரத் தகுந் கொலென் றெதிர்ந் கைப்ப
வளவநத் தழைத்த ருட்டி யலர்வெ த்திர் நகைத்தல் கண்டத்
தளவெழீஇப் படா சோகந் தனைவெகுண் டிதைப்ப வன்ன
தளவில மதன்கோ லாத வாயிசை யார்மேற் றாவும். (௨௧)

மலர்செறி சூரானேர் நோக்கு மகளிர் தம் மினமென் னுள்ள
மலர்தர வணைப்ப வன்ன தல்கொ மகளிர் பூத்து
நலமிகு மடவா ருள்ள நயப்புற வணைக்குங் கூட்டத்
தல்கிலெந் ததிவி ருத்தி யாமெனல் கண்கூ டாக்கும். (௨௨)

நாசியை நேர்த ருக்கு நாமினிக் காண்டு மென்றோ
மூசினர் கொய்யச் செல்லு மொடியிழை யவர்க ணீழன்
மீசுவ னுறந் து மிக்கு வீபல மிடையப் பூத்துக்
காய்சினந் தணியச் சண்ப கம்மல ரடியிற் றாவும். (௨௩)

புவிதரு பிரம னூரிற் பொலிபுற நகரின் மேலு
மவிர்தரு முகுந்த னூரோ யாமெனூ மிடைந் கர்ச்சீர்
நவிலுதற் கெளிதோ விந்த நகரோரு விதங்க டந்தாஞ்
சிவநக ரதுவே யாமுண் ணகரினிச் செப்பு கின்றும். (க௦௫)

அகநகர். வேறு.

அண்டமெலாம் புடைத்திடற்காங் கயனைமுனம் படைத்தருளு மமுத நாந்
னண்டமதி லதுகுழ்பே ராழியைநீ யிவ்வளவிற் றுக நானுங்
கண்டனைசெய் கென்றமைத்துக் காட்டிவைத்த மாதிரிகைக் கருவியென்றே
கண்டவர்கொல் வாரொனினிக் கவினகர்மா மதிவுகழநாங் கழறற் பாற்றே.()

உயர்வகலத் திண்மையெவ ருக்குமுறற் கருமைமுத லுடைய தாமிச்
செயலரிய தனிமதினாற் றிவைவாயி றெறுங்கன்று திண்டே ராதி
யியலுதல்போன் மேனிலைவா யில்களின்வெண் கரிபரிவா னிவ்விதேர்முன்
வியன்மறுகிற் செலுமனைய மிளிர்மணிக்கோ புரச்சீர்த்தி விளம்பற் பாற்றே.

வகைவகையா விரிந்துவளர் வளமெனுதித் தியவாயு வுனோர் நம்பி
யகனிலவிற் நகர்நங்கை யாம்வதுவை மணம்புணர்ந்த வாதி நாளின்
முகினைநீளில் விதானமிசை முதுவான மணப்பந்தர் முழுதங் தாங்குந்
தகையபல கால்களெனத் ததைதுந் களம்மதிலிற் றயங்கா ரிற்கும்.(க௦௮)

எவராலு மெஞ்ஞான்று டெவ்வழிபு மேற்றுறலின் நெனினு மிந்தச்
சிவராச தானியெனுந் திருநகர மயற்கிறைமா திரிகை யாச்செய்
புவிராச நகராகப் பொலிதலினம் மதின் றிசைப்பல் பொறிக்கு ழாங்க
டவிராது றிறைதருநித் தகைமுழுதும் பகர்வரிதெத் தரத்தி னோர்க்கும்.()

முடியிடைவெண் டிங்களுந்வுண் முதுநதியுங் கோளரவ முடங்கா ரிற்ப
வடியினகழ்நீ புனலுமொரா தமைதலின்மா துமைகோனம் மானைக்காவெண்
பொடியணிதா னுணைப்போலும் பொன்மதிலின் றன்மையெவர் புகல்வ
ரம்மா, வடிவுசெயல் சொலினினோர் * வபுபொனுவியர் கவர்மடவார் வளமை
சொல்வாம். (க௧௦)

பரத்தையர் வீதி. வேறு

ஐயவென் சோறும் யாது மையமின் றுள்ளந் தேர்ந்த
மெய்யரு மோர்கா னோக்கின் மெய்மறந் தவச மாகிச்
செய்யகால் விழவுள் ளாற்றுங் கலவியின் றிறங்க டட்டும்
பொய்யகித் திரம்பு றத்தே பொய்சொலார் போற்செ றிப்பார்.

புருடராங் கரும்பின் மல்கும் பொருளுடற். சாறு முற்றும்
வருமள வுறுஞ்சிக் கோது மறுகவாய் மறுகயாரும்
பரிகசித் திடவே வீசும் பரத்தையர்க் கன்ன கன்ன
விரதம்வே ருக்க லொன்றே யியற்றுமெந் திரந்தா னொப்போ.

தம்பொரு டம்பா லாகத் தருணர்க்கு விலைசெய் தன்னூர்
தம்பொருண் முற்றும் வேண்டித் தரப்பெறு விலைமின் னூர்க்குத்
தம்பொருள் கொடுத்து முன்னீ டவணையின் விலையோ மீட்டுந்
தம்பொரு ளோகொள் வாணி களாயுநேர் சாற்றற் பாற்றோ.

அருத்திகூ ரிவர்ப ரத்தை யளிப்பரென் பதுதி ரிந்து
பரத்தைய ரென்று நாமம் பரித்தவ ரொருவீட் டின்யிற்
குரைத்திடு மெடுத்துக் காட்டிங் குவர்ப்புண ரின்பே யென்னுத்
தெரித்தநூல் வாய்மை யென்று சொல்லிய நெரிப்பர் மைந்தர்.

வஞ்சகஞ் சூது பொய்மை மதுதுகர் வாதி யாவு
மெஞ்சலில் லனநா டோறு மினிதுகொள் கலனுமின்னோர்
விஞ்சுகா ரிகைக்கு டைந்தோ வேறேறோ கப்ப மேபோற்
கஞ்சமின் றிருவெ லாமிக் கணிகைய ருழைக்கு விக்கும். (ககரு)

சாதனம் வரைந்த ளித்துந் தருபொரு ணளும் பெற்றும்
வேதன மாந்த ரேவற் கிடையீடு மிகவுண் டந்தோ
சாதன மிலாது மைந்தர் பொருளெலாந் தரீயுக்குற் றேவல்
வேதன மின்றி யாற்றி னிவர்செயல் விளம்பற் பாற்றோ. (ககசு)

ஆவணவீதி.

இன்னது கொடுமின் கொண்மி னென்றுரை யேவ லில்லா
லின்ன *துண் டெனுங்க டாவு மெதிர்தரு விடையு மென்றுந்
தன்னகத் தியாண்டி மில்லாத் தகையவா வணச்சீ ரம்மா
தன்னமோ வுரைப்ப வெம்மாற் சிற்சில சாற்று கிற்பாம். (ககௌ)

விலைநனி விரிக்குஞ் சொன்ன விலைபகர் வேர்கள் சொன்ன
விலைநிலையெகொள் வார்முன் மேவிநேர் செய்த ராசிற்
கலையொரு தட்டிட் டாட கம்மொரு தட்டிட் டுவார்
கலைதெளி ஞான மிக்கோர் சமரசங் காட்டு வார்போல். (ககஅ)

* உண்டோ வென்பது வினாவிடைச்சொல்லு தொக்கது.

செம்மணிப் பதக்கஞ் சங்கந் திகழ்ந்வுத் துவம்பொன் வாச
மம்மபல் கோடி கோடி யமரிட மண்ட கோடிக்
கெம்மிறை யேவுங் கோடி யிந்திரை கேள்வர்க் கீவான்
சொம்மணி யாழி யாதி தொகுத்தபண் டாரம் போலும். (ககக)

மணிகளொன் பானுஞ் சொன்ன மரபினேர் வைத்து வைகும்
வணிகர்முன் னால வாயெம் வள்ளன்முன் வழிதி காத
லணியது போலு மென்ன வரசினங் குமரர் செல்லக்
குணிவிலை பகரா தள்ளிக் கொடுத்தினி துவப்பர் வாழ்த்தி (கஉ௦)

பலவகைத் துகிலிற் போரிற் படர்ந்துளா ரொன்று காட்டிக்
குலவழி தளித்தி ரென்னக் கோடியென் றளிப்ப வம்மா
லிலகிதொன் றளித்துக் கோடி யென்றசெட் டழகி தென்ன
வலிதிது பெயர்க்கு மேவன் முற்றுமா மமைக வென்பார். (கஉ௧)

நென்மலை கொள்ளத் தூர நிலையினின் றுறுவோ ராங்குப்
பன்மலை செறிகு நிஞ்சிப் பரப்பென மீள நேர்ந்தோர்
சொன்மலைக் குலமென் றேதச் சொன்மலை வுறநேர் கிட்டி
நன்மலை யிவைராம் வேட்ட சாலியென னுளந யப்பார். (கஉ௨)

அடுகரி துரகம் வைய மத்திர சத்தி ளங்கண்
மிடைநிரா டிரையா மல்க விற்குநர் கொள்வோர் பல்கத்
தொடர்களம் பாடி வீட்டிற் றேன்றுகா ரணத்தாற் போலும்
படர்பகை யவ்வூர் மேற்செல் பயன் னுணிந் துருமை யம்ம. (கஉ௩)

கைக்குடத் தொடுசென் மின்னாற் கடைமறு குறச்சென் றிந்தப்
பொற்கூடம் விலையா தென்னப் பூங்கொடி தளரக் கொண்டிர்
மூக்குட மேலுங் கொள்ளின் முறிசூட மென்பீ ரென்ன
நக்குடன் சென்றா ரன்ன நலக்குடன் முகிழ்த்தார் மைந்தர். (௧)

பூவிலை பகர்வார் முன்போய்ப் பூவையர் பொருளை நீட்டி
மாவின்ஞ் செறிந்து தூங்கு மல்லிகைத் தாந்நேர் காட்டி
யீவிரிந் நீலத் தாரா யென்னதுந் நீலத் தாரா
யேவினும் புண்ணிற் கேடங்கொத் திடின்றுமு தளித்துமென்பார்.

கலனுலாம் வாரி வெற்பு கானநா டென்னு நான்கு
நிலனுலாம் பொருள்க ளெல்லா நிறையக்கொண் டளிக்கு நீரா
லுலகெலா நுகர்பல் போக வொண்பொரு டன்பா னல்கும்
வலனுலா மாயை போலு னுணவணம் வழுத்தற் பாற்றே. (கஉ௪)

வேளாளர் வீதி. வேறு.

தருளுகிலான் மணிமுதல் தாவிலெழு வோமுதல்
ரருள்கொடைமை தவாதமர்ந்து மடைவரிய தனிநாம
மொருதமக்கே யிடுகுறியா யுற்பெறுவே ளாளர்குல
மருவிவளர் பெருமாட மணிமறுகி னணிபகர்வாம். (௧௨௭)

எத்தொழில்செய் வார்க்குமுணு வினிதளித்து நிலைநிறுத்தி
யத்தொழிலகட் காருயிரா மருந்தொழிறத் தொழிலாக்கொண்
டெத்தொழில்க ளினுமுழுவே தலையெனநூ லிசைவாய்மை
கைத்தலெல் வியிற்றேற்றுங் காராள ரிவரம்மா. (௧௨௮)

நிலமலைநீள் கடல்வினவு நேரியர்க்கீங் தமைச்சாகி
யுலகமுதல் கொடுபெருநூ லுலகமெலா முயவளித்த
மலர்புகழ்சேர் சேக்கிழார் மாமணியிம் முதலியார்
குலமணியே யெனிலினிநாங் கூறுதிரன் வேறெவரினா. (௧௨௯)

லுன்னதிரு மணிவாயி னிடைசேச நடராசன்
றன்னருளால் விரிந்தெழுந்த தனிமணிக ளேழொன்பா
னன்னவற்று ளொருபதின்மூன் றருமணிக ளவத்தரிப்ப
முன்னமருந் தவம்புரிநத மூதருசீர்க் குலரிதுவே. (௧௩௦)

என்னினிநா முரைத்துநனி யிம்மட்டோ வீராண்டிற்
பொன்னகநாண் வெண்ணெயமர் பொல்லார்பே ரருட்கடலுண்
டநகிகரில் சித்தாநத வழுதுபொழி மெய்கண்ட
நன்னர்புகி லவதரித்த நற்குலமு மிதுவன்றே. (௧௩௧)

உழுதொழிலே தலையெனக்கொண் றெறொன்றே ளுமாபதிதா
டமுலியமெய் யன்புறுபூ சனைத்தொழிலும் வழித்தொண்டர்
வீழுரியபூ சனைத்தொழிலும் விருந்துபுறத் தரண்முதலாங்
கெழுதொழிலு மறுதுபுரீயுக் கிளங்கிதிமேல் வளர்தருவார். (1)

முத்தொழிலி னெத்தொழிலா முழுதுலக மளித்தருளு
மத்தொழிலோ னமிசுத்த ராமரசர்க் காறினிலொன்
றுய்த்தவர்கோல் கோடாமை யுலகளித்தற் குயிர்த்துணையா
மித்தகையோர் பெருஞ்சீர்த்தி யிசைப்பரிதே யெவராலும். (2)

வணிகர் வீதி.

குலத்தாலு லலத்தாலுங் கொடையாலு ளுடையாலும்
புலத்தாலுஞ் சிவகியமப் பொறையாலு ளிறைகல்வி
வலத்தாலும் வளர்செல்வ மாண்பாலுஞ் சிசோட்டிகளென்
றலத்தாலு முற்றுணாபே ரணிவணிகர் மறுகுணப்பாம். (௧௩௪)

இருந்தியாற் றனதர்புல ரென்பரஃ திவர்க்கியைமோ
வொருவருமுண் ணுதவுவர்க் கூவனீ ருவனீதியம்
பெருகுசுவை டூருணிபோற் பிறங்குவதிங் கிவர்கிதிய
மிருதலேவேற் றுமையனுவு மண்டமுமென் னினுமேலா. (கநரு)
ஈட்டுறுகா ல்ணுவெனும்பொன் னிரவியென வேயீட்டி
மீட்டதனுக் கெதிர்திறையா விழுமியபல் லறநெறியி
னீட்டுவரெஞ் ஞானநாடு நிலைதிறம்பா நிலைதுலக்கோல்
காட்டுமிவர் கையினுநீடு யென்னினியாங் கழறுவதே. (கநசு)
அம்மையே யெனவெல்லா மளித்தபடி னழைத்தருளு
மம்மையா ரியற்பகையா ரமர்நீதி கலிக்கம்பர்
மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்தியா லாவர்செக
மும்மைவாழ்த் திவர்குலஞ்செய் முதுதவத்தா லவதரித்தோர்.()

பயனமரமுள் னுர்ப்பழுத்த பான்மைத்தே பகர்செல்வ
நயனுடையான் கட்படினென் னன்னூலி னிலக்கணமில்
வியல்பினர்நீ ணிதியறத்தா நேகுமிலக் கியங்கண்டே
யுயவுலக முரைத்ததெனீ னுவர்மகிமை யெவருரைப்பார். ()

அரஎர் வீதி.

உலகமெலா மோம்புதொழிற் கொருமுகுந்த னுருவினரோ
குலவரச டொனநூல்கொல் கூற்றுகேர் தேற்றுதல்போன்
மலர்தலைய நிலைகளை மணிப்புயத்து மணந்தளிக்கு
நிலவுமணி முடியரசர் சியமமொரு சிறிதுரைப்பாம். (கநக)

அமைச்சுமுன றஞ்ஞாமை யாதியலே ழியற்றன்முதற்
கமைத்தொழினுண் குளர்காட்சிக் கெளியர்கடுஞ் சொற்கடிந்தோர்
அமைத்தவறன் சிறிதிழுங்கா ரளிகொடைகோல் குடியோம்ப
கினைமப்பளவுந் தவருதல் லவைநீக்கி யினிதளிப்போர். (கச௦)

திறைகொடுசா ரயலரசர் துரனொருபா லணையிதிப்
பொறையொருபான் முடொருபாற் போற்றுறுபல் லறநெருபா
லிறையொருபான் மறையொருபா லின்னனமுற் றெவ்வொருபா
னினைதருமக் குலவேந்தர் நிரம்பிவளர் திருக்கோயில். (கசக)

புகழ்தகுசெங் கட்சோழர் புகழ்ச்சோழ ரிடங்கழியார்
நிகரிலருண் மானியார் நெடுமாறர் சேரனெனத்
தகுமிவரோ ரிருமூவர் தம்பிரான் றேழந்தரு
தொகையினுளா ரவதரித்த தூயதவத் திவர்குலமே. . (கசஉ)

வேறு.

உலகெலா மரசர் குலமெலா மேற்கொண் டோர்ந்துசெய் நீதிநூ லுணர்த்த
குலமனு வேந்து திருமுறை கண்ட கோவொரு சேய்மிசைத் தேரூர்ந்
*தலகில்சீ ரரசு பொதுவெழு தனிச்சொ ளருந்திறை யிவர்குலத் தவரான்
மலருமு வேந்தர் தமிழாய் ரோழர் மகிமைநாம் வழத்துதற் கெளிதோ.

அந்தணர் வீதி.

முற்றுல கொருங்கு படைத்திடு பிரமன் முகோற்பன முனிவர்க் ததியோர்
முந்தல கொருங்கு வாழ்வற வேள்வி முதுமறை முறைபுரி இ முகில்கண்
முற்றுல கொருங்கு நிறையி ரோங்க மும்மழை பெய்முறை முயல்வார்
முற்றுல கொருங்கு வாழ்த்துவே தியர்வாழ் முழுமணி மறுகினி மொழிவாம்.

ஒருவரு மிருமை மும்மையு மின்பே யுறப்பெறு நிலையர்நா லொழுக்க
மருவுதற் குரிய னாம்பெரு வேள்வி வயக்குந் துதொழி லாளர்
பெருகுசீ ருலகே ழெட்டுறு மேனும் பின்னரு நவமுறப் புரிவார்
திருநிறை தருவார் ஞானசம் பத்தே தேடருஞ் செல்வமா வளர்ப்பார்.

ஒருபது புராண முழுவது மோர்ந்தோ ரொன்பதா யெண்குண முடைத்தா
யருமையேழ் பவந்தீர்த் தருள்பெரும் பொருளை யாறங்கத் தைந்தெழுத்
துண்மைப், பொருளென நான்கு மறையினுட் டெளிந்து பூசனை முப்பொ
ழுதுஞற்றி, யிருபதத் தொன்று மன்பினு லின்பே யெய்துவார் திறனெவ
ரிசைப்பார். (கசக)

திருவளர் வாத லூர்ச்சம் பத்தர் சிறுத்தொண்டர் நீலநக் கடிகள்
முருகர்சோ மாசி கலயரப் பூதி நமிச்சி மொழிகண நாதர்
தெருன்பக பதிசண் டேசர்வண் பூசல் சிறப்புலி தில்லையந் தணர்கள்
குருமறை ஞான சம்பத்தர் கொற்றங் குடியடி களுநிவர் குலத்தோர். (கசஎ)

ஆதிசைவர் வீதி.

உலகெலா முய்ய முபாயமே செய்யு மொருபெருந் தொழிற்சதா சிவன்றற்
புலனுற முப்போ துத்திரு மேனி தீண்டுமா பரார்த்தபூ சன்தா
னிலகுதன் சாதி வேதிய ரோசெய் திடன்மா பெனவிதித் தைந்து
மலர்முகத் துதிப்பித் திட்டவைந் திருடி மரபினர் மணிமறு ருணாப்பாம். (.)

நிலவரு வருவ சதாசிவ சிருட்டி நிமலவே திடர்களா மிவரை
யலர்வரு பிரம சிருட்டிவே தியரே யாதிநற் சாதிய ரெவர்க்கு
மலர்சிவ தீக்கை முதற்சமக் கார வகையெலாம் புரியதி கார
நலனினு லன்றோ குருக்களென் னுலக நயத்திடு குறியென நவில்ப. (கசக)

* ஊர்த்த வென்னும் பெயரெச்சத்தகரத்தொக்கது.

அரிபிர மாதியரு மிவர் பரார்த்த மாப்புவி யதில்வழி பாடு
புரிசிவ லிங்க தெரிசனா திகளாற் புன்மைதீர்ந் தாய்வரே னிலையில்
சுரநலகொன்றே தருமறைவேன்வி துணிவரோ சிவாக்கினித் தொகையே
வருசிவா கமஞ்சொன் மரபினெஞ் ஞான்று மல்குற நியதியின்வளர்ப்பார்.()

வேதவிக் கிய மாதியாற் றேவ லகத்துவ வினாவினர் முதலோர்
தீதற லாதிக் கியற்றுறு பிராயச் சித்தமே நித்திய மாதி
யோதுபூசனைகள் பிறப்பொருட்டுஞ்செய்துலகெலா முயலிக்குங்கருணை
யேதகு முருக்கொண் டுற்றவ ரிவரென் றெவ்வல குந்தொழும்பியல்போர்.

நம்புகழ்த் துணையா ளுரர்சீர்ச சடைய னாரிசை ஞானியார் நாரை
நம்பியாண் டார்மன் னருணந்தி யிவரிந் நற்குலத் தவரென லொன்றோ னு
நம்பியொன் பதிண்ம ராத்சொகை தொகுத்த நாயன்மார் தம் மின்முட் போ
ரம்பிரான் மேனி தீண்டுவா ரிவரே னும்பிற நவிறிற னெவனோ. (கருஉ)

முறைமொழிப் படியே வைசியப் பிரமன் வதனத்திற் றேன்றியான் மார்த்த
முறையல துலக முயச்செயும் பரார்த்த முறைக்குரித் துறாவர் புகழே
யறைவரி தெனிலம் மறைபிரா மணனென் றருஞ்சதா சிவன்முகத் துதித்து
ந்நையினவ் விரண்டும் புரிசிவத் துவிசர் நீதிநா மோதுதற் கெளிதோ. (கருங்)

இத்தகு சிறப்பிற் பெருந்தவத் துவிச ரிருந்துவாழ் மணிநெடு மாடப்
பத்திவான் சமழ்ப்ப வெளரித்திரு வீதி பாங்கினி லண்மிமன் குழ
மத்தியெம் பெருமான் மத்திர நாதன் வாழ்மணிச் சினகர மன்னு
மத்திருக் கோயி னலனெலாம் வகுத்த லம்மவோ வெம்மனோக் காடோ.

பற்பல கோடி யண்டமும் விரித்து பரந்துவாழ் பல்லுயிர்த் தொகைக்கும்
வெப்பறு கவிகை யாமலர்த் துணைத்தான் விரிவு றருமரு தேர்ந்
கொப்பிலா ழகர தம்மணிக்குடையா வுலகலொம் விரிந்துயர்ந் தோங்கு
மற்புத சூத பூருக மம்மா வாங்கொரு பாங்குகின் றவிரும். (கருஞ்)

நத்தன வனங்க டடங்கள்பல் கழக நன்மணி மேடையா டரங்க
முந்தன சாலையன் பர்வாழ் மடங்கண் முதற்பல வுறுப்பெலா ந்நையு
மிந்தநன் னகரே விராட்டெழிற் கோயி லேயித யாம்புய மென்றே
சத்த மரூத நாயகன் கருணை தந்துவீற் றிருந்தா சியற்றும். (கருசு)

தீயவல் விடமுண் டமுதருள் சிவனென் பொதுத்தனக் கேசிறப் பென்று
தாயமு தேச நாமமே தேற்ற னுணிவுறக் காழிவாழ் மணியிங்
கேயருள் புகித முதலிலச் செயலிவ் விறைசெய லெனுஞ்சரித் திரஞ்சேர்த்
தாயகா ருடைஞ் சுண்கொத் தருஞ்செய் தவனென வருவிய தம்மா.

செறிபொழி லண்செய் திருவுசாத் தானந் தெண்டிறைக் கழனிசூழ் தான
மிறைதிட மெனவே யுறைவிடஞ் சேணி நெழுந்தலா மாளிகைத் தான
நிறைமதி யந்தோய் மதிலணி தான மென்பன வாதுயா நிகழ்ச்சென்
மறையருண் மொழியா லணையசேய் வழுத்து மாண்பதித் திருவுசாத் தானம்.

ஆயலிந் நகரத் தரும்பெருஞ் சிறப்பிவ் வறிவிலா வேழையே னுரைக்கு
ளாய்தோ வம்மா வத்தனிக் காழி யருமணி குருமணி யயில்வேற்
சேய்மணி யமுத வாய்மணி கமலச் சேவடி சென்னிசேர்த் தெளியேன்
வாயில்வந் தனசிற் சிலபொறுத் தருள்வீர் மாசுறத் தெளிந்தமாண் புலவீர்.

திருநகரச்சிறப்பு முற்றிற்று.

அஃ திருவிருத்தம் ௩௩௯.

ஸ்ரீ

புராணவரலாறு.

சித்தி யெட்டுநின் றேவல் செய்யுள்வனம்

பத்தி வேலி யருட்புனல் பாய்வன

முத்தி வான்யி ரோங்கு முதல்வன

நத்தி மாதவர் வாழ்வை மிசவனம்.

(க)

வேறு.

இன்ன விப்பரு வத்துறு மெனும்வரம் பின்றிப்

பன்னு மூவிரு பருவத்தும் பனிமல ராகி

மென்ன பற்பல பொருள்களுங் குறைவுறு தென்று

மன்னி மல்குபு வீளைவது நைமிச வனமே.

(உ)

காட்ட மாவன மேதருப் பாதுய கலப்பை

* யீட்ட மாவன மேதமி னியமங்கட் கிசையக்

கூட்ட மாவன மேதரு மெனமுனிக் குழாங்கள்

வேட்ட மாவன மேதரு நைமிச விபினம்.

(ஈ)

நேய மாதவ நேத்திர னிமாசலை நிமிர்வேற்

சேய மாதவழ் கடக்களிற் றுணைன் றிருத்தாட்

சேய ி மாதவப் பொறிநெறி தொலைத்துநின் றிறைஞ்சுந்

தூய மாதவர் வாழ்வது நைமிசத் துடவை.

(ச)

* ஈட்டம் ஆவ நம் ஏதம் இல் நியமங்கட்கு எனப்பிரிக்குக.

† மாதவ = ஆணவமலவீருள்கேட.

எங்கள் வானுல கென்பெறுந் துன்பமே யேற்கு
மிங்கு ளார்கள்பே ரின்பமே வேற்றி யாரென்
றங்கு மான்முதற் சுரலொலா மலியமு தாசை
பொங்க மேவலி னுலகபண் டாரமப் பொங்கர். (ரு)

சரியை யாதிநாற் பாதமுஞ் சாற்றுநா லபரம்
பரம தாமிரு கோடுமைம் முகனையோர் முகப்பண்
பொருவி லாதுணர் வாலொன்று முறுவராங் குறுவர்
வரன கோபுரம் போலுமங் வில்லையார் வல்லை. (சு)

வன்னி வேதியின் வயக்குவ வன்னிமுன் னாவ
வன்னி யோதுநான் மறைமுழு தோதுவ வன்னி
யன்ன* தூலயந் தீர்த்துயி மயன்விடு மன்ன
மன்ன மாதியெண் டிருநிறை யந்நகு மடலி. (எ)

அங்கி மூன்றவ ணந்தண யோம்புவா ரவர்த
மங்கை மாரவற் றோடுதம் வாயகற் பாய
துங்க வங்கியு மேற்கொடு நான்கெனத் துலங்கத்
தங்க னாவளர்த் தொழுகுறத் திகழ்வதத் தவமே. (அ)

இன்ன பல்வளஞ் சொல்வளத் தியம்பொணு தென்று
மன்னு மப்பெருங் ககனபூ வாசமு னீசர்
பன்னு மாசவு எனமுனி முகமெனப் படைத்தார்
குன்னு மோர்வடி வமைந்தென வொன்றிவாழ் மனத்தோர் (க)

இத்த வப்பெரும் பண்ணவ ரித்தவத் தென்று
முத்த மப்பா ஞானநீட் காமியத் துடனாய்
மூத்த ழற்பல வேள்விக டொடங்குபு முடிப்பார்
தத்த மக்குள மரபுல குணருமா தாத்தால். (ஃ0)

இனைய மாதவ ரிமாசல மாதம ரிடத்தான்
வினைக ழற்றியற் கனைகழற் றிகழ்மனம் விழையும்
புனித தத்தம நித்திய நியமங்கள் போற்றி
யினிய சத்திர டாகமங் கியற்றின ரிருந்தார் (கக)

அன்ன காலையிற் சூதமா முனிவர்கோ னங்கே
துன்னி னானது காண்டலுந் துண்ணென வெழுதார்ந்
சென்னி கூப்பிரு கரத்தினர் வரத்தெதிர் சென்றார்
முன்னி றைஞ்சின ரின்னுரை முகமன்முன் மொழிந்தார். (கஉ)

அழைத்து வந்தன ராதனத் திருத்தினை ரன்பாற்
றழைத்த தூமலர் பர்த்தியா சமனமர்க் கியமூன்
விழுத்த கக்கொடு வழத்துட சனைமுறை வினைத்தார்
முழுத்த வன்பினு லன்புற முன்பிலை மொழிவார். (கங்)

ஐய மெய்ச்சிவ புராணநூற் போதமுற் றளித்தே
யுய்ய வெம்மனோர்க் கருளிய மேனிகொண் டிற்ற
மெய்ய வேழையேங் குடிசைநீ விழைத்துபோர் தருளிச்
செய்ய முற்றவ நற்றவம் பெற்றவென் சிறியேம். (கச)

கருணை மாந்தே முற்றுணர் கற்றவ றோறே
பொருண யந்தநன் வாக்கட னொக்கடை புராணத்
தெருண யந்தவா ரவியுண வுண்டுண்டுத் தெவிட்டா
தருண யந்ததி லார்வமீக் கூர்வதா லண்ணல். (கஞ)

முன்ன ரொண்சிவ கேத்திர விசிட்டமுற் றியற்சீர்
சொன்ன லம்பெற விரித்தனை சுருங்கினை சொல்லுங்கா
னன்ன ராம்பிர வனமது நாதநற் றலுமொன்
றென்ன மாதலத் தினும்பெருஞ் சிறப்பின திதன்கண். (கக)

இனிது ஶீற்றிருத் தருளுமா தேவனெம் மீசன்
புனித மான்மிய மளப்பரி தெனப்புடன் றுரைத்தா
யனைய மாண்விரி வுணர்விழை வதிவிரி வென்னு
வினைய வாய்மையின் வேட்டனர் கேட்டனர் மேலோர். (கக)

அன்ன வாய்மையின் வாய்மைகேட் டருணிறை சூத
னென்னு மாதவன் னென்னுமா தவன்மறை யாவும்
பன்னு மந்திடேச் சுரன்பத பங்கயம் பரிவாற்
சென்னி வைத்தரு ணிலத்துலாய் நின்றிது செப்பும். (கக)

முனிவர் தேண்மினும் வினாவுல கினுவொழி முதலா
மெனது நெஞ்சக முஞ்சக முஞ்சக மிரித்து
வனிதை பாகனா ரருள்பெற்றற் காகநார் மலிந்த
தினித ளிக்குமிச் சிரவணம் பவண மெவர்க்கும். (கக)

நீவி ரிங்குரை தாவிரி மாவிரி நழற்காத்
தேவி ளங்குமான் மியமபக் குவர்க்குரை செய்யாத்
தாவி ளங்கதி குய்யமித் துய்யமான் மியத்தை
நாவி ளங்குசீர் நந்திதே முந்திசை நவின்ருன். (கஉ)

போத நேதகு புத்திர சிகாமணி பொருவின்
மாத போதனர் வழத்துசிந் தரீமணி வரந்த
வாத சீர்ச்சுனற் குமரமா மணிமுனிக் கவ்வா
ரோது வாமினி துணர்மினென் றுறுவர்கோ னுரைக்கும். (௨௧)

கண்ண கன்புவ னங்களாங்காங்குயர் கருமங்
கண்ண கன்புறச் செய்பயன் கைபெறீஇக் களித்தே
கண்ண கன்புரிந் தமர்களை ஈண்ணுதற் கண்ணங்
கண்*ண கன்புடைத்தருடிருக் கைலையஞ் சைலம். (௨௨)

காள கண்டனை மொழியிமா கையிடங் கவின்செய்
காள கண்டனை மண்டனை விண்டனைக் கலந்த
தாள கண்டனை யண்டருந் தொண்டருந் தழுவத்
† தாள கண்டனை யருள்வது கைலையஞ் சைலம். (௨௩)

சுருதி யானைப் பரி ‡ தெனும் பரமனிற் றுயோர்
வருதி யானத்தி னுற்பது கோடியோ சனைமாண்
சுருதி யானதிற் பாதிய கலமெனப் பரவித்
தருதி யானம வெனப்பெறுங் கைலையா தரமே. (௨௪)

விண்டு வாதிய விபுதர்வாழ் பதமெலாம் விரிகாற்
கண்டு மேனகும் காட்சியிற் கவின்செய்வெண் கதிர்தா
னண்ட மெங்கணு மகண்டருந் தன்னகத் தரன்போற்
றண்டு ருதொளி பயில்வது கைலையஞ் சைலம். (௨௫)

ஆற்றல் சாலச ராதியர்க் கஞ்சுமா லாதி
சாற்று வானவர்*சாருமா தாரமா தாரம்
*போற்று மொண்கன கங்கெப் புவனத்துள் ளனவுக்
தேற்று மாண்புயர் திருக்கயி லாயநீள் சிலம்பு. (௨௬)

பன்னு மூவுல கத்துள பறம்பெலா முகாந்தத்
தின்ன நீர்தரச் சரண்புகு மினியகோ வென்ப
சொன்ன மேருவு மேருவர் தின்னும்பஃ றுதிகள்
சொன்னன் மான்மியத் திருக்கயி லாயநீள் சுரும்பு. (௨௭)

அகன் - பாவம்.

தாளகன் - திருவடிஞானம்.

எனும் - இடைக்குறை.

வேறு.

இன்னன பலவே ரூய வியல்வன்த் தொகுதி யார்க்கு
முன்னரும் பெருஞ்சி றப்பி னொளிர்திருக் கயிலா யத்திற்
பண்ணுட் சோதி லிங்க பரமன்சி கண்ட நாமத்
தென்னையா ளிறைவன் யாவு மீன்றரு ளன்னை யோடும்.

(௨௮)

வியனுல கெல்லா முய்வான் மேதகு குழிலை யாதி
வயசிறை தத்து வத்தின் மணியரித் தவிசின் மன்னிப்
பயனுற வம்பொற் கோயிற் பான்றிருச் சந்நி தானத்
தியலருள் வெள்ள மாநீ தென்னுல கெல்லா மேத்த.

(௨௯)

உடவிடர்க் கடலோ யாரு முட்கொள நீண்டல் காண்ட
லிட்னுநின் மடனெ லாமு மிரித்தயி ரிடர்முற் றோட்டித்
திடனரு ளமுத தோயந் திகழ்சிவ தீர்த்த மொன்றெத்
தடமுமன் புடன்சென் றேத்துந் தனியா சாக மன்னும்.

(௩௦)

பேசுமித் தடாகஞ் செம்பொற் பித்திகை நாப்பட் டேனுந்
தேசுறு பரிசத் தன்றிச் சென்றுநேர் நின்னுங் காணர்
மாசறச் சென்றார் சில்லோர் மதிலலான் ம்ற்றென் றில்லா
வாசறு தளியொன் றுண்டோ வண்ணறன் கைலைக் கென்பார்.

(௩௧)

வயிரத்தொண் சோபா னஞ்செம் மாணிக்க மிழைத்த சத்து
பயிலத்தின் பளிக்க கஞ்செய் பரவுமவ் வாவி தீர்த்
துயர்பத்து தூறு பைம்பொ னெண்மணித் தம்பத் தும்பர்
நயனுற்ற விந்து காந்த நகுமணிப் பரப்பு வாய்த்.

(௩௨)

மண்டப மொன்றி லங்கும் வித்தியா மயமீ தென்றே
யெண்டரு முனிவ ராதி யிறைசிவ ஞான வேட்கை
கொண்டெழு மன்பர் கூட்டங் குறைவற நிறைவ தாங்கே
பண்டரு மறைநான் காதி பலகலைத் துழனி மல்கும்.

(௩௩)

வழுத்துமம் மண்ட பத்தின் மத்தியிற் புண்ட ரீக
முழுச்சுரு மாத னத்தின் முற்றுல கெல்லாம் வந்து
தொழுத்தகு மம்பு சாதத் துணையடி சிவப்பப் போந்து
விழுத்தக வீற்றி ருந்தான் விழைதிரு நந்தி தேவன்.

(௩௪)

வேறு.

சிவமுணர்பன் முனிவர்குழார் திவியர்பிர மதகணங்கள் செறிந்து குழச்,
சிவதரும மகாத்தியட்சன் சிவனந்தப் புரபாலன் சிவமெய்ஞ் ஞான
சிவகுரவ னருளபா சிவனாகும் பிரபுதிரு நந்தி தேவன்
சிவமுதலந் திருவுளமே திகழ்தயவீற் றிருந்தருந் திருமுன் னுங்கே.()

மலமகன்ற ரூலவிரதன் மாதவர்தம் போதரிதி மலர்ந்த செங்க
மலமகன்றன் மகன்சிவமே மருவுமக னெருவுமகன் மறைசொல் லசீர
மலமகன்றம் மனவிழையும் வனமுனிவர் வனம்போற்று வரனன் பான
மலமகன்ற சனற்குமர மாமுனிவன் ரேமுனிவன் மயன்வந் தானால். (1)

வந்தசனற் குமரமுனி மாமேரு வாமேனி வள்ள லாய
நந்திதிரு வடிமலர்க்கீழ் லலனுறுதண் டெனவீழ்ந்து நமந்து போற்றிக்
*கந்தமலர் கமலமலர் கரவின்மலர் கலப்பமலர் கருத்த னாகிப்
பந்தமலர் படத்தெறுமப் பாதமலர் மீதமலம் படப்பூ சித்தான். (1௩௭)

பின்னுமடி பணிந்தெழுந்தெம் பெருமானே யருளாழி பிறரெ வர்க்கும்
பன்னரிய வேதாந்த பாரகனே பரியாய சிவனே பன்னூ
லின்னுரைமா சிவதரும மெல்லாமெம் மவர்க்குணர்த்து மினிய போதா
வென்னுறிய ருருநாதா வெளியேன்வின் ணப்பருள மிரங்கிக் கேண்மோ.

புத்திமுத்தி யருளகில புனிதசிவ தலங்களினுட் பொருவி விட்ட
சித்திமுத்தி தருமேரு சீசைல மாசைலத் திரள்சென் றேத்து
முத்தமப்பொற் றிருக்கைலை யொண்ணைல மந்தரமு னுலப்பில் சீர்த்தி
வித்தகப்பம் றிருத்தலத்தின் விசிட்டருடைத் தருள்காலை விளம்ப வற்றுள்.

ஒப்பரிதா யெப்பரிசு முரைப்பரிதாய் வரைப்பரிதா யுண்மைத் தாகித்
திப்பியமா யனவரத சிவநாரித் தியவிளக்கச் சிறப்ப தாகித்
தப்பரிய காரணப்பேர் தான்பலபெற் றுளதாகித் தரையின் சேம
வைப்பெனலாயத் திகழ்குத வனப்பெருமாண் புகன்றுரைத்தாய் வள்ளான்
[முன்னான். (௪௦)]

சொன்னதல் தீர்த்தமருட் சுயம்பலிவக மூர்த்திவரன் சொல்லித் தாரத்
தின்னமியம் புறக்கேட்பா னிதையமிசைத் துதையார்வ மீர்ப்பப் போந்துன்
பொன்னடிப்பூ துணைபணிந்து பூசித்தே னேசித்தென் புநதி வேட்கை
மன்னருளாற் கைகூட வடிங்குகெனப் பணிந்தெழுந்து மலர்க்கை கூப்பி.)

திருமுனம் பெருமுனிவர் சிகாமணியின் றேத்தவருள் செய்து டோக்கி
வருதியயன் பொருட்கு மா மந்தெழுமக்கோ ரருட்குமர வைய முய்யத் [டோ
தருபதிநூற் றெருட்குமர சனற்குமர நினக்குரைப்பத் தடையொன் றுண்
வருகிருத்தி யெனவிருத்தி யம்முனிடைத் தெம்முனிபே ரருணந் தீசன். (1)

லசீர் அமல் அம் மகம் எனப்பிரிக்க. அதுமகன் எனப்போலியாயிற்று.

* கரங்களின் மலர்கொண்டு பூசித்தானென்க.

ஈனியருள்கூர் தினிதருளு நங்குமா பாக்கியமே ஞான நேசா
மனியசிவ முகாம்புயதான் மகரந்த் பாணமது கரமாய் வாய்ந்த
தனியயில்வேற் கரதார காரியருட் சண்முகன்மா தாம டிக்க
ணினிதமர்பு தாதையனைக் கியம்புதட்கேட் டெனக்கிசைத்தாங் கிசைத்து
[மென்றோ. (௪௩)]

அய்யனையு மன்னையையு மாறிருமா மலர்வதனத் தாறி ரண்டு
கையனையு மொருகோட்டுக் களிற்றினையு முளத்திருத்திக் கனிவா யோதும்
பையணிவெம்பணியணிகள் படர்நதிவெண் சுடர்மதியம் பரவு சீர்த்திச்
செய்யமதி யிதழிமுடிச் சிவபாதாம் புயார்ச்சகமெய்ச் சீல கேண்மோ. (௪௪)

பரவியலவ் வியாகிரு பாகரமா தேவனருள் பவன மெல்லாம்
வரமுறல் கியவென்று மன்னுபுவீற் றிருந்தருளம் மாமின் கானப்
பரமதல மத்தியந்த பாவனமா யாமினிய பாரா வாரத்
திரமுறுமால் புரிராம சேதுவினீ சானதிசை திகழ மன்னும். (௪௫)

இப்பரம சிவதலமே யிப்புவிக்கா ருட்டுணையா யிலங்கு முத்தி
கைப்பொருளாக் கிடுஞ் சல காமியமுந் தரும்பாவங் கழிக்கு மிந்தத்
திப்பியமா தலப்பெருமை செப்பரிதெவ் வெவர்க்கெனினுஞ் சிறிது நீகொ
ளப்பெரிய நசைமறுக்க லாற்றாது சொலத்துணிந்தா மருமை மைந்த. (௪௬)

இன்னதிருத் தலத்தீர்த்த மிலங்கமுத சுயம்பிலிங்க மூர்த்தி யென்ற [ரு
மன்னருளிச் சலஞ்சூத வனமெனும்பேர் பெறுகிபஞ்சொல் வாய்மை யென்
வின்னகிசோன் பாற்கடலிற் பிறங்குபதே சம்மாற்பாற் பெறுசீ ரென்ற
நன்னைய குரவனிடைச் சிவலிங்கம் பணிபதிகொள் பான்மை யென்ற.

புரனிதையவ் வகிபரம மாவனத்திற் பாவனத்தின் வருசீ ரென்ற
புரவுதிருப் பணியாங்கப் பணிவேந்த னெணியாய்ந்து பயிற்ற லென்ற
கரலிசிவ பூசனையக் கட்செவிவேந் தாங்கியற்று காட்சி யென்ற
நரலையர சுறுபாப டலையொழித் தாரருளே நண்ணிற் றென்ற. (௪௭)

தாயறன்மார்க் கண்டமுனி தோய்த்துடன்மா சிரித்தருள்சார் தாய்மை யெ
ன்ற, தேயரெகு குலபதிமந் திரப்பேற்றிற் பகைதொலைத்தின் புறுசீ ரெ
ன்ற, மேயவமு தங்கொணர்ந்து விண்டுசிவ நிவேதனைஞ்செய் மேன்மை
யென்ற, வாயதிரு விழாச்சிறப்பு வானவர்கோன் புரிந்தருள்சார் வாய்மை
யென்ற. (௪௮)

இவ்வகையோர் மூன்றுதலை யிட்டபதி னோர்காதையியல்பு முற்று
மவ்வகையே மைந்தகின் கறிந்தவகை விரித்துரைத்து மமையக் கேளென்
றுய்வகைசெய் நந்தீச னுரைத்தனனென் றுடன்சூத வுறுவர் கோமான்
செய்வகைமா தவர்க்கினைய திருநந்தி மொழிப்படியே தேற்று கின்றான். ( )

புராணவாலாறு மூற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௮௯.

தலவிசேடச்சுருக்கம்.

மரைமகன் மைந்த கேணின் மனம்விழை கின்ற வாறு
நிருமல மந்தி ரேச னிலவுத லங்கொண் மேன்மை
யுடையில டங்கி டாத தொருசிறி தன்பு நீட
வருளுது மென்று வாபமை யறைதரு நந்தி நாதன்.

(௨)

வேறு.

மலரவன் றனையருள் வயங்கு மாதவா*
திலகனென் றுலகுரை செமமல் கேண்மியா
நிலவுல கலைவற நிறுவு சந்திர
வலரிரை *யிரவியி னவாசி வம்பலில்.

(௨)

திருநிறை நாவலந தீவின் மேவிய
பரவிய வரனுறு பாத கண்டத்திற்
பொருவறு திரவிட பூரி மங்கைதன்
நிருமுக மெனப்பொலி சென்னி நாட்டினில்.

(௩)

கண்ணெனத் திகழ்தரு சூத கானனம்
புண்ணிய மாந்திப் பொன்னி மாநதிக
கண்ணிய தெனாதுமூன் ருய யோசனை
பண்ணிறை மறைவனக் குடாது பாடகரின்.

(௪)

ஒரிரு யோசனை யோங்கு தென்கடற்
சேரியல் வடாதுமா திரங்கு ரோசனை
தேரிய லெல்லையி னிலங்கு மிவ்வனத்
தோரிய லகலமுகக் குரோச மோதுப.

(௫)

தெவ்வனத் தஞ்செயமால் சென்று சாவலாற்
செவ்வன சத்திரு வாதி சேர்தலா
லெவ்வன நித்திய விற்ப மீதரு
மிவ்வனந திருவுசாத் தான மென்பவே.

(௬)

புத்திகள் வேண்டினும் பொருவி னாலிரு
சித்திகள் வேண்டினுஞ் சித்த சுத்திமா
முத்திநூன் வேண்டினு முற்றும் பெற்றுளா
ரித்திருத் தலம்புகி னெண்ணி யாங்கோ.

(௭)

உ தீர்த்தவிசேடச் சருக்கம்.

சார்த்த மாவன மின்புற வோதினஞ்
சீர்த்த மாதவ சிந்தைய கேண்மியா
தீர்த்த மான்மிய சிந்தென வோதுமா
ஞர்த்த மாவன நகதிபி ரானரோ.

(க)

வேறு.

இத்தல மூன்று குரோசுவெல் லெயினு னெண்ணிலாப் புவனங்க ளிடை நின்
முத்தம் தீர்த்த முற்றும்வந் திலகு முரைப்படுதக கிவையெலா மு வற்றி
னத்தகு நாம நிகரமே டளவின் றுதலா லாருயிர்க் கருண்மா
துத்தமே யனைய சிற்சில தீர்த்தஞ் சோறுமாற் றேறுமா தோன்றல். (உ)

ஆருயிர்க் கருளு மந்திர ராத னுடையத் தங்கியம் பரத்திற்
சாருமோர் சரசு நிருமல மளிக்ருந் தன்மையி னிருமல தடமென் ட்பெரிதுஞ்
பேருமெம் பெருமான் பிறைமுடிப் பிறங்கும் பெரும்துனற் பெருமையிற்
சீருடை மையினுன் மணிகரு ணிகையென் றிருப்பெய ரும்பெறீஇத்திக
[மும். (ங)

அத்துணை நாமத் தால்வள ரேல்வை யாமுரு வர்யினு மடைநது
பத்தியிற் படியும் பண்புடை யவர்தம் பவப்பொருந் தவப்பெரும் பரப்பைத்
துய்த்திர ளாகத் துய்த்திடுந் தாமந் தோயுறுத் தீயெனத் துலங்கு
மித்திற மிதுசேர் மாதிரத்தாலு மிலக்குமா லெனைவர்க்கு மின்றும்: (ச)

இம்மணி கன்னி கைப்புன றினதோய்ந் திடக்கிடைப் பரிதருந் தவங்க
னம்மையாற் றினர்க்கே வாய்ப்பதா மெனினு முதன்முதி மதிநிறைபருவத்
தம்மணி நீரி லாண்டொரு தினம்வந் தன்பினுன் மரபினி லாடுஞ்
செம்மையோர் முநதூற் றறுபத்தைந் தினமுஞ் சென்றுதோய் பயன்பெற்
[றிண்ணம். (ரு)

இறைநிருத் தளிநேர் வெளியினிற் கீழ்பா லிலங்குமோ ரலந்தையங்கி தன்பே
ரறைகுப் பவனும குண்டமென் றவன்மு னதிற்படிந் தெண்ணியாங்கடைந்தா
னிறையும்வ் வுறையிற் பெனமவா ரந்தா னிகழ்திர வாரமில் விரண்டின்
முறைபுரி நான முக்கிய மென்ப மூதுணர்மேதகு முனிவ. (சு)

சொன்னவா ரத்தின் வாரத்தின் மூழ்குந் துயர்பன் னோயெலாந்தொலைத்து
வின்னிகழ் திடகாத்திரதயி ரியமா வீரிய மாதியெவ் விழைவு
முன்னியாங் கொருங்கே யுறுவொந் நலமு முதலுமில் வுதகத்தின் கீழ்பாற்,
பன்னருஞ் சிறப்பெண் டிகையினுந் தகையாப் பயிலுமோ ரியலெழிற்படு
[கர். (ஏ)

திவனாறு மனைய வுளவகு மாகி சேடன்மா தீர்த்தமென் னுமத்
கவிரும்வ்வாழி யாழிய சூழி யன்புமிக் கின்புற வடுத்து
விஹு மாக மதியிலந் நாளி னுனநான் முறைமையின் மூழ்குந்
திவியரெண் போக மாகிபல் போகச செந்வேலாம் பிறிவறச சேர்வார். (அ)

நிலவுபோ டீச தீர்த்தமென் பெயரே நிசய மென்றதை நிறுத்து
மலகிலாப் போக நுகர்ச்சிப் தொன்றே வருமறை யாகம மாகி
கலையொழுள்ள படியுணர் தெளிவு கைவர வுண்மைஞா னத்தார்
செவருமவீடுங் கூடுப சேட தீர்த்தமாண் பெயரிது தேற்றும். (க)

வளர்திருக் கோயிற் புறம்பிர தீசி வம்பலி னும்பரும் வழத்து
நளினியொன் னுளது மார்க்கண்ட தீர்த்த நாமமல் விலஞ்சியை நவில்ப
பளகெலாம் பாற்றும் பவமெலாம் படுக்கும் பாவனம் பவித்திரம் பரம்
புளகநிக் கருளிங் வளகம்பல் கோடி புவனமும் போற்றுமா புவனம். (க0)

சாதலெப் பாற்றிச சீதள காண்டந் தைம்மதி தருகுரு பூசத்
தேதறு விதியின் மூழ்குநர் பேற்றை யார்கொலோ விசைப்பரிப் பெரிய
மேதிகையாளர் விழிசெலு *முலகன் மேவிய வாவியும் வெருவுங்
கோதற வுலக மெவற்றினு* மாவிக் குவால்கவர் தவாத்திறற் கூற்றும். (கக)

இன்னினி யிதன்சீ ரிசைப்பதை யெற்றுக் கிவ்வொரு திறத்தினாலேனை
நன்னன் னிகர மென்னவு மின்ன நாரமே தேரமே னவிறு
முன்னிய வளிக்கும் வகையலிந் நீர முதவிடாப் பலன்களொன் றில்லை
யென்னலாம் பொதுவாற் சிறப்புற வகுத்தல் யாவர்க்கு மரிதரிதமம். (கஉ)

யாமிய கருமுத் திலங்குமோ ரலகை யிதன்பெயர் கௌதம தீர்த்த
மாமிதிற் றேணி பவாப்புதி கடத்து மரும்பெற்றற் றேணியா மனைய
தேமிகு பாணி நினைப்பெலா மளிக்குந் திறத்தினிற் பாணியா முதமாந்
தோமிலிக் கமல நிமலநிக் கருளுந் தோயமாந் தோயவந் தவர்க்கே.

இன்னன வென்ன வின்னமா வனத்தி லெண்ணிலா வெண்ணிலா வேல்வை
மன்னுமத் தொகையே பகர்வரி இதனிலவ் வாழிய சூழிகள் வழங்கு
நன்னலன் முழுது மாயிரத் திரட்டி நாவுளா னோவுளா னவிறற்றற்
கெண்ணிலா ருரைப்பர் தாலிபு லாகத் திருமொழியொருவகை யிலக்கும். ( )

அறந்தரு மருத்த மாநிய் திருத்த மருத்துமித் திருத்தநக ளருத்தி
 "சிறத்துமும் கியமூன் னுரைத்தீநா ளல்தெத் தினமுமு குறினுமச செல்வர்
 நிறைந்துள விட்ட காமிய சித்தி நிகரகோ டிகளெலா நினைவின்
 விற்றத்தொளிர் தரப்பெற் நிம்பர்வாழ்ந தீற்றின் வீடுபே றடைகுவர் மெய்
 [மை. (கடு)

என்றெமை யளிக்கு நநதிவாய் மலர்நத வின்னுரை தன்னுளத் திருத்தி,
 மூன்றொழு தெநதாய் நின்றனி வாக்க ருதநதெவிட் தெதலிலே யெனமுன்
 னின்றுபே டுன்பு நிமிர்சுனற் குமர நிறைதவற் கறைதரு நிமல
 நன்றிசெய நநதி நா தன்னே லென்னு நற்றவச சூதன்பி னவற்றும். (கசு)
 வேறு.

தீர்த்த மான்மிய மீதுரை சீரினே
 ரார்த்தி தீரவி னாவின ராகியோர்
 கார்த்த மாமல வாதனை காதுநீஇ
 யேர்த்த பேரருள் வாழ்வினி லேறுவார். (கஎ)

தீர்த்த விசேடச சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருததம் ௪௨௮.

மூர்த்திவிசேடச் சருக்கம்.

மலர்தலை யுலகருண் மரைமக னுதவிய மைநக தீர்த்தமேல்
 விடகரு மகிமையி னொளிரசில வுணரந வின்று மேற்சொல்வா
 மலகிரி வரனிறை மனுவிறை யருள்குறி யுநதண் மூர்த்திசீர்
 நலனிடையொருசிறி துளமுற வினவென நநதி சாந்துமில். (க)
 வேறு.

நிருமலமாய் நிற்குணமாய் நிராலம்ப நிர்த்தொந்த நேய மாகி
 நிருவிதர்ப நிராதார நிர்த்தோட நிட்களநக நிருவி கார
 யருண்மயமா யகண்டைஇக சுயம்பிரகா சப்பொருளா யனக மாகி
 யருவுருவா யருவுருவுக் கதீதமா யத்துவிதா னநதமாகி. (௨)

நித்தியமாய் நிறைவதுவாய் நிராமயமாய் நிரஞ்சனமாய் நீளமாகிச்
 சத்தியமாய்த் தத்துவமாய்த் தத்துவா தீதமாய்ச் சாந்த மாகிப்
 யுத்தியமா யத்தமுமாய்ப் பராபரமாய்ப் பாவனமாய்ப் பரம மாகித்
 துத்தியமாய்ச் சொப்னமாய்ச் சுழங்கலமாய்ச் சூக்குமமாய்த் தூலமாகி. (௩)

சேதனமாய்ச் சிம்பரமாய்ச் சிற்சுகமாய்த் திவ்வியமாய்த் திருத்த மாகிச்
சாதனமாய்ச் சாத்தியமாய்த் தாயகமாய்ச் சமயமுமாய்ச் சமயா தீத
மாதனமாய் வளரமுதாய் டலிகவையாய் வருமணுவாய் மகத்து வாசி
நாதனமாய்ப் புராதனமாய் நுந்தாத வொண்குடராய் நொதும லாகி. (ச)

சமரசமாய்த் தனிமுதலாய்ச் சராசரமாய்த் தருமமுமாய்த் தருமி யாகித்
தமரசமாய்த் தமரமுமாய்ச் சதாகதியாய்த் தருபரிசுத் தானாய் ருப
நிரனலாய் யிரதமுமாய் நீராகிக் கந்தமதாய் நிலனு மாகித்
திமிரமொழித் திமிபரஞ் சிவம்பெருக்கும் பரஞானத் தெளிவு மாகி. (ரு)

சகலமதாய்க் கேவலமாய்ச் சுத்தமுமா யவத்தையதீ தந்தா னாகி
யகலமதாய் விகலமுமா யாதிரி வந்தமுமா யனாதி யாகி
யிகலரிதாய்ப் புதலரிதா யெண்ணரிதாய் நண்ணரிதா யெவ்வாற் றுனும்
பகலரிதாய்ப் பின்முன்குழ் பக்கமேல் கீழ்நாசோற் பவமின் றாகி. (சு)

எல்லாமா யல்லதுமா யெவ்வுயிர்க்கு முள்ளுயிரா யெவைக்கும் வித்தாய்ச்
செநல்லாரும் வித்தின்றித் தோன்றுவதாய்ச் சமீபமாய்த் தூரமாகி
வில்லாரு மணிமார்பன் விரிஞ்சனரி முதலாய் விபுத ராதிப்
பல்லாரும் பல்புவனம் பல்கோடி யகிலாண்டப் பகுதியாவும். (எ)

அலரிமுனஞ் சலசமெனத் தன்முனஞ்சேட் டிக்கவம ரசல மாகிக்
குலமறைக டனித்தனியே கோடிகுழாங் கோடியெனக் கூறிக் கூறிப் [துச்
பலமுறையும் பலநெறியிற் படர்ந்துபடர்ந்தெட்டியெட்டிப் பார்த்துப் பார்த்
செலமுடியா திளைத்திளைத்துத் தியங்குநநீண் டொளித்தெங்குந் திகழ்வ
[தாகி. (அ)

ஒன்றாகிப் பலவாகி யொப்பிலதா யெப்பொழுது மொரோப டித்தாய்
நன்றாகி யெவராலு மெவ்விதமு மெவ்வீடையு நவிற்கொ ணுதாய்
நின்றாரும் பிரமமென் றிகழ்த்துபர சிவஞ்சிவ நிகரம் யாவுந்
தன்னுவி லருளெளிதிற் சார்ந்துய்வான் நிருவுளத்திற் றதும்பி யோங்கி. (இ)

பெருகுதிரு வருளாலிப் பிறக்கமுத குதவனப் பிரம தேசத்
தருண்மயமா யொளிப்பிழம்பா யழுதசுயம் பிலிங்கவடி வாகி வானேரூய்
தேருண்மலியாம பிரவிருக்கத் திருவடியின் முளைத்தெழுந்து திகழ்ந்தெஞ்
[ஞான்று
பருமலிகு விளமிதழி மாஸ்திமுன் புடைமலர்தாய் உளைப்ப மன்னும். (ஔ)

தன்னருளாற் சுவேச்சையினுற் தனிமுதலா யெவ்வுலகுந் தழைப்பப்போந்த
தொன்னிலைய வன்னவருட் சுயம்பிலிங்க மூர்த்திபதஞ் சூழ்ந்துபோற்றி
யின்னருள்பெற் தவர்புயங்க விறைவருணன் மார்க்கண்ட னிந்திரேசன்
முன்னரிவர் தொகைதானு மொழிவரிதா லிவ்விலங்க மூர்த்திராமம். (கக)
வானிறைமார்க் கண்டேசன் வருணேச னன்னதேசன் மந்திரேசன்
மருமலர முத்குத வனநாத னுசாத்தான மாத லேசன்
முருகுமல ரமுதலிங்க மூர்த்தியிவை முதலனாத மொழியு மிந்தத்
திருவருண மாகனிதேன் நெள்ளமுதா தியவெனத்தித் திப்பமாதோ. (கஉ)

இன்னவரு னாமங்க ளெழுகோடி மகாமனுக்க ளெவற்று மேலாம் [றை
புன்னுமுறை பண்ணுரைப் பவர்முறையே பகிர்மதிவெண் பல்வாய்க் கூற்
வெண்ணலமே பலரோக வெப்பொழிநது தட்பநிறை வீழுத்தவின்ப
மன்னலமே சகலகலா வல்லபமா வித்தைநலம் வாழி மாதோ. (கங)

சூதமகா வேதாளம் பொல்லாத பேய்முதல புரிபல் கோடி
யேதமெலாந் தெறுநலமே யின்னருளாங் குளிர்ரிழுவா டிருநது வாழு
மோதநலத் தனிப்பரம முத்திமுதற் றிருக்களெலா முன்னு சாவி
யாதரமீ தருநலமே யமிர்தநல முதல்யாவு மடைநது வாழ்வார். (கச)

இத்தகுமந் திரநாதற் கின்னுமள வின்னும மிசைப்ப விந்தச
சத்தியவா னமுதலிங்கத் தனிமுதலித் தலமொன்றிற் சமட்டி யாகும்
வித்துருவா யுலகமெலாம் விரிநதுமுனைத் தாங்காங்கு வியட்டி யாகு
முத்தமமா வருட்குறியா முதுபுலிகீண் டேகினுநே ரொளிரு மின்றும். (க)

திருவமுத லிங்கமெனுந் திறனடைந்தார்க் கருள்செயலாற் நேற்ற லன்றி
யுருவமும்வெண் ணிறனேயா யொருவாம லெஞ்ஞான்று முலகர் யாருந்
தெருளியதேற் றறுமிந்தச சிவலிங்க மூர்த்தியைப்போற் சிறந்தமூர்த்தி
யிருநிலத்துந் தருநிலத்து மெநிலத்து மில்லையென வெரிகையேற்பாம். (க)

நவிலருமிச் சூதவன ராதனடிப் போதிதய நளினப் போதி
லவிர்தரமெய் யன்பொடுமெவ் வாலயந் காலையினி லடைநது சூழ்நது
பவியழ்ந்தத் திருமுன்பு பணிந்தேத்தும் பண்பினர்பாற் பதிநூன் முற்றுந்
திவன நம்பல் கோடிகளுஞ் செறிநதுளகுற் நேவலெலாஞ் செய்து சூழும். (க)

பனகமணி மனுலிறைவன் பதப்போது பகற்போது பரவிப் போது
மெனவருமெய் யன்பொடுசென் நேத்துநரெத் தேத்துமுல கேழுஞ் சூழும்
வணகித்சொன் னவகிதிபொன் மணிந்திமுற் பொருள்சுருண வளரீ டாயுள
புண்பொருள்கண் முதலாய பொருள்களெலாந் தமைச்சூழ்ந்து போற்ற வா
[ழ்வார்.

மதியிதழி மலருமுடி மனுவிதைபொன் மலரடிசுண் மாலைக் காலையதிகவித துதிபணிமெய் யன்பர்பல வீன்பவகை யனைத்துஞ் சூழ்ப்புதிதுபுதி தாரிறைபல் *போத்திருவா குவரருத்த யாமப் போதில் விதிமுறைபோற் றுநரமல மெய்வீட்டிற் பேரின்ப மேவி வாழ்வார். (1)

மகரமதி குருபுச மதிநிறைநான் வரனுணர்ந்தம் மந்தி ரேசன் பகரரிய பதமுறையிற் பணிந்தேத்தும் பண்டினரெப் பாவ தாவ நிகரமும்போய் நிகரரிய நின்மலராய் நினைத்தவெலா நீங்கா தோங்கச் சிகரமலி தீபமெனத் தேசமெலாஞ் சீர்பரவச் சிறந்து வாழ்வார். (2)

வேறு.

இந்தமா மந்தி ரேச னிம்பரோ மெபர்க் கின்பந் தந்தெழுந் தருள்வி ழாக்கொள் சைத்திரோற் சவநாண் முற்றும் வந்துவந் திறைஞ்ச மன்பர் மண்மகார் செல்வ மாதி செந்திரு விழாமுற் றெய்திச் சிவகதிச் செல்வ ராவார். (உக)

திருவளர் சூத கானஞ் சென்றுநா மந்தி ரேசன் மருவள ரம்பு சாத மலரடி பணிது மென்னு வருவளர் நெறிச்சென் றுரும் வந்தினி திறைஞ்சி னராய்க் கருவளர் பெளவ நீந்திக் கதிக்கரை சேர்வர் திண்ணம். (உஉ)

கண்டவ ரலக்கண் யாதுங் கண்டிலர் பணிந்தார் தம்மை யண்டங்க னெல்லாம் போற்ற வமர்வரா னினைந்து ளாரிம் மண்டனி லின்னு மோர்கால் வருநீனை வடையார் வாய்மை வண்டரு சூத ஞான மந்திர நாதன் பாதம். (உ௩)

இன்னவர்க் கெந்தை யீயு மின்னரு ளின்ன வென்னின் முன்னவ னமுத சூச முளரிவாழ் மந்தி ரேசன் நன்னடி யம்பு சாதத் தளிபுகுந் தளிமீ தூர மன்னுண் னியதி வாய்ப்ப வழிபடுஉ வழத்துஞ் சீலர். (உ௪)

அலகிடை மெழுகல் பூக்கொய் தலகிடை வலங்க லாற்ற ன்லனிறை காலந் தோறு நல்குந் னல்கு வித்தன் மலர்நறுந் தூப தீபம் வயக்கலப் பாச னம்பொற் கலசமுற் கலமின் னோசைக் கண்டைமுன் னுதவல் செய்வோர். (உ௫)

* போத்திரு—போகநகர் கர்த்தா.

மறைமுத லிறைசி வாச மம்முறை வழாநி பந்தங்
குறையற வளித்து நாளுங் குலவிய நடாத்து மேலோர்
நிறைமணிப் பொற்றே ஸூர்து நிமலனெவ் வுலகு முயவான்
முறைபுரி திருவி ழாவம் முறைபுரி திறமை யாளர். (உ-ச)

மந்திர ராத னென்று மகிழ்துவீற் றிருந்து வாழு
மந்திரத் திடைக்கி லங்கண் மருவினாங் குடனூர் வஞ்சு
மந்திரங் குளம்ப தைப்ப மணிபொலு திகளி னாலே
மந்திர மாக மூல மந்திர மெனவ யங்க. (உ-௪)

புதுக்கியெவ் வுலகும் போற்றப் பொருவில்பே ரறத்தி னீண்டு
நிதிக்குவை மனைம கார்மு னிறையத்தா மொன்றை வேண்டா
முதிக்குளிர் நிட்கா மததான் மலர்திருப் பணிமெய் யன்பான்
முதுக்குறைந் தருணா லாற்றின முதமிகப் புரிமே சக்கோர். (உ-௮)

அணிமணிச சாத் கும்பத் தணிகள்பற் பலவ ளிப்போர்
தணிவிலா னிரைவ ளர்த்துத் தக்கபா றருவோர் நாத
மணிவனம் பெருக வைதது வளர்ப்பவ ர்வைமுன ளும்பல்
பணிபுரி பவர்தம் பேறு பகரவோ ரளவிற் ருமோ. (உ-௯)

முரிவிலா வளியோ டேனை மூர்த்திகண் முன்ன ராற்றுஞ்
சரியையே கிரியை யாதி சாற்றுபஃ றிருத்தொண் டெல்லா
முரிமையிற் றருபல் பேறு மொப்பிலா வருத விவக
தெரிசன மொன்றே நல்குஞ் செப்பிய துண்மை மன்றோ. (உ-௧௦)

மந்திர மெவையு தூலின் வருமுறை பகர்பே நெல்லா
மந்திர வேள்வி யாவ மரபினிற் புரிபே நெல்லா
மந்திர நிரைக ளேவன் மலியுமெண் சித்து யெல்லா
மந்திர நாதன் பாத வணக்கமே யருளு மாதோ. (உ-௧௧)

இம்பர்வாழ் வனைத்தும் வானத் திந்திர னயன்மா லேனை
யும்பர்வாழ் வனைத்து மேலை யுருத்திரா தியர் புரக்கு
மம்பர்வாழ் வனைத்து மப்பா மெலவாழ் வனைத்து மெல்லா
நம்பர்வாழ் மந்தி ரேசர் நியமபூ சனையே நல்கும். (உ-௧௨)

இன்னருண் மந்தி ரேச னீண்டிசெ யருள்வி லாச
நன்னிலை யுள்ளத் தாலு நாடரி தற்ப மேனு
மென்னிலென் னளவோ முற்று மிசைப்பதிங் கிசைத்த வெல்லை
பன்னனு வொன்றிற் கோடி பங்கிலொன் றேனு மின்றால். (உ-௧௩)

என்னவாய் மலர்ந்த நந்தி யெந்தைதாள் சனற்கு மாரன்
முன்னமந் தின்ப வாரி மூழ்கி நீடார்வங் கூர்வ
துன்னுபு,பின்னு நந்தி யோதுமென் றேதில் சூத
மன்னருண் முனிவர் கோமான் மாதவர் கேட்ப வோதும். (௩௪)

வேறு.

இந்தவருண் மூர்த்திவர னின்பினளி யாற்சொலுநர்
முந்துசெவி வாய்க்கொளுநர் முன்செய்வினை பாற்றிநிறை
யுந்துலக வாழ்க்கைமுழு துண்டருளி னீற்றினர
எந்தண்மலர் தாட்கமல வங்கணிழன் மேற்பொலிவர். (௩௫)

மூர்த்தி விசேடச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௪௬௩.

சூதவனநாமகாரணச்சருக்கம்.

எந்தை தூயமு தங்கொண் மேனியி லிங்க மேன்மையி சைத்தன
மிந்த மாசல மத்தண் மாவன மென்ற நாமமி சைக்கமுன்
வந்த காரண முந்து காதைவ ழங்கு வாமனெ னத்திரு
நந்தி நாயக னன்பி னோடுந யந்த வாவின விற்றுமால். (௧)

வேறு.

இனிது கேண்மது முனிவரர் மாசிதி யெனுஞ்சீர்ப்
புனித மாண்சனற் குமரனே பூருவத் தலரோன்
றனைய னாகிய காசிப முனிவரற் றழுவ
மனையர் கத்துரு வினதையென் வனிதைய றிருவர். (௨)

மனன மர்ந்தன ரோர்வயி னிருந்துழி மகவான்
றனது வானிற வுச்சயித் திரவமென் றகுபேர்
வனைது ரங்கமஞ் சேய்மைகண் டனையமங் கையருண்
முனைய ளாகிய கத்துரு வினதைநேர் மொழியும். (௩)

எங்கை யொப்பரி யிப்ப யி னினதிலாங் கூலம்
பொங்கு வான்மைகொ னீன்மைகொல் புகல்கென வவடன்
றங்கை வான்மையி தென்னவத் தகையின்மூந் தவடா
ணங்கை நின்சொல்லொங் வாமணி நிறத்தென நவின்ருள். (௪)

இன்ன வாறவர் முரணுழி யெம்மிலார் தோற்று
ரன்னர் வென்றவர்க் கடிமையா குடிவென வவண்குள்
பன்னி ஞாவர் தம்மிலக் கத்துரு பரந்து
துன்ன னந்தன்முற் பணிச்சிறர்ப் பார்த்துது சொல்லும். (௫)

வருக நம்பணி மறுப்பணி மைந்தர்காள் வானப்
புரவி வானிற வானிறங் கரிதெனப் புரிதற்
குரிய தெவ்வழி யவ்வழி புரிசென வுடைத்தா
ளாவ மைந்தராங் கடாதென மறுத்தன ரவருள். (௬)

அனைமு னிந்துரை சாபவெம் மொழியினை யஞ்சுந்
தனைய றுயகார்க் கோடகன் றுயடி பணிந்து
முனிய லன்னேரின் கருத்தினை முடிப்பவென் றதன்வாற்
றுனைபு சென்றிறு குறத்தழிஇக் கரிதெனச் சூழ்த்தான். (௭)

பின்னை முன்னையன் பின்னேநேர் பின்னைய ஞடனே
யன்ன வான்பரி யுலவுபா லாழியின் புறம்போந்
தின்ன வாலதி யெந்நிறத் தெனத்தெநிந் தினையாளி
சொன்ன நீன்மையு தேயுனக் கடிமையான் றேருகாய். (௮)

என்று கூறிமுன் னவள்பணி பணிகடா னியற்று
கின்ற நாளவ டனையன்வான் கிளர்சிறைக் கலுழன்
றன்ற னிப்புறத் தருணஞந் தன்முனைத் தாங்கி
யொன்று மெய்ம்மொழிக் கனதையாம் வினதைபாங் குற்றின். (௯)

உடன்பி நந்தவச் சத்துரு கத்துரு வதுகண்
டடங்க லாச்செருக் ககங்கொளீஇ யினையின ய்ழைத்தே
தடம்ப ணித்தலம் புகுதநம் முளத்தவாத் தழைத்த
தொடர்ந்துன் மைத்தனஞ் சிறுர்ச்சுமந் தேகுறத் துனையா. (௧௦)

நம்மை நீசுமந் தேகுதி யென்னவன் னணமே
யம்ம பின்னவ் டன்னின மகற்பணித் தவளை
யிம்மெ னச்சுவன் மிசைச்சுமந் தரம்புகுந் திறுப்ப
வெம்மை மக்களோ டக்கொடி யவள்விரைந் திழிந்தாள். (௧௧)

ஆங்க ணிச்சையி னுலாவுறு மப்பணிச் சிறுந்தம்
பாங்க ழைத்தனர் கலுழனை நாமிவண் பல்வா
யோங்கு தீவங்கள் காண்விருப் புற்றன மெமைநீ
தாங்கி யேகுதி நம்பணித் தாதிதன் றனையா. (௧௨)

என்ன வோதின ரப்பணி யிழிபுறா யெலுந்தீக்
கன்ன பாகத்தைச் சுட்டிடப் பொருமையக் கலுழ
னன்னை பாலுறீஇ யென்னையிவ் வறிவிலாப் பணி
கண்ணை யீண்டுதல் தாதுயென் றோதிய நிமித்தம். (கங)

உள்ள வாறருள் கென்றடி பணிந்துநின் றுரைப்பக்
கள்ள வாமதுப் பொழிமலர்க் கருங்குழற் கனதை
வள்ள வார்மணி மலைமுலை வழங்கிலா மனதை
வெள்ள வான்மலர் மதிமிக மதிமுக வினதை. (கச)

அருமை மைந்தகே ளென்றோ ளெனைமுன ளாகநோர்
திரிய வஞ்சகத் தடிமையாக் கொண்டவச் செயலா
லுரிய மைந்தனுந் தாயுமா மிருவரு மொருவர்
புரிய லாவிழி தொழில்புரீஇப் புன்மையே பூண்டேம். (கரு)

என்ன வாய்மொழி தாய்மொழி கேட்டிகற் கலுழ
ன்னனை முன்னையன் கத்துரு சத்துரு வாகி
நின்னை யேவல்கொள் கொடுமையா மடிமையி னீங்கற்
கென்னை செய்தொழில் சொல்லுதி வல்லையென் றிசைத்தான். (க)

தனையன் வாசகந் தனைவினய்த் தனையிலா வுயகை
யினைய டைந்தனை மைந்தவப் பணிச்சிறு ரிடையென்
னனைய டைந்தவிவ் வடிமைநீங் கியதும் கார்ந்தும்
வினையு தைத்திராற் றுவலென வினவென விடுத்தான். (கஎ)

அன்ன பன்னக மைந்தரை வினவின னவ்வா
யுன்னி யன்னரக் ககபதி முகமதித் துரைப்பா
ரின்ன லந்தரு வான்மு தெமக்கிவ ணீதி
யென்னி னின்னனை யடிமையை நீக்குது மென்றார். (கஅ)

வியனு லாம்பொறைக் கனதையார் மனதையார் வினதை
வயநி லாவுசேய் வந்தவட் பணிந்தனய் வானத்
தியலு மாரமு தங்கொணர் வான்வழி யிளைப்பின்
முயவு னாவிலொன் றுதவுதி யாலென வுரைத்தான். (கக)

உதவி னாவற் குரைக்குமென் னும்பலே யும்பர்
பதவி நீபுக வாற்றுண விழைவுநிற் படுநீ
ருததி வைகுநர் வேட்டெவ ருண்டிநீ யுணுங்கான்
மதர்நெ டங்கண்வேட் டிவர்மினை வேட்டொரு மறையோன். (உ௦)

ஆங்கு வைகுமா லவ்வேநீ யெடுத்துணு தைய
வேங்கு வான்புகுந் தமுதுகொண் டெறுதியிங் குறுதி
தேங்கு நின்சிறை முஃனுறுப் பியாவையுஞ் சிறப்பப்
பாங்கு வாயுமுற் சுரப்புரந் தருள்கெனப் பகர்ந்தான். (உக)

அன்னை பேசிய வாசிய ஞார்கலி யணுகித்
துன்னு *சில்லரை யுண்டனன் கண்டமீச சுடுதி
யென்ன வேதியன் கனன்றிடக் கான்றன னெழுந்தம
மன்னர் முன்னனென் பன்னியும் வழங்கருள் வள்ளால். (உஉ)

(வேறு).

என்னலங் கிராத மாதை விகங்கவேந் தினிது கான்றிம்
மின்றொடிங் கிராது சேறி வேதிய வெனாவி டித்துப்
'பன்னுதன் றுதை காசி பன்னிடம் புகக்கண் டன்னே
னென்னிவட் சேறி மைந்த வென்னமுன் னிகழ்வி னைத்தான். (1)

சொல்லுவான் மேலு மெந்தாய் சுடுபசிக் காற்றா தாற்றி
னெல்லையில் சில்லர் பல்ல ரென்வயிற் றெல்லையிடும்
வில்லழல் சொளுத்த நொந்து மெலிந்தனன் சிறைக் கிர்த
வொல்லைநல் லுணுவொன் றைய வுதவென வுதவு தாதை. (உச)

பன்னுவான் விபாவ சுபபேர்ப் பனவனு மிளவ லான
வுன்னுகப் பிரதீ கன்ற னும்பொருள் குறித்துப் பூச
முன்னிய வினாத்துத் தம்மிற் சொற்றனர் சாப மற்றுன்
முன்னவன் கமட மாளுன் முரணிப மாளுன் பின்னோன். (உரு)

புகலுமிக் கமடம் வேழம் பூருவ ஸ்விரந் தீரா
திசலியித் தடத்தி னுற்ற விக்கரி யுச்ச மாறு
தகுமுடற் பருஉவி ரட்டி யோசனை சாற்றுங் கூர்மத
தகலமோர் பத்தா முச்சத் தளவையோ சனைமூன் றுமால். (உசு)

எகியிங் கிவற்றை யுண்டாங் கெரியழற் பசிதீந் தப்பாற்
போகிநீ போகில் வேந்த போகியூ ரமரி கொண்டு
வேகியாய் மீளு கென்றன் வினாந்தவண் விகங்க ராசன்
ருகிபா டல்வி ரண்டிந் தாளுகி ரிடையே கல்வி. (உஎ)

விசைகொடு கிளம்பி நூறி யோசனை மேக்கு டர்ந்த
பசையுரோ கினிரா மததொண் பாதவ விடபத் துற்ற
னசையும் கோட ரந்தா னற்றொணு திறவப் போதத்
திசைகொண்மா தவத்திண் வால சில்லிய விருடி கூட்டம். (உஃ)

வாவலி னப்ப ணைக்கண் மன்னுபு தூங்கக் கண்டா
 னாவார் வீழ்வர் கீழென் றகநடுக் குற்றக் கோடு
 மேவுற வுடன்ற ழீஇவிண் மீச்செலக் காசி பன்கண்
 டோவிலிவ் விடப மெல்ல வுத்*தரத் தமைய வைத்தி. (௨௬)

ஐயநீ யென்ற னவ்வா றத்தரத் தினிது வைத்து
 மையிகல் வேழ மாவுங் கமடமோ தகமும் வாய்ப்பெய்
 தொய்யென வுவுணை மேலவ் வுவுணவேந் துறுங்கா லன்ன
 தெய்வநாட் டுற்பா தங்க டிகழமுன் கண்டான் வேந்தன். (௩௦)

அச்சமிக் கண்ண லெனனீ தவம்பல காட்டுற் பாத
 நிச்சயித் தருள்கென் றுசா னேர்பணிந் தியம்ப வன்றோன்
 முச்சகம் பாவு வேந்த முந்துகா சிபன்ற னாற்று
 'மெச்சுந் பண்டங் கொண்டாங் செய்திய வேவச் சென்றார். (௩௧)

வாலகில் லியர்க ளங்கைப் பெருவிரன் மாணு மெய்யர்
 சாலமன்* சுமைசி ரத்திற் றுங்குபு சரிசெல் காலான்
 காலுறுங் குரநீர் மூழ்கு காத்திரர் கரையே றிச்செல்
 வேலை யசித்தல் கண்டார் விழியெரி கதுவ நோக்கி. (௩௨)

இவற்கொரு விரோதி தோன்று கென்றவி சொரிநது நோற்றார்
 சிவத்தவர் சுறுப்ப நீசெய் தீமையாற் காசி பன்பாற்
 றவப்பெருங் குமரன் போந்தான் றன்சிறை யிரண்டி லொன்றார்
 புவிப்பரப் படங்க மூடும் புள்ளர சனைய மைந்தன். (௩௩)

அமரிகொண் டேக விங்ங னணையுமவ் விகங்க நாத
 னிமீருமுற் பாத மிற்ற னிகழ்ந்தவென் றுணாப்ப வேந்தன்
 கமையொலி யழலோ னாதிக்க டவுளர்க் கூவிக் காமி
 னமதுலீ கமுது புள்ளி னாதன்வேட் டுறுநிங் கென்றான். (௩௪)

அதுவினா யமார் யாரு மமர்வழை யனிகஞ் சூழ
 முதுகய வரவு நீப்பான் ருயலுபு முயல்கூழ்ந் தாங்குக்
 கதுமெனச் சுதையைச் சூழ்ந்து காத்தனர் வருப தங்க
 பதிமுதிர் வரைகள் சாயப் பநகலோ பலத்தின் வீழ். (௩௫)

* தரம் - மலை.

† பம் - விண்மீன்.

அண்டமுங் கிடுகி டென்ன வரிப்பிர ளயமே யென்ன
மண்டொலிச் சிறக ரீற்றின் வளரொலி கிளர வீசிச்
கொண்டதல் கண்டா ரண்டர் கூறுமாத் தினாயொன் றப்பேர்க்
கண்டக ரத்திற் கூடக் கைகுலைத் தோடி யெய்த்தார். (௩௬)

நின்றவர் சிலரங் தோவெந் நீள்விழி முகிழ்ப்பி லாஆழ்
நன்றல முகிழ்க்கு மேலிந் நடுவற்கு நடுங்கா துள்ள
மென்றினி யோடினாலு மிவன்விடா னென்று நின்றார்
வென்றியி னமர்வா ரென்ன வெரிமுனம் விபுத ராங்கே. (௩௭)

ஆற்றல்சால் சகுன வேந்த னவர்க்கப சகுன மென்ன
வேற்றனன் செஞ்ச ரந்தாம் பஞ்சர மெனவி லேகர்
நூற்றின ரவைதன் பக்கத் துணையின லுக்க பின்னர்ச்
சீற்றமேல் கொடுப தங்கச் செம்மறன் சிறகர் வீசி. (௩௮)

வலனுறக் குவிப்ப வோர்கான் மாதிரத் தளவும் போத
னலிவுற வருதல் பல்கா னண்ணின ரமர ரப்பேர்த்
தலையெழுத் திரித லன்னோர் தலையெழுத் தாக வப்போ
தலகுள துண்ட மொன்று லலகிலாத் துண்டஞ் செய்தான். (௩௯)

உம்பர்கு மும்ப ரெல்லா மொழிதலு மங்கி நாணல்
வெம்புளந் தூர்ப்பத் தூண்டி வெம்படை யேற்பப் புள்வேந்
தெம்பர்மா நதிந் தங்கள் யாவுமுண் மிழிந்தா னங்கி
யம்பர்மெய் கரிந்தி ருந்தை யாய்ச்செய லற்று நின்றான். (௪௦)

துணிவினோரிமையில் வென்று னிமையிலவ் விமையோர்தோற்றார்
கணிதரு மிதற்கு னானே கர்யென்பாண் போற்க ரிந்து
பிணிமுகத் திறையால் வன்னி பிணிமுக ஞாய பின்னர்த்
தணிவிலா ரமுத மன்னுந் தகுமிடம் புகுங்கா லாங்கே. (௪௧)

பன்னக றிகாக ளங்கி படுவிடங் காரி ரும்பா
லன்னவா ரமுதைச் சூழு மரணங்க டிரண மாகத்
தன்னல காற்று ணித்துத் தவரியுட லொடுக்கித் தீகான்
ரென்னலர்த் திசைத கிக்கு நேமிகண் டென்னு றைந்தான். (௪௨)

தருப்பைகு முமுத பூரி தக்கன கடங்கைக் கொண்டு
பொருப்புவேர் பறியச் செல்காற் போந்துமா தவனே ரண்ணல்
விருப்பமீக் கூர்ந்தா மீண்டென் விற்றெரீஇ வேண்டிற் றென்கொ
லொருப்பட வளித்து மிற்றென் றுரைத்தியா லுவண வென்றான்.

மாதவநீ நமைச்சுமக்கும் வரநதருகென் றதுபெற்றச்
சீதானே நினக்களித்துஞ் செப்புதிநின் வேட்கையென
வோதினனக் ககபதிமா லுதுகேட்டாங் கூர்தியெனக்
காதினென வழுதிதுசென் றளித்தபின் ராதுமெனா, (சச)

தருவரமால் கெரண்டெற்பொற் றருவரமால் வெருவரநெஞ்
சருவரவா னமுதிழுத்தற் காற்றாமைத் துணிந்தொருவா
ரெருவரும்போர் நனிபுரிந்தங் கொருவகையு மும்வின்றி
வருவயிரப் படையாவி வாங்குகென வெறிந்தார்த்தான், (சரு)

வருருலிசந் தெரிகலுழன் மகபதிநீ தகவதுகன்
மருவுநின் துயிராகருலிசம் வறிதுறன்மாண் பன்றெனது
பொருகிஷையி னிறகொனது தருதுமெனப் புகனறுதிர்த்தான்
பெருகொளியெண்டிசைநிரம்பப் பிறங்கியதா லிறகாங்கே. (சசு)

ஊழ்த்தலிற் கொளிப்பெருமை யுள்ளபடி யுணர்நதெவரும்
வாழ்த்தினரார் சுபன்னெனென மகபதியக் ககபதியைப்
போழ்த்தவல கிலகுபடைப் புள்ளரசே தெள்ளமுதங்
காழ்த்தமனத் துனாககளிப்பக கைக்கொடுசெல் தின்றனையால். ( )

அன்னவருண் டெமையடாப்பா னதிகரித்தா லுனக்கந்தோ
வென்னவருஞ் சுதையிதையிங் கீதியென விரநதுரைத்தான்
பன்னவருந் திறமகழலுன் பரிநதுரைக்கும் புரந்தரேனே
நன்னவருத் தநதணத்தி நிறையமுத கடமிதனை, (சஅ)

யாயடிமைத் தொழிலொழிய யாண்கொடுபோய வைக்குமிடத்
தேயுடன் கோடியென விசைநதரிபி னைசநதுவரப்
பாயுவகன் காயநெறி படாபுதி லடல்வயின
தேயன்மகி தலமுடித்த தென்கடன்மீச செல்கின்றான், (சக)

அப்பெரிய திறங்கலுந் தனகல்வானத் துறுகாலை
யொப்பருமந் திரநாத னுலவுதிரு வருள்பொழித
லிப்பரிசே யெனவுணர்த்த விருகிறைக்கால் விரைசெலவாற்
றுப்புறுமக கடத்தமுதததுளசிதறி நிலம்வீழ்ந்த, (ரு)

அத்திவலைக் குல்விரிவீழ்ந் தமரிடமுக் குரோசமதா
மெத்திவலை யம்பெறுமல் வியலிடநதான் கீட்டிசையி
னத்திவலை யொத்தமுலை நகம்கன்பா கன்றெருண்டர்
பத்திவலைப் புபிரமன் பயிலுமிடம் பாவனமே, (ருக)

ஆதியருள் கடிக்குளம்வே தாரணிய மமர்ந்திலங்க
வீதிக்கோத் திரககுப மிகைக்கோடிக் குழகர்தளி
யோதகத்தி யான்பள்ளி யுற்றிலங்க யாமினிய
மாதிரத்திற் றாளநகா மறிநிரைவா ரிதிதிகழ். (௫௨)

வருநிருதி யம்பரத்தின் மறைபாவுந் தனிசசேதுத்
திருவிரா மேசதலந் திகழ்தரப்பச சிமவுலகி
லருள்பொழியுங் கொடுங்குன்ற மமர்ந்திலங்க லரியரிதம்
பரிநிரிய மம்பூவ னூர்பயிலக் குபேரநிசை. (௫௩)

பன்னரியபொன்னின தி பாதாளீச சுரந்திகழ்
மன்னுதிற் லீசான வம்பலிடைச சிற்றேமந்
தன்னிகர்சீ தனகநத தரபாரி சாதவன
மென்னவளர், திருக்களரென் றியம்புதல மினிதிலங்க. (௫௪)

முத்திதரு திருவருட்பா மொழிதலமில் வெண்டிசைகுழ்
மத்தியநா யகமாகி வயங்கருண்மா தலமாமா
லத்தனரு ளெனவானின் ருங்குபரம் புறவீழ்நத
புத்தமுதத் துளிரின்றும் பொலிசூத முளைத்தெழுநத. (௫௫)

வாகீசத் திருவடிகள் வாய்மலர்ந்த தமிழ்ச்சுருதி
மீகாண விச்சின்னி நாறுசெய்வா னெனவிதநத
மாகாசின் மொழிப்பயனேர் வயக்கியவெம் பிரானருளா
லேகாணத் தோற்றினன்கொ லெனவெழுநத சூதநினா. (௫௬)

அண்ணலுயிர்க் களிப்பதரு ளணுவெனினு மகண்டமதா
யெண்ணரும்பல் பயனளித்தாங் கிணையிரிய விரித்திடல்போற்
றண்ணமுதச் சிறுதுளியிற் றழைத்தெழுமாம் பிரங்கரடி
விண்ணரித முற்றளந்து விரிந்தபலன் புரிந்தபல. (௫௭)

எண்ணியவா கலுழனடந் தின்சுதைப்பொற் கடநாகா
கீண்ணெதிர்வைத் தனையடிமை கடிந்தளித்த கடனளித்தான்
விண்ணவர்கோ னன்னவன்சொல் விரகிஞ லக்கடநகொண்
டுண்ணிறைய மகிழ்சிறப்ப வுலனைபுகுந் தினிதமர்ந்தான். (௫௮)

அணுவுதவி செயினுமலை யளவுதவி யவர்க்கருணற்
குணரிதிகள் செயல்காட்டுங் குளிரமுதத் துளியுதவித்
கிணையிறல மிதுதிரட்டி யின்னமுதும் பருக்களித்தான்
கணையுநிறைமதிசிகரத் தனிதருசே கரநிகரம். (௫௯)

நமதமுதத் துளிபரந்த நறுந்தலமந் திரநாதர்
தமதருளிங் கெளிதெமக்குச் சார்மெனவந் துடற்கண்ணர்
கமமுறல்போன்ம் விரவுசுவா கதமாத்ரி பாதிநுகர்ந்
திமைதருபல் வடுக்கணிறை யிரதமகீ ருகரிகரம். (௬௦)

வித்தினறி முளைத்தெழுந்த வீறுயிர தாபநிறைந்
தெத்திசையும் பரந்ததென விளந்தளிர்கான் ரெழிர்மாழை
யத்தனலோ திமழுஞ்சி யலவன்மறை யோதிமமே
யொத்தவடிக் குடாவடி *விண் ணைச்சுமடிக் கடாக்கிடியே. (௬௧)

திசைக்கரிய முகக்கவளத் திரள்கொடுக்குமீ பாகறென
விசைக்கரிய சுவைக்கனிதூங் கிருஞ்சாகை திகையுரிஞ்சு
மிசைக்கரியன் சுதன்மைமுனம் விரவுகுளிர் நிழல்பரப்பு
நசைக்கரிய முசுக்கலைபன் னலனுகர்தே மாந்துருமம். (௬௨)

சேதார முகந்தெறிபஃ நிரைத்தடநீர் பருகுபல
சேதார முகந்துதிர்ஃ நீங்கனியா தியநுகர்வ
சேதார முகவடிவுஞ் சேராத தீர்க்காயுட்
சேதார முகந்துறுமிச சீர்த்துருமஞ் செப்பரிதால். (௬௩)

புன்னைநற வங்ககுபம் பூதமிலாங் கலிகுடசம்
முன்னை வழை வில்லம்விளர் முண்டகமா ரஞ்செருந்தி
வன்னிகளா விதழிபலா வகுளநாந தஞ்சரளம்
பின்னிலகு சநகோங்கு பாடலமுன் னீடலவண். (௬௪)

மாதவிதன் மெளவன்மன மாலதிக மாலதிகள்
போதவிர்வண் சாதிமணம் பொலியயிலை சண்பகமே
யாதிபைப் தாதவிழீ மல்லிமலர் வல்லியெலாம்
பாதவழிப் பிரிவின்றிப் படர்நதொளிரு மடநதையர்போல். (௬௫)

குதுகுலகோ கிலங்காளங் குயிற்றமிரு தங்கமரி
மதுகரம்யா ழிசைப்பமுசு மலர்கரதா ளம்மசைப்பச்
சதிமுறைமை வழாமையயற் றடமஞ்ஞாந டடம்புரிய
முதுகனிப்பொற் றிரளையருண் முசுவமுத சேகரங்கள். (௬௬)

மாதவர்கை யிளநறும்புன் மடிநுகரு மானிளங்கன்
ரோதுடச மலகிடுவ வழுவைநிறை வாலதியாற்
போதகநீர் தெளிப்பவரி பூக்கொய்பணி தருஞ்சரபர்
திதிலிணைச் சிறைச்சிவிறிக் திருத்தொண்டு செயுமாங்கே. (௬௭)

* விண்ணைச்சுமடிக் கடாக்கிடிக் விஷ்ணுவாகிய நிகரிலர் வராகம்.

கிளையமர்பைங் கிளைபுணர்தன் கிளைநுகரக் கிளைவானின்
விளைமலர்தூய் விளைதருவின் விரைககனிகொ ணுத்தரவஃ
துளையெறிநதுள் ஞுளைவுறவேம் பணக்கொடுத்தாந் கூடண்மிரு
மளையினுமிக் களைதருமா விலைசுவையு மிலையதனால். (சுஅ);

வேறு.

இன்னதனிச சூதநீரை யின்சுவையா ரமுதமய மிதுமந்த ரேசன்
முன்னருளா தலின்வானஃ தருமமுதி னுடற்குறுதி தருதலன்றி
மன்னுமுயிர்க் குறுதியையும் வளாப்பதெனு முளப்பொலிவு மருவுவாஞ்சை
துன்னுதபோ தன்னமலத்தின் றெகைமுனியுந் தகைமுனிவா சூழ்நதாரங்
[கே. (சுக);

காசிபர்மார்க் கண்டர்கெள தமாபிருகு கடயேனனி காக்க ரேவி
யாசர்சுக ரத்திரிகுற் சகாபுலகா யஞ்ஞபா லகர்பா ரதது
வாசர்சுனாத தனாசனகர் வருணாசனஃ தனர்சத்தி வாம தேவர்
கோசிகர்ப ராசராக கோளாபுலத் தியாவசிட்டா குற்ச ராதி. (எ௦)

சிவமுணர்மா சவமுனிவா திருவமுத சூதவனஃ திகழ்ச சோநதே
யுவமனிலா வுலகையரா யொருபோது மொருவாத வுளத்த ராகி
யவனுறைபல் லாசகிரம மாமுடச மாககியினி தமாநதா ரந்தத்
திவியமுனி சிகாமணிகள் சீலகுணச் சிறப்பெவாவாய திறக்க வல்லார். (எ௧)

அன்னவர்தா முன்னமர்சி ரருட்கைலை மந்தரமே ருவைமுன் னாய் *
வென்னசிவ தலங்களினு மிலக்குசிவ தீர்த்தமெலா மிவண்வந் தென்று
மன்னுகவென் றன்னினரம மாண்புணாநதாங் களைததுலகும் வயங்கு மா
தப், பன்னரிட தீர்த்தமெலாம் படாநதவண்டப். நடங்களைன்ப் பரம்பி
[கின்ற. (எ௨);

களியளியுண் இவட்டெடுப்பக கமழ்பிரசப் பெருவெள்ளங் கழன்று நாளும்
வளர்கமூலத் துணைகுமுத மொததுணைகு வளைததுணைசை வலத்தை யுள்
ளித், இளபொருள்கட் குறையுளென வொளிராதருமங் வுயர்த்தங்க ஞலலா
தென்றும், பளகநலிப் படியிலெவர் படியினுஞ்சூழ் பாவமறப் பலன்கண்ணல
[கும். (எ௩)

மாதர்வன சம்மனையின் மராளமணம் புரியவன மல்வெண் சங்க
நாதமிசைப் பனகுமுத நற்குடரேந துவகித நறுநதேன் பாடும்
தேமா கதக்கலத் திலநீராஞ் சனநதுளிகள் செறியு மம்பு
சாததமா லய்வளைப்பத் தக்கநூர் சொலிப்பனபோ த்கங்க ளாங்கே. (எ௪)

வாளிகள்*வான் நவரெனவவ்வாவியினும் வாவியெழில் வளர்கு தத்தின்
 றுள்திர மோதுதலுத் தகுஞ்சுவைமாண் கனிகள் பல தருவ தாமே
 கோளுறெஞ் சினர்தீமை குயிற்றிடினும் பொறுத்ததனை குணமாக் கொ
 ண்டு, மீளவுந் பலனுடனே மிக்களிக் குந தக்கவாசெய மேன்மை காட்டும்.
 வாவிதட மாநிரைசெவ் வன்சநிரை மீதயல்வெண் மலர்தண் பூக
 தூவியதம் மடைநுதியாற் சுரும்பரற்றக் கனிகனிதேன றாவா நிற்றன்
 மேவியவம் முனிவர்தூல் விதிமதுவோ டொண்பொரிதூய் விளங்கு செம்
 பொற், றுவிரிவட் டகைநறுநெய் தகசசொரிநதா குதிசெய்மகத் தகுதி காட்
 டும். (௪௬)

இத்தகைய பற்பலமா ணெழிற்றடங்க ளிடையுலக மெனைத்து முள்ள
 வுத்தமமா தீர்த்துமெலா முவந்தினிய பாவனமாயுற்றெஞ் ஞான்றுஞ்
 சித்திபுத்தி பத்திமுத்திச சிறப்பெவையு மொருங்கருளுந் திறத்தி னாலு
 மெய்த்தகைய புண்ணியமா விருக்கமெலாம் பெருக்கந்லாம் வியப்பி னாலும்.
 திருவமுத சூதவனத் திருநாமத் தொருவாத சிறப்பி னாலுந்
 தெருளமுத மீட்டியருட் டெள்ளமுத மூட்டிவளர் சிவப்பே றுய
 பெருளமுத சிவானந்த போகமடுத் தடுத்தவர்க்கோர் புறத்தின் வெற்பின்
 வருபெரிய நாயகிசேர் மந்திரநா யகனருளு மாண்பி னாலும். (௪௭)

கத்துதிரைக் கடலாடைக் காசியினிற் கண்ணுதலோன் கலந்து வாழு
 முத்தமமா தலமெவற்று முத்தமோத் தமதாமென் றுலகு போற்று
 நித்தியமா தலமிதுவே நிசஞ்சொன்னேன் முகமெனென நினையே லென்ற
 வத்தகைய திருநந்தி யடிகஞ்சனற் குமாருனிக் கருளி மேலும். (௪௮)

இவ்வருமை பெருமைதிக முருங்காதை யதிசூய்ய மேனோர் தம்பா
 லெவ்வனையு வேதுவீனு மியம்பேலன் பொழியாத விதய சில
 மெய்வருபந் குவம்பழுத்த வித்தகசந் கமந்களுக்கே விளம்பு கென்று
 தெவ்வடுவேற்பணிகொண்டசெவ்வேளிகெனக்கருளிகசெய்தான்மன்னே.

துணித்துணர்வீத் தகநினக்கு துவல்லவானேன் விரித்திதென துதற்க ணந்தி
 யினித்ததிரு மான்மியமீ திசைத்தனைகேட் டளவாத வின்புற் றேனைப்
 ப்னித்தவள மதிவேணிப் யரனருள்பெற் றுயநதவாசீர்ப் பண்பி னேழித்
 தனித்தவன மாண்பினுக்கே தனித்தவன முளனின்னுஞ் சாற்றுகெந்தாய்.
 என்றுசன்ற் குமாருனி யெழுந்திறைஞ்சி நின்றனென் றிசைத்த சூத
 வென்றிபுனை மாதவனை வினாக்கமலத் தாள்பணிந்து மேலு மெந்தா
 யன்றருணந் தீசைவற் கருளியவா நெமக்கின்னு மருளு கெகன்ற
 நன்றுணர்ச வுனகாதி நற்றவர் போற் றியகுத னவில்வான் மன்னே. (௪௯)

* வான் நவரெனவவ்வாவியினும் வாவியெழில் வளர்கு தத்தின்

வேறு.

ஓது சவுனக ராதி முனிவீர ரோகை நனிபெற மூதுணர்
சூத முனிமுன மோதி யருளின சூத வனரிப மான்மிய
மீது கனிமன மாத ரவின்மிக யாவர் வினவின ரோதினர்
மேத கவர்புவி வாழ்பு முழுவது மேவி யுறுவரொர் வீடரோ. (அ௩)

சூதவனநாமகாரணச் சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௫௪௬.

ஆதிசேடனுபதேசம் பெற்ற சருக்கம்.

தேமிசு மாமனு நாயகன் மேவிய சிவமாதல
மாமிர கானன மாநிப மோதின மகிநாயக
னேமுப தேசமு நேபெற லீதென ரசிதாசல
நாமிசு காவல ஞானசி காமணி நவில்வானரோ. (க)

வேறு.

இந்தினை இந்தி ராணி யீரிசு கோட்டு வால
சிந்திர நினைத்தாங் கீயுஞ் செம்மணி காம தேனு
முந்துமைந் தருக்கள் வான முதமுதற் பொருளெல் லாம
மைந்தவா கரமாங் கீர சாகரம் வழுத்தற் பாற்றே. (உ)

தொக்கமு துணை தித்தார் மதித்தடி தொழாமைக் காவி
நக்கமுன் னுலங் காட்டி நயந்தடி பணிந்த பின்றைத்
தக்கபே ரமுத மீந்து தண்ணருள் புரிந்த நீரா
விக்கட விபமு கத்தெ மிறைதிரு வருட்செங் கோலே. (ங)

*இத்திருப் பாற்க டற்க ணிடைமணித் தீவ மொன்று
புத்திதழ்த் தவள மாவம் புயப்பொகுட் டெனத்து லங்கு
மெய்த்தகத் தீவி னிற்சு வேதமா புரம்பொ குட்டின்
மத்தகத் தமர்வென் னோதி மத்தேதாழில் காட்டு மாதேர். (ச)

வழுத்துறு மச்சு வேத மாபுரச் செம்பொற் கோயின்
முழுத்தலம் மராள வேந்து முதுகம ரம்பொன் மேனி
பழுத்தனப் பயிளுல் வேதப் பண்ணவ னென்ன மேவு
வீழுத்தகு மனைய செம்பொன் வியன்மணிக் கோயி னுப்பண். (ரு)

உருவளர் தவள மேனி யுரகவேந் தூடல்வ னீத்து
மருவுமெல் லணையவ் வேதன் வயங்குவெண் ணீறு பூத்த
திருமுக மதிய மென்னத் திகழுமா லிதன்பா லன்றோ
னிருவிழி மணியின் சோதி யெழுந்தொருங் கிலங்கு மாபோல். (க)

மாலிசை மாலின் மேனி மாலினி தமரு மாலிக்
காலயில் கால கல்பூங் காலொளிப் பரியங் கத்தின்
மேலறி துயில்கொள் வேலை விண்ணுயர் மைநா கத்தின்
பாலொரு பால பாணுப் பான்மையிற் படர்ந்து பல்கி. (எ)

மின்னொளி யுலகம் போர்ப்ப மிளிர்மணிச் செம்பொன் மோலி
சென்னிசேர்ந் திலங்க நீற்றுத் திருநுதல் பரிதி யோடு
துன்னுவெண் பிறையை மானத் தூமணி குண்ட லங்கள்
மன்னுழவ் வென்று பின்பால் வகுமிரு குழவி மான. (அ)

இருவிழி யப்ப தங்க னெதிரரு ணறவெஞ் ஞான்றும்
பெருகுசெங் கமல மானப் பிறைமுன மலர்செவ் வரம்பல்
பொருவிய திருவா யென்றும் பொலிந்திரு மதகிற் பாய்ந்துங்
கருணைநீ ரனுவுங் குன்றாக் கவின்றிரு வதனங் காட்ட. (க)

மைம்மலைக் கிளைத்த நான்கு மாமணிச் சிகரமென்ன
விம்முதிண் டோளி லங்க வெங்கதிர் தன்கி ழத்தி
யும்முலை மணந்தாங் கோர்கை யரத்தவெம் பரிதி தோன்றச்
செம்மரை மராளத் தாங்கோர் செங்கையிற் சங்கி லங்க. (க௦)

வாதநல் லபயும் வாம வலத்திரு வண்கை காட்ட
வாதந முதல மைந்த வங்கத கங்க ணுதி
யுரதந் வைசயந்தி யுயர்மணி யா மாதி
சரதந் வொளியெங் கெங்குந் தனித்தனி கான்றி மைப்ப. (கக)

கவினிறை மணிவேந் தாகுங் கவுத்துவ மணிமா தீப
மவிர்தர வனவ னத்தண் ணணிகிழல் பரப்பு மார்பாந்
திவியவா தனத்தி னீல மணிமிசைச் செம்பொன் சேர்த்தாங்
குவ்மனே யுலகெ லாந்தேந் றெருபெருந் திருவி ளங்க. (கஉ)

மறுவெனப் படுவ யாவும் வர்ச்சித மெவர்க ளாஹு
முறுமிடத் துயர்வா லன்றோ வுலகெலா முணர்ச்சி மேன்மை
பெறுபெருங் கவிக ளெல்லாம் பேணுமா பெறுமி தென்னத்
துய்மெழின் மறுவொன் றம்ம தூயவம் மார்பி லங்க. (கங)

உலகெலா மரபி னோங்க வுற்பவிப் பிக்கு மூல
குலமகப் பசும்பொன் னேசு கூர்மல ருநதி யோடு
தலமெலாம் போற்று தாமோ தரபதப் பொருளின் வாயமை
மலர்வட தளிராமே லாநதன் மல்கெழி லுதரங் காட்ட. (கச)

மாற்றுயர் சுவண நாக மருங்கொளிர் தரசசெங் கேழ்ப்பன்
ஊற்றிதழ்க் கமல நீரி னோற்றிதற் கொப்பான் பன்னாட்
சேற்றிரீஇப் பங்கத் தோற்றஞ் சிவணிய வுலகமெல்லாம்
போற்றிய லெழின்மென் பாதப் போதருட் டேன்ற தும்ப. (கரு)

பரிபுர மாதி யமபொற் பன்மணிப் பணிப ணிர்தார்க்
கருள்செயல் பவமுன கூறி யழைத்தென வெர்லிப்ப நீலத்
திருவுரு நிறனு மேற்கொ டிருவெண்ணீர் றெளியுந் தன்னே
மருவியற் குணனுங் காப்பின வரை வரை குணனுங் காட்ட. (கசு)

கடிமல ராசா ரத்தின் கதிரொளி படைப்புந் தானே
கடிமலா மகற்கொண் டாற்றல் காட்டிரா சதம்வி ளக்க
கடிமலத் தவர்பல் லோரமுன கண்ணருள் விழைந்து போற்றக்
* கடிமல விகங்க ராசன் கைகுவித் தெதிர்நின் னேத்த. (கசு)

தேனல ரம்பு சாதச செம்மல ரயன்மா லாதி
வானவர் சென்னி தாழ்த்த மாதவர் சூழ்நது வாழ்த்த
வானவர் பன்னி மாராங் காங்குபல் லாண்டு கூறக்
கானவர் வைவ ளத்தின் கைவளத் திசைக ளேற. (கஅ)

இன்னிய முள்ள வெல்லா மெழுந்திசை யெடுபப விண்ணிற்
கன்னியர் மரபி னாடக் கதைவசி சார்ங்க மாதி
பன்னியற் படைக்க லம்பற் பலகுழீஇப் பணியி னிற்பக்
'கொன்னியற் சேனைக கொன்பொற கொல்கொடு நெருக்கோ துக்க.

மாமரைத் துழனி மல்க மற்றுவு கலைகள் பக்க
தேமலர்க் குழற்பு தேவி தேற்றெழி னீளா தேவி
மாமலர்ப் பூமப தங்கள் வருடியாங் கிருபா லோகை
யாமல ருததி மூழ்க் வமர்ந்தரு டிருவோ லக்கம். (உ0)

வேறு.

கன்னுளங் கவர்ந்து கண்ணீரை காட்சித் தக்கபே ருவகைநேர் தரக்கண்
டென்னுடை நாதா விருஞ்செகந நாதா விரதிரை வந்தித நாதா
மன்னரு ணிதியே வைகுண்ட பதியே மாசிலார் பெறுபெருங் கதியே
யின்னருட் டிதியே யியற்றுதண் மதியே யாவையு முணாநதமா துதியே. (1)

என்றினி தனநத னனநதமாண் டெக ளிசைத்தினி தெநதையே யென்றும்
பொன்றுரு நித்தி யானநத பூசு போகடே புரிவதாய விரிவதாயப் போத
நன்றிலாச சன்ன சாகரங் கடத்து நலத்ததாய வலத்தவே தாநத
முன்றிகழ் சகலா கமங்களும மதமாய மொழியுமெப் வழியினே முறையே.

அறிவிலாசுகிறியேற் கருளகென விரப்ப வன்னது தன்னிரு செவியேற்
ற்றைவன மனைய முருதநா யகனபோ கிசை குணகிதே யிதுகேண்
முறையினின் வினவுக கிழையென வருளு முறுணா பராபர முதலாய
நிறைசமு சாப வுத்திதா சகமாய நித்தியா னநகன மலமாய. (உரு)

ஆதிமத் தியாநத ரகிதமா யனாதி யாய்ரு விகற்பமா யளவாச
சேரிதியாயச சமயா தீதமாயச சிவதத துவமுப சாநதமுன் னாய
நீதியாய வேத முடிவினிற் றியம நேயமாய நறைசதா சிவச்சுத
யோதியா லுள்ள படியுணர்ந துபாசித துறுகில பெறுமவ பெவரோ (உச)

அவாகனீ வினவு சகசிய நெறிமுற் றறிவரீ தறிநதிலா ரெவாமற
றவரோரு சிறிது மன்பிலா நரு ளதமராங் கவாகளே யாவா
தவரிசு மனநத வா தலா லணைய சதாசிவ மூர்த்திபூ ணையே
தவரின வேட்கை தருமலால் வேறு சாதன மிலையிது சாகம (உரு)

யாவரே தீரத் துவமபெய்நு யோரைந திந்திய புப்புட்சுக்க ளாசா
தோவியே நிராசை யொடுபயன கருதா துத்த பத்திபெற ஸயவோ
ராவரே யரிய முழுட்சுக்க னெனருந் கருமறை பெருமுறை யறையும
வாவுறும் விடய துக்கச்சிமுன் னாவ மாறுதத் கதததேரே லவாதாம (உசு)

விதிவழி வழாமன் மதிநதி வேணி விமலனை யமலமா விழைவாற
றுதிவழி பாட்டிற் பதிமன மாட்டித தரிசநப் பூசிதத லதுவே
கதிவழி யாமா விதுதுணிந தென்றுங் கைவிடா துயவ்றக காணூஉ
மதிவழி யுடலுள் ளளவிரு வினையின் வருபய நெருவற துகாநது. (உஎ)

நியதிசெய் பூசோ பாசஞ் பெலத்தா னிமலமெய்ஞ் ஞானமுன் னிகழு
மயர்விலா வாய்மை மலர்சிவ ஞான வலியினுன் மருவுதே காந்தத்
தயர்விலா தென்று மழிவிலா தமரு மத்துவி தானந்த போக
நயனிறை மோக்க நண்ணுப திண்ண நன்குண ரங்கத நாத. (௨௮)

ஆதலாற் சமுசா றோததி கடந்தே யருளினு னித்தியா னந்த
போதவீ டுறுதற் கேதுவச் சிவனைப் புலமொரீஇ நலமரீஇப் புனித
பாதமெய்ச் சிவஞா னம்பெரீஇ யுள்ள படியுணர்ந் திரண்டநப் பயிற்று
மோதபூ சனையே யன்றவே நிலையான் முடிபிதென றுணரகி பூதல்வ. (௩௧)
செப்பியாங் கனைய தக்ஷுவ முணர்ந்து சிவத்துவம் பெற்றஞ்ஞடை யூரு
யொப்பரும் பசுத்து வம்முயி ரெவற்று மொழிவுரு வழிவிரிந் துளதா
லீப்பசுத் துவநதா னெத்தவத் தாலு மிரிந்திடா திரித்திடு மிவனே
யப்பர் மோக்க விருப்பனிட் ளளங்க னகமிலா னெனுமறை யந்தம். (௩௦)
வேறு.

இத்தகைய பசுத்துவத்தை யிரிப்பதுதான் பாசபத தீக்கை யேயர்
முத்தமமா மிதுவிரசா வோமமுட னிகழ்வுறசசெ யுண்மைத் தாமாற்
பத்திமையால் விரதநெறி பன்னிருநா ணியமமுறப் பயிற்றல் வேண்டும்
வீத்தகவம் மகதீக்கை விதியினைநா முள்ளபடி விளம்பக் கேணீ. (௩௧)

இன்னவிர சாமகத்துக் கிடுஞ்சமித்துக் கோமயமன் னிதுகொள் காலம்
பன்னுமூவா விருநான்கு பதினான்காந் தினநான்கு பரம மிந்த
மன்னுதினத் தீன்றணிமை வருபினியீ னைக்கன்னி மலடு மூப்பே ,
யுன்னுறுகன் றிறப்புமல முண்பதிவை யுருநிறைநன் குணர்ந்துசார்ந்து. (௩௨)

ஆனையநறுங் கோமயத்தை யளிக்குங்காற் பின்மறைமெல் லடையிற் சாத
மனுநவீப்பேற் றம்மயமேல் வழும்பகற்றிக் கோசலம்வா. மத்தாற் பெய்து
பினைநவிலு மகோரத்தாற் பிசைநதுருட்டி யுலர்த்திமுனம் பேணிக் கொண்
டே, முணனவிலோ மந்தொடங்கன் முறையாகு மம்முறைமேன் மொழியக்
[கேட்டி. (௩௩)

அக்கினிகோத் திரமுளரி யாணிசசி தாணிசில யழலிம் மூன்றிற்
புக்கதொரு வசவெழுப்பிப் புருடத்தான் மயசுட்கம் பொலிய மூட்டிச்
சொக்கிரா கியமாகுஞ் சூத்திரத்திற் சொன்முறையித் துவேன். விக்குத்
தக்கமனு நாலொன்பான் றத்துவா தியசுத்தி தயங்கக்கூறி. (௩௪)

சொல்லியவான் கிருத்தாற் சொல்லியவா ருருதிசு லெங்க வாற்றி
வில்லியலுஞ் சயாதிடையோ மச்செயலு மீற்றின்முறை விளங்க வாற்றி
நல்லியன்முற் றமைந்துபிர திட்டையிலா வோரிலிங்க நாடிக் கொண்டாங்
கெல்லிய னூல்விதிப்படியேபிர திட்டையுரிந்தருசசித்தினிதுபோற்றி. (௩௫)

மேவுபசுத் துவரீக்க விருப்பொடுநன் னெறியொழுகும் வேதி யர்க்குத்
தாவருநால் வகையுண்டி. தக்கிணைதாம் பூலாதி தகமு னட்கிச்
சேஷ்டையான் பாசுபத தீக்கைமுறை யந்சிரநாற் றிணியா மத்துந்
தேவியலவ் வருட்குறியைத் தியானமிடைய ருதன்பு திகழப் போற்றி. (௩௬)
வேண்டுமூப கரணமெலாம் விருப்பமிக நனியீட்டி விளங்கப் பூசித்
தேண்டருமெம் பெருமானே யிநதுசே கானேயெம் மிறையே மன்றிற்
ருண்டவகுஞ் சிதபாதா தகுகிரிசை மகிழ்நாதா தமியே னிந்நாட்
பூண்டவிர தம்முடித்துப் புணர்பசுத்து வம்முழுதும் போக்கி மேலும். (௩௭)
உள்ளபடி சிவத்துவப்பேற் றுண்மைதிகழ் தாவருளே யுதவு கெந்தாய்
கள்ளமனத் தேனெனினுங் கைவிடனின் னடிமையெனக் கரைந்திவ்வாறே
தென்னுமுளத் தீராறு தினங்களும்பூ சனையோமச செயலோ டாற்றி
நள்ளருளாற் பதின்மூன்ற ராளுதய நத்தியமு நடாத்திப் பின்னர். (௩௮)
நேசனையாப் பூசனையா னிலவியவக் குலவிலிங்க நிமலன் றன்னை
மாசனைவ் ருந்தெறவே மதித்தமைந்த சிவானுபவ மனஞ்சேர்த் தென்று
மீசனையே பசுத்துவரீக் கிடுதிறமை யொடுதிகழு மெழிலா சாற்கு
பாசனையாற்றக்கிணைதாம்பூலமொடுபரித்தளித்துப்பணிந்துபோற்றி. (௩௯)
பின்பனைய ரூவனைநாற் பெருமறையோர் மரபினைரப் பேதி யாமெய்
யன்புறுமா கேசுரரை யறுசுவைநால் வகையுண்டி யயில்வித் தன்போ
டின்புறுதக் கிணையாதி யினிதளித்தி யகீநதிரநீ யிவ்வா ருக
முன்புரிய பாசுபத தீக்கையிடை யூறின்றி முடித்தி யாலோ. (௪௦)

வேறு.

முறைமையினித் தீக்கையினை முடித்தியெனிற் பசுத்துவம்போய்
நிறைவிரசா வோமத்தா னிருமல்காத் திராதி
மீறைதருமிச் செயன்முடிவி லாசமன மிருமுறைசெய்
தினைவிரசா வோமாந்தத் தெடுத்தொளிர்வெண்ணீ ருதல். (௪௧)
அங்கிடுகோத் திரமௌபா சனவீதி கோத்திரமத்
துங்கசிவாக் கினியிவற்றின் றூயதிரு நீருதல்
செங்கையில்யா தொன்றேனுந் திருந்தவமைத் தங்கியெனத்
தங்குபத முதலமைந்த தக்கமது வோரோழால். (௪௨)
வலத்தனிக்கை மேன்மூடி மன்னுறமும் முறைசெபித்து
வலத்தொடபி மந்திரித்தோ மாபோவென் மனுவாலு
நலத்தகைய * வாபோவா மனுவாலு நறுநீரைச்
செலத்ததிதே வினைநினைந்து தெளித்தனைய திருநீற்றை. (௪௩)

* வகரம் உடம்படுமெய்,

ஒப்பவொரு மூப்பாக முறப்பகுத்தோர் பாகத்தைச்
செப்பருமீ சானத்தாற் றீசன்னியிற்றற் புருடத்தாற்
றப்பின்முகத் தகோரத்தாற் சாற்றிதய மகடுதோ
டிப்பியவா மத்துநதி சாதத்தாற் றிரன்சானு. (சச)

இருகரங்க ளாமுறுப்பி னெழிலுறலே பனமாகப்
பெருகுறப்பூ சுபுயின்னர்ப் பிரிததுனமற் றெருபாகத்
திருவருள்காட் டிடுநீற்றைச் சென்னிமுதற் பாதம்வனா
டொருவறமெயப் பூசுபுயின் புடனிருகா லாசமித்தே. (சசு)

அனநதரமற் றெருபாகத் தணிநீற்றைச் சென்னிமுத
லினநதருமைந திடத்தாத லெண்ணிரண்டெண் ணுண்காதல்
வனநதருதத் துவவகையின் மருவாரா றிடனாதல்,
மனநதரமுன் மனுமுறையின் மலிதிரிபுண் டரமாக. (சசு)

தரித்திடுதன் மரபாமித தகுநீறு தரித்தவரே
யிரித்திடுவர் பசுத்துவநிவ் விரும்பாசு பததீக்கை
யுணாத்தவிதி வழாதன்பி னுளுற்றினுமுள் னுயிர்போல
வரத்தருமாண் புனதொன்று வழங்குதுமற் றதுகேட்டி. (சஎ)

செபமூலம யாகாதி செபன்மூல மருமுனிவோ
தபமூல ஞானசா தனமூலஞ் சிதம்பரமா
நபமூல மறைகருயிரா நன்மூலஞ் சின்மூல
முபமான மிலாதென்று முயாபஞ்சாக கரமூலம். (சஅ)

நவிலிஷேழ் கோடிமனு ராசாதி ராசமனு
திவியமனுப் பாசுபத தீக்கையினும் பலனளித்தற்
கவிர்தருமுக கியசிபமா மதிகா ர மிதன்பாலே
கவிதருமில் வருடமிஞ்சாக் கரமுறைநீ பெறல்வேண்டும். (சக)

பரமசிவப் பிரசாதம் பரிநதருளும் மனுவேந்த
வீரமிகுமா றக்கீரமா மருவுதொகை வகைமலரு
மரனதிக னேயெனைமுன் னுஞ்சாரு னெனின்மனுவுட்
டிரனதிக மிதுவென்று செப்புவுதென் றெளிமனத்தோய். (சூ)

வேறு.

வேத முடிசொல் கைவலிய விமல மோக்க தாயகமிப்
போத மயமந திரமேயாம் புனித முனிவர் கனிமனத்திற்
பேத மறவீற் றிருக்குமிதிற் பிட்டுகோ ரெழுத்தின் பெருமைபெறு
மோத லரிதே யுன்னரிதே யும்ப ரெவர்க்கு மயற்கெனக்கும். (சூக)

சகல வேத கோடிகளுஞ் சாற்று சிவங்க ளெல்லாமுஞ்
சகல கலையு மெப்பொருளுந் தன்னு ளமைநது தனிவிளங்க
வகல மளிக்கு மாதா மாகு மவற்று ளெஞ்ஞான்று
மகல வரிய வாருயிரா யயிரு மகாமந திரமிதுவே. (௫௨)

சத்து சித்தா னந்தவுப சாநத பரிபூ ரணவிமல
சுத்த முத்த நித்தபர சுத்தாத் துவித பரப்பிரம
வத்து தானென் றுபநிடஞ்சொல் வரத பரம சிவனென்று
முத்தி முதலாய் வீற்றிருக்கு மூல மகாமந திரமிதுவே. (௫௩)

ஏனை மனுக்கள் குடியுஞ்சேர்த் தெண்ணப் படுவ தத்தமெழுத்
தான வளவை சிற்சிலதம் மருத மருவா தளப்பனவா
மான மதுவீ தக்குடிலை மருவா தருதம் வனாடெண்ணு
மேன திருவைத் தெழுத்தெனவே விளக்கு மியற்சீர் பெறுமனுவாம்.
இதனா லிதுதா ரகஞ்சேர்ந்தா றெழுத்தா யெண்ணப்பெறினுமிதை
முதலா லாதி கலையெல்லா மொழிவ திருவைந தெழுத் தென்றே
சிதமா முனிவ ரிதுபேணி- சிவாபி வியத்திப் பேறுறறா
புதர்பற் பலரு மிதுகொண்டே பொருவில் பதங்கள் பலபெற்றார்.

இன்ன மதுவி னமவென்னு மிரண்டக்கரங்கள்பசு த்துவநதீர்ந
துன்னுமான்மாபரசிவத்தோடொன்றிவாழ்மெய்ப்பொருளுணர் த்து
முன்னு நமசி வாயவென வழுத்திம் மனுமா மலபதத்
தின்ன லொழிநதுய் வுறவுயிர்கட் கீசன் றானே தருமனுவாம். (௫௪)

யாவ ரிதயத் திம்மனுவீற் றிருக்கு மவருக் குபநிடதத்
தாவில் பொருளா லருநதவத்தாற் றருதீர்த் தாதி யாகாதி
யோவி லறனற் றமக்காக வேண்டும் பயன்வே றென்றிலையான்
மேவிம் மனுவோர் முறையேனு மெய்யன் புறவோ தாவிடினோ. (௫)

கணிப்பி லபார துக்க பயங கரசங குலவா கரமாய
கணிப்பில் சமுசா ரப்பெருஞ்சா கரநீர் துறவே றுபாயநிலை
தணிப்பில் சகல வுபநிடபூ டணவிம் மனுவே சகலசுகந்
தணிப்பில் பரம சிவஞானே தயமுக் கியகா ணனமாகும். (௫௬)

தருகை வலிய சிற்சொருபந் தன்னை விளக்கு மணிவிளக்குத்
தருபல் ருநா பஞ்சபா தகதா வாங்கி யென்றுணாக்கத்
ந்குமிப் பிரண வஞ்சார்பஞ் சாக்கரம்மே மோக்கம்விழை
தருநால் வருணர் சங்கரருஞ் சாற்றும் வரோப காரமனு. (௫௭)

தூமந் திரமீ தெப்போதுஞ் சுத்த மயமே யாதலினு
 லோம முதல பூர்வாங்க முசித கால முதல்வேண்டா
 தேமமலியக்கொடுத்தல்கொளலிசைத்தலெவைக்கும்பொருத்தமுள
 தாம மிகுமா சுயம்பிரகா சத்து மகாமந் திரமி துவே. (சு0)

வேறு.

இம்மாமனு விற்கவென்னு மிரண்டெழுத்தின்னெருகைவகைவிரியிற்றிகழு
 மம்மாபொரு ளுண்மைய ளப்பவரா *யனான்முத னுண்மறையா தியெலாஞ்
 சும்மாவெனல்லெதன் சொல்லுவதுத் துவிதாக்கரீதருதாயபல [சொல்.()]
 னெம்மானவிலத்தகுமோவிடர்முற்றிரித்தின்பொருங்குமெனலாமொரு

மானதரு மிம்மனு சற்குருவால் வழங்கப்பெற லன்றியெம் மாதலத்தின்
 பானதந வல்கினு மெண்ணியவெப் பலனும்பெறு கின்றில ராதலினுற்
 சானதரு சற்குரு வாலுபதே சம்பெற்றுயர் சைவத லத்தினடைந
 தினத்தவிரச்செபமாற்றினுடனெல்லாமெளிதிற்பெற லுண்மையதே. (சு2.)

எல்லாவுயிர் கட்குமு ளத்திலுநதுன் பெண்ணார்கள்க ளங்கமுன்றோர்கிதிது
 மில்லாதவர் காமமுன் னாயதுரி சிரித்தோர்பய னிக் மொழி பொயம்மொ
 ழிமுன், புல்லாதவர்தாலுரைசீலர்களைம்புலனீத்தவர்போற்றுறுசீடர்கள்பா,
 னல்லாதவாற்புரிதீக்கையினு வைநீக்குமெய்ஞ்ஞான லத்தகையோர். ()

இவ்வாய்மைக ளாதிய மைநதவரே யிதவாய்மைய சற்குரவோரிவர்பாற்
 செவ்வேபெறு மநதிர மேவிளையுந் திறனெண்ணிய வாறுட னல்குமெளி
 தவ்வாய்மனு வோதுட னேதுடநல் லருண் மாதல னாகிடி லாங்கவைதா
 மிவ்வாழ்கட னீள்புவி வாழ்வுறவே யெழுதாரக மானதி ருக்கைலே. (சு3)

தனிமேருவி மாசல மந்தரங்கே தாரந்திரு வாரண வாசியரு
 ளினிதார்பிர யாகைதி ருசசயில மிசைபுட்கர மல்லிகை யர்ச்சுனமே
 முனிவோர்பணி நைமிசங் கோகனமே முதுகுன்றரு ணசலநதில்லையரு
 ணனிசேர்நிருக்காள த்திகாஞ்சிபுரநவில்பஞ்சநதம்மிடைமாமருதார். (சு4)

புவிவாழ்சிவ லோகமெ னும்மதுரா புரிவேதவ னம்புகல் சேதுமுத
 லவிர்மாமதி வேணிசு யம்பிலிங்க மமர்மாதல மாவன கூவிரமா
 சிவராசவி ருக்கமு தற்பலவாஞ் செப்பும்மிவை கைப்பொரு ளாக்குமுன
 நவின்மாமனு வின்செப மெய்ப்பயனை நவின்னும்மிது நிற்குல கின்புறவே.()

எனநாரண னேதிய வாய்மையமு திருகட்செவி வாய்துகர்ந் தேயமுத
நனிகூரகி நாயக னேதுறுமென் னாதாதிருநாதவெ னக்குயிரி
னினியாரினி யாருணை யல்லதையிங் கெளியேனுயு மறிநரங் காரருளாற்
றனியோதிய யாவுரின் பாற்பெறவே தமியேற்குள மார்வமிக் கூர்வதரோ.

அண்ணலெனை யென்றுகொண் டின்னருளே யளித்தோயகி லம்மும ளித்த
ருளங், கண்ணவருள் கென்றுப ணிந்தடிமேற் கைகூப்பிய சென்னியன்
வீழ்ந்துபணிந், தெண்ணோர்பெற வேண்டலு நீண்டவளுங் கிரும்பைப்பதி
யெண்ணமு டித்துமென, வெண்ணாநிதி பெற்றென முற்றுவகை யுத்திப்
[புணன் மூழ்கின னாங்குடனே. (சுஅ)

பின்னையமொடன்னபணீந்திரனப்பெருமான் றிருச்சந்திமுன்னுறுமோர்,
மன்னேர்மிகுபுண்ணியதீர்த்தமலர்வாவிப்புன லும்படிந்தாசமியாத், தன்னே
ர்திருநீற்றணிந்தெல்லெபெருத்தண்மாமணிமெல்லிலைகோலமுடன், கன்னே
ர்கவிகைத்திருமாலடிக்கீழ்க்காணிக்கையதாகமுன்வைத்தனனாள். (சுசு)

மேலுந்துதி விண்டும னின்றனனவ் வியாளேசனுக் கத்திரு மாதவெனந்
நூலுந்துதி செய்விர சானலமார் நுவல்பாகுப தச்சிவ தீக்கைமறை
நாலுந்துதிமந்திரமாதியெலாநயப்பப்பிரிந் தத்திருநீற்றளித்தெக் [மனம். (எ0)
காலுந்துதி செய்திரு வைந்தெழுத்தைக் கருதிப்பொருள் வாய்மைகனிந்து

வேறு.

ஏகச்சிவ மாகத்தளைப் பாவித்திரு கண்ணற்
பாகத்துற நோக்கித்தரு பார்வைத்திரு வழதாற்
சேகற்றுப வாசத்தனி விரதச்செயல் கோளந்
நாகர்க்கிறை தேகத்தினை நானம்புரி வித்தே. (எக)

தன்னேர்முகங் கிழக்காகவங் கதக்கோவினை யிருத்தி
யன்னைஞன்சிர மிசையங்கைவைத் தருண்மாசிவருப
மென்னவரு திருவைந்தெழுத் துபதேசமு னியற்றி
மன்னேர்சிவ மயமாக்கினன் மகியேந்தகி வேந்தை. (எஉ)

* உரையாதி களாலும்தன் னுணராவொளிர் மனுவேந்
துரையாலொரு செவிவாயினு மொருவாத்திரு வழதாய்
*வரையாமுன மெனமாதவம் வாய்த்தோமென மகிழா
வரையாதமெ யறிவாணந்த மயவாரிதி படிந்தான். (எங)

தானென்றொரு சிவமென்றிரு வேறின்றெழு தருமெ
யானந்தமம் மாநந்தமேரங்கைப்பெரு மான்நன்
பானன்றருள் காமத்தக பரிசாதிப பயனான்
மானந்தர வெல்லாஞ்சிவ மயமாய்வயங் கினனில். (௭௪)

அகிநாயக னலர்நாயகி யணிநாயக னடியிற்
றகுமாதர மிகவீழ்ந்தடிக்க கடிதாழ்ந்தபுஃ றுதிகண்
மிகவோதியவ் வரிதாட்பணி விடைமிக்குளம் விழைத்தா
னிகவாழ்வயன் முதலோர்பத மெல்லாநதரும் பெனவே. (௭௫)

மதியாநதி மதிவேணியன் பதவம்புய மலரே
கதியாமனம் பதியாவொரு கணமும்மற வாநப்
பதியாருட் குறியாஞ்சுயம் பிலங்கேசபொற் ப்தமே
விதியோடருச சனையேபுரி விழைவேரிக வமர்நதான். (௭௬)

என்றோதிய நந்தேனை யிருதாள்சனற் குமர
னன்றாத விறைஞ்சாநவில் கதைமேலுந யந்தே
கின்றனென வருள்குதனை நேயம் நிகு முனிவோர்
பின்றனர விறைகாதையென் னெனவாங்கவன் பேசும். (௭௭)

வேறு.

திருவைப்புணர் மாதவ னற்புமிகு திறனுற்றெழு சேட னுளக்களிகர்
தாமுற்றுப தேசமு ரைத்தகதை தனையற்பின்வி னாவின்ர் செப்பினர்தாங்
குருவைப்பெறு வார்கள்ப சுத்துவமில்லுமெய்ச்சிவ ஞானமுட்ப்பெறுவார்
பருகுற்றிக வாழ்வுகண் முற்றுமொரு பரமுத்தியு மேவுவர் நிச்சயமே. (௭௮)

ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் (௬௨௪)

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்கம்.

நிலமுழுவதுமுடியின்கண் வாழ்தர நிறுவியபணிபுதியன்பு கூர்தர, மலர்மக
டமுழுவூடுகாண்களுருள்வருமொழிகுருமொழிகொண்டதோதினங், குலவு
று மனையன விண்பொலொளிர் குளிர்மர கதசிவ லிங்க மேலுறு, நலனிறை
செயன்முறை யின்ப மேதக நவிலுது மெனவரு ணந்திகூறு மால். (க)

வேறு.

அருத்திமிகு சனற்குமர வருந்தவகேண் முருந்தனடி யடைவின் பேற்றாற்
நிருத்தகுபாக்கியன்விசரா தீக்கையினைத் தெழுத்தினுப தேச சீலன்
கருத்தொருமைச் சிவஞானக் கடற்படிந்தா னந்தமுதங் சளித்துண் டன்பு
பெருத்தெழின் றனந்தனரி பிரசமலர்த் தாள்பணிந்து பேசு கின்றான். (உ)

குவலையமுற் றளித்தருளென் குருநாதா திருநாதா கோதெ லாம்போய்ப்
புலலையமா கியபாச பததீக்கை யிதமேற்கொள் பரிவி னன்போர்
திவலைய விவேனெனினுஞ் சிறியனமை யலதுகதி தேறா னென்றென்
கவலையற வினிதளித்த கடமையின்மே ள்ருளலுநின் கடமையன்றோ. (ங)

ஆதலினு லெளரியனெழுத் தைத்துபதே சப்பேற்றிற் கமைய வீசன்
காதலினு லனவர தங் கலந்துறையுஞ் சிவலிங்கங் கைக்கொண் டென்றுஞ்
சாதலினுத் துடைத்தருள்பூ சனைபுரிதற் கேவேட்கை தழைத்தே னுஞ்ஞை
யீதலினு லுளங்குளிர்த் தென்னையருள் பின்னையமர் திலங்குமாற்ப. (ச)

எனவகிவேத் திறைஞ்சுபுநின் றினிதிசைத்த வேத்துரைகேட் டிஃதி ரேசன்
கனியடிய ரொணமுடிக்குங் கருத்துவகை நனிபூப்பக் கருணை கூர்ந்தப்
பனகபதிக் கருள்புரிந் திப் பரிசுரைக்கு மனந்தகேள் பாரிற் சோணுட்
டினிலிரைவ னருட்பெருக்கே யெனப்பொலியுங்காவிரியாற் றினுக்க வாசி.

ஆசையினில் யோசனைமூன் றலர்பாரி சாதவன மதற்குத் தென்மேற்
கோசனையொன்றெனப்பெறுமோருழியமுதாம்பிரகுலங்களுலவாதென்றுந்
தேசவிரி தரப்பொலிந்து திகழ்குத வனமெனும்போர் சிறப்ப வாய்ந்தரீங், கீச
னருண் முழுதடைந்தார்க் கினிதளிப்பித் தமலமதா யிலங்கா நிற்கும். (சு)

வேறு.

ககுபமந் தாரங் கன்னி காரம்பா டலஞ்செ ருத்தி
வகுளகூ விளங்க கிகை மராகுரா நாரங் கஞ்சண்
பகநிப நறவ ஞாழல் பன்னிதா தகிப லாச
மகில்வழை விசும வன்னி யாமா விலிங்கை புண்ணை. (ஏ)

சாலமா சினியி லந்தை தாத்திரி பாரி சாத
மாலமா துளைய சோக டிரசுகர்ச் சூர மாத
மாலமஞ் சாடி நாவன் மதூகஞ்சே வோமை வெவ்ளி
லேலமி லவங்கஞ் சாதி யிலாங்கலி பூக நாகம். (அ)

ஆதிய நிராக ளந்த வாம்பிரா டவிச்சே நிந்து
சாதிதா டிமஞ்சம் பங்கி சண்பக மயிலே சீந்தின்
மாதவி மல்லி முல்லை மதூமுன் வல்லி தத்த
மீதழீஇப் படர்ந்து பல்க விண்ணெலா மளந்து மல்கும். (க)

வேரிகை நிமிர மாந்தி மிழற்றிசைச் சுரும்ப ராதி
சாரிகை காள கண்டந் தத்தைசா தகஞ்ச கோரங்
காரிகை யோதி மஞ்சி காவனஞ் சிவல்க போதம்
வாரிகை யிசைமுற் றத்த மாண்செயல் வழங்க மல்கும். (கௌ)

வாவிபல் வலந்த டாக மடுச்சர சேரி கேணி
யாவியு வளக மேல்வை யலந்தைமுன் ஞாய வென்றுங்
காவிபங் கயங்கல் லாரங் கைரவ மாதி தூநீர்ப்
பூவிரித் துளங்க வர்ந்து பொலிவினெங் கெங்கு மல்கும். (கக)

மிருகண்டு சூனு வாதி விழுத்தவ முனிசுழாங்க
ளருள்கண்டத் துவித போகத் தமர்ந்துவா முடசந் தோறும்
பொருசுண்ட வேழஞ் சீயம் புண்டரீ காதி யாங்கே
வருதொண்டு பலவுஞ் செய்தே மாறெழிந் தமர்ந்து சூழ்வ. (கஉ)

இன்னன பலவ ளங்க ளெல்லையின் றென்றும் பல்சு
மன்னமா வனத்தி லெங்கு மமுதமுன் னடுத்த தூய்மை
யுன்னியோ வுலகெ லாமுய்ந் துறத்திரு வுளங்கொண் டோநின்
மன்னுபுண் ணியவி சிட்ட மலபரி பாகத் தாலோ. (கங)

தானருண் மறைக ளாலுஞ் சாற்றும் நளவை யாலு
ஞானமா முனிவ ராலு மெனைமுன்வா னவர்க ளாலு
மேனவின் மனம்வாக் காதி வேறெவற் றாலு மெட்டா
மானமெய்ச் சிவமே லிங்க வடிவமாய்ச் சுயம்பு வாகி. (கசு)

அவ்வன நாப்பட் டோன்றி யாடிமு தெனச்சு வேத
மெய்வவள ரொளியி னீடி விளங்குமல் விலிங்க மூர்த்தி
திவ்விய சரண பூசை சிவாகம விதியாற் செய்தி
யிவ்வருட் செயனீ வேட்ட தின்றுறு புதுமைத் தன்றால். (கடு)

பதஞ்சலி யாகி முன்னம் பரமனார் முன்ன மங்கை
முதஞ்சலி கூப்பச் சென்று முறைமுறை யிறைஞ்சிப் பூசை
நிதஞ்சலி யாம் லாற்றி நிருத்தனேர் காணப் பெற்றாங்
கிதஞ்சலி லங்கொள் வேணி யிறையருள் செயப்பெற் றுயால்.(௧௯)
வேறு.

இப்பகலு மப்படியே யாம்புகலிச் சூதவனத்
தொப்பரிய மெய்ப்பொருளை யுமாபதியை யெமாதருமை
வைப்பினை நூல் செப்புநெறி வழாமலருச் சனைபுரித்
யப்பரம னெப்பொழுது மமரமுத வருட்குறியில். (௧௯)

பணியரசே சிவார்ச்சனையாம் பணிபுரியப் பணிவொடுநீ
யெணியனைய சூதவன மெய்துமுன மெய்தகுபன்
முணிகனக நிதிவகைகள் வரம்பிலகொண் டருமறைக
டுணிபுணர்த்து சிவாகமமுற் றுரிசறத்தேர்ந் துளந்தெளிந்த. (௨௦)

தீதறுபோ தகராதி சிவமறையோர் வைதிகரை
மூதகுசீர்த் காசியப முதலாய முழுதுணர்ந்த
நேதகுபல் விமாணுதி நிருமிதசா தகசதுர
ரோதுலெள கிகம்வல்லா ருடன்நேவர் கம்மியனை. (௨௧)

உடனழைத்துக் கொடுவினாந்தவ் வுத்தமமா வனஞ் சேர்ந்தங்
கடைதினத்திற் கேத்திரபிண் டாதிபுப வாசாதி
கூடனமைத்து மடனகற்றிக் கதிபுகுத்து மாண்மார்த்தத்
திடனிலைத்த சிவலிங்க சிவார்ச்சனைசெய் குதிவிதியால். (௨௨)

சகலதல சிவலிங்க வியட்டிபூ சனைப்பயன்முற்
றகலமுற.வளித்திடுமான் மார்த்தபூ சனையதன
லிகலரிய மரகதமா விலிங்கமுனக் களிக்கின்றோம்
புகலருமன் பாலென்றும் பூசைவழா தியற்றுதியால். (௨௩)

என்றருளி முகுத்தனர விறையிறைஞ்சி யெதிர்நிற்ப
மன்றன்மல ராதிக்கொடு மரபின்மர கதவிலிங்கத்
தொன்றியபூ சனைபுரிந்தீற் றோமாங்கி வினைநிரப்பித்
தன்றிருமென் கரத்தாலச் சரலிங்கத் தனையளித்தான். (௨௪)

அகியரச னடிவணங்கி யங்கையினை விரித்தேந்தித்
தகுமலரா தியுகொண்டா சானெதிரா ணையின்விதியான்
மிகுகிரியா தியுதெரிப்ப விழைதகுபூ சனைமுடித்து
நெருமுளத்தாற் குருபூசை நேரியற்றிப் பணிந்தெழுந்தான். (௨௫)

சூரவெதிர்நின் றரவிறைபின் கூறுகின்ற னுன்மார்த்த
சரவிலிங்க பூசனையே சக்லதல சிவலிங்க
பரமபூ சனைப்பயனைப் பாலிக்கு மென்றனையாம்
பிரவனநா யகன்பூசை பேணுகெனப் பணித்ததை யென். (உச)

அடிகளடி யேனுளத்தி னையமொழித் தருளுகென
முடிவணங்கி யெதிர்நின்றான் முகநோக்கி மொழிகின்ற
னெடியவனங் கதவேந்த நீகேட்டி நிபந்தெரிப்பாங்
கடிவருமான் மார்த்தநெறிக் காசுறுமா பூசனைதான். (உரு)

சுருதுசிவர கமமாத்ரி துதிசுருவ சம்மதமே
கருதுமது கைக்கொண்டோர் கனிவுறுதா வரலிங்க
பரமசிவ வழிபாடும் பரிவுமிகக் கொள்வேண்டும்
வரமிகுதா வரலிங்க வகைபலவா மவை கேட்டி. (உசு)

வேறு.

மனுட தாபித லிங்கமே மானுட லிங்க
முனிவர் தானவர் நிருதரான் முனைத்ததா ரிடமே
யெனைமு னாஞ்சுர தாபிதந் தைவிக விலிங்கங்
கனிக ணேசுரு காதிதா பிதங்கண லிங்கம். (உஎ)

உலகெ லாமுய வருளிற்று னுதித்ததே சுயம்பு
விலகு மிவ்விய லைவகை யொன்றுக்கொன் றேற்றங்
குலவு மாயிர மபுதமி லக்கமே கோடி
நிலவ னந்தமா மடங்குயர்ந் தரும்பய னிகழ்த்தும். (உஅ)

வழுத்து மிவ்வகை யன்றிவே ரெருவகை வயங்குங்
குழைத்த மண்கடு மண்டருச் சிலைகொள்சீ ருணமு
னிழைத்த ரத்தின மொண்மணி வாணமே யிரதம்
பழுத்த மெய்ச்சுயம் பெனவிரண் டைந்தொரு பகுப்பாம். (உக)

இன்ன பத்தினுண் முன்னைநான் கொன்றிடுனென் றேற்றந்
துன்னு மொவ்வொரு பதின்மடங் கனையதூச் சைலந்
தன்னி னூறுபங் குலோகமாங் கதினிரத் தினந்தான்
மன்னுமாயிர மதினம்ணி யிலக்கமே வாணம். (உஔ)

அன்ன தற்கொரு கோடிமே விரதமாங் கனைத்தே
யின்ன ருட்சுயம் பிலிங்கமாங் கதனிலு மேற்ற
மென்ன லாமலா லனவுகண் டின்பரி தெவர்க்கும்
மன்னு பூசையீற் றினிலிவிடு மிலிங்கமோர் வகைகேள். (உஃ)

மண்ணு தண்டில மன்னமாற் றுமணல்கோ மயமே
வெண்ணெய் கண்மணி சந்தனங் கூர்ச்சம்பூ விரைத்தார்
நண்ணு சர்க்கரை மாவென நவில்பவா றிரண்டு
ளெண்ணி யாதொன்றிற் புரியினு மிலிங்கபூ சனையே. (௩௨)

போத ருத்திர ராதிய புனிதராற் பூவில்
வேத னாதிய வளப்பிலா விபுதரா லென்றான்
மாத போதனர் தானவர் நிருதர்மற் றவராற்
கோத றப்புரி யிலிங்கங்கள் கோடிமா கோடி. (௩௩)

ஆய வெவ்வகை யிலிங்கத் துஞ் சுயம்புரிக் கதிக்
தூய மெய்வகைப் பயனெலா மெளிதுடன் றுறுத்து
மேய விவ்வியன் மெய்மையா லமுதமா விபின
தேயமுழுவதத் திவ்விய வமுதவிங் கேசன். (௩௪)

அருளி னிற்கள வில்பலப் பிரதனே யாகத்
தெருள்சு யம்புவாய் வீற்றிருந் தருள்பெருஞ் சிறப்பா
லிருளி ரிக்குமச் சேகர வனம்புகு கென்ற
மருடு ரத்தகி வேந்தவம் மந்திர நாதன். (௩௫)

அவ்வ னத்தன வரதசா நித்திய னாகித்
திவ்வியத்தனி யமுதவிங் கத்தினிற் நிகழ்வற்
தெவ்வ கத்துநீங் குருதிருந் தருளுமில் விறைக்குச்
செவ்வி முற்றநீ முன்புரி திருப்பணித் திறங்கேள். (௩௬)

வேறு.

வரப்புனித் தருப்பணம்பேர்ந் கருப்பதல மருத்த மண்டபமா மண்டபஞ்
சோ பணமண்ட பாதி, புரப்பகைவற் பொருப்பெனவிண் பரப்புயர்பற்
பலகோ புரவகையா வரணவகை பொன்னெயில்கண் முன்னா, தரப்புகனா
ல் பற்பலதேர் சிற்பர்முடி வணக்கந் தருமயனா னிருமிதஞ்செய் வித்தியனை
யசின, சுரப்பவனத் தமாமுத மூலலிங்கத் தட்ட கணத்தருபந் தனம்புரிதி
காசுநூல் விதியால். (௩௭)

கணநாதர் குறப்பிடிதன் மணநாதர் கபால கரநாதர் பரநாதன் கடைகாவ
னாதர், தணவாத துசம்பீடஞ் செளராதி சண்டி சாந்தபரி வாரகரர் தமை
நிருமித் தாங்காங், கணவாரின் ருவரிப்பத் தாவனஞ்செய் தரியூ னையை
மத வெள்ளிபுழ னாயனிவ ரவ்வூர், மணவாரின் றனவாதம் புரப்பரிநீஇ
யியம மலையருணின் மலையுலக மலையறவீன் றருள்வாள். (௩௮)

உம்மையினு மிம்மையினு மம்மையினு மெம்மை யுண்மையுற வண்மையுற
வொண்மையுறத் தின்மை, செம்மைசிவத் தன்மையெனு நன்மையருள்
வின்மைச் சிவைகெவுரி பவைகுமரி பெரியநா யகியெம், மம்மைதிரு¹ வரு
வீதியினிருமிதஞ்செய் தவட்டெ மையனமர் துய்யசின கரவிரிபோற் செய்ய
கொம்மைதிகழ் கருப்பதல விமாளுதி பலவுங் குலவுங்கே தனமெழுப்பிப்
பதிட்டைமுறை குயிற்றி. (௩௬)

பரவுசிவா கமநெறியிற் சிவத்துவிச விசிட்ட பாவனரைக் கொண்டேமுற்
பகர்பதிட்டை யாதி, புரிபுகுப தினத்துலகு புகழுமகா சாந்தி புனிதவினை
யனுஞ்ஞமுதற் கும்பாபி டேகம், வரைகிரியை மந்திரம்பா வனை திரவி
யாதி மறந்துமொரு குறைமருவா வகைவயங்கப் புரிவித், தரவிறைநீ யும்ம
னைய மனுவிறைவற் பூசித் தந்தணரூண் முதலாய வனை துதியிற் றுதியால்.
அனந்தரமக் கணந்தரமா கந்தரற்குப் பன்னீ ராயிரகிட் கம்பொருளொவ்
வொருவருடந் தோறு, மினந்தரவந் திடத்தகுபல் வகையவினே சிலங்க ளில
ங்குமா வணத்துடனீந் திதன்மேலு முவகை, மனந்தரமா மணியணிகள்
சுவணரசி தாதி மலிதருபா சனவகைமற் றுள்ளவெலாம் வயக்கித், கணந்தர
நித் தியமுதன்மூன் றுருற்றுசிவத் துவிசர் கனிதரநெஞ் சினிதளவில் கன
காதி மனைகள். (௪௧)

வளனிறைபல் வினே சிலங்கண் மற்றவெலாஞ் சாச வதாநுபவ சாதனத்தான்
மறுத்திடினு மருத்தி, கொளவினிது புகன் றுதவி யாங்கவரெஞ் ஞான்றுங் கு
லவியவாழ்தரப் பதிட்டைகுயிற்றியொருவாதே, பனகொழியுநீயுவண்மர்ந்த
னையான்மார்த்தமரார்த்தமா கதவமுதசிவலிங்க மூர்த்தி, கனேரிதழ் மளவி
லுபகரணவகையெல்லாங்கவ் னியபூசனைகள்சிவாகமவீதியாற்புரிதி. (௪௨)

இவ்வியல்பிற் பூசனை புரியமுத லிங்கத் தின்னினிமா² தவப்பெருஞ்சீ ரிரு
டிகணீர்க் கிறைமுற், நிவ்வியபூ சனையாற்றி யிட்டமெலாம் பெறுவர் சென்
றினிரா மிரவிசுலோற் பவராம நாமத், தவ்விறையாய்த் தெவ்விறச்செய்
மெய்வலிபெற் றுய்வா னவ்வமுத லிங்கசிவார்ச் சனைபுரிந்நின் படைவே
மெவ்வடிலொன் பதுகோளு மெவ்வுலகும் பூசித் தின்பமுழு தும்பெறுவ
ரென்புகல்வதினிராம். (௪௩)

ஆதலினாற் பணிராச குணிககா மணிகே ளத்தகுமா வனத்தமுத லிங்கேச
சரணங், காதலினை முரைத்தவிதி நருத்துறவெண்ணீ று கண்மணிமுற் சிவ
சின்ன காத்திரை யார்த்தி, * யோதலினை வரைத்தருளு மனுராச ராச வத்
தமோத் தமசீவ ரத்தினமாய் வேதத், தீதலினார் வம்பெருகைத் தெழுத்தை
முறை யோதி யினிது தினத் தினம்பூசித் தின்பினமார் திருத்தி. (௪௪)

* ஒது அல் இன்னவெனப் பிரிக்க.

இத்தகுதி யோடுபரி சுத்தசன்மார்ச் சுத்தி னியைந்துமர கதலிங்க வான்மார்
த்த மெனும், வுத்தமபு சனையும்வழா துஞ்ற்றிவரு குதியே லுவாத வினை
யொப்பு மலபாக மேலுஞ், சத்தினிபா தத்துயர்குத் தாத்துவிதா னந்த
சாந்தபர சிவமாலை பார்தள்குல வேந்த, துத்தியமன் றிதுவாய்மை யென
மாத வாசான் சூதவனத் துய்த்தனன்கா கோதரேந் திரனை. (ச௫)

வேறு.

என்ன வோதிய நந்தி நாதனை யெண்ணி லாமுறை வந்தி யாவய
னுன்னுகான்முனை பின்ன னந்தன வொண்மை மாவனம்வந்து ளானவி
னன்னர் கேள்வியி னுங்கு மாதர நண்ணி னென்திரந்திராயகன், சொன்ன
வாறுவி ளம்பு வான்விழை தொன்மை மாதவர் முன்பு குதனை. (ச௬)

அமரர் வானமு நன்று சீவர்க ளமிர்த ராய்முழு வின்ப வாழ்வினி
லமர மேவமு தென்று மாதவ ரளியி னீடிய வந்த மான்மிய
மமர வேர்தின் ரொன்று கேள்விய ரகில போகமு முண்டு மாமல
மமர னுனமெய் கண்ட போதர்பி னழிவில் வீடுற வொன்றி வாழ்வரே. (ச௭)

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம் பெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௬௭௧.

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம்.

மதியி லங்கு வேணிமூக்க ணிரலை யங்கி சூரல் கட்க மருவு செங்கை
நீன்மி டற்றன் முதுவானவர், துதிவழங்க நாதன் முற்செ லருள்பு ரிந்து
காதன் முற்று துணைசெய் நந்தி கேச னர்பி னகிகோன்மர, கதவி லிங்க
மீது பெற்றற் கதைபு கன்று மாலு ஞாத்த கவினி லங்கு சேக ரத்தண் மலர்
கானன, மதைவி ழைந்து நேயமிக்க மனனின் முந்து போய் டுத்த வருமை
யன்பி னேது*கிற்ப் மென வோது மால். (௧)

வேறு.

வினவுதி சனற்கு மார வித்தக முனிவ ரோறே

வனசைகோன் புகன்ற வெல்லா மகிழ்மிக வினவு சேடன்

* பனியுற தவனி மாந்தர் பதஞ்சலி யுருவந் தாங்கி

நனிமகிழ்ந் தரிபொற் பாத நளினம்பன் முறையி றைஞ்சி. (2)

விடைபெறீஇச் சென்று வேத வித்தகர் சிவாக மாதி
தடையறத் துணிந்து நான்குஞ் சமைந்தபோ தகர்முன் னோர்நூ
னடைதரு மயனுள் எரிட்டோர் நவிலுமற் றுள்ளா ரெல்லாம்
புடைவர விலைகட் கெட்டாப் புனிதவண் மணிக்கு வால்கள். (ங)

வகைபல் வளக்க வொண்ணு மாநிதிப் பொருப்பு மற்று
மிகையெனக் கைக்கொண்ட்சு வேதமா புரத்தி னின்று
வகைமிகப் புறப்பட் டோங்கல் வகையெலாம் பணியு மோங்கற்
சிகைநிரா நிராடல் கோடித் திருக்கையி லாயம் புக்கான். (ச)

கண்டமர் மொழிபோர் பால கண்டனை யெண்டோள் கொண்ட
கண்டனிப் பால நீல கண்டனை முண்டத் திந்து
கண்டசி கண்ட நாம * கண்டனை மண்டு தொண்டர்
கண்டரு மங்க னானைக் கண்டனை கழலி றைஞ்சி. (ரு)

அருள்வலி யெண்ணி யெண்ணி யாங்குற வேண்டு கோடற்
பொருண்மலி துதிபு கன்று போந்தவி முத்தஞ் சார்ந்து
தெருள்பொலி கங்கை தோய்ந்து சிவந்திகழ் விசுவநாதன்
மருணலி யுகள பாத வாரிசத் தொழுது வாழ்ந்தான். (சு)

ஆங்குநின் றரிதி னீங்கி யருட்பருப் பதங்கி ராதர்
தேங்கமலாம்ப கங்கொ டிருப்பதி பொருப்பி லன்னை
கோங்குவண் டினில்வ டுத்த குளிப்பதி யிருவர் நாப்ப
னோங்கன லோங்க றாய வொண்மணி முத்தாற் றேதி. (எ)

புலிபதஞ் சலியா னித்தம் பொலிபதஞ் சலியா நித்தங்
கலிசிலம் பொலியா நிற்பக் கனியருள் வலியா நிற்ப
மலிசில காமி யுள்ளம் வரம்பிலா னந்த வெள்ளம்
பொலிதர வமன்ற மன்றம் புரிந்தருள் கின்ற மன்றம். (அ)

ஆமுத்த மாங்கத் தேந்தி யருச்சனைத் தவத்தின் பேற்றூற்
கோமுத்தி வாய்ப்ப வந்நாட் கொடுத்தரு டிருத்த லம்மா
னேமித்திண் படைக்கி டந்த நேத்திரார்ப் பண்பு ரஞ்சீர்க்
காமித்த வாஞ்சை யன்பர் கைக்கொள்சி வாஞ்சி யந்தான். (க)

அரியுரத் துச்சு வாச நிச்சுவா சத்தி னாங்கே
புரிதரு மசபா நித்தம் புரிமுசு குந்த வேத்துட்
பரிவெனும் வலையி னீர்க்கப் படுஉப்படி மூலா தாரத்
துரிமையி னொருவா தும்ப ருத்தம, னுஞற்றி வாழார். (கஉ)

* கண்டன் - தலைவன் † கண்டு அல்லை கழல் எனப் பிரிக்க.

ஆதிபஃ றலங்க டேடறு மடுத்தித் தாங்காங் கன்பி
 லேதுகேத் திரபின் டாதி யுளுந்நிமா மணிமி டற்று
 மாதபா தியனை வாழ்த்தி வழிக்கொளீஇ மறைக ணுன் கு
 நீதியி னருச்சித் தேத்தி நிலவுமா ரணியம் புக்கு. (கக)

வேதநா யகனைப் போற்றி விளம்புமவ் வனத்தின் மேல்பா
 லோதிரு யோசனைத்தா யொப்பிலாத் தனது முன்னை
 மாதவாங் குரமே சாகை வகைவிரித் துயர்ந்து விண்ணின்
 மீதெழும் தனைய சூத விபினமே நோக்கிச் செல்வான். (கஉ)

செல்லுழி யகிசு லேசன் றிருக்குநேர் திருக்கி லாத
 நல்லன சுபரி மித்த நற்சகு னங்கன் பல்வே
 ரெல்லிலைங் குறுவ கண்டா னுலப்பிலா வுவுகை வெள்ளத்
 தெல்லுகாண் கில்லான் றற்கு மெனையரோ டேகு கின்றான். (கங)

நவுந்*கடத் துவன்செல் சூத நறுந்நடற் றினிலு மேதப்
 பவங்கடத் துறுநா வாயென் பாக்கியன் மார்க்கண் டாதி
 தவங்கடத் துவமோர்ந் தாற்று சற்சனர் முன்ன ராங்கே
 சிவங்கடத் துறரி மித்தத் திறம்பல திகழ்ந்த மன்னே. (கச)

தனித்தனி நிமித்தங் கண்ட தருமகிழ் வலதுந் தம்மு
 ளினித்தெழு மின்பத்தேங்க விருகணீ ரருவி தூங்கப்
 பனித்துடல் பூரித் தோங்கப் பரவுரோ மஞ்சி விர்த்த
 லுனித்தவ மார்க்கண் டாசா னுடசம்வத் தொருங்கு சூழ்தார். (கரு)

வேறு.

அன்ன மாதவர் யாவரு மெம்முட லகத்தினும் புறத்து
 முன்னு நுன்னிமித் தம்பல வேககா லத்திலிம் முளரித்
 துன்னு நம்மவ ரொவ்வொரு வருக்குமிக் கின்புறத்தோன்றற்
 கென்னை யோநிப மென்னயோ சனைபுரிந் திருந்திடு மெல்லே. (கசு)

வான துத்துபி யோவென வழங்குகெம் பீரவான் வாணி
 யான தங்கெழும் தரியருள் சேடனாஞ் சேடன்மெய் யன்பாற்
 காண மின்னதில் வாழுதும் புண்ணிய கௌரவ கனத்தான்
 மேனி மிர்க்தெழு சூதமு லத்தொளி மிளிர்கயம் பிலிங்கம். (கசு)

அமிர்த ரூபமாய் மல்லமுன் வல்லிகள் செறித்துசூழ்ந் தடர்பு
 நிமிர்த ருங்கிரு காந்தாத் திலங்குமந் நிமலமா விவிங்கத்
 துமைம னானைத் திருமண ளன்றனி யருள்பெறீஇ யுவுந்திங்
 சமைய நேர்தொழந் காதர மீதரப் போதரு மகிகோன். (கஅ)

* கடம்-வழி.

அன்ன சேடனில் குறுதனு மருத்தவப் பயனென வறிமி
 னின்ன காரண டேநிமித் தம்பல நிகழ்ந்ததும் மெதுரே
 யென்ன வோதிய வுடல்லாத் திடமொழி யமுதமுண் டிலங்கு
 நன்னர் மாதவர் வேறினி யாதுகொ லின்பென நயந்தார். (கக)

அனையர் சூழன்முன் னனந்தர மனந்தனு மனந்தநல் லினந்தன்
 றனைய ளாவிய வெதிர்வர முதிர்வர முனிவார் தாஞ்சென்
 றினைய தென்பதி லின்பமெ யன்புற முன்புறீஇ யிம்பர்
 வினையை யோவிய மேவிய காவிய நாவியல் வேந்த. (உ௦)

இந்த மாவனத் தெல்லையில் வரத்தினேவினிதுவீற் றிருக்கு
 மந்தி ரேசன தருட்பெருந் தரத்தினே மறுதமர்ந் தீண்டு
 வந்தி யாம்புரி யருந்தவ வுரத்தினே மற்றெனே வமையு
 மெந்த வாய்மையு மின்னநின் வரத்துயர் விசைப்பதை யெவனும். (உ௧)

என்ன வின்னன வின்னுரை முன்னுரைத் தெதிர்தழீஇ நமீந்தர்
 ரன்னர் யாராயு முன்னமந் தடிக்கடி யருந்தவப் பெரியர்
 பொன்னை நாதனைப் பல்லுகம் வெரிந்மிசைப் பொறுத்தபுண் ணியமோ
 பின்ன ராங்கவ னருள்பொழி கருவொழி குருமொழிப் பேரே. (உ௨)

எத்த லங்கனும் பத்தியான் மிக்கிறைஞ் சத்தகு மிருஞ்சீ
 ரித்த லத்தலை புகப்பெறீஇ யெளிதுட னித்தவப் பேற்றால்
 வித்த கத்திரு * மும்மையா லருளுல காட்சி செய் விமல
 வுத்த மத்தவ குலதரி சனத்தனிப் பேறுபெற் றுவந்தேன். (உ௩)

இனிப்பெ றற்கரும் பேறுமற் றுண்டுகொ லெனக்கென விசைத்தாங்
 கினிப்பு றக்கலந் தழைத்துறு குலந்தழைத் தெழுமுனி வார்தாந்
 தனிப்ப ரன்கரு ணுகரன் மிருகண்டு தனையஞ்ச் சிரமந்
 தனிந்பு கப்புருந் தருந்தவ விருத்திக டமில்வின யமர்கால். (உ௪)

நான மாதிகட் கெவரு மிக் கன்புற நயப்பது நலமிக்
 கான மார்க்கண்ட தீர்த்தமென் றவாரசொல வினவியவ் வகீசன்
 ஞான மாதவ ரோடுறீஇ யங்குமா சங்கற்ப நவின்றல்
 வான நீர்குடைந் தவட்புரி நியதிகண் மரபினால் வயக்கி. (உ௫)

வேறு.

கோதான முதலாய குலதானம் பலதானங் குளிர்வ தான்
 மேதாந முனிவோர்கள் வெறுக்கையுற வகைவேண்டி வெறுக்கையோடு
 மீதானத் தருவாது விருதாநந் தானமென வென்க நல்கி
 யாதானம் புரிந்தனல்வேட் டருந்த-னந் தம்முனிவர்க் கார்வஞ் செய்தான்.

* மும்மை-விபூதி ருத்திராக்ஷம் சடை.

இவ்வாறு செவ்வாறுற் றியன்முனிவர் பயன்முனிவர் தேற்ப நல்கு
மவ்வாதி சேடன்மதித் தமுதாதி நாளளித்த வாசான் சொன்ன
மைவீழும் களத்தமுத மயலிலிங்க தரிசனத்தின் வாஞ்சை கூர்ந்திங்
கெவ்வாயின் னமுதசுயம் பிலிங்கம்வீற் றிருந்தருளு மியம்பீ மென்றான். (1)

அகியரசு புகலுறுமவ் வாசைமொழி நேசமொழி வறவி னுய
தகுமுனிவ ரகநெகிழ்பு சாற்றுகின்றார் முன்காகோ தரகு லேச
முசமுருவங் காண்மோவ முதலிங்க தரிசனமும் முளரி யிற்பல்
லுகமுறினு மெமக்கெவளு முற்றெமது கண்ணாக வுணர்த்தி ஷாயேல். (2-அ)

இங்குநினைக் கொண்டினிய விலிங்கதரி சனப்பெரும்பே நெய்த லாலே
எங்களிற் கண்ணீமெய் யேமுகம னன்னுகரி யினிவே நென்னே
தங்கியும்பன் னெடுகளித் தலச்சிறப்பு நினதருமைத் தவாங்கு ரம்மே
யொங்கியெழுந் தனவிலிங்கத் துயர்வேது முணர்ந்திடும்பே றுற்றிலேமால்.
என்றனையு முனிவருவந் தினிதிசைப்ப வவரோடு மெனைய ரோடு, மன்றி
னிய சூதவனத் தமுதமய சுயம்பிலிங்க வரும் ருந்தை, நன்றுதூர்இ யெங்
கெங்கு நடந்துறுங்கான் மார்க்கண்ட நளினி தீரத், தென்றுதய திசையணித்
தாயிசைப்பரும்பல் வளந் செறிநதோ ரிடந்தோன்றிற்றால். (௩0)

ஆங்கதுகண்டு றும்பொழுதா ரமுதினினித் துளங்கனிவித்தருள்வந்தீர்த்தாங்
கோங்கியெழு மின்னிசைகேட் டெவ்விடமோ வெவ்விடமுண் டிம்ப ராவி
தாங்குகளத் தமலன்மர் தானமவ னமுதவுருத் தவற தென்றுத்
தேங்கமுதம் பொழிதிருநே*சீரிதுவென் றுளங்களிப்பச் செல்லா நின்றான்.

வரவரவல் வொலியெழுத்தின் வடிவாக மாதேவா மணிகண் டாசங்
கரவாவு மாகாந்தா ஷகலாசா சைலேசா கங்கை நேசா
பரவரத் துதேசா பாசுபதே சாசுவதா பரமே சாபு
தவரபூ டண்சாம்ப சதாசிவமம் திரநாதா தாணு சம்போ. (௩௨)

சந்திரசே கரவார தாண்டவமுற் றுண்டவபஞ் சாக்க ரேசா
சந்திரகாத் திரவிலோ சனத்தினாய வினத்துயர்மா சரும வேகா
சந்திரளம் புயதரகோ சராசனபல் சுராதிபனே சருவே சாநெஞ்
சந்திரமா மன்பருளத் தனிக்கோவி றனக்கோலில் சாந்த வாழ்வே. (௩௩)

என்பனவா தியபாமத் திலங்கொலியா யெழீஇஞ் சுகமா யினித்த லான்மெ
யன்புநிறை சுகவொலியீ தாமெனவுட் காமுறவாந் கணுகுங்காலவ் [கன்
வீன்பவொலி பன்னிறத்த விருஞ்சிறைப்பைஞ் சுகவொலியா யினிது மல்
முன்புநெரிஇ யிங்கிமித்த முன்னியது முடிக்குமெனமுடிந்து கொண்டான்.

* சீர் = ஒலி.

† முடிதல் = ஈண்டுமுன்னுனியின் முடிதல்.

அனந்தராமா தவர்குழ வாங்கணுகி மாங்குயில்க ளழைக்குமோசை
கனந்தருசா ரிகைசுவா கதங்கிலவென் பனவாதி கழறு மோசை
நினைந்துருகி மயினடமுன் னிலைநினைப்பித் துலைமெழுகி னெகிழ்ச்சி காட்ட
வினந்தருவண் டிசையாதி யேத்துறுமந் டடனாங்க மெனரூன் கண்டான்.(1)

சாதிமா லதிமயிலை தளவமுத லளவில்கொடி ததைந்து மல்கி
மீதுபடர்ந் தலர்துறும்பல் விருக்கமுள ருருக்கமுத விமல விங்க
பாததரி சனநிதித்தம் பகிரண்ட நிரைகளினும் பயிலா நின்ற
வாதிதிருக் கயிலைநிரை யடைந்தவண் சூழ்ந்தனவெனுமா றமையக் கண்டான்.

சேகரபூ ருகநிகரஞ் செறிதளிர்ந் றிருவாழுனந் தேட நீடுஞ், சேகரவெற்
பொன் தலப்ஃ நிரள்கொலென நின்றொளிர்ச் சேய்மைகண்டான்
சேகரவா திவர்பரமன் றிருவருளிற் பெருகருவித் தெளிதேங் கண்டான்
சேகரண மிறக்குனித்த செம்மலைக னெனவிதழிச் செறிவுகண்டான்.(௩௭)

இத்தலத்தோ ரணுவளவா கினுமீகை மலையளவா மிரும்ப யன்க்
டத்தமகை யுறனிதரி னெமெனவே யிலாங்கலிக டமக்குச், சின்னீர்
துய்த்திடமுன் னல்கியவச் சுநாகியமர் சுதன்மைமுனந் துலங்கப் போந்து
பத்தியினல் விளநீர்கள் பற்பலதந் தலங்கரிக்கும் பரிசு கண்டான். (௩௮)

உத்தமர்நூற்கவி சுலபத் துணர்வரிதாய்வெற்றென்றாதுரனதாகி, மெய்த்தரு
சொற்றொடருடைத்தாய்விழுப்பொருளாழ்த்தினிப்புறவுள் விளங்கல்போற்க
வித்தமிதற்கெதிர் உறையாவினாவல்பலத்தோடுநீ தீர்வகண்டான், மொய்
த்தெழுமுக்கனித்தொகைகண்டுவகைநூற்றிறத்திலுருகு றைமைகண்டான்

சம்பீர மலிகுசமென் றன்பெயர்க்கேற் றிடக்கன்னித்தைய லார்தஞ்
சம்பீர மலிகுசமாத் தனிகாட்டுங் கனிகாட்டித்தான்மோ கிக்குஞ்
சம்பீர நிரைகளேச்சா மீகரப்பஃ நிரைகளைத் தங்கைநீட்டிச்
சம்பீர வடியருக்கீ தரவெதிர்பார்த்துறுங்கொடைஞர் தாமாக்கண்டான்.(௪0)

நீடுபல பொருள்களெலா நிறைந்திருந்துந் தாழ்ந்தடங்கு நிலைமை வாய்ந்து
பீடுபெறுமணிதொகையாய்ப்பெருமுடிப்பாயருள்கொடைஞர் பெற்றிற்காட்
டுந், தாடிமமும் பெயராலுந் தானிழிந்துமுளபீசந் தனைமுன் கட்டி
யீடிவிடம் பரைப்போன்றங்கிலங்குதுறுந் திரிவிருக்கத் தியல்புங்கண்டான்.

இவ்வகையின் மற்றுமவ ணிலங்குபல நலங்களெலா மிதயானந்தச்
செவ்வியிகக் கண்டுகண்டு செலுஞ்சேட னெதுவண்விசேட்மேன்மைத்
திவ்வியதேத் துயர்விருக்க சேகரமாய்த் தோன்றிடவோர் சேகரந்தா
னவ்வியன்மா வணித்திதழி யருண்மலிகு விளம்பாரி சாத மாதி. (௪௨)

சூழ்புவா னிவந்துறவத் துருமங்கண் மீப்படர்ந்து துவன்றி யெங்கும்
வாழியன்மா லதியாதி வல்லிகள்பே ரில்லீதனு மாண்பிற் சூழ
வேழீசைய பிரமரங்க ளிருஞ்சாம கீதமினி திசைப் ப மல்குங்
கேழிசைய வொருசூழல் கெழுமுதல்கண் டிடுவலன் பின் கிழமைகூடந்தான்.

அளிகிளர வாங்குறுங்கா லச்சூழ லுட்சார்ந்தங் கரிது நீங்கு
யொளிகிளரு மடிமடைவிண் டுகாலின் மறுகாலி னுயர்பா ல் வெள்ளங்
களிகிளரப் பிரவகிப்பக் கற்றினங்க ளூடன்பல்லவல் * கண்டு தாழ்த்து
தளிகிளரப் புறம்போந்து தன்னெ திரே பன்னினாகன் சார்வு கண்டான்.

பாற்கடலின் மேற்படப்பெய் பசுக்கடம் வசுக்களுடன் பரவி முன்செல்
காற்கடவுளருள்வெள்ளங் கைம்மேல்வத் தும்மேன்மைக்கண் ம்பெற்றங்கு
தூற்கடனீத் திலகனித் த னுவலரிய சிவானந்தா னுபவி லாச
மேற்கடவச் சென்றாங்கு விதப்பருமற் புதப்பரம விளவு கண்டான். (சுடு)

தோற்றுறுமச் சூழலிற்சார்த் தூலகுலம் வாலதியாற் சோத னித்தொண்
டாற்றமுய் லிரலெகுடா வடிகினாகூழ்த் திறைஞ்சுடியோ காதிதொண்டு
போற்றியதா முழ்பணிந்து புரியோகத் தினிதமரப் புழைக்கை நீர்தூ
யேற்றபணி கயஞ்செயர்கண் டரவம்பாங் குபசார்தத் திறைஞ்சிச் சூழ. (சசு)

இன்னபல் விலங்கினமு மிருக்கமுற் குலங்களுமவ் வெல்லை யாற்று
முன்னருமற் புதச்செயல்கண் டெலவாத வானந்த வுததி மூழ்கி
யென்னையுடை யாள்முத லிலிங்கேச னெழுந்தருளி யினிது வாழும்
தன்னிகர்மா தலமிதுவோ தகும்பணிசெ யிலவெம்மா தவர்க ளேயோ. (சஎ)

என்றுலிநாந் தன்புறமு னேகியெதி ரடிக்கடிவீழ்த் திறைஞ்சி யெம்மான்
முன்றிலரும் பணிநாளு முயல்கின் நீர் திருத்தொண்டிர் முன்னு ளென்னு
லின்னுது தரிசனப்பேற் றினுக்கியன்மா தவமென்னே வெளரிய னேனைக்
கொன்றைமூடி யானேன்று கோடலுநுஞ் சங்கமத்தின் குணமே யென்னு.

அன்புநாபற் பலபுகன்றங் கருளீர்ப்ப வுட்புகுந்தா னமுத மாண்பே
ரின்பமய சுயம்பிலிங்க லின்னருண்மத் திரநாத னெழிற்கோ லந்தன்
முன்பிலகு முறைகண்டான் முதமகோ ததிமூழ்கி முன்ன மாதி
தன்பழைய கரணமெலாந் தணந்தொழிய மணந்தசிவத் தானே யானான். (1)

சீவகுண சேட்டிதமோர் சிறிதுமிஷான் றிருமுனந்தான் செய்துலோதல்
யாவதுமோர் வரிசாய்ப்பற் றிலாததொரு தம்பமென வெதிரிற் ருழந்தா
னாவரிய சிவானந்த வுததியினுங் களாயிவரா தொன்றி வாழ்த்தான்
நேவர்பிரா னருளெடுப்பத் தினாயுடு களாயேறித் திருமு னின்றான். (2)

* கண்டு-செய்து. வசு-பசுக்கன்று.

† ஓதல்-நீங்கல்.

அருண்மேனி யமுதவொளி யழகெறிப்ப வணித்ததுகண் டண்ணு லிந்தத் திருமேனி திகழ்தரவிச் செகரமுதும் புகழ்தரநீ திவிய லிங்க வருவாகி வுதித்தெழுந்திங் கொருவாம லுலகமெலா முலவா விற்பப் பெருவாழ்வு பெறவமர்ந்த பேரருளிப் பேதையுணர் பெற்றித் தேயோ.

உளையாலு முளத்தாலு முணர்வாலு மொருநான்கி னுச்சி யாலும் [தே வளையாநின் னருட்பெருக்கெவ் வகையாலு மணுத்துணையும் வழத்தெண்ணு புளையோடு தளையோடு புன்றொழிலே துன்றிப்பலிப்புழுத்தநாயேன், களையா வன் மெனத்தெளியேன் கருதுவதோ விதிர்விதிர்க்குங் கடையேனுள்ளம். (1)

அகிலேசா சுயம்புலிங்க வமுதேசா முழுதருளம் பாநே சாவிவ் வகிலேசா யினுமளிபு ருதென தெனையுமளித் தருள்சு ரேசா முகிலேசா முடித்தாசா மூதேசா பூதேசா முன்னு ளன்னை நகிலேசாத் தியவடுக்கொ ணடநேசா படனேசா நாணூல்வாசா. (102)

என்றினையது திகள் பல வெடுத்திசைக்குந் தொடுத்திசைக்கு மிடையேயின் பந், துன்றிருக ணீர்மாரி ரொரித்திடநாத் தழுதழுப்பச் சொற்கள் சோரு முன்றிலடிச் சுடியிறைஞ்சு மொழிகுழறும் பினுத்துதிக்கு மூகமாகு மன்றகிவேவ் துற்றுளவா ராமையெவ ரளக்குந்முற் றரிதேயம்மா. (103)

இவன்செயலிங் கிதுவாக வினிதுடன்சா ரிருபுகுழாமெல்லாங் கண்டாங் குவந்தனர்பன் ருறையிறைஞ்சி யுருகினரிவ் வமுதேச னுருவங் காணுஞ் சிவந்தரவந் தருளியவிச் சேடனே விசேடகுல தெய்வ மென்பார் பவந்தெறுந் குருவென்பார் பரகதிக்கு வித்தென்பார் பரமனென்பார். (104)

பன்னாளிங் கமர்ந்துளநாம் பரிந்துபுரி யருந்தவமெய்ப் பலனோ வென்பா ரன்னோவிப் பணியரசுக் காற்றுறுகைம் மாறெம்மா லாமோ வென்பார் முன்னாளிங் குளதெனிலிம் முளரிமுழு தலாவியவெம் முற்படாதோ வின்னாகர்கோனன்பே யிவ்விலிங்க வருவாகி யெழுந்த தென்பார். (105)

அன்னோவென் புகன்றவா றமுதசுயம் பிலிங்கமிஃ தநாதி யேந முன்னாதற் கென்னதவ முற்றினமுற் படலெளிதோ ருளரி வாழ்க்கை மின்னாத குரவனருள் வியனுபதே சப்பேற்றின் மெய்ம்மை தேர்ந்த வின்னோன்வந் திலனெலிவ் விலிங்கமதி தூநமக் கின்னு மென்பார். (106)

இவ்வகைபற் பலபுகன்றங் கின்புறுமெ யன்பினமு தேசபாத திவ்வியசு ரோருகம்பன் முறையிறைஞ்சிச் சிவானந்தந் தினேத்து வாழ்ந்தா ரவ்விருடி குழாம்பணிவேந் தருதலிங்க தரிசனம்பெற் றடித்த வந்நாட் டைவருபு சங்குருவா ரம்பருவ மாயவதி சயத்தை யோர்ந்தான். (107)

வேறு .

முன்னுந் தில்லை முளரியின் மாநடங்
தன்னை நாந்தரி சிப்பத் தருந்தின
மின்ன மாவனத் தீசனைக் காட்டிற்றா
லென்னை யோவிதற் கீயுங்கைம் மாறியாம். (௫௯)

யாது நல்கினு மின்னதற் கோரணு
வாத லொப்பரி தாதவி னித்தகு
முகி னத்திம் முளரியி லீசனைப்
பாத சேவை பரிந்து புரிந்தவர். (௬௦)

ஆத ரத்தபி டேக மருச்சனை
மாத்ருற்சுவ மாகி வயக்கினர்
காத்தன் முற்றுமுன் பெற்றருள் காட்டுமா
மோத வுத்தம மோக்கமு மேற்கொள்வார். (௬௧)

என்ன மாண்பல வாசக மீதுணைத்
தன்ன வாரமு தேசனை யாசையிற்
பன்னு மாமலர் பைங்கனி யாதுகொண்
டுன்னு பூசை முறையி னுளுற்றினான். (௬௨)

என்று நந்தி யியம்ப வெதிர்தொழா
நின்ற வம்புய னும்பல்பி னேயமிக்
கொன்றி மேற்பன்ன கேச னுளுற்றிய
நன்றி டெயதை நவின்றருள் கென்றனன். (௬௩)

சனற்கு மார னுவகை தழைப்பமேன்
மனக்கு லாவுநர் தீசன் வழங்கியாங்
கினக்கு ழாங்கொ ளிருடிகள் கேண்மினி
செனக்கு ணாகர சூத னியம்புமால். (௬௪)

வேறு .

இனைய காதையி சைத்துளா ரினிது கேள்விம டுத்துளார்
வினைகள் யாவும்வி டுத்துமேல் விளைபல் போகநு கர்ச்சியார்
பனக கோவின்மு டிக்கணீள் படியி னாயுண்மி சூத்துவாழ்ந்
தனக பாதரி முற்கணே யமல யோகினி லைப்பரே. (௬௫)

சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்; திருவிருத்தம்-௭௩௬.

ஆதிசேடன் நிருப்பணிச் சருக்கம்-

அன்பேறு சேடன் மாவன மன்றேரு காதையி தோதினம்
பின்பாதி சேதிம மாதிய பின்றூத நீன்பணி பீயெர்
கும்பாபி டேகமு னாயசெய் கொன்பேசு வாமினி மேலென
நம்பாவ நாசசு போதக நந்தீச னுதர வோதுறும்.

(க)

வேறு.

தாதை மைந்தனென் றோது தபோரிதே

* போத னந்தன்' னந்தரம் போற்றுமா

நாத னெந்தை நயந்தமர் கோயில்செய்

காத லுந்து கருத்தனி தாற்றுமால்.

(உ)

பாங்கி னின்ற சுரத பதியைநீ

யோங்கு சேதிம மோது முறுப்பெலாந்

தாங்கு வானவ னுருஞ் சமழ்ப்புற

வீங்கெ மீசற் கியற்றுகென் றேவினான்.

(ங)

பின்னு மெந்தை பிரானடி யர்ச்சனை

யுன்னி யாற்றற் குழுவலன் புந்திய

வன்ன பூசைமா சாந்திகட் காம்பொரு

ளென்ன வுக்கொணர் மின்னென வேவினான்.

(ச)

உழைய ராங்கல் வுணாசிரங் கொண்டென்

றொழிவி லாவல் வுபகர ணம்மெலாங்

குழுவின் மல்கக் கொணர்தரு முன்னுவட்

செழிய புற்கொடி யாதிய சீத்தரோ.

(ஞ)

பாலு மாய்மருந் தாய தெலும்படி

,கோல முற்றுஞ் சுராதிகொன் கோக்களன்

பால ருந் வருச்சித் தருத்துபு

சாலு மெய்ப்பயன் பற்பல சார்ந்தனன்.

(த)

பளிக்கு மேனிப் பரனமு தேசனுட்

களிக்கு மப்பிர தேசங்கண் னாடிபோ

லொளிக்கு லாவிய வெப்பச் சமன்செயாத்

தெளிக்கும் போழ்தத் தினகரன் றன்கரம்.

(ன)

* போதனந்தன்-சென்ற அனந்தன்.

சிறிது மெல்லெனத் தீண்டுறக் காண்டலு
மிறை யிலிங்க முடித்தீனிருகரம் ,
பொறைசெய் வெண்குடை பொற்ப நிழற்றும் வாழ்
வுறநி னைந்துர கேசன்மு னுற்றனன்.

(அ)

அதற்கு முன்ன ரமர் தபதியங்
கிதற்கு நேரிலை யெந்தவண் டத்துமென்
பதற்கி ணங்கொரு பைம்பொன் மணிக்குல
விதத்தொ ளிச்செய்விமான நிறீஇயினன்.

(ஆ)

யாமி யத்தொ ரிலங்குபொன் மேருவிப்
பூமி யுற்றதுகொல்லெனும் பொற்பது
தேமி குத்தெழு தின்கயத் தெண்குல
நாமி கப்பொறை யாற்று நலத்தது.

(க)

ஆனந்தன் கூர்மன்முன் னையவ ரண்மியாங்
கினந்தி கழ்ந்துற வேண்டு மிடந்தொறுங்
கனந்த ரப்பொலிந் தோது கவின்மிக
மனந்த ருக்கி வகுத்துறு மாண்பது.

(கக)

பானு வான்செல் பரிசுளேர் பார்த்துமப்
பானு வொன்றிவட் பற்பல் பசுங்கதிர்ப்
பானு நின்னொளிர் பான்மையி தென்னையென்
பானு றும்பொற் கலசம் பரிப்பது.

(கஉ)

வானி ராசியு மல்லவிம் மண்ணுலா
மீானு மல்லவக் கோபுரத் தானல
வேளை யாண்டைய வென்னப்பல் லேற்றின
மேனி லைத்தெழில் செய்ய மிளிர்வது.

(கங)

ஐந்தி லிங்கத்தி னென்றதி தூலமா
முந்தி லிங்க மெனலின் முடிநிறை
யிந்த ணிந்த தெனநித் திலத்தினத்
பூந்து மொண்குடை செனைனி யொளிர்வது.

(கச)

அன்ன தற்கிரு பான்முத் தவிர்மணி
யின்னி யற்றிரண் டேழையர் சாமர
முன்னர் வீசுபு கிற்றலம் மொய்தினை
மன்னு கங்கைமின் னொரென வாய்ந்தது.

(கஊ)

மாற்று யர்ந்தவட் டாபத மாமணி
யாற்றி கழ்த்து சிவாகம யுத்தமாய்த்
தேற்றி யெங்குஞ் சிவனே பரமென
வீற்று வீற்றொளிர் விம்பங்கண் மேயது. (க௯)

ரித்தி லத்தொடை சூழ ரினாடு நவ
ரத்தி னத்தினு நாற்புறஞ் சித்திர
பத்தி மிக்கெழச் செம்பது மத்தணி
மத்தி வைத்த விதானமுள் வாய்ப்பது. (க௯)

புத்தி சற்றுமில் புன்மைய னோதுத
ரத்த தாங்கொ னவிறற்றி தோர்நதுண
ருத்த மப்புல வேர்க்கு முறுப்பெலாஞ்
சுத்த யோகருட் டோன்றவ் விமானமே. (க௯)

இனைய மான விமாண் மிலங்கமேற்
புனைக ருப்பக் கிரகம் பொலியுமவ்
வனக னைம்முக னாதவி னாற்றிசை
யினிலுங் கண்ணடி யேரிதைத் தாலென. (க௯)

நாற்பு றத்து நலநதிகழ் பித்திகை
யேற்பு றப்பளிங் காலுறுப் பியாவையு
மேற்பு தெத்தி வியன்மணிச் சாளரம்
யாப்பு றுத்தெழின் மல்க வியற்றினான். (௨௦)

வேறு.

இவ்வகையி னமுதசுயம் பிவிங்கசதா சிவார்ச்சனைக்கவ் 'வீறைவ னைந்து
தெய்வமுனோற் பனமுனிக டிருககுலத்தார் சிவசாதிச் செல்வ ராதி
சைவசிவ சமக்கார சர்வாதி காரரெனந தணரே யல்லா
லவ்விடையுட் புருதுய்விதி யார்க்குமிலாக் கருவின்முடித் தமைத்த பின்னர்.

அரணியம் புயன்மகவா னுமிவர்நாற் சாதியரென் றாணஞ்சொன்
மரபினில்வை சியவயன்றன் வத்திரோற் பவமுனிவர் மரபிலங்க
வருமறையோர் புருமருத்த மண்டபஞ்சத் திரியமனர் வணிகர் சுற்குத்
திரர்புருமா மண்டபமுன் நிகழாறு காற்பீடஞ் சேரச் செய்தான். (௨௨)

அடுக்குமா ளிகைகநினைவின் ணகடுபோழ்ந துவணைதா னமைத்த வேணி
கடுக்குமா நெழீஇசகுழ்த்து கவினமுதற் பிரகாரங் கண்டான் மேன்மேற்
'நெடுக்கும்வா னகருமிவட் டென்னுறப்பட் டேணைவைத்த தோற்ற மென்ன
யிடுக்குறுமைந்தாவாண மதில்களின்மேன்மேலுயர்கோபுரங்கண்வைத்தான்.

ஆவரண மைந்தினுமாங் காங்குபரி வாரகுல வமரர் வாழ
மாவுரண வுறையுன்பல மணிபொன்னுற் புரீஇப்பளிங்கு மணிச்சி லாதி
யாவிரிபன் னிலங்களுமொப் பமைத்தனைய குட்டிமஞ்சந் தரும்பொ னுற்றிச்
சேவினமுஞ் சிவகணமுந் திருமதிடக் டொறுந்திகழச் செறிவித் தானால். (1)

முரணிப நந்தியபி முகவாயி ரெறுமருவ முதிய செம்பொ
னாதநமா தியதிகழ்மண் டபங்கன்புரீஇ முதல்வாயி லநநந தீசா
பாதலமேற் பொன்னாலம் பாதலமே னிமிர்துசத்தம் பந்நி நீஇமா
திரமிருநான் கிலுமனைய சேவேறு கொடித்தம்பத் திறந்தா பீத்தான். (20)

அனகன்விழாக் கொண்டருளு மணிவசந்த மண்டபஞ்சி வாக மாதி
புனிததமிழ் வேதசிவ புராணதி திருமுறையைப் பூசித்தென்றுங்
கனிதருமன் பருண்முனுநீஇக் களங்கறமுற் றுணர்நானக் கணுவ லோர்பு
வனமுச்சிவப் பிரசங்கம் வயங்குறச்செய் வித்தியா மண்டபநதான். (25)

ஆயிரவிற் கானிறுவு மணிமணிமண் டபஞ்சத்தம் பாதி மேய
மாயிருமண் டபம்யாக மண்டபமா மறைநீத் மண்ட பாதி
தூயபல வங்கமெலாந் துதைத்திலங்க வமுதலிங்க சுயம்பு நாதற்
சேயமகா சிவலோக மிதுவேயென் றெடுத்தோத வியற்றி னானால். (28)

இம்முறையே மும்மையினு மெம்மையுண் மெய்ம்மையுல கெல்லா மீன்ற
வம்மையமர் செம்பொன்மணி யாலயமு மாலயன்முன் னமர ராதி
மும்மையுல கமும் வியப்ப மூதண்ட பகிரண்ட முழுதும் வாழ்த்தச்
செம்மையபல் லங்கமெலாஞ் சிறந்தோங்க நிறந்தேங்கச் செய்து மேலும். (3)

தூய்மையதாய்த் திண்ணியதாய்த் தொழிற்கினிதா யிழுக்கிலதாய்த் தொன்
னூல்செந்நிலும், வாய்மையதா யொண்மையதாய் வயங்கெழின்மாண் சிலையி
னிபமாமுகந்தோன், ருய்மயினூர்பரன்மூவர்செனாநிசண்டாநதசபரிவாரச்,
சேயமையமருமுருவத்திருவுருவோவெனவியப்பச்செய்துமேலும். (25)

அண்ணநனக் காவிடையா வருட்சத்தி டீடமுஞ்செய் தாங்குக் கண்டோர்
கண்ணடியோ மரகதமோ கருஞ்சிலையோ வன்றெனவே கழறி முற்று
மெண்ணரி தாயிறுவரையுயி தலவென்றேமறைகளிறையையோதும், வண்ண
மெனத் துணீர்துணாக்கும்வகையெவர்க்குமரி தாகுமாண்பிற் றந்தான். (30)

திருவிழாக் கொண்டருள்சோ மாக்கந்தர் மதிமெளலி சிற்ச பேசர்
கருவிழா தெமையருளுங் கணைசர்வான் பிடிசுறமின் களிக்கு நேசர்
மருவிழா விதழிமுடி வாங்கினரத் திரதேவர் முதலோர் வண்சீ
ருவிழா விருதசாம் பூநத்தா னிருமித்தாங் கொளிர்வித் தானால். (35)

* னகரம் = னதுகைநோக்கி முகாமாயிற்று ; உழ்கியென்றாயதுடோல.

இருமணியி னிருமிதஞ்செ யிருவகையிம் மூர்த்திகளுக் கெல்லாஞ் செம்பொ
னருமணியின் வருமணிக ளளப்பிலசெய் தமுதேசர்க் கைந்து சென்னிக்
சூருமணிய சுடிகைதிகழ் கோளராப் படங்கவிக்குங் கோள காதி
திருமணிய வுபவீ தத் திருவணிமு னெல்லாமுந் திருந்தச் செய்தான். (௩௨)

இப்பரிசெல் லாம்புரிந்தாங் கெதிர்தின்ற மயனுடல மிறுகப் புல்லி
யொப்பரிதாய் நீயிவண்செ யுதவியுரை யளவைகளி னுணர்த்தொ ணுதா
லெப்பெரியவருக்குமெனில்யா ன்கொலணு வெனுங்கைம்மா ரியற்ற வல்லே
னப்பரம னருள்வீடு மதற்கிணையோ வன்றோமற் றறியே னம்மா. (௩௩)

என்றுபல புகன்றிணையொன் றின்றெனினு மரபிஃதங் கே ரிப்பா
யென்றுபல பலபொருளி னிருங்குவைக ளரும்பணிமு னெல்லாந் தந்தாங்
கென்றுதழ்மா மணிப்பணிவேந் தின்புறுமெ யன்பினமு தேசன் பாதத்
தென்றுணையேகும்பாபிடேகமினிக்குகாண்டருள்கென்றிறைஞ்சிப்போந்து

முனிவர்க்கி மாகதூன் முற்றுணருஞ் சிவத்துவிச மூதக் கோர்மற்
றெனையரொடுஞ் சூழ்த்தனுளை யெழுவாய்மா ரும்பாபி டேக மீரு
மணியசிவ மகாபாக மகாசாந்தி புரியோரை மாசொன் றின்றாய்ப்
புனிதமதாய்ப் பொன்மதிமுற் புணர்சுபநோக் கணவுநலம் பொலிவ தாகி.

திரிகோணங் கேந்திரமா தியநலன்பல் பயன்மலிந்து சிறப்பத் தீக்கோண்
மருவாது துனித்துகிறை மதிநாணிச் சயித்தனைய மாசு ணேசன்
பெருகார்வத் தமுதேசன் பேணுதளிப் பூர்வதிசை பிறங்கப் போந்தாங்
கொருவாதொன் றிலஞ்சிதன்பே ருறப்புரிந்து மயனாலவ் வுயர்த டாகம். (1)

மேற்றிசைமாரக் கண்டமுனி வியன் றடமில் விரண்டிஹுக்கு மிளிர்ச்சோ பான
நாற்றிசைமா மதிலாதி நயப்புறுத்தி வியப்புறுமெய்ஞ் ஞானம் வாய்ந்து
போற்றிசையுஞ் சிவத்துவிசர் புந்திமகிழ்ந் தனவரதம் பொலிந்து வாழ
வேற்றிசைவான்றொடுகுமியெழின் மணிமாளிகைபலலாங்கியுற்றுவித்தான்.

முற்பெறவச் சகருடும்ப முதியசிவ மறையவரை முழுத்த நன்ன
ளிற் பரவு பற்பல்பொரு ளெல்லாமு நனிநிறைத்தவ் வில்லந் தோறும்
பொற்புறுமா பிரதிட்டை புரிந் தமைத்தாங் கேனையவும் புரிந்தீ செய்யு
மற்புமிரு மகிவேந்த னந்நாட்டு மகிவேந்தா மபயர் கோமான். (௩௪)

சாற்றுறுபே ரிராசுரு டாமணியென் பான்றனையித் தலத்தி னும்போந்
தாற்றுசெய லுரைத்தழையி னந்தணர்கா ளெனவிடுத்தா னவரங் கேகித்
தேற்றினர்கேட் டன்புவகை திளைப்பவளப் பரியந்தித் திரளி னோடும்
போற்றுபரி வர்க்கமெலாம் புடைசூழ மாவனத்தட் பொருக்கென்றுற்றான்.

அத்தகைய னிராசரு டாமணிபோந் தகிவேந்த னடிதாழ்ந் திந்த
வத்தமமா தலமிதுவோ வெப்புயர்வில் சிவ்புரமென் றுவகை யுள்ளம்
பொத்தநடந் தனந்தனெடும் பொன்மணியா திகழ்கழும் புனிதன் கோயி
லெத்தலமுஞ் சிவத்துவிச ரிருக்கைகளுந் தனித்தனிகண் டின்புற் றானால்.
என்னுரைக்கே னின்னருமை யெப்பெரிய புலவோர்க்கு மெடுத்துக் காட்டா
முன்னுரைக்குமரிதேநீ யுவந்துபுரி திருப்பணியி னுயர்வென் றுனின்
முன்னுரைக்கு மாறேழை முன்னுகினு முற்றுவதோ மூதக் கோயென்
றின்னுரைக்குஞ்சென்னிதனையெ திர்தழுவிப்பணியாசோரிருக்கையீந்தான்.

வேறு.

அத்தலத்தமர்ந்தர சனந்த னேடவ
ணெத்தரு செயலுங்கண் டிருப்ப வவ்விடை
மொய்த்தபல் பொருளெலா முன்கொண் டேருவா
னுய்த்துள வேவல ருவைகொண் டெற்றனர். (௪௨)

அரிசனப் பெருங்குவா லாங்கொர் பாங்காப்
புரியிடி யரிசிமாப் புலர்ந்த தாத்திரி
விரியிடி குங்குமம் வியன்மி டாக்களிற்
மெரியொரு பாங்கரிற் செறித்து வைத்தனர். (௪௩)

அலகில்பன் மிடாக்களெட் டைல மார்த்தனர்
பொலியும்*வற் சலந்நா வேண்டும் போதெலா
மிலகுதோ கனமுற யாத்திட் டாரவைக்
குலவில்பல் லுணறிநைற் தொளிர்பல் சாலையில். (௪௪)

அப்பொழு தப்பொழு தாங்கு வேண்டிபால்
பொற்புறு தயிர்மிடா னினாகள் பூரித்தா
ரொப்பறு சுகந்தமெட் டிலுஞ் சூழ்பசுத்
திப்பிய ரெய்க்குட மனேகஞ் சேர்த்தனர். (௪௫)

நெக்கெழ வின்சுவை நிரிருந் தைவிக
முக்கனித் தொகுதிபன் மூரி வெற்பின்வான்
மிக்கெழச் செறித்தன ரேனை மேதகு
மெக்கனிக் குவாலுமங் கெய்த வைத்தனர். (௪௬)

மதுக்குடம் பற்பல மலிபல் லாயிர
முதுக்கழை ரசகண்ட முழுத்த சர்க்கரைப்
பொதிக்குல மனேகமுப் புடையி லாங்கலிக்
கதிர்க்குலை கோடிமேற் கவினச் சேர்த்தனர். (௪௭)

திணியகாழ் நறுங்குற றெரிஞ்சு தேங்கமழ்
தணியபூத் தேய்வைப்போற் றசும்ப னேகமாங்
கெணியவில் வாகியின் வடித்தி மோதக
மணிகட மளப்பில வாக்கி வைத்தனர்.

(சஅ)

பன்னிறப் பல்வகைப் பளகில் சாலிக
ளென்னவு மனேகவெற் றெனக்கு வித்தனர்
தன்னிக ரின்னியற் றூய தண்டே
மன்னவற் றெண்மடங் கதிக மீட்டினார்.

(சக)

வாடக வொவ்வொரு வகையு மாசுதீர்த்
தாடக மாடமுர்க் கருதி லாது
பீடகத் தானியம் பிறங்கு பற்பல
*நீடக மெனநிலை நிறைத்த மைத்தனர்.

(சௌ)

வில்லுவம் பாடலம் பலாசம் வேணுமா
சொல்லுதும் பரஞ்சுமி யித்தி தூர்வையம்
புல்லா சால்பலாப் போற்று சந்தன
மொல்லெவள் ளெருக்குநா யுருவி மூவைதும்.

(சூக)

திக்குருங் காலியே தேவ தாருவே
யகருவா மலகஞ்செஞ் சந்த னுதிய
பகர்ச்சித் தெலாநதனித் தனிபற் பல்கிரி
வகையெனத் துணித்தவண் மலிவித் தாரரோ.

(சூஉ)

மலிபசுத் தருப்பைகண் மரபிற் கொய்து கொய்து
தலகில்பன் முடிக்கொணர்ந் தாங்குப் ஷபம்மணி
மலையென வுயர்த்தினர் வகைபற் பன்னவ
கலசமுன் னடுக்கினர் கணக்கி லாதன.

(சூஊ)

ஆறிவரும் பொன்னினால் வெள்ளி யாதுயாற்
சிறியன பெரியபஃ நிறத்த பாசன
மிறைசுவ யாகபூ சாதிக் கேய்வகை
யறிமய னிருமித்தாங் களிப்பச் சேர்த்தனர்.

(சூச)

கூலிரம் வாரிசங் குமுதங் கொன்றையிற்
தீவாஞ் செங்கழு நீர்முற் சீரிய
பூவின மீனினம் புவன கூர்மமுன்
ஹவன பொன்மணி யால மைத்தனர்.

(சூஊ)

சூதபத் திரங்கண்மும் மூன்றிற் சொல்லுப
வீதபத் திகண்முடி விளங்கு கூர்ச்சங்க
*ளாதபத் திறத்தேங் காய்க ளாதிய
பூதபத் தியின்மணி பொன்னிற் சேர்த்தனர்.

(௫௬)

பொன்னினும் பட்டினும் பொருவி லாமணி
தன்னினுங் கவிகைவெண் சாழ ராதிகண்
மின்னுமிழ் சுருட்டியா லவட்டம் வீசன
முன்னிவை யளப்பில முற்றி னார்களால்.

(௫௭)

விலைசெல்காற் பாசமெல் வாசம் வீற்றுவீற்*
றலகில்பன் னிறத்தபட் டாட காம்பரங்
குலவுமொங் வேர்வகை கோடி கோடியாக்
கலைகளி னளவுருக் கலைக ளார்த்தனர்.

(௫௮)

மதிப்பரும் வின்னவ மணிக்கு வால்பல
கதிர்த்தெழு வனகண கக்கு வால்பல
நிதித்தொகை பற்பல நிமிர்த ரக்கொண
விதிர்ப்புற வளகையு மிகக்கு வித்தனர்.

(௫௯)

வேறு.

கற்பமுறை யமைத்துவடித் தெடுத்துத் தூய கமழ்தருசீ தளவிரைப்பூங் கல
வை சேர்த்துப், பொற்புறவாய் துத்துகிலி னிறுகச் சூழ்ந்த பூரிதவெண் டிரு
நீற்றுப் புனைபொற் கும்பம், பற்பலசேர்த் தனர்நானங் குங்கு ம்ப்புப் பாளி
தங்கோ ரோசனைவெண் பசங்கூர் பூரம், விற்பெறுதண் புழுகுமுத லளப்பி
லாத விரைவருக்க நிரைநிரையா விளங்கச் சேர்த்தார்.

(௬௦)

விரைகமழு நலுந்துபம் விரித் சாங்கம் விரவுமுபூம் பொடியேல விதந்தக்
கோலம், வரமிசுசா திக்காய்பத் திரில வங்கம் வான்மிளகு முதல்வாச
வருக்க மெல்லாம், பெருகநிரைத் தனர்யாகத் திரவியங்கள் பெட்புறவொங்
வொன்றாகப் பேணி யாராய்ந், தரியவெலா மிகச்சுலப மாக வாங்கணளப்
பரிதாம் படிநிறைய வமைத்துப் பின்னும்.

(௬௧)

அரம்பைநெடுங் குருத்தலரும் பருவங் வாய்ப்பவரிந்துகமை சுமையாக வனே
கஞ் சேர்த்தார், வரம்பிலகாய் வகைமூல வகைக ணை வல்லிபழுக் காய்வகை
கண் டுற்றுஞ் சேர்த்தார், விரும்புதளிர் வகைதுவர்ப்பு ருகத்த தொக்கின்
விதமிருத்தி கைவகைவா லுகவி தங்க, ணிரம்புசிவ தீர்த்தவகைப் பொற்கு
டங்க ணிகழ்த்து ரிவை முதல்யாவு நிறையச் சேர்த்தார்.

(௬௨)

* சூரியகிரணம் போலும் ஒளியைச் செய்யுந் தேங்காய்.

இவ்வகையே வலர்வேண்டும் பொருளெ லாமல் வெல்லையெலாஞ் செறிதரச்
சேர்த் திடுங்காற் சேட, னவ்வமுத விங்கேசற் குளநி ரம்ப வருண்மேனி
குளிர்தரமா வபிடே காதி, திவ்வியபூ சனைபுரிந்து மேற்றொ டங்குஞ் திருத்
தகுமா கும்பாபி டேகச் செய்கை, யெவ்வமுற தியலுறக்கொண் டருன்க
வெண்ண வேத்திறைஞ்சி வேண்டிபுமே விதனைச் செய்யும். (சு௬)

சிவத்துவிசர் முகமாக மயனைக் கொண்டு திருந்நிரண்டாம் பிரகாரத் தீசா
னத்தி, னவத்தகுமா குண்டடங்கன் வேதி காதி நாலிருமங் கலத்தசா யுதங்க
ணுட்டி, நிவத்தகுநாற் றுவாரங்கூர் மாத னாதி நீடுறு மேல் விமானமே நிக
ழ்வி தான, முவத்தகுபல் லுறுப்பெலா மணிபொ னாற்கொண் டொளிர்
யாக சாலைகளாங் குளுந் று விப்பான். (சு௭)

ஒருகோட்டி முதிர்வேழ மலகில் கோட்டி மிருகோட்டி வான்பிடியோ டிலாவி
யாருந், திருகோட்டி மாறுமுகங் கண்டுட் கோட்டங் தீர்வருண் மதவேழம்
வேதன் சென்னி, யருகோட்டி வண்கைவடு கேசன் மற்று மருக்கண்முதற்
சண்டச னந்த மாக, வருகோட்டி பரிவாரர் விமான மாதி வகைக்கெல்லாந்
தனித்தனிமா மகப்பொற் சாலை. (சு௮)

அருண்மலரும் பிரகநா யகியெய் மன்னை யமுதேச னிர்நவருக்கு மருமை
வாய்ப்பத், திருமலரும் பிரதான யாக சாலை திகழ்தரச்செய் வித்தரம்பை
கழைதிண் பூக, மருமலரும் ப்ெருடை பொன் னரிய மாலை வளரொளிப்
பன் மணிமலை மணிப்பொற் குச்ச, முருமலருந் தோரணமுன் னணிக
ளெல்லா மொப்புயர்வி லாவகையாக கொளிர்வித் தானால். (சு௯)

இன்னனபற் பலமுன்ன ரண்மய வேண்டு மிருந்தொழில்க டிருத்தநயந்
தெல்லாஞ் செய்தாங், குன்னிரிக மாகமமூன் னேதிக் கைவந் துறுமனுப்பா
வனைசெயறத் திரமுன் னேர்த்து, சொன்னமர பங்ககீ, னாதி குற்றந் தோயாம
லகம்புறமுந் துயோ ராகி, மன்னுசபத் தினிகசிவத் துவிசர் நான்கும் வாய்ந்
தவரை யாய்த்து தெரிஇ மரபிற் போற்றி. (சு௧௦)

சிவமாகும் பெருவாழ்வு பெற்று வாழுஞ் சிவத்துவிச மகத்துவமான் செல்
வர் காலிப், பலமாகந் தவமாகும் பாபி டேக பரமமகா சாநதி செய்யுப் பணி
மேற் கொண்டே, னவமாவ தணுவுமுற வண்ண மன்ன தாற்றியரும் புய
னெனக்கு மளிப்ப தும்பா, னவமாவ தன்றிதுமேற் கொண்டு நீரே நடத்தி
முடித் தருள்கவென நமந்து பின்னர். (சு௧௧)

அத்தகைய சிவத்துவிசர் தமையெய் பெம்மா னமுதேசன் பெரியநா யகி
யைங் கையோன், சத்திதரன் முதலானோர் வேள்வித் கெல்லாந் தனித்தனி
யே நவநவமாச் சாருங் குண்ட, மெத்தொகையத் தொகையமல போத
கேச ரிருத்துவொடு சாதகரென் றெண்ணி யின்னா, ரித்தகுருண் டத்தோ
மம் புரிக வெண்ண வெல்லையுற ரியமித்தா னிரும்பை வேந்தன். (சு௧௨)

அங்கதன்மே லங்கதவேந் துரைக்கி சைந்தாங் கருத்திமிகு குருத்துவப்போ
திகா ரச்சீர்ப், புங்கவர்தாஞ் செய்விக்கு மிஹைவ னுமப் புயங்கபதி யிடைராச
வனு ன்னை புணுந், துங்கவினைமுறைமையிற்செய்தந்நாண் முன்னாந் தொ
டங்குபுசென் மாணரிதித் தொகைகண் முற்றும்,பங்குபதி னென்றாகப் பரப்
பித் தூய்மை பணுஞ்செயலாந் சனபூசை பாங்கிற் செய்தார். (எடு)

பின்னூரிய பிராமணர்த மனுஞ்னை பெற்றார் பெருகுதி தக்கிணைமுன்
பேணி யீந்தா, தன்னையரு ளமுதேசர் தமைமெ யன்பர ல்பிடேகா திகணி
கழ வருச்சித் தேத்தி, யுன்னுதிரு வருள்வேண்டி யனுஞ்னை பெற்றார்குறு
செயலெல் லாமிடையு ரென்று மின்றி, மன்னிமுடி வுறவேண்டி விக்கினை
சன் மலரடிக்கு மாபூசை வயங்க வாற்றி. (எக)

நெந்துபராய்ப்போத்தமுதநாதரைச்சந்தியின்மகாசங்கற்பரிகழ்த்தி வாத்து,
சாந்திபிர வேசபலி கிராமசாந்தி சாற்றிரட்சோக் கனஞ்சீவ தயையீக்கூர்த்,
தேர்த்துளபூ சினிக்காய்முன் னாவ கொண்டு செய்துளம்புன் முதனிரைத்
தான் றிரட்டு லங்க, ளார்ந்துதிருக் கோயிலிட மெங்கு மல்கி யமர்சருகோ
ரிவாசமுறை யாற்றி னாரால். (எஉ)

அனந்தரம்பூ ருவபுண்ணி யாகவாச னஞ்செய்தரு மறையாக மாதியாய்ந்த,
கனந்தருவிப் பிரவுண்டிமரபிற் செய்தார் கவினுறவுத்தரபுண்ணி யாகங் கண்
டார், தனந்தருமா கிருகமகம் புரிந்தார் சங்கி தாவோமந்திசாவோமஞ் சாந்தி
யோமம், வனந்தருமா வருணிறையு மூர்த்தி யோம மல்தரவாங்காங்குவிதி
வயங்கச் செய்தார். (எங)

வேறு.

இருசேய்க் கொருதாயெம் மமுதேசன் விழைசண் டசனில ருற்சவங்கொண்
டெழுந்தருண்மூர்த் திகளை, வருதேச திரிகுல வத்திரமா தேவை மலியுமபி
டேகாதி வயங்குறப்பு சித்தாங், கொருவாவென் விடையாதி களிலாரோ
கணிப்பித் தொளிர்வீதி விழவுறச்செய் துடன்போந்து வில்வத், தருமூலத்
தெழுந்தருள்வித் துறுமரபி லணைய தருமூல மிருத்திகைபொற் றட்டதனிற்
கவர்த்தே. (எச)

மாற்றுயர்பீ தாம்பரமேல் வயங்கவிரித் தணைய மண்கவர்த வண்கனக பாத்
திரத்தை மரபி, னேற்றிவர்பாங் கமரந்தருளு மமுதேசா தியரோ டெழுந்
தருள்வித் தாலயம்புக் கெழில்யாக சாலைப், பாற்றிகழச் சோமகட தாபன
முன் னிகழப் பாலிகைபூ சனைபுரிந்தப் பாவனமிர்த் திகையை, வீற்றுமீற்
முளபாலி கையினிதீஇ யான்பால் விராயபல தானியங்கண் மீது தெளித்
தமைத்தார். (எடு)

அவிர்தருநிவ் வகைமிருச்சங் கிரகணத்தோ டங்கு ரார்ப்பணஞ்செய்தனைய சிவத் துவிசொலா மன்பா, லிவிர்தருபொன் ஞாணிரட்சா பந்தனங்கைக் கொண்டாங் கெமதிறைவ னமுதசுயம் பிலிங்கேச னிமய, நவிரம்வளூரணை சேய்மு னெவர்க்கு முயர் செம்பொன் ஞாண்காப்பு யாப்புமுறை புரிந்தபி டே காதி, திவியபிர சன்னபூ சனைபுரிந்தாங் கணைய தேவேசன் முதலா னோர் திருத்தகுசந் ந்தியில். (எசு)

தூயதுகி லான்வடித்து மணங்கல்பல தொகுத்த தூநீர்பூ ரித்துளபொற் குடங்கள்பிர தான, மேயவருத் தனியட்ட வித்தியே சாதி விதமுறத்தா பனம்புரிந்தாங் கழுசேச விபுவை, யேயதனிச் சுயம்பிலிங்க விம்பநின்றிக் கும்பத் தெந்நையே வந்தருன்கென் றிரந்திரந்து சின்னா, ளாயிதனி லமர்ந் தெளியே மட்டபந்த னந்தா னமைச்சபின்மீண் டெழுந்தருளியமர்ந்தருந் க வண்ணல். (எஃ)

ஒருவாத தனியமுத லிங்கவுரு விதுநா மொருவரிதென் றமர்ந்தருளேல் பொற்குடமீ துனது, திருமேனி மலர்சிகைபொற் றேங்காய்மா, விலைகூழ். செறிதூலா தியவேளைத் திருவுறுப்பாத் திகழ்வ, வருணீந் குளிர்துமண் றிறைந்துபூ ரிதமா யமர்திருத்தந் திருத்தகுடட் டகத்திலிடுவான் றுமே, பெருமானே திருமானேர் வருமானேர் பாகப் பெம்மானே யம்மானேந் தியகரத்தெம் பிரானே. (எஃ)

வேண்டுவார் வேண்டுவதே யருளுமது தொழிலென் விபவமெடுத் திருஞ் சுருதி விரிப்பதையுன் றனையே, யாண்டருளு மண்ணலோ வண்ணலோ வெனவே யடுத்தெத்தாங் கிரப்புமொழி யளப்பில் சொற் றழைக்கு, மாண் டருமந் திரங்கெனெட் தோதிரியா சாதி மரபினிற்செய் தனையகுடத் தாவா கித் தேனை, யேண்டருபொற் குடங்குளினுங் கவரவர்தூ தனமா யேயந்தரு ள வம்முறையா வாகனமுன் னியற்றி. (எஃ)

அருளுருவா யமர்ந்தருளெம் பெருமானே யுருகு மன்புருவாய் நின்றிரந்து வேண்டியவிர் குடத்தின், வருதன்முனந் தெரிதலெனப் பரிதலினுல் வயக் கி மற்றனைய பொற்றசும்லப யருச்சித்தாங் கேனை, யொருலில்லகடங் களும் பூசித் துடண்யாத்தி ராதி யுயர்தானம் புரிந்துதனித் தனியுட்டி ணீட, சிவ மேலச் சிவத்துவிச ருயிர்மேலும் வகித்துச் செல்லடிமே லடிதுவன்றமெல்ல நடக் கின்றார். (அஃ)

முத்தாரா விருதமுழுக் குடைகள்சா மரங்கண் மூரிவிடைக் கொடியாதி வரிசையெலா மொப்ப, வித்தார மாகதர்வந் தியர்குதர் வீர மேதகுமங் கலம்புகழ்கள் விதந்தெடுத்துப் பாடப், புத்தேளிர் கற்பகப்பூ மாரினி பொ ழியப் பூதேவ ரக்கதைது யாசிமொழி புகலச், சுத்தோத கம்பனிநீர் பஃர நறுந் தோயஞ் சுவணமணி சாலிபொரி பூமழைமுன் றூர்ப்ப. (அஃ)

வேதியர்கள் சிலரொதிரட் டாங்கமுற வீழ்ந்து வீழ்ந்திறைஞ்சிப் பின்காட்டா விதஞ்செலச்சிற் சிலவர், மாதகுதேங் காய்சிதறப் பக்குவஞ்செய் முர்க்க வர்க்கமது வர்க்கந்ஹம் பாணகந்து நீர்மோர், மேதகிள நீர்வருக்க வேதனம்பல்கனிகள் விழைபசுப்பால் பாயசந்தாம் பூலமுக் வாச, மாதியன வளப்பிலை வடித்ததித்து ற்வேதித் தாதிசைவ குலமறையோ ரணிமைவிடா தொழுக.

இருபாறு * மிருமறைக ளெடுத்திசைப்பார் போற்ற வெதிர்த்து பல்மறையோர் சுவத்திகளாப் கிளைப்ப, வெருவாம லெப்பாறுஞ் சிவாகமங்கண் முழங்க வருத்தியுமா நமகசம் கந்களினி தோங்குப், பெருவாழ்வு தருபஞ்சாக் கரசுடங்க பஞ்சப் பிரமசங்கி தாமனுக்கண் ருதலாய பெருகத், திருவாருஞ் சிவநாம கீர்த்தனங்கள் பொலியத் திருந்திசையா ருருத்திரவீ ளைதியிசை மலிய.

(அங்.)

மாமுனிவர் போற்றெடுப்பப் பன்னியர்கள் வாழ்த்த மனங்ககிந்து நெக்குரு குத் தக்கதிருத் தொண்டர், தாமருவி விழிபொழிந்து சார்ந்துவர வேனைச் சூற்றரிய பற்பலவுந் தழைத்துவர வெல்லா, மேமுறக்கண் டிதுவன்றோ யானசெய்தவப். பேறென் றெய்யாத வானந்த மெய்வாழ்வு திளைத்தே, துமுனிவர் போற்றுபதஞ் சல்யாமெ யனத்தன் ரெட்டாந்துவர விராசரு டாமணிபின் ரெட்டா.

(அச.)

கண்டவாநிற் கின்றவார்க ளென்றுரைப்ப மெல்லக் காததிர்த்தி னசையுமறி வரிதாகிக் கவின, மண்டமலர் பரப்புதிருப் பாவாடை மேற்றம் மலாடிவைத் தொருங்கேகி மகாயாக சாலைத், தண்டருபச் சிமவாயி லபிமுகமாப் போந்தத் தசும்பினங்கள் வீற்றிருப்பத் தனித்தனியாங் கமைத்த, வெண்டருவே திகைகடமிற் சென்னியினின் றெடுத்தாந் கிருத்திங்வே தனமுதல வினிது புரீஇ மகிழ்ந்தார்.

(அரு.)

பரிவார கல்கமொரோர் மகச்சாலை தோறும் பண்புறவாந் காங்குநீஇப் பூசனையோ மாகி, மரபோடாந் நியதொடங்கி நிகழ்காலந் தோறம் மகச்சாலை யிடைப்புண்ணி யாகவாசனமான், றருசீரைங் கலியபு சனைமுனஞ்செய்தம் பொற்றசும்புகளி னமர்ந்தருளம் பூர்த்திகளுக் கெல்லா, மருளா வபிடே கம் பாவனையிற் புரிவா ரரணிமத னாங்கிவிதி திகழ்வெடுத்த மைம்பார்.

அன்னதனி வன்னியினைப் பிரதன குண்டத் தாருறைதா பணம்புரிந்தா ரதினின்னு மெடுத்தே, பின்னுளவே னையகுண்டங் களிலுந்தா பித்தார் பிறங்குவரி சைக்கிரமப் படியோமச் செயல்கள், பன்னரிய வித்தார மாக் மலி சமித்தின் பகுதிகன்சுத் தான்னநிறை யவிசுகோ கிருத, முன்னுபல கோக்கடரு சுத்தநிறை துத்த முதிர்கவைய வதியாடைத் ததிதாலி லாடம்.

* இருமறை-ஆரியவேதம், தமிழ்வேதம்.

திலமதுவா னெல்லெவைநீ வாரநிறை சாலித் திரள்வகையக் கதைசாமை துனைமூங்கி லரிசி, யிலகுமவல் சீத்துமா முர்க்கமா மாட மிராசமா டஞ்சண கங் கோதுமையா டகமுற், குலவுறுதா னியவகைபல் கரும்புசருக் கணியின் குளநீலோற் பலங்கமுநீர் குமுதாதி மூல, நலகருணை பலவள்ளி சகுடாதி பூலா நறுங்கிழங்கு முதலான கிழங்கின்வகை யெல்லாம். (௮௮)

மாதுளா ன ரங்கமரம் பாதியொன்றென் றினும்பல் வகையறுங் கனிகண் முதிர் வருக்கைநறுங் கனிகள், சூதநறுங் கனிகள்கொடி முந்திரிகற் குரஞ் சுவண்லகு சீதிவகை தூயரச கண்ட, மோதனநற் பாகநூற் புலவந்துளித் தோர்ந்தோர்ந் துஞற்றுவயல் வருக்கவகை யுலப்பிலன வெல்லா, மோதகமா டாபுபஞ் குபபூ ரணமே முதிர்சுவைநா னுகோணஞ் சட்குலியே *முர்க்கம்.

பாயசமென் னுண்டைமனோ கரநெய்யை நிரட்டுப் பாணிறைசந் திராபூபங் கனூபுப முதலா, மேயவளப் பரும்வகைய பண்ணியங்க னெல்லாம் ஓவட்டி வே ரிலாமிச்சம் வேர்ப்பனிநீர் புழுகு, தூயசுகோ ரோசனைஞங் குமப்பூக்கத் தூரி தூநறுங்கர்ப் பூராதி கத்தூரி மஞ்சள், பாயநறுங் குங்குலியஞ் சடர் மஞ்சி மட்டிப் பால்கோட்ட நெரியரிசிப் பான்முநீர்ப் பச்சை. (௯௦)

லைநறுஞ் சாதிக்காய் பத்திரிதக் கோல மிலவங்கம் வான்மிளகு முதல்வாச மெல்லாஞ், சாலந்தை தாம்பூல முகவாசஞ் சீந்தித் தண்கொடிவெற் நிலைக் கொடிமுன் னுயநறுங் கொடிக, ணீலமலர் கல்லாரந் துவயபது மாதிரி நீர்ப்பூ மந் தாரம்பா டலக்கன்னி காரங், கோலநறும் புன்னாகம் பாரிசா தம்பூங் கொன்றைநிபஞ் செருந்திமகிழ் கூவிளஞ்சண் பகமே. (௯௧)

பன்னிகா டியஞ்சுவே தார்க்கங்கே தகைதண் பலாசுருரா வடம்புதுணு பலா வலரி நறவம், வன்னிதாத் திரிவிசுடி நாநகஞ் செச்சை மாவிவிங்கை குருந் துவிளா மாநாவன் மருது, பொன்னினு விரைகிளுவை சந்துமுதற் கோட் டிப் புவகைமென் றளிர்வகைகள் புனிதவலம் புரியே, துன்னுநறுஞ் செவ் வந்தி கொக்கிறகு பச்சை தும்பைமருக் கொழுந்துசிவ கயன்னைதகதிர்த் துள [பம. (௯௨)

முதலாய் நலப்பூமா தவியமயிலை மல்லி முல்லநறுஞ் சம்பங்கி சாதிமுதற் கொடிப்பூ, விதமாதிரி பற்பலவுஞ்* சண்ணவதி யென்ன விளம்பளவின் மேலுநனி மிக்கதிர வியமற், புதமாக மனுமுறையா குதிசெய்தீற் றினிற் றும் பூலமுக வாசமுதிர் புதியநறுந் தேங்காய், பதமாரின் சுவைக்கனிக டுகுலமுத லாய பட்டினம்பொற் பூலிசுடி பலமுதற்பல் பொருள்கள். (௯௩)

* முர்க்கம் ஈண்டு நிலைதருகமாப்பக்குவஞ்செய்யப்பெற்றது.

* சண்ணவதி=தொண்ணூற்றாய்.

இனியசுகோ கிருதமுதற் சுருக்கினிறைத் ததன்மே லீருஞ்சுருவ மூடியெ
டுத் தெழுதுமனு வெடுத்தே, பனிவனிக்ண முற்றுமே லெழுந்துவலஞ்
சுழித்துண் பாரித்த நிறையுணவின் பான்மையுணர்த் தேப்ப, நனிபுரித
லெனவொலிப்ப வின்னியங்க ளொருங்கே நான்மெழமா பூரண குஞ்செய்து
நயந்தாங், கனக்கட நவாசவமு தேசர்முத லோரை யவாவர்தங் கடங்களிற்
புனை யாற்று கிற்பார். (கூச)

மணங்கமழுந் தூபந்து நெய்த்தீபங் கோட்டி மலிகவைப்பால் வருக்கவோ த
னமாத்ரி யூட்டி, வணங்கவைபின் னருநீட்டி மாதீப நீட்டி மலிநாளுண்
குபசராம் வயங்குவழி பாட்டின், குணங்கனிமெ யன்பின்மனுக் கிரியாதி
கூட்டிக் குலமறைசொ றிரிசுபன்னங் கொன்றைமுதற் குட்டிக், கணங்கு
முநா மாவளிநா வெடுத்தினிதி லுட்டிக் கர்ப்பூர மாதீபங் குடிவையை காட்டி.

அனந்தரீமஞ் சலிசிரமே லினந்தரநேர் நின்றாக் காரியமுஞ் செந்தமிழு மாய
பர னுவந்த்; கணந்தருமா ரியவேத மின்சுவைமா துரிய கவின் றருஞ் ரியவேத
மிரண்டுமெடுத்தோதி, யினந்தருமா தெரிசனத்தின் பெரும்பேறு பெற்றாங்
கெதிர்திற்பா ரெவர்க்குமிரும் புகிபிர சாத, தனந்தருவர் தினந்தொறுமிவ்
வகையிருகா லமுதுவல் சாற்றுபு சனைபுரிந்து போற்றுவருண் மகிழ்வார். (கூச)

இத்தகையின் மகாயாக பூசனைநா டொறுஞ்செய் திடையிடைநூ தனவிம்ப
நயனேனம் லனமே, சுத்தசல நிவாசநகர்ப் * பதக்கணந்தா னியமேற் றேய்
வாச்ஞ் சயனாரோ கணமாத்ரி புரிவார், பொத்தசலம் புரியட்ட பந்தனபூ சனை
மன் புரீஇவிம்ப குத்திரவீட் சணநேர்வா லுக்கமே, ரத்தினமா நியாசமே
யத்திரதா பனமே நாலிருபந் தனமேலுஞ் சுவணபந்த னுதி. (கூச)

வந்த லேபனமே தைலாப்பி யங்க நலிற்றுறுமத் தகசெபமே விம்பால
யாதி, யவிர்த்ருசஞ் சோதனமே விம்பசுத்து யாதி யவைபுரிவார் புயியுமு
னுனித்தசுப தினத்தி, லுவமனிலா விம்பரட்டா பந்தனஞ்செய் துவப்பா
ருரைபரிசா குத்திரியா சார்ச்சனைசெய் தெழுவார், திவிமகா பூரண குதிகன்
பூ சனையாத் திராதான மகாதான மாத்ரிபுரீஇச் சிறப்பார். (கூச)

பின்புசிவத் துவச்சிவா சாரியர்க் டாமே பிறங்குமமு தேசகட முதற்கடங்க
னெல்லா, மன்புறறை தரவுட்டி ணீட்சிர மேற்கொண் டாலயஞ்சூழ் பதக்
கணந்தம் மடியுரிஞ்ச வடிபேர்த், தின்புமலி தரப்புதுப்பும் பாலாடையிடை
வைத் தியங்கியிணைக் கவிகைகிரை கடங்களின்மே லிலக, முன்புலருங்கானி
கழ்ந்த வுபசாரத் தெண்கான் முதிர்ந்தருபற் பலவகைய வுபசார மொய்ப்ப.

ஆர்வமிக வுடலசையா வழகுமிகத் திருக்கோயிற்
பூர்வநிசை தனிற்றிகழ்கோ புரவாயி னெறிப்புருந்து
நேர்வருமக் கடங்கடமை நிகழ்த்துமுறை யாங்காங்குத்
தார்வளவ விற்பகுல சமீபமுறத் தாபித்தார். (க௦௦)

அஃதிகமார் சாதகும்பத் தவிர்கும்பங் களினைமு
யந்திரமா மயமுர்த்தி மானவிம்பங் களிற்பிரம
யந்திரமார்த் கத் திசய நளினமுநீஇ வீற்றிருப்பத்
தந்திரமா மனுவினியா சம்புநீஇ யன்புருவாய். (க௦௧)

இரந்திரந்தி யாசகமுத் தினாகாட்டி யினிதேத்தி,
நிரந்தரசா நித்தியமா நிலையுறவந் நிறைகும்ப
* துரந்திர குரந்தனின்மேற் றாக்கியெடுத் தாக்கமொடு
வரந்தருமா கும்பாபி டேகமுறை வயக்கினார். (க௦௨)

பதஞ்சலியா தாங்காங்குப் படர்ந்துபடர்ந் துவகைமிகும்
பதஞ்சலியாம் பணிலேவந்து பார்வைகளி கூர்வகையன்
பிதஞ்சலியா நிமிர்ந்துளநின் றிருமதகிற் பெருகியெழு
விதஞ்சலியா யாசகமா வெனக்குவித்து விரித்திருகை. (க௦௩)

எதிர்தொழுதின புறவபய னிராசகு டாமணிலேந்
ததிமகிழ்வுந் றுடன்சார வருதேச னுமையாதி
பதிவொளர்ப்பல் விம்பாதி புத்தேளிர் தமக்கெல்லாங்
கதிதருகும் பாபிடே கம்முழுதும் புரிந்துவந்தார். (க௦௪)

ஆங்குடனே நவவாச மணிர்தருச்சித் தழு தருத்திப்
பாங்குறுபா ளிததீபம் பணிமாறப் பணியெவர்க்குந்
தேங்கொளியெண் டிருநீறு திருப்பாதோ தகமளித்தா
ரோங்குறுமித் திருப்பணிமுற் றுஞ்ஞ்றுவித்த வொருசேடன். (க௦௫)

உடனேயச் சிவமறையோ ருவந்துமகா வபிடேகந்
தொடர்பாய பொருளயுத நியுதமெனுந் தொகைபெருகத்
திடனோடு செயவளித்துச் செய்வித்தாங் கவர்முரியு
மடனோடு மாபூசா வகைகண்டு வகைகூர்ந்தான். (க௦௬)

அப்பெரிய சிவத்துவிச ரனைவரையு மவர் * வசதி
யிற்பிரிய முறநுகர்வித் திருந்தளியிற் நிருந்தவழைத்
தொப்பரிய பெருவாழ்விங் குவந்தளித்தீ ருமக்கெளியே
னெப்பெரிய வகையெல்லா மீந்தாலு மெதிராமோ. (க௭)

நகர்வரிய பேருதவி நீர்செய்தீர் நுமக்கேழை
பகர்வரிய தென்னினுநூல் பகர்முறையேற் றருள்கவெனாப்
புகர்வரிய சந்தன தாம் பூலாதி மேலோரு
மிகவரிய கண்டிகைமா ணிழைசுவணம் பரவகைகள். (க௮)

பற்பலமுற் கிரியாரம் பத்தளித்த தன்றியுமே
லற்பமல வாயிரமா யிரமாக வள்ளியள்ளிப்
பொற்புறுதக் கிணைகணனி புனிதமுற வினிதளித்தான்
பிற்பாவி யவநிறைந்த பெருத்திருக்கூட் டம்பணிந்தான். (க௯)

முற்றினமே முதலாக மூதகுசீ ரருணூலோர்
தற்றவருக் கற்றசிவ னருள்பெருகு சிவதீக்கை
பெற்றரன்பூ சனையினிமை பெறுவேத சிவவணமு
ஹற்றமகே சுரபூசை யுத்தமலிப் பிரவுண்டி. (க௧௦)

முதலியபல் வகைரிதமு முறைமையிற்செய் வித்துவந்த
வதனிலுமும் மடிபெருக வந்நாட்செய் வித்தனையோர்க்
கிதமலிதக் கிணையாதி யினிதளித்தா னேனையபல்
விதமலிபற் பலர்க்குமவர் விழைவினுமே தகவளித்தான். (க௧௧)

இவ்வகையே கும்பாபி டேகதினத் தெனையவெலா
மெவ்வமறப் புரிந்தன்றே யிபமுகன்சே யிறையிறைவி
யைவருஞ்சண் டசனோ டவனியுயப் பவனிவரு
திவ்வியநன் மகோற்சலம்பல் சீர்பெருகச் செய்வித்தான். (க௧௨)

வழிநாளுங் கலியாண மகோற்சவஞ்செய் வித்தன்பின்
மொழிநூன சிவத்துவிச மோதசிவா சிரியர்குழாஞ்
செழிநீறு கண்டிகைமுற் சிவவேட மினிதிலங்க
விழிநேர்கண் டவருருக மிளிர்மணிப்பொற் சிவிகைகளில். (க௧௩)

வீற்றிருந்து நகர்வலஞ்செய்மேதகைய வுற்சவமும்
போற்றுமுறை மையிற்புரிந்தப் போதசிவத் துவிசர்தின
மாற்றியன்மண் டலநியம வபிடேகார்ச் சனையாதி
கேற்றபொருள் பலநாளு மினிதளித்து நடத்துகிற்பான். (க௧௪)

* வசதி=வாசஸ்தானம்.

† இனிமைபெறுவேதம்=தமிழ்வேதம்.

இவ்வியல்பி னாடொறுமவ் விதையமுத சுயம்பிவிங்க
மைவருமா மணிமிடற்றெம் மாதேவன் மாதேவிக்
கெவ்வரிய பொருள்களுங்கொண் டிருமூன்று காலநிகழ்
திவ்வியபூ சனையென்றுத் திகழ்வுறுமா நியமித்தான். (௧௧௫)

நித்தியநை மித்திககா மியமெனநூ னிகழ்த்துமிய
லுத்தமபூ சனையகைக ளொருவாது தினம்வாரம்
பத்திரிதை பக்கமதி பரவுவரு டோற்சுவமுன்
னெத்துணையுஞ் சிறப்பநடந் தியலுறுமா நியமித்தான். (௧௧௬)

எல்லாமு மெந்நாளு மிடைதளரா தியலுறுமா
வில்லாரு நிதிக்கோடி மேலுமமு தேசன்முதற்
பல்லாரு மணிகலன்பற் பலவகையு நிறைத்தெல்லாம்
வல்லான்மந் திரநாதன் மலிபொருளாம் படிவகுத்தான். (௧௧௭)

பின்னனைய வமுதேசன் பெரியநா யகிதளிக்குப்
பன்னிரண்டா யிரநிட்கம் பங்குபொரு ளொரோர்வருடந்
தன்னிலுமாங் குறுவினாவாற் றப்பாது தாற்குரிய
நன்னிலமவ் விராசுரு டாமணியா நரேந்திரனாள். (௧௧௮)

ஆவணத்தன் பாலளிப்பித் தானயுத நிரையோடும்
பாவணத்த சிவத்துவிசர் பல்லோர்க்கும் பரம்பரையா
மாவணத்த வனுபவத்தின் வருசருவ மானியமாப்
பூவணத்த நிலம்பலவப் புரவலனா லளிப்பித்தான். (௧௧௯)

இன்னனமற் றென்னெனநன் றினிதாய்த்தத் திருக்கோயிற்
கென்னவுமேன் மேனிறைய வெல்லாமும் வகுத்தமைத்தான்
பின்னனைய சூத்ரவனப் பிரதேச பால்கராத்
தன்னிகரெண் வடுகேசர் சாத்தாசண் டிகையிவனா. (௧௨௦)

விதிவழிமுன் றனித்தனியவ் வியனகரி னாங்காங்கு
'வதிதருவான் பதிட்டைவினை வயக்கியநாண் முதலையோர்
மதிதருபூ சனையகையு மனுநாத னிமாசலேவாழ்
முதிர்மணிப்பொற்கோயில்களின் முறைபுரிபூ சனையகையும். (௧௨௧)

தன்னாலந் நகரிடைமுன் ருபனஞ்செய் சிவத்துவிசர்
மன்னாநின் றெந்நாளும் வழிவழியா மரபின்வழா
தின்னொழற் றெழிந்தன்போ டின்போங்க வியற்றிவரு
கென்னாநின் றெதிர்வேண்டி யியைவித்தா னியமித்தான். (௧௨௨)

இப்படியிப் படியும்வா னிடாவயியற் றியசேடன்
மைப்படிவ னளித்தருளான் மார்த்தமர கதவிவிக்கத்
தப்படியர்ச் சளைபுரிந்தே மண்ணையிடத் தழுதேசன்
றுப்படி கடினந்தோறுந் தொழுதுவந்தங் கின்புறநான். (கஉங)

வேறு.

மரபினி லையொன் பாளுண் மண்டல வபிடே காதி
தரமிக முடிப்பித் தேகை தழைத்தன னுடனின் நெல்லா
நரபதி தரிசித் தின்ப நாலையுட் படிந்து வாழ்ந்து
பரவியப் பன்ன கேசற் பணிந்தரி தகன்றுர் புக்கான். (கஉச)

மகியா சிராக் சூடா மணியவ ணகன்ற பின்ன
•ரகியா சனைய கான மகலரி தாகி யுள்ளம்
பகிர்மதி வேணி யண்ணல் பதமல ருட்டே னுண்டு
சுகிதரு பமர மாகச் சூழவாங் கமர்ந்தா னென்னு. (கஉரு)

வேத்திர மலர்க்கை யெம்மான் விளம்பவே தியன்சே யெந்தாய்
நேத்திர சோத்தி ரன்பின் னிகழ்வருள் கெனவன் னோனக்
கேத்திரத் தவன்பின் செய்கை கிளத்தியாங் குரைத்து மென்னுச்
சாத்திர முனிவர்க் கன்பு தவாதவச் சூத னோதும். (கஉசு)

வேறு.

உரைத்தவர் வினவினர் திருப்பணி பணிபதி யுளுற்றிய சர்தமி தொருவாத
வரத்திரு மனைமக நிதிக்குவை நிறைசுக மடுத்திக நலன்முழு துறவாழ்பு
பரத்தினு நுகருடி முழுச்சுக வகைபல பலத்தொடர் பறவரு பலபோக
விரத்திய ரரனடி மலர்த்துணை நிழன்மரு வியத்துவி தநிலைபி னுறுவாரோ.

ஆதிசேடன் திருப்பணிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவீருத்தம் அசுங்.

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சவணச் சருக்கம்.

அனந்தனி யற்றிய திருப்பணி யரன்கொடி றத்தினை யுரைத்தனம்
பினந்தனு ளற்பெழு தரத்தனி பிறங்கும ருச்சனை நவீற்றிய
கனந்தருமிக்கைதயினித்துறுகவின்பெறு பொற்புள தெனச்சொலு
மினந்தரு மச்சிவ கணத்திறை யெனந்திம னத்தனி மிகுத்தரோ. ()

வேறு.

அனந்தரஞ் சனற்கு மர வனந்தனங் கமர்ந்து நாளந்
தனந்தர கரத்தி னோடர்ச் சனை திகழ் கால மெல்லா
முனந்தர வீமலை கோயின் முறைபுகுந் திறைஞ்சிப் பின்னர்
வனந்தரன் றளியுட் சென்று வழிபடு நியதி பூண்டான். (உ)

போற்றுமிப் படியான் மார்த்த பூசனை பார்த்த சேவை
யேற்றமோ டென்றும் பல்கு மிருந்தவந் திருந்த வங்கட்
டேற்றிக் கெழுமுளத்திற் றிகழுமெய் யன்பின் மல்க
வாற்றிவா ழ்ணைய சேடற் காண்டிமூன் றகன்ற தாங்கே. (ங)

சினகா நியமத் தேகித் தெரிசனா னந்த மீக்கட
ரினகா மணிசெய் சூடத் திரும்பைவேந் தொருநாண் முக்கட்
முனகா விமக ராங்கிச் சிவார்ச்சனை சிவாக மத்தந்
றனகரத் தியற்று மார்வந் தழைத்துப் பகாண மெல்லாம். (ஈ)

பெருகிய வமைப்பித் தாங்குப் பிறங்கிய தன்பேர் வாலிப்
பருகிய னீரி னுற்றிற் படிந்தணித் திருந்து கூலந்
திருகிய லொழிக்கு நீறு திருமணி கண்டி பூண்டி
ஞ்ருகிய சைவ சந்தி யுறுமுறை யுருற்றி யேகி. (ஐ)

பெரியநா யகிதாள் போற்றிப் பேணிநின் றிறைஞ்சி வேண்டிப்
பிரியநா யகன்பொற் கோயில் பெரிதுவந் தடைந்தைங் கையோன்
றுரியன யதீத னாகுந் தூயமா முகனைப் பூசித்
துரியன யிரவி யாதி பூசனை யுருற்றிப் போந்து. (ஈ)

வேறு.

திருவழு தேசன் றிருமுனம் வடாது திசைமுக னாகவாங் கமர்ந்தா
னெருவருந் திக்குப் பந்தன மவகுண் டனமனு வொடும்புநிந் துவற்றான்
மருவுபூ சனைசெயிடத்திட ரொன்றும் வராவகை காவலா வயக்கி
யிருகா நியாசஞ் செய்துமே லிருகா லிருபெருவிர லினின்றெழுந்தே. (எ)

வான்நனி மூலா தாரமட் டிரண்டு வடிவதா யுச்சிமட் டொன்றாய்த்
தோன்றுவ தாகி யுட்டுளைத் தாய சுழுமுனா நாடியின் கொடியே
போன்றொளிந் திடையங் கண்டநா வடியே புருடுப் பிரமரந் திரைமந்
தேன்றிடத் திடைபிந் கலையெனு நாடியிசண்டொடும்பின்னியதாகி. (அ)

கருதுமவ் விருத யாதிபைப் திடத்துங் கமலவைந் தரும்பதோ முகமா
யொருவந் தன்பாற் கொண்டது வாகி யுட்புறம் பழுதநற் றுரை
தருவதாய்ப் பரம வியோமமா ரூப சத்தியாய்ப் பத்தியாய்த் தியானித்
தருமையிற் சிகாமந் திரத்தனிப் பீச மாயலூக காரமா மனுவை. (ஈ)

இருதய கமல நடுவினிற் றீப மெனச்சொலிக் கின்றதாப் பாவித்
தொருமையின் வளியைப் பூரகத் திடமூக்குட்புகவேற்றிக்கும்பகத்தாற்
பிரிவறி நிறுத்தி யனையபூங் கார பீசத்தின் மனத்தைவைத் துடன்முன்
மருவுகா றுவாத சாந்தமேற் சுழுநா வழியுகைத் தும்படு மனுவை. (௧௦)

துரிசற வைங்கா லடுக்கியுச் சரித்துச் சோடிகா முத்தினா யதனா
விரிவுறீஇ யதோமு காம்புய முகுள மேனிமிர்ந் திலகுறப் புரீஇமுன்
மருவுகா லடங்கிப் பிங்கலை வழியின் வருமிறே சகம்புரிந் ததன்மேற்
பொருவளி பின்னும் பூரகம் புரிந்தப் பூரக வளியினான் மனமாந். (௧௧)

தனிவன சத்தி லமர்ந்நிருப் பவனாய்த் * தாரகா கரீரம்போன் றவனா
யினிதுறு சாந்த பீசமா மயனா யிதயசம் புடிதசே தனனாய்
முனிபுரி யட்ட கத்தினின் றெரீஇய முத்தனாய்ச் சூக்கும னாகிப்
புனிதவுங் கார முடியனாய் பிந்து பூதனாய்த் தனிரீரா மயனாய். (௧௨)

நிலவுமான் மாவைப் பாவனை புரீஇமுன் னிறுத்துமவ் வளியைமே லேற்றி
யில்குசங் கார முத்தினா யதனா லிதயசின் றனையசீ வனையக்
குலவுபல் பீச சகித் ம் திரத்தைக் கூறியாங் கெடுத்தமேற் கொடுபோய்ச்
செலுமுறை துவாத சாந்தவம் புயமேற் றீசம்பூர் சிவனிடைச் சேர்த்தி. (1)

அயனிடைச் சத்தம் பரிசமே ரசமா லவனிடை ஸுபகந் தங்கள்
வயவுருத் திரன்பாற் புத்தியாங் கார மகேசன்பான் மனமும்விந் துவுமே
யுரைசதா சிவன்பா லொடுக்கியித் தொகைசேர்ந் தொன்றிய சூக்கும தேகச்
செயலறு சுத்தி செய்துபின் றூல தேகசுத் தியுமுறை செய்வான். (௧௪)

பொன்றிற் றிவிர்ந்தி கலாமயங் கடினம் புகலுநாற் கோணமுன் னுவ
மன்னுறு மியல்பிற் பிருதிவி பூத மயத்ததாத் தன்னுட றனையோர்ந்
துன்னுபூ ரீககும் பகத்தினம் பீசத் துடனிலிர்ந் தியின்கலா மனுவைத்
துன்னுமும் ப்டந்தத் தைம்முறை கூறித் துறுவளி துவாதசாந் தம்மேல்.

வறிய வைங்கா லேற்றிப்பின் வலமூக் கிரேசகத் தாற்கழித் திதனோ
உறில்கக் தாகு பிருதிவிச் சூரித்தா யியைகுண மைந்தைநீத் தினைய
வீறுமண் ணனில மயமதா யொழிபு மேவின பாவனை புரீஇப்பின்
மாறில்வெண் ணிறமே பிரதிட்டா கலையின் மயநெகிழ் பான்மதி வடிவம்.

ஆதிய வியல்பி னப்புபூ தந்தா னாகத்தன் றேகத்தைப் பாவித்
தேதற முன்போ லிடையினால் வளியை யிலங்குநாற் பீசத்தோ டியைய
வோத்துப் பிரதிட்டா கலா மனுவை யும்பட றுகநான் முறைசொற்
ருதிவாழ் துவாத சாந்தமட் டேற்றி யதனைப்பின் பிங்கலை நாடி. (௧௭)

* தாரகைகுகாரம் எனப்பிரித்துப் பொருள் கொள்க.

வழியிரே சகத்தாற் கழித்திர தாதி மலிகுண நான்குநீத் தனைய
பொழிதரு மப்ப பூதந்தீ மயமாப் புக்கொழிந் தெனநினைந் ததன்பி
னெழிவில்செந் நிறமே வித்தியா கலையி னுருவமுட் டினைத்திரி கோணந்
தழுவிய லங்கி பூதம தாகத் தன்னுட றன்னைப்பா வித்தே. (கஅ)

தேசமுப் பீச வித்தியா கலாமந் திரமும்ப டிற்றுறச் செபித்தே
யேசற முன்போல் வளியையே லேற்றி யிரேசித்து ருபமுன் னுமந்
நேசமுக் குணநீத் தவ்வனற் பூத நீர் மயத் தொழிந்ததா ந்னைந்து
காச'றப் பின்பு கருநிறஞ் சாந்தி கலாமயஞ் சலித்தல்சட் கோணம். (கக)

முதலியல் வாயு மயமதாத் தனது மூர்த்தியை ந்னைந்துமுன் போலக்
கதுவிரு பீச சகிதமச் சாந்தி கலாமனு வும்பட ருக ,
விதமுற விருகாற் புகன்றுறு கால யிடையினற் பூரக மியற்றி
முதுசுழு முனையா விரமுறை யேற்றி மூதகு துவாதசாந் தீத்தில். (உ௦)

பின்னிரே சகஞ்செய் தப்பரி சாதி பேசிரு குணங்களு நீக்கி
யுன்னுமல் வளியப் பிருதிவி மயமா யொழிந்தெனப் பாவித்தாந் க்தன்மேற்
கன்னவில் படிசுஞ் சாந்திய தீத கலாமய மிடந்தரல் வட்ட
முன்னிய னபமாத் தன்னுட றன்னை முன்னிமேற் பீசமொன் றுடனே. ()

சாந்திய தீத கலாமனு வம்ப டந்தமா வொருமுறை சாற்றித்
தோய்த்திடு வளியை யிடையிற் பூரித்துச் சுழுனையா லோர்முறை யேற்றி
யேய்ந்தபிந் கலையா லிரேசித்தா காயத் தியைகுண சத்தமொன் றினையுங்
காய்ந்துபின் னனைய காயமேற் பரமா காயமாம் விந்துவிந் கலந்து. (உ௧)

இத்தகு விந்து மயமதா யொழிந்த தெனநினைந் திவ்வகை தூல
சுத்திசெய் தனைய பிராரத்த தேகத் தொடர்புறு துரிசெலாந்தொலைய
வத்திர மனுவை யும்பட ருக வறைந்துகால் வல்பெரு விரலிந்
சித்திர பானு வெழுப்பியவ் வெல்லாந் தீந்துறத்தகித்ததா ந்னைத்து. (உ௨)

ஆயபின் சிவாய வெளசடென் றேதி யரியந் துவாதசாந் தத்தின்
மேயமாண் பரவிந் துவின்னெழு மமுத வெள்ளிய தாரைக ளாலக
காயமுட் புறம்பு ந்னைந்ததா நினைந்து கருதிய விரதய நடுவி
லேயதண் டிலபொற் கருணிகை முதலு வியைதரு சலசமென் மலரை. ()

ஆதன மாக முக்கலைக் குழிலை யாலமைத் ததன்கரு ணிகையிற்
சேதன கிரியா ருபருக் குமமெய் திகழுநாந் கலப்பிர ணவத்தான்
மேதக வந்த தாநினைந் தனைய மிளிர்ந்தரு சூக்கும வுடலி
லோதூறு துவாதசாநத்திந் சிவமா யுடனமர்ந் தொளிருமான் மாவை. (உ௩)

அணையச் வான்ம மனுவுரைத் தெடுத்தாங் கவிரோளி யுருவுடை யவனா
யினிதுதா பீத்தே சத்திமந் திமத்தை யியம்பியாங் கதனிநாற் கலக்குண்
டனடமாய்ப் புருவ நடுவினின் றொழுது முமுதவென் ளத்தபி டேக
நனிபுரித் தங்க நியாசமே வியற்றி நாடுறு மிவ்வெலா டமைந்த. (உ-சு)

விரவுமைப் பூத சத்திமுற் றியபின் விசுத்ததே கத்தனாய் விழைந்து
பரவுமன் பொடுமந் நாய்யந் தடத்திற் பதிகிழங் கிடைமுளைத் திருநான்
மருவுமங் குலத்தோர் நாளநீண் டிசய வரையுற வதனிலெட் டிதழோ
டொருதனிச் சுவேதாம் புயமிரு தயமே லொளிந்தா வுரைத்திடுமதன்மேல்.

இனியவங் குலநான் கிரண்டியர் படிக விலிங்கமொன் றிருப்பதா நீனைந்து
புனிதபூ சோப காணங்கண் மனத்தாற் பொலிவுற வமைத்துளக் கமலத்
தனிமல ரிடையே விசேடவர்க் கியமுன் ருபன முறையமைத் தனைய
பனிமலர்க் குரிய கந்தநா ளங்கள் பத்திர கருணிகா திகளில். (உ-அ)

சாற்றுமா, தாச சத்திமுற் குடிலா சத்திய ரூபவா சனமிட்
டேற்றவப் படிக விலங்குச்சுற் றிடையே யெழிற்சிவ மூர்த்தியை நிவேசித்
தாற்றுதண் டபிங்கி முண்டபங் கிந்யா சம்புரித் தவ்விலங் கத்திற்
றேற்றுறு நெடுமை மூர்த்தியின் வித்யா தேகத்தை நியசித்தாங் குடனே.()

நேத்திர நியாசம் புரிந்துபி னந்த ரிகரிவாப் படிகமா விலங்க
மூர்த்திதன் பிரம ரந்திர நெறியின் முதுபர சிவத்தைமேற் கொணர்ந்து
நார்த்தவா வாஃ னுதியர்க் கியங்க ணவிற்றித யாதிய நியாசம்
பாத்தியா சமனார்க் கியமலர்த் தானம் பயிற்றிநின் மாலியங் சழித்தே. (உ-ப)

நவமல ரணிந்து தைலமுன் னவ நனிமிக மனுமுறை யாட்டித்
தவளவொற் றுடை சாத்திவெண் ணீறு சாந்தமுன் னணிந்தில யாங்கந்
திவியபோ நாங்க பூசனை யாற்றித் திருவமு தாதிய நிவேதித்
தவிர்செப நிவேத னம்புரீஇ முக்கா லஞ்சலி நிறைமல ரளித்தே. (உ-க)

துதிபுரீஇ நாபி குண்டத்தி லோமந் தொடங்கிமே னின்றொழு கழுதே
புதியகோ கிருத மாமுடித் தனைய புண்ணிய மண்ணல்கைக் கொடுத்தே
ததியுறு மட்ட புட்பமுஞ் சாத்திச் சத்தியோ சாதமுன் குகப்
பதியருண் மூல மனுமலர் புனைந்து பராமுகார்க் கியங்கொடித் ததன்மேல்.

முன்னுபோ காங்க தேவர்க்கு மளித்தம் முதியமந் திரர்களை யெழுப்பித்
தன்னிகர் சிவமூர்த் தியினிலுஞ் சிவாஅ சனமனுக் குலங்களை யெழுப்பி
யுன்னுமவ் விலிங்க பீடத்தும் யோசித் தொண்சிவ மூலமந் திரத்தாற்
பின்னருச் சித்துத் திக்குபந் தனமும் பிறங்கவ குண்டனந் தானும். (உ-ங)

தேனுமுத் திரையும் புரீஇப்பர சிவனைத் திகழ்புரு நடுவமர்ந் தொளிரும்
வானியிர் தார காவடி வாக மன்னுற நினைந்தினிப் புறத்து
மீனமில் பூசை புரிதர வருள்கென் றிரந்தனு மதிபெறீஇ யுவந்திம்
மானமார் வகைய வந்தரி யாக மாண்புறப் புரிநதுபின் மாதோ. (௩௪)

அத்திர மனுத்தா ளத்திர யத்தா லாங்குறு விக்கின மகற்றிப்
பத்துள திக்கு பத்தனம் புரித்தப் பணியின லொளிர்தழன் மதினு
முத்தகு மகழ்தர்ச் சனிவலச சூழ்மம் முறைபுரீஇக் கவசத்தி னை
மைத்துறு தேனு முத்தினை ள்த்தி மனுப்புகன் றுஞற்றியம் மாண்பால். (௩௫)

தாவிலாச் சத்தி சபு கமேல் கீழிற் றாரந்தாகுழ் சாலமா நினைநது
மாவுருக் கியவட் டகையைத் திரமா மனுவினிற் கழீஇயபி டேக
பாவன ஸெல்லு ரிதமணிக் கலசம் பயில்புரு நடுவனா யுயர்த்தி
யோவிலல் விநதுத் தானரின் றொழுக்கு மொள்ளமு தக்கல சத்தின். (௩௬)

உள்ளுறக் கொண்டு மெல்லென விழித்தவ் வுதகத்தை யிதயமந் திரத்தவ்
வள்ளவட் டகையிற் புரித்துச் சாநத மலரறு கக்கதை வில்ல
நள்ளுறப் பெய்து சிவாசன மூர்த்தி நவிறுறு பரமபஞ் சகமே
யொள்ளிய வித்யாதேகநேத் திரமே யொண்சிவ ஸூலநேத் திரமில். (௩௭)

அங்கபஞ் சகமே ஸூலமீ ரெட்டா லருசசித்துச சநகிதா மனுவாற்
கொங்குற வபிமந் திரித்திடச் சாவ. குண்டன மத்திர கவச
முங்குணாத் திபற்றித் தேனுமுத் தினைதந் துறுசிவ மூலத்தவ் வுதகந்
தங்குதன் றலேமேற் புரோட்சித்தத் திரத்தாற் றகுதிர வ்யசமூ கத்தும். (௩௮)

அதுபுரீஇக் கவசத் தப்பியுட் சணஞ்செய் தவற்றையாங் கிருதய மனுவாற்
றிதமுற வபிமந் திரித்தவ குண்ட தேனுமுத் தினைகொடுத் தவைபு
முதமய மாக்கி யருக்கிய சலத்தோர் முழுமலர் தோய்த்துமஞ் சனஞ்சா
ரிதகடத் தமைத்துத் தேனுமுத் தினைதந் தின்னமு தாக்கியில் வகையே.

திருத்தகு தான சுத்திபின் விசேட சிவார்க்கிய தாபனச் செய்கை
கருத்துற றிறைத்த திரவிய சுத்தி கண்டுபி னமுதநா யகனை
யுருத்திரு மேனி நீணடுபு சனைதா னொத்தசா தியனுஞ் றுதலே
யருத்திசால் விதியென் ற்சிவ சாதி யாகுந்தா னஞ்செயல் புரியும். (௪௦)

நலனுறு தனதா சனத்தினிற் சிவாச னம்மனுப் புகன்றல ரிட்டி
மலர்தன தியயந் தனிற்சிவ மூர்த்தி மனுமலர் புரிந்துசந் தனத்தின்
றிலகநெற் றியினைத் திரம்புகன் றணிநது சிரத்தினின் மூலத்தாற்சேர்த்தி
யலர்சிவ சாதி யாகவே தனைக்கண் டதன்பின்மந் திரசுத்தி யாற்றும். (௪௧)

கரமிரண் டிதயத் தஞ்சலி யாக்கிக் கவினுற மென்னியா யிருந்து
வரரிசு மூலா தாரமுற் புருவ மத்தியாம் னீந்திடம் வராயும்
பிரமபஞ் சகமேற் பிரமரத் த்ரார்தம் பேசுறு சடங்கமென் றிருபாற்
றரரிசு சங்கி தாமனுப் பிராசா தம்மனு வோடுமச் சரித்தே. (௧௨)

மந்திர சுத்தி யிம்முறை முடித்து மார்புற வஞ்சலி காக்கண்
மந்திர நாதா தேவதே வேசா வள்ளலே யெள்ளலே யாதும்
மந்திரத் தமர்த்தோ யாசையா லேழை வழிபட வேலற்றருள் கெனந்
மந்திரத் தன்பி னகநெகிழ்ந் துருக மரபினின் வேண்டுகொண் டதன்மேல்.

அரியநற் சிவகா யத்திரி மனுவா லட்டபுட் பாதிவர்ச் சித்தே
பரவுமைஞ் சித்து முருக்கியங் கொடுத்துப் பரிமள தூபநீ பாதி
புரிபுரின் மாலி யங்களைத் ததனைப் புனிதபாத் திரத்தினீ சானத்
துரியசுண் டசாரத் தம்மிரு தயஞ்சொற் றுவப்புற வைத்தனன் மாதோ.

பன்னுமத் திரமந் திரத்திலிங் கத்தைப் பாசுப தாத்திர மனுவா
ல்ன்னபின் டிகையை யலம்பியர்க் கியநீ ரத்திரத் தாட்டியட் டகப்பூப்
பின்னரும் புனைந்து தூபநீ பம்முன் பேணினின் மாலிய நீத்தோர்
துன்னல ருடனே யிலிங்கமீ தணிந்து தூயநீ ராட்டிமூ லத்தால். (௧௩)

தரமிசு சுகந்த தைலமே யெவைநெற் றண்டில சூரணந் ததைநீ
ரரிசனப் பொடிநீர் தாத்திரி மாநீ வலிந்தரு பஞ்சகவ் வியமே
யிரதவைந் தமுதம் பலபஞ்சா முதமா னிலகுபா னிறைதயிர் புதுநெய்
விரவின வெந்நீர் தேன்சருக் கரைநீர் வியன்கழைச் சாறுசம் பிரம். (௧௪)

பலவகை நரந்தந் தாடிம மாதி பஸ்கனிச் சாற்றி நீரிவ்
வலகில வூக விடையிடைத் தூய வரும்புன லொடுஞ்சுவா காந்த
குலமனு மூலத் தாலபி டேகங் குயிற்றிப்பி னம்மனுத் தூய
சலமிக வாட்டிப் பின்னர்ச் சங்கி தாமனு வொருமுறை யாட்டி. (௧௫)

பின்னரு மெண்பத் தொருபத மனுவாற் பிறங்கிய வாயிரந் துவாரந்
துன்னுபொற் கலத்தின் றுரைமுன் ளுவ துலங்குநீ ருத்திர நமகம்
பன்னுறு சடிக மாதிமா மனுவாற் பண்புற வாட்டிமேற் சுகந்த
மன்னுறு சந்த னோதக மிமநீர் மணமலர் ப் புனன்மணி யுதகம். (௧௬)

உவமனில் வில்லோ தகம்விசே டார்க்கி யோதக மேதக வாட்டித்
தவள்வண் டிருவொற் றுடைதான் கவசத் தனிமனுப் புகன்றுமென் மெல்ல
வவிர்தரத் துடைத்தக் கணத்தினத் திரத்தா லாமல ரணிந்துவெண் ணீறு
திவியசந் தனமக் கதையறு கரிய திருத்தகு வில்வம்புட் பாதி. (௧௭)

திருத்தகச் சிவமூ லத்தினு லணிந்து சிவாசன பூசனை முறையா
தரத்தினு தார சத்திமுற் குடிவா சத்தியீ ருகவொவ் வொன்றுச்
கருத்துற வவ்வம் மனுக்களால் யாவுங் கரிசற விரிவுந் புரிபு
வரத்தபன் மலர்க் ணிறைகராஞ் சலியை மருவிய விருதயத் தமைத்து. ( )

அறிவொளித் தண்டா கிருதியே யுருவா யச்சிவ மூர்த்தியை நினைந்தந்
நறைமலர் நிறையஞ் சலிமெலப் புருவ நவெரை மூர்த்திமந் திரத்தான்
முறைமையி னுயர்த்தி யஞ்சலி தனிலம் மூர்த்திவந் தெனநினைந் திறக்கி
யிழையிரு தபத்தின் மெல்லென வமுத விவிந்கச்சூழ் வுறநிவே சித்தே. ( )

சிரமுக மிதய நாபிசா னுவெனத் திருத்தகு மைந்துறுப் பமையத்
திரமிகு பஞ்சப் பிரமத்தா னியாசஞ் செய்யுமத் தண்டபங் கிம்மேற்
பரவுமூர்த் தாய நமாந்தமாப் பிரம பஞ்சநி யாசமைஞ் சித்தும்
புரிதரு முண்ட பங்கியைம் முகத்தப் புகன்மனு வத்திர பங்கி. (௫௨)

விதிபுரீஇப் புட்பாஞ் சலியிரு தயத்தின் விரவவைத் திதழியிந் தாதி [த்த
பொதிசடா முடியைந் திலக்கெழிற் பளிங்கு பொன்கரி தருணவெண் ணிற
வதனமைந் தைம்மூன் றம்பக மொருபான் டலர்க்கர மாதிய மருவுங்
கதிர்பளிந் குருவான் டெண்ணிரு வயச்சு காசன மாதிய கவினும். (௫௩)

வித்தியா தேகந் தனைநினைந் தனைய மெய்ம்மனு நமாந்தமா விளம்பி
யத்தகஞ் சலியை யுச்சிமட் பெயர்த்தி யதனுளாங் கத்தனு மின்றே
சொத்துவந் தெனவோர்ந் திலிங்கவா கார முன்னுறா தஞ்சலிப் புருந்த
வித்தகு முருவே னனைந் திலிங் கத்தி னியைபுற சியாசஞ்செய் தாங்கே. ( )

வதனமைந் தினிலு நேத்திர நியாசம் வயக்கிமேற் புட்பவஞ் சலியை
யிதயமே னிறுத்தி மூலம் திரத்தை யிசைத்துமேற் றுவாதசாந் தத்தம்
முதுமனுப் பொருளே யாம்பர சிவனை மோதமெய்ப் போதரிட் ளளவ
நிதவியா பகளுத் தியானித்தஞ் சலியை நீட்டிமேற் றுவாதசார் தத்தில்த். ( )

ஊக்குந் றனைய பரசிவ னிரவி யொளியனுய்ப் புருநடு வனாயுற்
றங்குமென் மெலநின் றிறக்கிவந் திதயத் தமைத்தபுட் பாஞ்சலி யதனுட்
டேங்குபல் கோடி யிந்தொளி யினனாயத் திகழுமப் புருநடு நின்றும்
பூங்குமிழ் வலமூக் கிரேசக வழியாற் புரந்துநீஇப் புருந்ததா ரீனைந்தே.

அகநின்மலவிவ்விவிங்கமூர்த்தியின்வந்தமர்ந்தருள்கென்றுவேண்டழைப்பு
திகழ்புவி முதலுன் மனைவரை வியாப்த சிவபரி பூரண வியல்பை [த்
நகவிரி யறிவி லழுத்துமா வாக னம்மித யம்மனு நவின்றே
தகுமுறை யாவா கனியிலச் சினையாற் சாற்றாமச் சதாசிவ மூர்த்தி. (௫௪)

பிரமரந் திரத்தா லுட்புருந் திதயப் பிரசவம் புயத்துவீற் நிருப்பப்
புரிபுதா பனிமுத் தினாயின்முன் னழைத்த புனிதனை யிருத்துத லாகி
மரபிந்முன் னழுத்து மதுநிலை பெறுத்தல் வயக்குதா பனமுமப் பானை
வரமுறத் தனக்கு நேர்முக மாக்கு மாண்பதாய்ப் பரன்வியா பகத்தில் (௫௮)
தனதுபே ரறிவு மதில்லியா பகமுந் தங்கியொன் றென்றை யாசரிக்கும்
புனிதமாய்ச் சந்நி தானமுத் தினாயாற் புரிதரு சந்நிதா னமுமே
லனகவாச்ச சனைமுற் றளவுவே றகலா தமர்கென வேண்டு புதகையும்
வினையதாய்த் தன்பால் வியாபக போதம் விலகுருத் தகைவிளக் குவதாய்.
சாற்றுநீட் றே முத்திரை யாற்செய் சந்நிரோ தனமுமென் றிவையு
மேற்றிரு தயமா மணுப்புகன் நியற்றி யிமாசுல யுமாபதே யாவூர்
தேற்றுமா தேவ சுவாகதங் கிலவென் றிருந்துவிண் ணப்பமுன் புரிந்து
போற்றரு மைந்த நன்குவந் தனமென் பொன்மொழி புகன்றதா நினைந்து

வேறு.

நமசு வாயிந் சர்வசெகந் நாதா நீதா போதாவில்
வழுத விலிங்கத் தேழைபுரி யர்ச்சனுவ சானவரை
நிமல பிரீதி மிகவெளியே னேர்நின்றருளு கெனமீட்டும்
விமல னெதிர்விண் ணப்பமுறை விளங்கப் புரிந்துகளங்கமற. (௬௧)

மொழியைஞ் சிரத்துஞ் சுவாகாந்த மூல மனுவா லருக்கியமு ம்
வழுவில் காள கன்னிலிங்க மருவஞ் சலிமுத் திரைதந்து
தழுவு மிதயா தியநியாஅ சங்க ளவ்வம் மனுவாற்செய்
தொழிலி லைக்கி யம்மூலத் துளுற்றி யிரட்சை யத்திரத்தால். (௬௨)

அவகுண் டனும்பின் கவசத்தா லாற்றித் தேனு முத்திரையுந்
திவ்ரு மகாமுத் திரையுமுடன் சிவமூ லத்தாற் றந்துநம
சுவத் சுவாகாந் தம்மூலத் தூய மனுவாற் பதங்கண்டுக
மவிர்சென் னியினு முறைபாத்தி யாச மனார்க்கி யம்புரிந்தே. (௬௩)

விரைசெய் மலரக் கதைதூர்வை மிளர்கூ விளமென் றிவையிருகை
தரமு னிறைத்தாங் கருள்புட்ப தானம் புரிந்து கண்டையிடக்
காளின் றெலிப்ப நறுத்தாபங் கதிர்நெய்த் தீப மூலத்தால்
வர்தன் முகங்க ணுகிள மார்பு பதநேர் தனிகழற்றி. (௬௪)

தொகுத்துப் பிரண வாகார தூலரிதுவோ வெனமுக்கால்
வகுத்துக் கோட்டி மலவலியை மடித்து ஞானப் பிரகாச
மிகுத்து விளங்க வருளுகென வேண்டு குறியா முறைவிளக்கி
முகத்துஞ்சிரத்துமுன்போலமொழியாசமனார்க்கியமளித்தே. (௬௫)

பாஷாஸூபி டேகமுறை பயில மீட்டுந் தைலாதி
தாவில் சந்த னுந்தமுறத் தக்க வரிசை யாலாட்டித்,
நூலி கேடார்க் கியமனுமா தோயு மாட்டித் தூயநிதத்
தேவில் லிலகு மெல்லிடவண் டிருவொற் றுடை கவசமனு. (௬௬)

புகன்று சாத்தி மூலத்தாற் புனித நீறு வினாக்கலவைச்
சுகந்த படிம மக்கதைபைந் தூர்வை வில்வம் புட்பாதி
புகந்து சாத்திப் பொன்னனாளு னெளிநுஞ் சுவண கௌபன்ன
திகந்தமிலகுவிசித்திரவத்திற் பொற்பூணான் மணிக்குழைகள். (௬௭)
ஆதி புனை லுப்புட் பாஞ்சலிமூன் றளித்து மூலத் திண்டைமுதற்
கோதை புனைந்து புகைசுடர்முன் கோட்டி யாச மனார்க்கியந்தந்
தோது மனோர தங்காட்டி யுயர்ச்சங் கிதையா லிலயாங்கங்
காதல் வேண்டல் போகாங்கங் கவினப் பூசித் த்ருக்கியங்கள் (௬௮)

செறிய வனைய போகாங்க தேவர் பலர்க்குந் திகழவளித்
திறையீ சான முதன்முகமைந் தினிலு முறைதே னுப்பதுமந்
திறன்ருச் சூலந் திகழ்மகாஞ் சிருங்க மெனுமுத் திரைகாட்டி
முறையஞ் சலிக டனித்தனியம் முகாங்க தேவர்க் கவர்மனுவால்.

இதயத் தமையப் புரீஇமூலத் தினிது புட்பாஞ் சலிசாத்தி
யெதிரின் பகாழுத் திரைகாட்டி யினைய சுரரா தியமொல்லாம்
விதியி னிமல சதாசிவன்பான் மேவு மேக பாவுனைசெய்
ததன்மேற் றூப தீபமளித் தாச மனார்க்கி யங்கொடுத்தே. (௭௦)

ஆங்கு நினாத்த நிவேதனங்க ளனைத்தும் புரோக்கித் தத்திரத்தா
லோங்கு சமக்கா ராட்டகங்க ளுளுற்றி மிருத்திஞ் சடமனுவாற்
பாங்கி னபிமந் திரித்தாசு பாற்றி யமுத மயமாக்கித்
தேங்கு சபரி வாராய சிவாய நைவேந் தியஞ் * சுவகா. (௭௧)

எனவவ் வலற்றின் பெயரிடைவைத் திடம்பி நிவேதித்திம்மனுவாற்
புனித பானீ யங்கொடுத்துப் புகலா சமன மாத்திரத்தந்
தனகன் கரங்கள் சந்தனத்து ளாலே கவசத் தாற்றுவட்டி
யினமெல் லிலையாய் முகவாச மினிதீந் தருக்கி யம்மளித்தே. (௭௨)

பூசித் தொருகான் மூலத்தாற் புகையுஞ் சுடரும் பிணங்கோட்டி
நேசித் தாச மனார்க்கியமு நேர்ந்து மலரக் கதை தூர்வை
தேசிற் சிறந்த வில்வாதி திகழ்கைந் நிறைத்தஞ் சலியாவு
பாசித் தகில தத்வாதி பதயே சிவாய நமவென்னு. (௭௩)

புகன்று பலித்தி ரஞ்சாத்திப் பொருவின் மாதீ பாதிபெயலார்
திகழ்ந்து பரம சிவநூன தேச நிறைக வெனக்கோட்டிச்
சுகந்த நீறு சாத்திமுறை தூய தருப்ப ணங்கவிகை
தொருந்த கவரி சிவிறிமுதற் சோட சோப சாரமெலாம். (௭௯)

மரபிற் புரிந்து சிவத்துவமே வயங்க வேண்டத் கறிகுறியாப்
பரவு பளித மாதீபம் பகரும் விதியிற் பணிமாறப்
புரிபா சமனூர்க் கியமளித்துப் புட்பாஞ் சலிதூய்ப் பினமாழுத்
தினாபஞ் சமுகி முத்திரைக டிருந்த வளித்தா யிரநாமம். (௮௦)

சாற்றி யளியா னிறைவில்வார்ச் சனைசெய் துருத்தி ராங்கவடம்
போற்றி யெடுத்து வலக்காத்தாற் புட்ப மமைத்து வாமகாத்
தாற்று செபநூற் றெட்டுருச்செய் தருக்கி யோத கம்வலக்கை
யேற்றம் மலரு முடண்வாங்கி யினிதுற் பலமுத்திரையாலே. (௮௧)
ஆனைய ிசபமே கண்மமே யான்மா வேயென் றிம்மூன்றும்
புனிதன் வரத காத்தின்மனுப் புகன்று நுவேதித் துறுதத்த
வினைசெய் தனைய மலர்சாத்தி மீட்டுஞ் சங்கி தாமனுவை
நினைபோர்ப் பதின்காற்செபித்தளித்தந்நிலவிலிங்கத்தென்கீழ்ப்பால்.

அனக சிவாச னாதியமைத் தருச்சித் தேத்தித் தன்குருவைப்
பினர்மேற் றிசையிற் சிவயோக பீட மேல்வித் தியாபீடந்
தனையர்ச் சித்தே சிவாகமமேற் றயங்கப் பூசித் திவையாதி
வினைகண் மனுப்பா வனைமுதல விதியோர் சிறிதும் வருவாமே. ( )

அருமை பெருமை பாராட்டி யன்பு பெருகி நம்பெருமான்
கருணைப் பயோஓ ததிநதியாய்க் கலத்தாங் கிருகண் ணருவியெழு
வுருக வுனமு மிருகரங்க னொளிர்சென் னியின்மேற் குவிந்தேறத்
திருமு ன்முத சுயம்பிலிங்க தேவோத் தமன்பொற் றிருக்கோலம்.

கண்கள் குளிர மெய்குளிரக் கருத்துங் குளிரக் கண்டிமையா
தெண்கள் குளிரச் சருத்திரமு னெல்லாங் குளிரு மிருந்துதிகள்
பண்கள் குளிர வெடுத்தோதிப் பணிந்து பணிந்து பலமுறையு
மண்கள் குளிர வாய்குளிர வழுத்தி மீட்டும் பெருகன்பால். (௮௦)

வேறு.

திருமுனம் பணிந்தே முது திருவருட் சலதி மூழ்கி
யொருவரி தாகி நின்ற னுடனமு தேச னந்த
வருவுருச் சுயம்பு லிங்கத் தருளுரு வாயெழுந்து
பொருவில்சந் தரப்பொற் கோலம் புயங்கர்கோன் காண நின்றான்.

மலவிரு ணெக்குந் தேசு மலிதிரு வேணிகண்டா
 னிலவுறு மதனிற் றுளே நிகழ்பிர ணவசொ ளுபி
 பலரிலை யென்று தேற்றும் பைங்கொன்றை மாலை கண்டான்.
 குலவுபஞ் சாக்க ரத்தின் குறியுமத் தாரிற் கண்டான். (அஉ)

கங்கையு மதியுந் தானே சுணக்கிலாச் சீவர்க் கெல்லாம்
 வெங்கொடும் பிறவி வெப்பம் வீட்டிமெய்ஞ் ஞான ஸ்குந்
 துங்கமிங் கெவருங் காணத் துலங்குமக் கவினேர் கண்டா
 னங்கதம் பலவு மிந்தோ டளாவுநண் பருமை கண்டான். (அங)

பிறைமதி யொன்ற லாலெம் பிரானரை மதியு மென்று
 நிறைமதி யமும்புண் டாங்கு நிகழ்துதன் முகமுங் கண்டான்
 முறையின்மும் மலமுக் குற்ற முக்குண முப்பு ராதி
 பறையநன் றருள தேற்று பாலபுண் டாரேந் கண்டான். (அச)

உலகெலா நிறைவி யட்டி யொளிக்கெலா மொளிதந் தென்று
 நிலவுறு சுசிச்ச மட்டி நேத்திரத் திரயங் கண்டான்
 குலமறை சிவாக மாதி குழாங்கன்வீற் றிருந்தெஞ் ஞானும்
 விலகுரு தமர்ந்து வாழும் விமலமென் றிருவாய் கண்டான். (அரு)

பொதுமறை யாரிழுன் னோர்க்கும் புகல்பரத் துவங்க ளேனோ
 ரதிகரி யாமைக் கெம்மா னருளுப சாரமேயப்
 புதர்பிறந் திறும்ப சுக்கன் புகல்பசு பதியே யீச
 னிதுமுடி பென்று தேற்று மெழின்மணி கண்டங் கண்டான். (அசு)

மிடந்றெழு மோசை மூன்று விதமெனுங் குறிப்போ சீறும்
 விடத்தினும் புரங் தோர்மூன் றுலகெனுங் குறிப்போ வியா
 துடற்றுமும் மலவி ருட்டை யொறுத்திடுங் குறிப்போ வென்ன
 விடத்துறு மிரேகை மூன்றவ் விருங்களத் திலங்கக் கண்டான். (அ)

அருளுதும் வருக வென்றங் கழைத்தவி னெலியா 'நிற்கு
 'மிருகமு ளிசமென் றேந்து மிளிர் தழன் மழுவு முற்றோர்
 வெருவுரு வபய மும்பின் வினைகவர்ந் தளிக்கு மாண்பு
 மருவுறு மம்பு சாத மலர்க்கர சதுர்த்தங் கண்டான். (அஅ)

உலகெலா முறையிற் றன்பா லொடுங்குதத் தனையொ டுக்கி
 நிலவுமேற் பொருளொன் றில்லா நித்தியன் றத்வா தீதன்
 மலர்பர சிவனே யென்ன மறைமுடி யறையும் வாய்மை
 ழிலகநேர் காட்டும் வெண்ணீ நிலங்கெழின் மார்புகண்டான். (அக)

அண்டகோ டிகளெ லாமாங் கமர்புவ னேச ரெல்லா
மண்டபல் பொருளெ லாந்தன் மஷகசுவ ரியலே சம்மென்
மெண்டகு மறையெ லாஞ்சொ லீசனே யெவற்றும் வாஞ்சை
விண்டமர் திருத்த னென்ன விளங்குபல் *லணிகள் கண்டான். (௧௦)

புரத்தலின் றொறுத்தா லொன்றும் போதுமென் றுபநி டஞ்சொல்
கருத்தினை யேனக் கொம்பு கமடவோ டிலகு மீன்கண்
ணரத்தனி மடங்க லந்தோ னகைதரு கபால மாத்ரி
திருத்தகு முறுப்பிற் றுங்குந் திறமினி துணர்ந்தக் கண்டான். (௧௧)

தானலா துலக மில்லே சகமலா தடிமை யின்றென்
றேநவில் சுருதி வாய்மை யிலங்குற வகில மெங்கு
மேனிமிந் தரவி யாபித் தவைவியாப் பியத்தின் மேவுந்
தேனிமிந் கமலத் தண்பூந் திருவடித் துணைகள் கண்டான். (௧௨)

தன்னில்வே றற்ற மார்துந் தானுறு முருவிந் கேற்பப்
மின்னையா யொருங்கு சாரும் பெரியநா யகிமா தேவி
யன்னையா யகில மீன்ற வமலையாங் கமர்த்து மேவு
மென்னையா ளமுத நாத னிடத்திருக் கோலங் கண்டான். (௧௩)

வலமிடம் பொலிநது தோன்றி வளரருட் கோலங் கண்டான்
மலர்தரு மந்த காசம் வழங்கருள் வெள்ளத் கண்டா
னலகிலா னந்த வெள்ளத் தாழ்ந்தனன் கராபின் காணான்
றலனில்வீழ் தண்ட மாகத் தாழ்ந்தனன் றனையுங் காணான். (௧௪)

பரவச னான சீவப் பண்பொரு சிறிதுங் காணான்
வரனரு டரமுன் போந்த வள்ளநன் குறிப்பு முற்ற
ஷானளித் தனன்கொ லென்ன வுணர்ந்தெழுந் தாங்கெம் பெம்மான்
பிரமென் மலர்த்தாள் போற்றிப் பேணியித் துதிகள் கூறும். (௧௫)

ஒருவன யுலக மெல்லா மொழிவற நிறைந்தாய் போற்றி
யருமறை யுபநி டம்போற் றத்துவி சீயபோற்றி
வருபரா பரமெய்ஞ் ஞான வள்ளலே மாவ னத்தின்
மருவிவா ழாத்ரி சேட வாதநா யகனே போற்றி. (௧௬)

நாயக மறைசொன் ஞான ஞாதுரு ஞேட றாபி
யாயவற் றத்த தாய வகிலமும் விரிந்து நின்றஞ்
சேயவ வணிய சர்வா சிரயவாம் பிவ வனத்தின்
வாயம ராத்ரி சேட வாதநா யகனே போற்றி. (௧௭)

மூதுணர் விப்பி ரேசர் முறைபுரி துரங்க மேத
மாதியால் வழிபட் டேத்து மண்ணலே யனைய வேள்வித்
தீதறு பலன்க ணல்கு தேவசே கரவ னத்து
மாதவ வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௮)

விரிகலை யாவமோர்ந்த வித்தக ரெவன்றி யாணத்
தொருவுபு கன்ம பந்த முறுவர்து மூத்தி யன்ன
துரியனீ யென்ன வேதந் துதித்திறைஞ் சநீத சூத
மருவனத் தாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௯)

மிருகண்டு குணு வெவான்றி விதியினர்ச் சிப்ப வன்னே
னருகண்டு மறலை வீட்டி யாகினித் தியமா வின்புந்
தருகண்ட காள வெண்ணசே தாரமா விபினத் தென்று
மருகண்ட வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௦௦)

வனசமா தவன்றன் னோக்கம் வனசமாப் பூசிக் கும்பா
வனசமா ராத னத்தான் மகிழ்வறிஇத் திகிரி தந்தோய்
வனசமா னங்க டந்த வள்ளலே மாழை சூழும்
வனசமா வாதிசேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௦௧)

தொழில்சுளைந் துனையன் நின்றத் தொகைவகை விரிய ளப்பின்
ரெழுவில வசல னீயிவ் வுளவறி வரிதென் றுன்றோர்
மொழியுமெய்ஞ் ஞானு னந்த மூர்த்தியாம் பிரவ னத்தின்
வழியரு ளாதிசேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௦௨)

தன்னில்வே றுயர்ந்த தொன்றுஞ் சசாதிக துவித மாகத்
தன்னில்வே ரென்று மில்லாச் சர்வபூ தேச ரேச
மன்னிய வமுத சூத வனத்தன வரத வாச
மன்னிய வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௦௩)

போதரு மெவர்க்கு மோர்காற் புரிநம மாத்தி ரத்திந்
காதர பவார்ண வத்தைக் கடப்பிக்குங் கருணை வள்ளால் .
பேதறு சர்வ சித்திப் பிரதனே யிரதக் கானின்
மாதவ வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௦௪)

ரித்திய நிர்வி கார நிராலம்ப நிராம யேச
சத்திய ஞானு னந்த தற்பர சாதூர் வேத
துத்திய நிமல சர்வ சோபன சூத கான
மத்திய வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௦௫)

அனந்தர வழுத நாத வட்டமங் களசொ ரூப
கனந்தர கந்த ராதி காருணி யாம்பு தீச
சனந்தர சனக ஞான தயக சூத கான
வனந்தர வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி.

(௧௦௬)

சங்கர நீல கண்ட சந்திர சடில சார்ங்கங்
கங்கர மந்தி ஷேச காரண பெரிய நங்கை
பங்கர சூத கான பரவர பவஞ்ச மீதார்
வங்கர வாதி சேட வரத நாயகனே போற்றி.

(௧௦௭)

வேறு.

என்றகிகோன் றுதித்திறைஞ்சி யெநதைநீனயா துணர்நதிங்கேத்துகிற்பே
னன்றிமகத் தெனிலண்ட மணுவெனுமா துணுகின்ற யணுவே யாதி
யென்றிடிவோ வுண்டெனத் தூலத் தெழுகின்ற யேக னென்னில்
வென்றியுந் வநேகனும் விரிகின்ற யென்றினைக்கும் வேத நானும். (௧௦௮)

காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக்கா லென்றினைய கலக்கந் தீர்த்து
மாண்பார வச்சுருதி சாரமெடுத் திசைப்பதெவர் மறுக்க வல்லா
ரேண்பாவு சூதவனத் தெந்தாயென் றினையடிக்கீ ழிறைஞ்சிக் கண்ணீர்
சேண்பாயப் பரவசனும் திருமுனம் தாங்கருளிற் றினைத்தான் மன்றே.

அகிராசன் செயலோக்கி யமுதேசன் மிகமகிழ்வுந் தனந்த கேட்டி
தருராச துதிகடுவா தசுமாமஞ் சரிகேட்டுத் தழைக்கு மார்வ
மிகுமோகை யுற்றனமில் விழுத்துதிசொற் றனர்கேட்டோர்விழைந்த யாவும்
தொகமேவி யொருவீடுந் தன்னுகநீ வேட்டவரஞ் சொல்லு கென்றான். ( )

அனையதிரு வாக்கமுத மனந்தனிரு கட்செவிவா யார மாந்தி
யெனையுடையா யிமகிரிசையிடத்துடையா யமுதேச வேழையேனி
னினைவரிய் திருக்கோல் நேர்காணும் பெரும்பேறு நிரம்பப் பெற்றே
னினியிதனிற் பெறுபெரும்பே ரென்பகர்வ தருதசுயம் பிலிங்க நாத. (௧௧௧)

ஆனலுஞ் சேட்டா யகவருளால் வேண்டிவதொன் றளியே னெஞ்சாந்
தேதை நினதுபத செம்பதுமத் திருவருளா னந்தத் தேனுண்
டேனாளுஞ் சலியாம லிவணமரும் பெருவாழ்வீ கென்று தாழ்த்தான்
பாளுது மொழிபாகப் பரமேச னகியிச பகர்தல் கேட்டி. (௧௧௨)

அன்புடையா லொவரினுரிக் கன்புடையா னுகின்ற யானு லுங்கே
ண்புடையே நம்பதத்தி னிறையன்பு குறைவின்றி நீடிமல்க
முன்புசிதம் பரந்ருத்த முதமளித்தோ ினக்கிடமா முளரி வைப்பி
லின்புத சுயம்பிவிங்கத் தெழுந்தருணந தரிசனப்பே றினிது தந்தோம்.

ஆனகநினக் கென்றுநம் தருஞ்சொருப சிவஞான வாக்க மோங்க
பனகபதி நீயிண்டுப் படர்த்துமுத நமைக்கண்டு பணிந்து போற்றி
நினகநெகிழ் தைமதியி னிறைமதியிற் குருவாநிலவு நானெம்
முனகமுரு கியவிரிவின் முறைபூசா திரவியங்கண் முழுது மீட்டி. (ககச)
வழிபடுவோ ரிகபோகம் வருவாது முழுதார்த்து மரபின் வாழ்ந்து
நுழுவரிய தனிவீடு நண்ணுகநீ மேலுரினி ராசு சூட-
முழுமணிவேந் தனைக்கொண்டு முறைசைத்தி ரோற்சவயிம் மூதூர்க்கென்று
மெழில்வளர்ப்பு ரணை முடிவா யியல்விப்பா யென்றுபினு மியம்பு மாதோ. ( )

நமதருளா லுலகபூ டணமாக யோககுத் திரந வின்று
சமைவுறநீன் பெயரினிநீபா தஞ்சலமென் தற்கியற்பேர் சாற்றி மேலுங்
கமைதருமா தேற்றுவிடா கரணமகா பாடியமுங் கவினச் செய்தே
யமைப்புறுமா சாகவத மாயகிலப் பிரசித்தி யாக வைப்பாய். (ககசு)

நம்முரிய சொருபவிய னன்னுணர்ந்தோ றோணனே நவின்ற துண்மை
யெம்மிலவ னபேதனென வெண்ணுதியா னினக்கவனே யெம்மை நல்கும்
மும்மலமோ சனகுருவா முன்னுபதே சாதியருண் முதிய னா
னம்முறையா லும்மவன்பாங் கமர்த்துவழி படலேநிற் கமைதி யாகும். ( )

ஆதலின லவனையடைந் தனையருரு பத்திவழா தமைந்து வாழ்தி
கோதறவீற் றினினமது குளிர்கமல பதநீழல் கூடு கிற்பாய்
போதுகென வருள்புரித்தப் புனிதசுயம் பிலிங்கநடுப் புருந்து வெற்பின்
மாதொடுமந் தூநாதன் மறைந்துவீற் றிருந்தனனில் வையம் வாழ. (ககஅ)

பின்னருளா லகிபதிசெம் பியற்கூவி யமுதேசன் பெரிய வண்ணக்
கன்னமகோற் சவம்வியி னாற்றுவித்தாங் ககல்பிரிவின் காற்றா னாகிப்
பன்னருளா ணையுமறுக்கும் பாண்மையதோ வென்றிசண்டு பாங்கு முள்ள
மன்னவொரு வாறமுத வள்ளைத்தாழ்ந் துள்ளமெலாம் வைத்திட்டாங்கே
வெற்றுடல்கொண் டேகுபுபால் வீரையிற்றன் குரவனடி வீழ்த்து முற்றுஞ்
சொற்றனையன் பணியாற்றித் துன்னினனென் றருணந்திசொலக்கேட்டின்ப
முற்றசுனற் குமரமுனி யுழுவலன்பா லடிகளினி யுதக வேநதன்
முற்றவண்முன் பெற்றற்பயன் சொற்றருள்கென் றிறைஞ்சிடவத் தாய நத்தி

வேறு.

மேலினி தருளின னென்று சூதன்முன் மேலிய முனிவர ரன்பு கூர்தா
மாஸறு கதைபினு மங்க ணோதுறு மாசிரி சரிதமி துந்து மாதா
மேலுற வினவினர் நன்று கூறின ரேவரு மிக்கக மென்ப யாவையும்
வாழ்த்தி னாகருபு பின்பு மாபதி வார்கழ லடிநிழ லொன்றி வாழ்வரே. (ககக)

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் சுஅசு.

வருணன் சாபமோசனச் சருக்கம்.

அரபதி சென்றமு தேசனை யளியொடு முன்புரி பூசனை
மரபுரை தந்தன மேலினி வருணனை யன்றுடல் சாபமு
னொருவிய நன்கதை கேளென ஷுணர்தர வன்பினெ டோதுறங்
குருபர னென்றுல கோர்தொழு குலவரு ணந்திபி ரானரோ. (க)

விதிதரு மைந்தமுன் னாளை விரிகடற் கரசொரு வேள்விசெய்
மதிக்கொடு பாதலத் துற்றவண் மறையவ ரின்மையிற் சிற்சிவ
கதிபடர் தெளத்தியர் தமைவிளி இக் காகினி மறையவர் தமையழைஇ
யதிவினா வருகெனீ வவனிபுக் கவர்மறை முழுதுண ரந்தனர். (உ)

தங்களை யுறுசெய் றெரித்தரஞ் சார்க்கென வழைத்தன ரம்மறைப்
புங்கவர் றிடேதமப் பாதலம் புகுசெய லென்றெதிர் மறுத்தன
ரங்கது தூதுவர் பாதலத் தம்புதி கோன்முனி யம்பின
ரிங்கினி யென்செய லென்றற லிறையுள முடைந்திஃ தெண்ணுமால் (ங)

கருதிய வேள்வியெப் படியுநங் கவினுற முடிப்பது கருமமென்
னொருவரு முபாயத்தின் வேதிய ருங்குறப் புரிதுமென் றுன்னுபு
வெருவரல் பின்னுற னோக்கிலான் வினைவரு முன்மதி வீயுமென்
னொருபழமொழிபழு துருதுதன்னுழியுணர்தரும்கையுஞ் சூழுவான் (ச)

தன்னுழை வதியுமோர் விற்பனன் நகுலை பற்பல கற்றுள
மன்னுறு புலவனோ டவனியில் வந்தொரு மகிபதி வாயிலின்
முன்னமர் கெனப்புல வனைநினை முதுபொருள் குறித்திவண் வருகுவார்
துன்னுபு விப்பிரர் பற்பலர் தொகுமவர் தமையெதிர் கூவிநீ. (ஊ)

இசைதரு சாத்திர வாத்தி லென்னைவென் றிடினுமக் கீசுவ
னசைமிரு பொருள்பல வென்றவர் நயப்புற மொழிந்தவர் தமையெலா
மன்கவற வென்றலை கடலிடை யாழ்வுறத் தள்ளுதி யென்றுணாஇ
வசைநிறு வுதலினப் புலவனை மற்றவு ணிறுத்தின னேகினுன் (ஈ)

புனலிறை பாதலம் புக்கபின் புலவனு ரினைப்பரு மச்செய
லினிதென வாங்குறு ககோளர்மு னிருடிக னெதிருரைப் போர்புரிந்
தினியுற துயர்க்கட லிடைப்புன லிறைவியு திறனனி தெரிப்பவ
னெனவிலை யெறிகட லிடைத்தளி யேகின னத்துணை விடாதிதை. (ஏ)

அழவினை முடிதனின் முடிதலீ தல்திலை யெனநிறை யார்கலி
விழலுறு மவர்களை யறிவெலாம் விழலுற வொற்றுவு ரார்ப்பில்
வழியவ ணுறப்புரித் துன்னிய மகமகங் கொதித்தெழு மாறென
வெழுநழ லாகுதி யாதிசெய் தெண்ணிய செயன்முடித் தனமென. (அ)

முறுகினின் நெழுசெருக் கறிவினை மூடவம் மூடபுத் தியினிலவ்
வுறுவர்க டமையுரை யமர்பினு முருற்றுபு நீரெமை வெல்லுநா
ளறுதியிற் கமர்தனுங் கடனென வவர்தகை யறிவிலி தகையினு
னுதவது தவிர்வதெவ் வருந்தவ வுறுவரு முறுவரன் நென்பதால். (க)

பின்பவ ணமர்தரு ககோளர்தம் பெருந்தவ மோருரு வாயினே
ஏரின்பரித் கருமறை யாதி யாவையு முணர்ந்துமெய் தேர்ந்துளான்
றன்பெய ரட்டவக் கிரனெனுந் தாபத னுபதுத் தாரண
மென்பிஃ தேனையர்க் காற்றுலா னீன்றவற் குறுதுயர் பொறுக்குமோ. (க௧)

தாதைபா தலத்தினே செயறென இத் தரிப்பற வுளமிகு பதைப்பொடு
மோதுமக் கணமவ ணுற்றெறி ரொருசொலி னச்சமர் வெற்றிகொண்
டேதறு தாதைமு னாகவங் கிருந்தவ ரிருந்தவர் யாரையு
மேதினி புருந்துதர் நியதிசுண் மேவிய வமர்கென விடுத்துமேல். (க௧)

குடபதி கேண்மதி பாழ்மதி கோண்மதி யாதுகொண் டேமதி
மடமைய ரெனவதி பாதக மலிவினை புரிந்தனை யாதலி
னுடனறி விழந்தனை பித்தனா யுடலழி குருபமுற் றுலேதாக்
கடவையென் றினைதரு சாபமுன் கழறின னேகினன் றுதைபின. (க௨)

வருணன்வ வழியறி வழிந்துடன் மலினமுற் றலெநிலை மனைமுனோர்
தெரிபழி மனத்தரிப் பாதகந் தீர்வதென் நென்றுணர்ந் தினெந்தன
ரொருவிலிப் பழிதெற நீடுநா னுழலுமல் வருணன்முற் புண்ணிய
முருவினுற்றெனவிருபாக்கனென்றொருபெருமுனியவ ணுற்றுளான். (க௩)

எதிர்ந்தொழன் முதலுப சாரமின் றிருந்தன னறிவழி குடாதுகோ
னதுதெரிந் துடன்வினார் தவன்மனை யமைச்சரம் முனிவர னடிபணிஇ
முதுதவ முனிவரர் சிகாமனை முழுதுநி னடியல தரணிலேங்
கதுமென நசிக்குமா மேதையோர் காட்சியெத் தீமையு மென்பரால். (க௪)

அடிகளை முற்றவப் பெரும்பய னாகவிங் கடிதொழப் பெற்றனங்
கடிகவெம் பதிமதி மயலெனக் கழறுவ தென்னினி யேழையே
மொடிவற முழுதுணர்ந் தருனெனு மொண்கல னணிகல னெனக்கொடே
நெடிதருந் பெருந்தகைக் கெணப்பினு நேர்பணிந் தனரடிக் கடியேரார். (க௫)

எழுமினும் மிறைபுரி பாதக மெவற்றினும் பெரிதது பிராமண
ருழியவ் மானஞ்செய் துற்றதிவ் வுறுபழி யகற்றரி தாயினும்.
வழிபடுதும்பொருட் டிரக்கமும் வளர்ந்தெழு முளநனி யாதலி
னெழிதரு முபாயமிங் கோதுது முணருமி னெனப்பினு மோதுமால். (க௯)

துமதிறை மனமழி சாபமு னுவன்றரு டாபத னியாவையு
மமைதர முழுதுணர் தூயனவ் வட்டவக் கிரப்பெய ரண்ணல்சொ
னிமிர்பெரு வலியின தாதலி னீறைபரி காரமுற் றுறினலா
தெமதியல் வலிகொடு மாற்றரி திப்பரி காரமு மிவனலால். (௧௦௦)

வனையர் புரிதரி னிரிதரா திவன்மது பானவுன் மத்தலு
யீனநிந் திதசபா பிட்டனா யினனறி வுற்றல தியல்வுரு
தூனமி லீனயதிப்பாதலத் துளுந்துதன் முறைமையன் றம்புவி
மேனல மூதல மீதுறு விதிமுறை புரிவதென் றேதிமேல். (௧௦௧)

மறாமலர் புறாதன கரமவன் மத்தகந் தனின்முறை வைத்தனன்
கரவிலல் வத்தமத் தகசய்யோ கப்பெருந் தீக்கையி னுக்கமிக்
கொருவுணர் முழுதுறப் பழுதிலவ் வொருமுனி யிருதொழு திருவடி
கிரகதை வரவிழுந் திறைஞ்சுபு தீயவிப் பேயனை நீயலால். (௧௦௨)

அருள்பவர் பிறரில ராணின் தடியல திலையென நமந்துள
முருகிய மேதகு சீதள வுதகமென் பத ரிசை யாட்டியப்
பொருவில்பா தோதகஞ் சென்னிவாய்ப் புரோக்கண சமனமு னியற்றுபு
மருமலர் மதுவருக் காதியான் மரபினி லருச்சுனை யாற்றினான். (௧௦௩)

பூசனை புரிந்துட னஞ்சலி புரிந்தெதிர் தொழுவரு னான
சேசமு னீடிய நோக்குபு நிறையருள் செலுத்தவப் புனலிறைக்
காசறு முத்தம மந்திர மாற்றினின் வகித்திடு மாற்றன்முன்
மாசற நல்குவெண் ணீறுமெய் வயங்குமுத் தூளன மாமனு. (௧௦௪)

திறன்மலத் தினாயமொய் நகித்தொளிர் சிவத்துவப் பேற்றினை யளித்திட
லறிகுறி லெனுந்திரி புண்டர மணிமனு நியாசங்க ளிருடிகள்
குறியதி தேவதை சந்தமுன் கொளவுப தேசமுன் றந்துபின்
மறைநடு மத்தியின் மத்தியின் வயங்குயி ரக்கர பஞ்சகம். (௧௦௫)

பிரணவத் துடனுப தேசமும் பிறங்கிய புரிந்துதன் னேக்கினற்
கரிசுமுற் றெழிந்தொளிர் முத்தனும் கவினுறு மவனுழி மேலுந்த
னருள்விரி தலினுயர் சிவாகமத் தவிர்முறையிந்திர நீலமா
பாசிவ லிங்கமொன் றனையவண் பதிட்டைசெய் தருச்சுனை புரிந்துபின். (௧௦௬)

குடபதி கேண்மதியிவ்வருட் குறியைநி னுடலன் விடையரு
திடர்தப மிடையுப கரணமுற் றீயைதர நியதியி னுடொறுங்
திடமிகு மளியிக வுளநனி திகழ்தர வருச்சுனை முற்செயக்
கடலையென் றெதிரிறைஞ் சவனிரு கரமிசை யருளினன் மாதவன். (உச)

அரிபிர மாதிய தேவரு மருமறை யாதிய நூல்களுந்
தெரிவொழிந் தன்மைசொற் றோலிடச் சிவசிவ வுணர்பவ ருணர்வையு
மொருவியென் றெறியினு மதீதமா மொருபொரு ளிருகரத் தொருமையின்
மருவியிங் தெளிதுற வெப்பெரு மாதவ கோடிகள் வாய்த்தனன். (உடு)

வேறு.

என்னவெழு மாதா மீதுறவவ் விலிங்கேசனை யாசிரி யன்சொல்வழி
மன்னுமனுப் பாவனை யாதியெலாம் வழுவாதருச் சித்துப தேசமுனாத்
தினனூவற நீள்குறி நல்கியரு ளியதேசிக பூசனை டோப்புரியா
வின்னீண்மணி யாதிய வாய்திர வியநேந்தொழு காணுறை நல்கியபோ.

தொழுதாங்கெழுந்தஞ்சலிசென்னியினிற்சூடித் திருமுன்னுறநின்றனன்
முழுமாதவ தேசிட னவ்வருணன் முகநோக்குபு கேண்மதி நீர்க்கிறைவ
வழுவாதமர் தாபத சாபவினை மாற்றுஞ்செயல் போற்றுதல் வேண்டுமென்க்
கெழுவாரிதி சூழ்புவி யின்கணலா விவணீசெயி னும்பய னின்றதனூல். (1)

புகுபாரினும் பாவன மாவனமே பொருத்தம்மெளி திற்பய னுமுடனத்
தருமாவனங் காலிரி யாமியதி சையின்மாமறைக் கானன மேற்றிசையிற்
றொகுயோசனை யோரிசண் டின்னுள தச் சூதாரணி யத்தமர் தூமணியைச்
சுகபோதக ரூபவ நாமயனைத் தோன்றுத் துனை யாகும னாதியனை. (உஅ)

படிவாழு மணிச்சுடி கைப்புனித பணிராசசற் பூசித பாக்கியனை
யடியாருளத் தாரமு தச்சுவையை யமுதேசனை யளிற்றை மனமுருகக்
கடிமாமல ராதிவி ராயவுப கரணம்பல வோடன வாமணியா
லொடியாதமர் பூசனை யாற்றுதிமே லுவனோர்சிவ லிங்கமு முன்பெயரால்.

மரபாற்பிர திட்டை புரிந்திறைவன் மகிழ்வேன்வியும் போற்றுதி யிவ்வகைநீ
புரிவாரியெனற் சாப நசித்திடுமப் பூசைத்திருத் தொண்டது வன்றியுமே
லெர்ருவீடுமெளிக்குமென்புகன் றுனுதகேசனெழுந்தெ திர்தாழ்ந்திறைஞ்சிப்
பெருவாழ்வு தர்ப்புகு சற்குரவ பெரியோய்நினை திருவினா யாட்கலியை. (1)

எவ்மாற்றுநர் சொல்வழி நிற்பனின்வாக் கிடையேழைவிண் ணப்பமொன்
றையதிருச், செவிசாத்தியெ னையம கற்றியருள் செயவேண்டெ லென்னவ
தென்னையெனச் சிவசாத்திரம் யாவையு ஞானமலாற் நிகழ்மோக்கமின்
றென்னவச் சூதவனத், தெவமாற்றமு தேச கூடம்பிலிங்கத் திறைபூசனை
நன்றநுண் மென்றதெனோ. (நக)

எனவேவரு ணன்புகல் கின்றதுகேட் டிறைகூறுமுன் னூ லுனா சத்தியமே
யன ஞானம்ப் பூசனை யன்றியுரு தகத்தும்புறத் தும்புரி பூசனையான்
மனதூய்மையச் சத்திப ரம்பரையின் வருமாண்சிவ ஞானம்ப் பூசனையே
முனமேதுவென் றோதலுஞ் சத்தியமே முத்திக்கது பரம்பரையேதுவதாம்.

அவிரோதமுன்சொன்ன துங்கேட்டதுமென்றறிநீபினுமத்தெளிவோ துதுங்
சிவபூசையொட ஂறியலெத்தவமுஞ்சீவன் சுழிதேகமென்றே துமரை [கேள்
யவமேயவை யுத்தம் பூசனையா மதுவேசிவ ஞானமென் றேருதியச் .
சிவபூசையுண் மந்திரம் பாவனை தூச் செயறந்திர மாதிய வாய்மையெலாம்.

முன்னூ லுணர் வன்பருள்சாந்தமுதன்முற்றுங்கொளுமுத்தமசுத்துவனூ
யன்னேர்மிடற் றேனருள் புக்குநின் றுலறிவானசன ருமைபல்பெருமையெ
மென்னேயினிப் பூசனையேயலதொன் றிறவாதவின் பீவதுமுண்டுக்ொ [லா
வின்னேகச் செல்லியி னத்துவித விரும்போகமிப் பூசனை யேதரலால், [லோ

இதன்மேலுமெய்ப்பேறுயிர்க்குள்ள துகொலெத்தூ லுமிசைத்தில துண்டென
றதைதேபுரித்தத் துவிதானந்தவாழ்வடைவானெனலோருதியீதலதுத் [வென்
துதிசேர்சிவ மாதல வாசமுநீஇச சுயம்பீசவ ருட்குறி நேர்தொழுநி
யதிமேலினுமுத்திபரம்பரையின் ருண்மென்றுணருண்மையிதையமுதேறல்.

அல்லாமலு மத்தகு சூதவனத் தமுதாகர சுயம்பிலிங் கேசுனையாங்.
கெல்லாருமுக் காலமு நேர்தரிசித் திநியாதுவ சித்திடு சீலனெவன்
மல்லாரவன் நேகம்வி டும்பொழுதம் மனுராயகன் நேவி யொடும்புகுந்தே
வில்லார்தரி சனமளித் தொப்புயர்வில் வீடுந்தரு வானிது நிச்சயமே. (௩௬)

இவ்வாய்மையை யோர்வுறி னீர்த்தலமேயிறுங்காறும்வசித்துமெனும்விரதஞ்
செவ்வேகொடுசாந்தமன்பா திதினந்தினமோங்கியவிட்டலிங்கார்ச்சனையோ
டவ்வாரமு தேச தெரிசனமைந் தெழுத்தின்செபந் த்யானமுன்னாயுபுரிஇத்
தெய்வாதிப ஞாருண் மூழ்குநக்கத் தேவேச னளித்தல் விரிப்பவரார். (௩௭)

வேறு.

கேண்மி யாவுத கேசநாம் விரிப்பதென் கிளத்துஞ்
சேண்மு னேகும்ம் மாவனஞ் சென்றமு தேசன்
ருண்மு னேபணிந் துன்பெய ரிலிங்கதா பனமும்
வாண்மு னீலலிங்.கேசவான் மார்த்தபூ சனையும். ,

(௩௮)

மரபின் வேள்வியுஞ் செயினட்ட வக்கிர மூனிவன்
 மரமுன் னீளிடர் புரிந்துள சாபமோ சனமாம்
 வரத மெய்ச்சிவ ஞானமா மகோத்தி மூழ்குந்
 தரமு மாமவ னுறலொரு தலையெனச் சாற்றி.

(௩௯)

அமல னும்விரு பாக்கமா ருனிவா னநன்றான்
 சமல நீக்குமத் தாபத முனிவரன றனதாட்
 கமல மன்புறத் தாழ்ந்தருந் துதிபுரீ இக் கனிந்து
 நமல நீப்பதித் தலமல திலையென நயந்தான்.

(௪௦)

துணிவு கொண்டெழும் வருணன்முன் சூழ்பரி வாரந்
 தனிவில் பற்பல பொருட்குவை புரோகிதர் தம்மோ
 டணிசி றந்ததன் பத்தினி சகிதன யனைய
 பணித லத்தினும் பிலத்துவா ரத்தின்மேற் படரும்.

(௪௧)

பிலத்தின் மேல்வரு மவன்முன மருமையிற் பேணு
 நலத்தி னத்தகு பாவன மாவன நாமத்
 தலத்தி னோர்தடத் தெழுந்தன னத்திருத் தடமுன்
 புலத்தின் மேதகு கௌதம முனிதரு புவனம்.

(௪௨)

அனைய தவ்வரு தேசலிங் கத்தின தவாசி
 தனிலொர் முப்பது விற்கிடை தூரத்திற் றன்பா
 லனக சானவி யாகுமா தீர்த்தமுற் றடுத்தே
 பினிது நித்திப வாசஞ்செய் துறத்தனி யிலங்கும்.

(௪௩)

தேவ தீர்த்தமென் பெயர்ப்பா சித்தமா மனைய
 வாவி மேற்றன மனைபரி வாரமோ டெழுந்த
 சீவ னாதிபன் மரபினத் திருத்தந்தோய்ந் தார்பு
 மேவ நித்திய நயதிகண் முடித்துமே னிலவும்.

(௪௪)

மணியி லிங்கவான் மார்த்தபூ சனைமுறை வயக்கிக்
 கணித மில்லுப காணசங் குலத்தொடுங் காந்தை
 பணிச னங்கள்பின் வாச்செலீஇப் பணியணி வேணித்
 தினியி ருட்களத் தழுதிறை சினதரத் திருமுன்.

(௪௫)

தூல லிங்கமாங் கோபுர துவாரத்தி னிருபாங்
 கேல வைங்கா னுறிரு செங்கா னெனுமப்
 பாலர் பைங்குழன் முறைபணீஇப் படர்ந்துகோ புரத்துட்
 சால வந்ததி காரநந தீசர்தான் சார்ந்து.

(௪௬)

படியு றப்பணிந் துட்புகுந் தருள்பெறப் பரிந்து
விடைய ளித்தருள் கெணப்பராய் வேண்டுகொண் டதித்தாங்
கிடப நந்திதாள் பத்திர விலிங்ககே ரிறைஞ்சி
முடியி னஞ்சலித் தாறிரு முறைவலம் புரிந்து. (சஎ)

இரவி யாவினு மிக்குய ரிமாசலெயெமையாள்
பெரிய நாயகி திருமுனம் பெருகுமன் புய்ப்ப
வருண்மு னீர்த்தெழ விருவிழி யருவிநீர் வெள்ளம்
சொரிய வுள்ளூறீஇ யள்ளெழிற் றிருவுருத் தோற்றம். (சஅ)
கண்கு ளிர்ப்பநேர் கண்டனன் றண்டெனக் கடிதே
மண்கு ளிர்ப்பவீழ்ந் துயிருணர் வொழிபர வசன
யெண்கு ளிர்ப்பவா னந்தவா ரிதிமிதந் தேறிப்
பண்கு ளிர்ப்பநே ரெழுந்துநின் றின்னணம் பராவும். (சக)

அகில மீன்றரு ளன்னேசே யறிவிலாச் சிறியேன்
ற்கையின் மைந்தர்க்கே நிரக்கதி நினைந்துளந் தயைகூர்ந்
தகல்வு றுதளிப் பதிலனைக் கார்வமே லென்ப
புகலி லேழைநான் புகல்வதெ னென்றெதிர் போற்றும். (ரு0)

வேறு.

மலப்பகை யொன்றே சீவர் மாட்டொரு வாது டற்றுந்
தலைப்பகை யதனை மாற்று தலைத்தலை யாவ கித்தா
மலைத்துமென் றுளங்க ழுத்தம் மலவிருள் வுடவே தான்கொண்
டலைத்தென நெறித்தொப் பெல்லா மகற்றுநா ளாகம் போற்றி. (ருக)

இருண்மல வெப்ப நீக்கி யின்னருட் டண்மை யாவிக்
கருள்வது தெரிக்கு, மெண்ண ளவிர்மதி யளிகம் போற்றி
தருமலக் காடு லார்த்தித் தகித்துமேன் ஞானப் பைங்கூழ்
பெருகிய வமுதம் பெய்து பேணுமுக் கண்கள் போற்றி. (ருஉ)

துக்கதுர்க் கந்த நீக்கிச் சுகமெனுஞ் சுகந்த மோந்தே
யொக்கவா ருயிர்முப் புவ்வா னுயிர்ப்பெழு நாசி போற்றி
தக்தசொல் லமுத நாதன் றடஞ்செவி வழியே யுள்ளம்
புக்குத ராண்டப் பைங்கூழ் போற்றெழிற் றிருவாய் போற்றி (ருங்)

சமர்புரந் தகித்த மூரல் சமழ்ப்பவாங் கவற்கும் பேரின்
பமைவிலா ரமுதம் வாக்கு மணிமணி முறுவல் போற்றி
ரிமலனை காந்த னாக நிகழ்த்துப தேச வாய்மை
யமுதுல குயமடுக்கு மஞ்செவித் துணைகள் போற்றி. (ருச)

தெண்ணிறை மதியான் ஞான தேசமுற் றளித்த நேற்றுங்
தண்ணிறை மதிமு கத்தின் சயம்பிர காசம்போற்றி
வண்ணவான் மடிமு லைப்பான் மானமெய்ம் முகநிறைந்து
கண்ணிரு மதகிற் பாயுங் கருணையா ரமுதம் போற்றி. (௫௫)

உருவுக டோறும் வெவ்வே றுயிர்க்குயிர்க் குயிர் தா னேயாங்
தருணமங் கலப்பூண் டாங்கு தன்னிகர் கண்டம் போற்றி
யருள்பர வபர ஞான மாருயிர்க் களிப்பப் பூரித்
திருமணி நீல மூடி யிசைத்தபொற் றசம்பு போற்றி. (௫௬)

ஆயிர கோடி யண்டத் தாவிமுற் றெவ்வோர் சூலின்
மேவிய பெற்றுஞ் சற்றும் விகாரமி லுதரம் போற்றி
தூயசிறு துதரத் தாவித் தொகையினைப் பிணிக்கு மாற்ற
லோயிருள் புறத்தி னோடு மொழுக்கம்போன் முரோமம் போற்றி.

இருதய கமலங் கீழ்நின் றெழும்புநீர் நிலைய வாவி
மருவு*மா வர்த்த மேயாம் வலம்புரி நாபி போற்றி.
புரகரன் சேமத் தேரிற் பொலிகடி தடச்சீர் போற்றி
யிரதமே லரம்பை யாக வியைகவா னினைகள் போற்றி. (௫௮)

பருமூலக் குடைந்து கீழ்வீழ் பந்தினைக் காது சேய்போ
லருணனி நிறுத்தி வைத்தாங் கவிர்முழந் தாள்கள் போற்றி
யிருவரால் வணப்பு வெள்ளத் திலங்கனோர் கணைக்கால் போற்றி
பெருகெழில் முதிர்ச்சம் பீரம் பிளவுசெய் பரடு போற்றி. (௫௯)

ஆமையொவ் வாமை மாமைக் கைந்தொடுக் கியும்வி ரித்தூம்
† போமெனப் பலகா னோக்கும் புறவடி விரல்கள் போற்றி
தூமறை யுபரி டங்கள் சுமந்திடப் பெருத ரற்றத்
தேமிகண் புளத்தி லங்குந் திருவடிக் கமலம் போற்றி. (௬௦)

உரைசெயி னகிலபோக முடனளீஇ வீடு நல்கும்
பெரியநா யகியென் றோதும் பெருந்திரு நாமம் போற்றி
கிரிசைநின் னருளி னல்லாற் கிட்டரு மமுத நாதன்
நிருமுனுற் றருண்ம டித்தல் சிறியனேற் குறுவ துண்டோ. (௬௧)

* ஆவர்த்தம்-நீர்ச்சுழி. † போம் என்பதில் வினாவை ஒகாரங் தொக்
து. "செப்புதற்காமெனின்" என்பதிற்போல்.

சேயரை யணிய ராகச் சேர்ப்பது தந்தை பாங்கத்
தாயருட் க—னே யேழை சாற்றியும் பிழையி ழைத்தேன்
றியவெஞ் சாப நோயாற் றியங்கிய சிறிய நாயே
றையிப் பிழையு மாற்றி யருடியா லன்னே யன்னே. (கூஉ)

என்றுமுன் றுதித்துப் பல்கா லிறைஞ்சியா ரருள்பெற் றேகி
மன்றமுன் றிதழி வேணி மந்திர நாதன் கோயில்
சென்றுந் தீசபாத தெரிசன முறைசெய் துட்போய்
ரின்னொளி ரமுத ஞப நிறையருட் குறிதேர் கண்டான். (கூங)

கண்டனன் காண மொன்றுங் கண்டிலன் றன்னேக் காணான்
றன்னெனப் படிந்தா னந்த சாகரந தனிதி லோத்துக்
கொண்டிடமு சிவானு பூதி கூர்பா வசனா யொன்றிப்
பண்டுணர் வங்கு ரிப்பப் பைப்பயக் கரையி வந்தான். (கூச)

அண்ணலின் னமுத மேனி யம்பகங் குளிர டோக்கி
யுண்ணெகிழ்ந் துருகச் செங்கை யு—சிமேற் குவிய நேர்நின்
றெண்ணரும் பிறவி தோறு மெப்பெருந் தவம்பு ரிந்தேன்
கண்ணெதிர் காணப் பெற்றேன் கருணையா ரமுத ஞபம். (கூரு)

எனமுனந் துதிய னேக மிசைத்தடிக்க கடியி றைஞ்சி
மனமுவந் தமுத லிங்க வரதனுக் காதி சேடன்
புனைதிருப் பணிக ளோடம் பொன்மணி யணிக ளாதி
நனிவினா நிலங்க ளாதி நல்குபு பெரும்பே றுற்ற. (கூசு)

அருட்டிறன் முற்றங் கேட்டாங் ககமிசு வகையன் புந்தப்
பொருட்டிறன் முற்று மீட்டிப் புனிதமா நியாச மாதி
தெருட்டுச் சூருத்தி ராதி செபமகா வபிடே காதி
மருட்டெறு ரிவேத னாதி வயங்கவா கமநூன் மாண்பால் (கூஎ)

போற்றுமா பூசை மாசிப் பூரண யாய வந்ந
ளோற்றிவ ரமுத நாதந் கியற்றுபு வேண்டு கோட
லாற்றினன் பதிநூ லோதி யாய்ந்தமைந் தன்பின் வாய்மைத்
தேற்றுவிப் பிரர்க்குத் தானந் திறப்பட மகிழ்த் தரித்தான். (கூஅ)

இன்னண மரபி னொரு மியற்றியத் தலநி வாச
மன்னுறக் காலந் தோறும் வந்துவந் தமுத நாதன்
றன்னடி பணிந்த மரந்து சாருநாட் பிலத்தி னின்ற
முன்னெழீஇப் போந்த வாவி முதுதட மதனி லேகி. (கூக)

சாலேதுன் மரபிற் கோலிச் சாற்றுகும் வேள்வி யொன்று
மாலற வியற்றி யார்வ மலிதிரூப் பணிகள் பல்ல
காலொளி யணிகள் பல்ல கவினுறப் புரிந்த ளித்து
வாலிய வமுத நாதன் மாபூசை மேன்மேன் மல்க. (எ௦)

புரிந்தெதி ராண்டு மாசிப் பூழ்ணை நாளி லன்ன
வரந்தரு பூசை முற்றி மறையவர் வெறுப்ப ல்கிப்
பரிந்தெதிர் நோக்கி யந்தப் பார்ப்பனர் குழாத்தை யென்பா
லரந்தை செய் சாப நீக்கி யருண்மினோ வென்று தாழ்ந்தான். (எ௧)

வேறு.

ஆங்கது வினவிய பனவரெல்லா மார்கலி நாயக கேண்மதியா
லீங்கமு தேசசு தரிசனநிற் கெப்பொழு தெய்திய தப்பொழுதே
நீங்கருந் தீவினை யாவுமுட னீங்கிய மாமுனி சாபவினைத்
தோங்கழி பாக்கினி வேண்டுவதென் றுயவ னுயினை நீயெனவே. (எ௨)

ஒதின ரோதாமச் சொன்முடிமு னும்பரி நெம்பெரு மானருளா
லேதறு மேற்றிசை காவலகே ளெம்முன மெய்திய வப்பொழுதே
யேதமு னியற்றிய சாபமொன்றோ வெப்பவத் தொப்பறு வெப்பிடருந்
தீதற முற்றொருங் கற்றனவாற் றிடமிது நின்மல னுயினைநீ. (எ௩)

இன்னினி யெண்ணிய காமியமூற் றெய்துபு வாழ்ந்திருந் தீற்றினினஞ்
சின்மய ரூபமெய்ஞ் ஞானமுநீஇத் திகழ்பர மோக்கமுஞ் சேர்கவெனாத்
துன்னரு மின்னமு தொழக்கெனவே தொடர்பறு வெழுந்தீன் துமொழியப்
பன்னச ரீரித னிருசெவியாற் பருகின னுருகினன் பாடினனே. (எ௪)

ஆடின னோடின னீடியபே ரானந்த வாரிதி மூழ்கியெழுந்
தீடிரி பீடைகள் சாடியெளி யேனையு மேன்றுசொ ளத்தகுமோ
பீடிரி தீவினை புத்தியுறப் பேணிரின் ருற்றிய பீழையினேற்
கேடவிழ் சுவன்னக வேணியமு தேசனிங் கருளிய தென்புகல்கேன். (எ௫)

எந்தைசெ யாரரு ளென்றாமோ வெத்தகை யோர்க்கு மியம்பரிதென்
றந்திலவ் வம்புதி நாயகனவ் வமுதலிங் கேசன்மெல் லடிக்கமலஞ்
சின்னையுஞ் சென்னியுந் திகழ்தரமுன் றிருத்தக வீழ்ந்தடிக் கடியிஊறஞ்சி
முந்துபஃ றுதிபுகன் றரிதுசெவீஇ முனபி'ரு கண்டரு டையனவன். (எ௬)

நிறுவிய வருட்குறி யவாசியினி னிலவுதன் பெயரினி லோரிலங்க
முறுவிதி வழியினிற் பதிட்டைபுரிந் துளமிகு மளியுறப் பூசனைசெய்
தறிவுள மமுதலங் கேசனடி யமைந்துறப் புறம்புகுந் தகமுழுதும்
பறிகொடுத்த றுறுமவன் சுவாசிய பா தலம் போந்தமர்ந் திருந்தனனாஹ். (எ௭)

அரதலத் தனிற்சிவ சிந்தனையோ டனைத்தையுஞ் சிவமெனக் கண்டமையும்
பரசிவ ஞானமொ டமர்ந்தனனப் பணிக்கட லரசைவிட் டொழிசாபம்
வருபயங் கரவுரு வாயட்டா வக்கிர மாதவற் றெடர்த்தனரு
லொருவரு மனையவெஞ் சாபத்தீ யுருவினை யெதிர்தெரிந் திதுவென்னே.()

என்னி கருதிமெ யுணர்ந்தன்னே நெத்தகு பாதக வினையாவுந்
தனதெலே புகுமுனந் தொலத்தின்பே தருவது கேகர வடவியெனா [தாங்
மன்னுறத் துணித்தொரு நொடியாங்கே வத்தன் மூழ்கிவெண் ணீறணிந்
கினிதெழுத் தைத்தெணி யமுதேச னிணையடி முறைபணித்தெடுத்தேத்தி.

அமுதலிங் கேசபச் சிம்பாகத் தருட்குறி நியுவியாற் றினிற்றுகித்
துமிர்பயங் கரவுருக் கொடுமுன்சா ரிடர்முழு துடனற வினிதாங்கே
ந்மலமந திரமுதல் வனை ளாளு நீடளி நீடளி யோடிமுறைஞ்சி [ளா.
விமலமெய்த் துவமுதல் வளர்த்தோங்க விழைத்தமர்ந் தனனெனு முயைகே

ஆயன்மக் கனந்திசே வடிதாழ்த்தெம் மண்ணலிவ் வருணன்மார்க் கண்டேசற்
கியலுறு தென்றிசை யிலிங்கநிநீயு யினனென வுரைத்தனை யம்முனிவ
னும்வழி யருடரு சிவலிங்க முற்றிவ ணிறுவிய வுதன்வாய்மை
மயரற வருளுதி யோவென்ன மறுவலு மறுவலு நந்தீசன். (அக)

கடிமல டடியினை முடிக்கொண்டு களியளி யொடுதொழு தருள்கென்ற
படியருந் கதைபக ருதுமென்று பழமைசொன் முனிமுனி குலமுன்பு
நொடிதரு மீவணரு ளியவித்த நுவல்கதை வினவினர் புகலன்பர்
வடுவொழி பிகநல முழுதுண்டு மருவுவ ரிணையறு பரவின்பே. (அஉ)

வருணன் சாபமோசனச் சுருக்கமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—தூசுசு.

மார்க்கண்டேயச்சுருக்கம்.

சித்து பூப சாபமொ சிந்த காதை யோதினங்
கந்த நேரு மாமிரு கண்டு சூனு மாவன
மந்து யேச சேவைபு வந்த பேறு கேளென
நந்தி லாத சீரரு ணந்தி நாத னோதுமால். (க)

வேறு.

வருதிசனற் குமரம் வளர்குரவ்பரம்பரையின்
மருவுமழ வருவதரு மணியொன்று வந்துதிப்பப்
பெருகியமா தவம்வாய்ப்பப் பேணிவளர் பெருஞ்சிறப்பி
னெருவரிய திருவெண்கா கவரிநிலத் தொளிர்நருமால். (உ)

எனறுரைத்த பின்னுரைவா யெழுமுனெழுந் திணையடிதாழ்ந்
தொன்றுரைக்குஞ் சனற்குமா னும்பர்மணி ருடியுரிஞ்சிக்
கன்றுறச்செய் மென்கமலக் கடிமலர்ப்பூங் கழலெந்தாய
நன்றுரைத்த குருடிணிதா ஸரதுபரம் பரைமணியேல். (ங)

அணையதிருத் தணையமணி யவனியிடைத் திருவெண்காட்
டினி லுதித்த காரணமென் னிளம்பருவ ருதுகுரவப்
புனைமணியில் மெய்யாது புகன்றருளி மேலெடுத்த
தினிதருடி மண்ணுலென் றிறைஞ்சுதலு நநீசன். (ச)

நினதுவினா நனிகன்று நீவேட்ட படிபகர்து
மினியசிவா கமமிருபா னெட்டினுஞ் சாரமதா
யனகருரு முனிக்கமல னருளியதென் பது தெரிபேர்
புனரெள வாகமத்திற் புகல்படலம் பவவற்றுள். (ரு)

பவருஞ் சாரற்சாரம் பாவல் மோ சனபடலம்
வரநிறையப் படலமிடை வளர்ச்வரத்தினமா
யருள்பதியு முத்தமாய்ந் தாழ்ந்துடனோக் குறநோக்கக்
கருதருமெயப் பெருள்விரித்துக் காட்டுபெருஞ் சிறப்பமைந்து. (சு)

தொகையுறவேவர் பன்னிரண்டு சுலோகங்ஹைத் திலங்குமது
புகலவருஞ் சிவஞான போதமெனுந் திருநாமந்
துகழ்த்தருமென் றுபத்தத் திறத்தினரும் பெருள்விரித்து
நிகழ்வரு ளினன்கல்லா னிழலமர்ப்பூங் கழலொருவன். (ஊ)

ஆயதிரு வருணமுறைந் கார்வமுற யாமுன்னு
ணையமிகு சமக்கார நுருவாண தீக்காதி
துயவகை புரிந்தளிப்பத் தோமறுநீ யாமதனைச்
சேயமர்சத் தியஞான தெரிசனியென் பெருமுனிக்கு. (அ)

தந்தனையம் முறையனைய தவமுனிவெம் பவமுனிபு
வந்தனைசெய் பரஞ்சோதி மாமுனிக்கீர் தனனிதனு
னிந்தனையில் கல்லால கழற்பரம் குரவசிவ
சுந்தனைசெய் பரம்பரைபென் றிறனமையப் பெற்றனய்யாம். (ஆ)

பரவருமிக் கைலாய பரம்பரையு வுலகினிடை
மருவிவளர் தரப்பெறுக மன்னுயிர்க ளின்னுறநு
மிருண்டிலநீத் தருணெறிசென் றின்புறுகென் றெம்பெருமான்
நிருவுள ம்வைத் தமர்ந்தனனிச் செடலில்வா நிவணிக்பு. (௧௦)

பண்ணிலவு தமிழ்வேதம் பரவுபெருஞ் சிறப்பினமர்
மண்ணுலகிற் றாங்காணை மாடமெனுந் திருக்கோயில்
கண்ணிலவு திருப்பெண்ணை கடமெனுஞ்சாத் திருப்பதியி
னுண்ணிலவு மொருவர்பா மேர்த்தமபுண் ணியகலர். (௧௧)

இவர்பெயரக் கூதரெனமுன் னிலகுகளப் பாளரிவர்
தவமகிமை யாமுமுறை தரலரிதில் லறத்திவர்வாழ்ந்
தவமறநன் மகப்பேற்றி னூர்வமுநீஇத் தமக்கென்று
மெவமகலுந் தீக்காதி யாவையுஞ்செய குலகுலவன். (௧௨)

திருத்துறைநூர் நகர்க்கதிபன் சிவத்துவிசர் குலத்தலைவ
னருத்திலிளர் சிவாகமமே யருமறைமுன் னூலனைத்துங்
சருத்தொரு மித் தோர்ந்துணர்ந்து காட்சிநிறை காரணத்தாற்
நிருத்துசக லாகமபண் டிதநாமம் சிறப்புடையோன். (௧௩)

ஆயவரு ணந்திசிவா ஈரியனை யடுத்திறைஞ்சி
நேயமலி தங்கருத்தை நிகழ்த்தியவன் சொன்னெறிமே
தூயசிவ தருமமெலார் தொகப்புரிந்து மகப்பேறு
சேயதல தணித்தாகாத் திறத்தானமீட் டிங்குரவன். (௧௪)

அடிபரவிப புகன்றமைகேட் டருமறையிற் கோதிநித்து
வடிதமிழ்மா மறைமுறையை பற்றினைய சிவகுலவன்
கடியமலர்நூ ழுருச்சித்தக் களிப்பாளர் துமைநோக்கி
மெடியதிருக் கயிரிதனி லீவகிர்ந்து சாத்துகென். (௧௫)

அச்சுதரக் களப்பாள ரம்முறையி னம்முறையி
ரச்சகரத் தெடுத்திமய நங்கையொரு பங்கனையுள்
வைச்சுரிய மூவரையும் வழத்தியெளி யேற்கினிய
மெய்ச்சுதனில் குகவென்று வேண்டுவகிர்ந் திட்டனரால். (௧௬)

அனையதிரு வடங்கன்முறை யதனிலவ ரிடுங்கயிறு
தனையடையா ளந்தெரிந்து தணத்தியவண் முன்பிடுளுவ்வோர்
பனையிதழ்க் ளெடுத்துடன்முற் படியோலை யிற்றெழுந்து
பினையிதழின் முடிவுறுமப் பெருந்திருப்பாட் டெடுத்திவைப்பார். (௧௭)

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினே ளெள்ளினை
வாயினவே வரம்பெறுவ ரையுறவேண் டாவொன்றும்
வேயனனோ ளுமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையா ரவர்தம்மைத் தோயாவார் தீவினையென். (கஅ)

பெறலரிய காழியருட் பிள்ளைதிருப் பாட்டுதித்த
திறனினேபச் சிவகுரவ சிகாமணியுள் ளுவந்துவியட்
திறையருணின் பான்முழுது மியைந்தனகேள் களப்பாள
நறையொழுகு வெண்காடு நண்ணுதியிக் கணமென்ன. (கஆ)

அருளியவச் சுதர்க்களிப்பாளரும்வியந்தாங் கன்புரணி
பெருகியதம் பன்னியொடும் பேணு பலபொருளோடு
முருகுமனத் தொடும்புகுத்தொவ் வோர்தினமு முக்குள் தீதோய்ந்
திருள் அபூ சனேவெண்காட் டிறைத்தருணி சிறப்பநடாய. (உ0)

வேறு.

இன்னண நியம விரதநன் னெறிநின் றியலுற வாங்கொரு நாளிற்
றுன்னுமவ் வேளாண் குலமணி யாமச் சுதர்களப் பாளர்தங் கனவிற்
பன்னுவெண் காட்டெ மிறைபுகுத் துன்ப பரிந்துநீ யருந்தவம் புரிந்த
நன்னில யுயர்தா நின்னுளம் விழைந்த நலனொருங் களித்தலே முறையாம்.

ஆயிலு நினக்கிப் பிறப்பினின் மகப்பே றரிதுநின் கருமத்தி னளவான்
மேயசின் னரிய தவம்பழு தாகா விதமொயற் புதமக மேலைக்
கேயுற வளித்து மமைகெனக் கேட்டவ் விருந்தவப் பெரியவர் கிரிசை
நாயக வினிய சேயக டகிழ நாப்பண்வைத் தமர்தரு ணம்ப. (உஉ)

எளியனேற் கொரிய புத்திரப் பேருருன் றிலாமையா, லென்னேகொலேதங்
காரிமக வருள்கி லாமையா லேழை கருத்தினிற் கவற்சியொன் றிலையாற்
நெறியுற வவசி யம்பெரி துண்டு வெ ப்புவிண் ணப்பமொன் றெந்தா
யொள்ளெசவிசாத்தியருள் கெனவேண்டியும்பர்கோன் றிருமுனமுரைப்பார்.

அகிலமீன் றறித்த வன்னேபா ல்மர்தத வையபல் கோடியா மாவி
ந்கிலமு நின்சே யெனல்புகி தன்ற னிசமிதே யாகவு நிகர்வன்
னகிலமர் குறமி னாயகச் சேயை நனிமிகு காதலா னயந்து
முகிலம ரிமவெற் பன்னையு நீயு முனந்திரு நனந்தலை முதமே. (உச)

மருவவைச் தொருவா தமர்திரா லனைய மைந்தனே வந்தருண் மரபாற்
குருமணி யாகிக் காழிவாழ் மணிநின் குலாணி சேய்மணி குமுத
வருமைவாய் மலர்தத வருட்டிரு வாக்கு மரிந்தமா யொழிவதோ வந்தோ
கருமமார்ந் துழலில் லேழையா லெனுமக் கவற்சியே கணிப்பற வெழுந்து.

முழுதுமென்னுளத்தைவாட்டுமாலினியான்மொழிவதொன்றுண்டுகொலெ
ன்றைச், கழலிணைதொழலுமலகினுக்கன்புகாட்டியநடித்தவெண்காட்டெ, மழ
லவிற்குத்தோனன்பவேட்டவரும்பொருள்வரும்பதமிதுவே, மழவின்மா
ன்மியநாம்வகுக்கொணுதுனக்குவாய்த்தெதன்றருளுபுமறைந்தான். (உ-ச)

விழித்தெழுந்தனரச்சுதர்களப் பானர் மிக்கெழு முவகையின் மிதந்தாங்
கொழித்திட ல்ருமந் நியமநன் னெறிநின் றெழுருகா ஞலகெலா முய்ய
வழுத்துசுத் தாத்து வைதசித் தாந்த வாய்மைமாண் சைவமீ வாழ
விழுத்தகு தூய பரம்பரை யருளான் மேதினியீ தினி விளங்க. (உ-௪)

திருவருள் பெருக வனையதம் பதிகள் செய்தவத் தெய்விகச் சிசுவா
யருளொளிப் பிழம்பர் யவதரித் திடக்கண் டன்னையுத் தாதையு மனவாப்
பெருகுமா னந்த வாரிதோய்ந் தருமைப் பெருந்தவக் குருத்தினைப் பேணி
யாரனரு ணினைந்து சினைந்துள முருகி யார்வரீட் டினொடுத் தினைத்தார். (உ-௫)

இன்னவென் பருஞ்சி ரருமைபா ராட்டு மிருஞ்செய விற்புறப்புரிவார்
தென்னில முயச்சார் திருவவ தாரச் சிறப்புயர் திருவிழா முதல
பன்னரும் பெருமைத் தினவிழா வனைய பதியினர் கிளைஞர்க ளேனோர்
தன்னிக ருவகை பெருகிய புரிந்து சாதகன்மாதிகள் சமைத்தார். (உ-௬)

பல்லு கமொருவா தருந்தவம்பெரிதுபயிற்றினுங்கிடைப்பரும்பொருள்கைந்
நெல்லியங் கனியிற் கிடைத்ததென் றோகைநீர்முழு கிருமுது குரவ
ரல்லினு நீங்கா வருந்துனை யெனக்கொண்ட விர்மணிப் பணிநிறை யனைத்து
நல்லுறுப் பணிந்தா ருயிரினும் போற்று நலனெவர் நலிற்றுவா ரம்ம. (உ-௭)

வைதந் சைவ தாபன குருவாய வந்தருள் புரிந்தெதிர் மறையுஞ்
செய்துற நிறுவி யழர்ந்தன முன்னாட் டெய்விக சுத்தவத் துவித
சைவசித் தாந்தத் தனிக்குரு மணியாய்ச் சார்ந்தரு ளேபுரி குதுமென்
றய்வருள் காழி வாழ்வுபின் னருமீண் டிதித்தசென் றுவப்புறு முலகம். (உ-௮)

வழுத்துமித் தூய்சேயினைச் சுவேத வனப்பெரு மானெனு நாமந்
தழைத்திட வழைத்தப் பதியினிற் சின்னாட் டங்கியச் சுவேசவ னேசந்
கிழைத்திடி விசேட பூசனை யாதி யியற்றியா ரருள்விடை பெறுபு
மழத்திரு மகஷி மனையொடு தம்மூர் வந்தமர்ந் தனர்களப் பானர். (உ-௯)

ஆங்கமர் வழிநன் மானுலர் தமக்கின் னருண்மக வின்மையி னனைய
தேங்குத லையஞ்சொன் மகவையே தமக்குஞ்சேயெனப்பெறுநசையீர்ப்பத்
தாங்குசோ தரிமைத் துணரிடை வேண்டித் தம்பதிவெண்ணெய்நல்லூரிற்
பாங்குறப் பெற்று ரொடுத்தனிச் சேயைப் பரிந்தெடுத் தழைத்துடன் படர்
[ந்தார். (உ-௧௦)

மாதுலர் தமது மனையலங் கார வகையெலாந் தகைபெற மலிவித்
தாதா முத்த நேர்புகுங் காலங் 'கமர்பெருங் கிளையெலா மடுத்தே
சாதிமங் கலங்கள் பெருகுற நீராஞ் சனம் வளைத் தெதிர்த்தழிஇத் தனதய
வோதகம்புகுந்தவ்வரும்பொருண்மணியையொண்மணிமஞ்சமீதுய்த்தார். (1)

ஆங்குளார் தமக்கே யருமையிற் கிடைத்த வருந்தவச் சேய்மணி யாகப்
பாங்குபா ராட்டி யன்னைதா தையைதும் பாக்கியம் பாக்கிய மென்பா
ரோங்குறு முபய குலமணி விளக்கிவ் வொண்சிசு மணிமென வுவப்பார்
தேங்குமிக் கிளாமுன் போற்றிய வனைய சேய்மணி ஞாய்மணி திகழும். (16)

ஆம்மணி யாங்கட் பாலீ லாதி யமர்ந்துசெ யருட்செய லாதி
யெம்மனோ ரெவர்க்கு மியம்பரி தாக விற்பமீ துறவனாந் திடுநாட்
செம்மழ லையஞ்சொ *வெணுத்தரா தமருந் திறந்தேரீஇத் தாதைமுற்கிளைஞ
ரிம்மக மணியு மூங்கையாங் கொல்லோ வென்றுளாதெண்ணாமிக்கிருந்தார்."

இவ்வகை யிரண்டாண் டெய்திவாழ்நீளஞ்சே யேனைய மகாநெய் மேகி
யவ்வருள் பெருகும் வெண்ணெய்நல் லூரி னணி உறு கிடைவிளை யாடிச்
திவ்விய மேனித் திருவொளி யெழுத்து திகழவீந் திருந்துஞ் செவ்வி
யுவரு டருமிக் கயிலைநின் றேகி யொண்மலை யாசல முனிபால். (17)

ஆளவளா யினிய நண்புரை யாடி யமர்ந்துபி னிவண்வரக் கருதி
வனனுலாந் தெய்வ வெண்மணி விமானமருவிவிண்வழிச்சென்றொருவன்
பனகறு மவனின் னருள்பெறுசீடற் பணிந்தருள் பெறுபரஞ் சோதி
கிளர்தரு மவனிவ்விமானம்வீந் திருந்து கெழுமுவா நெறிப்புருங் காலை. (18)

வெண்ணெய்நல் லூரினவ்விளஞ் சேய்தான்வீந் திருந்தொளிசுறு கதனேர்
விண்ணிலம் மானஞ்செலவொழிந் துறவுண் மிளிப்பரஞ்சோதிமாமுனிவன்
றுண்ணென வியந்தெம் முளப்படியாண்டிந் துரிசற விரைசெலுந் தெய்வங்
கண்ணகன் விமானத் தகையுநீஇ நிற்குங் காரண மென்னைக் காண்பான்.

திசைகளொன் பானுந் தடைசெயா நிலைமை தேர்த்துபி னதோமுக னாகி
நசைதரு புலியை நோக்கித்தன விமான நன்னிழ ரேறுவறுப்பு பெற்றாங்
கிசைதரு மிளஞ்சே பொன்றொளப் பிழம்பா யிலங்கல்கண் டினையசேய் வி
மான, மசைவறப் பிணித்த பெருவட நிழல்போ லவிர்வதே யல்லதொன்
[நில்லை. (19)]

என்றுகூற துணிந்தாங் கன்புமா ருளு மின்புமற் புதமுநின் றியக்கச்
சென்னெருளிர் விமானத் தோடும் மறுகிற் சிறுவெருண் டோடவு மசையா
தொன்னெருளி விரியத் தனியமர் சேய்பா லுற்றுநேர் நோக்கியவ் வொருசேய்
தன்றனிக் குருவாஞ் சத்திய ஞான தரிசனி யருவெனத் தயங்கும். (சக)

பெருமூழ் புதநேர் கண்டினி தெடுத்தப் பிள்ளையி னெள்ளிய மேனி
மருவிய துகட ன்ருனையாற் றுடைத்து மடியில்வைத்தனைத் துடன் மகிழ்ந்தே
யருளின்மூழ் குவித்தாங் கறன்முழு குவித்தின் பளிகும்வெண் ணீறுமெய
யணிதது, திருவருட்சத்தியோநிருவாணதீக்கையாநோகமுற்றளித்தே. (சஉ)

தீக்கைசெய யுழியா சிரியனச சீடற் சிவமக வாககிருஞ் செயலுக்
கேற்கண் னும் காணஞ்செய முறையா லெப்பெய ரிடுதுமென் றெண்ணி
நோக்குதன் குரவன் சாயையே போலு நோனமையாற் றதைபோ மைநதற்
காகுதன்மரபான்மெயகண்டானெனவேயனையதன் குரவன்பேரமைத்தான்.

புனிதவத் துவித நிகழ்சிவ ஞான போதநூற் பொருண்முழு தமைய
வினிதுப தேசித் திதனைநீ மைநத விருத்தமிழ் மொழிபெயர்த் திதற்கோர்
தனியுரை வாரத்தி கம்மெனும் பெயராற் சாற்றுகென் றருளிமே லனைய
நீயொளிர் சேயை யுடன்கொடு மேலு நசையெழ வாங்கணித் தேகி. (சச)

பிறைநிக ரொருகோட் டைநதுகைப் பொல்லாப் பிள்ளையாற் திருவடிக் கமல
நறைமல ரனைய பிள்ளையோ டிறைஞ்சி நயத்துதி பலபுகன் றெதிரின்
நிறைவனே யடியா ரண்ணியாங் கருளு மெநதையே யித்துசே கரனே
மறைசிவா கமார்த்த சொரூபனே யிந்த மைநகனின் னடைக்கலமெய. (சரு)

காமிக முதனா லேழ்சிவா கமரிக் காண்முனை கருத்தமைந திலங்க
நீநிக வருள்கென் றத்தனிச சேயை நேருற விருத்திமீண் டனைய
தோமிகன் முனிவ னீங்கின னாகத் தோன்றலே யேனறிப முகத்தோ
னேநிக வாத் சிவாகம முழுது மினிதரும் பொருள்விரித் திசைக்கும். (சசு)

இன்னண மாங்க ணிபமுகத் தொருவ னிருங்குரு சிகாமணி யாகித்
தன்னமர் தளியி னன்னமெய் கண்ட தனையனமுன் வினாவிடையாதி
நானருற் றிடப்போ தித்திடுங் காலந் நாயகன் றளிப்புற நளினி
தன்னினீர் தொருமோதையலக்கோயிறளி லெழுமொலிசெவிச்சார. (சஎ)

அத்தளி நேர்நின் றுற்றுநோக கினளாங் கனையசேய தன்னையே கண்டா
ளித்தனிச சேயை முங்கையென் றநதோ வினைவதென றதைதாய முத
வித்தக மொழிபற் பலபுகன் றீண்டு விளங்கும் துணாநதிலர் போலு [லோர்
மித்தகையவர்க்காங்குரைத்துநாமென்றாகுகெனள் *சேயமையிற்கண்டாள்

* சேயமையிற்கண்டாள்-வினையாலணையும் பேர்.

ஏகியங் கவர்மு னென்னைகொ ளீர்நு மிளந்தனிச் சேய்மணி மூங்கை யாகிய தெனத்துன் புறலொரு ழோடியருண்மொழி தருவதின் றறிந்தேன் மீகெழு பொல்லாப் பின்னையார் கோயின் மேவிநீர் காண்மினென் றுள்ளங் வோகைவா சகந்தஞ் செவிப்புரு முன்ன ரோடுபு தாதையக் கோயில். (சக)

முன்னுற் சேயததாய் வரும்பொழு தாங்கு மொழியெழு மொலியெதிர கேட்டார் பின்னராங் கொருவ ரிலாமையுங் கண்டார் பெருந்தகைச சிசுகிகாமணியும் பன்னுசீர்ப்பொல்லா மணியுமே யுடனாய்ப் பரிந்துவீற் றிருத்தலுங் கண்டா ரென்னெனவணித் தாயேகினர்முன்ன ரெழுமொழியிலாமைபின்கண்டார்.

ஆங்கவர் வரவு மாகடி முடிவு மமையமொத் தமைந்ததோ வயலார் பாங்குறி னோதப் படாதெனு மரபைப் பாதுகாத் திடுமுளத் தானே தீங்கற முழுதூற செருள்கென வுளங்கொள் செய்தியான் முற்றிய திறனே வீங்குள்ளடைவிற்றனித் துணர்த்துதுமென்றெண்ணியோயாதெனவுண

[ரேம். (ருக)

வேறு.

பொல்லா மணியுஞ் சேய்மணியும் புகலு மொழியொன் றின்றியமர் வில்லார் தோற்றங் கண்டுவகை மேன்மேற் பெருக வீழ்ந்திறைஞ்சி நல்லார் பரவு மிபமுகத்தெந்நாதா வேதா கம்பொருளே யெல்லாமுணர்த்துமெந்தாயெம்மிளஞ்சேய்மவுணமிரித்தணையோ. (ருஉ)

மாமன் மலைப்பாம் புருவொழித்த வரத சரத வள்ளாலோ சேம நிதியே நின்றிருமுன் றிருவாய் முதலிற் றிறப்பதெனுந் தேமன் விரத நெறிநின்றுன் றிருமுன் றிருவாய மலர்சேயை யூம னோவென் றுளநகொண்டோ முண்மையுணரு முரணில்லோம். (ருங)

என்று துதித்தா ருட்சேயை யெடுத்தா மணைத்தா ரின்புற்றார் நன்று பியன்மேற் கொண்டுவந்தார் நணுகுங் கிளைஞர் நற்பதியேர்ர் துன்று மோகைப் பேரோதை துதையச் சூழத் தம்மணையிற் சென்று மணியா தனத்தணைய சேய்வீற் றிருப்ப நேர்பணிநதார். (ருச)

ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவந்தா ளினஞ்சேய் சான்றோ னெனுமகிமை தோன்ற நேர்கண் டின்புற்றா டுக்கி யெடுத்தா னோக்கமைத்தா னுன்று மன்பான் மார்பணைத்தா னுசசி மோந்தான் முததமிட்டா ளான் தாய்செ யருஞ்செயல்க ளதைத 'லெளிதோ' வம்மம்ம். (ருரு)

நாளு நாளு மப்பதியோர் நவிற்றற் கருமில் வற்புதவகேட் டாளுவகுலதெய வத நிதுவென் றடுக்கு மேனைப் பல்பதியோர் கேளிர் முதலோர் வந்தவந்து கிடைத்துக காண்டன் மாத்திரையே மூளு மிடர்நீத் திட்டமெலா முன்னி யாகுபுப் பெற்றுவப்பார். (ருசு)

மதிவேணியனே பொருளென்னும் வாய்மை யுணர்ந்து மனந்துணிந்த
வதிலீ விசத் தினிபாதத் தமைதி வாய்த்து வுத்தமர்கண்
முதிர்ச்சி மனவா சகங்கடந்தார் முதலோ ரடித்துச் சூழ்த்திறைஞ்சத்
திதியா ருணோக் களித்துரிய தீக்கை திகழ்பக் குவநோக்கி. (௫௭)

அருள்செய் குரவன் மொழிப்படியே யருமைத் தழிழின் மொழிபெயர்த்த
பொருள்செய் புனித சிவஞான போதத் தனைவார்த் திகமுடனே
தெருள்செய் தருளி யவ்வடியார் செறிந்து சூழ நாப்பணமார்
திருள்செய் மலர்த் தத்துவித வின்பே தருமச் சேய்மணிதான். (௫௮)

இவ்வாறேய மெய்கண்ட வின்ப மணிநா டொழும்பொல்லாக்
கைவா ரணமா முகத்தெகை கழல்போற் றமைதி முதனியம
முய்வா ரடிப்பப் புரிந்தமர்ந்தாங் குறவீற் றிருக்குஞ் செயல்கேட்டார்.
கைவா திபர்தங் குலகுரவர் சகலா கமபண் டிதாபாங்கர். (௫௯)

ஆக மாதியருணூல்க ளமைய வோது மன்பர்சிலர்
சோக மர்நி யமைந்துமனத் தாய்மை யுறுமா சிவஞான
தாக மாகி யதபுணர்த்துத் தன்மை யவர்பா லின்மைதெரீஇ
யூக மாக வெண்ணெய்நல்லூ ருற்றார் காணப் பெற்றாரால். (௬௦)

முன்ன ரமர்சத் திபிபாத முதியர் பெறும்பே றுற்றாங்கு
நன்ன ருளம் மெய்கண்ட நாதன் கழறழ்த் துடன்குழந்தார்
பின்ன ரனைய திருத்துறையூர்ப் பெரிய ரவர்கார் புணர்நாடனே
யினனர் தமையின் டழைத்துறுகென் றேயி னார்மா ணவர்கிலரை. (௬௧)

அவரு மனைய ராயினர்பின் னருஞ்சிற் சிலரை யனுப்பினரச்
சிவமா மூறையோ ரன் றவருஞ் சென்றங் கவ்வா றுடனமர்ந்தா
ரிவர்மா ணுக்க ரெல்லாரு மிவ்வா றுதித்து வெண்ணெய்நல்லூர்த்
தவர்போற் றியன்மெய் கண்டமணி சரணே சரணுச் சார்ந்தமைந்தார். (௬௨)

தம்மா ணுக்க ரெல்லாருந் தமைவிட் டேகத் தனித்தமரு
மம்மா தவரீ தென்கொண்மை யடுத்து நமந்த களப்பாள
னம்மா ருளாற் பெறுகிறுவ னவிற்றுங் குதலை யினுரிசம்பா
னெம்மாண் பினனென் றுதித்தமர்ந்தா ரெம்பான் முழுதோர் மாணவகர். (௬௩)

நன்று நன்று கலிப்பெருமை நவிற்தற் கரிய தேயென்பா
ரொன்று முணர்ச்சி நுண்ணியர்சென் றுற்ற துகித் திடற்பாற்றே
சென்று காண்டு மென்பார்நஞ் சீடன் சிறுவ னெதிர்புகுந்து
நின்று காண்ட னம்பெருமை நிலைமைக் கடுக்கு மோவென்பார். (௬௪)

இவ்வா த்நீயை சிவமறையோ ரெல்லை கடந்தது முறுகிவளர்ந்
தவ்வா ணவவல் லபஞ்சாயு மமயு மணித்தா தலுக்கிசைய
வொவ்வா வுரைகள் பலபுகன்றாங் குறலே துணிந்தா ரொருதலையா
யெவ்வா யுறியுந் தாமுனஞ்செ லெழுச்சி யணிக னுறச்சென்றார். (௬௫)

சிவிகை சிதைத்த புத்தகங்கள் செறியுஞ் சகட மச்சொடிந்த
கவிகை மாதல் முரிந்தபெருங் காற்றாற் சகுனம் பலதடுத்த
சுவிகை யினரும் விட்டகன்றா கூறு மிவற்று மாணவனோ
யவிகை தெளியப் பாதுகையோ டுதெதா ரதுவுங் குமிழ்தெறித்த. (௬௬)

கருவி கழன்று சிவத்தோடு கலவுஞ் சுததாத் துவிதசிலை
மருவும் பெருமை தமக்கணித்தின வாயத்த லுணர்த்தரங் குடன்குழும்
பொருள்க ளொழியச் தனித்தேதும் புனிதா வெண்ணெய்ப் பதிமேவித்
தருல் லருளே யருவாமத தனிமா குரவ சிகாமணியாழ் (௬௭)

திருமா லிகைகே டணித்தாகச் சென்றா த்நீயை மெய்கண்டா
னருளா னன்னோர் புவிநோக்க வமர்ந்து நாப்பண் லீற்றிருப்ப
வொருவாப் பெரியா திருமுறையேந் தொண்கை யின பற் பலாகுழ்ந்து
பொருளா ரமுதுண் டதனவசமாயப் போற்றுங் கொலுநே ருறக்கண்டார்.

யாமுட் புகினோ கண்டிறைஞ்சா னிருக்கை மெழுந்நே ரிருக்கைதரான்
ரோமற் றிடும் வாயமையிறை ேருன்று மிவனோ சிற்றலடா
தாமற் புதங்காண் பதமவேண்டு மதற்கண் டிதுவே யுபாயமெனத்
தாமப் புறத்தோர் செயல்பிறிதாற் சரிப்பார் போலங் குலவினரால். (௬௯)

அப்போ த்நீயை மெய்கண்டா னமைந்து சூழ மப்பெரியாக
கோப்போ தருமா ணவச் சிமிழ்ப்பி னுணமை யுணாத் து திறங்கூட்டா
ரிப்போ மலத்தி னியலெனனை யென்றாங் குப்பி வினவினரா
சொற்போ யுறலு மெய்கண்ட தாய மணியாங் கோசிறிது. (௭௦)

பொழுது தாழ்த்து ச்மிர்ந்திதுவே போலு மென்னோ பார்த்துலுந்
தொழுது வீழ்ந்தா சென்னிமலாத் துணைத்தா னுரிஞ்சுக் கிடந்தாநகே
யழுது பொரு ி யெந்தாயோ வறியாச் சிறியே னுற்றுப்பிழை
முழுதும் பொறுத்தாந் கெனதுபல மெழுதியாற் றுதித்த நேர்ப்ணிந்தார். (௭௧)

நேயம் வறந்து திசுருங்கு சிலைமைச் சுடாமிக் கெழுந்தொளிர்ந்தே
மாயு முடனாங் சுதுபோல வளரா ணவமே லெழவினவி
யோய சிரீக்க ணங்கண்டாங் குடனா ரடிவீழ்ந் தெழாமலம்
தாய சீட சிகாமணியைத் தூக்கி யெடுத்தொண் டிககைமுறை. (௭௨)

திசுழ மலர்ப்பூந் திருவடிகள் சென்னி சூட்டிச் சிவம்புணர்த்திப்
புகல வருஞ்சீர்ச் சிவஞான போதந் தெருட்டி முன்புகுந்தாங்
ககல வுருமா நெண்மருக்கு முதன்மை யளித்தவ் வேழுமுவர்
நிகர்மா ணவகர் சூழ்ந்திறைஞ்ச நிலவு மனைய விளந் குழவி. (௭௩)

திருவார் துறையு ருணந்தி சிவனக் குரவ சிகாமணிபாற்
பொருவா வினவுஞ் சிவஞான போதந் தாழ்துண் பொருளெல்லாந்
தெருள்வாய்ந் திலக்கச சிவஞான சித்தி யாரென் றுத்தமர்போற்
றொருமாண் வழிநூல் வழியடியா ருடன்கொண் டெவ்வான்விரித் துணைத்தார்.

இந்நூ லுடனாற் றன்னுலொன் றிருபா விருபஃ தெனும்புனித
மெயநூ றனது குருமணிபான் மேவுநது தியாச சிவஞான
முன்னுற் போதந் திருவிழியா முறைசெய தமைத்தக் குருமணிதா
ளன்னுல் சமர்ப்பித் தாங்கொருவா தமர்ததார் துறையு ருமறையோர். (௭)

சாற்று மிவர்பான் மறைஞான சம்பந் தருமாங் கவர்பாங்கர்ப்
போற்றும் பெரிய ரு மாபதியும் புணர்நது தீக்கை யுபதேசப்
பேற்றின் வாழ்ந்தா ரிநநால்வர் பெயர்சந் தான குரவரென்ப
தேற்று மனைய வுமாபதிபாற் நிகழ்சந் ததிகள் பற்பலவாம். (௭௪)

குலவு மினைய சநதான குரவர் நால்வர் பெரும்புவி
னுலக மெவையும் வந்திறைஞ்சி யுயநது வாழ்கென் றிருவருளா
னிலவு கோயில் கொண்டமர்நதுன் னியவீற் றிருக்கின் றுரென்று
மலரு மனைய மெயகண்ட மணிவந் து திப்ப மாதவஞ் செய. (௭௫)

பெருமை யுடைமை யான்முனநாம் பேணி யுரைத்தா மேலினியத
திருவெண் டாட்டிற் கீணிடையினிற் நிகழ்ச் புமென் றென்றதுசீர்
வருதண் கடவுட் டொனும்பெயரால் வயக்கு மனைய திருப்பதியின்
மிருகண் டருள்செய மார்க்கண்ட விமல ருனிவந் தடுத்தாங்கே. (௭௬)

தன்றே காவ சீர்னநிலை தணத்தி நீடா யுந்நருவான்
மன்ற டமலந் பூசித்து மன்ற தென டொறும் புரிநது
நன்ற நவனுக் கிறையளித்த நெறியா யகருந் நியதுணாநது
குன்ற விற்றின் மறலியவட் குறுகி முறுகி வளரளியான் (௭௭)

ஓவா துளுற்று சிவார்ச்சனையி னெருமித் தமர்மார்க் கண்டரெதிர்
வாவா வென்னும் விளிமாற்றம் வழங்க வனையான் விளிமாற்ற
மேவாய்ப் புறச்செ யர்ச்சனையின் நெதிர்நோக் கிலன்மேற் பிதிர்நோக்கத்
தாவாக் கினிசென் றுடல்வெதுப்பத் தன்கைப் பாசம் பிணித்தீர்த்தான். (௭௮)

வேறு.

நார்த்த பாசமுன் னிடைவெளி நீத்திமா சலகோன்
நீர்த்த மேனியிற் சிவாக்கியம் போன்மெனச் சேர்த்த
நார்த்த சிந்தையர்க் கெவரெனும் புரியிடர் நணுகா
கூர்த்த விற்பமே யாமெனக் கூறுநா றுணிந்தாம்.

(அக)

சூழக னெண்கட ஹிறை பேரருட் குறியைத்
தழுவி யேத்தினன் றினையனங் கனையனைத் தளரேல்
பழுது தொண்டருக காற்றினார் கெடுவென் பான்மை
வழுவில் கூற்றையிற் கூற்றினிற் காட்டுது மைந்த.

(அஉ)

அன்று வாய்மலர்ந் திறலினம் மறவீழ்ந் தினாவா
அன்று தைத்தன னும்பர்கோ னம்பிரான் றன்மே
லொன்று வெஞ்சின மடங்கலான் மடங்கநன் னுடலங்
கன்று வித்தவக் கருமையோர்க் தருமைமாரக் கண்டன்.

(அங)

ஐய விப்பழு தெப்பொழு தகலுமென் றடிதாழ்ந்
துய்ய மெய்ப்பழு தொருங்கொழித் தடுத்தவர்க் குதவி
செய்ய முத்துறு சிந்துறழ் கருணையோய் திறம்பா
மெய்ய செய்யபொன் மேனிய வானியல் விமல.

(அச)

எனத்து தித்தலு மன்பகே ளிப்புவி யிடையே
மனத்து தித்தபல் வரனெலா மளிக்குமா வனமொன்
றினத்து தித்தபன் முனிவர்கு ழிடனதா மனைய
வனத்து தித்தவண் பச்சிம வாவியொன் றுளதால்.

(அரு)

ஏனை நீருட் புறத்தழுக் கிரித்திடு மெல்லை
தானும் வேண்டுமோ முழு குறி னக்கணந் தனிலுன்
மேனி நீன்னை மபோ மேலெழின் மேலொளி மேவு
மான வாயமையா லத்தட் றீரின் யாடி.

(அசு)

ஆங்க ருட்சயம் பமுதலிந் கேசனை யன்பு
தேங்க நோதொழு தமர்குதி திறலிவெம் மறலுன்
பாங்க ரெப்பொழு தினுமினி யுறதசீர் படைத்தே
போங்கி வாழ்சொஞ் சீவியா யுறுதியி னுறுதி.

(அஎ)

அனைய தீர்த்தநின் னுமமே யகிலமும் போற்றப்
புனையு மென்றுருக கரந்தவா சகமிசைப் பொலிய
வினித வாய்மைதன் செலிபுகுந் துளங்குளிர்ந் தீர்ப்ப
வினைத பும்முனி பணிந்தருள்விடைபெறீஇ மீண்டான்.

(அஅ)

சூத காணனத் தெய்தினன் றுண்ணென மேல்பாற்
சீத வாவிதோய்த் தெழுமுன மலினெய் தீர்ந்து
பூதீ மேனிரிக் கொளியெழப் போந்தமு தேச
பாத வம்புய முடியுறப் பன்முறை பணிந்தான். -

(அக)

எழுந்து நின்றமு தருவநோக் கிருகணீ ரருவி
பொழிந்து பாய்தரப் புரையிலான் புரைந்துள முருகி
வழிந்து சென்றருட் டிணையடிக் கமலமென் மலரி
லழுந்து மன்பினுற் றிருமுனின் றருநதுதி புகலும்.

*(க0)

சோம ருத்திர வகிலமா நதிபதே சுருதி
நாம வுக்கிர வக்கிரே சுரபர நாத
பீம சாருவ லீனபதே பிரணவ ரூப
பூம னும்பிர வனேசரின் பொன்னடி போற்றி.

(கக)

பரசு பாணிய பசுபதே யிரணிய பாகு
வரசு பத்தகா மியபரி பூண வரசு
தரசு கற்பக விரத்தமா லோகபாந தவபொற்
பரசு காம்பிர வனேசரின் பொன்னடி போற்றி.

(கஉ)

வனச நேத்திர குசுமமா பூசித மாற்குத்
தனக் றாம்புய சககர தாயக சடிவ
கனக சம்மியா கந்தர கந்தர காள
புனித வாம்பிர வனேசரின் பொன்னடி போற்றி.

(கங)

அடிய ரெண்ணிய வெண்ணியாங் கருளமு தேச
வடிவொன் சூலசார் மிருகண்டு வம்மிச பால
ரூபிகொள் வானதி மதிபொதி முக்கண திருவெண்
பொடிகொ ளாம்பிர வனேசரின் பொன்னடி போற்றி.

(கச)

உலக முற்றுமின் பளித்தினி தோம்பரு ஞ்ரிமை
நலன்மு னும்பல வரும்பொரு ணிறைசிவ நாமந
தலைகொ ளாற்றல்வே நெவர்க்குமின் நெருதனக் கேயாய்ப்
பொலியு மாம்பிர வனேசரின் பொன்னடி போற்றி.

(கரு)

என்றிவ் வாதிபஃ றுதிபுகன் றடிக்கடி யிறைஞ்சு
நன்றி கூர்மிரு கண்டுசே யானை நளினத்
தொன்றி முக்கணும் பானுவாய் மலர்த்திட வுவகை
ஹன்றி மந்திரேச் சுரனெதிர் தோன்றியீ தருளும்.

க)

கேட்டி யாலெமக் கினியமெய் யன்பநீ கினத்தும்
பாட்டி ருநதுதி யாலெமக் இன்பமே பலித்த
வேட்ட தென்கொலோ பகருதி யென்றன் விமலன்
றேட்ட மிகவன் பின்னரும் பணிநதிது செப்பும். (க௭)

பெரிய நாயகி மணுளரின் பிறங்கிரண் டெழுத்தா
மரிய வண்சிவ நாமமா மனுததுய ரனைத்து
மரிய நீக்கிமெயச சிவத்துவப் பேறரு ளியற்கை
தெரிய வாயகிக் மாகமத துணிபுறா சிறியர். (க௮)

எந்தை நிற்பத் மனறியீண் டெப்பொரு ளெனினுஞ்
சிறதை வேட்டிலேந திண்ணமே யேழையேஞ் சிறியேய்
பநதி யான்மறை யபுத்தியாற் பேதமெம புத்தி
வநதி யாதப சாரமேற் புயினும வளளால். (க௯)

திருநது முற்றுணா வுறறிசாச சிற்றறி வுடையார்
புரிநத செயவினை றோககலென னொமெனப் பொறுமை
பரிநது செயதெமை மருதருள புயிகெனப் பாரவி
யருநத வததிரு முனிபுகன் றிறைஞ்சலு மமலன். (க௦௦)

வேறு.

வருதியுர் லரிய தோன்றல் வநதிவண் முநது நீதோய
சாசுநின் பெயரி னாலெஈ சகமும்போற் றியகின் றேருநக
மருவிழும் குறப்பெற்றோர்க்கு வல்வினை யனைத்து நீங்கி
யரியன புத்தி முத்தி யங்கையா மலக மாக. (க௦௧)

என்றினி தருளி மேலு மின்னுநீ வேண்டிற் றென்னை
நன்றுரை செயனவெம பெமமா னமநதுமாக கண்டன கூறுந்
துன்றியா ருயிரக னெல்லாக தோயநதுயவா னீண்டென முன்னி
நின்றருள் வரமென் றென்று கிலையுதல வேண்டு மண்ணால் (க௦௨)

அடியபே முளததெ முநதுன் னடியமுந தன்பெஞ் ஞான்று
மொடிவலா திறுதி யாவிக் குறத்தகு மிடருற் றுலு
நெடிதுற வளர வேண்டு நிமலநீ யருளு கெனருப்
படியுறப் பணிநது பின்னும் பரவினன் பரனி யமபும். (க௦௩)

மைநதநிற் கெனவொன் றேர்தா மாண்பினை பரோப கார
சிற்தையை யாகி வேண்டுந் திறத்தினி துவகை கூர்ந்தா
முந்தற மெவற்றி னுள்ள முக்கிய மிதுவே யின்ன
துய்த்தொளிர் சீவன் முத்த ரிலக்கண முணர்ச்சி மிக்கோய். (க௦௪)

எவ்வகை யுயிர்க ளேனு மிறையுமோ ரிடருத் தம்மா
லவ்யுயிர்க் குறுமை யோம்பி யளிப்பது சீவுன் முத்தர்
தெய்வீக வியலென் றோதுந் திருநதுநா லிதனின் மேலா
முய்வரு ளுதன்வே நின்மை யுண்மையே வண்மை மைந்த. (க0௦)

சாற்றமிப் பரோப கார தருமமே பெரிய தென்னப்
போற்றிதி காச மொன்று புகலுதுங் கேட்டி மைந்த
பேற்றினி லுயர்தத் தேவப் பிரியனோர் விப்பி ரேசன்
தேற்றமவ் வேதி யற்குந் திருமறு மருமத் தோற்கும். (க0௧)

முன்னிகழ் சம்வா தத்தின் முதுமறை யவனவ் கிண்டு
தன்னெதி ருலகில்யாவன் சாற்றுகைம் மாறு நோக்கா
துன்னிய பரோப கார முஞ்றுவ னவன்பா லீச
னின்னரு ளுவுகை கூரு மென்றனன் வினவு மாலோன். (க0௨)

நன்றுநன் றுலகில் யாவர் நயந்துதம் பொருட்ட லாம
லொன்றிய முயற்சி யேனோர்க் குஞ்றுந் ருதுதா னிற்க
வென்றிவெள் விடையோ னற்றல் விழைந்ததி னுவ தென்னை
தன்றனக் கலாமு யற்சி தரினவ ரறிவி லாரே. (க0௩)

தேவர்கண் முனிவ ரேனோர் செய்யருந் தவம னேக
மாவன யாவுந் தத்த மனுபவக் கலதொன் றுண்டோ
நீவிழைந் துரைத்த தொல்லா நிலையதென் றுரைப்ப மாலத்
தாவரு மறையோன் கூறுஞ் சாற்றிய தற்பு தத்தே. (க0௪)

அகிலநா யகனின் முன்னோ ரஞ்சியோ டோட வாட்டுந்
தகுவிட மயின்ற மாண்புந் தன்பொருட் டென்பை போலும்
மிகவிழைந் துறுநீ கீர வீரைபல் விடருந் றேயுந்து
மிகவுறா தமுத மத்திட் டுநதது மற்றே போலும். (க0௫)

மலையமா தவனெம் பெம்மான் மணப்பெருந் திருவோ லக்கல்
புலனுறத் தெரிசித் தேத்தும் புனிதவாழ் வையும் விடுத்தத்
தலையற னிதுவே யென்றஞச் சமநிலை புடவித் தீந்த
நிலைமுதற் புரிய னேக நிகழ்ச்சியுமற்றே போலும். (க0௬)

சாற்றுப மன்னி யப்பேர்த் தகவனும் பகவன் சார்ந்து
போற்றிய கூண்ணற் கின்பப் பூங்கழன் முடியிற் சூட்டித்
தேற்றுபு சைவ தீக்கை திருத்திமெ யருத்தி வாய்மை
யாற்றினிற் புகுத்த தாதி யனைத்துமாங் கற்றே போலும். (க0௭)

திருமுறை கண்ட சோழர் திறன்மனு நீதி கண்ட
வரசருட் சிபிவேங் தாதி யருட்பெருஞ் செல்வர் செய்த
பரிவெலா மற்றே போலும் பகர்த்தது நன்று நன்று
சுரர்முனி வரர்மு னின்னோர் தூச்செய லுணர்ந்தி லாய்கொல். (௧௧௩)

என்னுளங் தெரிய வோதிற் நென்றிது துணிந்தேன் பூவின்
மின்னுறை மருமத் தண்ணான் மேதகு பரோப காரந்
தன்னின்மேற் றரும மில்லை சாற்றிய துண்மை யாகு
மன்னது சுவர்த்த முற்று மளிக்குமே லிசைப்ப தென்றும். (௧௧௪)

என்றிக் கணைய விப்பி ரேசனோர்த் தெதிர்ம றுத்தா
னன்றருண் மைந்த விங்ங னவிற்பிய பரோப கார
வெண்ணிமா தரும மேன்மை விளம்புவ தினியெ னென்ற
வன்றரு ளமுத நாத னருட்குறி யதிற்க ரந்தான். (௧௧௫)

திருவழு தேசன் றுன்செய் திருவரு ளுன்னி யுன்னி
யுருகிய லுளத்த னாய்வ் வுறுவர்கோன் மிருகண் டும்ப
லொருவிலான் சூத கானத் துறைந்தருண் மந்தி னோசன்
மருமல ரடிமூப் போதும் வழத்திவீற் றிருந்தான் மன்னோ. (௧௧௬)

வேறு.

வீற்றிருந் தமர்மிரு கண்டருள்சேய் மேலெழு மன்புள முந்தவெழுந்
தாற்றினி லமுதிறை மேற்றிசையோ ரருட்குறி யத்தளி யுண்ணிறுவிப்
போற்றியர்ச் சனைதினம் புரிதருமுட் புரிவொடு மச்சிவ லிங்கத்தைச்
சாற்றுப மார்க்கண்ட லிங்கமெனச் சாற்றரி ததன்பெருந் தசைமையென. (1)
செங்கையி னெளிந்தரு பொன்புரிவேத் திரப்படை யவ்னிவை யியம்புதலு
மங்கவை வினவிய ஈனற்குமா னடிகணு மடிதொழு மடியனெனைச்
சங்கையி னெழிவுற வருளுகெனத் தாழ்ந்திது புகலுவன் பெரியன்னை
பங்கனை யாம்பிர வனேசனெனப் பகர்த்தனை யெந்தைம னிதூகாறும். (௧௧௮)
மந்திர ஈயக னெனும்பெயரு மத்தியின் மத்தியின் வழங்கினையான்
முந்தபி தானத்தின் பரியாய மோவிது வேறெனி லிடுகுறியோ
சின்னதெசய் காரணப் பெயரேயோ திகழ்நிப மேலதை விரித்தெனியேன்
புந்தியி னயிர்ப்பற வருளுகெனப் போற்றினன் றுதைதன் புதல்வனோ (1)
வினவிய வேத்திரப் படைக்கரன்முன் விளம்புவன் கேண்மதி சனற்குமா
மனுவிறை யெனும்பெய ரதிசூய்ய மாண்பொரு ணிறைதரு நிபநாம
மெனவுண ருதியிது தெளிதருவா னியம்புது மோரிதி காசமென
முனமவ னருளிய வாகேண்மின் முனிவர்க ளெனமொழி தருஞ்சுதன். (1)

வேறு

இத்தகு மாகதை சொற்றவர் கேள்விய ரிச்சையர் சாதக ரெவரேனு
மெத்தியீ னீணிதி யுத்தம சேப்பல மிக்குய ராயுக முதலாய
நத்திக வாழ்முழு துற்றமர் வார்சிவ நற்குரு வாரருள் பெறுவார்பின்
மித்தைய வாவொழி புய்த்துணர் வாரொரு மெய்ப்பர வீடெளி துறுவா
[ரால். (௧௨௧)]

மார்க்கண்டேயச்சுருக்கமுற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் தீக௮௭.

ராமன் மந்திரோபதேசம் பெற்ற சுருக்கம்.

—:0:—

சூர்த்த காலை வென்ற சூனு துலங்கு காதை யோதினென்
சீர்த்த ராமன் மந்தி ராதி திறங்கொள் வாய்மை யோதுவா
மார்த்த பாத வன்பு கூட வமர்ந்து கேண்மி யாவென
நார்த்த பாத நந்தி நாத னயந்து கூறு மாலரோ. (௧)

வேறு

சனற்கு மார கேண்மியா தனக்கு மாரன் மைந்தன
மெனக்கொண் மாய னாமுன மிழைத்த தீமை யீனரு
மனக்கொ ளர்த பாதக மீதித்து மாத வப்பிரு
குனக்கி தாகு மென்றெமை யுலப்பி லாத யோனியில். (௨)

சென்று சென்று லைகெஞ்செப்பு சாப முற்றுடைச்
தன்று நின்னு வேண்டநீ யையி ரண்டு தோற்றமா
கென்ற வாணை லங்கன மெம்மி னாவ தன்றினி
நன்றி னுள்ளுந் தீமையு நவையி னுள்ளு நன்மையும். (௩)

ஆவ செய்கை வகையினென் பதுபி ரத்தி யக்கமே
யாவு நம்மி னோர்த்தனம் யாது தான வக்குடம்
வீவ தாற்று நன்மையுள் வினாந்த சாப மேற்கொடப்
பாவ நாமு. ணச் செலுற் பவத்து ணன்மை வாய்ப்பதால். (௪)

நிருத ராதி துட்டர நீதி நீக்கி நீதியிற்
பொருவி லாத சிட்டரைப்புரக்கு நன்மை வாய்க்குமா
பிருகு சாப மீதருள் பிறந்தை கோக்கி யான்றவர்
திருகு கோப முந்லஞ் செய்யு மென்ப தேர்ந்தனம். (௬)

என்றி வாதி யொவ்வொன்ற யாவு மோர்ந்து ளந்துணிந்
தன்ற யோத்தி வாழ்தச ரதப்பெ யர்க்கொ ளாற்றல்சால்
வென்றி நாம வேந்தர்கோன் விழுத்த வப்பெ ரும்பய
னென்றி நின்று வம்மென வுற்றெ திரந்த ழைத்திட. (௭)

ஆத வன்கு லங்கண்முற் றுற்ற ரும்பெ ருந்தவங்
கோதொ ழிந்த கோசல நாட்டி ருங்கொ முந்தவம்,
பூத லஞ்செய் மாதவம் பொலிந்தொ ருங்க ழைத்திடக்
காதல் கொண்ட விநதிரை காத லன்னெ முந்தனன். (௮)

உரைத்த வேந்தர் கோளரி யுச்சி மேற்கொ ளும்பலாய்த்
தரைத்த லத்து தித்தனன் றனய னைக்கொ டாதைதன்
வரைத்த டம்பு யத்தினுன் மகிசு மக்கும் வென்றிநாம்
விரித்த லென்ன வன்பெயர் விளக்கு மாற்றல் முற்றுமே. (௯)

அரசி ருக்கு மந்நக ரளவி லெத்து ணைத்திற
லரச ருக்கு மேனைய ரனைவ ருக்கும் போர்குறியு
வரமு தற்க ணெல்லையும் மருவொ ணைத சீர்த்திதன்
வரமி குத்த பேசினால் வயக்கு மேலு ரைப்பதென். (௧௦)

தன்னி கர்த்த தந்நகர் தன்னின் மாலு தித்தபின்
றன்னின் மிக்க தென்னமுந் சகங்க ளுந்து தித்திடு
மென்னி லன்ன சேயினெண் ணிலாத டீர்த்தி யாதுமொன்
றென்னி லாவ தேகொல்வே றியாவ ரானு மாவகொல். (௧௧)

அண்ட மியாவுந் தேசமும் மகர மியாவு முற்றும்வாழ்
தொண்டர் யாரு மாதவர் சுத்த யோகர் சித்தருந்
தண்ட ளிர்க்கை யாருமைந் தரும் மித்தி டிங்களிப்
பெண்ட ரச்செய் நீர்மையா லிராம நாம மெய்தினுன். (௧௨)

வேறு

தாம நாமமி ராம நாமமுன் சார மாவைகுந் தப்பிரான்
காம னோவருட் கந்த னோவெனக் கவினொ டேகலை வளரவே
மாம னாமென புணர்வு ருவண மனுட னாமென வளர்ந்துபின்
பூமன் மாமக ளும்வ சிட்டனைப் போற்றி யாதர வேற்றியே. (௧௩)

போத நூல்பல கேட்டல் சிந்தனை புத்தி தேறுத னிட்டையே
யாதி யாவையு நிரம்ப வாய்ந்துகா மாதி யாவை யொருங்குநீத்
தேத ழுமீல்பொறை கருணை சத்திய மின்சொ லாதிய யாவுமேய்ம்
தோதொ ணாதசீர்ச் சீத வாசமா முறையி னுள்ளுல கெலாமுற. (௧௩)

அனுசர் மூவயோ டகன மர்ந்தரு ளன்னை தாதைசொ லவைமுடிச்
தினிது மேவுழி முனிவ னுங்குவந தினவ லோடமுதத் திடப்புருந்
துனல ருந்திறற் றுட காவத முனற்றி மேன்மிது லாபுரிப்
பொனை ம ணந்துவந் தன்னை தாதையைப் போற்றி வீற்றிருந் தூனரோ. (௧௪)

வீற்றி ருக்குநாள் வேறொர் நாணனி விரும்பு தாஹைசொல் கரும்புதேன்
போற்றி தித்துடல்பூரித் தொண்டெவிப் புகுது முன்னெழீஇப் போம்பிரி
வாற்றொ ணுதுநீ கிளவல் சானகி யடிதொ டர்ந்திடக் கடிதுசென்
தேற்ற காண்க வாச மேகமக் கென்று முள்ளதென் தேகினுன். (௧௫)

கருத்த மாமா பிலங்க வந்தருள் காலை யேகிய கானன
மிருத்த நம்மதி தெய்வ மானிட மேனி கொண்டிவண் மேவமுன்
றொகுத்த மாதவ மென்கொ லென்றளி துலங்கு நான்மலர் முகங்கண்
ருகுத்து நீடலை வணங்கி யொண்பதத் தொழிவு ருமலர் பொழிவன. (௧௬)

மானி னம்பல பின்பு சானகி வாஞ்சை தீர்கெனு மாறெழு
மானி னம்பல அங்கோ பாலனென் றறிந்த போனனி யார்,த்தெழுந்
தேனி னம்பல விறைபி தாவெனத் தெரிந்த போல்சை செய்தெழும்
வானி னம்பல மேனி கண்டின மாமெ னத்தொடர் வானெழும். (௧௭)

வேழ நங்குலங் காத்த தெய்வத மேய தென்றெறிர் வீழ்த்தெழுந்
கேழ னம்மொரு டேற்றொ கொண்கிடை டேறெமெனக் கிளர்ந்தெழும்
பாழி மாவார் நா சீயவுற் பவ டி தோவெனப் பத்தொழும்
வாழ்கு டாவடி சாம்ப வன்பினர் வணங்கல் போற்பத மலர்தொழும். (௧௮)

குணங்க ணீன்குறு முனிமு னேரொரு குலாதி பன்புகுந் தின்னிணி
யுணங்கு முற்றொழித் தின்ப வீடரு ளைந்தெழுத்துப் தேசகன்
மணங்கொளுஞ்செயல் வாய்க்கு மாண்பினை மணங்கொ ளற்கொர், நிமித்தமா
யிணங்கு தாசக சகித வைந்தெழுத் திதழி மாமலர் காட்டுமே. (௧௯)

நெடிய நீகுறு முனியைத் தாழ்த்திடர் நீக்கு கென்றுட னேவல்போ
னெடிய பூருக நிரையி ராகவ னீன்க ழற்கணி னைஞ்சுமால்
கடிய மௌவல்சே வடிப ணிந்துன காதன் மாயன்கை வாளியாய்க்
கடியை யென்றுல கோது றும்பழி கடதது கென்றலிற் கலவுமால். (௨௦)

இன்ன கானனத் தேகி ராகவ னிளவல் சானகி பின்வர
முன்ன ரேபல வளங்கள் கண்டுமென் மொழியு வப்புறக் காட்டுபு
மன்னு தண்டக வனம்பு குந்தவண் வாழு மாதவர் சூழல்வா
யின்ன மந்தவ ராசி பெற்றினி தேகி மாமல யேசன்வாழ். (௨௧)

உடச முன்வின விப்பு குந்தவ னெண்ம லர்ப்பதந் தாழ்ந்தெழுந்
தடிக ணும்கடி யடிய னேன்றெழுந் கடியின் மாதவ மென்னெனாத்
தடம லர்க்கைகு வித்து நின்றதா சரதி யானன நோக்குபு
நெடிய,பானுகு லேச மாசறு நின்வ ரத்துநல் வரத்தெனா. (௨௨)

முகமன் பற்பல கூந் யாசிகண் மொழிந்தி ருத்துபு முளரிவாழ்
தகலி தெம்மனோர்க் கேய டுத்தத சரத சக்கர வர்த்திமா,
மகளி னக்கிவண் வரவ டுத்ததெம் மாதர் மாதவங் கோதிவா
துகம்வ முத்தநின் றியலு மாறிட ரொழித்த ளிப்பதை யுன்னியோ, (௨௩)

வேறு.

மைந்த நின்னிள வடிவு நோக்கலை மல்கு பல்லுணை வகையு நோக்கலை
தந்தை தாயர்போற் றுதலை நோக்கலை சார்வ பெளமனீ தமிழை போலவே
யிந்த மாவனம் வந்த காரணம் யாதி யம்பென வெழுந்தி ராமனு
மந்த னுளரொ லார்க்கு மோரர சருந்த வத்தினோ ரரசு நீயரோ. (௨௪)

அகில லோகமு மடிப ணிந்திடி னவர வர்க்குளகுறைகண்முற்றெழுதித்
திகந லங்களும் பரந லங்களு மிணையின் மோக்கவா யிலும ளித்திடத்
தகுமொர் பேரர சாய நீயொரு தமிழ னேனையு மரசனென்பதோ
நகையி தாகுமெம் மரச லக்கண நவின்ற துண்மையே ரசரி லாதவன். (௨௫)

என்னு மர்த்தமேல் யான்கொ ளத்தகு மெந்தைநின்னச் செந்தநாஸினு
மன்னு ற்த்திய சுகவி யாபக வாத மாசிவ ஞான வானர
சென்னிலேழையேனிசைப்பதெங்ஙனமென்றமைந்துதன்னைகாரன்றேகிய
தின்ன தென்றுமுற் றிசைத்துமேலுமோரேழைவிண்ணப்பந்நின்றிருச்செவி.
சாத்தி யானாக தாணு வேநிகர் சதுர முற்றுணர் சாந்த வேந்த வென்
றேத்தி நின்றெதி ரோது மையவிங் கெத்து னைத்தவந் தான மாதியி
னீத்தி டற்கரும் பவஞ்ச வாஞ்சையா நிறைக டற்கடந் திடுமு டாய மொன்
றூர்த்தி தீர்தர வருடி யாவென வடிப ணித்தன னலரி மைந்தனே. (௨௬)

அதுவி றுய்மல யாச லத்தெமை யாள கத்திய மாமு ளீந்திரன்
கதிர்கு லாதிப வுத்த மக்குணை கணங்கள் சேர்கரு வுல கேண்மதி
யதிரக் டற்புவி யாளு பாயமுன் றுய காமுறு மரச ருள்ளக
மெதிரி லாமறை சிவாக மத்துணிந் தியம்பு மந்தனை மினிது கேட்டனே. (௨௭)

முதுவ சிட்டனிற்குணர்த்துபோதகன்முதுக்குறைந்தெழுசனகன்மாதலன்
மிதமில் கேள்வியொண் கதிரின் மைந்தனீ'விதைத்ததொன்றுபின் வினை
வொன்'ரூகுமோ, வதிவி ருப்பவன் கேள்வி யின்னமக் கைய துய்யவான்
மெய்ய செய்யவன், பதியு னக்கிது பகரும் பாக்கியம் பலித்த தின்றெமக்
கென்று பன்னுமால். (௨௧)

சாதி யாச்சிர மாதிரி யொன்றினுத் தவறி லுத்தம ஞான சீலரார்
காதல் கூர்சமு சார சாகரங் கடந்த ருட்கரை யிவர்த்து வாழ்வற்ற
கேத மின்னிக மாக மந்துணிந் தீச னேயெவ ரினுந்தி யேயனென்
ரேறு மாபதி யொருவ னேயுள முருகு பூசனைக் குரிய நாயகன். (௩௦)

அகில முத்தன துடைமை யாகவைத் தாளு மீசனுக் கனைய பூசனைத்
தகுப ணிக்கண லாதி யாதினுஞ் சாரு மார்வமொன் றில்லை யாதலா
னெகுமு ளத்தொடு மகம்பு ரத்தினு நிகம வாகம முறைவ ழாமலப்
பகவ பூசனே யாற்று வானெவன் பவஞ்ச வாரிதி பாற்று வானவன். (௩௧)

அனைய பூசனைக் கின்றி யேயமை யாத முக்கிய மாகு மங்கமொன்
றெனைய தென்றிடி லரிய மந்தன மினிய தோதுதுங் கேளி ராகவ
வினையை வெல்லது பவஞ்ச நீர்த்தட மேலெடுப்பது வேத வொண்சிரர்
தனைய டுத்தமெய்ப் பரசி வத்தின தனிச்சொ ருபரிச் சயார்த்த பூரிதம். ( )

பரம வாசக மாயொ ரிர்வது பஞ்ச பாதக நாசஞ் செய்வது
வரம காசிவ ஞான சாதன மந்திரேசமாய் வயங்கு நீரது
திரம சாத்தியந் தேவர் மாதவர் தேர்ந்து னோர்க்குமே'செப்பு தற்கது
வாமன் மத்திய மறையின் மத்திய வருத்தி ரத்தொளி விரித்த ரத்தினம். ( )

ஆய ரத்தினுந் தூய மெய்த்திரு வைந்தெ முத்தென வறிய வோதுமான்
மேய வன்னமா மந்திரேசநின் மிளிர்செ விக்கணை குளிர வுக்குதும்
வாய விம்மது நீகொண் முன்னரே மற்ற தற்கொரு முக்கி யாங்கமுந்
தோய வேண்டின் னதம் னுச்சக தூய வெண்டிரு நீறு தாரணம். (௩௪)

பூதி தாரண மின்றி யிம்மனுப் புகலி னிட்பல மென்னு மாமறை
யாத லால்வி ராங்கி யின்வினை வாய சித்திதா யகவெண் ணீற்றினை
யோது நான்முறை பரவப் பூசிமேலொளித ருந்திரி புண்ட ரங்களு
மேதி லாதனை கென்று கூறியாக் கிசைத்த வாவி ராங்கி நீற்றினை. (௩௫)

முறைவி னைத்தெடுத் தள்ளி யீதலு முளரி கூம்பிநேர் மலர வாங்குபு
நிறையுத் தூளன புண்ட ரங்கனூ னெறிய ணிந்தெதிர் முறைப ணிந்தனன்
கறையி லாமனத் திறையி ராகவன் கலச யோனியக் காகுத் தன்றினைக்
குறைதெ றுஞ்சிவ தீக்கை யாற்றுபு குறித்த மந்திர வமுது குத்தனன். ( )

தூய தன்செவி வாயு குத்தவச் சுவைய மந்திரா ரமுத மாந்தினன்
வாய பேரின்ப வாரி யிற்றனை ம்றந்த மர்த்தொரு வாதெ முந்துட
னைய வாரியன் பாத தாமரை நேர்ப ணிந்தழிக் கடியெ முந்துநின்
ரேயுய்வி லாக்கரு ணம்பு தேயென துடலு மாவியு முடலு முன்னதே. (௩௭)

செய்கை மாறிலாச் சிறிய னாயினேன் செய்கை மாறுநின் றிருவ ருட்பெருஞ்
செய்கை கொள்கிலாச் சீரி தென்பது தேற்ற மாசுநேர் தெரிய வந்ததென்
றுய்கை பெற்றசீ ராம னேதவவ் வுடச னாதனங் குடச மாதவ
னுய்கை செய்கிவ நாம மாயிரத் துண்மை யாவையு முணர நல்கினான். (௩௮)

ஆச றச்சிவ தத்து வார்த்தங்க ளனைத்து முள்ளகத் தமையத் தேற்றிமே
லீச னேயொரு வன்றி யேயன்மற் றேனை யோர்களு வ்வெவருஞ் சீவரே
மாச றத்தியா தாக்க ளென்றுமா மறைசொல் சூத்திர வீர்க்கி யந்தனைத்
தேசு றத்தனி யோது மாசிவ கீதை தூலையுந் தெரிய நல்கினான். (௩௯)

இன்ன வாறகத் தியமு னீர்திர னிராம னுக்குநீ றளித்த மேன்மையாற்,
றுன்னு றும்பசுத் துவத்தை மாற்றிமேற் றுலங்கு தாசக சக்தி வைந்தெழுத்
தென்னு மந்திர செபத்தி னாற்சிவத் துவவி ளக்கமே லேற வேற்றியப்
பன்னு மந்திரஞ் செபித்தி மெழுறை பரசி வார்ச்சனை விதியு ணர்த்திமேல்.

வேறு.

பொறுதி யாகநாம் புகன்று னக்குமுன்
பெறுதி யென்றமெய்ப் பேறு கொள்கவென்
றியுதி நீக்குமைந் திருஞ்சா தாக்கியத்
துறுதி லிங்கமொன் றொளிர நல்கினான். (௪௦)

இரவி மைந்தகே ளிவ்வி லிங்கநீ
யுரிய வாயுள்கா ரொருவு ருமலே
பரவி நாடொறும் பயில ருச்சனை
வரசி வாகம மரபி னாற்றுகி. (௪௧)

மேவு மிவ்வெலாம் வேந்த நிற்ககக்
காவ லாம்புறக் காவ லாகவிங்
கீவ கொள்கென வேதி கார்முடி
மாவ நாழியாங் கவன்கை நல்கினான். (௪௨)

சுருவ சத்திமா னுய சங்கா
னொருவ னேனிக ராய வுத்தமன்
றருச ராசனந் தாவி னாந்தகம்
பொருவி லாவநேர் புகலற் பாலதோ. (௪௩)

மூன்று நல்கிய முனிவர் சேகர
 னுன்ற கேள்விய னாய ராமனைச்
 சான்ற பஞ்சவ டித்த லத்தைநீ
 யேன்று காண்கென வினிது கூறினான்.

(சரு)

முனிவ ருத்தமன் மொழிந்த செஞ்சொலு
 மனைய னங்கிரி யம்பு சாதமுந்
 தனது சென்னியிற் றழைப்ப ராகவ
 னினிதி றைஞ்சின னேத்தி நின்றனன்

(சசு)

பிரிவை நோக்கிடும் பெரிது மேங்கிடும்
 வரதன் வாசக மறுக்கொ ணமையும்
 பெரிது நோக்கிடும் பேதுற் றஞ்சுமத்
 தரணி பன்றிறஞ் சாற்றொ ணாதரோ.

(சஎ)

அரிய நூல்களாய்ந் தகந்தெ ளிந்துமெய்க்
 குசவ ரானிறை குணத்தி ராமனே
 பெருமி உர்ப்படிற் பெரிய வர்ப்பிரி
 வருமை யிற்றென வளக்க லாவதோ.

(சஅ)

இருத லேப்படு மிதய ராமனாந்
 கொருத லேத்துணிந் துழுவ லன்புளம்
 பொருத லேப்பெரும் புணரி வாயனை
 மருத லேப்புரீஇ வணங்கி யேகினான்.

(சக)

ஏகி ராகவ னிளவல் சீதையோ
 டாகம் வேற்றுமை யறியொ ணுதானீண்
 மாஃ நீடுகான் வழிக டுந்துபோ
 யோகை மிக்கபஞ் சவடி யுற்றனன்.

(ஔ)

வேறு

வரம டுத்தகோ தாவரி மாநதிக்
 கரைய டுத்தவப் பஞ்சவ டிக்கனே
 புரையி ரித்த புனிதனி ராகவன்
 விரலீ யொத்துழி வீற்றிருநீ தானரோ.

(ஔ)

அங்க ண்டொறு மைந்தெழுத் தின்செபந்
 திங்கள் வேணி யிலிங்க சிவார்ச்சனே
 துங்க கீதை பராயணந் தோமற
 நங்கை சானகி நாத னவிற்பு.

(அஉ)

நாளு நீனுமெய் யன்பு நதியொடே
யாளு மீச னருட்கடற் புக்குலாய்த்
தாளின் ஞாளுனத் தத்தனித் தண்கதை
மீளி யுண்டு விளக்கழிக் கானரோ. (௫௩)

இன்ன வாறுசின் னுள்க ளிரிந்திட
மன்னி ராமனை வாஞ்சித் திராவணன்
பின்னை நேர்ந்து பிதற்றின ளன்னதாற்
றன்ன நாகி தனஞ்சிதை வுற்றனன். (௫௪)

அதனி னுந்நகர தூடண ரார்த்நெழ
வதைபு ரிந்தந் நிருதர் வருதுனி
சிறைய வென்றமை தேர்த்தங் கிராவணன்
கதமி குந்துமா நீசன்ச காயத்தால். (௫௫)

எரி நெருப்பை மடியிலிட் டாலென
வரிய கற்பிற் கரசி யணுவுந்தற்
பிரியொ ணைத பிரியை சனகியைக்
கரவி லுற்றுக் கவர்த்தனன் கா தகன். (௫௬)

அவனி மாதவ மாய பிராட்டியைக்
கவர்பு சென்றபின் காகுத்தன் நம்பியோ
டவச னாய்ச்சரித் தங்கதர் காட்டிடச்
சவரி யஞ்சனை தன்றனை யன்றனல். (௫௭)

சுக்கி நீபனைத் துன்னி யவன்பகைத்
தக்க வாலியைத் தான்செகுத் தாங்கவன்
ஒக்க லோடுறு வாழ்வங் சூதவவம்
மிக்க பேருத விக்குள் னுவந்தரோ. (௫௮)

ராக வன்செய் நலன்மற வாமலன்
போகை யுந்த வுடன்வட மேருமுன்
னாக நீளச லத்தமர் லானர
வாகி னிக்குல முற்றும் வருகென. (௫௯)

வரவி ளித்துத யாத்த மனவரை
விரவு கீட்டிசை மேற்றிசை யாகநம்
பரமன் வெள்ளிப் பருப்பதங் கூற்றினூர்
வரையி னுத்தா யாமிய வம்புலா. (௬௦)

இடையி டங்களுங் கெங்குந் துருவிநங்
குடிபு ரந்தவிக் கொற்றவன் தீரவியிப்
பூட்டி வாய்த்தபொன் பூங்கொம் பிருப்பிட
முடனறிந்தொல்லு நீள்கென வுய்த்தனன் (௧௧)

சென்ற வீரருட் டென்றிசை மாருதி
யன்றி லங்கை யரைக்கணத் தேகினோன்
பொன்றி மேனி யொடுங்கினி னுள்ளுய்
பென்ற ராம னிதயத் திருப்பவும். (௧௨)

சோக முற்ற தென் றோகை யிராகவ
மேக மின்ப ழுழைவினா வற்றரு
மோகை யாகென் னுணர்த்தலி னோங்கும
சோக வின்னிரைச் சூழலி னீழலில். (௧௩)

வீற்றி ருந்து மிளிருஞ் சனகியைப்
போற்றி நோர்கண் டணுகிப் புகுந்ததான்
றோற்றி ராகவன் னாதெனத் தெள்ளெனத்
தேற்றி நல்கினன் நீதிரி மோதிரம். (௧௪)

வாங்கிச் சென்னிகண் மார்பின் மணந்துகைத்
தாங்கி நோக்குபு தாச ரதிதனை
யாங்க ணைந்தென வன்பிற் பெருகியே
தேங்கு மின்பக் கடலிற் றிலைத்தனன். (௧௫)

வருதி யையெவன் மாதவ வாழ்வின்
தருமை மேனி யணுவும் விகற்பியா
துரிய தம்பி யுடனுறை வோடுற்றே
வருவ தேகொ லணித்தமர் வாழ்க்கை யோய். (௧௬)

என்ற கேள்விக் கிறைமுறை யேயிசைத்
தன்றி ராமற் களித்தரு டாமணி
யொன்று கைக்கொண் டிடன்விடை கொண்டுதாழ்ந்
தென்று சேயமைச் செய்தினை மீண்டபோ. (௧௭)

கண்டு வந்தனன் காகுத்த தாயினை
யொண்ட ளிர்க்கை யுசவுரு டாமணி
யெண்ட ருமரிஃ தென்றெதி ளிடவன்
கொண்ட மோன்புரன் யாவையுங் கூற்றான். (௧௮)

வினவி ராகவன் மீக்கெழு மூக்கமோ

டனகி யாய சனகி யமர்ரிலை

துனையி னேகித் துறுமிடர் மாற்றியாங்

கினிது மீட்டற் கெழுந்தனன் முன்னெழும்.

(சூசு)

தம்பி பானு தனைய னனுமனே

பம்பு வானர, வீர பதாதுயோ

மெய்ப் போற்றுற வெல்லையி னண்மின

னம்பி ராமன் நெனாது நரலையே.

(சூ௮)

வேறு.

ஆங்கு மறைகள் போற்று மடவியி னகில மீன்ற

தேங்குயாழ் பழித்த வின்சொற் றிருந்திழை பாகத் தெய்வான்

பூங்கழ லிறைஞ்சும் வாஞ்சை புகுத்தவா னரப தாதி

பாங்குற் தவணி ருத்திப் பானுசே யனுமன் றம்பி.

(சூ௯)

புடைவரக் குணக்கி னீன்கோ புரப்பெரு வாயின் முன்னர்ப்

படியுற நமந்து வேண்டிப் பரவிப்போய் வேத தீர்த்த

முடியுற வணங்கி மூழ்கி முறையின்வெண் ணீறு கண்டித்

தொடைபுனைந் தெழுத்தோ னாந்துந் துகளறச் செயித்த லாதி.

(சூ௧௨)

ரித்திய நியமம் யாவு நிகழ்த்துபு சிராத்த மாதி

சுத்தகேத் திரபிண் டாதி துரிசறப் புரிபுட் சென்றாக்

கத்தனை யமல வேதா ரணியனை யகில மூல

வித்தனை வீணு கான விதூடணி யுடனி றைஞ்சி.

(சூ௧௩)

அகநெகிழ்ந் துருக நின்றங் கருந்துதி பலமுன் கூறி

யிகலருமன் பின்மேலு மிறைஞ்சியாங் கரிது நீங்கித்

தகுமுழி யமர்ந்து வாயு தனயன்முன் னாங்கு ரக்கின்

நெருகையினை யாழி மீதோர் தூக்குரம் பிலங்கைக் கேக.

(சூ௧௪)

ஆற்றுக் கவெனப்ப ணித்தா னுணைதஞ் சென்னி மேற்கொண்

டேற்றெழு கவிக ளெல்லா மிரவிதோ யிரவி வான

மேற்றழை விருக்க மாதி வேரொடும் பிடுங்கிப் போகட்

நேற்றவார் கலியிற் சேதோர் தினத்தினோ சீனையேழ் செய்தார்.

(சூ௧௫)

வரம்பறு வலிமு கத்த வலிமுக பலச மூகம்

வரம்பறு பரரை வானீண் மரம்பல சுரும்ப னேகம்

வரம்பறு மாழி மீதோ வாதுவீழ்த் தியவே கத்தால்

வரம்பறு தடையாற் பொங்கி வருபி ர ளயமோ வென்ன.

(சூ௧௬)

பிரவகித் தியாண்டுஞ் சென்றெம் பிரானிகே தனத்தி னீன்கோ
புரதுவா ரத்துஞ் சென்று புதுதவப் பொழுதி யாரு
மரகர ழீழக்க மேலோ ரார்கலி யென்ன வாய்விட்
*டரகரன் சினக ரத்து ளச்சமுன் னீர்ப்பப் புக்கார்.

(எஎ)

புக்கவ ரண்டம் விண்டாற் போன்மெனக் கதறு மோதை
யக்கணந் துரத்திச் சென்றாங் கார்கலி கோயில் வாயிற்
ரெக்குளார் கலிபே ரோதை சூரலங் கரத்தன் காணு
நக்கன னுரப்பி னுன்மன் னரலேநீ வரலே யென்பான்.

(எஅ)

நந்திரா யகனுங் கார நாதமச் சேது வேராய்ச்
சிந்திய தகர்த்த தாழி சென்றடங் கிற்று முன்போ
லந்தில்லா னரக ணங்க ளட்சமிக் குலைந்த நோக்கி
ரைந்திரா கவன்பின் மேல்பா னுன்கியோ சனைசென் றாங்கு.

(எக)

பின்னரு மன்னு கென்றோர் பேரணை யமைப்பித் தான்மற்
றன்னதும் பெருங்கான் மீன்க ளிலகலா னிலைகு லைந்த
தென்னினிப் புரிது மென்றோ வேக்கமிக் குளங்க லங்கி
யின்னதென் றென்றுந் தோன்றா திருந்தன னிராம னந்த.

(அ0)

அம்புதி தடத்தின் பாங்கோ ரகரமீன் பூச லென்ன
விம்பரின் விளங்கும் யாண்டு மிடரற வியல்வான் மீன்க
டம்பெரு வாலிற் சேது தனையடித் துடைத்த நீரா†
னம்பியல் விராமன் முன்பின் னவிற்புமக் குரம்பி ரண்டம்.

(அக)

சிதைவுறங் பெற்றும் வாய்மை சீலமுற் குணாக ளாதி
யிதமிரு புனீத ராம னியற்றிய நீரா லன்ன
ததைகுரம் பமைந்த வாழித் தடம்புன லிடமி ரண்டு
துதிதிகழ் கோடி தீர்த்த மெனும்பெயர் துலங்க மன்னும்.

(அஉ)

முன்னவில் கோடி தீர்த்த முதுமறை வனபு ராணந்
தன்னலன் விரித்துக் கூறத் தயங்கும்பின் னவிறீர்த் தத்தை
மன்னல மணமேற் கோடி தீர்த்தமென் னுலகம் வாழ்த்தி
யின்னலங் கொழிய மூழ்கி யின்னல மெல்லா மெயதும்.

(அங)

* அர - குறிற்கீழாகாரங் குருகிற்று.

† நீரால், விளங்குமென்றியையும்.

அத்திரு மணமேற் கோடி யவிர்தட நகரே மொன்பான்
மெய்த்திரு மணிக டம்முண் மிளிர்குலச் சிறைமா ணிக்க
முத்திசெய் தன்பாற் றேன்று முழுத்தவப் பெருஞ்சீர்த் தென்ற
லுய்த்துண ரறிவி லேழை யுரையினு ளடங்கற் பாற்றே. (அச)

மங்கையர்க் கரசி யாரு மகிழ்நெடு மாற னாரு
மெங்கஞ்சண் பையர்கோ வுமே லிசைத்தமா ணிக்கத் தன்னே
டங்கத னவதா ரச்சீ ருமையி னுரிமை நோக்கித்
தங்கிவீற் றிருந்தார் பன்னு ளென்றிடிற் சான்று வேறென. (அரு)

தன்னிகர் சிவலோ க்த்திச் 'சகத்தையேற் றேணி யாகி
மன்னுமிம் மணமேற் கோடி வளநகர் பாண்டி நன்னாட்
முன்னள வேணி யாகி யிலங்குமீ தமைக வொன்றுந்
தன்னுளந் தோன்றா தங்கட் டங்கிய ராமன் கேட்ப. (அசு)

ஓரச நீரி ராம வோரச மாறா தீத
மாரச சூத கான் மாரசங் கார ஞான
காரக *மந்தி ரேசன் காரக மகல ந்ந்து
†தாரக மூல மேநத் தாரக மெனத்து ணிந்து. (அங்)

நீதின நீதி ந்தா நெறிபுரி செபதி யான
மாதிரி நீதி யோனா யமர்ந்தன னாத லாலச்
சூதகா னனம்பு குந்தச் சுயம்பமு தேச தேச
மீதெழ வருச்சித் தாலுன் விழைவுமுற் றருளு மென்ன. (அக)

வானன் நெழுந்த தந்த வாக்கிருந் துவ்வ யாமு
தானதொண் டெவிவா யுண்டாங் களப்பருங் கவிப்புண் ழுழ்கி
வானர குழாமி லக்கு மணனருக் கனிலன் செய்கன்
பானிழ லென்னச் சூழப் படருமா வனச ிபம். (அக)

அதரினோ ரிடபங் கான்யாற் றக்கரை யானைக் காமுற்
றதனையவ் வாறு கீறி யடுப்பவா னாக்கு னன்று
மெதிர்கரை யேறித் தோழத் தேற்றொடும் புருதக் கண்டல்
வெதிரிலான் சீதை மீட்சிக் கீதுநன் னிரித்த மென்றான். (கூ)

* மந்திரேசன்-எழுவாய். அது அடுத்த செய்யுளில் அமர்ந்தனனென்
னு முற்றுவினை கொண்டு முடிந்தது.

† தாரகமூலம்-பிரணவசக்திசிவபஞ்சாக்கரம்.

பூங்கொம்பொர் கவிதன் பாங்கர்ப் பொண்ணிறம் பழுத்த வின்றே
மாங்களி கொடுசென் றுற்ற மந்தியை வாலி வீட்டி
யாங்கடனு கைக்கொண் டேகி யமர்ப்பணை யமரக் கண்டா
னீங்கீது போனி மித்த மெமக்குவே நென்கொ லென்றான். (௧௧)

செறியுல கடலிக் கெல்லாஞ் சேகர மென்னு மேன்மை
யறிதரத் தெருட்டு சேக ராடலிக் கணிய னாகப்
பெறுபுமாந் குயிலெ லாமெம் பிரானரு ளுவந்தி ராம
புறுதியிங் குறுதி யென்றாங் கழைத்தென வெரலிப்பச் சென்றான். (௧௨)

புவைபைங் கிள்ளை சாம்ப புராசன புனித னேமா
தேவசங் கராமம் பேரசச் சிதாந்த வழுத நாத
சேவக விமல சே* ம சேகர மந்தி ரேச
மாவன, நிவாச தேச மாதவ பூத நாத. (௧௩)

சுண்ணமர் நெற்றி யானே கந்தர கந்த ரேச
தண்ணம ரிதழி வேணித் தற்பர சைல ராசன்
பெண்ணர சகில மீன்ற பெரியநா யகிச மேத
வண்ணாறுஞ் சூச கான வரதவென் றிசைப்பக் கேட்டான். (௧௪)

இன்னை பலவ ராங்க ளெண்ணில கண்டு கேட்டுப்
பன்னருங் களிப்பு மேன்மேற் பல்கிய பேரன் புந்த
முன்னரு ளீர்ப்ப சென்றம் முளரியின் வருண தீர்த்தந்
தன்னினூன் மரபி னாடிச் * சபலவெண் ணீறு சாத்தி. (௧௫)

கண்டுகை பலபூண் டைச்சக் கரமுறை செபித்து நீல
சுண்டலீ ணிகேத் தனத்தங் கைத்தளப் பிலகொண் டேகிக்
கண்டருட் டூல லிங்கங் கைதொழு திறைஞ்சியின்சொற்
கண்டமர் வலவை நேச கணேசனை யிரைய சேயை. (௧௬)

பணிந்துநங் தீசற் போற்றிப் பராயனு மதிபெற் றேகித்
தணிந்துசே கரசு கங்கா தாவமு தேச நாம
மணிந்துல * ருளா நிற்கு மருந்துணை திருந்து வேதந்
துணிந்துரைப் பரிய சோதி சுயம்பிலிங் கேசற் கண்டான். (௧௭)

* முன்னிரு நெடிலங் குறுகினவாக் கொண்டு சாபரல வெனக்கோ
டலு மொன்று.

காண்டலுங் கரண மெல்லாங் கைகெகிழ்ந் திரிய வன்பு
பூண்டவன் றனது போதம் போய்ச்சிவ போத பேத
மாண்டமெய்ஞ் ஞான னந்த மயபர வசனய் நீண்ட
சேண்டரு வடியற் றுக்குத் திருமுன நமந்த மார்தான்.

(க௮)

எழுந்தொரு வாயு முன்னின் றியம்புவாய் குழறக் கண்ணீர்
பொழிந்துட னனைப்ப விம்மிப் புரிவதொன் றோர்தல் கூடா
தழுத்துமா னந்த வெள்ளத் தரிதெழும் வழுக்கி வீழ்ந்
தொழுந்தகை யிராம னாங்கச் சுயம்புநே ருற்ற தூய்மை.

(க௯)

இன்னவா றென்ன பாரே யிசைக்குநர் நெடும்போ திங்ஙன்
பன்னருந் திறத்த மைந்த பாலுகு லேச நெம்மான்
றன்னரு ளதனா லாற்று சபரியைத் தொண்டினார்வந்
துன்னவேண் டிவன வெல்லார் தோமற வினிதி னீட்டி.

(க௦௦)

உழுவன் போங்க மேன்மே லுயர்சிவா கமநா லாற்றின்
வழுவறச் சுத்து யாதி வயக்கிவெற் பளித்த தாயோ
டழவலிர் மேனி யெந்தை யமுதலிங் கேசன் றூய
கழலடி பூசித் துள்ளங் கரைந்தடிந் கடிந் மந்து.

(க௦௧)

திருமுனின் றிரிய வாய்மை திகழ்த்துதி புகன்று வேண்டு
மொருவனே யோவா மூவ ரும்பனே யெம்பி ரானே
யருவனே யருவனே தா யருவரு வனைய தீதத்
திருவனே சூதகானச் செல்வனே போற்றி போற்றி.

(க௦௨)

உலகனே யுலகெ லாமா னுடையனே விடையனேயன்
பலகனே யலகி லானே யமலனே விமல வன்பர்க்
கிலகனே யிலகி லானே யேனைய ரெவர்க்கும் சூரனோர்
திலகனே சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி.

(க௦௩)

சூரண முதல்வ போற்றி யாரணன் முடியாய் போற்றி
தாரண நீற்ற போற்றி தாரண பவஞ்ச போற்றி
பாரண காள போற்றி பாரண சூல போற்றி
தேபண வமல கான சே சரச் செல்வ போற்றி.

(க௦௪)

திருவருப் படிசு மோர்வத் திராடது செம்பொ னென்று
கருமையொன் றருண மொன்று கருதுபா னிறமொன் றுநின்
ஹருவமே துணிதல் கூடா துறிலுன சொரூபம் யாரோ
தெருளுவர் சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி.

(க௦௫)

அவனவ ளதுவொன் றன்றென் றருமறை யிசைப்ப துன்னை
யவனவ ளிரண்டு மொன்றி யவிருமோ ருருவாய் நிற்றி
யவனெனப் போற்று கோமற் றவனெனப் போற்று கோமன்
சிவசிவ யாதென் றோர்துஞ் சேகர வனத்தாய் போற்றி. (௧௦௬)

அரிபிர மேத்தி ராதி யகிலசீ வருமோ ரொன்றே
யுருவமுற் றுதித்துன் பாலே யொடுங்குவ ருவர்க்க தீதப்
பொருளென லிருமை யாநின் பொண்ணுரு விடத்துங் கண்டுந்
தெருளிலா மூடர்க் கென்றோ தேற்றமா வனத்தாய் போற்றி. (௧௦௭)

அருநர காழு மூழா லளவில்லா முகனென் றந்தோ
வுருவுகண் டிரைநிர் மூடர்க் குரைப்பதெ னூடல் கூட
லொருவடி வீனிலெங் கெய்து முணர்த்தினீ யன்றி யாவர்
தெருளுவர், சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (௧௦௮)

சீவர்க் கெவரு மின்பத் தினுத்திட விதஞ்செய் தேவ
பாவியேற் கின்று போந்த படரெலாம் படர வீட்டி
யாவிகாத் தருடி யைய வரணநின் சரண மேமா
தேவனே, சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (௧௦௯)

வேறு.

என்று போற்றிநின் றடிக்கடி யிறைஞ்சின னிராம
னன்று மாதவ னனியுவந் தமுதலிங் கத்தி
என்று டிந்தமர் வேணிய னீலமா மிடற்ற
னென்று நாற்கரன் சாம்பனேற் றிவர்த்தரு ளொருவன். (௧௧௦)

உளத்தின் மிக்கெழு முவகைநே ருணர்த்துமொண் முறுவல்
வளத்தி னன்னசிர மாலிகா பரணன்பால் வண்ணன்
கிளத்து மித்தரு முருவனெய்க் கிடைத்தனன் றனையுட்
டளத்தி ருத்திரா மனையரு ணைக்குடி சாற்றும். (௧௧௧)

வருதி ரகவ கேண்மியா மலயமா தவன்முன்
கருதி நிற்குணர்த் தியவரு ணெறியதே கவற்கி
தருதி றிற்பவ சாகர தரணவாஞ் சையர்க்குச்
கருதி சொல்லுபா யம்மிது சுத்தநிர்த் தோடும். (௧௧௨)

இதயத் தூன்றுக வின்னதே யென்றுமீ திருக்கத்
ததையற் கூந்தலஞ் சானகி பிரிவினிச் சமய
முதயச் சூரண முகின்மறைத் தாலென வுன்பாற்
முதையப் பேரிடர் தொலைப்பதற் குபாயமுஞ் சோறும். (௧௧௩)

சுண்டைக் கோசனை யெட்டினிற் றென்றிசை யிலங்குஞ்
சேண்டக் கார்தொழு தேவிபட் டணத்திரு நகர
மாண்டைக் கேகிநீ யலகில்சத் திகளுட னமருந்
தேண்டற் பாலளாம் விந்தையைச் சிந்தைசெய் தன்பால். (௧௧௪)

ஆழி மீதனை யனை திறன் குறித்தனை யருச்சித்
தாழின் வேண்டுதி யேலனை யுருற்றுதற் குரிய
பாழி யாற்றறந் தின்னருள் புரிவனப் படியே
வரழி 'ராமநீ யவ்வுழிக் குரம்பினை வயச்சி. (௧௧௫)

ஆய பேரனை வழிச்செலீஇ யிலங்கையை யடைந்து
சீய ராவண வதம்புரீஇச சீதையை மீட்டு
மேய விந்திர வரத்தினுற் போர்வயின் விளிந்த
பாய வாணா கணமுயிற் தெழும்வகை பயிற்றி. (௧௧௬)

உரிய சீதையோ டினவல்செங் கதிர்மக னூதை
பிரியன் வானாப் பெருந்தொகை பீடணன் முன்னோர்
விரிபு சூழ்வா விரைகமழ் புட்பக விமானத்
சுரிதி வர்த்துசென் றயோத்தியிற் பாசனோ டமர்ந்தே. (௧௧௭)

நீதி வேத்தியல் புரிந்துவீற் றிருந்துயிர் ன்ரைகாத்
தேதி லாமகஞ் சிவப்பிர திட்டைக ளியற்றிக்
கோதி லிச்சிவார்ச் சனைதினம் வழுவுறக் குயிற்றிப்
பேதி யாதவிப் பல்வகைப் பெருந்தவப் பேற்றால். (௧௧௮)

சுற்றி னம்பதத் திரண்டறு நித்திய விற்பப்
பேற்றின் வாழ்கென வாய்மலர்ந் தருளியெம் பிரான்முன்
ரோற்றி யாங்கருட் குறியிடைக் கரந்தனன் ரொழுது
போற்றி ராகவ னளப்பருங் களிப்பெரும் புணரி. (௧௧௯)

தோய்ந்து மந்திர லிங்கபச் சிமத்தொரு தாய்மை
வாய்ந்த லிங்கமார்ச் கண்டலிங் கத்தணி வடபா
லாய்ந்து தாபனம் புரிந்தருச் சித்துமீண் டனைபா
லேய்ந்த வாரமு. தேசனைப் பினும்பணிந் தேத்தி. (௧௨௦)

பொருமி யன்பின்மிக் கிருகணீர் பொழிந்துள முருகிப்
பிரிவி னைந்தொரு வகைபுற விடையருள் பெற்றாங்
கரிது போந்துகோ யிலின்புறத் தொருசிறை யடுத்தவ்
வரன தேவிபட் டணம்புக மதித்தவ ணிருந்தான். (௧௨௧)

வேறு.

சுதிவ் வா ரு க வி தற் கு மு னி னவ லி ரவி சே யு ணு மன் சாம் பு வனே யா திய னா ங்கா ன் கருட் கு றி நி மூ வி யரு ள்ச னை பு ரி ன் துவ ன் தகு த்தா ரோ தவ ற் றி லு ள்கு மண னரு ச சி த்த வோ ரரு ட் கு றிய மு தே ச சே தன சு யம் பு லி ன் கத் தி ன் டெ ன் மே ற் றி சையி னு ட் கு ரோ சத் தி ற் றிக ழும். ( )

ந வி லு மக் கு றி வா ழ் நக ரத் தம் பி ள்கு ந ல் லவ ன் கோ ட்டை யெ ன் னு மத் [யோ ர் தவி ர்த ரு மத ன்கி ட் டி சையி ன் டு க் கு ரோ சத் தரு தலி ன் கே சு தெ ன் றி சை தி வ ன் கு ரோ சத் தி னெ ல் லயி ற் றிக ழு ன் திரு த்த கு சு ககி ி வ ன் டெ யு வ மை த் தி லி ன் க மு ல் வி ட மு த்து ப் பே ட்டை யெ ன் னு ரை ப் ப ி ன் றெ ளி ரும்.

தி ரு ந்து பு ச னை செய் சு க்கி ி வ ன் று ன் றி ரு மு னி ன் ற ரு ந்து தி செய் கா ற் பெ ரு ந்த கை யி லி ன் கத் தொ ன் னொ ரி ப் பொ லி லு ம் பே ரு ழு க மை தி யு றே ன் க ண் ட ரு த்து ணை யெ ன் தா ய ரு ட்டி ரு மே னி ய ழு க ணை யெ ன் ற கா ஶ ண ப் பே ர் பொ ரு ந்தி மே ஶோ ரி க ன் ன் கரி லா தோ ங்கி ப் பொ லி த னே ன் கா ண லா மி ன் னு ம்

அ த்தி ரு மே னி ய ழு க ணு க் கி சை ந் த வ ழு கி யெ ம் ம ன் னையு ம் னைய து த்தி ய நாம ர் த ஶ் ன வ டி வ ழு கி யெ ன் னு ல கி றை ஞ் சி டத் து ல ன் கு மத் தி ரு மே னி ய ழு க ணு ம் னையு மே த்து ன ன் க் க ரு ண ல ன் க ளு ம ல் வு த்த ம த லத் தி ன் சி ற ப் பு மோ ஶ ப் பி ன் னு ஶை த்த வ ப் பெ ரு ம் ப தி க் க் க் ழு பால்.

வ ரு மொ ரு கு ரோ சத் தெ ல் லயி ற் ஶாம் பு வ ன் றெ ளு மு ன் கு றி யி ல ன் கி டி ம ல் வி ரு ந கர் நாம ஞ் சாம் பு வ னு டை யெ ன ப் பொ லி ன் தி ல ன் கு மி ல் வ கையெ யொ ரு வி லோ ரொ ரு வ ரு ம் பு ரி யி லி ன் க மு ல ப் பி ல ப ல ப் ப ல ந கி ன் ம ரு வ ி ன் றி ல ன் கு மே லி னி ராம ன் ம தி த்த வா பு ரி செய ல் வ கு ப் பா ம். ( )

இ ன வ லோ ட னு ம ன் சு க்கி ி வ ன் ம ற் றே வ ரு மே வ ப் தே வி வ ன ந கர் க் கே கி ம் தி ய நா த ன் வ ழு ன் க ரு ன் வ ழி ரு ம் பி ய ற் றி க் கி ன் ர் த ரு மி ல ன் கை பு க் கி யா வ ன ன் மு ற் கெ மு மு ப ன் னி ரு த ஶை ப் பொ ரு த் க ள னு ற வீ ட்டி ரா வ ண ப் பி ய ம கத் தி ரா மே ச் சு ர மா ரு ம். (௧௨௭)

மா த லத் தி ராம லி ன் க தா ப னத் த ன் மா ற் று பு வீ ர கத் தி யி னை வே த கா ன னத் தை ன் க ரத் தொ ரு கோ ட்டு வீ ம ல் பூ ச னையி னு ல் வி ல க் கி க் கா த மர் கு ட ஶ் க ர த வ னி ழ லா னை க் தா வி றை பூ சையா ற் க டி ர் து கோ த ர வ யோ த்தி பு க் க மு தே ச ன் கு ளி ர் தி ரு வ ரு ண னி கு லா வ. (௧௨௮)

ம ல ய மா த வ ன் ற ன் ப த ம ல ர் சி ர மே ன் ம ல ஶ் றி றி ரு ந்த ரு னெ றி யே யு ல கெ லாம் பு ர் து சி வார் ச ச னை யா தி யு த்த ம நெ றி வ ழு வா து ன் ல யி ய வி ய ற் றி வா ழ் ன் த ன ன வ ற் கு நி மி ல ம ன் தி ர வு ப் தே ச வ ழு ன னி த் த மையா ற் கு த வ னை ச ன் ம் தி ரோ ச ப் பெ ய ர் வாய் ந்த ன். (௧௨௯)

அன்னமா வனமல் விராமன்சா னகியை யடுத்துமீட்ட பதற்குள வுபாய
மென்னென வுசாவி யெம்பிரா னருளா லெண்ணியாங் கெய்துதற் கிடஞய்
மன்னிய வதனற் றிருவுசாத் தான வன்பெயர் பெற்றதான் மல போன்
றன்னருந் தனய வென்றுவேத் திரக்கைச் சற்குரு நாதனே தினனூல்.)

வேறு.

என்றரு ணந்தி வாய்மை யிருஞ்சனற் குமான் கேட்டாங்
கொன்றிய ளுனத்த னாகி யுத்தம ராவ ரேறே
சுன்றனி மு்காம்பு சாத நிறைசொற்றே னுகார்து மேலு
நன்றதி லொர்வங் கூர்வ நாடுமென னெஞ்ச மன்றோ. (கருக)

இன்னுமிச சூத கானத் திறைவனை யிறைஞ்சி யாவர்
துன்னுதம் மிட்ட சித்தி தோய்தன ரெந்தை யாற்றும்
பன்னருள் விளக்கம் யாவை பகர்ந்தருள் பெரும வென்றான்
மன்னரு ணந்தி நாதன் வாய்மலர்ந் தருளு மாதோ. (கருஉ)

அருந்தவ முனிவ கேண்முன் னுனந்த தாண்ட வத்திற்
புரிந்தெழு மனத்தன் காதி புதல்வன்பொன் மன்றி னீன்று
பெருந்திரு நடஞ்செ ய்சன் பிரசமென் மலர்த்தான் பேணித்
திருந்தருந் தவம்பல் காலஞ் செய்துவேட் டமர்ந்தா னன்றே. (கருங்)

அன்னவன் நவக்கி ரங்கி யருட்டில்ல யம்ப லத்திற்
பொன்னடம் புரியெய் மான்முன் போந்தருள் கூர்ந்து காதி
தன்னரும் புதல்வ நீசெய் தவம்பெரி துவந்தும் வேட்ட
தென்னுரை யென்னத் தாழ்நதிட் டிருகைகூம் புரந்ந் றேதும். ( )

யாவரு முணர்த தேற்றா விறைவனை யேழை நாயேன்
றாவரு நின்னா னந்த தாண்டவ தெரிச ளாத்தின்
மேலிய மனந்து ரப்ப விழைந்துனை யடைந்து ளேன்மா
தேவநின் றிருவு ளாத்தின் செயலென விறைஞ்சி ந்ன்றான். (கருரு)

வருதுகோ சிகனே யிந்த வரம்பெறு சிதம்ப ரத்திற்
பெரிதுள முவந்து முன்னூட் பேணிரு முனிவர்க் கல்லாற்
புரிதரு நடமின் றுற்றென் புணரியந் தடத்து நல்லோர்
கருதுமோர் நறிய சூத கானன மிலகு மாங்கே. (கருகூ)

நீவிழை நடனங் காட்டி நினக்கருள் புரிது மென்றே
யேவிய நமநது போற்றி யெம்பிரான் விடைபெற் றேகி
மாவனம் புதுத்து கோசி கன்மனங் கரைந்து வாழ்த்தி
யோவறு தடம்புக் காடி யோதிய பூதி யாடி. (கருவு)

கண்மணி புனைந்து பஞ்சாக் கரங்கருத் துறச்செ பித்து
வண்மணிக் கோயில் புக்கு மந்திரேச் சுரன்வான் போற்று
கொண்மணி கண்டன் முன்சென் லுளநெகிழ்ச் துருக வேத்தித்
தண்மணிக் கழலி றைஞ்சித் தாண்டவம் விழைந்தி ருந்தான். (கஙஅ)

முன்னருள் புரிந்தாங் கன்ன முனிவற்கு நடன நாதன்
றன்னருட் பெருக்கி னாலத் தாண்டவந் தரிசிப் பித்தான்
பன்னரும் பரமா னைப் பரவையுட் படிந்து பல்வே
றின்னருட். இதிகள் கூறி யடிக்கடி யிறைஞ்சி வாழ்ந்தான். (கஙக)

இறைமயவ யார்க்குங் கிட்டா விப்பெரு நடன நாயேன்
குறைதப வளித்தா யெந்தாய் கோதுலா வருட்பெ ருக்கி
னிறைவெவர் சொல்ல வல்லார் நீசன்செய் கைமா லுண்டோ
மறையெலா மளப்பி லாத வள்ளலே யென்று தாழ்ந்தான். (கசா)

அளவிலா னந்த மீக்கூர்ந் துணையனா டோலு மன்ன
பளசிலா ரோது சூத பாதவ கானத் தாலங்
களனிலா வண்ணல் பாதங் கைதொழு தமர்ந்தான் பன்னுள்
வளனுலாம் புன்னை வேலி மறைவனத் தடைந்தான் பின்னாள். (கசக)

கோகிக னடங்கண் டன்பு கொண்டுவாழ் காதை ய்தான்
மாசறு தவத்தோய் பாணு மதிமுத லொன்பான் கோள்கள்
பேசுமில் வனத்தோர் காலெம் பிரானடி பணிந்து போற்றித்
தேசறு தவஞ்செய் திட்ட சித்திபெற் றருளின் வாழ்ந்தார். (கசஉ)

உத்தம முனிவ வேறென் றுரைத்துநீ யுழைக் கேண்மோ
முத்தொழின் மீதி வாய்த் துதுதொழிற் றிதிசெய் தேவன்
றத்துவ மார்க்கம் யார்க்குஞ் சாற்றுமா குரவன் வாய்மை
யுய்த்துணர் மறைநான் காதி யுள்ளவா றுணர்ந்த மேலோர். (கங)

இப்பெருந் தலைவ னாய் மிந்திரை கேள்வ னாழி
னப்பெரு வலிக் டத்தற் கருமையா லாதி நாளிற்
றுப்புறு மசுரற் காற்றாச் சுரர்கட லமுதுண் டாற்றல்
கைப்பெறு மாபா லாழி கடைந்திடத் தொடங்குங் காலே. (கசச)

விக்கின நீக்க லாக்கல் விளைத்திடும் பெரிய தேவை
யக்கணம் பூசித் தேத்த வயர்த்தமு துணவின் வாஞ்சை
மிக்கெழ வமரர் சூழ வேண்டும்பல் கருவீ் கூட்டித்
தக்கபா.லாழி மாலோன் றுன்கடைந் தியல வாங்கே. (கசடு)

இந்திரை யிந்தி ராணி யிலங்குவெள் ளிபமுன் னாவ
வந்துவந் தெழுலு மீது மற்றெறமக் கெமக்கென் றேறுதி
முந்துமுந் தொவ்வொன் றுக முற்றும்பெற் றுளங்க ளித்தார் ॥
சித்தனை விழைந்த வாறத் தெள்ளமு தெழக்காண் கில்லார். (கசக)

மெய்விசைத் தீர்த்து வானேர் விசைதரக் கடைந்தா றற்றற்
பைவிரி யாவாற் றுதப் பாவையும் வறப்பத் தன்வாய்
மைவிரி யாலங் கால மற்றெறமக் கெமக்கென் றேருர்முன்
ஐகவிரித் துதறி யஞ்சிக் கால்விசை கால்வி சைத்தே. (கச௭)

முழுவிசை யிதுவே யென்ன முற்றெருங் கோடி னாரப்
பொழுதினை பாணித் தான்மா னாணித்தான் பொருக்கென் றோடா
வழுவினவ் வால டீற்றின் வன்னியிற் சுடவெண் மேனி
பழுதுநீஇக் கரிய னாகிப் படர்கதி வலியி னுயந்தான். (கச௮)

வருவிடந் துபப்பச் சென்ற மாயன்முன் வானே றசச
மொருவிடா தோடி யோடி யுலகெலா முழுன்று மந்தோ
வெருவிட மன்றி யாண்டும் வேற்றிட மின்றி நைந்து ॥
பொருவிடை யமலன் முக்கட் புராரிபே றருள்கை கூட. (கச௯)

அடுத்தவ ரிடுக்கண் டிர்க்கு மமுதசஞ் சீவி யாயிப்
படிக்கணை வயங்குஞ் சூத பாதவ கானத் தெய்தி
நடுக்கமுற் றொழிந்து கீழைக் கோபுர வாயி னண்ணிப்
பொடிக்கொள்பொன் மேனி யெம்மாண் கோயிலுட் பக்கோ லிட்டார்.

அண்ணலெம் மந்தி பேச னடியின்கீ ழுலறி வீழ்த்தா
ருண்ணெகிழ் துருகு மாயோ னோதுமீ தும்பர் கோவே
துண்ணென விரிந்த நஞ்சந் துபப்பொந் தலைத்தா கூழிற்,
றண்ணரு ளீர்ப்பப் போந்துன் சந்தி யடைந்தே மெந்தாய. ॥ (கருக)

ஒருகண்ந் தாழ்க்கி னெம்மை யுடன்றுடன் றொலைக்கு நஞ்சம்
வருகண் மீற்றி லாடு மயானமித் தான மாகிப்
பெருகண் வுசாத்தா னப்பேர் பிரியுமால் விரியு நஞ்ச
மருகண் புரும லெம்மை யளித்தியு லருளின் வள்ளால். ॥ (கருஉ)

வேறு.

என்று மாதவ னிணையடி மாதவ னிறைஞ்சி
நின்று வேண்டலு நின்மல னாரு ணிலையாற்
நென்றி சாமுக வாயிலின் வழிவெளிச் சென்று
பொன்று ருத்திறல் வைரவச் செம்மன்மேற் றிசைபோய். (கருங்)

ஐங்கு ரோசத்தி னெல்லையி னவ்விட மமர
 ரெங்கு ளாரென வினவலிற் கொதித்திரைந் தெழுவூர்
 சீசங்கை நீட்டுபு கவர்ந்தனன் றிருவுசாத் தானத்
 தங்க னுதனா யிடைப்புக வருட்கரத் தளித்தான். (கருசு)

அனைய வல்விட மங்கையி னங்கயின் றகில
 ஞைய நீலகண் டேசநா மங்கொடந் ஈலையிற்
 புனைய ருட்டிருக் கோயில்கொண் டருளியப் புராரி
 யெனையு மாள்பரன் வீற்றிருந் தருளுவா னென்றும். (கருநி)

இந்த மாதலத் தவ்விட மெந்தைகை யளித்த
 மைந்த னும்வடு கேசன்மென் மாதிர முகனா
 யெந்த நாநீமத் தளியில்வீற் றிருந்தருள் புரியு
 ளந்த நற்றலத் துற்றருள் பெற்றுளா றனேகர். (கருசு)

இன்ன நற்றலத் தாமரங் கோட்டையென் றிசைப்ப
 லின்ன தியாவையுந் தருமய நகரின்கி கிலங்கு
 மன்னு சீகண்ட நாதனாங் கருள்செயல் வாட
 மன்னு தாயறம் வளர்த்தநா யகிபெயர் வயக்கும். (கருநி)

அறம்வ ளர்ப்பது நாமிரு நாமுநெல் லாரெலத்
 திறனி வர்க்கொடச் செயல்விரித் குதுமெனத் தெளிந்தம்
 முறைய ளித்தநெல் லாலுல் கூட்டுபு தகுசீர்
 நிறைவ ளத்தவே ளாளர்கூட் டம்மவ ணிலாவும். (கருஅ)

என்னை யாளறம் வளர்த்தவ ளெண்ணிய செயலை
 முன்னி யாங்குமுற் றினரிவர் முதத்தினெம் மணித்தாய்
 மன்னி வாழ்க்கைத் திருவுளங் கொண்டமாண் பாலோ
 வன்னர் கூட்டமிக் கவிருமந் நகருமப் பாங்கும். (கருசு)

விடம யின்றரு ளண்ணறன் சூதமா லிபினத்
 துடைமி டைந்தமான் முதலினோர்க் கருள்புரிந் தினிரீர்
 கடல்க டைந்திடிந் கணேசனைப் புகித்தே கடைமி
 னிடரொழிந்திடுஞ் சென்மினென் றிசைத்தன னெம்மான். (கரு௦)

அன்ன வாறரு டலைக்கொடு மான்முத லமரர்
 நன்ன ரேகின ரயன்றிருக் குமாமே னலங்கேண்
 முன்ன ரோர்பகற் கௌதமன் மனுவிறை முளரி
 யன்ன சேவடி பணிந்தக லிகைதனை யடைந்தான். (கருக)

குருகு லத்தினில் வருகிற லொருகுலக் கோமா
ஹுருகு மன்பினிம் மந்திரேச் சுரனடி யுண்ணிப்
பெருகு புசனைப் பேற்றின்வா ஹுருப்பசி பிரியா
தருகு வாழ்மனை யாப்பெந்நி யின்பமுற் தமர்ந்தான். (ககஉ)

சசிமு கத்துவான் சசிமுனா ணகுடன்றற் சார
நசைமி குத்தமை யுணர்ந்தொர்நி வெரீஇயிவ ணண்ணிப்
பசைமி குத்தன மந்திரேச் சுரனடி பணிந்தே
வுசைரி குத்தவந் நகுடற்கு விபத்தினை வழங்கி. (ககங)

அண்ணன் மந்திரேச் சுரனருள் பெற்றினி தடைந்து
விண்ணி லாகண்ட லன்றனை வேட்டெதி ருவப்ப
வுண்ணி லாவுமின் புறப்பொலித் துடன்றழீஇ யமர்ந்தா
ளெண்ணி யிந்திரன் மந்திரேச் சுரனடி யிறைஞ்சி. (ககச)

அருள்பெற் றுக்கெதிர் விருத்திற் றடித்தினி தமர்ந்தான்
மெருள்செ யாயுள்வே தியர்களுச் சுவினிதே விருவர்
மருவி மந்திரேச் சுரனடி வழத்திவா னவரோ
டொருட றுதவிப் பாகடேர் பெற்றினி துவந்தார். (ககரு)

வேறு.

இப்படி யளப்பி லாதா ரிணையடி சூத கானத்
தப்படி முடியாற் போற்றி யடிக்கடி மலர்வாழ் வுற்ற
ரெப்படி யுரைப்ப தெம்மா லிருட்கடி மனத்தோ யென்றான்
றுப்படி வேணி நந்தி தொழுகடி பரவித் தேட்டான். (ககசு)

ஆயசீர்ச் சனற்கு மார னுமிர வனத்தெம் பெம்மான்
ஹாயமான் மியத்தின் மேன்மேற் றெடர்ந்தெழு மார்வந் தூண்ட
மாயன்முன் மந்தி ரேசன் வாரிமா முகற்பூ சித்தே
நீயரி கடைசென் றேய னுறையருள் பெற்றா னன்றே. (ககஃ)

பின்னரம் முராரி செய்த பெற்றியெ னுற்ற தென்கொ
லன்னது மருடி யாலோ வண்ணலென் மடியிற் றழிந்தான்
மன்னரு ணந்தி யெந்தை மற்றவற் கவைவி ரித்துச்
சொன்னவா கேண்மி னென்னுச் சூதன்மா தவர்கட் கோதும். (ககஅ)

வேறு.

அளியி னீடிய ராகவ னஞர்முன் வீடியவாழ்வுற வருள் செய்த காதையை
யாதிய, லொளிரி மான்மிய மோதின ருடனவி னுயினர் நீன்பக்க யொரு
லொ ணவிட மாதிய, பளகெ லாமெளி தோடிய படியில் சீரெழி லார்மனை
பலம காரமுத லாரிக, வளனு லாவபல் போகமு மருவி யேசிவ ஞானமெய்
வழிசெல் வாரொரு வீடேரோ. (ககக)

இராமன் மந்திரோபதேசம்பெற்ற சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-சூநடுசு.

அமுத நிவேதனச் சருக்கம்.

தசரதன் மைந்த னுனமீளி தளர்வொழி புய்ந்து நீடுவாழ்வி
னிசைதரு மந்தி ரோபதேச மினிதுறு நன்றி யோதினமுன்
னசையமு தங்கொ னுமுராரி நகமகள் கொண்க னுர்முனீயு
ரிசசரி தஞ்சொல் வாமெனாவு ணிகழ்தர நந்தி நாதனோதும். (க)

வேறு.

சூதவன நாத னமர் தூச்சரிதச் திடைமேன்மேற்
காதல்வளர் சூனற்குமர கரிசூமா தவகேண்முன்
மாதவனெம் பிரானளித்த மலயருடன் ஸ்ரீஸுநிஷைவத
தாதாமிக் குறுதியினி யமுதுதுதி யெனச்சுழும். (உ)

சுரரசரர் குழாந்தொடரத் தும்பிமுக நம்பியிரு
வரகமல மலாடிகண் மறவாம லுறவாழ்த்திப்
பாவெபொருள் பலகொடுச பரியைவிதி வழியாற்றிச்
சுரமலரஞ் சலிமுடமேற் கவினுறநன் றனன்றுதிப்பான். (ங)

பிரணவமாந் தனிக்கூடம் பெய்யாத குஞ்சரமே
பிரணவமா மானானம் பிரியாத புகர்முகமே
பிரணவமா மலர்வாவிப் பெரிதாடும் போதகமே
பிரணவமாஞ் சேவகத்திற் பிறங்குமணி வாரணமே. (ச)

ஒங்கார வோங்கலகத் துதித்துலவுங் கிரிசரமே
போங்காரத் தீங்குடினா யுள்ளவிரு நதிசரமே
யோங்காரத் தேங்கான மொருவாத வனசரமே
யோங்காரப் பெருவீதி யுலாவருதந் தாவளமே. (ரு)

தாரகமே முகமாகத் தயங்குபெரு மதங்கயமே
தாரகமே திருவுருவாத் தனிவிளக்கு மாதிரமே
தாரகயாம் பிழகளிற்றிற் றனியெழுந்த கயமுனியே
தாரகத்தி னுள்ளுயிராய்த் தணவந் குணகரியே. (சு)

திருவருளா மதவெள்ளந் திரைகொழிக்குங் காவளையே
கிரியையறி விச்சையெனுங் கிளர்மதமூன் றெழுக்கிபமே
யிரவுபக லற்றொளிரு மிடத்தமருங்கடக்களிறே
வாவொடுபோச் சிலாதெங்கு மருவீகிறை மதாவளமே. (ஏ)

பரவுமலப் பெருஞ்சேற்றைப் படர்ந்துழக்குந் கறையடியே
வீரவுபவப் பெருங்காட்டை விரைந்தழிக்கும் புழைக்காமே
வாவயிரா வணமுனைத்து வருங்களப நால்வாயே
யரவுதர பந்தனமா யார்த்தபெருஞ் சீர்த்தகரே. (௮)

ஐங்கரநால் வாய்முக்க ணருளிருதா னொருமுனியே
சங்கரனீள் சடைக்காட்டிற் றனிவினையாட் டியல்கயமே
கங்கையுத கம்புழைக்கைக் கவர்ந்திறைச்சூந் கயந்தலையே
செங்கப்பேறெ நோளரியோ டெனுதித்த சிந்தையமே. (௯)

மறைமுடிப்பா துணையினடி மலர்சாத்துந் துடியடியே
மறையணிநூ புரமாக வலையணிமா வேவுடமே
மறைபுகன்மு லப்பொருளா வழுத்தியன்மா தங்குகியே
மறைபுகனு குதற்கருஞ்சீர் வளர்களப லேசரமே. (௧௦)

கணராச குணராச கலராச புல்வாச
பணராச சடிலமகி பதிராச நிதிராச
வணராச மலரிதழி வணராச வணவலவை
மணராச துணர்வாச மலரடிக ள்ணை போற்றி. (௧௧)

அகிலமெலா முபக்கிரமத் தன்பினினை யேயிறைஞ்சத்
தகவுறுமச் செயன்முழுதுந் தனிமுடிப்பாய் வனிமுடிப்பாய்
திகழுறயாந் தொடங்குறுநிச் செயன்முடிப்பாய் பயமொழித்தெம்
பகவதிரு வருள்பொழிபூம் பதத்துணையே துணையென்றோ. (௧௨)

இன்னனபு ஆதிபுகன்றக் வினையருளா னிறையுவகை
துன்னியசென் றம்முகுந்தன் குகவன நாதனடி
சென்னியுந் தறவாத சிந்தையறையப் பாழாழி
முன்னிலயிற் சுராகுயரான் மோதமுநக் கடை வித்தான். (௧௩)

ஆங்கெழுந்த தினியசுவை யாரமுத மதுகடத்தின்
பாங்குறப்பூ ரிதம்புரிந்து பாங்குறவைத் தனன்பின்னர்த்
தேங்குசுரா சுரானைய திருமார்ப நடிதாழ்ந்திவ்
லோங்கமுத முறைபகிர்ந்திங் குதவுகென வேண்டினரால். (௧௪)

அதுவின்வு மரியவரை யழைத்தசுர சுருலங்காள்
விதுமுடியாம் பிரவனத்தெம் விமலனரு ளாலிந்த
முதுசுவையா ரமுதெமக்கு முற்றுறப்பெற் றனமவனுக்
கிதுமனிலே தனம்புரிந்தவ் விருட்பிரசா தங்கொளலே. (௧௫)

மரபாகும் பொறுத்திருமின் வல்லையமு தளிப்பலென
வரையாடி யமுதகட மொருங்குடன்னாகக் கொண்டேகி
விரையார்தண் குதவனம் விரையாவ் தனையசுவைச்
சுரையார்பொற் தசும்பொருபாற் றுரிசறவைத் தமுதேசன். (௧௬)

கழன்மறவா மனத்தொடுமார்க் கண்டதோ யந்தோயந்து
நிழன்மறையாக் கண்டிகைவெண் ணீறணிந்தைத் தெழுத்தோதிப்
பழமறைப்போற் றருமமுத பரமசயம் பிலிங்கேசற்
றெழுன்முறையா னயந்தேத்தித் தூற்றுமா மலராதி. (௧௭)

அருச்சுணைக்காம் பொருள் பலவு மமைத்தடிபூ சித்தனைய
மருச்சுவைத்தண் ணமுதகட மலிதரேநீர் வைத்தண்ணல்
கருச்சுழியி லுருதருட்செங் கைநீட்டி யெமையெடுக்குந்
திருசுசுடரே யமுதேசா சிரியேன் றிருவருளால். (௧௮)

அழிதடைந் தெடுத்திரு வழுதிதூங்கு ஈமுதாக்கொள்
வாழிநிருந் குமுதமலர் மதுவாக்கொண் டருளியெய
பாழிவினை யொழித்தினருள் பாலியெனப் பலமுறைதாழ்ந்
தேழிசைமா மறையனாத மெடுத்தேத்தி யெதிரிதைஞ்சி. (௧௯)

பூசனைமுற் றுறமுடிச்சப் புனிதங்வே தனவமுத
நேசனையாச் சண்டைசர்க் குளபாக ங்வேதனஞ்செய்
தீசனைநல் வாசனையா ரிதழிமதி நதிவேணித்
தேசனைமீட் டம்பரவிச் சென்றனனவ் வழுதினெடும். (௨௦)

அன்னதிரு வழுதநாகர் தசனாலோ வதுமேனித்
துன்னியோ முற்கலுமுன் றுனையமுதத் துளியாளே
மன்னமிர்தற் தருதானவ் வடிவினுணர்த் திடவதுவாய்
முன்னரே முனைத்தெழுந்த முறையேயோ நாமறியோம். (௨௧)

அத்தகைய மாவனத்தவ் வருளிலிங்க மமுதமய
சுத்தவடி வாகவே துலங்கியொளிர் தருமென்றும்
வித்தககே ளவ்வமுத மிரிர்கடங்கொண் டேகியமால்
கொத்தசுர ருணிலமரர் குலக்கூடரா மெனக்குறித்தே. (௨௨)

அவ்வசுரர் தமைவஞ்சித் தமரருக்கே யமுதமளித்
தொவ்வரும்பாற் கடலடைந்தாங் குரகபதித் கொளிர்துத்
திவ்வியகான் விடந்துரத்தச் சென்றதுமற் திரநாதன்
றெவ்விடமுண் டியிரளித்த திருவருளு மதன்மேலும். (௨௩)

எண்ணியவா றமுதுகொளற் கிடர்புகுதா வுபாயமினி
துண்ணிலவ வுரைத்தருளி யுதுகிடைப்பித் தருளியதுந்
தண்ணியவின் னமுதநிலவே தனங்கொண்டு பிரசாத
மண்ணலரு டாரப்பெற்றாங் கமரருண வளித்ததுவும். (௨௪)

ஆதியவச் சூதவனத் தமுதேச னருளனைத்து
மோதியமர்ந் தனன்கேட்ட வாகேச னோதியுளத்
தாதாமிந் குறைத்திடரின் றமுதேச தெரிசனமெப்
போதுகிடைத் திடுமினுமென் றப்பரமன் பதப்போதே. (௨௫)

மனத்திருத்தி வேண்டியவா மருதன்பர்க் கருடொழிலோய்
கனத்திருத்தி வைத்தமணி கண்டவெனக் கஞ்சலோ
யெனத்திருத்தி யுறவருளி யெளியேனைக் குளர்குத
வ்னத்திருத்தி நின்காட்சி வழங்கியநான் பெறுவேனோ. (௨௬)

என்றுரைத்தங் கன்புநனி யெழுந்துசெல வினிதிருந்தா
னென்றுரைத்த நந்திகழ லிறைஞ்சியவம் முனிக்கதன்மே
னன்றுரைத்த வாறுமக்கு நாமுரைத்தல் கேண்டினென
நன்றுரைத்த வச்சுத நற்றவர்கோ னயந்துரைக்கும். (௨௭)

வேறு.

முகுந்த னுதவிநி வேதனா முசங்கொள் சரிதாமி தோதினோ
ருகந்து வினவிய சீரினோ ருளங்கொள் செயல்கள்கை கூடுவார்
மிருந்து வளரிக வாழ்வெலாம் விழைந்த படிதுகர் வார்பினீள்
சுகந்த மலாடி நீழல்வாழ் துலங்கு சிவகதி சேர்வனோ. (௨௮)

அமுதவவேதனச்சருக்க முற்றிற்று.

அகத் திருவிருத்தம்—தூ. ௨௪.

உ

இந்திரன் றிருவிழாச் சருக்கம்.

சந்திர சேகர னாமுத்தங்கொள மாலருள் சீரிது
மந்திர நாதனு லாவரு மங்கல் நீடுவி ழாமுறை
யிந்திர னேதக வேபுரி யின்பினி யோதுது நாமென
நந்திரன் பாதக மோசக நந்திபி ரானவில் வானரோ. (௧)

வேறு.

மைந்தகே ளானந்த னாங்கு வந்தமு தேசற் கந்நாண்
மைந்தம ரிராச சூடா மணியெனும் வளவற் கூய
மைந்தபல் வளந்து வனற மரபினி லுவகை மல்கி

* மைந்தறப் புரிம கோற்ச வத்திரு மாண்பு முற்றும். (உ)

வானநா டளிக்குஞ் சீர்த்தி மகபதி யுணர்ந்து சூத
கானநா டளிக்கு ணத்திற் கனிந்தமு தேசன்காள
பானநா டளிக்குட் போந்து பாவியத் திருவி ழாச்சீர்
மேனநா டளிக்கு லாவ விழுத்தக விதியாற் செய்தான்.

(ங)

அனந்தன் முன், னியற்று வித்தாங் கனந்தரம் வலாரி யாற்றும்
வனந்தரு மனைய வாய்மை மகோற்சவத் திறஞ்சொல் வாமென்
றினந்தரு முனிவர் வாணோ ரேனையர் தமையொ துக்குங்
கனந்தரு வேத்தி ரக்கைக் கண்ணுதல் கழறு கிற்கும்.

(ச)

வியபுதி சனற்கு மாற வித்தக முனிவ ரேறே
யனகனும் பனக வேந்த னாற்றமத திருவி ழாச்சீர்
தனகமோர்ந் தெழுச நாசி தண்ணரு ளமுத நாநன்
கனகவம் போரு கப்பூங் கழற்பதி கருத்த னாகி.

(ரு)

தழைத்தெழு மன்பு முன்போ தாச்சதா கதியைத் தன்முன்
னழைத்தனி லேச கேட்டி யாம்பிர கானத் தெம்முட்
குழைத்தரு னருவாய் மன்னுங் குலவமு தேசற் கந்நாண்
மழைத்தரு சைத்தி ரோற்ச வம்புரி வாஞ்சை யுற்றும்.

(சு)

ஆதலி னமுத சூத வணிவனம் விரையச் சென்று
காதலி னாங்கு முன்னர்க் கவினிறை செயல்க ளெல்லா
மோதலி னதிக மென்ன வுளுற்றுகென் றனன்கேட் டாங்குப்
போதலி னா்வ மிக்குப் பொருக்கென வெழுந்தான் மன்னோ.

(ஏ)

ஆசக மளிப்ப திந்த வருட்சிவ பணியே யன்றோ
வாசக[†] மளித்து மாற்று மமுதலிங் கேச னம்பா
லாசக வளிப்பா னாக வருட்டொடர் பிணித்தான் போன்மென்
ருசக வேந்தன் மீதா ரார்வமுந் துறச்செல் கின்றான்.

(அ)

* மைந்து - மயக்கம்.

† உகம் - உலகம்.

செல்வுழி மயற்கூயீது செப்பும்வான் நபதி கேட்டி
மல்வரு சைத்தி ரோற்ச வுத்தனிச் சூத கானத்
தெல்வள ரமுத நாதற் கியற்றிய விழைந்து மாங்கட்
பல்வகை யணிகண் முன்போய்ப் பயிற்றுதி வல்லை யென்றோ. (க)

இந்திர னுணை யாமீ தென்பது மிசைத்தான் கேட்ட
தந்திர வழிசார் பெல்லாந் தணவறத் தெளிவான் ற்ச்சன்
மந்திர நாதன் சூத வனத்துட னனுச ரோடும்
ஓந்திர வகற்றுந் காய மார்க்கண்ட தோயந் தோயந்து. (க)

தளிபுகுந் தமுத நாதன் சந்தி தாழ்ந்தி றைஞ்சி
யளிரிகுந் துந்தத் தான்முன் னொற்றுமக் கோயிலெல்லாந்
களிரிகுந் தெழில்வி னைக்குங் காண்முனை தன்னைக் கண்டாந்
கொளிரிகுந் திழுக்கக் கண்ணுந் துரைப்பரு முவகை கூர்ந்தான். (க)

இயலெழி லுலக மெல்லா நிலங்கினு மிளஞ்சேய்க் கினேரூர்
செயலெழில் புணர்ப்பர் காதற் றிறத்தினச் செய்தி போல
வயலெழில் வேண்டா தென்று மலிருமத் திருக்கோ யிற்கு
வியலெழில் வகைக னெல்லாம் லிழுத்தக விழைந்து செய்வான். (க)

நவின்முதற் கோபு ரம்முன் னந்திமண் டப்பது நீசி
யவீர்திசை யிடைவ சந்த மண்டபத் தகத்தி டைக்க
ணுவமனெவ் வுலகத் துள்ள முள்ளதன் றிதற்கென் றேதத்
திவியமா மணிப்பொன் வேதி சிற்பநூ றிகழக் கண்டான். (க)

ஈலவொளி வயிரத் தம்ப ரரையதி னிறுவி மேனின்
றிலகொளித் துகிர்க்கு டஞ்சா ரிந்திர நீலப் போதி
குலவொளித் தரள விட்டந் கோதில்செம் மணிவி டங்கங்
கலவொளி நிலமேன் மூன்று கவினவோர் விமானங் கண்டான். (க)

தாமணித் தூபி யுச்சித் தொழமணி * நிரைத்தா னந்தத்
தேமணி விமானக் கேற்குந் திறமணி யறுப்பெ லாமுங்
கோமணி நிரையின் யாத்துக் குலமணி கிரிசை யோடு
மாமணி கண்டன் மேவும் வனமணி பீடங் கண்டான். (க)

அத்தகு வேதி கைக்காங் காயபொன் மணிச்சோ பானம்
வைத்தது சூழத் தூநீர் வந்துபோம் வழிய மைத்துச்
சுத்தநீ ராங்கி யாத்துத் தூநு மலர்ப ரப்பிச்
சித்திர நிரைக னெல்லாந் திறத்திற னாகக் கண்டான். (க)

* மணி -- இடைக்குறை.

பிறங்குகண் ணடியோ வென்னப் பித்திகை யாதி யேனைத்
திறங்குல வணிக ளெல்லாந் திருத்தகாவமைத்துள் ளாலம்
மழீங்குசெவ் வியவ சந்த மண்டபப் புறம்பு குழக்
கறங்குசீ ரிள ம ரக்காக் கமழ்துலகளப்பக் கண்டான். (௧௭)

திருத்தகு மபிமு கச்சீர்த் தென்துவா யில்னே ரெம்மா
ஹுருத்தக வெழுநது பத்தி யுலாநடைக் காவ ணநதான்
குருத்தகு விதான மாதி குலமணித தொநக லாதி
மருத்தகு மாலை யாதி மலிந்தொளி வயங்கக் கண்டான். (௧௮)

மரகதத் திலக டண்டு மணிபொஹற் குலையீ மைத்து
விசுபுது துகிரிற் றூக்கும் விழு ரிய வாதை வெண்பொ
னையதுவர்ப் பழுக்காய் முத்தி னலர்முகை யாதிப் பூ
ஈஷபகன்பல் வகைய கன்ன னிரைக் கைய யாகக் கண்டான். (௧௯)

ஈலனெலாம் பார்வகிற் சோதி ஈலவெழுச சமன்செய தன்ன
தலனெலா மதித மூஉம்பஃ ராகா கணங்க ளென்ன
நலனெலா ிறைந்த தூய நகுமணி கிரை ளாய
குலனெலாம் விளக்க மாகிக் கொழுஞ்சுடர் பரப்பக் கண்டான். (௨௦)

விரையெலாம் விராய சாந்த மெழுக்கெலா முகனுஞ் செய்தான்
விரையெலாம் விராய பன்னீர் மேலெலா மணப்பப் பெய்தான்
விரையெலாம் விராய தூபம் விசும்பெலாந் கமழ்ச் செய்தான்
விரையெலாம் விராய சுண்ண விதமெலாம் விநயப் பெய்தான். (௨௧)

ஆட மிடஃ தோயுஞ் செம்பொ னெழின்மணி குயின்னு தூய
வடிபுண னிறைத்துச் சென்னி மாவ் வ மணிப்பொற் றேந் காய
முடிதரு தருப்பை வாச மொயம்மலா மாலை சேர்த்து
கெடுத்தொளிர் பூரகம்ப ஈபைரை பாக வைத்தான். (௨௨)

இன்னன மேலு மேலு மெண்ணில வெண்ணி யெண்ணி
மன்னிய புரீஇவ சந்த மண்டப முத்தற்கோ டித்தாங்
கென்னையாண் மதி ரேச னிமாசல யாவ் ின்ற
வண்ணவாழ் சிகேத னங்கட் களவிலா வணிகள் செய்தான். (௨௩)

துனமரு தமர்ந்து போற்றும் திருத்தொண்டி னிலையர் தாமு
மினமரு தியாமுன் றெண்டாற் நிருந்தளி யிதுவன் றென்னு
மனமரு தையுற் றெந்தை வடிவினற் றெளிவ ரென்ற
லனமரு விழைவ் னொன்று மணிசிலை யளக்கற் பாற்றே. (௨௪)

உலகெலாந் தழைக்க வெம்மா னுலாவரத் தவஞ்செய் வீதி
நிலனெலாந் தருப்ப ணத்தி னிழுவெழத் தூய்மை செய்தத்
தலனெலாம் வெண்ம ணற்றுந் தன்மையிற் றரள நுண்மைக்,
குலனெலாம் பரப்பி வேணிக் குடினையென் றுவப்பச் செய்தான். (உரு)

அம்மறு கிருபாற் கன்ன லரம்பைபூ கதவொ முக்க
மம்மறு கனைய கங்கை யாற்றிரு கரைநி லாவுஞ்
செம்மலர்க் கதலி யாதிச் செறிவென ற்றுவி நீது
செம்மணித் தொடைய லாதி திகழ்மக ரிகைகள் சேர்த்தான். (உசு)

இவ்வகை யேனை யர்வு மெழில்வகை நிரம்ப முற்றி
யவ்வகை மயன்முற் சென்றூங் கனிலனுக் குணர்த்த வன்னே
னுய்வகை முன்ன யேய வும்பர்கோற் குணர்த்த வொல்லச்
செய்வகை யமரர் குழித் தேவர்கோ ளுங்குப் போந்தான். (உ௪)

ஆரரு ளீர்ப்ப முன்னின் றன்புபின் றள்ள வுள்ளம்
பேரரு ளாலகெ லாஞ்செய் பெரியநா யகிபான் மேய,
சேரரு ளமுத நாதன் சேவடி தாழ்ந்து பல்கா
னேரருள் வெள்ள மூழ்கி ரின்றுபஃ றுதிந வின்றான். (உ௫)

காளகந் தரம கேச கனகந் *தரமா னேச
†காளகந் தரார்க்கு மேச கவினகந் தரமா னாச
‡காளகந் தரச தேச கனந்தகந் தரச பேச
|| காளகந் தரச சூத காளகந் தரங் வாச. (உ௬)

வந்தனை கண்ண மூன்று மாறுறு வழிசெய் வார்க்கு
வந்தனை யினுமி ரக்க மலியமுன் பொலிய வாங்கு
வந்தனைத் தின்பமுற்றும் வழங்கமு தேச வானி
வந்தனைத் துலகும் போற்று மாவனத் தரசே போற்றி. (உ௭)

*நாகவ ரசன வாத நகுமணிக் சுடிகை யுச்சி
நாகவ ரசன பூசை நயந்தவ தருமே காச
நாகவ ரசன காதி நற்றவ குரவ வர்சை
நாகவ ரசனம் போற்று நறியமா வனத்தாய்போற்றி. (உ௮)

* தரம் - மலை. † காளகம் - கரியபாவம். ‡ காளம் - மேகம். § கம் -
சரசு. || காளம் - குலம்.

* நா - கவர் எனப்பிரிக்க.

தருமமால் விடையாய் போற்றி ஸைலையோர் புடையாய் போற்றி
யிருண்மனத் தடையாய் போற்றி யிதழியந் தொடையாய் போற்றி
சூமமுற் றிடையாய் போற்றி சதுர்மறை நடையாய் போற்றி
வருமயிற் படையாய்போற்றி மாவன முடையாய் போற்றி. (ஙஉ)

அரிவளர் மனத்தாய் போற்றி யடையலர்ச் சினத்தாய் போற்றி
களிவள ரினத்தாய் போற்றி காளபே சனத்தாய் போற்றி
துளிவளர் கனத்தாய் போற்றி தூயசோ பனத்தாய் போற்றி
நளிவளர் தனத்தாய் போற்றி நவிலுமா வனத்தாய் போற்றி. (ஙங)

வேறு.

என்றிவ் வாதி துதிந ரியம்பிரேர்
ரின்று செங்கர நீண்முடி மேலெழீஇச்
சென்று கூம்புநச் சிந்தை மலர்ந்துதா
*ளொன்று மன்பி னுவந்திது வேண்டுமால். (ஙர)

ஐய வாரமு தேச வசலைபான்
மெய்ய மந்திர நாத விதநதிச்
செய்ய வேணிய சின்னஞ் சிறியனே
ஐய்ய வேண்டின் சந்திதி யுற்றனன். (ஙரு)

உற்று ளேனின் சைத்திர வுற்சவ
முற்று தூன்முறை தொட்டு முடித்திட
ரெற்றி வாழ்விருப் பெய்தின னேழையேன்
*பெற்று கந்தநின் பேரருள் வேண்டுமால். (ஙசு)

நலம தொன்றுறற் கெண்ணி னடுவிடர்
பலபு குந்திடும் பண்பினர்க் கும்மெனி
ன்லம தொன்றுமி றுயினேற் கன்னவை
பலமுற் றெய்தல் பகர்தலும் வேண்டுமோ. (ங௭)

செய்த லோத வியாதுந் தெரிதராப்
பைதல் வாழ்க்கையுட் பட்டுழ லேழைபா
லுய்த லில்லப ராதமொ ராயிர
நைத லெய்துற ண்ணினு மண்ணலே. (ஙஅ)

திருவு ளம்பொறுத் தாள்கெனத் தேவர்கோன்
மருவு ளம்புயத் தாளின் வணங்கிமேல்
வெருவு ளந்தெறு நநதிமுன் வேண்டுபு
தருவு ளம்புரி யாணை தலைக்கொளா. (ஙக)

தன்ன தேவர் குழாத்தினைத் தானழைத்
தன்ன மும்மனம் வேறென்றிற் சார்ந்திடா
தின்ன வற்சுவத் தின்புற நீர்விழைந்
தின்ன ரின்ன வியற்றுகென் நேவினான். (ச௦)

ஆசை யாசையிற் போற்று மமரரை
நேச மிக்க நிமல நமரங்கா
னேசி லாத விழாவிங் கியற்றுதல்
பேசி னுந்துணைப் பேறுசொண் டேயெனா. (ச௧)

முகம் ஶ்ருதி யவருண் முதிர்ந்தித்
தகவற் கோதுவன் தக்கினை யாதிய
தொகுபொன் னொடாறுங் காலந் தொறுந்தொறு
மிகவ ளிக்கும் வினைநினக் கென்றனன். (ச௨)

எழு நாக்கொ ளெரியினை நோக்குபு
வாழி வேண்டிடந் தோறும் வகைப்பல
கேழின் மிக்க சுவையிற் கெழுமுறை
ஆழி னாக்குந் தொழிலுனக் கென்றனன். (ச௩)

அனில கேட்டி யனகன் சினகரம்
புனித வீதிக ளாதிய புவெலா
மினிய கண்ணடி யென்ன விளக்குமல்
வினைப ரிக்குதி யென்று விளம்பினான். (ச௪)

வருண வாதனச் சோதனி மாண்பணி
புரியி டந்தொறும் பூம்புன றூம்பணி
மருவ முக்கின் மெழுக்கு மலர்பணி
புரிய வுன்றனக் கென்றன னும்பர்கோன். (ச௫)

நிருதி யீண்டு நிருத ரசுரர்கள்
பெரிய பூதர்முற் பேத வகையினோர்
புரியுந் தீவினை யாண்டும் புகாதுநின்
றரிதி னோம்பனிற் காடுமென் றறைந்தனன். (ச௬)

நடுவ கேள்வரு நாற்புறத் தோர்களு
மிடைநெ ருக்கை நடுவின் விலக்கின்
றிடரு ருநெறி செல்ல வியக்குகோ
லுடைய கைத்தொழி னிற்கென் றுரைத்தனன். (ச௭)

கோதி லுற்சவங் கொண்டருண் மண்டபத்
தாதி வீதி யெழுச்சியி லண்மிநின்
ரோது கோற்றொழி லாற்று முரிமைநிற்
கேத கும்பணி யீசகொள் கென்றனன். (சஅ)

ஏற்ற வேற்ற பணிக எரியப்பு
சாற்று சோதிடர் யார்க்குத் தனிக்குரு
போற்று தன்குரு வாம்பொன் னவன்மலர்க்
காற்று ணைக்க ணமந்து கழலுவான். (சக)

ஐய மந்திர நாத னருள்விழாச்
செய்ய லாந்தின மோரை சிறப்புற
வய்ய வோர்த்துரைத் தாள்கென வோர்த்தவம்
மெய்ய னாையென் ரோதினன் மேதக. (ரு)

நாளே யென்று தொடங்க நலந்தரு
நாளே யோதிய நற்றவர்ப் போற்றியந்
நாளே யேதன் னவையொழித் தின்பரு
* னாையென்று நயந்தன னாகர்கோன். (ருக)

வேறு.

தந்திர நாதன் வேத தத்துவப் பொருளாய் நின்ற
மந்திர நாதன் செய்ய மகோற்சவத் திருநா எரிநாள்
வந்திர வகற்று காட்சி மனம்விழி குளிர்ப்பக் காண்கென்
றந்திரன் முடங்க நீட்டி யெங்கணு மினிதுய்த் தானால். (ருஉ)

உய்த்திடு முடங்கல் கண்டா ரொய்யென மண்ணோர் விண்ணோர்
பத்தியி னிறைஞ்சி யேற்றுப் பனிமலர் தூய்ப்பு சித்தா
ரித்திசை யன்றோ சீர்த்த தெத்திசை களினு மென்ற
வத்திகழ் சூத கான மடுத்துநாற் றிசையுஞ் சூழ்ந்தார். (ருங)

புல்லொடுஞ் சமிதை யோடு னூலொடும் போது வாரு
மில்லொடும் வேள்வித் தீக்கை யியைபொடு மேகு வாருஞ்
செல்லொடு தோய்கா னின்று தவத்தொடுஞ் செல்லுவாருங்
கல்லொடு தோய்ந்த வாசக் கத்திரொடுங் கமனிப் பாரும். (ருச)

சமையம்வாய்ப் புறப்பெற் றெம்மான் தகும்பணி செய்கிற் பாரு
மமைவிசே டாதி வாய்ப்புற் றகம்புறத் தருச்சிப் பாருங்
கமைநடச் சிலம்பி னேசை கண்டுகேட் டுருக்கொள் வாருந்
தமையுணர்ந் தமைந்து சார்ந்து தாமிரண் டறவாழ் வாரும். (ருரு)

ஏற்புடை வேட்டன் முன்மூ விருதொழி லியற்று வாரு
நாற்படை சூழ வாழு நானிவப் புயத்தி னாரு
மேற்படை துலாக்கோ லாக மிளிர்த்தி வீளைவி னாருஞ்
சாற்படைத் தொழின்மீக் கூர்ந்து சகமுழு துய்விப் பாரும். (௫௬)

களிரொடு பிழக ளென்னக் களியொடு நடவு வாரு
மிளிர்டுகி லோடு நீங்கா மின்னென விரவு வாருங்
கிளியொடு மின்சொ லாழக் கினர்வொடு மேகு வாரு
மளியொடு புயத்த லங்க லலங்கநே டண்மு வாரும். (௫௭)

ஆமிவ யாதி யானோ ரனைவரு மாங்காங் கன்பான்
மாமகிழ் பூப்ப வன்னோர் மயபுறு நிலையுட் கொள்கை
தாமுணர்ந் தவர வர்க்காந் தாத்தினெட் டிணையுங் குன்றா
தேமுற வசித்தந் கொத்த வசதியி னிருப்பச் செய்தான். (௫௮)

இன்னன வேளை யாவை யெழில்விழா விற்கு வேண்டு
மன்னன வங்ங னாக வமைத்தன னாக வாடோர்
மன்னனச் சிறப்பு நோக்கி வான்வரு பாணு தானுந்
துன்னன விழவு காண்பான் றேயமே னரலை புக்கான். (௫௯)

புள்ளின நானை யென்னப் புராரிதன் றிருவி ழாவைத்
* தெள்ளின நமரங் காணுந் தெரிசனா யத்த மாக
† வள்ளினம் வருதல் வேண்டும் வம்மினங் குடம்பைக் கென்ன
நள்ளின வழைத்தல் போன்று நன்றன செல்ல வானில். (௬௦)

உலகெலாம் பொது விற் கொள்வா னென் னமு திறைக்கா ரின்ற
நிலவுகண் டோர்புள் னோலை சிமிரமற் றோர்புள் னந்தோ
நலியுற லகில லோக நாயகன் கருணை யொன்றே
பொலியுறு மின்ப துன்பம் வினைவழிப் புகட்டல் காட்டும். (௬௧)

ஆயதோர் காலை மாலை யவ்ரமதி யமரர் கோமான்
மேயதோர் பணியு நம்பால் விதித்தில னாத லாலத்
தூயதோர் விழாவி னாஞ்செய் துப்பணி நிகரின் நென்மார்
சேயதோர் பணிசெய் கென்னாத் தெளிகடற் குளித்தெழுந்தான். (௬௨)

எழுந்திடு மதியோன் செய்த தென்னென வுரைத்து மம்மா
தழுத்தம பணிசெய் வாடோர் தாம்வழி வந்த வேடோ
ரழுத்தம ரேசனாதி யனைவர்க்கு மமுத மாரப்
பொழிந்தயர் வெழிதது மேலும் புரிபணிக் காற்றல் செய்தான். (௬௩)

* தெள்ளின-முற்றெச்சம். † வள்ளினம்-இதுவுமது.

புனிதன்முன் னால வாயிற் புரிந்தருள் புண்ணி யாக
வினையுறு சாத்தி போற்றன் விழுத்தகு கிரண சீதங்
கணியமு சீனைய குத கானை முற்றும் பெய்தாங்
கினியமா புண்ணி யாக மியற்றினன் மதியோ னென்பார். (௬௪)

சார்ந்ததன் வண்ண மாதல் சாற்றுயிர்க் கியல்ப தென்ப
சார்ந்ததன் வண்ண மாமுன் றழலெறி கொடுங்கா றிங்கட்
சார்ந்ததன் வண்ணஞ் செய்த சாற்றரு வுயிர்போற் றுனுஞ்
சார்ந்ததன் வண்ணத் தாலோ தகுமிதென் றுவப்பிற் சரூல்வார். (௬௫)

வாட்டமிக் களிக்குங் காலம் பிரிவென்ப மகிழ்ச்சி யின்ப
வாட்டமிக் களிக்குங் காலங் கலப்பென்ப வுண்மை தெய்வ
நாட்டமிக் களிக்கு மெல்லி நலியநற் பணிகள் செயதோர்
கூட்டமிக் களிக்கு மல்லி தெனக்கலாய்க் குலவி னுறால். (௬௬)

நானொன்றை யொருபால் வெப்ப நண்ணவோர் பாதி தட்ப
மானென்று வைத்த துவ்வா னாவிகட் கென்ப கண்டாம்
வானொன்று வெயிலி னெய்த்த வருத்தமுற் றவிர்வெண் டிங்கண்
மீனென்று விலக்கிற் றென்றோ விழுந்தக வழத்து வாரால். (௬௭)

இந்துகண் டெற்ற செய்கை யின்னன வாக விப்பான்
முந்துகண் டெற்கு டாது மூரிநீர் மூழ்கும் பானு
வந்துகண் டெமைகோன் செல்வ மலிவிழா விற்பு துய்ப்பா
னந்துகண் டெறுகு னான நாலேமீ தெழுந்தான் மன்றோ. (௬௮)

வருபிற் றீசி வேலு டீது யுங்நான் மருதி ரோன்
றரினை முற்றி னேத்த தன்மையா நன்மையாலோ
வரியமேல் கடற்கு எரித்தோ னணியசீழ் கடலெ முத்து
துரிசுறுத் தருளெ மப்பர் தோற்றமுந் துணையப் பெற்றான். (௬௯)

நூயிருங் குத்த ராய ணத்தன யுதிசி செல்வோ
னயினு மருளாற் கீழை யார்கலி யெழீஇ விழாவி
னையுமிக் கீர்த்த லாலச் நிலையொழிந் தமுத நாதன்
கோயிலூர் நேர தாகக் குறித்துவா னிவந்து வந்தான். (௭௦)

வருடங்க டோறு மெத்தை மந்துர நாதன் செய்ய
வருடங்கு சைத்தி ரோற்ச வந்தரி சித்தற் காங்கு
மருவுந்தன் மையினை யோவார் மாதமுன் றனற் தாலே
தெருடந்த விரவி ரேமேசெல்வதென் றுரைப்பர் மாதோ. (௭௧)

நாயக னுளத்திற் கேற்ப நடத்தலே குலத்திற் போந்த
தூயகற் பினர்மாண் பென்னுந் துணிவினைக் காட்டி யாங்குத்
தோயமுற் றெழுந்து கொண்டன சுடர்முக மலர்ச்சி நோக்கி
மேயமுண் டகங்க டங்கண் மிளிர்முக மலர்ந்த மாதோ. (௭௨)

தாவில்சீர்க் குலமா தர்க்குத் தந்துணை நோவி னோதல்
சாவினிற் சாத லேயாந் தலையளி யென்ப தேற்று
மேவிய விரவி நேரில் விதுமுக வொளிம முங்கக்
தூவியங் குமுதப் போதங் கண்முகங் கூட்பிற் றம்மா. (௭௩)

செயலொழி வறக்க மீண்டு செயல்விழிப் பன்றி வேறு
மயறரு முறக்க மில்லா வானவ ரோடு மேனை
மூயல்வினை மாந்தர் யாரு முந்துறப் புரியுந் தத்த
மியல்பணி யுள்ள மூக்க வெழுந்தன ரியற்று கிற்பார். (௭௪)

தேவர்கோன் குரவண் சொன்ன சித்திரைத் திங்க ளிந்து
மீவளர் பக்கத் தைந்தின் மிருகசீ ரிடநா டன்னி
லோவறு செயழு கூர்த்த மொன்றரு னோத யந்தான்
மேவுமப் பொழுதே யன்பு மீக்கினர் தெழுவெ ழுந்தான். (௭௫)

நித்திய மானி மூன்று நிமலனா கமத்தி னாற்ற
லொத்திய றமக்கே நல்க வுறுமதி காயம் வாய்ந்தோர்
சத்திய சிவதீக் காதி சமககா முற்றும் பெற்றோர்
முத்தியெய் பரம னைந்து முகோற்பனர் வழிவந் துற்றோர். (௭௬)

வேறு.

ஆயசிவத் தூவிந் குழிந் யமர்ந்தகிருக் கூட்ட முன்போய்
நேயமிகப் பணிந்தெழுந்து நேர்நின்ற வானவர்கோ
னாயகனை யான்மார்த்தம் பார்த்தமென நவிற்புருபாற்
தூயசிவார்ச் சனைபுரிந்தே யுலகமெலாந் தொழ்ச் சிறந்தீர். (௭௭)

எந்தையமு தேசனுக்கீண் டியற்றுவிழாத் தொடக்கமுத
லந்தமவரை புரிசெயலு மன்றியுந் தியமுதலு
வந்தசெயன் முழுவதுதும் மாண் செயலே யெனவோர்ந்து
மித்தவிழா வியற்றுகென யான்வேண்டன் மிகையன்றோ.* (௭௮)

அமரரெலாந் தொழுவானத் தாசேனின் மொழியென்னே
நிமலன்மகோற் சவமிதனை நீவேண்டி நடத்துதலா
லெமதுசெய வியற்றுகொழி லேவுபெருஞ் செயலினதாற்
கமைதருகர்த் துருத்துவரின் கண்ணதென வுவந்தோதி. (௭௯)

* என்றானென்பதவாய் நிலையாற்கொள்க.

அனுமதிபெற் றகமதியா லதைராச வனுளுயெனும்
வினைவிளக்கி யோதியுணர் வேதியர்தம் மனுளுயும்பெற்
நெனையருளு மமுதேச னிமாசலேபு சனைசிறப்ப
வினிதுபுரித் தெதிர்வேண்ட லெனந்தேவா னுளைபெற்றார். (அ௦)

அக்கடவுண் மாமறையோ ரணையமகோற் சுவமிடையோர்
விக்கினமு முருதினிது வேண்டியவா முடித்தருள்வான்
மிக்கமறை முதற்பொருளாம் விநாயகனை விதிமுறையாற்
பொக்கமிலாப் பேரன்பாற் பூசித்தா ரருள்பெற்றார். (அ௧)

பின்னணைய விழாவினுக்காம் பெருநிதியற் தூய்சீக
வன்னதனர்ச் சனைபுண்ணி யாகவா சனமாதி
முன்னருளுந் நினர்வாத்து சாந்திவினை முறைபுரிந்தார்
தன்னிகர்மா மறைபரவுந் தனிவில்வ தருமூலம். (அ௨)

தனிலமுத நாதனிரு தனையரொடு மிடத்தமர்ந்த
வனிதைதொடும் பிதாவிருகால் வாங்கியவோர் காலினொடும்
புனிதவயிற் றேவினொடும் புடைநிமிர்பல் வரிசையொடு
மினிதினெழுந் தருளிவீற் றிருந்தருளப் புரிந்ததற்பின். (அ௩)

விதிமுறையிற் பூசனையல் விருக்கமூ லத்தியற்றித்
துதிசெய்மிருத் திகையதன்பாற் றொட்டெடுத்துப் பட்டடுத்த
கதிர்மணிசூழ் பொற்கலத்திற் கைக்கொண்டு பக்கமுறப்
புதியமதி வேணிபொடும் பொற்கோயில் பக்காரால். (அ௪)

இன்னமுறை யேமிருச்சங் கிரகணமாங் கியற்றியபின்
னன்னமிருத் திகைமூக்கூ ருக்கியவை யொவ்வொர்வகைச்
சொன்னமுளைப் பாலிகையிற் றூயேற்றின் றுவசமொடு
மன்னுவிழாந் தீர்த்தமென்மு வகைக்குரித்தா முளைதெளித்தார். (அ௫)

இவ்வகைசெய் தங்குரார்ப் பணமிரட்சா பந்தனமீற்
றெவ்வமறப் புரிந்துவிடை யெழுதுபடம் பூசித்துத்
தவ்விறுவ சாதிவா சனம்பேரி தாடனமுற்
கைவருபல் வினைகளுமக் கரீசறுமெல் லியின்முடித்தார். (அ௬)

எண்டிசைகா வலர்களுமாங் கிருந்தொண்டு புரிந்துறினும
பண்டிசைநூல் வழாதுதிசா பந்தனமம் முறைபயிற்றி
வண்டருமக் கிராமதே வார்ச்சனமு மரபியற்றித்
தொண்டர்மகிழ் தரவிமயத் தோகையொடு மமுதேசன். (அ௭)

தனக்கினிய விசேடபூ சனையாற்றி மகிழ்ந்தேத்தி
மனக்கினிய வருடருசோ மாக்கந்தர் தமைத்தொண்ட
ரினக்கினிய மண்டபத்தி னெழுந்தருள்வித் தெதிர்மரபின்
வனக்கினிய மால்விடைமுன் வரைந்தபடந் துசத்துயர்த்தார். (௮௮)

ஒதுமுறை மாதுவரா ரோகணமீ துளுற்றியுடன்
மேதகவெண் கொடிகளினும் விடையுயர்த்தாங் குடன்யாக
வேதிதிகழ் சாலபுகூஉ மேவுபரி வாரமுடன்
மேதகுயா கேசகடம் விதிமுறைபூ சனையாற்றி. (௮௯)

கோதான விலக்கிநடு குண்டமுற முறையங்கி
யாதான முதலான வாற்றியா குதிகளெலா
மீதானம் புரிந்தீண்டிவ் விதத்தங்கி வினைந்நடி
மாதான மமரந்தருள்சோ மாக்கந்தர் திருமுணுறீஇ. (௯௦)

அளிபெருந் நனிசிறப்பி னமர்தருபூ சனையாற்றிக்
களிபெருந் வாந்தோளி கவினவிசண் டணிந்தவற்றி
னொளிபெருந் வெம்பெருமா னென்றினுமை யொன்றிவந்த
தளிபெருந் வலம்போந்து தகவின்மகச் சாலதனில். (௯௧)

எழுந்தருளி வந்தனைய விருஞ்சால யபிமுகமாய்த்
தழுந்தகைய பச்சிமேர் தான்பூர்வ முகத்தருளே
பொழிந்தருளி நின்றருளப் புரிந்துமகம் பூர்த்தியுற
மொழிந்தமுறை பூரண குதியினிது முடித்ததன்மேல். (௯௨)

அன்னமகச் சாலநடு வமர்ந்துயர்த வேதிகையின்
மன்னமுத நாதனிடம் வளர்பெரிய நாயகிதஞ்
சொன்னகடத் திரும்பூசை தொடரவிரு பாக்கரினு
நன்னர்மகா தீபாதி நலம்பெருகு முறைபுரிந்தார். (௯௩)

சான்றசிவத் துவிசரிவர் தம்பகும்ப விம்பமெனு
மூன்றினுமீம் முறைபூசை முடித்திடவத் திருக்காட்சி
யேன்றுலகுக் களித்தவணின் நெழுந்தருளி யெம்பெருமா
னன்றதிரு வீதியிலெம் மன்னையொடு மூலத்தருவான். (௯௪)

பானுமதி யெனுமிருவர் பல்லுருக்கொண் டெம்பெருமாற்
கானபணி புரிந்துய்வா னடித்திருபால் வரலேப்ப
மேனிமிர்வுந் தவிர்செம்மை வெண்மையன விரிகவிகைக்
கானரிசை நிரையாகக் கவிந்துநிழ னனிபரப்ப, (௯௫)

ஒருபாறன் பாலாக வுமைகவர்ந்தா டவம்புரிந்தா
எருபாலும் பெறப்பணியின் டியற்றுவுலென் றுதித்தனள் பல்
லுருவாகிக் கங்கைதன தொண்டினால் சிறுசெயல்போற்
றநீர்வான மகளிர் பலர் சாமரைகள் புடையிரட்ட. (௯௬)

பின்புதமை மடிக்கிடத்திப் பெருநதானைச் சிறுகால்செய
துன்புதவு மம்மையப்பர்க் கீண்டிதுசெய் திடன்முறையென்
றன்புதரு தொண்டர்பல வருஞ்செயல்வீ சனநகொண்டு
முன்புதனித் தனிவீசிறு முழுமணக்கான் முகமிடப்ப. (௯௭)

தொடர்பிருபா லாலவட்டஞ் சருட்டிநிரை யாதிசெல்
மிடையுநெருக் கொதுக்குமுடி விடையொளிர் பெர்ந் சோலுலவ
விடியகல்வான் பறந்தோடு மிடலிருபுள் எவைமுதல
கொடிகடமக் கோரசாயக குலவுவிடைக கொடமுனுற. (௯௮)

யாமீதுதாஹதோடம் மிருநடனத் திறனோரா
லுமம்முன நடித்தலுதீதோ மோதுநட விகற்பமெலா
மேமுற்றவோர்த் திடுமெம்மா னிதுவன்றோ பெருமபேறென
ருமகல்வா னரமகளி ராங்ஙனெதிர் நடித்துவர. (௯௯)

நாதமெலா மொடுங்குழிமுன் னண்ணியவா பின்புபல
பேதமுற விதைவன்முனம் பெருகவிரிந் தெழுவலென
வேதவொலி த நிழ்வேத மிக்கவொலி தொக்கபல
கீதவொலி பல்லியத்தின் கிளரொலிகள் வளர்நதுவர. (௧௦௦)

இருபாலு மெசர்வேத மெடுத்தோது மிசைபெருக
மருவாரின் றேனையமா மறையொலின் மல்கிவரத்
தருவாய்மைத் தமிழ்வேதஞ் சநந்தியின் மன்னிவர
வொருவாத சிவநாம கீர்த்தனத்தி னோசையெழ. (௧௦௧)

வீணமுதற் றநதிரிகண் மேயபல கருவியிசை
காணமர்வேங் குழலாதி துளைவகைய கருவியிசை
யேணமர்தோற் கருவியிசை யியைதருதா ளத்தினிசை
கோணரிதாய் மிடற்றெழுத்து குலவுமிசைக் குலம்பெருக. (௧௦௨)

வந்தியர்மா கதர்குதர் மலிதருமங் கலம்வீரம்
பந்தியமா புகழ்முறையே பண்புறநின் றெதிர்பாட
முந்தியசீர்ப் பாவாணர் முதிர்சுவைநாற் கவிசூட
விந்தியரீத் தவர்போற்று மிருந்துதிபற் பலகூட. (௧௦௩)

சூருக்கொண்ட மதிமௌலிக் குழகனருட் றுவெள்ள
முருக்கொண்ட நிறம்பொலிந்தெவ் வுயிர்க்குமளித் துறல்போலத்
திருத்தொண்டர் திருமேனிக் திருவெண்ணீர் ரெருளிபரவத்
கருத்தொன்று மரவோசை கண்மலர்நீர்த திரைவிரவ. (க0ச)

திருவருளி னடங்கிமலர் சிதைத்தெளிந் தன்புருகுந்
தந் திக்குமெய யடியர்சிவ தசபுரா ணத்தடைவின்
வருமரிய பெருமகிமை வகைகூறியு வகைசிறப்பப்
புரவிவின புராகளிப்பப் பரிவினெடுத தோதிவா (க0௫)

விணமரி யெனப்பொழியும் விழிமாரி யனபர்தருந்
கணமாரி சொரிவிரைப்பூந் கவினமாரி சிவஞான
வண்மாரி சுருதமிழ்மா மறைமாரி யுடன்பதினெண்
பண்மாரி முதலாய பலமாரி நலம்பெருக. (க0௬)

எமதுரியு மேகாச மெனவகித்துச் சிறப்பளித்தோ
னெனமயருளு மெனவகித்தாக் கிபமலரிந்து முன்போதக்,
கமைதருமா மறைபரியாக் காதலித்தா னாதலின
னமையருள்வா னெனப்பரிக ணடம்புரிநதங் குடன்போத. (க0௭)

சிவனெனுநா மநதனக்கே யுரியனென மறைத்தெளித்த
திவியதமிழ்ச் சுருதிபுகல் செழும்பொருளுணர் தேற்றுதல்போற்
சுவணகட முதறறேவ மங்கலமாந் தொகையெட்டு
மலிரிழைவான மடவாக ளணித்தாக வெடுத்தேக. (க0௮)

என்னெனவோ துதுமெல்லா முடையபிரான் நிருவெழுச்சிக்
கின்னனமற் றென்னவுமாங் கெய்தமலர் மணியறுகின்
முன்னவனமா தேவனிறை முக்கணன்வந் தானென்று
சின்னமெலா மெடுத்தோதத் திருவுலாப் புறம்போநதான். (க0௯)

திருக்கோயின முன்போநது தேவமின ரெடுத்தேந்நுந்
கருப்பூரச் சுடாமுதல் கவினுறமும் முறைசூழத்
தருக்காதி சைவர்செய்ப்பு சீனையேற்றுட் சென்றருளி
விரப்பூரு மணியணைமேல் வீற்றிருந்தா னமுதேசன். (க௧0)

இம்முறைநா ளேறேற விரஞ்சிறப்பு நனியேற
வம்மலிரு பொழுதுமெழுந் தருள்பவனி யெவரிசைப்பார்
நம்மையரு ளின்பெரிய நாவகியோ டமுதேசன்
மும்மையுல குயலூரு முறைபூர்ந்தி வகைமொழிவாம். (க௧௧)

வேறு.

பின்னர் வழிநாட் காலையிலெம் பிராட்டி யோடு மாந்தோளி
தன்னி லிறைவ னுலாக்காட்சி தந்தந் நாளின் மாலையினிற்
பன்னையிய நித்தில்ப்பூம் பந்தர் சிழந்தி முழுதேசன்
மன்னு காழி மணியெழுச்சி மாண்பு நீனைப்பித் துலாப்போந்தான். (ககஉ)

மூன்றா நாளிற் காலையுலா முன்னே முறைபோந் தன்றிரவிற்
முன்றூழ்ந் தல்குற குடைந்தபணி தன்னேச சுமப்ப வுமைபோதக்
கோன்ற னிவண்சார் பிரிவாற்றாக் குணத்தி னடைந்த தரித்ததெனச
சான்றோர் பரவு கயிலாயத் தனிவா கனமெம் பிராணூர்தான். (ககஉ)

வருநான் கெணுநாட் காலையுலா மரபிற் போந்தவ் விரவினடை
தெருளோ திமமூர்ந் துமைபோதத் திகழ்சே வடிமுன் முடிசூட்டிம்
பெருவாழ் வினுய் ததிகமெனப் பேணு நகதி மிசையவற்குப்
பொருவா முன்னுற் சிவஞான போச மளித்தோ னுலாப்போந்தான். (ககச)

ஐந்தென் றுடுநாட் காலையுலா வடைலிற் போந்தந் திசிகரத்து
கத்தின் சொல்லு ரமுதருத்து கருணைக் கிதுகைம் மாறெனலபோன்
மூத்துங் கிரியூர் தரவுமையெம் முத் தவன் கணேச னெனந்கிசைய
வுதும் பூதந் தனைவசந்த விழாக்கொண் டோந்தா னும்பரிபான். (ககரு)

இருமூன் றெணுநாட் காலையுலா வெழிலார் தரப்போந் தந்சியெய
பெருமான் றனையு டலின்வெல லும் பெற்றி புறத்துந் தெரிப்பதென
லரிபூர்ந் துமைபோ தரவெம்மா னயிரா வணமூர்ந் ததுகயிலைக்
கிரியூர் பட்ட வாத்தனமாந் கிதுமை தெரித்தாந் குலாப்போந்தான். (ககசு)

அறமே வேழா நாட்டிலை யருமை யுலாப்போந் தன்றிரவி
லறமே யுருவா யென்றும்வள ரறமே புரிவா னதுதெரித்தாந்
கறமே யுருவாம் விடையூர் வண்ண னுருவிற் கலந்திடர்முற்
றறமே வியதோர் தொடர்புணர் த்தாந் கருமால் விடையூர்ந் தருள்புரிந்தான்.

இருநான் கெணுநாட் காலையுலா விண்குப் போந்தெவ் வுயிர்க்கு முறை
வொருவா தூட்டி வளர்க்குமுயிர்த் தாய்தானென்ப துணர்த்தாங்குத்
திருவார் காம தேனுவுமை செலுத்த மால்பின் னவதாரத்
துருவா யருள்வேட் டிவண்மேற்கொண் டிற்று னெனப்பாய் மாபூர்ந்தான்.

ஒன்பா னுளி னுமையொருசோட் டிம்பன மயிற்சேய் சண்டச
னென்பா ரொவ்வேர் மாமணித்தே ரிவர்ந்து திருமா மணிமறுகி
லன்பா லுடன்போ தரவெம்மா னமுத நாத னணிமணித்தே
ரின்பா லூர்ந்தாந் கருட்கோலத் தெழிலார் காட்சி யினிதளித்தான். (ககஊ)

ஒருபா னுளிற் சிறுகாலை யுடையா னுடையா னுடன்காட்சி
தருவாழ் வருளி யுவந்துதனித் தன்னிவென் விடைமே னிருமலமாந்
தெருண்மா தீர்த்தந் தனிற்போநது தீர்த்தங் கொடுத்தாங் குலகமெலாம்
பெருவாழ்வளித்தாங்கருள்வெள்ளப்பெருநீர்தோய்குதின்புறப் புரிந்தான். ( )

பின்னர் யாக விசர்ச்சனதுல் பிறங்க வாற்றி யாகேச
சொன்ன கடநீ ரமுதேச சுயம்பு மூர்த்திக கபிடேக
நன்ன ரியற்றி விசேடார்ச்ச னேரன புரிந்தவ் வமுதேசன்
முன்னா விடைமான் கொடியிறக்கி முதநீக கூடநதார் சிவததுவிசர். (க௨க)

சாற்றிற் புரிசண டிசவிழா விலங்கப் புரிந்தா ரெண்டிசையும்
போற்றுபால ரங்கு ரங்கன் புனைநத விரட்சை விசர்ச்சனங்க
னாற்றிற் புரிந்தா ரமுதேச னன்னை பெரிய நாயகிதன்
சாற்று கலியா னேற்றசவமுந் தயங்க மரபின் முறைபுரிந்தார். (க௨உ)

வருநா டோறுந் தனிவசநத மணிமண் டபத்தில் வீற்றிருநது
திருவாா விழாககொண் டருளியவச சிறப்பி னனநத மடங்கின்னாட்
பெருநா சிற்பப் புதுநீரூழ் பிறங்க யாதது நறுமலாபெய
தொருவா நாப்பண் மணிடைத் துமையோ டெமையா ளமுதேசன். (க௨ங்)

தனக்கு நபன சும்பாதி தாபித தருசுகி துறுமரபின்
மனககொண் டுளிய வபிடேக வகைகள் பெருந் நனிபுரிந்தோ
தனக்கு வால்வாக காதிங்வே தனமா பூசைச் சிறப்பியற்றி
மனக்கு மகிழ்கூர் விடாயாற்று மாண்பின் விழாசசீர் வயக்கினா. (க௨ச)

உடனாக் கெழுந்தட் சூழ்ந்முத லோரைந் தாவ ரணங்களினுய
புடைமா மறைதே வாரசிவ புராண நிருத்த வாத்தியங்க
ளிடனீ னோதை யோரொளரு யிலங்கி முறையே தொடர்நதுவா
நடநா யகன்கூழ் போநதிருக்கை நணிவீற் றிருக்கு நலம்புரிந்தார். (க௨ரு)

சாற்று மிவ்வா ரமுதேசன் சைத்தி ரோற்ச வஞ்சிறப்ப
வாற்றின் முடிதத சிவததுவிச ரலிர்வெண் பூதி பிரசாதம
போற்று வலாங்க களித்தாசி புகன்றிவ் வரிய பெரும்பயன்
யேற்று வாழ்கென் றுபசரித்தா ரிறைஞ்சியேற்றாங்குடல்பொடித்தான்.

பின்ன ரினைய சிவததுவிசப் பெரியர்க் கரிய வணியாதி
மன்ன வணிநது மாபூசை வயக்கிச சிலிகை களி னிவ்நதாங்
கன்னர் வீதி வலம்போநதாங் கமரா சிரியோற் சவமுறையே
நன்ன ரியற்றி யடியுறைந் ணயப்ப நனிநத துளமகிழ்ந்தான். (க௨எ)

அடைந்து நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்துருகு மன்பு பெருக வருள்வெள்ளங்
குடைந்து புணிர்தாங் கழுதேசன் குளிர்தா மரைசே வடிநிழற்கீழ்
விடைந்து தனிவீற் றிருக்குமன மீட்க லாற்றான் புறவிடைபெற்
றுடைந்து வினைநீங் கியமகவா னுமபரோடு முமப ருற்றான். (௧௨௮)

என்னை யுரைத்தாஞ் சூதவனத கெய்தி யுய்ந்தார பெருந்தொகையோ
ரன்னை யினும்பே ராருளுடையா னமுத நாத னடைநதளவே
முன்னை வினைநீத தருள்வகைகண் முற்று முகமபற் பலகோடி
தன்னை நிலையெய் துரைப்பினுமச சேடன் றனக்குஞ் சரீற்றரிசே. ( )

மலர்மெயஞ் ஞான சனற் கமர மைத வ்விநாம் விரிப்பதையென்
னுலகி னுயிரக டிருவருளபெற் றயமெயந ஞால்சொல் சாதனமபற்
பலவன னவையா வருககுமுறை பயிற்ற ளுருமையவைகடுகெவிரா
திகட டிமிற்றற கிவகு ரித சிவபுராண சிவவணமே (௧௩௦)

சிவபுராண சிவவணமே செளரிநூல் பல்சொல் ளெநக ளெல்லாஞ்
சிவபு ராண சிவவணமே சோககுஞ் செல்வத திறங்களுளொஞ்
சிவபு ராண சிவவணமே சோககு டினைநன் மககளுளொஞ்
சிவபு ராண சிவவணமே சோககும பல்வா மின்பமெல்லா (௧௩௧)

சிவபு ராண சிவவணமே சிசக சுகதி முகவரிப்ப
சிவபு ராண சிவவணமே செறிமும் மலததைத தெய்வத வே
சிவபு ராண சிவவணமே சீவ குணநீக் சுடரிப்பதுவே
சிவபு ராண சிவவணமே திகழ்பே ரிணப மருளவதுவே. (௧௩௨)

அன முறையா லவற்றிடைமிந் கருமை திருநிச சூதவன
மேனீ புராண முழுதேனு மேவு சருக்க மொனறேனு
மான கவிசுப் பலசிலவ மற்றொன் றேனு நியதி பெற
ஞான முறவே துதல்கேட்ட னயககு மவரே பிறந்தவராம் (௧௩௩)

இன்ன சூத வனகதாத யெழுது மவரே டந்தவம்மேற்
பன்னு முதல் புரிந்தவாசீர பரவு மவாபு சித்திவிவார்
சொன்ன முறையிற் பதிட்டைபுரி தூயர் முதலோ ரமுதேசன்
றன்ன தரு னினைத்தவெல்லாஞ் சார்ந்து வாழ்வார் சாதமிதே. (௧௩௪)

என்றங் கெழையா ணந்திமுடித் திசைத்த முறையா லெழுவேட்கை
குன்ற தென்னினு திருவிரையாக் கலியைக் கடந்து மேற்கூற
என்ற காதென் றமைந்திருந்தா னுன்கு முகன்சே யெனச்சூத
என்ற தரித்த முனிகுலத்துக் கறைந்தா னுனைக் கமைந்தாரால்.

வேதம் வாழி முகில் வாழி விளைகூழ் வாழி யுயிர்க்கின்ப
சீதம் வாழி திருத்தொண்டச் செல்வர் வாழி பூதிமுதற்
சாதம் வாழி சித்தாந்த சைவம் வாழி யருளமுத
நாசன் வாழி யனைபெரிய நங்கை வாழி வாழியவே.

(௧௩௩)

இந்திரன் திருவிழாச் சருக்கருற்றிற்று.

சூதவனப்புராணம் முற்றிற்று.

அகத் திருவிருத்த இ-தரு ( ).

உ
சிவமயம்,

சூதவனபுராணவசனம்.

பாபிரம்.

சுததசாட்டுண்ணிய பரிபுரண பரமபதியாகிய சிவபெருமான், உலகர் யாவரும் வேதார்த்தங்களை ஒன்றொன்றாக ஆராய்ந்து *நேதிகளைநது ஆவற்றுள்ளே இது பசாம் இசா ண்ணையெனதுள்ளபடி தெளிநது, அத்தெளிவினால் மலைவில்லாத பதிப்பொருள் ஒன்றே, அது இலம்மறைகாய்போல் வேதத்துள்ளே விளங்குவதாம், அப்பதி மாபதியேயாம். இதுவே எவ்வாற்று னும் ரிசசயமென்று சோதகொளஞ்சு நிகழும் வரி காதுலால், அந்தவேதத்தினுட்பொருளை அவ்வுகாயாவருட எளிதினுணரகாய வெண்ணுகிரு வுளப்பெருநகருணையினுலே வெளியிடரு ரிய புராணங்கள் பதினெட்டா கும்; அவற்றுள்ளே அக்களிபுராணம் ஒன்று, சூரியபுராணம் ஒன்று, பிரம புராணம் இரண்டு, விஷ்ணுபுராணம் காங்கு, சிவபுராணம் பசதாகும், அச சிவபுராணங்களுளொன்றாகிய 'பெளஷ்யோகதரபுராணத்திலே கேந்திர கண்டத்திலே ஸ்ரீபிரகாராயகசமேதஜீமநதிரேஸ்வரஸ்வாமி அரவாத சாநரி த்தியராய வீற்றிருந்தருளுகின்ற திருவுகாததானமாகிய சூதவனஸ்தல மாண்மியம் விளங்குகின்றது*.

இதைச், சிவபுராண மாதேவியாககுபதேசிகுமபோது, அவர்மடிவீது வீற்றிருந்துகேட்டருளியஸ்ரீசுப்பிரமணியப்பெருமான் நக்திசுவர்க் குபதே சித்தருள், அவர் சனற்கு மாரருக்கு, அவர் வியாசமுனிவருக்கு, அவர் எனக்கு பதேசித்தருளினான் சூதமுனிவா சொல்லிய இசுகூதவனமான் மியமாகியவடமொழியைத் தமிழில்ததாருணாநதயயும்பொருட்டித், தமிழ்மொழி பெயர்த்துத்தருகவென்று அசுகூதவனத்தின் கீழ்பால் ஒருகுரோசத்திலுள்ள ஆலங்காட்டிலே, புவையொர்குலசுதிலே, கொடை நடையாதிபுத்தமகுணங்க ளானிறைநத டிராமநாதச செட்டியார் செயக அருந்தவப்பயரூபித்தி,

* நேதி - ந - இது எனப்பிரிபட்டு, "அல்ல என்று" எனப் பொருள் படும் வடமொழி. எனவே நேதம்பொருள்களை ஆராயுகாற் பதியிலக்கணங்கள் அமையப்பெருதனவற்றை இது பதிப்பொருள்லவென்றுநீக்கி என்பதாம். பதியிலக்கணங்கள் அநாதிரோதாதி அஷ்டமங்கள குணங்களாம்.

† இவரை ஈரமசாமிசெட்டியாரென்றும் வழங்குப, நாதனென்னும் சாமியென்னும் பொருளொன்றே.

உத்தமோத்தம சத்துவகுணவல்லி சிவநியமாநுஷ்டான சிவாநுக்கிரக சமப்நி சிவபூஜாதரத்தாராயப்பிரதித்திபெற்று விளங்குகின்ற ஸ்ரீமாந்-சிதம்பரச்செட்டியார் கேட்ப, அதனை மறுக்கமாட்டாமையால், அன்பும் அறிவுஞ் சிறிதுமில்லேனாயினும் மெய்யன்பர்கள் எண்ணியகாரியம் இனிது முடித்தருளுங் கிருபாவள்ளலாகிய சிவபிரான், அமமெய்யன்பர் பொருட்டு இந்நினை இனிது முடித்தருளுவாரென்று துணிந்து ஸ்ரீ சம்பசிவரூவசரணரவீர்தங்களை வணங்கித் திருவருளவேண்டி அதனுள் அடங்குகின்ற தமிழ்மொழி பெயர்த்து ஆயிரத்தைத் தூற்றிருபது திருவிருத்தங்களாகச் செய்தமைத்தேன்.

அவையடக்கம்.

சொற்பொருளெல்லாம் சுகதி சிவரூபமெய்யென்பது சர்வாக்ஷாரம். ஆதலால், இப்புராணச் சொற்பொருள்களைச் சத்துவகுண விசிஷ்டர்களாகிய சாதுக்கள் சுகதி சிவரூபமாகவேருகி அவற்றார் சிவசரித்திரமகிமையைத் தெளிந்து சத்துவப்பயனைப் பெறுவாராக மந்தையோராயா துகாரணத்தாலாயினும் அதை மறந்து குற்றம் நோக்குவாராயின அதற்குச் சமாதானஞ்சொல்லுதல் பாதநிர வழிபட்ட மது கடமையன்று. அன்றியும் சமஸ்தவர்க்கியங் களும் சிவாஞ்ஞையானறி நடவா என்று பெரியோர் சொல்லுதலால் இப்புராணச் செய்யுட்கள் யான் செய்ததாகினைத்துக் குணவான்கள் குற்றஞ்சொல்லார்கள. அப்படியன்றி என்வாக்கெனறேபிறர் கூறினும் அக்கூற்றுடையாரிக்குக்கவிகிற்குற்றம்பார்க்கின் அது அவர்க்கேபழிப்பாகும். என்னை? நானேவென்றால் இறைவனும் குற்றங்களெல்லாவற்றையு சிறைத்துவைக்கப்பெற்ற அநேகங்களஞ்சியங்களை எகாததுள்ளேன. குற்றமே வடிவாகிய என்னிடத்து முற்றுங் குற்றமேயன்றி வேறு தோன்றுவாகலின்.

புராண வரலாறு.

உலகெலாம்புகழ்க்கின்ற சத்துவகுண விசிஷ்ட புண்ணியபூமியாகிய கைமிசாப்ணியத்திலே முன்னொருகாலத்திலே, செளனகர் முதலிய முனிவர்கள் சத்திரயாக்குச் செய்து வந்தார்கள். அப்போது சூதமுனிவர் கவேசகையாக அங்குவந்தாரா முனிவர் யாவரும் இந்நகரைவிட்டு டெழுந்து, காஞ்சிரமேற்குவிய எதிர்சென்று உபசரித்து அழைத்துவந்து ஆசனத்திருத்திப்பூசித்து நின்று முனிவர் பெருமானே? அடியேங்களுக்கு அநேகமுறை கருணைகூர்ந்து சிவபுராணமிர்தம் புகட்டினீர்கள். சிறிதுந் தெவிட்டிலது; முன்சிவகேசத்திர மகிமைகள் உபதேசித்துவருங்காற் சூதவனமென்றொரு உத்தம சிவஸ்தலம் உள்ளது, அது எத்தலத்தினுஞ்சிறந்தது, அத்தலத்தில் வீற்றிருந்

தருளுஞ் சிவபிரான் அன்பர்களுக்கு அருளிய திவ்யசரித்திர மகாங்கபதி அளவில்லாதனவாகுமென்று சொல்லியருளினீர்கள். அம்மகிமாவினாலுமீர்த்த கேட்பதில் மிகுந்த ஆசையுடையேம், அதுக்கிரகித்தருளுக என்று வேண்டிக்கொண்டார்கள்.

சூதமுனிவர், மிக்க விருப்போடு ஸ்ரீபிரகாசநாயகி சமேதஸ்ரீமந்திரேஸ்வரஸ்வாமி பாதபங்கயங்களைச் சிரமேற்கொண்டு தியானித்திருந்துபின் முனிவர்களே? உங்கள் கேள்வி உலகெலாம் உயதற்கு உரு முக்கியமான முமாகும். என்மனமும் அதனையே விரும்பியது இச்சிவபுராணசிரவணமே யாவர்க்கும் சர்வாபிஷ்டங்களுங்கொடுப்பது. நீங்கள் கேட்ட இச்சூதவன மான்மியம் அபக்குவர்களுக்குச் சொல்லக்கூடாத அதிக சகசிய்சரித்திரமாகும். இதனை ஸ்ரீநந்திதேவர் சனற்குமார முனிவர்க்கு உபதேசித்தருளினாரென்று அம்முறையே சொல்லத்தொடங்கினார்.

ஸ்ரீகைலாசத்திலே, செம்பொற்றிருக்கோயிலிலே, ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வர சநிதானத்திலே, திருவருள் வெள்ளமென்றே யாவருந் துதிக்கின்ற அமுதமே சிறந்துள்ள சிவதீர்த்த மொன்றுள்ளது அதன் கலையிலே, ஆயிரக்கான் மண்டப மொன்றுண்டு. சுத்தவித்தியாமயமென்றே யாவராலுந்துதிக்கப்பெறும். அதனிடத்து உதசமுனிவர்கூட்டமும் வேதசிவாகமாதிகாஸ்திர முழக்கமும் எப்பொழுதும் ஈற்றைநது கொண்டேயிருக்கும். அம்மண்டபமத்தியிலே, வியாககிராசனத்திலே, வீற்றிருந்தருள்கின்ற ஸ்ரீநந்திதேவரைச் சனற்குமாரமுனிவா வணங்கிப் பூசித்துத் துதித்து அஞ்சலியஸ்தராய் நின்று, எம்பெருமானே? தாங்கள் முன் உபதேசித்தருளியருத்வனமான்மியத்தை இன்னும் விஸ்தாரமாகக்கேட்பதில் விருப்பம் மேலிகொள்ளுது; திருவருள் புரிகவென்று வேண்டிக்கொள்ளத், திருநந்திதேவர், அத்தலத்தையும் விநாயக சுப்பிரமணிய சாம்பசிவ பாதங்களுக்கும் வணங்கித் துதித்து, நமது அருள்வழிப்புத்திர சிகாமணியாகிய சனற்குமாரானே? அவ்வியாஜகிருபாமுர்த்தியாகியபரமசிவன் உலகெலாமையுமபொருட்டு அநவரதநாகர்த்தியராய் வீற்றிருந்தருள்கின்ற சூதவனமாகிய உததம சிவஸ்தலமானது, அத்தியந்தநிர்கூல ஸ்தானமாயத் தென்சமுத்திரத்திலுள்ள ராமசேதுவின் ஈசானதிசைவிளங்கவீற்றிருப்பது. இந்த உத்தம சிவஸ்தலமே இப்பூமிக்கு திருவருட் டிணையாய விளங்குவது. தன்னையடைந்தார்க்கு மகாபாதகாதிசம்ஸ்தபாவங்களும் நீக்கிச் சர்வாபிஷ்டங்களுங் கொடுத்து மோக்ஷத்தையுங்கைப்பொருளாக்குவது. இத்தலத்தின் பெருமை எத்துணைச் சிறந்தோராலும் எத்தனை கற்பகாலம் இருந்து சொல்லினுமுடியாது. அங்ஙனமாகவும் நீ அதனைக் கேட்பதில் கொண்ட பேராசையை மறுக்க முடியாமையால் ஒரு சிறிது சொல்லத் துணிந்தோம். இத்தலமானமியம் புதிதுண்கு பகுதியாய் உள்ளது.

உத்தேவையாவன, தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி விகேடமென்றும், குதவன பந் தீரணச்சருக்கம், ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்றசருக்கம், ஆதிசேடன் சிவ லிங்கம் பெற்ற சருக்கம், ஆதிசேடன் குதவனஞ் சென்ற சருக்கம், 'ஆதிசே டன்றிருப்பணிச்சருக்கம், ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச்சருக்கம், வருணன் சாப மோகனச் சருக்கம், மார்க்கண்டச் சருக்கம், இராமன் மந்திரோபதேசச் சரு க்கம், அமுதவிவேதனச்சருக்கம், திருவிழாச்சருக்கமென்றும். இவற்றை வரிசைக்கிரமமாக அறிந்தவாறு விரித்துரைக்கின்றோம்; கேட்பாயாக என்று திருநந்தி தேவர்கொல்லத் தொடங்கினார்.

தலவிசேடம்.

சனற்குமாரனே? மகாமேருகிரியின் தென்றிசையிலே, சம்புத்தீவிலே, பரதகண்டத்திலுள்ள தமிழ் நாடாங்கிய குலமகட்கு முகமென விளங்குகின்ற சோழ நாட்டிலே, அம்முகத்திற்கண்போல இக்குதவனம் பிரசித்திபெற்று விளங்கும். அது காவேரிக்குத் தெற்கே மூன்று யோசனை தூரமும் வேதா ரணியத்துக்கு மேற்கே இரண்டு யோசனை தூரமும் தென்சமுத்திரத்திற்கு வடக்கே ஐந்துகுமோசதூரமுமாகிய எல்லையிலுள்ளது. அத்தலத்தின் அகலம் மூன்றுகுரோசமாகும். இக்குதவனம் முற்காலத்தில் ஸ்ரீராமன் இராவணனு கியபகைவனை வெல்லுதற்குப் பாயவல்லபம்பெறவேண்டி தன்னிடம்வந்து ஸ்ரீ மந்திரேஸ்வரஸ்வாமி திருவருள் பெற்று உசாவுதல் செய்தமையாலும், செல்வ ம் கல்வி ஞானம் முதலிய திருக்கள் எப்போதும் உசாவிக்கொண்டிருத்தலாலு ம், திராவிடவேதப் பிரதிபாத்தியமாகிய திருவுசாத்தானமென்னுந் திவ்ய நாமம் பெற்றது. இத்தலத்தை யார் அடைந்து அஷ்டசித்திகள் அஷ்டப் பொருள்கள் சித்தசத்தியாதி பரமுத்திருதலிய எவற்றை வேண்டினும் வேண் டியபடிபெறுவார்கள். சமஸ்த சிவஸ்தலங்களும் இத்தலமே யாகுமெனத் துணி ந்து எல்லாத்தலங்களிலும் வசித்த எல்லா முனிவரும் இங்கு வந்து திருவருள் பெற்று எப்போதும் வசித்தலால், இது பிருதுவித் ததுவமென்று சொல்லவந் தகும். விருப்பத்தோடு தன்னை அடைந்தவர்களுடைய பாவங்களைய மணம் லைகளை முழுதுங்கரைத்துப் பேரன்பமாகிய சீதளத்துவத்தைக்கொடுத்தவா ல் அப்படித் ததுவமென்று சொல்லவும்படும். எவரானாலும் தன்னையடைந்தவர்க ளுடைய பிறவிக்காட்டைத் தகித்தலாற்றேயுதத்துவமென்று சொல்லவும்ப டும். தன்னையடைந்தாருடைய பாவமலைகளைப்பேர்த்து எறிதலால்வாய்த்தது வமென்று சொல்லவும்படும். தன்னையடைந்த அன்பர்களுக்கு ஞானகாச சித்தியானந்த யனித்தலால் ஞானாகாச ததுவமென்று சொல்லவும்படும். இ த்தலத்தைக் கண்டவர்கள் முன் நாகப் பிராப்தமாகத்தக்கபாதகங்கள் எவ் னையெய்திருந்தாலும் அவ்வாய் நிகழ்ப்பெறுவார்கள். இத்தலத்தில் வசி

ததிருந்து சிவதிருத்தொண்டு செய்யவர்கள் திருவருட்புவனராஜாங்கபதி
களாய்த்தேவரெல்லாந்தமக்குத்தொண்டுசெய்யவீற்றிருப்பார்கள். அயிர்த
சூதவனீமென்னுத்திருநாமத்தை ஒருமுறை ஜெபித்தவர்கள் மிர்தம் நீங்கப்
பெறுதலால் அமிர்தராகின்றார்கள். திருஞ்சாத்தானமென்னும்நாமம் ஜெபித்
திருவர்கள் கீர்த்திலெக்டுமி அனாதி அஷ்ட லெக்டுமி சிவஞான லெ
க்டுமி முதலிய லெக்டுமி கொல்லாம் ௨ சாவுகின்ற தானமாகப் பெறுதலா
ல் அவாக ளும் திருஞ்சாதகானமாவார்கள். இத்தலத்திற் செய்கின்ற செயத்
பயாகாதிதர்மங்கள் ஒன்று அநகமமாகும். அந்நியதலங்களில் அநேககற்பகால
ம் பஞ்சேந்திரிய நக்கிரகத்தோடு பெய்யப்படும் பரிசுத்த தவப்பிரயோசனம்
இத்தலத்தின் எல்லையை அடைந்தமாத்நிபத்திற் கட்டுவதாகும். இப்படியா
னால் இத்தலத்தை யடைந்து சிவதீர்த்த ஸ்நானஞ் செய்து சூதவனேசர் சந்
நிதிவந்து தரிசித்தல் தியானித்தலாதி செய்கின்றவர்களுக்கு இத்தலம் கொ
டுக்கின்றபலன் என் சொல்லவது படுமோ. கணிதநூல் வல்லார் நினைந்தே
நித்துக்கூறும் பெருந்தொகையுள் அப்பலனின் பெருந்தொகைச் சுகையு
உட்படா. இனிப்பலவாறு விரித்துக் கூறுவதென்க. இத்தலத்தில் இடை
யுறது வசித்தப் பெரியநாயகியையும் சூதவனேசையு மினமும் வழிபடு
நியமமுடையோர் பெறும பிரயோசனம் ஈகைமுதிக நயாயத்தால் எண்பெ
ருக்கித் தெரிந்துகொள்வதும் அசாதகியமே. இதனை மெய்யன்போடுபடிப்ப
வர்களுங் கேட்பவர்களும் சமஸ்த தீமைகளு நீங்கித் திருவருள் பெற்றுவாழ்
வார்கள்.

தலவிசேடமுற்றிற்று.

தீர்த்த விசேடம்.

—(0:0)—

சுனற்குமாரனே மாநாநாண்டாதிருமனிவர்களாலே சகல புவனங்களினு
முள்ள சிவதீர்த்தங்களுள்ளாம் இத்தலத்தினுள்ளேவந்து கூபதடாகாதிரு
பங்களாய என்றும் வசிக்கின்றன இவற்றின் நாமவரிசையே அளவில்லை யா
தலால் அவற்றுட் சில தீர்த்தமாத்நிபம் விளக்குகின்றோமென்று திருநந்தி
தேவர் கூறுகின்றார்.

திருக்கோயிலினுள்ளே, அக்கினிதிரையிலே ஒரு சிவதீர்த்தம் உள்ளது
அது, ஈர்மல தீர்த்தமென்றும், மணிகர்ணிகாதீர்த்தமென்றும் பெயர்பெறும்.

* ஈண்டுசுகையென்றது ஆயிரத்திருநூற் றைம்பத்து மூன்று என
தில் மூன்று என்னும் இலக்கம் போல் வருவனவற்றை யென்க.

ஈகைமுதிகம்—இதற்கு இப்படியானால் இனிச்சொல்வதென்பதும் மெ
ன்னந்தாற்பரியத்தை விளக்குவது.

இது நீர் வடிவாயினும், தன்னிடத்துவந்து அன்புடன் விதிவழிமூழ்குவோருடைய பிறவிப் பெருங்காட்டைப் பஞ்சுபோல எளிதற்றகித்து விடுதலின் அக்கினி யென்று சொல்லத்தகும். யாவர்க்கும் இத்தீர்த்தத்திலே தினமும் நியதியாக ஸ்நானஞ் செய்யக் கிடைப்பதரிது. ஆயினும் வருஷத்துக்கு ஒரு முறை * சித்திராபருவத்திலே இத்தாத்தஸநானஞ் செய்தால் முந்தூற்றறுபத்தைந்துநாளிலும் ஸ்நானஞ் செய்த பலன் முழுதுஞ் சித்திக்கும். திருக்கோயிலுக்குப் புறத்தே சீழ்க்கிணையிலுள்ள மருங்கு மென்றொரு தீர்த்தமுள்ளது. அதில் அநத அனுமன் மூழ்கி இஷ்ட சித்திகள் முற்றும்பெற்றான். இதிலே மங்களவாஸ்திபவாஸநானம் முக்கியம். இத்தினங்களில் மூழ்குவோர் திடகாத்திப தைரிய வீரியாதி இஷ்டகாமியமெல்லாம் பெறுவார்கள். இதன்கீழ்த்திசையில் ஆதிசேட நாகத்தமென்று ஒன்றுள்ளது இதிலே மாசிமகநாளிலே அன்பு மிக விதிப்படி மூழ்குவோர் அஷ்டாபக முதலிய இஷ்டசித்திகளெல்லாம் பெறுவார்கள். அன்றியும் வேதசிவாகமாதிரி சகல சாஸ்திரபரமங்கதர்களாய் உண்மைஞானத்தாற் சிவசாயுச்சியப் பெருவாழ்வும் பெறுவார்கள். திருக்கோயிலுக்குப் புறத்தே மேற்றிசையிலே மார்க்கண்டதீர்த்த மென்றொரு தீர்த்தமுள்ளது இது சாவபாதகங்களும் நீக்கத்தக்கது. சகலபுனங்களாலுந் துதிககத்தக்கது. இதிலே தைமாச குருவார பூச நஷத்திரத்திலே அனபோதி விதிப்படி மூழ்குவோருடையபார்வை செல்லுநிசையிற்செல்லவும் அஞ்சுவான், சாவசீவாகனையுங் கவருகின்றயமனு மென்றால், அவர் பெறும் பலன் முழுதும் யாதான்கொல்லவல்லவர்கள். திருக்கோயிற் புறத்தே தென்றிசையிலே கௌதம தீர்த்த மென்றொரு தீர்த்த முள்ளது. இது மூழ்குவோருக்கு இஷ்டசித்திகளெல்லாம் உடனேகொடுப்பது. இன்னும் இவைபோன்ற அநேக சிவ தீர்த்தங்களித்தலத்துள்ளன. இவ்வளவென்னுந்தொடர்தானுஞ் சொல்லமுடியாதாகில் மகிமையெடுத்தது சொல்ல நினைப்பதெப்படி ஸ்தலவிபுலாக ஞாயத்தாலாகித்துணாக. இத்தீர்த்தங்களெல்லாம் மேற்கொல்லிய உவ்வததினங்களினனி எத்தினங்களின் மூழ்கினும் எண்ணியஎண்ணிய இஷ்டசித்திகளெல்லாகொடுக்கும். இதனை மெய்யன்போடுபடிப்பவாக்கேட்பவா இகவாழ்வுமுற்றும்பெறறு ஆணவமல்லாதனை நீங்கித் திருவருட்பேரின்ப வாழ்வுபெறுவார்கள்.

தாத்தவிசேட முற்றிற்று.

* இத்தினத்திலே இத்தீர்த்தத்திலே மூழ்கி ஸ்வாஸ்வாமிமகாரதோற்சவர்த்தமாகிய தீர்த்தோற்சவங் கொண்டருளும் வழக்கம் என்றுமுள்ளது. ஸ்தலவிபுலாகம்—ஒருபாணசோற்றுக்கு ஒரு அவிழ்ப்பதம்பார்த்து, ஏவ்வாய் அதுபோலென்று தெளிவுதுபோல் விளக்குவதோரூபம்.

மூர்த்திவிசேடம்.

சனற்குமாரனே? இனி மூர்த்திகளைக் கேட்பாயாகவென்று திருநந்தி தேவந் கூறுகின்றார். நிஷ்களமாகிய பாமசிவன் ஜனனமாணப்பட்டுப்பற்பல் சரீரமெடுத்துழல்கின்ற சீவ கோடிகள் எளிதிற்றிருவருள் பெற்றுங்கவென்று திருவுளங்கொண்டருளிய பெருங்கருணையினாலே, ஒளிப்பிழம்பாய் அமிர்தமய சுயம்புலிங்க ரூபமாய் இசகூதவனத்தில் ஓர் மாவிருக்கி நீழலிலேதோன்றி, வில்வம் கொன்றை மல்லிகை முல்லை முதலிய மரங்களுங்கொடிகளும் மலர்தூவிக்கூழ்த்து மிக நெருங்க மததியிலேவீற்றிருந்தருளும். இங்குவந்து இசகூயமபு மூர்த்தியை ஆதுசேடன் வருணன் மார்க்கண்டன் இராமன் முதல் அநேகா வழிபட்டுத் தங்கள் தங்கள் இஷ்டசித்திகளெல்லாம் பெற்றார்கள். இந்த அமிர்த சுயம்பு மூர்த்திக்கு மார்க்கண்டேசன், வருணேசன், அநந்தேசன், மந்திரேசன், அமிர்தகுதவனேசன், * திருவசாத்தரீனேசன், அமுதலிங்கேசன் முதலிய அநேகநிருநாமங்களுண்டு. முற்றும் விதநதுகூறுதல் எவாகரும் அசாததியமே. இசதிருநாமங்கள் சப்தகோடி மகாமந்திரங்களினு மென்மையுள்ளன. இவற்றள்ளே, மார்க்கண்டேச நாமஞ் செபித்தவர்கள் யமனையும் வெல்லும் பெருவலிபெற்று வாழ்வார்கள். வருணேச நாமஞ்செபித்தகோ சாவரோகமுநீர்க்கிச ககமுற்றுவாழ்வார்கள். அனந்தேச நாமஞ் செபித்தோர் சகலகலாவல்லவர்களாய உண்மைஞானம் பெற்றவாழ்வார்கள். மந்திரேசநாமஞ் செபித்தோர் பூசவேதாள பிரம்மராசுத்தாதிகளால் வருகவட்டங்கள் முழுதும் நீங்கப்பெறுவார்கள். குதவனேச நாமஞ்செபித்தோர் திருவருள் விலாசமாகிய குளிர்நிழலிலிருந்து வாழ்வார்கள். திருவுசாத்தானேச நாமஞ்செபித்தோர் முத்தி முதலான சகலதிருக்களுந் தம்மைச் சேர்ந்திருக்கப் பெறுவார்கள். அமிர்தலிங்கேசநாமஞ் செபித்தோர் பிரீதம் நீங்கி நித்தியானந்த வாழ்வுபெறுவார்கள்.

இத்தலத்திற் சமஷ்டிரூபமாய் விளங்கும் இசகூயம்புலிங்கமொன்றே, எல்லாத்தலங்களிலும் வேறுவேறு சுயம்புலிங்கங்களான வியஷ்டிரூபங்களாய் விளங்குகின்றது. வழிபடுகின்றமேயயன்பர்க்கு அமிர்தத்துவக் கைக்கொடுக்குஞ்செயலாலன்றியும் வெண்ணிறகதாலும் அமிர்தலிங்கமென்பதை விளக்குகின்றது. பலவாக்கூறுவதென், இந்த அமிர்தசுயம்புமூர்த்தியைப்போற்றி நந்த மூர்த்தி எவ்வுலகத்துநிலைபென்று அககினியைக்கையிலேநிச சத்தியஞ்செய்வோம். இச்சிவபிரானை உதயகாலத்திலே மெய்யன்போடு தரிசிக்கப் பெற்றோர் உண்மைநூல்களிற்கூறுகின்றசமஸ்ததர்மங்களுந் தம்மிடத்திலுள்ளங்கப்பெறுவார்கள். உச்சிக்காலத்திலே தரிசிக்கப்பெற்றோர் சமஸ்தநிதிக்கூட நிறையப்பெறுவார்கள். சாயங்காலத்திலே தரிசிக்கப்பெற்றோர் சமஸ்த இன்பங்களும்பெறுவார்கள். அர்த்தயாமகாலத்திலே தரிசிக்கப்பெற்றோர் பிழை

திறவாப்பெருவாழ்வாசியபாழுத்தியைப்பெற்றவர்கள். னதன் குருவாரம்புக
நகத்திரம்பெளாணமிகமுயதினுத்திலேதரிசிக்கப்பெற்றோர் எவ்விதகுரு
பாதகங்களும் நீங்கப்பெற்று அதிபரிசுத்தர்களாய் நினைத்தவெல்லாம் எளிதிற்
கைகூடப்பெற்று லோகப்பிரசித்தியாய்வாழ்வார்கள். சைத்திரோற்சவத்திற்
பத்தினளும் நியதியாக அன்போடு தரிசிக்கப்பெற்றோர் பரிச்செல்லம்புத்திரச
செல்லம் பொருட்செல்லம் முதலிய செல்வச்சிறப்பெல்லாம் பெற்றுவாழ்ந்து
தேகாந்தத்திலே சிவகதிச் செல்வராய்வாழ்ந்திருப்பார்கள். இச்சுதவனத்தை
ப்போய்வணங்குவோமென் மெண்ணி வழிச்சென்றாரும், அங்கே மெய்யன்
போடுதரிசிக்கப்பெற்றோர்பெறும்பியனைப் பெறுவார்கள். இச்சிவலிங்கமூர்த்
தியைக் காணப்பெற்றவர்கள் ஜெனன மாணாதி எவ்வகைத்துன்பங்களையுங்
காணமாட்டார்கள். பணித்தவர்கள் சர்வாண்டங்களுந்தம்மைப்பணியவீற்றி
ருப்பார்கள். நினைத்தவர்கள் இப்பூமியில் இன்னும்பிறத்தற்குரிய நினைவுகொ
ள்ளார்கள்.

இம்மாத் திரஞ்செய்யும் இத்தொண்டர்க்கே இப்பலனெல்லாம் அருள்கி
னமுரென்றால், இனி இவ்வமுதலிங்கேசரை அன்புமிதூரத்தின்ன்தோறும்நி
யதியாக வழிபடுவோர், திருவலகுப்பணி திருமெழுக்குப்பணி திருநந்தனவ
னப்பணி திருமாலப்பணி தூபப்பணி தீபப்பணி முதலியன செய்வோர்,
சொர்னமுதலியவற்றாலாகிய குடங்கள் கலசங்கள் தூபக்கால் தீபக்கால் மணி
முதலிய பூஜாபாத் திரங்கள் கொடுப்போர், நித்தியபூஜைக்கு வேண்டியசமஸ்த
திரவியங்களும் சிறிதும் பழுதில்லாமல் நன்காராய்ந்து காலந்தோறுங்கொ
டுத்துவிதிவழுவாமற்செய்வித்து, அப்படியேநெரித்திகமாகியம்காரதோற்ச
வாதி திருவிழாக்கள் விதிப்படி சலிஸ்தாரமாக நடத்துவோர், திருக்கோயிலி
லேபழுதுநீக்குதல் முதலியதிருப்பணிகள் மணிபொன்னாதிக்களாற்செய்வோ
ர், சொர்னத்தொபரணதிகள் செய்தளிப்போர், உத்தமமானபசுக்கள் வளர்த
துநாடோறும் பால்கொடுப்போர் முதலிய திருத்தொண்டர்க்கருளும்பலனை
அளவிட்டுக்கொல்ல யார்வல்லவர்கள். அந்நியதலங்களைல்லவற்றி லுமுள்ள
அவ்வவ்விவிங்க ஈந்நிதிகளிற்செய்யுஞ்சரியைகிரியாதி திருத்தொண்டெல்லா
ந்தரும் பலன்முழுதும் இவ்வமுதலிங்க தெரிசனம் ஒன்றேகொடுத்துவிடும்.
இகலோகவாழ்க்கையும் பிரமவிஷ்ணுவாதியர் பரலோகவாழ்க்கையும் உருத
கிராதியர் வாலோகவாழ்க்கையும் அமலோகவாழ்க்கையும் ஆயிர்தலிங்கே
சர்க்கு நாடோறும் அன்போடுவிதிப்படிசெய்யும் பூசனையேகொடுத்துவிடும்.
இவ்வமுதலிங்கேசர் இங்கேசெய்தருளுகின்ற திருவருள்விலாசத்தியருகையி
ல் ஓரணுமாத் திரங்கூட அளவிடமுடியாதானுலகுமுதுஞ்சொல்ல யாவல்ல
வர்கள் அன்பனே நாம் உனக்கு இங்கேசொல்லியது அணுமாத் தியையிந்தே
யியிலொருபங்கேனுமில்லை. இகனை அன்போடுபடிப்பவர்கேட்பவர் யாவ

முன்செய்தீவினைமுழுதும்நீங்கி இம்மையிலேபலபோகலுக்கும் அனுபவித்துத் தீத்காந்தத்திலே திருவடி நிழலிற்கலவதுவாழ்வார்கள்.

மூர்த்திவசேடசுருக முறழிற்று

சூதவனநாமகாரணச்சருக்கம்

சனற்குமாரனே? இனி இததலம் சூதவனமென்னும பேர்பெற்ற ஊரணங் கேட்பாயாக என்று திருநெதிசேவா கூறுகின்றா. முன்னொருகாலத்திலே காசிபமுனி பக்தினிகளாகிய ககத்துரு வினதையென்னுமிருவரும் சற்றேதூரத்தே இவ்வினாடைய சூதிரையகண்டு மூததாளாகிய ககத்துரு இக்குதிரைவால் வெண்மையா கருமையா வென்று கேட்ட, வினதை வெண்மைமென்னகத்தருகருமைமென்றான் அப்படி இருவரும் மாறுபட்டேம்முள்ளே தேற்றவன் வெண்வளருக்கு அடிமையாயவிடுவதேசபதமாகும்; இக்குதிரையைஇன்னுமொருமுறைசமீபத்திற்பாத்த நிகரயிப்போமென்று பிரதிஞ்ஞஞசெய்துகொண்டார்கள. பின்பு ககத்துரு, தன்மக்களாகியஅனநதன் முதலியசர்ப்பர்களைநோக்கி நீங்கள் இந்நிரனசூதிரைவாலேகருமையாகசெய்யுங்கனென்றான். அடாதகாரியமென்று அவர்கள்மறத்ததுகண்டு கோபித்தான். அவருள்ளேகார்க்கோடன் அவளகருத்தின்படி அககுதிரைவால் கருமையாகும்படிதான்இறுகசுசுற்றிகொண்டான். பின்புககத்துரு வினதையை அழைத்துக்கொண்டுபோய்க்காட்டினான். பார்த்து நான் உனக்கு அடிமைதானென்று கூறி அன்றுமுதல் அக்ககத்துருவுக்கு அடிமைவேலை செய்துவருவாளாயினான்.

அப்போது ககத்துரு நான் பாதலலோகம் போகவேண்டும், என்மக்களாகிய சர்ப்பர்களை உன்மகன் கருடன் சுமநதுவா நீ என்னைசுசுமநது செல்வாயாக என்றுகூற, அப்படியே வினதையும் அவள மகன் கருடனுஞ்சுமநது செல்லப் பாதலத்திறசென்ற அளவிலே, சர்ப்பர்கள் கருடனைப்பாத்தது இவருள்ள பலதிவுகளும் பாரககவேண்டும், எங்கள் அடிமைமகாரி மகனாகிய நீங்கள்நீச சுமநதுசெல்லென்றாசன. கருடன அதனோட்டு உடனே தானையிநோக்கி இவர்கள் உன்னை அடிமையென்றகாரணமென்னென்று கேட்ட, வினதை முன்னீகழ்ந்ததைக்கூற, உடனே கருடன் சர்ப்பர்களைநோக்கி என்நாய உங்களுக்கு அடிமையாயிருத்தலை நீக்கிக்கொள்ளு நிமித்தம் உங்களுக்கு எதுசெய்யவேண்டுமென்றான். சர்ப்பர்கள் தேவாமிர்தம் தருவாயானால் இலக்கிவிடுகிறோமென்று சொல்ல உடனே கருடன் மார்க்கத்திலேசில ஆசரியகாரியங்கள் செய்துகொண்டு சுவர்க்கத்தையடைந்துய்த்தத்திலே இந்நிரநிதேவா யர்வையுமவென்று, சர்ப்பகோமகன் அக்கினி வீட்டம் இருமப

முதலியன் ஒவ்வோர் மதிஸம்பாஸ்சுழுகுணாண்டிருப்ப, அவற்றின் நடுவில் அக்கினியமான சக்கரவட்டத்தினுள்ளே உடலை ஒடுக்கிக்கொண்டு சென்று தருப்பையினுற் சூழப்பெற்றுள்ள அமிர்தகடத்தை எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டான். அப்போது இந்திரன் தடுக்கவும் வலியின்றி விட்டுவிடவு மனமின்றி வருந்தி இணங்கத் தாற்பெற நினைந்து அக்கருடனருகேவந்து தாழ்ந்து மொழிகூறிப் பசுவிகளுக்காசே? நீ இந்த அமிர்தத்தைச் சர்ப்பர்களுக்குக்கொடுக்க அவர்கள் அதைபுண்டு எங்களை வருத்தினால் உனக்கு என்ன லாபமுண்டு, தயவு செய்ய என்று வேண்டிக்கொள்ளக், கருடன் பிரதிஞ்ஞைப்படியான் இக்கடத்தைச் சர்ப்பர்களுக்கு எதிரோ வைத்துவிட்டு ஒரு உபாயஞ்செய்யுகிறேன். அப்போது நீகிரகித்துக்கொள்ளென்று சொல்லி, இந்திரனும் பின் றொட்டா ஆகாயமார்க்கமாக வரும்போது செல்லும் வேகத்தாலும் சிறகின் காற்றினாலும் அவ்வமுதஞ்சிதறி இத்தலத்தினெல்லேமூழ்வதும் பரம்பின. அவ்வமிர்தத்துளிகளினின்றும் அளவில்லாத மாமரங்கள் முளைத்தெழுந்தன. தான் நினைத்தபடியே கருடன் சென்று சர்ப்பர்களுக்கெதிரோ அமிர்தகடத்தை வைத்துத் தன் தாயின் அடிமையையே நீக்கிக்கொண்டு அவர்களை நோக்கி இந்த அமிர்தம் அதிபரிசுத்தமாதலால் ஸ்நானஞ்செய்து சுசியோடுபுகியுங்க ளென்ன, அப்படியே அவர்கள் ஸ்நான நமித்தம் புறஞ்சென்ற சமயம் இந்திரன் அமிர்தகடத்தை எடுத்துக்கொண்டு சென்று விட்டான்.

அமிர்தத்துளிகளிலே மாவிருக்கிறவர்கள் முளைத்தெழுந்த ஆகாசத்தை யளாவி விஸ்தாரமாக வெளியின்றிச் செறிந்து எங்கும் நிழல்பரப்பி நிற்கின்ற மகிமை, இரு கு அநவாத சாநித்தியராய் வீற்றிருந்தருளுகின்ற பூமீமந்திரே ஸ்வாஸ்வாரி திருவருளாலாயதென்றுண்மை யுணர்ந்தவர்களாய்க், காசிபர் மார்க்கண்டர் கௌதமர் பிருகு அகஸ்தியர் கர்க்கர் வியாசர் சுக்ரர் அத்திரி குற்சுகர் புலகர் யஞ்ஞபாலர் பரததுவாசர் சஞ்ரத்தனர் சனகர் சனந்தனர் வருணர் சத்தி வாமதேவர் கௌசிகர் பராசரர் ககோளர் புலத்தியர் வசிட்டர் முதலாக அளவொதமுனிவர்கள், தாங்கள் வசித்திருந்தமேருமந்தராதிரி சமஸ்த சிவகேஷத்திரங்கனையும் விட்டுநீங்கி இத்தலத்து வந்த அளவிலேவசித்த ம்ருரிய சிறப்பெலா நிறைந்து சித்தசத்தியாதியுண்மலாபமுற்றும் எளிதின் அளிக்கத்தக்க நிர்மலத்துவாதிரி விட்டகுணங்களோடு விளங்குவதை உற்று நோக்கி, இது யார்மனத்தையும் வசிக்கத்தக்க உத்தமோத்தமஸ்தலமென்று செயலாலுநதெரிந்து நிச்சயித்து, அம்முனிவரெல்லாரும் ஆங்காங்குப் பின் னாலையுண்டாக்கிக்கொண்டு ஒருகாலத்தும் இத்தலத்தை நீங்காத மனத்தோடு வசித்து எங்குமுள்ள சிவதீர்த்தங்களெல்லாம் இத்தலத்தில் வந்து தங்குக என் று நினைத்தார்கள். அப்படியே சர்வலோகங்களினுமுள்ள சமஸ்த சிவதீர்த்தங் களும் இத்தலத்தின் முக்குரோர்சலிஸ்தர் எல்லைக்குள்ளே அநேகவாசிகளாய்

தி நீர்நிலைகளாகவந்துநிறைந்து தம்மிடத்துவந்து தரிசித்தல்பரிசித்தல் மூழ் குதல் முதலியன செய்கின் றவர்களுடைய எத்தகைய பாதகங்களையும் உடனே நீங்கி அநேக பலன்களைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

அமிர்தத்துளியினின்றும்முளைத்த மாலிருகங்கள் செறிந்திருத்தலால் இதற்கு அமிர்தகுதவனமென்றும் ஒருபேரிமைந்தது. உலகமெல்லாம் அமிர்தகுதவனமென்னுந் திவ்யநாமச்சிறப்பையும் அதற்கிணங்க அமிர்தலிங்கே சர்அங்கு அபித்தார்க்கு அருளுகின்ற பபலவகையான இகபோக விஸ்தாரான மோகஷப்பெருக்கத்தையும் நோக்கிவிசேஷத்திரங்கனெல்லாவற்றினும் உத்தமோத்தமதரமென்று போற்றுகின்ற திவ்யஸ்தலமிதுவேயாகும். இவ்வருமைபெருமை விளங்குகின்ற இத்தலமகிமை அதிரகசியமாயுள்ளது. மெய்யன்பு நீங்காத அதிதீவிர பரிபக்குவசீலர்களுக்கேயல்லாமல் அந்நியர்களுக்கு எவ்வித காரணத்தாலும் இத்தலமகிமா ரகசியத்தைச் சொல்லாதேயென்று குருநாதனாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான்எனக்கு உபதேசித்தருளினார். மிகவும் துணுகியுணர்கின்ற அதிபூகபுத்திமானாகிய உனக்கு நாம் சொல்லவும் வேண்டுமா? இதனை அன்போடு படிப்பவர் கேட்பவர் யாவரும் இம்மையிலே புத்திரமித்திரகளைத்திராதி சகலசம்பத்தும் பெற்றுவாழ்ந்து தேகாந்தத்திலே பிறந்திறவாப்பெருவாழ்வாகிய நித்தியானந்த பரமோகஷம்பெற்று வாழ்வார்கள்.

குதவன நாமகாஷணச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்றசருக்கம்.

—:0:—

சனற்குமாரனே? இனி ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்ற சரித்திரங்கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர்கூறுகின்றார். திருப்பாற்கடலிலே மணித்தீவிலே சுவேதபுரத்திலுள்ள திருக்கோயிலிலே, தேவர்முனிவர்முதலியோர் வணங்கித் துதிசெய்துருழ ஸ்ரீதேவி பூதேவி நீளாதேவிசமேதராய் வீற்றிருந்தருளுகின்ற விஷ்ணுமூர்த்திபாதங்களிலே ஆதிசேடன் வணங்கித்துதித்து நின்று எம்பெருமானே? பிறவிப்பெருங்கடலைக்கடந்து பிறந்திறவாப்பெருவாழ்வாகிய நித்தியானந்த பரமோகஷங்கொடுப்பதாயும் வேதவேதாந்த சாஸ்திரசம்மதரீயமுள்ள உண்மைமார்க்கம் இன்னதென்று அடியேனுக்குபதேசித்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். விஷ்ணுமூர்த்தி அருளுகின்றார். சமருண் சம்பந்நவிசேடனாகிய சேடனே? சர்வஞ்ஞத்துவாதி அஷ்டமங்கள திவ்யகுண பரபரமூலகாரண சச்சிதானந்த நிர்மல நிரவிகற்ப ஆதிமத்தியார்தாகித் துநாதிரித்திய சர்வவியாபக சமயாதீத சுயம்பிரகாச சிவத்ததுலோயசாங்காதி திவ்விய வாசகவாசகசியலகியமாய்ச் சூராரகாரத்தைக்கட

சூதவதாய் வேதமூலத்தில்விளங்குவதாயுள்ளசதாசிவத்தை யுள்ளபடியுணர்ந்து உபாசித்து நிலைநிற்கும் உத்தமரெவரோ அவர்களே நீகேட்ட உண்மை மார்க்கம் உள்ளபடி அறிவார்கள். இது அறியாதாரெவரோ அவர்களே நரருள்ளே அதமராவார். ஆதலாற் சதாசிவபூசனையே விருப்பத்தை முடிப்பது. இது சத்தியம். எவர்கள் அசையாநிலையினராய் விஷயங்களிற்செல்லாது இந்திரிய நிக்கிரகஞ்செய்துநிராசைமேற்கொண்டொழுசுவார்களோ அவர்களே முழுமட்சுக்களாவார் அசத்தர்களானால் இயன்றளவு நிஷ்கப்படத்தியோடுசிவபூஜாதிரியதிமேற்கொண்டொழுகலே முறையாகும். இப்படியேதேகாந்தம் வணர்வினைப்போகா நுபவத்தோடு செயதுவரும் சியமபூஜாபெலத்தாற் சிவஞானம்பெற்று அதனால் சுத்தாத சூவித பாமுததிபெற்றுவாழ்வார்கள். ஆதலாற் சமுசாரசாகாங்கடக்துச் சதியானாக பாமுததியைப்பெறுதற்கு முக்கியக்ரணம் இந்திரிய நிக்கிரகசித்த சுத்த சிவஞானவாய்லாக உண்மையுணராத் செய்கின்ற சிவபூஜையைன்றிவெறில்லை.

பண்மையுணராத சிவததுவப்பேற்றையடைதற்கு இடையூறுகூ சர்வசிவர்களிடத்தும்பகதத வமஒழிவின்றிவிநிதிருக்கின்றது. இப்பசுத்துவநீக்கஞ்செய்வது பாசுபதக்லைநியாகும். இதுவிரஜா ஓமத்தோடுசெய்வதாகும். இது பன்னிருநாள விரதநியமத்தோடுசெய்யத்தக்கது. இந்த ஓமத்துக்குப்பெரும்பாலும் சமித்துக்கோமயமேயாகும். இக்கோமயம் பசுக்களினின்றும் எடுத்துக்கொள்ளுகிறகாலம் அமாவாசை, பெளர்ணமி, அஷ்டமி, சதுர்த்தியென்னு நான்குதினமாகும். இத்தினங்களிலே, சமீபித்தநாளிற் கன்றின்றபசு, நோயுள்ளபசு, நானூதகன்னிபசு, மலட்டுப்பசு, கிழப்பசு, கன்றிறக்கப்பெற்றபசு, மலத்தின்னுமபசு ஆகிய இவையல்லாத பசுக்களிற் கோமயம் வெளிவருஞ்சமயம் நிலத்தில் விழுமுன்பு தாமரையிலையிலே சத்தியோஜாதமந்திரஞ்சொல்லி வாங்கி, அக்கோமயத்தின்மேலுள்ள வழும்பை நீக்கி அதிலே வாமத்தாற்போசலம்விட்டுஅகோபத்தாற் பிசைந்துருட்டி உலர்த்தி வைத்துக்கொண்டு, அகனபின்புதான் அவ்வோமநு தொடங்கல்வேண்டும். சத்தியாக்கினிபுரணயிற்கடைதெடுத்த அக்கினி சூரியகாந்தககல்லிலெடுத்த அக்கினி இமயூன்றிலொன்றெடுகதுததற்பருட மந்திரத்தால் முன் உலர்த்திவைத்த கோமய * சுட்டத்திற் பற்றுவித்துப் போதாயன சூத்திராதி அறுவகைசூததிரங்களுள்ளே அவாவாகுசு சொந்தமாயெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டசூத்திரவிதிப்படி தகமந்திரங்களால் (நசு) தத்துவாதியசுத்திசெய்துபசுசெய்யால் உரிய ஆகுதிகள்செய்து, புதிய சிவலிங்கமொன்றை அங்கே பிரதிட்டைசெய்து விதிப்படி பூஜித்து, சம்பிரமாணபோஜனாதி செய்து வித்து, அன்றிபு நாலுயாமங்களிலும் அவ்விவிலகபூசனை விஸ்தாரமாகச்செய்து

* சுட்டம்—உலாந்தது.

ய்து, பசுத்துவநீக்கமும் சிவத்துவப்பேறும் அருளும்படி ஒவ்வொருகாலமு
ம் வேண்டித்துதித்து வணங்கி, இப்படியேபன்னிருநாளும் ஒமத்தோடு பூஜ
னைசெய்து, பதினமூன்றாள் தத்தியசியவுமுடித்துக்கொண்டு பூசித்தஅச்சி
வலிகீதத்தை ஆசாரியனிடத்தே உரிய முறையோடு தானஞ்செய்து, அவ்வா
சாரியனோடு சந்நிராமணபோஜன மாசேகரபூஜை தெக்கணையாதிகள் சிறப்
பச்செய்து இப்பாசுபததீக்கையை இடைபூற்றி முடிப்பாயாகில் பசுத்துவ,
நீங்கி நர்மலனாவாய்.

இச்செயல்முடிவிலே, இருமுறை ஆசமனஞ்செய்து இந்தவிஜா ஒம
குண்டத்துள்ள விபூதியாவது சிவாங்கினிகுண்டங்களிலுள்ள விபூதியாவது
கையிலவைத்துவலக்கையால்மேல்புடிக்கொண்டு “அக்கினி” என்பதுமுத
லிற்கொண்ட மந்திரமுதல் எழுபத்திரண்டுள்ள மூன்றுமுறை அபிமந்திரித்து
“ஓம் மாபோவா, ஆபோவா” என்னுமந்திரங்களால் நீர்தெளித்து, அத்திரு
நீற்றை மூன்றுபாகமாக்கி ஒருபாகத்தை நானத்தாற்சொல்லும், தற்பருட
த்தால் நெற்றியிலும், அகோபத்தால் இருகயத்திலும் வயிற்றிலும் தோள்க
ளிலும், வடமத்தால்நாபியிலும்சத்தியோசாகத்தால் முழந்தாள்கள் கரங்களி
லும் லேபனமசுப்புகி, மற்றொருபாகத்தைச் சிரமுதலாக உடலெங்கும்புகி
இருமுறை ஆசமனஞ்செய்து, மற்றொருபாகத்தைச் சிரமுதல் ஐந்திடத்தா
வது பதினாறு முப்பத்திரண்டு முப்பத்காறிடத்தாவது திரிபுண்டாமாகத்
தரிப்பது முறையாகும். இத்திருநீறு தரிப்பவரே பசுத்துவநீங்கப்பெறுவார்
கள். இப்பாசுபததீக்கைமுற்றும் மெய்யன்போடு விதிப்படி செய்யினும் இத
ற்குள்ளுயிர்போல்வதொன்று பெறவேண்டிவது அவசியம்.

அதாவது உத்தமோத்தம சிவமூல பஞ்சாக்ஷர மகாமந்திரமே. இது
சப்தகோடி மகா மந்திரங்களுள்ளுஞ் சிறந்த ராஜாதி ராஜமந்திரம். இதுவே
பாசுபத தீக்ஷாபுலனைத் தருதற்கு முக்கிய காரணமாகும். நர்மலமோக்ஷ
தாயகமாய உத்தமசாதுகளிருதயத்தில் விளங்குகின்ற இம் மகாமந்திரத்
தில் ஒரு எழுத்தின் மகிமையேனுஞ் சொல்லவாவது க்ஷேரகவாவது என்
னாலும் அயனாலும் எவ்வாறுபாடுபாது. இம்மந்திரமேவதசிவாகமபுராணேதி
காசாதி சகல சாஸ்திரங்களுக்கும் தன்னுள்ளே இடங்கொடுத்து வைத்துக்
கொண்டுஅவற்றைவிளக்கிக்காட்டுவது. இம்மந்திரமச்சகிதானந்த சுத்தாத்
துவித பரிபூரண பரமசிவம் தன்னிடத்தே அநவரதம் வீற்றிருந்தருளப்பெ
றுகின்றது. இது பிரணவஞ்சேர்க்க ஆறெழுத்தாகும். மற்றுறதேவதாமந்தி
ரங்களாகிய அஷ்டாக்க்ஷராதிகள் பிரணவமுஞ் சேர்த்தேதத்தம் அளவு எண்
ணப்படுவன. சிவமந்திரங்கள் அந்தத்திலுள்ள நமாதிகள் சேராமலே தத்த
ம் அளவு எண்ணப்படுவன. பிரணவத்தோடு சேர்ந்து ஆறெழுத்தாயிருந்து
ம் வேதசிவாகமாதிரூல்களெல்லாம் திருவைந்தெழுத்தென்றே வழங்குங்,

அளவில்லாத சிவஞானமுனிவர்கள் இத்திருவைந்தேழுத்தைப் பேணியே சிவத்துலப்பேறு பெற்றார்கள். அளவில்லாத தேவர்கள் விரும்பிய பதவிகளைப் பெற்றார்கள். இம்மகாமந்திரம் சீவகோடிகள் மலபந்தம் நீங்கி உய்தற்காகவே பரமசிவனாற் கொடுக்கப்பெற்றது. இது யாருடைய மனத்தில் நீங்காதிருக்குமோ அவர்களுக்கு வேத புராணதிகளால் அரியதவங்களினால் மூர்த்திதல தீர்த்தங்களால் யாகாதி கர்மங்களினால் ஆகவேண்டியதொன்றுமில்லை. மெய்யன்போடு இதனை ஓதாமல் வேறு எவ்வித சாதனோபாயங்கள் செய்யினும், அபாரதுக்கபூரணபயங்கராகாரமாயுள்ள சமூகாரமகோததியைக் கட்டக்கூடியது இது யாவாக்கும் உள்ளபடி சிவகொருபத்தை விளங்கச்செய்யும் சத்தினதீபம், இதுவே நான்குராகியா முதலிய பலரும்செபித்துய்யத்தக்க சாவோபகார மந்திரமாகும் இது அவை சத்தமயமாதலினால் ஓம் முதலியபூவாங்கங்கள் உச்சகால முதலியயாதும் வேண்டாமலும் உபதேசிக்கக்கூடிய அதிபரிசுத்த சுயம்பிரகாச மசாமந்திரமாகும். இதிலே “சிவ” என்னும் இரண்டெழுத்தின் மகிமாவிஸதாபம் பிரமனாலும் என்னாலும் எம்முனிவராலும் வேத வேதாந்தங்களாலும் ஒருசிறிதேனும் உள்ளபடி யுணர்ந்துரைத்தல்அசாதகியமே. இது சற்குருவாலுபதேசிக்கப்பெறாமல்யார் செபித்தாலும் எண்ணியகாரியம் ஒரு சிறிதும்கைகூடப்பெறாது. சற்குருவாற் பெற்று உத்தமோத்தம சிவகேசுத்திரங்களிலிருந்துசெபித்தால் நினைத்தவைல்லாம் மிகலெகுவாக உடனே கைகூடுவது சத்தியம் எல்லா உயிர்களுக்கும் மனத்தாலும் உபணுபூதுன்பநினையாதவாய் நிஷங்கங்கராயக்காமக்குபோதாதிகள் பெரிய கூறல் முதலியசமஸ்த நீமையுமில்லாதவராயச சிதேந்திரியர்களாய்த், தம்மைவந்தெகுகின்ற சீடாகளித்ததே மிகுந்தஆதரவோடு செயயுந் தீகைநியுலே பழுது முழுது நீக்கி ஆத்மஸாபத்தைகொடுக்கக்கூடிய மெய்ஞ்ஞானமுதலிய உத்தம உததுவ குணங்களெல்லாநின்றயபெற்றவர்களே இம்மகாமந்திரோபதேசஞ் செயதற்குரிய ஆசாரியராவார்கள். இதுவும் திருவருட்பரிபூரணவிலாசஉத்தமோத்தமசிவஸகலத்திற்பெற்றால் நினைத்தவைகள் மிகலெகுவில் உடன்கைகூடும். அத்தவங்களாவை, ஸ்ரீகைலாயம், மேரு, மந்தரம், இமசரி, கேதாரம், காசி, பிரயாகை, ஸ்ரீசைலம், புஷ்கரம், மல்விதர்ச்சுனம், கோகானய, திருக்காளத்தி, விருத்தாசலம், காஞ்சிபுரம், அருணைசலம், சிதம்பரம், திருவையாறு, திருவிடைமருதூர், வேதாரணியம், குதாரணியம், மதுராபுரிமுதலிய சுயம்புலிங்கங்கள் வீற்றிருந்தருள்கின்ற சிவஸ்தலங்களும், ஸைமிசாதி உத்தமாரணியங்களும் வில்லம் கொன்றை முதலிய சிவசுந்ந்திய விருகை மூலங்களுமேயாகுமென்று கூறிய விஷ்ணுமூர்த்திபாதங்களிலே, ஆதிசேடன் பலமுறைவணங்கி இப்போது அடியேற்குச்சொல்லிய எல்லா மனதுபதியாகியதங்களிடமே பெற்றுக்கொள்ளும்விரும்புமிக்குடைய அருளுகவேன்று பிரார்த்திக்க, விஷ்ணுமூர்த்தி அபயமயே செய்கோ

மென்று அருள், அச்சேடன் மிகமகிழ்ந்து சந்நிதியிலுள்ள புண்ணியத் தீர்த்தம் வந்தவன் விபூதிருத்தியாகுதாயணஞ் செய்துகொண்டு, தாம்பூலத்தோடு தனது மாணிக்கரத்தினங்களைப்பாசகாணிகையாகவைத்து வணங்கித்து நின்று என்னான். அவனுக்கு அக்குருமூர்த்தியாகிய விஷ்ணு பாசபத்திக்கு திகள் விதிப்படிசெய்து அத்திருநீறு கொடுத்துத் தம்மைச் சிவமாகப்பாவித்துக்கொண்டு தமக்கு நேரோ ஆதிசேடனைக் கீழிருக்கச்செய்து அஸ்தமஸ்தகையோகாதி தீக்ஷாசமஸ்காரங்களெல்லாம் விதிப்படி செய்து திருவைந்தேழுத்தை யுபதேசித்துச் சிவமயமாசகிலார், உடனே ஆதிசேடன் தானவேறு சிவன் வேறென்னும் பேதநீங்கி அவனே தானேயாகின்ற சித்தியானந்தப் பெருவாழ்வு பெற்று மேலுருபுருபாதங்களில் வணங்கி, முன்சொல்லியபடி சுயம்பு விங்கபூசனையிலேமிக விருப்புற்றிருந்தான். இதனை அன்போடு புகழ்பவர் கேட்பவர்கள் இகவாழ்வு முற்றும் பெற்றுவாழ்வதோடு சற்குருவின் றிருவருள் பெற்றுப் புகத்துவ நீங்கிச் சிவத்துவப்பேறுடையார்களாய்த்தேகாரத்திலே ப்ரமுத்தியும்பெறுவார்கள்.

ஆதிசேடனுபதேசசருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்கம்.

சுனற்குமாரனே? இனி ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சரித்திரங் கேட்பாயாக வென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். விரஜா ஓம பாசபத்தி க்ஷாசமஸ்கார பூமிஞ்சாகுநோபதேச சிவத்துவப் பேறுபெற்று ஆனந்த சாகரத்தமிழ்த்திய ஆதிசேடன் விஷ்ணுபாதங்களிலே மேலும் வணங்கித்து நித்து எம்பெருமானே? அடியேற்கருளிய இத்திருவருட்பேற்றிற்கிசைய இனிச் சிவலிங்கமும் பெற்றுப் பூஜித்துவரும் பெரும்பேறு அளித்தருள்க என்று பிரார்த்திக்க விஷ்ணுகூறுகின்றார். சேடனே பூமியிலே சோழநாட்டிலே சூதவனமென்னும் உத்தமோத்தம சிவஸ்தலத்திலே, சாவசீவர்களும் உய்யும்பொருட்டு வீற்றிருந்தருளுகின்ற அமிரதமய சுயம்புலிங்க மூர்த்தியைச் சிவாகம விதிப்படி பூஜிப்பாயாக. அத்தலத்துக்குநீ செல்லுங்கால் அளவில்லாத சொன்னரத்தினத்தினை பலபொருட்பெருக்கோடு, வேதசிவாகமாத்முற்றுணர்ந்த ஆகிசைவர்களையும், சற்பிராமணர்களையும், காசியப் முதலான சிற்பநூலுணர்ந்து அவ்விதிப்படிசிவாலயத்திருப்பணியாதிகள் தெளிவாக நானாவித கைச்சாதுரிய பரிசீலனை சாமர்த்தியத்தோடு செய்யத்தக்க லென்கித்தும் வல்லவர்களாகிய சாதகர்களோடு தேவகம்மியனையும், மற்றும் பரிசுணங்களுக்கும் அழைத்துக்கொண்டு விரைவாக அசுருதவனத்திற்கேர்ந்து, அத்தினத்திலே சேஷத்திராபிண்டாதிசெய்து உபவாசாதிசியதியோடு ஆனந்தரத்த சிவலிங்க பூஜினைசெய்வாயாக. அது சமஸ்த தலங்களினுமுள்ள சமஸ்த சிவலிங்க பூஜி பலனையுங்கொடுக்கும். ஆதலினால் இங்கே உனக்கு ஒரு மக

தத சிவலிங்கத் தருகின்றோம் ; இசனை எக்காலமும் நியதியாகப் பூஜித்து வருவாயாக என்று அவ்விலங்கத்தை ஒமாநி சமஸ்கார நிரம்பப்பூஜித்துக் கொடுக்க, உடனே ஆதிசேடன் மீட்டிவணங்கி இருகையும் விரித்தேநி விதிப்படி மந்திர தந்திர கிரியா விகற்ப மெல்லாம் அவவாசானே கரீட்டத் தெரிநது, அம்முறையே அம்மரகதலிங்க பூஜையையச செயது முடித்து, மேலும் ஆசானே வணங்கி எதிர் நன்று எம்பெருமானே ? இந்த ஆன்மார்த்த சரலிங்க பூஜையே சகல தல சிவலிங்க பூஜாபலன் முழுதாந தந்த விடுமெ ன்ற தாங்கள், முன் சூதவனத்தில் அமுத சுயம்புலிங் பூஜனை செய்வாடுன் றதென்ன ? இச்சநதேகம நீக்கியருளுகவென்று வேண்ட விஷ்ணு அவனை நோக்கி ஆதிசேடனே நீ நாம் இப்பொழுது கூடும் புன்மார்த்த பூஜாமகிமை வேதசிவாகமாதிரிவசாஸ்திரசமமதமேயாம். ஆகவேற்கொண்டோர் தாவா மாகிய பரார்த்த லிங்கவழிபாடுசெய்யவேண்டியதும் சிவ சாஸ்திரசமமதமே யாதலால் அதனை முற்கூறினோம் அதாவா லிங்கங்கள் பற்பலவகையாகும். அவை யெல்லாவற்றினும் சுயம்புலிங்கம் மிகமேலாம். அவை யெல்லாவற்றி னும் இச்சூதவனத்து அமுத சுயமடலிங்கம் அதிகமாதலால் உன்னை அங்கே செல்லுக வென்றோம் அப்படியே நீ சென்று, திருக்கோயிறுபுரப்பணி கும் பாபிஷேகாதிடெல்லாம் விதிப்படி செயலித்தநீயும் அவ்வழு தலிங்கசேனைப் பூஜித்து, ஒவ்வொரு வருஷநதோறும் பன்னீராயிரம் வராகன்வரும்படிக்கிட க்கத்தக்க விளை நிலங்கள் சாதனஞ்செயது கொடுத்துச், சுவர்ண ரத்தினபர ணதிகள் பாததிரங்குகள வேண்டியவெல்லாம் நிறைவித்து, நீத்தியுடைமித்தி காதிபூசனைகள் எப்போதும் நடநதுவரச் செயது, அப்பரார்த்தபூசனைசெயது வருகின்ற ஆதிசைவர்க்காகியகுருகனமார ஒவ்வொருவருக்கும் தகுதியான மாளிகைகளும் அமைத்து, அவை யொவ்வொன்றிலும் எல்லாப் பொருள்க ளும் நிறைத்துவைத்துச், சொண ரத்தினபரணதிகளோடும் அவர்களுக்கும் தத்தஞ்செயது, மிகுதியான விளை நிலங்களோடும் அவை யெக்காலமும் அவர்களுக்கே சாகவதானுபவமாகச் சாசனஞ் செயது கொடுத்து, நீயும் ஆன்மா ர்த்த மாகதலிங்கபூசனையும் பாராகத் அமுத சுயம்புலிங்க பூஜையுஞ் செய்து கொண்டு அத்தலத்தில்வசிப்பாயாக இப்பரிசுத்த சன்னமார்க முகிரிசுரியால் இருவினை யொப்புமல்பரிபாகசத்தி பாகசுபாசாபதுலிசு சித்தியானைசபா போகப் பெருவாழ்வு பெறுவாய் ஆக உத்தியாம். நீ பூஜிக்கும் அவ்வமுதலிங் கத்தை இனி அநேக ரிஷிகள் தேவர்கள் பூஜித்து இஷ்டசித்திகளைப்பெற் றவார்கள். நாமும் பின்வரும் தசரதாரமாவதாரத்தில் அவ்விலிங்கபூஜையால் வேண்டியநன்மையெல்லாம் பெறுவேம் இளிபபலவா விரிப்பதென். நீ சிறி தும் தாமதியாமல் அசூதவனஞ் செல்வாயாக என்று கூறினார். இதனை மெய்யுன்போடு படிப்பவா கேட்பவர்கள் இம்மையிலே சகலபேரகங்க ளும் அனுபவித்து உண்மைஞானத்தாற் பரமுத்தியைப் பெறுவார்கள்.

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சூருக்க முற்றிற்று..

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம்.

சஹ்ருமாரனே இனி ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சரித்திரங்கேட்ட
பாயாகவென்று திருநந்திதேவர்க்குறுகின்றார். விஷ்ணு முன்கூறியவெல்லாங்கேட்ட
ஆதிசேடன் பெருமகிழ்வற்று அன்புமீ தூர்ச்சூதவனஞ்செல்லுங்கரு
த்தனைய உலகர் தனது ரூபங்கண்டஞ்சாதபடி முன்போலப் பதஞ்சலிரூபங்
கொண்டு விஷ்ணுபாதங்களில்வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு அவர்கூறிய
படியே அளவில்லாத சொனரத்தின திரவியாதிகளோடும் ஆதிசைவப்பிரம்
ணா வைத்திப்பிராமணர் தேவகமரியனாதியரோடும் புறப்பட்டுத்திருக்கை
லாயம் முதலிய சிவஸ்தலமெல்லாந்தெரிசித்தக்கொண்டு வேதாரணியத்தி
னின்றும் மேற்றிசைநோக்கிவருங்கால் அதிகூரத்தே ஆகாயத்தை அளாவி
நிற்குஞ் சூதவனநுதோன்றக்கண்டு உடனேமிக்க ஆராமையோடு நிலத்திலீ
ழ்ந்து வணங்கியெழுந்த அநேகசுபரிமித்த சருகனங்கண்டு பேராணந்தத்தோடு
வருகின்றான். அப்படிவருங்காற் சூதவனத்தானே மார்க்கண்டாதி சகல மு
னிவர்களுக்கும் அநேக நன்னிமித்தங்களுண்டாயின. அம்முனிவீரயாவரும்
மார்க்கண்டமுனிவராசசிரமத்தில் ஒருங்குகூடி இந்நிமித்தங்கள் வகலாத்தி
ல் நம்மில்யாவருக்குநதோன்றியகாரணம் எனனென்று யோசிகுக்கும்போது,
முனிவர்களே? விஷ்ணுவாலுபதேசிக்கப்பெற்ற அதிபரிசுத்தனாகிய ஆதிசே
டன் அமிர்தசுயம்புலிங்க தெரிசனதைப் பெரும்பேற்றிற்கணியராய் இவ்வ
னத்துக்கணிமையில்வருகின்றான், அவன்வாவு உங்கள் அருந்தவப்பயனே
யாரும்; அப்புண்ணியசிலன் வரப்பெறுதலால் அதனைக்காட்டும் உற்பாதமா
க நன்னிமித்தங்கள் தோன்றினவென்று ஆகாயத்தினின்றெழுந்த அசரீரிவா
க்கைக்கேட்டு, முனிவாயாவரும் மிகமகிழ்வுடையராய் எதிர்கொளச்செல்லுங்
கால், அவர்களெதிரே, ஆதிசேடனும் கூட்டத்தோடு அங்குவரக்கண்டு யாவரு
ம் பேராணந்தப்பெருங்கடலிற்படந்தவர்களாய் வணங்க, அதற்குமுன் சேட
னும்வணங்கி அன்புமிக்க உபசாரகூறி அவர்களோடு மார்க்கண்டமுனிவரா
சசிரமத்தில் வந்து அவ்விருத்திகளை விசாரித்துக்கொண்டிருந்து, சிலமுனிவ
ரோடுசென்று மார்க்கண்டதீரத்தத்திலே விதிப்படி ஸ்ரானுதித்தியதிகள் முடி
த்துக்கொண்டு அமிர்தலிங்கதரிசனத்திற பேராசைசெலுத்தச்செல்லுங்காற்,
காதுக்கினிமையான ஓரொலித்திரட்சிகேட்க, அத்திசைநோக்கி வரவர அவ்
வொலி அசுநரவொலியாய்த், திவ்லிய நூதிர சிவராமகோஷமாய்க், கிளிமுத
லிய பக்திகளாற் செபிக்கப்படுவனவாய்த் தோன்றநோக்கிப் பெருமகிழ்வுற்று
சுசமீபித்து அநேக விருகுகங்கள் கொடிகள் பக்திகளின் அருஞ்செயல் நோக்
கிச்சென்று, மிக உந்தமான் ஒருமாலிருகித்தோடு கொன்றை வில்வமுத
லிய மரங்கள் செறிந்து, மேலே மல்லிகைமுல்லையாதி கொடிகள் நெருக்கமா
ய்ப்பட்டாப்பெற்று, ஒரு ஆலயம்போல் அங்கொரு குழல்தோன்றக்கண்டு, மி

கவிரைந்து வரும்போது, கன்றுகளோடு பலபசுக்கள் அச்சுமுலினுள்ளே பேதலும் பணிதலும் வலம்வருதலுஞ் செய்யப் பலபுலிகள் திருவலகுப்பண் செய்யப் பலயர்னைகள் நீர்தெரிக்க மற்றும் மிருக பசுதிகள் திடான யோகதிகள் செய்யக்கண்டு, பேராசசிரியமும், பேரானந்தமும், பேரன்புமுடையனும் எம்முனிவர்களோ இவ்வுருவங்கொண்டு இப்பணிகள் செய்கின்றாருன்று துணிந்து பணிந்து கசிந்துருகுமனத்தனய, உபசாரம் பலகூறி உள்ளே புகுந்து அமிர்தலிங்கத்திருவுருவங் காணப்பெற்றான். உடனே தன்வசமிழ்ந்து பரவசமாகிச் சிவானந்தசாகரத்தழுநதிப் பலமுறை நிலமுறவணங்கி டெழுந்து, அச்சிவலிங்கத்திருமேனியழகும், திருவருட்பொலிவும், அமிர்தமயமேயாகியவின்னக்கமும், வெள்ளொளிப்பிழம்பாய விளங்குமேன்மையும், மற்றும் புதங்கனும், உற்றுநோக்கி அன்போ ருவமாய அருளையேநோக்கிக்கண்ணீருங்கம்பலையும் உண்ணீர்மைதோற்ற என்று அளவிலாத் துதிபுரிந்தான். அத்தினம் தைமாசம் குருவாரம் பெளரணிமைதிதி பூசநகடித்திரமாயிருப்பது தெரிந்து இததினமல்லவா நமககு முன்னும் சிதம்பரத்திலே ஆனந்தநடனங்காட்டியதென்று மிகமகிழ்வுற்று, இத்தலத்தில் இத்தினைத்திலே இவ்வமுதலிங்கத்தெரிசுதனி உற்சவாதிசெய்தோர் புத்திரமித்திராகளத்திராதி சகலசம்பததுக்களுடனே இமமையிலே அரோகதிடகாதிர தீர்க்காயுகமான் களாய்வாழ்ந்திருந்து தேகாநத்திலே சுவர்க்காதியின்பெல்லாமனுபவித்துப் பின்பரமுத்திபெற்றவாழ்வார்கள் என்றுகூறி அதன்மேற்புஷ்பபலாதி கொண்டு அமிர்தலிங்கேசனைப் பூசனைசெய்துகொண்டிருந்தான். இதனை அன்புடன்படிப்பவர் கேட்பவர் தீவினைமுற்றும் நீங்கப்பெற்று இகபோகமெல்லா மெய்திப் பின் சிவாநபூதிசெல்வர்களாய் திருவடிநிழலின்கலந்துவாழ்வார்கள்.

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருகக முற்றிற்று.

ஆதிசேடன்றிருப்பணிச் சருக்கம்.

சனற்குமாரனே இனி ஆதிசேடன் திருப்பணிசெய்தசரித்திரங்கேட்பாயாகவேன்று திருநதிதேவர் கூறுகின்றா. அமுதலிங்கபூசனை புரிந்து கொண்டிருந்த ஆதிசேடன் புறம்போந்து உடன்வந்த தேவகம்மியனைநோக்கி மயனே எம்பெருமானாகுச் சுவர்ணரத்தினத்திகளாலே சகல அங்கங்களும் பொருந்தத் திருக்கோயில் செயவாயென்றும் மற்றை ஏவலாளரைநோக்கி நீங்கள் இன்றுமுதற் கும்பாபிஷேகத்துக்கு வேண்டுகிறவியங்கள் முழுதுஞ் சலிஸ்தாரமாகச்சேர்ப்பீர்களாகவென்றும் ஆஞ்ஞாபித்தான். அவரவர்கள் அவ்வுத்தொழிலிற்சென்றார்கள். பின் அவ்வாதிசேடன் செழிக்கொடிபுல்லா திகளைச்சித்தொழித்துப்பாலுமாயிற்றுமருந்துமாயிற்றென்பதுபோல அஷ்டகளை அங்குள்ள பசுக்களுண்ணக்கொடுத்தநிலத்தை ஒப்பஞ்செய்துவருங்கா

ல் அமுதலிங்கத்திருமேனியிலே சந்தேசூரியகிரணம்பட்டவருவது தெரிந்து உடனே மிகவிநைந்து அணிமையிற் குடைபிடித்து நின்று நிழல்செய்தான். அந்தநிலிஷ்டமே தேவகம்மியன் அனாதகோடி சூரியோதயம்போல் ஒருவீமானம் மேலமைய விதிப்படி சுவாணரததிருதிகளாற் கொர்ப்பக்கிரகத்தை நிருமித்து, அர்த்தமண்டபம் மகாமண்டபம், அறுகாற்பீடிகை, திருமாளிகைப்பத்திசோரது அநேகரிஷ்பங்கள் சிவகணங்கள் மேல்விளங்குந் திருமதிவியர்ந்த முதற்பிரகாரம், இரண்டுமூன்று நான்கு ஐந்துபிரகாரங்கள், அங்கங்கே கோபுரங்கள் பரிவாரதேவாலயங்கள், நந்திமண்டபம் துஜஸ்தம்பபலிபீடங்கள், நிருத்தமண்டபம், சோபனமண்டபம், திருவிழாக்கொண்டருளுந் வசந்தமண்டபம், வேதசிவாகமாதிரி சாஸ்திரபுஸ்தகரூபத்திலே பரமசிவப்பிரதிஷ்டைசெய்து, அமிர்தலிங்கேசாகருப்போல வேகாலங்கடோறும் சிவததுவிஜாகளாலே பூஜிக்கப்பெற்று *தூல்பலகற்று முற்றுணாநத உத்தமகுணவிததகாகளாலே அசசிவசாஸ்திரப்பிரசங்கஞ்செய்துவரப்பெறுமலி ததியாமண்டபம், ஆரியவேதம் அருநதமிழ்ச்சீரியவேதமாகிய இரண்டுங் கசடறப்பயின் றோரசிறிதும்வழுவின்றி உரியசுரமும்பண்ணுமபொருநத அததியயனஞ்செய்துவரும் வேதமண்டபம், திராவிடவேதமண்டபம், யாகமண்டபம், ஆயிரக்கான் மண்டபமுதவிய சமஸ்த அங்கங்களுநிறைய அமுதலிங்கசிவாலயத்தைப்பூலோகசிவலோகமே என்று கூறும்படிசெய்து, பெரியநாயகியம்மைகோயிலும் அப்படியே விஸ்தாரமாகசெய்து, விநாயகசுப்பிரமணிய அம்பிகாசிலாவிக்கிரகங்கள், மற்றும்செனராதிசண்டசாநத சிலாவிக்கிரகங்கள் முழுதும், சோமாஸகந்தாமுதலிய உற்சவலிக்கிரகங்கள் முழுதும், சொனாபத்திநுபாணதிவாகளுதிகள் முழுதும், மற்றுமயாவும் நிருமிதஞ்செய்து முடித்துவிட்டு, ஆதிசேடனெ திவரதுநினறான். அததேவகம்மியனிடத்தாமிகப்பிடித்திகொண்டு அநேகஉபசாரங்கூறி நீசெய்த அருஞ்செயல்களுக்கு உலகமுழுதுங்கராகா, ஆயினும் முறைமைநோக்கி என்னொற்றரப்படும இவறஹபபெறுவாயென்று அவ்விலாதசொனரத்தினதிவியவஸ்திராபாணதிகள் கொடுத்தமகிழ்வித்துப், பின் அவ்வாதிசேடன் ஆதிசைவராதியோர் கூடியசபையிலே குமபாபிஷேக சுபமுகூர்த்தத்தினிசையஞ்செய்து, கீழ்த்திசையிலே தனபேரால் ஒருதீர்த்தமுண்டாககி, அதற்கு ம்மார்க்கண்டதீர்த்தாதிக்குருகும் தேவகம்மியனாற்படித்துறையாதிகள் செயவித்து, மேலும் அவனைக்கொண்டே சிவத்துவிசாகளெல்லாருக்கும் திருக்கோயிலைசுழுதீ திருமாளிகைகள் செபிவித்துச், சமஸ்தபொருளுநிறைவித்துச், சுபதினத்திலே அவர்களை அம்மாளிகைதோறும் பிரதிஷ்டைசெய்தான் பின் சிலபிராமணர்களைநோக்கி இங்நாட்டரசனாகிய ராஜகுடாமணியென்னுஞ்சோழராஜாவுக்கு நாம் இங்குவரதுசெய்யும் நிகழ்ச்சி தெரிவித்ததைத் துவருகவேன் ன்னுப்ப, அவர்கள் சென்று தெரிவிப்ப, அவ்வரசன் அவர்களோடும், அவ்

லர் மகிழ்ச்சியோடும், அநேக திரவியங்களோடும், அதிவிரைவோடும், சைனியங்களும் அததலத்தில்வந்து ஆதிசேடனைவணங்கி, அவனோடுஞ்சென்று, திருக்கோயிற்றிருப்பணியாதி யெல்லாருங்கண்ணுளிரக்கண்டு கண்டுபேரானந்தப்பெருங்கடலிற்றினைத்து, ஆச்சரியமுடையனாய் இதுவோசியலோகமென்று ஆதிசேடனைப்பலமுறைதோத்திரஞ்செய்து உபசரிப்பதானான். அவ்வரசனோடு ஆதிசேடன அளவளாவிக்கொண்டிருந்தான்.

முன் ஏவப்பெற்ற வலலாளர்கள் கும்பாபிஷேகத்துக்குவேண்டியதிரவியங்கள் ஒவ்வொன்றும் அமைக்கின்றார்கள். சிலர்மஞ்சட்ருவியல், அதன்போடி, அரிசிமாப்போடி, நெல்லிழுள்ளிப்போடி, குங்குமம், எண்ணெய் முதலியன பற்பல மிடாக்கள்ளினைத்துவைத்தார்கள். சிலர் அநேகம் இளங்கன்றுப்பசுக்களை வசதியானஇடத்தில் நிறைத்து உணவுகொடுத்துப்பயத்துகாத்து அப்போதப்போதுவேண்டும் பால்தயிர்கொடுத்துவருவாராயினார். சிலர் பசுநெய்யைக்குடங்களில்நிறைத்துவைப்பார்கள். சிலர் வாழைபலாமா முதலியனகளெல்லாம் மலைமலையாக்குவிப்பார்கள். சிலர்தேன் கரும்பு கற்கண்டு சர்க்கரை தேங்காய்முதலியன, சிலர் சந்தனம் பன்ஷீர்முதலியன, சிலர் பல்விதநெல்லுக்கள் அரிசி துவரை உழுந்து பயறு எள்ளுமுதலியன, சிலர் வில்வம் பாதிரி புரசு மூங்கில் மா அத்தி வன்னி இத்தி அறுகு அரசு ஆல் பலா கருங்காலி வெள்ளெருக்கு நாயுருவி சந்தனம் தேவதாரு அகில் நெல்லி செஞ்சந்தனமுதலியசமித்துக்கள், சிலர் தர்ப்பை நவபாண்டம் தூல்முதலியன அளவில்லாமல் நிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர் பொன்வெள்ளியாதிகளாற் பூஜாபாத்திராதிபலவகைப்பாத்திரங்களும், சொர்னரத்தினங்களால்வில்வம் தாமரை கொன்றை குமுதம்நிலோற்பலம் செங்கழுநீர்முதலியனவும், மச்சுகர் மரதிகளும், மாலிலைகூர்ச்சம் தேங்காய் பூணூல் பலித்திரம்காதணிகாப்புமுதலியனவுஞ்செய்வித்துச் சேர்த்துவைத்தார்கள். சிலர்பொன் மக்னி பட்டுவகைகளாற் குடைசுருட்டி ஆலவட்டமுதலியவரிசையெல்லாம், வஸ்திரவகையெல்லாம், ரத்தினவகையெல்லாம், திரவியவகையெல்லாம், நிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர் விபூதியைக்கற்பமுறைப்படிசெய்துவடித்தெடுத்து வாசனை சேர்த்துப் புதுமிடாக்களில் நிறைத்து வெள்ளியபுதுவஸ்திரத்தால்மூடிக்கட்டிவைத்தார்கள். சிலர் கஸ்தூரி பச்சைக்கார்ப்பூம் குங்குமப்பூ கோரோசனைபுழுக்கு கற்பூம் தசாங்கப்போடி ஏலம் தக்கிலைம் சாதிக்காய் பத்திரி லவங்கம் வால்மிளகுமுதலியவெல்லாம் நிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர்வாழையிலை, பலவிதகாய்வகை, கிழங்குவகை, வெற்றிலைபாக்குவகை, துவர்மரங்களின்தளிர்வகை, அவற்றின்பட்டைவகை, மிர்த்திகைவகை, மணல்வகை, சிவதீர்த்தவகையெல்லாஞ்சேர்த்தார்கள். இச்செய்யலிப்படி நிகழ்ந்துகொண்டிருக்க, அந்த நேரம் பூரீயாகநாயகசமேத பூரீ அமிர்தலிங்கசேகரநிதியில்வணங்கியெழு

நதுள்மபெருமானே இக்கும்பாபிஷேகங்கொண்டருளுகவென்று பிரார்த்தித்
துக்கொண்டு, இரண்டாம் பிரகராத்திலீசானுதிரையிலேசிவத்துவீஜர்முன்னி
லையிலமையன்க்கொண்டு பூநீ பிரகரநாயகி அமுதலிங்கேசர் சுப்பிரமணியாதி
மஸ்தேமர்த்திகளுக்கும் தனித்தனிவகுண்டா கிருண்டங்கள், வேதிகங்கள், அ
ஷ்டமங்கலங்கள், தசாயுதங்கள். நாற் றுவாரதோரணங்கள், கடர்மாசனாதி
கள், வேதிகைக்குரிய மாறாதிக்கள், எல்லாமும் நிறைந்ததுவென்றும் படியாகச் சா
லசெய்து, இவைபோல முன்பு ஆகவேண்டியவையெல்லாஞ்செய்து முடி
த்தான்.

பின்பு வேதகிவாகமானி சிவசாஸ்திர பாரங்கதர்சனாய் மந்திரதந்திரகிரி
யாபாவனாதி பரிசயசீலர்களாய் அங்கநூலாதிருத்தமில்லாதவர்களாய் உள்ள
ம் புறம்பும் பரிசுத்தர்களாய்ச் சபத்தினிகர்களாய் சமய விசேடநிர்வாண சிவ
தீக்ஷாசமஸ்கார சம்பூரணர்களாயுள்ள ஆதிசைவர்களாகிய சிவத்துவீஜர்களை
ஒருங்கு கூட்டித்துவிட்டு உபசரித்து, இக்கும்பாபிஷேக மகாகாரியத்தைத்
நீங்களு வகித்து நடத்தி அடியேனுக்கும் அப்பலனைத் தந்தருளுக என்று
பிரார்த்தித்து, அவருள்ளே இன்னர் இன்னயாக நடத்துக. இன்னர் இன்ன
சாதகாதிசெய்க என்று ரிடமித்தான். அதுவே ராஜானுநாயகக்கொண்டு
சிவத்துவீஜர் யாரும் அக்கும்பாபிஷேகத்துக்குச் செல்லுமான பொருள் முழு
தும் பதினொருபங்காக வைத்து அவற்றின் சுததியென்பதாகிய தனபூஜை
செய்தார்கள். பின் பிராமணானுநாடு பெற்றுத், சந்நிஷையாதி பெருகக்கொ
டுத்துப், பெரியநாயகிக்கும் அமுதலிங்கேசர்க்கும் அபிஷேகவைத்தியாதி
விசேஷபூஜைசெய்து, வேண்டுகோடலாகிய தேவானுநாடுபெற்று எடுத்து
க்கொண்ட மகாகாரிய அஷ்டபந்தனும்பாபிஷேகம் நிர்விக்கினசமாப்தியா
கும்படி விகினைசுபூஜை செயது பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, அமுதலிங்கே
சுநந்தியிலே யாவரும் ஒருங்குசேர்ந்து மகாசங்கற்பஞ்செய்துகொண்டு, வாஸ்
துகாரதி பிரவேசபலி கிராமசாரதி ரகேஷாகனம் கோர்வாசம் முறையேசெ
யது, உடனே பூர்வபுண்ணியாகவாசனம், சுப்பிராமணபோஜனம், உத்தரபு
ண்ணியாகவாசனம், கிருகங்களும் சங்கிதாலம், திசாலம், சாந்தாலம், மூ
ர்த்தாலம்ஞ்செய்து, உற்சவமூர்த்திகளாகிய விநாயக சுப்பிரமணியர் சுவாமி
அம்பா சண்டேசராகிய பஞ்சமூர்த்திகளுக்கும், அஸ்திரதேவருக்கும், அபி
ஷேகாதி விசேஷபூஜைசெய்து, அப்பஞ்சமூர்த்திகளும் அஸ்திரதேவரும் நி
ஷ்பாதிவாகனங்களிலெழுந்தருளி வந்து வில்வமரத்தடியிலே வீற்றிருந்தரு
ளச்செய்து, அம்மரத்தடியிலே பூதேவியை விதிப்படி பூஜித்து; அம்மீர்த்தி
கையைச் சொன்னபாத்திரத்திலெடுத்து மேலே பட்டுவஸ்திரத்தால் மூடித்
கொண்டு, அப்பஞ்சமூர்த்திகளோடு மீண்டுபிரதக்ஷிணமாய் ஆலயத்திலே யாக

சாலையுள் வருதலாகியமிருத்சங்கிரகணமும், யாகசாலையிலேசோமகும்பந்தா
மித்து அம்மிர்த்திகையை விதிப்படி பாலிகாபாத்திரங்களிலிட்டுப் பசப்பா
லொடுகலந்த நவதானியங்களை அவற்றிற்றெளித்தலாகிய அங்குரார்ப்பணமு
ஞ்செய்து, அச்சிவத்துவிஜர் யாவரும் தங்களுக்கும் பின் அமிர்தலிங்கீதிசம
ஸ்தமூர்த்திகளுக்கும் சொர்ணாக்ஷாபந்தனஞ்செய்து, அம்மூர்த்திகளுக்கெல்
லாம்சவிஸ்தாரமாகப்பிரசன்னபூசனைசெய்து அந்தந்தமூர்த்திசந்நிதியிலே, ப
ரிமளசுத்தோதகபூரிதமான சொர்ணகும்பங்களைவர்த்தனி அஷ்டவித்தியேச
ராதிரும்பங்களோடுதாபித்து, அமுதலிங்கேசர் அவ்விவிங்கத்தினினுள் கும்
பத்தில் வந்தருளும்படி அன்பேவடிவாய் மனங்ககிந்துருகப்பலமுறை தாழ்ந்
துவேண்டி அதற்குரியநியாசாதிகிரியாக லாபமுழுதும் விதிப்படிகழ ஆவா
களுதிசெய்து, மற்றையகும்பங்களிலும் அந்தந்தமூர்த்திகள் நூதனமாய் வந்
தருளும்படி உரியவிதிப்படி ஆவாகித்து அக்கும்பங்கள் ஒவ்வொன்றினும் அவ்
வம்மூர்த்திகளை விதிப்படிபூஜித்து, யாத் திராதானிசகலதானமுஞ்செய்து
சிவத்துவிஜர்கள் கும்பங்களொவ்வொன்றையும் மிகவும் அருமை பெருமை
தோன்ற இருகரங்களாலும் மெல்லவாகச் சிறிதும் அசைவின்றிச் சர்வதான
மாயெடுத்துப் பட்டுவஸ்திரஞ் சூழ்த்துள்ள சிரமேல்வைத்துத் தம்முயிரினும்
மிகப்பேணுதலோடு இருகைகளாலும்பிடித்துக்கொண்டு, அடிமேலடிபொருந்
தப்பக்கத்தேநின்றாகாண்கின்றவர்கள் நடவாமல்நிற்கின்ற ருரென்றுசொல்லும்
படிமெல்லமெல்ல அசைவின்றிப்பூமியில்விரித்தமணமிக்க புஷ்பரிதைந்த பா
வாடைமீதுமேலேகுடைநிழற்றவருவாராயினர். இருபக்கங்களிலும்சாமரைக
ளையை விலாமிச்சாதிவிகிறிகள் வீசப்பெற, ரிஷபக்கொடிகுடைசுருட்டிஆல
வட்டமுதலிய வரிசைநெருங்க, வீரம்பாடுவோராகிய மாகதர்களும் மங்கலம்
பாடுவோராகிய வந்தியர்களும் கீர்த்திபாடுவோராகிய சூதர்களும் வரிசையாக
ப்பாடிவரத், தேவர்கள்மேனின்னுபுஷ்பமழைபொழியப், பிரம்மணர்களிற்சிலர்,
ஆசிவசனங்கூடற், சிலர் அக்ஷிதை சிலர்சுத்தோதகம் சிலர்பன்னீர் சிலர்சுத்த
னக்குழம்பு சிலர் சொர்ணங்கள் சிலர்ரத்தினங்கள் சிலர்நெல்லுக்கள் சிலர்நெ
ற்பொரிகள் சிலர் பல்வகைச்சுகந்தபுஷ்பங்கள் பொழியச், சிலர் எதிரே அஷ்
டாங்காதியாக நமஸ்கரித்துக்கொண்டு பின்காட்டாதுஎதிர்முகமாய்வரச், சிலர்
தேங்காய்சிதற, ஆதிசைவர் பலர் உரியனகூட்டிப்பக்குவஞ் செய்துள்ள*மூர்
க்கவர்க்கம் மதுவாக்கம்பானகம் பாதிரிப்புஷ்பாதி வாசனைசேர்ந்த சுத்தோத
கம் நீர்மோர்இளநீர்பலவாக்கான்னங்கள் பலகனிகள் பசப்பால் பல்அபூபவர்க்
கங்கள் பாயசம் தாம்பூல முகவாசாதி அநேகவைவேத்தியங்களை அடுத்தடுத்து
நிவேதித்துக்கொண்டு மிகச்சமீபத்தில்வர, இருபக்கத்தும் வேதகோஷம் தே
வராதிருவாசகாதி தமிழ்வேதகோஷம் சுவஸ்திவாசனகோஷம் சிவாநமகோ

* மூர்க்கம்—பயற்றம்பருப்பு.

ஷம்நமகசமகா தம்ம்கூருத்திரகோஷம்முதலியவைகளை நந்துமுழங்கிப், பஞ்சா
கூரமந்திரம் பஞ்சப்பிரமசடங்கசகிதாமந்திராதி மந்திரசெபங்கன் பெருக,
ருத்திரவீணைநரப்புக்கருவியெல்லாம், நாகசின்னாதிதுளைக்கருவியெல்லாம்,
பேரியாதிதோற்கருவியெல்லாம், தாளமாதிகஞ்சக்கருவிபெல்லாம், சிவநாம
கீர்த்தனாதிமிடற்றுக்கருவியெல்லாமுழங்க, மகரிஷிகள்குழந்தாற்றுதுதிகக,
அவர்பத்தினிகள் வாழ்த்தெடுப்ப, மனங்ககிதுருகுத் திருத்தொண்டர்கள் ஆ
னந்தபாஷ்பம் பொழிந்துகொணமி நெருங்கிவா இவை முகலின்லுமனவிலா
வைபவங்களோடு அக்குமபங்கன எழுந்தருளிவருமகிமையைக் கண்களருளிரக்
கண்டு அவ்வாதிசேடன் இதுவனேருநான்செய்த பெருந்தவப்பேறென்று கூ
றி அனந்தானந்தக்கடலிற் றிளைத்தவா, இராஜகுடாமணிசோழனுநதொடாந
துவா, ஆலயப்பிரதகவிணமாக யாகசாலயின் மேலவாசல் வழியாகச்சென்று
ஆநகாங்குத தானியவகை அடிப்பரபபமைநதுள்ள அநதநதவேதிக்கைகளி
லே ஆநதநதகுடும்பங்களைச் சிரசினினற மிக்கபயபகதியோடு அசைவின்னிச
சாவதானமாயிறகிவைத்தது, உடனேவைவேததிகயகமபூராதிசெய்து, ஒவ்வொ
ரு யாகசாலயினும் சப்தவம்ஸதியாதி கலசஸதாபனமுஞ்செய்து, மேல்நித்தி
ய யாகபூஜனை தொடங்கிச் செய்துவருவாரானாக.

காலந்தோறும் புண்ணியாகபஞ்சகல்விய பாவனாபிஷேகாதிகள்செய்து,
அரணிகடைநதெடுத்த அக்கினியைப்பிரதானகுண்டங்களிற் றுபித்து, அதி
னின்னுமெடுத்த மறைய குண்டங்களெல்லாவற்றிலுந் தாபித்து, விதிப்படி
வரிசையாக ஒம்ஞ்செய்வாராயினா அவ்வோமத்திரவியநகளாவன சுமித்து,
அவிசு, பசுநெய, பால், தயிர், எள்ளு, தேன, வால், கொல் எவைநெல் நீவாரநெல்
முதலியநெல்வகை, சாமை, தினை, மூங்கிலிரிசி, அவல், சத்துமா, பயறு உழு
நது மொசசை கடலை கோதுமை துவரை முதலிய தானியவகை, சுரும்பு, சர்
க்கரை, வெல்லம், நீலோற்பலககிழங்கு செங்கழுநீர் தாமரை குமுதமுதலிய
கிழங்கு கருணைகிழங்கு பல்வள்ளிககிழங்கு பூலாங்கிழங்கு முதலிய கிழங்கு
வகை, பல்வகைமாதுளை, பல்வகை நாரத்தை, பல்வகை எலுமிசசை, பல்வ
கை வாழை பலா மா கொடிமுந்திரி பேரீந்துமுதலியபழவகை, கற்கண்டு, அ
நேகவித் அதிவிசித்திர வாக்கானவகை, அநேகவித் மோதகாதிபண்ணியவ
கை, வெட்டிவேர், விலாமிச்சம்வோ, பனிரீர், புழுகு, கோரோசனை, குங்கும
ப்பூ, கஸ்தூரி, பசைசகற்பூரம், சூஸ்தூரிமஞ்சள், குங்குலியம், சடாமாஞ்சி,
கோஷ்டம், மட்டிப்பால், நெரியரிசிப்பால், சமுத்திரப்பசை, எலம்சாதிக்கா
ய பத்திரி தக்கோலம் லவங்கம் வால்மிளகு முதலிய முகவாசதாம்பூவகை,
சீந்திக்கொடி வெற்றிலைக்கொடி முதலிய கொடிவகை, அநேக புஷ்பவகை
தளிர்வகை முதலிய அளவிலாத்திரவியவகைகளினால் ஆகுதிசெய்து, முடி
ஷிற் பூணுகுதியுஞ்செய்துமுடித்து, அதன்மேல் அநதந்தப்பிரதான கும்பு

களிலே அமுதலிங்கேசர் முதலிய மூர்த்திகளைத் துபதிப்பரிவேதனை சேட
சோபசா விஸ்தாரபூசனைசெய்து, சங்கிதியினின்று ஆரியமுஞ் செந்தமிழுமா
கிய உபயவேதங்களுமெடுத்தோதி, ஆசீர்வாதஞ்சொல்லி யாவருக்குமீவூதி
பிரசாதங்கொடுத்தார்கள். அன்றுமுதலிரண்டுகாலத்திலும், ஆதிசேடன் யா
கசாலையுள்ளிருந்து சிவத்துவிஜர்செய்யும் பஞ்சாக்ஷரமந்திர சங்கிதாமந்திரா
திஜெபமும், யாகசாலை அபிமுகத்திலே சிவதீக்ஷாசமஸ்காசீலர்களிருந்து
செய்யும் தேவாரதிருவாசகாதி தமிழ்வேதபாராயணமும், அவர்களுக்குரிய ம
கேசரபூஜையும், சற்பிராமணர்களுக்கு இருந்துசெய்யும் இருக்கு எனும் சாம
வேதபாராயணமும், அவர்களுக்குரிய பிராமணபோசனமும், சிவபுராணதி
பாராயணங்களும், அதிவிஸ்தாரமாகப்பொலியும்படி நடத்திவந்தான். அப்ப
டியே காலந்தோறும் மெய்யன்போடு செய்துவரும் இடையிடையே அச்
சிவத்துவிஜர்கள் நூதனவிம்பங்களுக்குரிய நயனேன்மீலாதி, அஷ்டபந்த
ன சொன்னபந்தனாதி, விம்பசத்தியாதி சகலகிரியைகளுக்குச் செய்துமுடித்துக்
கும்பாபிஷேக தினத்திலும் அதிகாலையிலே யாகம் கும்பபூஜையாதியெல்
லாஞ்செய்து, யாத்நிராதானாதியெல்லாஞ் செய்து கும்பங்களைச் சிவத்துவி
ஜர்கள் சிரமேல்வைத்துக்கொண்டு முன்னிலும் ப்தின்மடங்கு அதிகமான
உபசாரங்க ளெல்லாம் பொலியப், பிரதக்ஷிணமாகத் திருக்கோயிலுள்ளே
அபிமுகமாவந்து அந்தந்த விம்பங்களினெதிரே அந்தந்தக் கும்பங்களைச் சுமீ
பத்தில் வைத்துக், கும்பங்களினின்றும் விம்பங்களின் பிரமந்திரவழியாகச்
சென்று இருதயகமலத்தில் அநவரதசாந்தித்தியமாக வீற்றிருந்தருளவேண்டு
மென்று கசிந்துகசிந்து பிரார்த்திக்குந் தாற்பரியமுற்றமைந்த மந்திரபூர்வக
ரியாசாதிகள்செய்து, அமுதலிங்கேசாதிமூர்த்திகளிலே இருகைகளாலும் சா
வதானமாகத் தூக்கியெடுத்துக் கும்பாபிஷேகஞ்செய்தார்கள். உடனே புது
வஸ்திரதாரணம் அர்ச்சனைரிவேதனை கற்பூரதீபாதிசெய்து விபூதிசிவபாதோ
தகமுதலியன ஆதிசேடன் இராசகுடாமணிகோழன் முதலியோர்க்குக்கொ
டுத்து மகிழ்வித்தார்கள். உடனே இத்தகைய மகாமங்கள மகாவைபவ மகா
சாந்தி மகாகும்பாபிஷேக தெரிசனனந்தப் பெரும்பேறுபெற்ற ஆதிசேடன்
அளவிடற்கரிய சிவானந்தப்பெருங்கடலின் மூழ்கி அதிவிஸ்தாரமாக மகாபி
ஷேகமுஞ் செய்வித்து அன்றுமுதல் என்றும் ஆறுகாலபூஜை பிரதிதினமும்
நடந்துவரும்படி நியமித்தான்.

போசனனந்தம் அச்சிவத்துவிஜர் யாவரையும் திருக்கோயிலினோட
த்தழைத்திருத்தி வணங்கி அளவிலாஉபசாரங்குறிப், பீதாம்பரசொன்னரத்
திருபரணதிரவியாதிகள் எண்ணமுடியாவண்ணக்கொடுத்து மேலும்வணங்
ச, மறுக்கமுடியாமையின் அங்கீகரித்து அனேக ஆசீர்வாதஞ் செய்தார்கள்
ஆதிசேடன் அன்றிரவுரிஷபத்துவய மூலிகமபூராதவாகனங்களிலே பூயி

கந்நாயகி அமுதவிங்கேசவிராயக் ஸ்கந்த சண்டேச பஞ்சமூர்த்திகள் எழுந்தருளி மகாதவீதியிலே பவனிவந்தருளும் முகோற்சவஞ் செய்வித்துப், பின் கலியாணோற்சவம் ஆசாரியோற்சவமுஞ்செய்வித்து மறுநாட்டொடங்கி விசேஷ அபிஷேகபூஜைகள் செய்வித்துவந்த நாற்பத்தைந்தாநாள் மிகவிசேஷமாக நடத்திப் பஞ்சமூர்த்தி மகோற்சவமுஞ்செய்து மண்டலாபிஷேகசமாப்திசெய்தான்.

மேலும் அவ்வாதிசேடன் திருோற்சவம் வாரோற்சவம் பகோற்சவம் மாசோற்சவம் வருஷோற்சவமுதலிய வற்சவங்களெல்லாம் விளங்க, நீத்திய நைமித்திக காமிய பூஜாவகையெல்லாம் நாளுக்குநாள் அபிவிருத்தியாய் நடந்துவரும்படி நியமித்து, இவையெல்லாமும் எக்காலத்திலாவது ஒருசிறிதாவது இடையிலே தளராதபடி கோடாகோடிகிதிகளும், சொர்ணரத்தினபூஜை திவகைகளும், மந்திரோசாபேரால் நிறைத்துவைத்து, மேலும் பூஜாபூஜை மணிசோழமூலம் ஒவ்வொருவருக்குத் துகளும் பன்னிராயம் வராகன் வரும்படிவரத்தக்க சூதுதியானவிளைநிலங்களும், அம்மந்திரோசாபேராத் சர்வமானியசாதனஞ் செய்குகொடுப்பித்துப், பதினாயிரம்பகநிரைகளுந் தத்தஞ்செய்வித்துச் சிவத்துவிஜய் ஒவ்வொருவருக்கும் சர்வமானியசாதனத்தோடு அளவிலாத விளைநிலங்கள் கொடுப்பித்து, அவர் எக்காலமும் பரம்பரையாக அக்கோயிற் பூசனை செய்துவரும்படி வேண்டியநியமித்தான். இவைபோல இத்கிருக்கோயிற் கு வேண்டியது எதுஎது என்று ஆராய்ந்தறிந்து அவையெல்லாம் நிறைத்தமைத்தான். பின் இராஜகுடாமணி சோழன் தன நகாக்கு விடைபெற்றுச் சென்றான். ஆதிசேடன் மந்திரோசாதேரிசனத்தினின்று நீங்கமுடியாதவனாய் அத்தலத்திலே வசிக்கின்றவனாயினான். இதனை அன்போடு படிப்பவரும் கேட்பவரும் இகலோகவாழ்க்கையெல்லாம் சுவர்க்காதி பரலோகவாழ்க்கையெல்லாம் பெற்றுமாழ்ந்து சுகதாத்துவித பரமோகஷவாழ்க்கையும் பெறுவார்கள். ஆதிசேடன் நிருப்பணிச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச்சருக்கம்.

சனற்குமாரனே? ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைசெய்தமை கேட்பாயாக வென்று திருநதிதேவர் கூறுகின்றா. பிரியலாற்றுவனாய் இத்தலத்திலே வசித்துவருகிற ஆதிசேடன் தினமும் ஆன்மார்த்த மாகதவிங்கபூசனை முடித்துக் காலத்தோறும் ஸ்ரீபிரகநாயகி ஸ்ரீமந்திரோச தெரிசனாதிக்கும் நியதியாகச் செய்துவருவானாயினான். வருஷமூன்று சென்றுவிட்டது. பின்பு ஒருநாள் அமுதநாயகனைத் தரிசித்துநிற்கும்போது அப்பெருமானைச் சிவாகமவிதிப்படி சலிஸ்தாரமாகப் பூஜித்தற்கு அன்புமிக்குடையானாய் வேண்டியபூஜைப் பகாணங்களெல்லாம் நிறையசெய்து, விராயகபூஜை முடித்துப் பிரார்த்தித்து.

துக்கொண்டு, சூரியாதி பரிவாரபூசையுமுடித்து, அமுதலிங்க சந்நிதியிலே வடக்குமுகமாயிருந்து பிராணயாமசகனீகாணஞ்செய்து, பாத்தியாசமனார்க்கியங்கனமைத்துப், பூதகத்தியாசிகள் செய்து அநதரியாகமுடித்துப், ஈரத்தேயும் பூஜித்தற்குவேண்படி அனுனாபெற்றது, விதிப்படி ஆசனங்கற்பித்துக், சந்நிதியிலுமிருந்தி நிவேசனாகுமுத்திமான பூவாகனாகுதிசெய்து, தைலம் மாப்பொடி மஞ்சட்பொடி நெல்லிப்பொடி பஞ்சகவ்வியம் ரசபஞ்சாமிரதம் பலபஞ்சாமிரதம் பால் தயிர் நெய் இளவெந்நீர் தேன சாககரை கருப்பஞ்சாறு எலுமிச்சை ருத்தை மாதாளை முசுவிய பலவகைப்பழச்சாறு இளநீர் சந்தனக்குழம்பு சகஸ்திரதாராதி லில்வோதக கங்குதபுஷ்போதக ரத்தினோதகாதி அபிஷேகங்கள் இவ்வகைப்படியே செய்து, உடனே விபூதிசுந்தனம் அறுகு அக்ஷதை வில்வம் அணிந்து வஸ்திராபரண புஷ்பமாலாதி திவ்வியாலங்காரஞ்செய்து தூபநீபரிவேதனவர்க்க மகாநீபாதி சோடசோபசாரங்களுஞ்செய்து சகஸ்திரநாம வில்வார்சனசெபரிவேகனாகுதிசெய்து பலமுறை நமஸ்கரித்தெழுந்து அஞ்சலியஸ்தவ்ய ரின்று திருக்கோலப்பொலிவைக் கண்டொளளாமற் நிரும்பாவண்ணந தரிசித்ததுமின்று வாய்கொள்ளாமல் அருமைபெருமைபாராட்டிப்பன்னிருகவிகளாலே தோசநிரம்புமிருந்து மேலும்பலமுறை நமஸ்கரித்ததுத் திருவருள்வெள்ளத்தமிழ்ந்திப் பரவசனாய் நின்றான்.

உடனே அமுதலிங்கேசாவெளிவந்தருளி ஆதிசேடனே நீதுதித்த இத் துவாதசமஞ்சரிகேட்டு மிகமகிழ்ந்தோம். இதனை அன்போடுசொன்னவரும் கேட்டவரும் இம்மையிலே இஷ்டகாரியமும் நமும் பெற்றுவாழ்ந்திருந்துபின் பாழுத்தியும்பெறக்கடவாகள். அஃ திருக்க, நீவேண்டியவரம்கேட்பாயாகவென்று ஆஞ்ஞாபித்தருள, சேடன் அன்புபெருக் வணங்கி எம்பெருமானே கிட்டெதற்கரிய இத்திவ்வியதரிசனங்கிடைக்கப்பெற்ற எனக்கு இதைக்காட்டிலும் பெறும்பெறென்றுண்டோ? அயினும் ஆஞ்ஞாயின்படி அடியேன் வேண்டிவெதொன்றுண்டு. அதாவது இடையருப்பேரன்போடு இத்தலத்தில் எக்காலமும் அடியேன் வசித்திருக்கும் பெருவாழ்வுநதருளுக என்றுவேண்டி, எம்பெருமான் சேடனே நீ வேண்டியவாறு உனக்குநம்மிடத்து இடையருப்பேரன்புபெருக. நாராயணனே நமது சொரூபலக்ஷணம் உள்ளபடியுணர்ந்த சிவஞானி உனக்கு இவ்வெல்லாமவிவாக உபதேசித்த குருவுமாயினான். அவனையடைந்து அவன்பண்ணசெய்தொழுதுதலேநமக்கும் பிரியமாகும். ஆதலால் அவனையடுத்திருந்து வாழுவாயாக. முடிவிற்குத் தாத்துவிதபாழுத்தியுந்தருவோம். நீ இவ்வேவநது நமமை முதலில் தெரிசித்த தைமாச குருவாரபூசதினத்திலே தத்தமக்கியன்றவாறு தெரிசனாகு திரவிய விஸ்தாரபூஜாதி வழிபாடுசெய்கின்றவர்கள் இவ்வேகமுமுதும் அதுபவித்துப் பாழுத்தியும் பெறக்கடவர்கள். இனி இத்தலத்தில் என்றும் நடந்துவரும்படி ராஜகுடம

ணி சோழனைச் சைத்திரோற்சவ நடத்திவாஞ்செய்வாயாக. நீ மதரகவியாத லால் யோகவிளக்க சூத்திரரூபமாக ஒருநூல்செய்து உன்பெயர் விளங்க அதற்குப் பாதஞ்சலமென்று பெயரிட்டு வியாகரண மகாபாவதியமும் ஒன்று செய்து இருநூல்களும் சர்வலோகபூஷணவசநாய்ச சாசுவதலோகப்பிரசித்தியாய் விளங்கவைப்பாயாக என்று அனுக்கிரகித்தருளி மறைந்தருளினார். சேடன் மிக்க ஆராமையோடு மேலும் பலமுறைவணங்கிச் சிவானுருயின்படி ராஜகுடாமணியென்னுஞ் சோழராஜாவையுபைத்த விதிப்படி சைத்திரோற்சவஞ் செயலித்துச் சிலநாள் அங்கிருந்து பிரிவாற்றுவவருந் தி அஞ்ஞாடை மறுத்தற்கஞ்சி ஒருவாறாக மனமு முரையு ம் மந்திரோர்ப்பாதத்தில் வைத்து விட்டுச்சென்று பாதகடலிலே தன்குருவாகிய விஷ்ணுபாதங்களிற் பனமுறைவணங்கி நிகழ்ந்தவெல்லாஞ்சொல்லி ஆவன்பணிசெய்துகொண்டிருந்தான். இதனை அன்போடு படிப்பவரும் கேட்பவரும் இம்மையிலே சகலசம்பத்தும் சிறையவாழ்ந்து சிவசாயுச்சியப்பெருவாழ்வும் பெய்வார்கள்.

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச்சருக்க முற்றிற்று.

வருணன் சாபமோசனச்சருக்கம்.

னற்குமாரனே? வருணன் சாபமோசனசரித்திரங் கேட்பாயாகவென்று நந்திதேவர் கூறுகின்றார். முன்னொருகாலத்திலே வருணன் பாதலத்திருந்து ஒருயாஞ்செய்யக் கருதி அதற்குரிய பிராமணர்களை அழைத்துவரும்படி சிலதூதர்களைப்பூமிக்கு அனுப்ப, அவர்சென்று யாகததிற்குரிய சர்பிராமணர்களை அழைப்ப, அவர்கள் நாங்கள் பாதலம்வருதல் எங்கள் சிஷ்டாசாரவி ரோதமாதலால் வரமாட்டோமென்று கூற, உடனே நூதர்கள் வந்து உள்ள படிசொல்லக்கேட்டு வருணன், எப்படியும் இங்கே நாம் குறித்தயாஞ்செய்ய வேண்டியது அவுச்சியம். உபாயத்தால் அவர்களைத் தருவிக்கவேண்டுமென்று பின்வருங்கேடு தெரியாமல் ஊழ்வலியால் ஒருவஞ்சகயோசனை செய்து, தன்னிடத்துள்ள வித்துவானொருவனை யழைத்துக்கொண்டு பூமிக்குவந்து ஒரு ராஜவாசலின் சமீபத்தில் அவனையிருத்தி, இவ்வரசனிடத்துப் பொருள்விரும்பி அநேகம்பிராமணர் வருவார்கள் அவர்களை மிகுபொருள்தருவேன் எனனைச் சாத்திரவாதத்தில் வெல்லுவீர்களாயின், என்றுசொல்லியிழுத்துவெற்றிகொண்டுகடலிற்றள்ளிவிடுவாயென்று ஆஞ்ஞாபித்துச் சென்றான். அவ்வருணன் சொற்படி அவ்வித்துவான் ககோளர்முதலிய அநேகம் பிராமணைத் தமர்களைச் சாஸ்திரவாதத்தில் வென்று அப்படியே செய்தான். உடனே அவர்களை வருணன் தூதர்களாற் பிலத்துவாரவழியாகத் தருவித்து எண்ணிய யாகத்தை முடித்துச் சாஸ்திரவாதத்தில் எங்களைவெல்லும்வரை நீங்கள் இங்கேதானிருக்கவேண்டுமெனத் தடுத்து இருத்திவிட்டான்.

பின் ககோள்முனிவர் புத்திரராகிய அஷ்டாவக்கிரமுனிவர் தெரிந்து, மிகுபண்தப்பினராயப் பாதலஞ்சென்று, ஒரு சொல்லளவிலேயே வருணன் மூதல் யாராயும்வென்று, பிதாமூதலிய பிராமணர்கள் யாவரையும்பூமிக்கு அனுப்பிவிட்டு, வருணனை நோக்கி அடாபாதகா' இத்தகாத காரியஞ்செய்த நீ அறிவுமுற்றுமிழ்து பைத்தியகாரனாவதுமன்றிக் குஷ்டரோகியுமாகக்கடங்ாயென்று சபித்தனர். உடனே வருணன் அறிவுகெட்டு முழுரோகியாய்வருந்துவதை, அவன்பத்தினி மந்திரிமுதலியோகண்டு சகிக்கலாற்றாது துக்கிப்பராயினார். அப்போது அவன் புருவபுண்ணிய மேலீட்டினால் விருபாக்ஷமுனிவர் அங்குவந்தனர். வரவெதிர்க்கண்டு வணக்கமுதலிய யாதுமின்றி வருணனைருந்தான். பத்தினிமுதலானோர் அம்முனிவரை வணங்கிநின்றும், முன்னிகழ்ச்சிமுற்றுநடெறிவித்து, வந்ததுககமுதுந நீர்த்தருள்கவென்று அவர் பாத்தகளைப்பற்றிக்கொண்டு நமஸ்கரித்தபடியே நிலத்திற்கிடநதார்கள். முனிவர் அதுகண்டு மிகஇரக்கங்கொண்டு அவர்களைநோக்கி உங்கன்பதியாகிய வருணன் செய்தபாககமோ மிகப்பெரிது, அன்றியும்சபித்த அஷ்டாவக்கிரமுனிவர்வாககோ அதனினும்மிகப்பெரிது, ஆதலால் அவாசாபத்தைத் தக்க பிராயசசித்தமின்றி நமதுவலியால்நீக்கமுடியாது; பிராயசசித்தமும்இவனே செய்யவேண்டும்; இவனேஅறிவுமுற்றுங் கெட்டிருக்கிறான்; அதுவும்பூமியிலே உத்தமோத்தம சிவகேசுத்திரத்திலே ரெயதாற்றான் பிரயோசனமாகுமென்றுகூறித், சமது திருக்கரத்தை அவ்வருணன்சிரசில்வைத்தனர். உடனே அறிவுமுற்றும்பெற்று அம்முனிசிரோஷ்டர் பாதங்களில் விழுந்துபலமுறைவணங்கி, உபகரணமுழுதுங்கொண்டு பூஜித்துப்பாதோதகம்உள்ளும்புறம்புங்கொண்டு துதித்துநின்றான். முனிவர் கிருபைகூர்ந்து அவனுக்கு விபூதியாங் சிவசின்னங்களை வகித்துக்கொள்ளுதற்குரிய ஆற்றலைக்கொடுத்து, விதிப்படி விபூதிருத்திராக்ஷதாரணஞ்செயவித்து, ஸ்ரீசிவபூ லபஞ்சாக்ஷரோபதேசமுஞ் செயவித்து நீலரத்தினமயமான சிவலிங்கமொன்று பிரதிஷ்டையாதிசெய்துகொடுத்து, இதனைஉள்ளுயர்வரையும்இடையருதுவிதிப்படிபூசித்து வருவாயாகவென்று ஆகஞாபித்தனர். உடனேவருணன் அப்பெரும்பேறெல்லாநதனக்குள்ளிது கிடைத்தமைநோக்கி மேலும்மேலும் அன்புபெருக அம்முனிவர்சந்தியிலேயே, மந்திரதந்திரகிரியாபாவனைகள் முற்றும்சிவாகமவிதிப்படி அவர்காட்ட, அவ்வான்மார்த்தபூசனைசெய்து, குருபூஜையும் நேரிலேசெய்து, ரத்தினாதிபாதகாணிக்கைகொடுத்துவணங்கிநின்றான். முனிவர் அவனைநோக்கிவருணனை நீசாபநீக்கத்துக்குரிய பிராயசசித்தம்பூமியிலே உத்தமசிவஸ்தலத்திலே செய்யவேண்டியது அவசியம், உத்தலம்சூதவனசிவகேசுத்திரமே, அது காவிரியின்றெற்கே வேதாரணிபத்துக்குமேற்கிரண்டியோசனையிலுள்ளது. அத்தலத்திலே அவரதசாநித்தியராயவீற்றிருந்தருள்கின்ற அமுதலீங்கேசரை அன்போடுபூசித்து, அங்கேஉன்பேரால்ஒருசிவலிங்கப்

பிரதிஷ்டைசெய்து, சிவயாகமுஞ்செய்வாயாக. இவ்வகையாவுஞ் செய்வாயாகில் அஷ்டாவக்கிரமுனிசாபம்நீங்கிவிடும் என்று கூறி அவ்விருபாஷ்டமுனிவர் அங்குநின்றனர்த் சென்றனர். உடனே வருணன்பாதலத்திலுள்ள ஒருபிலத்துவிரத்தின்வழியாகப் பத்தினிசகிசனைய அளவிலாத திரவியபரிவார புரோகிதவாககத்தோடு மேலெழுந்தவதான் அவன்எழுந்ததோன்றிய இடம்அமிர்தலிங்கசிவாலயத்தின் தெற்கிலுள்ள கௌதமதீர்த்தமே. அத்தடாகத்திலே -மண்பரிவாராதிபேரெழுந்த வருணன் நியதிகுன்றடித்துசசென்று கோபுரம்பணிந்து கோயிலுட்புகுந்து ஸ்ரீபெரியாயகி ஸ்ரீஅமுதலிங்கேசர் திருவுருவங்காணப்பெற்று அன்புநீ தூரஅடிக்கடி பணிநெழுந்து புஜோபகரணமுழுதுங்கொண்டு மாசிமாசம் பெளாணிமையாகிய அத்தினத்திலேசலிஸ்தாமாகப் பூசித்ததுகதுதித்ததுகதினநேசூறும் இந்நியதியோடு அங்குவசித்திருந்து கௌதமதீர்த்தக கரையிலே சாலகோலிவிதிப்படி வேளவியுஞ்செய்து பவ்திருப்பணியாதிகள செய்து எதிராமாண்டு மாசிமாசம் பெளாணிமையிலே அமிர்தலிங்கேசபூசை முடித்து அங்குள்ள பெரியோரையும் பணிந்து சாபமோசனமாகும்படி அருளுக என்றுவேண்ட, அப்பெரியோரவருணனே நீஎப்போது இங்குவந்து அமுதலிங்கங்காணப்பெற்றாயோ, அப்போதே உன்னைப் பீடித்த சாபமுதலிய சமஸ்ததீமையும் நீங்கி விட்டனவென்றார்கள். அந்தநிமிஷமே அசரீரிலாகக்காலும் எம்பெருமான அப்படியே அதுககிளித்து வருணனே நீ நாமவனையிட்டாய இனி நீ எண்ணியவெல்லாம் பெற்றுவாழ்ந்திருந்து தேகாந்தியத்திலே நமதுபாமுத்தியும்பெறுக என்றுதிருவாய்மலர்ந்தருளக்கேட்டு, ஆனந்தமேலிட்டினால் ஆடிப்பாடி அளவிலாத்துதி புகன்று, அவ்வமுதலிங்கேசருக்கு மேற்கிலுள்ள மார்க்கண்டதாபிதலிங்கத்துக்குத்தெற்கில அணியைமயில ஒருசிவலிங்கம் தன்பேராற் பிரதிஷ்டை செய்து பூஜித்து அமுதலிங்கேசனைமீண்டும்பணிந்து நீங்காவிடைபெற்றுப் பாதலம் போய இடையருச சிவசிவநையோடிருந்தான்.

அவ்வருணனைவிட்டுநீங்கிய சாபவினையானது, மிகப்பயங்கரமான ஒருவடிவமாய் அஷ்டாவக்கிரமுனிலரை வந்து நெருங்க, உடனே அவர் உண்மைதெரிந்து, எகுகொடும்பாதகமும் தனது எல்லைபுகுந்தளவே நீக்குவது உத்தமோத்தம சூதவனமல்லவாவென்றெண்ணி வந்து ஸ்ரானஞ்செய்து திருவெண்ணீரணிந்து பஞ்சாஷ்டரம் முறையே செபித்து அமுதேசனையடுத்து வணங்கிப்பூசித்து, மேல்பக்கம் ஓர் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்து முன் நெருங்கிவந்த பயங்கரரூபம் முன்னரேநீங்கப்பெற்று எம்பெருமானருட்பெருமை நினைந்து அவகேயே அமர்ந்திருந்தா. இதனை யன்போடு படிப்பவர் கேட்பவர் இகபோகமுற்றும் பெற்று வாழ்ந்திருந்து முடிவிற்பாமுத்தியும் பெறுவார்கள்.

வருணன் சாபமோசனச்சருக்க முற்றிற்று.

மார்க்கண்டேயச் சருக்கம்.

சனற்குமாரனே? மார்க்கண்ட சரித்திரம் கேட்பாயாகவென்று திருந் திதேவர் கூறுகின்றார். பூமியிலே திருவெண்காடென்னும் ஒருசிவசேஷத்தி ரம் மிகமேலதாய் விளங்குகின்றது. அது நமது குருபரம்பரையில் ஒருபால ருபகுருமணி வந்தவதரித்தற்குரிய அரும்பெருந்தவம் புரிந்துள்ளது என்று கூறும் அவ்வளவிலே சனற்குமாரமுனிவர் எழுந்துவணங்கி எம்பெருமானே நமது குருபரம்பரையிலே பாலகுருடணி யென்றதுயார்? அக்குருமணி அத் தலத்தில் அவதரித்தகாரணம் யாது? இச்சரித்திரத்தை முன்பு திருவாய்ம லார்த்தருளி அதனமேல் எடுத்துக்கொண்ட சரித்திரம் திருவாய்மலார்த்தருளு ம்படி பிரார்த்திக்கின்றேனென்றுவேண்ட, அதுகேட்ட திருந்திதேவர் வா ராய் சனற்குமாரனே? நமதுபரமாசாரிய மூர்த்தியாகியகல்லாலங்குலில் வீற் றிருந்தருளுகின்ற சிவபெருமான், சிவாகமங்கள் இருபத்தேட்டினுள்ளே, சி றந்த ரௌரவாகமத்திலே, அதன்சாரமான பாபவிமோசஸபுடலத்திலே சராராந்தரமான பன்னிரண்டு சுலோகம் உள்ளன, அவை சிவஞானபோத மென்னுந் திவ்யநாமத்தால் விளங்குமென்றருளித், தீக்ஷாசமன் காரபரிபூர்த் தியோடு அவற்றின் அருமபொருளெல்லாம் விளக்கி யுபதேசித்தருளினார்; அப்படியே நாம்உனக்கு உபதேசித்தோம்; நீ சக்தியஞான தரிசணிக்குபதே சித்தாய்; உவன் பாஞ்சோதிக்குபதேசித்தான். இதனாலே நாம் திருக்கயி லாயபரம சிவகுருபரம்பரையினமாயினேம். இத்திருக்கயிலாய பரம்பரை பூ வுலகிலும் பரம்பியோங்குக என்று எம்பிரான் நிருவுளங்கொண்டருளினன் போலும்; இந்நிகழ்ச்சியிவ்வாறிருக்க.

பூமியிலே, நடுநாட்டிலே, திருப்பெண்ணாகடமென்னும் உத்தமசிவசேஷ த்திரத்திலே, பெருஞ்சிறப்புவாய்ந்த பரம்பரைச்சைவவேளாளர்குலத்திலே சற்குணங்கெல்லாம் அமையப்பெற்றசிவரியமா ஈஷ்டானப் பெருஞ்செல் வராகியஅச்சுதர்க்களப்பாள ரென்பவர், தமக்கு நெடுங்காலமாகப் புத்திரப்பே றின்மையால் அதனைவிரும்பித்தமதுகுலகுருவாகியதிருத்துறைமூர் அருண ந்திசிவாசாரியரை அடுத்திதிறஞ்சி அவாசொற்படியே அதற்குரியதவந்தான முதலியபற்பலசெய்தும்சாத்தியப்படாமல், மீட்டும்ஆசாரியரை அடுத்து வி ண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரையோசித்துத் தவிர்த்தேவதமாகிய தேவாரத்திருமுறையை விதிப்படி பேரன்பினராய்ப்பூசித்து; இத்திருமுறையிலேகயிறுசாத்துக என்றுஆஞ்ஞாபிக்க, உடனே அச்சுதர்க்களப்பாளர் அன்புமீதாரப்பிரார்த்தனையோடு அத்திருமுறையிலேகயிறுசாத்தினார். உடனே அருணந்திசிவாசாரியர், அக்கயிறுசாத்திய இடத்தைவகிர்ந்து முன்னொன்றும் பின்னொன்றுமாக இரண்டு ஏடுகளேஎடுத்து முன்வட்டின் ஈற்றிற்குடங்கிப் பின்வட்டின்முத லில் முடிந்திருக்கும் திருப்பாசரம் “ பேயடையாபிரிவெய்தும்பின்னையிலே

ள்ளநினை, வாயினவேவரம்பெறுவரையுற வேண்டாவொன்றும், வேயன
தோளுமைபாவகன் வெண்காட்டுமுக்குளநீர், தோயவ்னையாவர் தம்மைத்
தோயாவாநீவினையே.' என்றிருக்கக் கண்டு, மிருகசுனுநதத்தோடு அச்
சுதர்களைப்பாளரை நோக்கிக் களப்பாளனை உனக்குச்சற்புத்திரபாக்கியம் நி
சதயமாகஉண்டு, நீ இப்பொழுதே நிருவெண்காட்டை உடைவாயாகவென்
று அஞ்ஞாபித்தார். அதுசுரமேற்கொண்டு களப்பாளந்தம்பத்தினியோடும்
அளவிலாத் திரவியத்தோடும் அகருகசென்று விதிப்பம துணைதோறும் சோ
மருரியாக்கினி எமமுக்குளநீரின் வள்ளன்செய்து கவேதவனேசுருக்கு
விசேஷபூசை செயவித்ததுசெபதபாநிவெகங்கரியங்களுந் மிருதியாகசெ
ய்து அத்தலத்தைநீங்காதுவசுதவந்தார்.

சுவேதவனேசர் ஒருநாள் அவர்களைவிறேற்றி, அன்பனே நீசெய்
துவருகின்ற விசேஷ பூராதி சிவநீயமகைங்கரியங்களுக்கு மிகமகிழ்ந்தோ
ம், இவ்வருந்தஸ்த்துக்கு நீ விரும்பியதை உடனேதருவதே முறையாகும்,
ஆயினும் தர்மவசததால் இப்பிறப்பில் உனக்குப் புது திரனில்லையாதலால், நீ
செய்த அருந்தவம் பழுதாகாவண்ணம் இனிவரும்பிறப்பில் அதற்கென்று ஒரு
தவமும்செய்யாமலே சற்புத்திரபாக்கியந்தருவோமென்று அஞ்ஞாபித்தருள்,
உடனே களப்பாளர் எம்பெருமானே? பல்லாயிரக்கோடி சீவருள்ளே எழை
யாகிய எனக்குப் புத்திரனில்லாமையால் உலகத்துக்கு ஓரணுவும் பழுதில்லை
எண்ணியபடி அருளாமையால் ஒருசிறிதுங்கவலையுமில்லை; ஆனால் இச்சமயம்
ஒருவிண்ணப்பங்கேட்டருளவேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றேன், அரிப்பிரமேந்
திராதி பிபிலீகாந்தமாநசமஸ்தசீவர்களும் தங்குந் பின்னோக்கே. அங்குநமா
கவும் வள்ளினாயகி தெய்வநாயகிகுப்பதியாகிய குமாராயப்பின்னாயிடத்து
ரிக்கவாஞ்சைகொண்டு இடைவிட்டகலாமல் மத்தியில்வைத்துச் சீராட்டுகி
ன்றீர்கள். அத்தகையகுமாரநாயகனேகாழியில்வந்தவதரித்தருளியபூர்ஞான
சம்பந்தப்பெருநாழ்வின் நிருவாரகும், ஒன்றுக்கும்பற்றாத புழுத்தநாயினுங்க
டைப்பட்டஎளியேன்மூலமாகப்பொயயாய முடிவதோவென்னும் பெருங்கவ
லையேஎன்னுள்ள முழுதுங்குடிகொண்டேருத்துகின்றதென்று மிகமெலிந்துவ
ணங்குறா. உடனே உலகாக்கு அவரன்புகாட்ட இவ்விதம் நடித்தருளிய
சுவேதவனேசர், அன்பனே? நீவிரும்பியபடி உனக்குச் சற்புத்திரபாக்கியம்
இச்சமயமே கிடைக்கின்றது. அப்பிள்ளையின் மகிமைமுழுதும் நமதுசொல்
லளவினுமகப்படுவதென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி மறைந்தருளினார்.

உடனே விழித்தெழுந்த அசுசுதர்களப்பாளர் மிகுமகிழ்வினராய்த், தம்
க்குரிய நித்தியநியமநெறிநின்றொழுதுவாராயினார். அநநாளில் ஓர்நாள் உல
கெலாழியையும், சுத்தாத்வைதசித்தாந்தசைவமார்க்கம் தலையெடுத்தோங்க
வும், அதற்குரிய இத்திருக்கையாயபரம்பரை இனிப்பூமியிலே பரந்துவிள
ங்கவும், வேதசிவாகமசாரசிவஞானபோதாதி சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள்

யொழியினுஞ்சிறந்த செம்மொழியாகிய தமிழ்மொழியிலவந்து தெளிவாக வரும், அச்சுதர்களைப்பாள்ளும் பத்தினியாரும்புரிந்த அருந்தவயம்பயன் ம், திருவருளே ஒரு ஒளிப்பிழம்பாய்த் தெய்வச்செவ்வடிவ மீதுவதிக்கண்கள், இருவரும் அளவிலாப்பேரின் பசாகர்த்தமுந்தி, எம்பிரான் வந்தோபபனத்தருளிய திருவருளினினைந்துநினைந்துருகி, அவ்வருளே இருவாய் வந்ததென்றுதுணிந்து, எடுத்தினைத்து உச்சிமோந்து உவகையி ராததா, அத்திருவெண்காட்டி லுள்ளார் யாவரும் தாங்களே அப்புத்தி கம்பமுபெற்றவர்களாகத் திருவவதாரத்திருவிழாக்கொண்டாடினார்கள், பல யிகரலம் இடையருது அருந்தவம்புரியினும் கிட்டாஒருபொருளே நமது பிபொருளாயதென்றுஎம்கிழந்துவகையிற்றினைத்த பிதாமாதாக்களிருவ ருசாதகரமாகிசெய்து ரத்திபொருளையணிந்து தம்முயிரினுக்குரிய பிபேணி வளர்த்துவருவாராயினர். அவர்கள் அச்சுதரத்தினத்தைச் சீவரத் தினமாகக்கொண்டு நாளொருவண்ணம் பொழுதொருமேனியாக அடிக்கடி வேறுவேறு அலங்காராதிசெய்து தம்முயிரினும்பெரிதாய்ப்பேணிவரும் அரு மமபெருமைகள் எவராலும் இத்தன்மையவென்று கூறுவதரிதே. இப்பெ ருஞ்சிறப்புபுரையுந்த புத்திரரத்தினத்தைக்காணப்பெற்ற பெரியோர் யாரும் தீஞானசம்பந்தப்பெருவாய்வே நிக்கிரகஞ்சிறிதுமின்றி அநக்கிரகமாதிரி மசெய்தற்கு இப்பாலருபவகொண்டுவந்ததன்றி வேறிலாவென்று துணிக் கபலவாறுதுதித்தார்கள். அச்சுதர்களைப்பாளர் இப்பாலருபகுருமணிக்குச் சுவேதவனேசர் திருவருளாற் கிடைத்தமையார் சுவேதவனப்பெருமான னன்று நாமகரணஞ்செய்து மேலும் சிலநாள் அங்கிருந்து நீங்காவிடைபெற் று மனையொடும் சேயமணியோடும் பெண்ணாகடம்வந்தனர்,

அங்குவந்தபின் அச்சேய்மணியின் றூய்மாமனார் தமக்கு வேறுபின்னை ல்லாமையால், தங்கைபின்னையாகிய சுவேதவனப்பெருமானே தமக்குப் பின்னையாக்கொண்டு பாராட்டிக்கருத்தினராய் வந்தது, அத்தெய்வச்சுக்கமன் னோடு தங்கையையும் மைத்துனரையும் அழைத்துக்கொண்டு தமதுராகிர இருவெண்ணெய்நல்லூர்க்குச் செல்வாராயினா. அங்குள்ளார் அவ்வாவடு து திருவருளின்பெருமைநினைந்து மாடமெலாம் வீதியெலாம் அலங்க ளையெலாஞ்செய்து எதிர்கொண்டுபணிந்துபுகழ்த்துகொண்டாட, அப்பா ணணியைக்கொண்டுசெல்கின்றமாமனார் சர்வாலங்காரமுநிறைந்த தம் மையுள்ளே சுமங்கலிகள் மணிநீராஞ்சுனம்வளைப்பச் சென்று திவ்ய மஞ்சத்தின்மீது வீற்றிருந்தருளவைத்தார். அச்சுமணிஅங்குசெ ல்லா திவைப்பவமும் மாமனார் முதலியோர் அன்புமேம்பட்ட வளர்த்த அருமைபெருமையும் இப்படியென்றுஎம்மனோரால் இளைப்பா

மொழிகூடப்பேசாதிருத்தல்கண்டு, களப்பாளர்முதலியோர் மிக அருமையி
ற்கிடைத்த இவ்வொருபுத்திரரத்தினமும் ஊமையாய்விடுமோவென்று எண்
ணமிக்கிறுந்தார்கள். இரண்டுவயசு சிறைந்தது. ஒருநாள் அச்சேய்மணிமற்
றைச்சிறுவர்களோடு விதியிற்சென்று மேனியொளித்திசையெலாம் விளங்கு
வியாழக்கொண்டிருந்தது. சனற்குமாரனே? அசுமயம்பொதியமலையில் அ
கஸ்தியரைக்கண்டு இவ்வடவார்த்தைகள் பேசிக்கொண்டிருந்து வருத்தமாக உ
ன்சிவ்யப்பிரசிவ்யனாகிய பாஞ்சோதிபுருணிவன், வெண்மணிவிமானத்தேறி
இத்திருக்கையினின்றும் ஆகாசமார்க்கமாகச்செல்வானுயினான். அப்படி
செல்லுங்கால் அத்திருவெண்ணெய்நல்லூர்வீதியிலே திசையெலாம்விளங்க
வியாழகின்ற சேய்மணியினொளிப்பிழம்புதன்மேற்பட்டவளவிலே, அவ்
விமானம் அப்பாற் றெல்லாது நன்னுவிட்டது. உடனே உள்ளிருந்த பாஞ்
சோதிபுருணிவன் நமர் சீனைத்தபடி எவ்விடத்தும் தடையின்றிச்செல்லுகின்ற
இத்தெய்வவிமானம், இவ்விடத்தே தடைப்படக்காரணம் என்னென்றுகரு
கி, வானெலாந்திசையெலாம்பார்த்துக்காரணந்தெரியாமற், பின்பு மேரே
ழ்கோக்கிப் பூமியைப் பார்க்குமளவில் அவ்விமானத்தினிழல் மேனியிற் பொ
ருந்த அத்தெய்வச்சிவ வீற்றிருப்பதுகண்டு, இச்சிவ நமதுவிமானத்தைப்பி
ணித்தியூக்கின்ற அன்புவடந்தான் மேனியின் ஒளித்திட்சியாக விமானத்
தைச்சூழ்கின்றதென்று வியந்துகொண்டாடி, விமானத்தோடுகீழேவந்தார்.
மற்றைச் சிறுவர்யாவரும் விமானத்தொளி கண்ணொளியைமழுக்க ஒன்றுமு
ணராது வெருண்டோடினார்கள். அவ்வொளிக்குள் ளொளிப்பிழம்பாய் இன்
ப்பப்பொலிவுகாட்டி வீற்றிருக்கின்ற அச்சிசுமணி சாயல்முதலிய எல்லாவற்றா
லும் தன்னொசிரியனாகிய சத்தியனான தரிசனியோல் இருப்பக்கண்டு மிகமகி
ழ்ச்சிகொண்டு எடுத்தனைத்துச்சிமோந்துள்ளவருளிர்த்து ஸ்நானம் விபூதிதா
ரணம்முதலியனசெய்வித்துத், தன் ஆசான்போலிருப்பதால் அவன்பெயரே
யாகமெய்கண்டானென்று நாககரணஞ்செய்து, சத்தியோநிர்வாணதீக்ஷாவீ
க்ஷணத்தி சிவசமஸ்கார சிவத்துவாபிலியக்திப் பெரும்பெற்றெல்லாமளித்துச்,
சிவனானபோதமுற்றும் சலிஸ்தாரமாக வுபதேசித்து, அன்பனே? இதனை
நீதமிழ்மொழிபெயர்த்து வார்த்திகமகவுரையுஞ் செயவாயாகஎன்று ஆஞ்ஞா
பித்துத், தனித்துவிட்டுச் செல்லுதற்காற்றருமையால், அணிமையிலே கோ
யில்கொண்டு சிலாநுபியாய்ச் சுயம்புவாய் வீற்றிருந்தருளுகின்ற பொல்லாப
பிள்ளையார் சந்ததியடைந்து, பணிந்துதுதித்து எம்பெருமானே? இச்சிறுவ
ன் தங்கள் அடைக்கலமாகின்றான், இவனுக்குக்காமிகாதிவாதுளாதமான இ
ருபத்தெட்டாகமங்களு முபதேசித்தருளாவென்று பிரார்த்தித்து, இனி
யொருபிறப்பிற்செல்லாப்பிள்ளையாரைப் பொல்லாப்பிள்ளையார் பக்கத்திரு
த்திவிட்டு, அப்பாஞ்சோதிபுருணிவன் தன்விமானத்தேறிச்சென்றான். பி
ன்பு பிள்ளையார்மெய்கண்டநாமவிமலமாமணியை அணிமையிலழைத்து ஆத

ரித்து அருள்வெள்ளத்தமிழ்த்தி ஆகமப்பொருண்முழுதும் வான்முறைவிரித்து உவமான உதாரண வினாவிடையாதிநிகழ உபதேசித்தருளுவாராயினார்.

அப்பொழுது அக்கோயிலின்புறத்துள்ள தடாகத்தில் நீர்கொளீளவந்தா ளொருத்தி, கோயிலினுள்ளே சத்தங்கேட்பதென்னென்று புறத்தே தூரத்தே எதிர்வந்துநின்று, பிள்ளைமாத்திரம் இருப்பதும் லோகாதிதமான அரும் பெருங்கேள்விகள் கேட்பதுந்தெரிந்து, இப்பிள்ளையை உணமையென்று விசனித்த பிதாமாதாமுதலியோர் இவ்வற்புதத்தெரிந்திலர்போலுமென்று விரைந்துசென்று, உங்கள் பிள்ளை பிள்ளையார்கோயிலுள்ளே அளவிலா அற்புதவார்த்தை பேசுகின்றதேஎன்றார். என்றசொல்முடியுமுன் களப்பாளர்முதலியோர் மிகவிரைந்து கோயில்வாயிலுக்கு நேரே புறத்தே வரும்போதே தங்களுடைய பிள்ளையாய்நின்றுவரும் அத்தியற்புத அநிமதூரஞானமொழிகள்கேட்கப்பெற்று, அளவிலாமகிழ்வொடுகோயிலுட்சென்றார். உடனே குருசிஷ்யரிருவர் பேச்சும் நீங்கிவிட்டது. அகமமுழுதுமுபதேசித்துமுடிந்ததோ, அது கேட்டற்குரிய சிவசமஸ்காராதிகாரம்பெறுதார் பக்கத்துற்றோர்சொல்லப்படாதென்னும் விதிபற்றியோ, ஆகமாதிசமஸ்தசிவசாஸ்திரமும், இவனுளத்திற்றெளிவாய்விளமுகுகென்று ஒருசொல்லால் அஞ்ஞாபித்துமுடிந்ததோ. வேறுயாதோ. இன்னதென்றுணரத்தக்கதன்று. தாம் உட்புகுந்தவளவிலே பேச்சொழிந்தமைகண்டுகளப்பாளர், இதுதிருவருளையென்றுதுணிந்து பொல்லாப்பிள்ளையார்திருவடிகளிலே பலமுறைவணங்கித்துதித்துநின்று எம்பெருமானே? திருச்சுந்தியிலின்றி முதலில்வாய்திறப்பதில்லையென்று எண்ணி அவதரித்த நாட்டொடங்கி மௌனமாயிருந்த இக்குருமணியி னருமைபெருமை சிறிதுமுணராத மெதறியாமையை நீக்கியருளியதிருவருளினியல்பை என்னென்றுசொல்வதென்று பலமுறைதுதித்துத் தமது புத்திரரத்தினத்தையெடுத்துமாற்போடணைத்துச்சிமோநதுள்ளங்குளிரந்து தந்தோளில்வைத்துக்கொண்டு, பத்தினியார் சுற்றத்தார் அப்பதியிலுள்ளார்யாவரும் பேராணத்தப்பெருங்கடல்போலச்சூழ்ந்துவரச்சென்று, தம்மனையின்கண்ணே திவ்யரத்தினசயனத்தில் வீற்றிருந்தருளவைத்து அன்புமீதூரப் பலமுறைவணங்கினார். சூழ்ந்துவந்தாரெல்லாரும்வணங்கினார்கள். சான்றோனென்பது கேட்டறியவேண்டாது நேரிலறிந்து ஈன்றபொழுதிலும் பேருவகைவாரியிழ்படிந்துநிற்கும் அன்னையார் இதுவன்றோ நஞ்ஞாலமெல்லாம் பல்லாழிகாலம் பரிந்துபுரிந்த அருந்தவப்பயனென்றெடுத்தணைத்து இன்பமீதூர அன்புரிமை பாராட்டி ஆனந்தபவசராயினார்.

இப்படிக்கமுநாளில் அப்பதியிலுள்ளார்பலரும் இவ்வற்புதங்கேள்வியுற்றுவரும் அயற்பதியார் சுற்றத்தார்பலரும் தினந்தோறும் அங்குவந்து மெய்கண்டமணியின் இனந்திருக்கோலத்திருவருட்பொலிவுகாணப்பெற்று, அந்த நிமிஷமே தத்தமக்குமுன்னுள்ள எவ்விதகஷ்டங்களுநீங்கி இஷ்டசித்திகள்

முழுதும்பெற்றுவாழ்வாராயினர். பரமசிவனே பொருளென்றுள்ளபடியுணர்ந்துள்ளநுணர்ந்த தீவிரதரசத்திரிபாதத்துக்கம்மர்களாகிய மனவாசகங்கடந்தார்பூசலியோர்கேள்வியுற்று வந்துதரிசிக்கப்பெற்று வீடுநீண்டமாத்நிறையே தற்போத மிழந்து குழ்தது திருவடிபற்றி வணக்கிப் ப அம்மெய்கண்டமணி ஒப்புயர்விந்த உத்தமோத்தம தீவிரதரபரிபாகப்போகதி உரியதீர்ஷாசமஸ் காரபூலசிவத்துவாபிவி பக்திப்பேறளித்து, ஸாணரைப்படி சிறிதிலுபொழி பெயர்த்தருளிய சிவஞானபோதத்தை வார்த்துப்பொழிப்பனையோடு உப தேசித்துத் தினந்தோறும் அவ்வடியார்பணிந்துகுழ நடுவாயகமணியாய்விற்றி ருந்து லோகப்பிரசித்தியாய் விளங்குகின்றது.

அப்போது திருத்தாழைபூர் அருணநதிசிவாசாரியரிடத்தே சிவாகமாத் தி சிவசாஸ்திரபாடங்கேட்டுச் சித்தசாந்தியடைந்து சிவஞானவேட்கையுடைய ராய், அது அவ்வாசாரியார்த் திடைக்கப்பெறாமல் வருந்துகின்றமாணக்கர்சி லர் இம்மெய்கண்டகுருமணியின்மகிமைகேட்டு அங்குவந்து தரிசிக்கப்பெற் று மனவாசகங்கடந்தாரமுதலிய முன்னையோர்பெற்ற பெரும்பேறுமுற்றும் பெற்று அவ்ரோடுகலந்து யாவரும் சிவமயமாய் அக்குருமணியைக்குழந்தார் கள். பின்பு அருணநதிசிவாசாரியர் தம்மாணக்கர்சிலர் வெண்ணெய்நல்லூர் சென்றதும் மீண்டுவாராமையுந்தெரிந்து அழைத்துவரும்படி பின்னுஞ்சில மாணக்கையனுப்ப, அவர்களுஞ்சென்று தரிசிக்கப்பெற்று அவ்வாறுயினர். பின்னுஞ்சிலர் சிலராக மாணக்கர்யாவரையுமனுப்பிவிட்டு அருணநதிசிவா சாரியர் தனித்தவராய் இத்தென்னை ஓசரியும் நமது அருளால் சிவ்யனாகி ய களப்பாளன்பெற்ற ஒருசிறுவன் இன்னும் குதலைமொழிதானும் நாம்பப் பெற்றிலான், இவன் என்னசாஸ்திரபரிசில்லெழுமையானென்று, நம்மிடத் தே சாஸ்திரமுழுது முணர்த்தமாணக்கர்யாவருஞ்சென்று மீண்டுவாராவழி பெற்றழைந்தனர், நன்று நன்று இதுகலியின் பெருமையேயென்று பெருமி தங்கொண்டு, பின்நம்மாணக்கர் சிவசாஸ்திரமுற்றுமுணர்த்த சிலர்களல்லவா, அச்சிறுவனிடத்தில் ஏதுநதங்களுக்குவேண்டிய நன்மைப்பாடில்லாவிட்டால் அங்கிருப்பார்களா? நாம் நேரேபோய்க்கெதிரிந்துவருவோமென்பார், ஆளு ல் நமது சிவ்யனப்புதல்வனாகிய இச்சிறுவனை நாம் வலியப்போயரின்து காண் பது நம்பெருமைக்கு அடுத்ததல்லவேயென்பார், இவ்வாறு இருபாற்பட்டுவா தாடியமனம் திருவெண்ணெய்நல்லூர்க்குச்செல்லும்படி ஒருவாறு துணியப் பெற்று முன்னேநிகழ்ச்சிபோலப் பல்லக்குமுதலிய ராஜவரிசையோடுகெல்ல த் தொடங்குங்கால் ஏறியிருந்தசிவிகை கொம்பு முறிந்தது. புல்தகசகடம் அச்சொடிந்தது. பெருங்காற்றிற்குடைசுருட்டியாதி சிதைந்தன. இவையெ ல்லாங்கண்டும் ஆகழ்வலத்தாற்றிருவருஞ்செலுத்துதலால் தனித்துப்பாது கைமேற்செல்லவாராயினர். அவையுங்குமிழ்தெறித்தன. ஆத்மாகருவிமுற்றுங் கூன்று பரிசுத்தமாய்த்தனித்தே சிவத்தோடு இரண்டறக்கலந்தின்புறுமெ

ன்று சிவசாஸ்திரங்கூறும் அதிரிசியத்தைத் திரிசியமாகக்காட்டினுற்போல
மேற்கூறியசிவிகையாதியெல்லாப்பொருளுநீர்க்கின. பின்பாதசாரியாகத் த்
ருவெண்ணெய்நல்லூர்சென்று மெய்கண்டபாலகுருமணி வீற்றிருந்தருளுகி
ன்ற திருமாளிகையின் புறத்தேவநதுலாவிக்கொண்டிருந்தார்.

அப்படிநிற்குங்கால் வயசுமுதிர்ந்தபெரியோர்பவர் சிவஞானபோத புஷ்
தநகையினராய் அதன் அரும்பொருண்முழுதுங்கேள் வியாலுண்டு அதுமய
மாய்ப்பிறேனாக்கின்றிச்சூழ்ந்திருப்ப, அப்பொருள்வீரித்தருளுமெய்கண்டகு
ருமணி நடுநாயகமாய்த்திருமுகம் பூமியைநோக்க வீற்றிருப்பதுகண்டார். நா
ம் உட்புகுந்தால் இச்சிறுவன் நமக்கோராசனந்தத்துபசரியான், இருக்கைக்
ட்டெழுவுமாட்டான்; இருந்தபடியோரஞ்சலிதானுஞ்செய்யான், நமதுசெய
லால் நம்சிவ்யபுத்திராய்வந்த இச்சிறுவனெதிரே நாம்வலியப்போய்சிற்பது
நம்பெருமைக்கடுப்பதல்ல, அனால் (பூவனிடத்துள்ள நலத்தெரியவுமேவென்தே
மென்று பலவாறுயோசித்து, ஒருவாறுதுணிந்து, அயலில் ஓர்காரியநிமித்தம்
அவ்விடத்துலாவுவார்போலுலாவிறார்; அச்சமயம் அம்மெய்கண்டகுருமணி
யால் ஆணவமலத்தியல்பெடுத்துணர்த்தப்படுகின்றதுதெரிந்தார்; இதுதான்
நல்லசமயம் இச்சிறுவன் நமது ஒருசொல்லிலகப்பட்டுவிடுவானென்றுவந்தா
ர்; அச்செருக்கொடுசென்றார், ஆணவமலமென்பதுயாது அதனிலக்கண்டெ
ன்னையென்று உரப்பியதொனியொடுங்கேட்டார், அச்சொல் திருச்செவியிட
புகுதலும் அம்மெய்கண்டபாலகுருமணி, முன்போல்பூமியைநோக்கியே ச
றிதுநேரமிருந்து, பின்பு தன்பார்வை அவ்வருணநிமேல்விழும்படிநிமிர்ந்த
பார்த்து இப்படியே இருக்குமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிற்று. முன்கருவி
ன்முற்றுங்கழன்றும் சிறிதுசேஷித்திருந்த ஆணவவலியுநீங்கப்பெற்று உட
னே தன்சென்னி திருவடியிற்பொருந்தவிழுந்தார், எழுந்தார், பலமுறைபண
ந்தார். எம்பெருமானே? எங்குருந்தா? எந்தாயே? எம்மிறைவா? திருச
டிக்கபசாரமிழைத்ததிவினையேயானது செய்கேன் புலனாயேன். எழையே
கொருபற்றுமில்லாமைகண்டு இரங்கி எளியேனையுய்யக்கொண்டருளவெளிக
ந்து திருவருட்பொலிவுகாட்டிக்கொலுவீற்றிருந்தருளும் அருமையறியாதே
அநதோ அடிகளெதிர்வந்தும் அபசாரமிழைத்து அருநாகிற்காளானேனே
னியென்செய்கேன், என்செய்கேன் அண்ணலோ? “பொறுப்பரன்றேபொ
யோர் சிறுநாய்கடம்பொய்யினையே” பழுத்தநாயினுங்கடைப்பட்ட அறிவ
லாச்சிறியேன் அறியாதுபுரிந்த அபசாரம்பொறுத்தடிமைக்கொண்டருளுந்
யோ அண்ணலோ அண்ணலோவென்றலறி நமஸ்கரித்தபடியே திருவட
யைப் பற்றிக்கொண்டிகுடந்தார். எண்ணெய்குறைந்து திரியுஞ்சருங்கிக்கெ
கின்றதீபம், அச்சமயம் சுடர்விட்டுமிகப்பிரகாசித்துக்கெடுவதுபோல், ஆண
வமலவலிமுற்றுங் கெடுகின்ற சமயம் தலையெடுப்போடு மேற்கண்ட கே
விகேட்டு, அக்குருமணியின்பார்வைமாத்திரத்தே அம்மலவலிமுற்றுங்

டப்பெற்றுத், திருவடியைப் பற்றிக்கொண்டெழுது கிடந்து வருந்துகின்ற அச்சிஷ்யசிகாமணியைத், தமது அருமைத்திருக்காத் தாற்றுக்கியெடுத்துத் திருவடிசூட்டி, அஸ்தமஸ்தக சய்யோகாதி சத்தியோ நிர்வாணதீக்ஷாசமஸ் காரணவத்துவாபிலயத்திப் பெரும்பேறுமுற்றுமளித்துத், சிவஞானபோத ரூபதேசித்து, இதற்கு முன்வந்து பேறுபெற்றிடையறது சூழ்த்திருக்கும் நாற்பத்தெண்மருக்குமேலாய் ருதன்மாணுக்காயிருக்கும் பெரும்பேறுங் கொடுத்தருளப் பெற்று வாழ்ந்தார். உமையாருடன்கலந்த தலைமபெற்று இடையறது குருதரிசுனாதிசிவாநபூதி ப்பெருஞ்செல்வாராய் வாழுகின்ற அவ்வருணந்திசிவாசாரியர், தமதுகுருமணியிடத்திற் கேட்டுணர்ந்த சிவஞானபோதத்தில், ஆழ்த்துவிடுகதுகிடக்கின்ற அரியதுண்பொருளெனாம் விளங்கச், சாஸ்திரரூபமாய்ச் சிவஞானசித்தியாறொன்றொரு தெருணாவும், தோத்திரரூபமாய் இருபாலிருபத்தென்றொரு அருணாலும்பாடியருளி, அவ்விருதூல்களையும் தமதுகுருமணியின் பூரிபாதங்களிற் சமர்ப்பணஞ் செய்து, உடனுறையும் பெரும்பேற்றினுவப்புற்றுவாழ்வாராயினார். பின்பு இவரிடத்திதமறைஞான சம்பந்தசிவாசாரியரும் அவரிடத்தே உமாபதிசிவாசாரியரும் வந்தடைந்து இவர்பெற்ற பெரும்பேறுமுற்றும் பெற்றுவாழ்த்தார்கள். நமது திருக்கைலாய பரம்பரைக் குருசந்திகளாய் வந்தபடியால் இந்நால்வரும் சந்தானகுரவரென்று லோகப்பிரசித்தியாய்வழங்கப்பெற்றார்கள். பின் உமாபதிசிவாசாரியர் வழிவந்தபரம்பரைக்குருசந்திகள் அனேகமுண்டு; விரிப்பிற் பெருகும் அமைக.

இத்துணைப்பெருஞ்சிறப்பு வாய்ந்த மெய்கண்டகுருமணி வந்தவதாரிக்கும் பெருந்தவமுடைய அத்திருவெண்காட்டிற் கணிடையிலுள்ள திருக்கடலூரிலே, மார்க்கண்டமூனிவர் தேகாந்தியம் உரிபித்ததென்று அதனைச்சரிவாதுக்கிரகத்தால் மாற்றிக்கொள்ளக் கூருதி, இடையறது சிவலிங்கபூரனை செய்வாராயினர். எண்ணியபடியே அக்காலவல்லையிலே தன்னைப்பிடிக்கநெருங்கிய யமனை, எம்பெருமான் அவ்விவங்கத்தினின்றும் வெளிவந்து உலைத்தருளித், தனக்கு சத்தியாயுள் தரப்பெற்று, முன்புதன்மேல் நெருங்கிய யமனுடைய கோபாக்கினியிலுலே தன்மேனி சந்தே கருமையுற்றிருப்பது நோக்கி, எம்பெருமானே இதனையும் மாற்றியருளுகவென்று பிரார்த்திப்ப, அன்பனை காவிரிக்குத்தெற்கே மூன்றுயோசனையிலுள்ள சூகவனத்திலே மேற்றிறையில் ஓர் தீர்த்தம் இருக்கிறது; அதிலே ஓடிக்கினால் உன்மேனியிலுள்ள கருமையும் போய்மேலும் திவ்யதேஜசும் உண்டாமாதலால், அத்தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து அத்தலத்திற்குயம்புவாயுள்ள அமுதலிங்கதரிசுனாதிசெய்துகொண்டு அங்கேயே வசிப்பாயாக, இனி யமன் எங்காலத்தும் உன்பக்கத்தும்வரமாட்டான், அத்தீர்த்தம் உன்பேரால் லோகப்பிரசித்தியாய்விளங்குமென்று திருவாய்மலர்ந்து, அவ்விவங்கத்துள்ளே மறைந்தருளினார்.

உடனே மார்க்கண்டமுனிவர் பணிந்து விடைபெற்றுச் சென்று, சூதவனத்தில் அதீர்த்தத்தில் ஒருமுறை முழுதிமேலெழுத்தவனவிலே, கருமைமுற்றும் நீங்கி மேனிமிகப்பிரகாசிக்கப்பெற்று, வந்துகோயிலுட்புகுந்து சந்தியடைந்து அமுதவிங்கதிலயரூபத்தரிசிக்கப்பெற்றுப்பெருமகிழ்வுற்று, அன்புபெருக முன்புநின்றபலமுறைபணிந்து திவ்வியவாக்கியங்களாற்றேர்த்திரஞ்செய்துநிற்ப, எம்பிரானெழுத்தருளி அன்பனே? நீகூறும் அருந்திதேட்டுகிழந்தோம் நீவேண்டும்வரம்பாடுதன்நறா, மார்க்கண்டர் மேலும்பணிந்து எம்பெருமானே “சிவ” என்னும் இரண்டெழுத்தும் இவ்வுட்காமியமுற்றுங்கொடுத்தருளு, ஞ்சீவரத்தினமாமென்று வேதசிவாகமங்கள் கூறும் உண்மையுணரார்சிலர்;; அடியேங்கள் நன்றிருவடியுன்றி யெதைபுஞ்சிறிதும் பொருளென மதித்திலேம்; இதுநிச்சயம்; ஆயினும் ஒருகாற்புத்திபேதித்து அபசாரஞ்செய்திடினும், இவர்துறியாச்சிறியரென்றிரகிப் பொறுத்தருள வேண்டுகென்றுபிரார்த்தித்தார். அப்படியேயாகுக. அன்பனே? நீமுகியமேலேத்தீர்த்தம் உன்பேரால் விளங்குவதோடு, வந்துமுழ்குவோர் இவ்வுட்காமியமுற்றும்பெறவழங்குவதாக. இன்னமும் நீவேண்டியதைக்கேளென்று ஆஞ்ஞாபித்தருள, எம்பெருமானே திருவடியில்லைவத்த அன்பு எக்காலத்தும் அடியேங்கள் உள்ளத்தைவிட்டு நீங்காதிருக்கவேண்டும்; அன்றியும் என்பெயர்த்தீர்த்தத்தில் மூழ்குஞ்சீவரயாவரும் உய்யும்படி இப்பொழுதருளியவரம் எக்காலத்தும் நிலைபெற்றிருக்கவேண்டுமென்றுபிரார்த்திப்ப, அப்படியேயாகுகஎன்றருளிமேலுங்கூறுகின்றார். அன்பிற்பெரிய அருத்தவசகிறுவ? உனக்கென ஒன்றைவேண்டாது உலகமுயயவேண்டிப்பரோபகாரத்திலே கருத்துடையனாகின்ற உன்பெருந்தன்மைநோக்கி மிகமகிழ்ந்தோம், இப்பரோபகாரமே எல்லாவற்றிலும்க்கியதருமம். எவ்வித உயிர்களுக்கும் மனவாக்குக்காய்களால் ஒருசிறிதும் இடருறும்பாதுகாப்பது சீவன்முத்த நிலக்கனமென்று சிவசாஸ்திரங்கூறுமா தலால் இப்பரோபகாரமே பெரிதென்பது சொல்லும்கேண்டிமா, இதுவிளங்க ஒருகதை சொல்லோங்கே; முன்னொருகாலத்திலே, தேவப்பிரியன் என்றொருபிராமண்ணுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் நடந்தவாதத்திலே, தேவப்பிரியன் பரோபகாரமே மூக்கியதருமம். அதுசெய்யவனிடத்தே பரமசிவன் பேருவகைசெய்வதென்றுகூற, விஷ்ணு நன்றுநன்று எதவுலகில் யாவர் தன்காரியமன்றிப் பிறர்காரியஞ்செய்வார்; இருக்கட்டும். பரமசிவன் அவரிடத்தில் மகிழ்ச்சிகொண்டு ஆவதென்னை? தனக்கல்லாதகாரியம் அறிவிலார்செய்வாநின்றிலேறிலை. தேவர்முனிவர்முதலியாவருஞ்செய்யும் அருந்தவமெல்லாம் அவரவர் நன்மைகுறித்தன்றி வேறுண்டோ? என்றுகூறத்தேவப்பிரியன் நல்லதுதங்களைமுதலியபெருந்தேவரெல்லாம் ஒடோடத்துரத்தியுடற்றிய விஷத்தைப்பரமசிவனுண்டதும் அவர்பொருட்டேயென்பீர்களோ? தாங்கள்தன்பின் அவராஞ்ஞாயின்படி கடல்கடையது தேவர்க்கமுதளித்ததும் தங்கள்பொருட்டென்பீர்களோ? அகஸ்தி

யர் இமயமலையிலே பரமசிவதிருக்கல்யாணமகோற்சவ திவ்யதெரிசனத்தையும்விட்டுப் பொதியமாமலையிற்போயிருந்து பூமியைச்சமன்செய்ததும் அவர் பெருநட்டென்பீர்களோ? உபமன்னியபகவான் தங்கள் அம்மையாகிய கிருஷ்ணருக்குத்திருவடிசூட்டிச் சிவதீக்ஷாசமஸ்காராதிசெய்தருளியதும் அவர் பெருநட்டென்பீர்களோ? திருமுறைகண்டசோழர் மனுநீதிநண்டசோழர் சிபிச்சக்கரவர்த்திமுதலிய அருட்பெருஞ்செல்வர் அருஞ்செயலெல்லாம் அவரவர் பெருநட்டென்றீர்களோ? னனறுகன்று, லுன்னும்சேவர்முனிவர் முதலியோர், அடேகர் செய்த பரோபகாரசெயலெல்லாந்தெரிநதிலீர்களோ? ஆனால் இது என்னுள்ளக்குறிப்பறியக் கூறியதாகவே நினைக்கின்றேன்; அதுஎப்படியாயினுமாகுபரோபகாரமே எல்லாவற்றினுமுக்கியதருமமென்பது எவ்வாற்றினும் நிச்சயமேயாகுமென்றான். அன்போ? லுனிப்பரோபகாரமென்மையை விரிப்பானேன் என்றருளி எம்பிரான் அமுதலிவசத்துன்மறைந்தருளினார். மார்க்கண்டமுனிவர் தமக்கு அமுதலிவசேஷர் எயிலவந்தருளியஅருமை பெருமையை நினைந்தருகி, அச்சயம்புமூர்த்திக்கு மேற்றிசையிலேகோயிலுள்ளே தன்போல் ஒருசிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து வழிபட்டு அத்தலத்தைவிட்டுநீங்காது வசித்துவருவாராயினாரென்றருளிய திருநந்திதேவரைச் சனற்குமாரர் வணங்கி எம்பெருமானே? அத்தியற்புத்திருவருள்விலாசத்துச் சமசரித்திரம் தங்கள் திருவாக்கினுற் கேட்கப்பெற்றேன். பெரும்பாக்கியமுற்றேன். இதுவரையிலும் குதவனைசர் அமுதலங்கேசர் என்றருளிய நாமகாரணந்தெரித்ததுபோலநகுரோசமென்ற நாமகாரணமுந்தெரித்தருகவென்று பிரார்த்திப்ப, நந்திதேவர் அன்போ? அப்படியே செய்வோம். இச்சரித்திரமுற்றும் அன்போபுடிப்பவர் கேட்பவர் இசைப்பவர் சாதகஞ்செய்வோர்யாவரும், அளவிலாப்பெருஞ்செல்வங்களும்கண்மணப்பேறும் சற்புத்திரபாக்கியங்களும் ஆயுள்விருத்தியுமுதலிய இவ்வாழ்வுமுழுதும்பெற்றுச் சற்குருவின் திருவருணைக்கமுற்றும், முறையே சுத்தாத்துவைத சித்தாந்தவைப்பெருநெறிப்பறித் திருவடிகழிலிரண்டறக்கலத்துவாழும் பரமுத்திப்பெருவாழ்வும் பெறுவார்கள்.

மார்க்கண்டேயச்சருக்கமுற்றிற்று.

இராமன் மந்திரோபதேசச் சருக்கம்

சனற்குமாரனே? நீ கேட்டபடி மந்திரோச நாமகாரணத்தை ராமசரித்திரத்தார் நெறிவிக்கின்றோம் கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். முன்னொருகாலத்திலே, தன்னொடு போர்செயலாற்றாது புறங்கொடுத்தோடிய அசுரர்களைத் தூர்த்திக்கொண்டுசென்ற விஷ்ணு, அவ்வசுரர்கள் பிருகுமுனிவர் ஆச்சிரமத்திற்சென்று, அவர்பத்தினி அபயங்கொடுக்க அடைக்கலம்புருந்து மறைந்திருப்பதுதெரிந்து சென்று, தடுத்த அப்பத்தினி கெர்

ப்பவதியென்றறிந்தும் பின்வரும் பெருங்கேட்டைச்சிறிதும் நினையாது சக்
கராயுதத்தாற் கொன்று பின் அசுரர் யாவரையும் கொன்றுசென்றார். புறம்
போயிருந்தீபிருகுமுனிவர் அங்குவந்து உண்மைதெரிந்து இப்பெருன்பாத
கஞ்செய்த விஷ்ணு அளவிலாப்பிறப்பெலாம் பிறந்துமலக்கடவென்னென்றுசுபி
த்தார். அதுதெரிந்துவிஷ்ணு இடையறாது சிவலிங்கபூசனை செய்துகொண்
டேயிருந்து சிவாங்குகிரகத்தால் அப்பிருகுமுனிவரேயிரங்கி அநேகமென்ப
தொழிந்து பத்துப்பிறப்பாயமைகவென்றாஞ்ஞானசெய்யப்பெற்று இனி எம்
முயற்சியெய்யினும் நம்மால் இதனைகடக்கமுடியாது; ஆனால் செயல்வகை
யால் நன்மையுள்ளேதீமையும் தீமையுள்ளேநன்மையும் விளையுமென்பது
தெரியவந்தது. அதாவது நாம் சாதுசனாந்நீர்த்தம் பாலிகளாகிய அசுர
ரைக்கொல்லத்தொடங்கிய நன்மையுள்ளே சாபமாகியதீவினைகிடைத்தது.
அத்தீவினைப்போகம் அனுபவிக்கசெல்லும்பிறப்பிலே துவட்டர்களாகியராவ
ணதிராஷ்டதசம்மார நன்மைவாய்ப்பதாகத்தெரிகிறது; பெரியர்கோபம் மு
டிவில் நன்மையுந்நருமென்பதைப், பிருகசாபத்தாற்கிடைத்த இப்பிறவி
யே விளக்கியதென்றிவ்வாறு பலவுமேயோசித்து, அயோத்திமாமகரிலே தசர
தமகாராஜாசெய்துவாத அளவில்லாததானதம் தவவிரதயாகாதி புண்ணிய
ப்பிரயோசனமே யுருவாயவந்ததென்னப் புத்திரஞ்ஞவந்து ராமநாமந்தரிக்க
ப்பெற்று, வசிஷ்டரிடத்தே கற்பனவெல்லாங்கற்றுப், பரதலெக்டுமண
சத்துருக்கரோடு பிதாமாதாககன் மகிழ்வுருவாமுநாளிலே, விசுவாமித்திரர்
வேண்டுகோளின்படி லெக்டுமணனோடுசென்று தாடகாவதஞ்செய்து, மி
துலைசென்று சீதாக்கலியாணமுடித்து, மீண்டுஅயோத்திவந்துசின் னாளங்கிரு
ந்துபின்பு, பிதாவாககிய பரிபாலனசீலனாய்க் காட்டிற்செல்லத்தொடங்குந
காற், பிரிவாற்றாது லெக்டுமணனும் சீதையும் உடன்வரச்சென்று, அகஸ்
தியமுனிவரைவணங்கி எம்பெருமானே? இப்பிரபஞ்சதுக்கசமுசாராகாகந
கடத்தற்குரிய உபாயம் இதுவென்றருளி, அடியேனை அவ்வுழியில் நிறுத்
தியருளவேண்டு மென்றுபிரார்த்திப்ப, அகஸ்தியர்அன்பனே? நீயோலோக
ரக்ஷகனாகின்றாய், உனக்குணர்த்தியருருவோ அறிவுமுதிர்ந்த வசிஷ்டனாகின்
றான், உன்மாதலேனோ அறிவாற்சிறந்த சனகனாகின்றான், சகலசாஸ்திரபா
ரங்கதனை சூரியனுடையவமிசததில் வந்தநீ அறியாதவிஷயம் யாதிருக்கின்
றது, உனக்குஉபதேசிப்பதில் நமக்குமிகுவிருப்பமுண்டென்றுகூறுகின்றார்.

ராகவ? சமுசாராகாகநகடந்து திருவருட்கமையேறிப் பேரின்பவாழ்வு
பெறுதற்கு, வருணாசிரமாதிகளிலேசிறிதுநதவறாது உண்மைநெறியிலுறை
த்துநிற்கும் ஞானசீலர்களாலே பூசித்தற்குரிய நாயகன், வேதசிவாகமாதிக
ளாலே நிசசயித்துணர்ந்து ஈசனே அரிப்பிரமேந்திராதி யாவராலும் தியானி
க்கப்படுவோனென்றெடுத்தோதப்படுகின்ற உமாபதிஒருவனேயாம்; அவனு
க்குப்பூசனையைக்காட்டிலுஞ் சிறந்ததொண்டிவேறில்லை; அகத்தும்புறத்தும்

வேதசிவாகமவிதிவழுவாது சிவபூசனைசெய்பவனெவனோ அவனே அப்பிரபஞ்சதுக்கசமுசாரசாகரங் கடத்தற்குரியான். அப்பூசனைக்கு இன்றியமையாத முக்கியமாகமொன்று. அது அதிரகசியமாயுள்ளது; வினையுமுதுநீக்குவது; பிரபஞ்சசாகரத்தினின்று மேலெடுப்பது; சிவசொருபமாயுள்ளது; பஞ்சபாதகநாசஞ்செய்வது; ஞானசாதனமாவது; சப்தகோடிமகாமந்திரங்களைல்லாவற்றிற்கும் நாயகமாயிருப்பது; மத்தியவேதமாகியஎகர்வேதமத்தியிலுள்ள ஸ்ரீருத்திரமத்தியிலே ஸீவரத்தினமாய்விருகுவது; இத்தகையஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசிக்கின்றோம். ஆனால்அதற்குரியமுக்கியமாகமொன்றுண்டு. அது விபூதிதாரணமே. செபம்தவம்முதலியஎட்டுசெயலும் பூதிதாரணரின்றிச்செய்யின், அச்செயல்முழுதும்ஓர் ஞானம்பிரயோசனமாகா. இதுசுருதிநிச்சயமென்றருளி, விஜ்ஞாக்கிரியிலேவிதிப்படி விஜ்ஞாத விபூதியை எடுத்துநீட்டினார். உடனே ராமன்மெய்கரித்தெழுந்து ஒருகையும்விடுத்துவாங்கிவிதிப்படி உரியமந்திரோஷாரணத்தோடு உத்தானனதிரிபுண்டரமாயணர்துந்திப்பமேற்கூறியபுடியேஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரோபதேசஞ்செய்தருளினார். உடனேபரவசஞ்ஞானந்தசாகரத்தழகுதிப்பலமுறைபணிநெதிர்ப்பன்றுதுதித்தனன். மேலும்அகஸ்தியர் அவ்விராமனுக்குச் சிவசகஸ்திரமாயகசியார்த்தவைபவவந்நவ்விளங்க உபதேசித்துச், சிவதத்துவார்த்தங்களைல்லாரும் மனத்திலமைத்துகிடப்பத்தெளிவித்து,சுசொருருவனே *தியேயன்;மற்றெவருக்குதியாதாக்களென்று சுருதிசூதுகின்றஎதார்த்தசிவபரத்துவமகிமையைத், தெளிவாகவிரித்தோதுகின்ற சிவஜ்ஞாநசாஸ்திரோபதேசமுஞ்செய்து, ஒருசிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டையாதிசெய்து பூஜித்து, இதனைநீயுயன்வரை நியதியாப்பூசித்து வருவாயாகவென்று அவ்விராமன்கையிற்கொடுத்தருளினார். அதனையும்பெற்றுப் பெருமகிழ்வுற்றுப்பன்முறைபணிநதுதுதித்துநீங்காவிடைபெற்றுச்சென்றனன்.

சென்ற ஸ்ரீராமன்கோதாவரிக்கையடுத்தபஞ்சவடியிலே ஆன்மார்த்தசிவலிங்கபூஜை சிவஜ்ஞாநபராயணாதிசெய்துகொண்டு சிலநாளிருந்து, இச்சித்துவந்தருள்பட்கியைப்பங்கப்படுத்திக், காதுஷ்ணதிகளைக்கொண்டு, மாரீசன்சகாயத்தாலிராவணன்சீதாதேவியைக்கவர்த்துசெல்ல, அதனால்மிருந்தசோகமுற்றுச், சவரிவழிகாட்டச்சென்று அஹமனாற்சுக்கிரிவீகாண்பனாக்கி, வாலியைக்கொண்டு, அனுமனால்சீததேவ் இலங்கையிலிருப்பதுதெரிந்து, இலங்கைசெல்லக் கருதி இலக்குமணன் சுக்கிரிவன் அனுமன்வானரசைநியங்கனோடு தென்சமுத்திரமீடஞ்சென்று, வேதாரணியமடைத்து வேதஜீர்த்தஸ்நானாதி நியதிமுடித்து, வேதாரணியேயுணவணங்கப்பிரார்த்தித்து வெளிவந்தோரிடத்திருந்து, அனுமனாதிவானரயீரர்களை நோக்கி, இலங்கைக்குப்போ

* தியேயன்—தியானிக்கப்படுவோன்.

|| தியாதாக்கள்—தியானிப்பவர்கள்.

கும்பட்டிக்கடலிலே ஒரு அணை செய்யுங்களு என்று ஆஞ்ஞாபித்தான். ஆஞ்ஞாபிப்படி அவர்கள் அணை செய்யுங்கால் அண்டமுகட்டளவுயர்ந்த மரங்கள் மலைகளைப்பிடுங்கிக்கொண்டிவந்து போடுகிறவேகத்தால், அக்கடல் பிரளயீவெள்ளம்போலப்பிரவகித்தது. அதுகண்டியாவரும்நடுங்கிக்கோயிலுட்புக்கார்கள். பிரவாகமுங்கோபுரவாயிலா லுட்புகுதல்கண்டு, நந்திதேவர் ஒரு உங்காரஞ்செய்தருள, உடனே அக்கடல் பிரவகித்தல்நீங்கி முன்போலிருந்தது. உடனே ஸ்ரீராமன் ஆரம்பித்த காரியம் இடையூறுற்றதேயென்று விசனித்து, அங்குநின்ற மெற்றிசைநாலுயோசனை தூய்ஞ்சென்று, இவ்விடத்திலாவது சிதைதவின் றி நிலைபெறுகவென்றே ரூர் அணைசெய்விக்க, அதுவும், தடையின் நியிலாவிய பெருமீன்களுக்குத்தடையாயிருந்தபடியால், அம்மீன்கள் வால்மு தலியவறுப்புக்களால் லடித்தும் மோதியுஞ்சிதைக்கப்பெற்றது. அதனால் அவ்விடம்மீன் பூசலென்று விளங்குகின்றது. அவ்வணைகளிரண்டுஞ்சிதைத்துபோயினும், சற்குணவிசிவ்ஹ்ருகிபுராமனா செய்விக்கப்பெற்றமையால், அவ்விரண்டிடமுங்கோடிநீர்த்தமென்னும்பெயர்பெற்றுவிளங்குகின்றன. இவ்விரண்டில் முந்திய ிவதாரணியகோடிநீர்த்தமகிமை அப்புராணத்தால் விளங்கப்பெறும். பிந்தியதுமணமேற்கோடிநீர்த்தமென்னு நாமப்பிரசித்தியோடு யாவரும் மிகமேலதாய்மதித்துவந்துமுதி இவ்ஹ்ருகியங்களுல்லாம்பெற்றுவாழும்படி விளங்குகின்றது. இம்மணமேற்கோடியென்னுந் திவ்யஸ்தலம்பாண்டியநாட்டின் எல்லையாயுள்ளது. இம்மட்டோ? உண்மைநாயன்மார் அறுபத்துமூவருள்ளே குலச்சிறைநாயனார் திருவவதாரஞ்செய்யப்பெற்றது. அம்மகிமையைநோக்கியே அங்கே கழுந்தருளிய ஸ்ரீஞானசம்பந்தப்பெருவாழ்வு, மங்கையர்க்கரசியார் டெடுமா நாயனாரோடுநெடுநாள்வீற்றிருந்தருளப்பெற்றதென்றால், இதன் மகிமை பாவர்கூ றவல்லார். அமைக, முன்போலவேபின்செய்வித்த அணையுஞ்சிதைத்தமைகண்டு ஸ்ரீராமன்பெருங்கவலைகொண்டு, இனியாது செய்வோமென்று பலவாறு யோசித்து ஒன்றுந்தோன்றா நிருந்தனன்.

அப்போது ஆகாசத்திலே வாராய் இரகுருலேசனாகியராமனே! நீ அகஸ் தியமுனிவனிடத்தேபெற்ற ஸ்ரீபஞ்சாசுநா ஜபபூஜாதிசிவகைங்கரியங்களினாலே, சூதவனேசர் மிகப்பிரீதியுற்றிருப்பதால், நீ அத்தலத்தையடைவாயாகில் உன்காரியமெல்லாம் கைகூட்டுமென்றெழுந்த திவ்யவாசகங்கேட்டு, அளவிலாப்பெருமசிழ்வோடு கிட்டுதற்கரிய திருவருள நமக்குளவித்திருக்கைத்தேயென்றெழுமன்புமீதூர அவ்வனஞ்சென்று வருணநீர்த்தத்திலே ஸ்நானாதிசிவரியமங்கள் முடித்துச்சென்று, கோயிலுட்புகுந்துசந்நிதியடைந்து அமுதலிங்கேச திவ்யரூபங்காணப்பெற்றான். பரவசமுற்றான். சிவானந்தசாகாத் தமுந்தி ஒருவாறெழுந்து பலமுறைபணிநதுபூஜோபகரணம்நிறையக்கொண்டு விதிப்படி பூஜித்தெழுந்து, அஞ்சலியஸ்தனாய்நின்றரியவாக்கியங்களாற்றுகித்

தான். எம்பெருமான் அமுதலிங்கத்தினின்றும் உருவங்கொண்டெழுந்தருளி அன்பனே ? நீ அகஸ்தியனிடத்திற்பெற்ற பஞ்சாஷ்டமந்திரோபதேசசிவபூஜாவி் சுத்தசன்மார்க்கமே ஒப்புயர்வில்லாதது ; ஜனனசாகரங்கடத்தற்கின்றியமையாதது ; இதனைச்சிறிதும் நழுவவிடாது உன் உள்ளத்திலெழுந்த ஊன்றிக்கொள்வாயாக ; சூரியனை மேகமறைத்தாற்போல இப்போது உன் அறிவைப் பத்தினிவியோகத்தால் வதைக்கம்மறைத்துமயக்குகின்றது ; அதுநீங்குமுபரயங்கூறு துங்குகள். இதற்குத்தென்றிை சபட்டுமயாசனை அரத்துள்ள. தேவிப்பட்டணத்திற்கென்று, அங்கே அனேகஞ்சத்திகள் குழுவீற்றிருக்கின்ற தூர்க்காதேவியைச், கடலிலே அணைநிலைக்கவேண்டிப்பூஜிப்பாயா'ல், அதற்குரிய ஆற்றெல்லாநதருவான். இடாரின்றி அணைசெய்து அவ்வுழியே இலங்கைசென்றிராவணவதஞ்செய்து, சதைதையரிட்டு இலக்குமணதியரோடு அயோத்திசென்றுகொள்ள அரசுசெய்திருந்து அளவிலார் சிவதர்மங்களை அனமூர்த்தசிவலிங்கபூஜா, கிரஹ வழுவறசெய்துவந்து, முடிவில்நம்பதம் பெறுவாயகவென்றித்தியாதிமந்திரோபதேசஞ்செய்தருளி, அமுதலிங்கத்தில மறைந்தருளினார்.

உடனே ஸ்ரீராமன் துக்கமெல்லாம் அப்பொழுதே நீங்கினவனாக ஆனந்தசாகரத்தழுந்தி, மேலும் பன்முறைபணிந்து மேல்பக்கஞ்சென்று மார்க்கண்டலிங்கத்தின் வடபக்கத்தொரு சிவலிங்கப்பிரதிட்டை செய்து பூஜித்து மீட்டும் அமுதலிங்கேசனாப்பணிந்து நீங்காவிடைபெற்றுப் புறத்தேவந்து தேவிப்பட்டணஞ்செல்லுங்கருத்தலையிருந்தான். முன்னரே இலக்குமணன் சுக்கிரீவன் சாம்புவன் முதலியோர் அங்கங்கே ஒவ்வொரு சிவலிங்கபூசனைசெய்தருள்பெற்றுவந்து உடன்கூழ்ந்தார்கள். அவர்களுள்ளே இலக்குமணன் பூஜித்தசிவஸ்தலம் தம்பிக்கூலல்லவன்கோட்டையென்றுவழங்கப்பெறுகின்றது. சுக்கிரீவன் பூஜித்த சிவலிங்கப்பெருமான் திருமேனியழகென்று அவனாலநாமங்கூறப்பெற்று, வழவுழுகியன்னையோடு முத்துப்பேட்டையென்னும் திவ்யஸ்தலத்தில் விளங்குகின்றனர். சாம்புவன் பூஜித்தஸ்தலம் சாம்புவனோடையென்று வழங்கப்பெறுகின்றது. இப்படியே ஒவ்வொருவரும் பூஜித்தன பலவுள்ளன. இவைநீர்க்க. இலக்குமணியரோடு ஸ்ரீராமன்தேவிப்பட்டணஞ்சென்று தூர்க்காபூஜனையால் ஆற்றன்முற்றுப்பெற்று, அணைசெய்துசென்று ராவணதிவதஞ்செய்து சீதையைமீட்டுவந்து, ராவணப்பிரம்லாத்திராமேசுரத்தில் ராமலிங்கபூசனையால் நீங்கப்பெற்று, வீரஹதிலேதாரணியத்தில் விக்கினேசரபூசனையால் நீங்கப்பெற்று, கும்பகர்னலாத்திருவானைக்காவிலே ஜம்புகேசரபூசனையால் விலகப்பெற்றுத், திருவருள்பெற்று அயோத்திசென்று, அகஸ்தியருருபாதசிரபூஷணனாய்ச், சிவார்ச்சனாதி சிவதர்மங்கள் விளங்க அரசுசெய்திருந்தான். அவ்விராமனுக்கு மந்திரோபதேசஞ்செய்தமையால்

மந்திரேசர் என்னும் நாமம்வழங்கப்பெற்றது. சீதையைமீட்பதற்குபாயம்யா தென்று எம்பிரானருளவேண்டி உசாவினபடியால், அச்சூதவனம் திருவுசா த்தானமென்றும் திவ்யநாமம்பெற்றதென்றருளிய திருத்திதேவரை, மீட்டு ம் சனற்குமாரமுனிவர்வணங்கி எம்பெருமானே? பேலுமிச்சூதவனேசர்ம கிமாசரித்திரம்கேட்பதினேயேஆகையேமல்குகின்றதென்றுவேண்ட நந்திதே வர் கூறுகின்றார்.

அன்பனே? முன் விஸ்வாமித்திரமுனிவன், சிதம்பரங்நடனதரிசனவி ருப்புடையனும் பெருங்காலநகரவஞ்செய்துவாச, சிற்+பேசன் எதிர்வந்தருளி முனிவனே? இத்தலத்திலேநடந்து ஆனந்தநடனம் பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர் க்கன்றி வேறுநடப்பதில்லையாதலால், நீ சூதவனஞ்செல்லுக அநகு உன்வி ருப்புத்தைமுடிப்போமென்றருள, உடனேவணங்குவீடைபெற்றுச்சென்று சூதவனம்வந்தது, சிவஜீர்த்தஸ்வரூபிதிகள்முடித்துக் கோயில்புகுநது, அ முதல்வங்கேதரிசனங்கிடைக்கப்பெற்றுப் பெருமகிழ்வுற்று, அச்சந்நிதியிலே வடமகுளேக்கிநடனதரிசனம்வேண்டித்துதிசெய்துகொண்டிருப்ப அவனெ திரே நடேசப்பெருமான் ஆனந்ததாண்டவஞ்செய்தருளக்கண்டு, பேரின்ப சாகரத்தழுத்தி ஒருவாறெழுந்தபலமுறைபணிந்து அளவிலாத்துதிகள்செய் து, அப்படியேகாலநதோறும் நடனதெரிசனஞ்செய்துகொண்டு அத்தலத்தி லேயே பெருநாள்வசித்திருந்து பின்வேசாரணியஞ்சென்றான். சூரியன் முத லான ஒன்பது கிரகங்களும் ஒருகாலத்திலே இங்குவந்த தவஞ்செய்திருந்து தாங்கள் எண்ணியகாரியமெல்லாங்கைகூடப்பெற்று வாழ்ந்தார்கள்.

அன்பனே? வேறொன்றுசொல்லோங்கேள்; விஷ்ணு, தான்வேதாதி சாஸ்திரமுற்றுணர்ந்தும் பற்பலர்க்குப்போதிக்குங்குருவாயிருந்தும் ஊழ்வ லியினாலே, விக்கினேசரபூஜனைசெய்யாமற் கடல்கடைந்தமையால் விஷ்ணு மூத்துதரத்த, அப்பொழுது தேவகூட்டமுற்றுமோடவும், தந்தலைமையோ ககிச்சிறிதுநேரம்நின்று வெப்பநதாக்கப்பெற்றுமேனிகருகிவருந்திப்பயந்து, அதிவேகமாய்முன்னோடிய தேவரெவர்க்குமுன்னோயும், பற்பலனுடையமலா முலைநது திருவருள்கைகூட்ட இத்தலத்துவந்து கோயிலுப்புருந்தோலமிட் டலறிட, அமுதநாயகன் வையவரை அனுப்ப, அவர்தெற்குக்கோபுரவாயிலா ல் வெளிவந்த மேற்றிசைநோக்கிப்போய் அவ்விஷம் ஐந்துருசோசத்துக்கு அப்பால்வருவதுதெரிந்து, அந்நிமிஷமே அவ்விடத்துப்போய த்மதுதிருக்க ரநீட்டிக்கவந்தனர். அப்பொழுதே மந்திரேசரும் அவ்விடத்துவந்தருள, அ தனை அவர் திருக்கரத்துக்கொடுத்தனர். உடனே அந்த விஷத்தைப்பாணஞ் செய்தருளி அந்த இடத்திலும் அமர்ந்திரேசர், நீலகண்டேசரெனனும் நாமத் திதாமி நித்தியசாந்தித்தியாய்வீற்றிருந்தருளுவாராயினர். விஷத்தைக்கவர்ந் துகொடுத்த உவ்வையவரும் அத்தலத்திலேதென்முகமாகவீற்றிருந்தருளுகி

ன்றார். அத்தலத்தையடைந்துவழிபாடுசெய்து இஷ்டகாமியங்கள் பெற்று வாழ்ந்தோர் அனேகர். அத்தலம் தாமரங்கோட்டையென்னும் பெயரால் வழங்கப் பெறுகின்றது. பிங்குதவனேசர் தலமிட்டலரிய தேவரயாவர்க்கும் அருள் புரிந்து அவருள்ளே தலைவராய விஷ்ணுவை நோக்கி இனிவிக்கினை சுரபூசனை புரிந்து கடல்கடையுங்கள் அமுதங்கிடைக்குமென்றருள, அப்படியே செய்யும்படி விஷ்ணுமுகதலியோர் மேலும் வணங்கி விடைபெற்றுச் சென்றனர்.

குருகுலத்தரசனெருவன் இத்தலம்புகுந்து மந்திரேசனைப் புகுத்துத் தேவஸ்திரியாகிய ஊர்வசிசனக்கு மனை வியாகப்பெற்றின்புற்று வாழ்ந்தான். இத்திராணி இத்தலத்துக்குவந்து மந்திரேசபூசனைப்பெற்று வந்தவனாகிய நகுடனுக்கு ஆபத்தைவிளைத்துப், பிரிவுற்ற இரதிரன் தன்னை நீங்காது மருவப்பெற்று வாழ்ந்தான். இரதிரன் மந்திரேசபூசன்கிரகத்தால் விருத்தியாலைய பகைவனைக்கொல்லப் பெற்று வாழ்ந்தான். அஸவினிதேவரிருவர் மந்திரேசபூசனையில் மற்றைத் தேவர்களோடு தம்சனக்கு அவிப்பாகங்கிடைக்கப்பெற்று வாழ்ந்தார்கள். இப்படியே இத்தலம்புகுந்தருள்பெற்றோர் அளவிலாதோர்; மூன்றுகூறுவது பார்க்கும் அசாத்தியமேயென்றருளிய நந்திதேவரைமேலும் சனற்குமாரர்வணங்கி, மந்திரேசாஞ்ஞைசிரமேற்கொண்டிருள் நவிஷ்ணுமுகதலியோர்செயல்யாது கூறியருளுகவென்றுவேண்டி ஞர். இச்சரித்திரமுழுது ம் அன்பொடுபடிப்பவர் கேட்போர், சத்துருக்கள் விஷங்கள் முதலிய எவ்வெவற்றாலும் வரும்பெருந்துக்கமெலாம் எளிதானீங்கப்பெற்று, நன்மனை மக்கட்பேறு முதலிய இகவாழ்வுமுற்றும்பெற்றுவாழ்ந்து தேகாந்தத்திலே பரமுத்தியும் பெறுவார்கள்.

பிராமன் மந்திரேசபதே, சருக்கமுற்றிற்று.

அமுதநிவேதனச்சருக்கம்.

சனற்குமாரனே? நீசேடலாறு அவ்விஷ்ணு அமுதநிவேதனஞ்செய்த மைகேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர்கூறுகின்றார். அமுதலங்கேசர்திருவருள்பெற்றுச்சென்றவிஷ்ணு, வழிபடுவார்க்குச்சர்வவிக்கினங்களும் நீக்கியருளவல்ல சர்வகத்திமானாகிய பிரணவாகாரபிரணவார்த்தசொருப பரம்பொருளாயுள்ள ஸ்ரீவிக்கினராஜப்பெருமானை முன்பு அபராதசுமைவேண்டுகின்ற, சமஸ்தபூஜோபகாணங்களுக்கொண்டுவிதிப்படிபூஜித்து, இனியேனும் இடரின்றி அமுதங்கிடைக்கும்படி அனுக்கிரகிக்கவேண்டுகென்று பிரார்த்தித்து, அளவிலாத்துதிகள் செய்து திருவருள்பெற்றுச்சென்று, முன்போலத்தேவர் அசுரரென்னும் இருதிருத்தராந் பாற்கடல்கடைவித்து, அமிர்தமெழப்பெற்றுச்சென்ற கடங்களினிறைத்து, அதனை எமக்குப்பகிர்ந்து நுகவென்று

சூழ்ந்த தேவாசுரர்களைநோக்கி, இவ்வமுதம் மந்திரோசர்திருவருளாற்கிடைத் தமையால் அப்பெருமானுக்கு நிவேதனஞ்செய்து நாம் அச்சிவப்பிரசாதங்கொள்ளலே முறையாகுமென்று சூதவனஞ்சென்று, மார்க்கண்டதீர்த்தத்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து விபூதிருத்திராக்ஷதாரணாதிரியதிகள் முடித்து, அமிர்சகடங்களைடுகோயிலுட்புகுந்து அமுதலிங்கசநநிதியடைநதுபலமுறைபணிந்து, சமஸ்தபூஜாத் திரவியங்கொண்டு அன்னொடுபூஜித்து, அமுதகடமெலாமெதிர்வைத்து எம்பெருமானே திருவருளாற்கு டைப்பித்தருளிய இவ்வமுதை அமுதுகொண்டருளுநவென்று பிரார்த்தித்து, அளவிலாத்து திகள்செய்து பூசனைமுடித்துசரண்டேசுரபாகமும் நிவேதித்து, மேலும் அமுதலிங்கசநநிதியடைநதுபணிந்து விஷுடெபற்றுசென்று, அசுரரைவஞ்சித்து அமுதமுழுதும் இவ்விதிராதேவாயாவாகுநகொடுத்துவிட்டுப் பாற்கடலடைநது ஆதிசேடனுக்குமுன் விஷநதுரத்த சூதவனஞ்சென்றதும், சூதவனேசர் அதனையுண்டருளியதும், பின்னுங்கடல்கடைந்து அமுதங்கொள்ளுதற்குபாயாதெரிவித்தருளியதும், அப்படியேகடைந்து அமுதமெழப்பெற்றதும், அதனை அமுதலிங்கசர்க்கு நிவேதித்துப்பிரசாதங்கொண்டு தேவர்க்களித்ததுமாகிய சூதவனேசர்திருவருட்பெருமையெல்லாவற்றையும் விரித்துரைத்தனன். கேட்ட ஆதிசேடன், தன்னுள்ளத்தமுந்திக்கிடந்த பேரன்புகொழுநதோடிப்பட்டாந்துமேலெழுந்துசென்று சூதவனேசர்திருவடிக்கொளுகொம்புபற்றியிருக்கசூழ்ந்துகொள்ள, அன்புரையாடி எம்பெருமான் சூதவனேசன் திவ்யதேரிசனம் எளியேனுக்கு இன்னும் என்று கிட்டிமோவென்னுங்கருத்தேமேற்கொண்டு அமாந்திருந்தனன். இச்சரித்திரம் அனபொடுபடிப்பவாகேட்பவர் இகபேரகமுற்றம்மெபற்று வாழ்ந்து பின்பமுத்தியும் பெறுவார்கள்.

அமுதநிவேதனச்சருக்கமுற்றிற்று.

இந்திரன் திருவிழாச்சருக்கம்.*

எனற்குமாரனே? இந்திரன் இவ் சூதவனமவந்து திருவிழாச்செய்தமை கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர்க்குறுகினாரர். முன் ஆதிசேடன் சூதவனத்துலே, ராஜகுடாமணியென்னும் சோழனறையெயித்த சைத்திரோற்சவவிஸ்தாபவைபவமுற்றும் இந்திரன் கேளவியுற்று, அதனைத்தான்செய்யக்கருதிவாயுதேவனைநோக்கி, நீ சூதவனஞ்சென்று நாஞ்செய்யக்கருதுகின்ற திருவிழாவுக்குரிய அலங்காரராகிவகையெல்லாஞ் சிறிதுநகுறைவின் நிச்செய்வாயென்றேவினான். அப்படியே வாயுசெல்லும்போது தேவகம்மியனுக்கு ஆஞ்ஞாபிக்க, அவன் சூதவனஞ்சென்று மார்க்கண்டதீர்த்தஸ்நானாதிரியதிமுடித்து, அமுதலிங்கதேரிசனமெபற்றுப் பாவசமுற்றுப் பன்னுறைபணிந்து துதித்துத், தானே முன்செய்த அக்கோயின்முழுதும் பார்த்துவந்து, பின்

னாகளுக்கு இயற்கையழகு எவ்வளவிற்குந்தாலும், செயற்கையழகுசெய்வதிலும் பிதாமாதாக்களுக்கு ஆசைமிகுவதுபோல, இயல்பாகவே அலங்காரவகையெல்லா நிறைந்த அத்திருக்கோயிற்று மேலும் அநேக அலங்காரங்கள் செய்தவருகின்றன.

முதற்கோபுரவாயில் நத்திமண்டபத்தின்வடதிசை வசந்தமண்டபம் தீயிலே, சொர்னரத்தினமயமான வேதிக்கையொன்றெடுத்து, அகன்மேல்வயிரத்தினத்தாணியுத்தி, மேற்பவளக்குடஞ்சார்ந்த இரஞ்சிநீலப்போதிகைநசைத்து, மேல்முத்திழைத்தவிட்டங்கள் கோத்து, மேனிலம் முன்றாக மாணிக்கக்கொடுங்கைகள் ளரைத்து, மேற்சொர்னரத்தினம் உரபிகளமைத்து, மேலும் உரிய அங்கமெலாஞ்செறித்துச், சிற்பநாற்பொருளெலாம் விளங்கஒருவிமளஞ்செய்து, மத்தியிலே திவ்யரத்தினசிகாசனங்கற்பித்து, அவ்வேதி உயரத்துக்குச் சொர்னரத்தினங்களைப் படிசைமைத்து ஜலதாரையொன்மைத்திருமுதிலெடுத்து, அவ்வழியேவே, செழுநீர்நிறைத்து, உரிய உயர்வரப்பி, இப்படியே இனிமந்திரோசர் உரசவங்கொண்டு வீற்றிருந்தருளே போதுசெய்யுத்தக்கென்று யாவர்க்கும் விளங்குமாட்டி, மதிமுகதலிய இடமெலாம் சிவபரத்துவவிளக்கமான சித்திரரூபகணிகைத்து, அவ்வசந்தமண்டபத்தைச் சூழ அதிசீதளபரிமளசுகந்தங்கள் அஷ்டதிக்குகளினுங்கமழத்தக்புஷ்பபலாதிகணிகையுமிளமரசசோலையுண்டாக்கி, அபிமுகமாகிய தெற்குவாயிலினேரே சொர்னரத்தினமயமான மேற்கட்டி ரத்தினமாலே பொன்னமாலே புஷ்பமாலே முதலிய வெல்லாஞ்செறியநடைப்பந்தர்நீளச்செய்து, மாதத்தால் இலகநந்தண்டிமவைத்துப் பலமணிகளாலும் பொன்னாலும் குலைச்செய்து பவளத்தற்பூவமைத்துள்ள அநேகம்வாழைகளும், இப்படியே சொர்னரத்தினங்களால் ஏற்பச்செய்துள்ள கமுகுகரும்பு முதலியவைகளும், அந்தரிலே வரிசையாக சிறுத்தினான். நிலங்களெல்லாம் பளிங்குக்கற்படுத்தப்படுகையதான். எல்லா இடங்களினுந் திவ்யரத்தினங்களே தீபங்களாக நின்றதான். மணமிகுந்தசந்தனத்தோடு நிக்ருபந்தவாசனாதிவியமெல்லாஞ்சேர்த்துக்கரைத்து எங்கும் மெழுகுவித்து மேற்பண்ணீர்தெளிப்பித்தான். துயவாசனை திசையெலாம் வானெலாம் சென் னாலும் நறும்புகைகமழச்செய்தான். சிறிதுலர்ந்த அவ்விடமெலாம் வாசனையெலாஞ்சேர்ந்த பொற்பொயாதிகளாற் றிவ்வியாலங்காரமான கோலங்களெல்லாஞ்செய்துவித்தான். சொர்னரும் பங்களிலே நீர்நிறைத்துச் சொர்னரத்தினவகையாற்றேடுகாய் மாவிர்த்தப்பை மாலே முதலிய அலங்கரித்து அங்கங்கே பூரணரும்பங்களை வரிசையாக வைத்தான். மேலும் எண்ணி எண்ணி அளவிலா அலங்காரவகையெலாஞ்செய்தான்.

இப்படியே மந்திரோசர் பெரியநாயகிகோயிலிரண்டிலும் அலங்கரித்து

திருவீதிமுழுதும் திருத்தஞ்செய்து, வெண்மணல்பரப்பினதுபோல மிகச்சிறியமுத்துப்பொடிகள் பரப்பி, வாழை கழுகு கரும்பு தோரணம் பூம்பந்தர் புஷ்பமாலை பொன்னரிமாலை ரத்தினமாலைகள் கோலங்கள் பூரணகுமீபங்கள் தூபதீபாதிக்களால் அலங்காரவகைமுழுதுஞ்செய்து முடித்துத் தேவகம்மீயன் வாயுவுக்குத்தெரிவிப்ப, அவன் ஐந்திரனுக்குத்தெரிவிப்ப, உடனே இந்திரன் அன்புமீதான அருள்வழிசென்று தேவகூட்டத்தோடு சூதவனம் வந்து, கோயிலுட்புகுந்து அமுதலிங்க திவ்யதெரிசனங்கிடைக்கப்பெற்று ஆனந்தசாகரத்தமுந்தி எழுந்து பரமுறைபணிந்து துதித்து எம்பெருமானே? ஏழையேன் தேவரீருக்குச் 'சைத்திரோற்சவஞ்செய்தாய் வழிபெறவிரும்பித் திருச்சங்கியடைந்தேன். நன்மையொன்றடைத்தற்கிடை யூறுபலவண்டாமென்று நன்மை நிறைந்த பெரியாரும் அஞ்சுவராயின், ஒருநன்மையுமில்லாத ஏழையேற்குச் சொல்லவும் வேண்டுமா? எவ்விடர்வரினும் அவ்வனைத்துநீக்கி இத்திருத்தொண்டு விதிப்படிமுற்றப்பெறச் செய்தருளுக எந்நையே? செய்வது தவிரவது சிறிது நெதிரியாத அறிவில்லாதால் எளியேன் ஒருவாறு அறியாது அபசாரஞ்செய்திருந்நும் அனைத்தும் பொறுத்தருளி அநுக்கிரகித்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, வெளிவந்து ஸ்ரீசூதிதேவரை வணங்கித் துதித்து, உற்சவநடத்துத்தற்குரிய ஆஞ்ஞைவேண்டிப்பெற்றுக்கொண்டு, புறம்போந்து தனக்குரிய ஓர்வசதியில் வந்திருக்கான்.

வந்திருந்த ஐந்திரன் தேவர்களை அழைத்து உபசாரங்கூறி, அவருள்ளே ஒவ்வொருவரை நோக்கிக்கூறுகின்றான். குபேரனே? நீ சொன்ன ரத்தினதெக்கணுதிவகையெல்லாம் கொடுத்துவருக. அக்கினிதேவனே? நீ அன்னாதிசகலபதார்த்தங்களும் பாகஞ்செய்துவருக. வாயுதேவனே? நீ திருவீதிமுதலிய இடமெல்லாம் கண்ணாடிபோற்பிரகாசிக்கும்படி திருவலகுப்பணிசெய்துவருக. வருணனே? நீ அவ்விடமெல்லாம் பரிசுத்தநீர்பனிநீர்தெளித்தல் சந்தனத்தையால் மெழுகுதல் முதலிய செய்துவருக. ந்ருதியே? நீ பூதவேதாள பிசாசாதிக்களால் ஒருசிறிதும் இடர்வாராமற்காவல்செய்துவருக. யமனே? நீ திருவீதிமுதலிய இடங்களிலே சனநெருக்கத்தை விலக்கி இதஞ்செய்துவருக. நசானதேவனே? நீ எம்பெருமான் திருச்சங்கியிலே பொற்கோல் பிடித்துலாவி நெருக்கொதுகருந் திருப்பணிமேற்கொள்ளுக; என்றிவைபோல மற்றையோர்க்கும் அவரவர்தகுதிக்குரிய திருப்பணிகள் பொறுப்பித்தான். பின்பு தன் ஆசானாகிய வியாழருவால் உற்சவாரம்பாதி சுபமுகூர்த்தநிச்சயித்து, எல்லா இடங்களுக்குத் திருமுகமனுப்பினான். அம்மகோற்சவத்திருமுகங்கிடைக்கப்பெற்ற தேவர்மானுடர்யாவரும், அதனைச்சிமேற்கொண்டு கண்ணெலொற்றிப் பீடத்தில்லைத்துப்பூஜித்துப் போன்புசெலுத்தப் பெருமகிழ்ச்சியோடு சூதவனத்துக்குவருகின்றார்கள், வரவர உபசரித்து அவரவர்புமுதலிய தகுதிக்குரிய

இடங்காட்டி அங்கங்கேவசிக்கச்செய்தான். மேலும் ஆகவேண்டியவெல்லாம் நன்காராய்ந்து அவைமுழுதும்நிரம்பச்செய்தான். சித்திரைமாசம்சுக்கிலப்பசுடும் பஞ்சமிதிதி மிருகசீரிடக்கூத்திரதினத்திலே, வியாழருரு சொல்லிய சுட முகூர்த்தமாகிய அருணேதையகாலஜெயமுகூர்த்தம் சமீபிப்பதுதெரிந்தான். உடனே அவ்வித்திரன்சிவத்துவிஜரயாவரையும் பணிந்து இம்மகோற்சவஞ் செய்ய நான்விரும்பினேனெனும், முழுதும் உங்கள்செயலையன்றினக்கொருசுதந்திரமுமில்லே ஆதலால்இதனைவகித்து நடத்தியருளுகவென்றுநான்வேண்டுவது நிகையன்றேவென்று உபசரித்தான்.

சிவத்துவிஜரயாவரும், அதனையே ராஜாணுனையாக்கொண்டு இந்திரனுக்கு உபசாரங்கூறி, அதன்மேற் பிராமணனுனாரு தேவானுனாரு நிர்விக்கினசமாப்தியின்பொருட்டு விக்கினேசுரபூசனையெய்து அருள்பெற்றுத், 'தனபூஜை புண்ணியாகவாசனாதிவாஸ்துசாந்தி மிருத்சங்கிரகணம் அநுராரப்பணம் ரகூர்பந்தனம் ரிஷபசித்திரபடபூசனை துவசாதிவாசனம் பேரிதாடனம் திக்பந்தனம் கிராமதேவதாரச்சனாதிமெல்லாம் வரிசையாசச்செய்து பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, சோமாஸ்கந்தரைத் துவசமண்டபத்துக்கு உரியவரிசைகளோடெழுந்தருளிவரச்செய்து, அவரெதிரே முன்பூஜித்திருக்கிற ரிஷபசித்திரபடத்தை விதிப்படி துசஸ்தம்பத்தாச்சியிலேற்றுதலாகிய கொடியேற்றற்ஞ்செய்தார்கள். அம்முறையே மற்ற அஷ்டத்துஜங்கனிலும் ரிஷபசித்திரபடமேற்றுதலாகிய எட்டுக்கொடியேற்றமுஞ்செய்து, பின்யாகசாலபுருந்து அதன்மத்தியிலே சர்வாலங்காரமுமமைந்த திவ்யரத்தினமயவேதிகையிலே, பரிவாரசக்தியாகேசகடஸ்தாபனாதி நவகுண்டங்களிலும் அக்கினிஸ்தாபனாதிசெய்து, ஆகுதிடந்துகொண்டிருக்கச் சோமாஸ்கந்தருக்கு விசேடபூசனையெய்து அலங்கரிக்கப்பெற்ற ஆந்தோளியிரண்டில் அம்பிகையோடெழுந்தருள் வீராயகசுப்பிரமணியுசண்டேசசக்திதம் கோயில்வலமாகவந்து அவ்யாகசாலஎதிரே நின்றருளச்செய்து, முந்தியேமற்றையகுண்டமெட்டும் அக்கினிகாரியசமாப்தியாகித்தன்னிலொடுங்கப்பெற்ற பிரதானகுண்டத்திலேபூரணகுதிசெய்து, மேற்குமுகமாக அவ்வேதிகைமீதுள்ள ரூப்பூசனையும் கிழக்குமுகமாக நின்றருளுகின்ற சோமாஸ்கந்தவிம்பபூசனையும் ஏககாலத்திலே நேரே மகாதீபாதிசோடசோபசாங்கனோடு செய்தார்கள். இந்தப்பிரகாரம் இச்சிவத்துதிஜர்கள் ஸ்தம்ப விம்பமும்பமென்னுமூன்றிலும் விதிப்படிசெய்த பூசனைகொண்டருளி எம்பெருமான் ஸ்ரீசோமாஸ்கந்தர் அம்பிகா விநாயக சுப்பிரமணியசுண்டேசசக்தி தராய் அங்குநின்றும்திருவீதியிலேபவனிவந்தருளுவாராயினார்.

அநேக சூரியசத்திரர்கள் போல அளவிலாதருடைகள் நழல்செய்துவரச், சாமரை விசிறி ஆலவட்டம் சுருட்டியாதி வரிசைகளிருபக்கத்துநெருங்கிவா

க், கருடக்கொடி அன்னக்கொடியா திகொடிக்கூட்டங்கள் பணிந்துகுழ அவை
க்கெல்லாம் அசசாகிய ரிஷபக்கொடிநொயகமாய் முன்செல்லத், தேவஸ்தி
ரீகள் பாதசாஸ்திரவிகற்பமெலாம் விளங்கத்திருமுன்னே நடனஞ்செய்து
வர, இருபக்கத்தும் எசுர்வேதமும் பின்பக்கத்து மற்றவேதங்களும் முன்பக்
கத்தே செந்தமிழ்வேதமாகிய தேவார திருவாசகாதி திருவருட்பாக்களும்மு
ழங்கிவரப், பதினெட்டுவகைவாத்தியகோஷமும்பெருகிவர, வந்தியர் மாகதர்
சூதரென்னும் மூவகையாரும் மங்களம் வீரம் கீர்த்தியென்னும் மூன்றுமூ
றையே. எடுத்துப்பாடிவரத், திருத்தொண்டர் திருமேனித்திருவெண்ணீர்
நெருளிதிருவருள்வெள்ளந்திருவுருக்கொண்டுசெல்லுதல்போற் செறிந்துபா
ந்துவர, அத்திருத்தொண்டர் திருவாய்நின்றும்ஹரஹர மஹாதேவ சங்கர
உமாமாத நீலகண்டாதி சிவராமகோஷம் நிறைந்துவரக், கற்பனகற்றுஉள்ள
ந்தெளிந்து உண்மையுணர்ந்த உத்தமசத்துவ குணவிசிஷ்டர்கள் சிவசாஸ்திர
சிவபாதத்துவப்பிரசங்காமிர்த மழைபொழிந்துவர, தேவஸ்திரீகள்சாமீரம் பூ
ரணகும்பம் கண்ணாடி அங்குசம் முரசம் தீபம் ரிஷபக்கொடி இரட்டைக்கய
ல்மீன்களாகிய அஷ்டமங்கலங்களேந்திவரப், பலயானைகள் உரியஅலங்கார
த்தோடுமுன்செலக், குதிரைகளும் அப்படியே பற்பலநடனஞ்செய்துவரக்,
காளம் சின்னம் தாராமுதலியன அமுதநாதன்வந்தான் சூதவனேசன்வந்
தான் மந்திரேசன்வந்தான் என்பனமுதலிய திவ்வியநாமங்களெடுத்தோதி
வர, இவைபோலின்னும் அளவிலாவைபவங்களெல்லாம்பெருகிவர, எம்பெ
ருமான் அமுதநாயகன் திருவீதிவலமாகத்திருக்கோயின்முன்வந்தருளித், தே
வஸ்திரீகள் கற்பூரதீபங்கள்வரிசையாக்கொண்டு மூன்றுமுறைசூழ்ந்துவணங்
சு, அதன்மேல் ஆதிசைவர்செய்தபூசையேற்று உட்சென்று வசந்தமண்ட
பத்துலே திவ்யரத்தினுசனத்திலே வீற்றிருந்தருளிஞர்.

இப்படியே அலங்காராதிசிறப்பெல்லாம் நாளுக்குநாள் நிகப்பெருக இம்
மகோற்சவம்நடந்துவருங்கால் மறுநாட்காலையில்அம்பா சுவாமியிருவரும்ஆந்
தோளியிலும், அன்றிரவுமுத்துப்பல்லக்கிலும், மூன்றாட்காலை முன்போ
லவும்அன்றிரவுஅம்பா ஆதிசேஷவாகனம் சுவாமிகயிலாசவாகனத்திலும், நா
லாநாட்காலை முன்போலவும் அன்றிரவு அம்பா அன்னவாகனம் சுவாமிநந்தி
வாகனத்திலும், ஐந்தாநாட்காலைமுன்போலவும் அன்றிரவு அம்பாகிளிவாகன
ம் சுவாமிபூதவாகனத்திலும், ஆறாநாட்காலைமுன்போலவும், அன்றிரவுஅம்பா
சிங்கவாகனம் சுவாமி இரண்டாயிரங்கொம்புள்ள அயிராவணமாகியயானைவா
கனத்திலும், ஏழாநாட்காலைமுன்போலவும், அன்றிரவு அம்பா தர்மரூபரிஷ
பவாகனம் சுவாமி விஷ்ணுரூபரிஷபவாகனத்திலும், எட்டாநாட்காலை முன்
போலவும், அன்றிரவுஅம்பாகாமதேனுவாகனம் சுவாமி குதிரைவாகனத்திலு
மாகத்திருவிழாக்கொண்டுதிருவீதிப்பவனிவந்தருளி, ஒன்பதாநாட்குமுக்.

ர்த்தத்திலே விநாயகசப்பிரமணியர் சண்டேசுரப்பெரியநாயகிநால்வரும் நான் கு சொர்னரத்தினமயதிவ்யா தங்களிலாரோகணித்து வீற்றிருந்தருளியுடன் வரமுதலிங்கேசர் அத்தகைய மகோந்தமகாலங்கார மகாவைபவமகார்த்தத்திலாரோகணித்து வீற்றிருந்தருளித் திருவீதிவலம்வந்து, டாவருக்கும் மகாரதோற்சவச் சர்வாலங்கார தேஜோமயதிவ்யமங்களைத் திருக்கோல்காட்சி கொடுத்தருள்ளார். பத்தாநான் அதிகாலையிலே அம்பிகை ரிஷபாகனமேலுடன்வர விநாயகசப்பிரமணியசண்டேசுரத்திராயத்திருக்கோயிலுள்ளே அக்கினிதிசையிலுள்ளிருமலதீர்த்தத்திலே ரிஷபாருடராய்வந்துதீர்த்தங்கொடுத்தருளியாவரும் திருவருட்பெருவெள்ளத்துள் மூழ்கி இன்புற்செய்தருள்ளார்.

பின்பு சிலத்துவிஜர்கள் யாகவிஜர்ச்சனம்விதிப்படிசெய்து, அந்த யாகேசரும்பதிவ்யோதகத்தை அமுதலிங்கேசர்க்கபிடேகித்து, விசேடபூஜைசெய்து கொடியிறக்குதலாகியதுஜாவரோகணமும், சண்டேசுற்சவமும், திக்பந்தன அங்குரரக்ஷாவிஜர்ச்சனமும், திருக்கல்பாணமகோற்சவமுஞ்செய்து அதன்பின்னாள், அல்வசந்தமண்டபமத்தியில்விமானஞ்சூழ்நிறைத்திருந்த நீர்முற்றுப் போர்கீழ்ப்புதநீர்நிறைத்துச்சுகந்தடவ்பங்கள் முன்னாட்கள் லும் அதிகமாகநிறையப்பப்பி, அலங்காரவகைகளும்முன்னில் அதிகமாகச்செய்து, ஸ்ரீபெரியநாயகிமந்திரேசருக்கு விதிப்படி அளவிலாத்திரவியல்கொண்டு ஸ்ரீபனகும்பாதி அங்கக்களோடு, அபிஷேகாதி பூசனைவகையெலாம் சலிஸ்தாரமாகச்செய்வதாகிய விடாபாற்றுதிருவிழாவும் சிறப்பச்செய்து, எம்பெருமான் வாத்தியகோஷடாத்திரம் ஜந்தாம்பிராகாரத்திலும் நிர்த்தனமாத்திரம் காண்காம்பிராகாரத்திலும், சிவபுராணபாராயணடாத்திரம் மூன்றும்பிராகாரத்திலும், வேதகோஷடாத்திரம் இரண்டாம்பிராகாரத்திலும், தேவாரதிருவாசகாதி செந்தமிழ்வேதகோஷடாத்திரம் முதற்பிராகாரத்திலும்முடிங்க, உட்பிராகாரம்ஜந்திலும் வலம்வந்து, எதாஸ்தானத்தில் வீற்றிருந்தருளச்செய்து அன்புமீதூரப் பன்றிறைபணந்து ஆந்திரனுக்குவிபூதிப்பிரசாதாதி கொடுத்து ஆசீர்வதித்தார்கள்.

தன்கருத்தின்படி இச்சைத்திரோற்சவத்தைச்செய்துமுடித்துப் பெரும்பலனளித்த அச்சிவத்துவிஜர்களின் அருமைபெருமைகளும், அவர்செய்துவந்த மந்திரத்தந்திரகிரிபாவனாதிக்கைச்சாதாரியவதிக்கிரமபரிசீலனை அபாரபத்திரித்தாவைபவங்களும், மற்றும்மெல்லாம்நினைத்துநினைத்துப்போன்புடையனயப்பலமுறைவணங்கி, அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் திவ்யவஸ்திரபூஷணதி அலங்காரவகையெலாஞ்செய்வித்து, அவர்கள் ஒவ்வொருமும் துப்பல்லக்கில் எழுந்தருளித்திருவீதிவலம்வருதலாகியஆசாரியோற்சவமுஞ்செய்து, சொர்னரத்தொபாணதிதேசுரனைவகையெலாம் அளவிலாமற்கொடுத்துவணங்கி,

அமுதேசசந்ரிதியடைந்து ஆனந்தபரவசனாய்ப்பணிந்து பிரிவாற்றா தவனாய்ப் புறவிடைபெற்றுச் சுவாக்கத்திந்திசன்று அமுதநாதன் நிருவடிமறவாச்சிந் தையோடு அரசபுரிநிருந்தான்.

வாராய் சனற்குமாரனே? இச்சூதவனத்தை அடைந்து திருவருள் பெற்றுய்த்தோ அளவிலாப்பெருந்தொகையோர் நாமளம்மாத்திரஞ்சொன்னேம். அமுதலிங்கேசன் இத்தலத்தை அடைந்தளவே சீவினைகள்முற்றும்நீக்கி அவாவர் விருப்பத்தின்மேலும் கொடுத்தருளுகின்ற அருள்வகையெல்லாம், பலகோடிகற்பகாலம்ஆயுள்பெற்றிருந்து இரண்ட யிரநாவுள்ள ஆதிசேடன் சொல்லத்துணர்ந்தாலும்சிறிதும்முடிவுறுது. ஆதலால்அன்பனே? இனிநாம் விரிப்பதெப்படி? அமைக. உலகத்திலுள்ள எசர்வான் மாக்களுந்திருவருள்பெற்றுய்தற்கு உண்மைதூல்களாலேசொல்லப்படுகின்றநாதனங்கள் அனேகமுள்ளன; அவையெல்லாமும்எல்லாநாலும் மேற்கொண்டுநடத்துவது நிக அரிது. அவையெல்லாவற்றினும்மேலாயும்செய்தற்கு நிக இலகுவாயுமுள்ளது இச்சிவபுராணசிரவணமே. இது உண்மைதூலிற் கூறுந்தர்மங்களைல்லாமாகும். இதுவே பலவகைச்செல்வங்களும்நன்மககட்பேறுமுதலியவைகளும் இகபர இன்பங்களுந்தருவது இதுவேசித்தசத்தியாதிமுறையேதநது மல்லலிகெடுத்திப்பசத்துவநீக்கிசசிவத்துவாபிவிபகதிப்பெருமபேறும் அளிப்பது. அசசிவபுராணங்களுள்ளே மிகமேலாகிய இச்சூதவனபுராணமுழுதுமேனும், ஒருசருக்கமேனும், பலசிலகவிகளேனும், ஒன்றேனும்சியதியாகப்படிப்பவர் கேட்பவர்களும், இதனை எழுதுவோர், எழுதவிகொடுப்போர், உரியஉதவிசெய்யவோர், இதன்மகிமை எடுத்திப்பேசுவோர், பூஜிப்போர், பிரதிஷ்டைசெய்வோராவரும் இவ்ஷ்டசித்திகள் முற்றுமபெற்றவாழ்வார்களென்று திருந்தி தேவர்முடித்துக்கூறினதால், மேலும்ஆசைபெருகவும் அவ்வாளுஞ்ஞையையுத்தற்க்கஞ்சியமைந்திருந்தா சனற்குமாரனே அசனகாதிமுனிவர்களுக்குச் சூதமுனிவர்கூறினா. அம்முனிவர்களும்அவ்வாளுஞ்சூது அடைந்திருந்தார்கள்.

வேதம்வாழிமுனில்வாழிவினைகூழ்வாழியுரிக்கின்பச
சீதம்வாழிதிருத்தொண்டசெல்வார்வாழிபூதிமுதற்
சாதம்வாழிசித்தாந்தசைவம்வாழியருளமுத
நாதன்வாழியனைபெரியநங்கைவாழிவாழியவே.

திருசுகிற்றம்பலம்.

இநதிரன் நிருவிழாச்சருக்க முற்றிற்று.

சூதவனபுராணவசன முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்.
கூ	,,	ச	தும்	சிறிதும்
கங்	நு	க	மொழிதென்	மொழிதென்
கரு	உக	க	மெய்ஞ்ஞான	மெய்ஞ்ஞான
உரு	கூச	க	காமொழி	காமொழி
,,	கூஎ	உ	நாற்றினை	நாற்றினை
ங்உ	உங	உ	வருகை	வருக்கை
ங்கூ	எஅ	ச	கனிவுற	கனிவுற
சு	அரு	ங்	மடைந்தையர்	மடைந்தையர்
சுசு	ககரு	ங்	வேறேறே	வேறேறே
சுசு	கருரு	ங்	உலகலொம்	உலகெலாம்
ருக	கஉ	உ	வெழுந்தார்	வெழுந்தார்.
ருஉ	கரு	ங்	ரவியுணை	ரமுதுணை
,,	ககூ	க	முனிவர்	முனிகிர்
ருகூ	உக	ச	முனிவர்க்குச்சூத	முனிவர்க்குச்சூத
ங்உ	உ	ங்	யருண்மயமா	வருண்மயமா
ங்ரு	உக	ங்	மண்மகார்	மண்மகார்
எங்	சஅ	ங்	புரந்தரேன	புரந்தரேன
எசு	ருங்	ங்	திலங்கவரி	திலங்கவரி
,,	ருச	க	பொன்னினதி	பொன்னினதி
எரு	கூக	உ	நெழிர்மானை	நெழிர்மானை
,,	கூங்	ங்	முகவடிவுஞ்	முகமுடிவுஞ்
எஎ	எரு	ங்	தனைக்குணமா	தனைக்குணமா
,,	எகூ	க	காசியினிற்	காசினியிற்
எஅ	ச	ச	மத்தொழில்	மத்தொழில்.
,,	ரு	ங்	பழுத்தனாப்	பழுத்தநாப்
,,	,,	,,	மேவு	மேவும்
எகூ	அ	ச	வருமிரு	வருமிரு
அக	உஉ	உ	பரமபோகமே	போகம்
அஉ	ங்ங்	ச	முன்னவிலோ	முன்னவிலோ
கூக	ககூ	உ	கூப்ப	கூம்ப
கூச	சஉ	ச	மரார்த்த	பரார்த்த
கூகூ	ச	ச	திருக்கயி	திருக்கயி

பககம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
கூகூ	நஉ	உ	கரவரவுமா	கரவரவுமா
கூடு	கக	ச	வகுத்து	வகுத்து
கூஅ	நடு	க	நிகமாக	நிகமாகம்
ககந	எச	ந	புகித்தாங்	புகித்தாங்
ககக	ய	நக	மூர்க்கம்	மூர்க்கம்
ககஎ	கூச	உ	தெழுது	தெழுந்து
கஉக	நச	க	தொளிரும	தொளிரும
ய	ந	ந	வதகந்	வதகந்
கஉஎ	சந	ந	வேலற்ற ருள்	வேலற்றருள்
கநடு	ககஉ	உ	பதசெம்பதும	பதசெம்பதும
கநக	ககஎ	க	னன்குணாரந்தோ	னன்குணாரந்தோ
கநஎ	க	ந	வணர்தர	வணர்தர
ய	ச	உ	றுன்னுப	றுன்னுப
ய	எ	ச	விடாதிதை	குடாதிதை
கநஅ	கஉ	ச	முதைபின	முதைபின்
கசக	எஎ	க	லோரிலங்க	லோரிலங்க
ககக	உஉ	க	ஒண்ணம்	ஒண்ணம்
கஎக	கஉக	ந	நிமில	நிமில
ககந	நந	க	அரிவளர்	அரிவளர்

